

रुसिहावतार

अथ श्रीमद्भागवतसप्तमस्कंधः प्रारभ्यते.

मुक.

परीक्षि

प्रह्लाद

हिरक

श्रीगणेशायनमः स्वभक्तपक्षपातेनतद्विपक्षविदारणम् नृसिंहमद्रुतं वंदे परमानंदविग्रहम् १ ऊतिः पंचदशाध्यायैः सप्तमे वर्ण्यते ३
 धुना ऊतिश्चवासनाप्रोक्ता तत्तत्कर्मानुसारिणी २ अशुभाचशुभाचेति द्विधा सा हेतुभेदतः अशुभामहतां कोपाच्छुभामहदनुग्रहात् ३
 हरेर्द्वारपयोर्यद्द्विकुंठेव स तोरपि चतुःसनरुषा विष्णुद्वेषाद्यशुभवासना ४ यथा च दैत्यगर्भेऽपि प्रज्ञादस्य सतः स्थिरा नारदानुग्रहा
 दासविष्णोसद्भक्तिवासना ५ स्वभक्तं च सदा विष्णुर्द्विषंतमपिरक्षति तृतीयेऽप्यभवेद्दास्यावकरोदात्मसात्पुनः ६ अतो मनीषिणा
 यत्नः कार्योऽगहदनुग्रहे इत्येतदर्थं मूर्तीनामत्र लक्षणमुच्यते ७ तत्रादौ दशभिर्दैत्यतत्पुत्रमतिभेदतः महत्कोपानुकंपोत्थवासनाभे-
 दउच्यते ८ सद्वासनाचयुज्येत कर्मभिः शक्रद्वचेतसः परैस्तपंचभिस्तस्मान्क्रियते धर्मनिर्णयः ९ तत्रतु प्रथमेऽध्याये हिरण्यकशिपोः

श्रीगणेशायनमः राजोवाच समः प्रियः स हृदह्यन्भूतानां भगवान् स्वयम् इंद्रस्यार्थे कथं दै-
 त्यानवधी द्विषमो यथा १ न ह्यस्यार्थः सरगणैः साक्षान्निःश्रेयसात्मनः नैवास्करेभ्यो विद्वेषो नो द्वेगश्चागु-
 णस्य हि २ इति नः समहाभाग नारायण गुणान्यति संशयः समहान् जातस्तद्भवांश्छेत्तुमर्हति ३
 श्रीशुक उवाच साधुपुष्टं महाराज हरेश्चरितमद्रुतम् यत्र भागवत्माहात्म्यं भगवद्भक्तिवर्धनम् ४
 गीयते परमं पुण्यमृषिभिर्नारदादिभिः नत्वा कृष्णाय मुनये कथयिष्ये हरेः कथाम् ५

सूते विष्णुभक्ते विरोधस्तु विप्रशापजर्दयते १० यदुक्तं पूर्वस्कंधांते हतपुत्रादितिः शक्रपाष्णिग्राहेण विष्णुना मन्युना शोकदीप्तेन ज्वलं-
 तीपर्यचिंतयदिति तच्छ्रुत्वा विस्मितः परीक्षित्युच्छति सम इति त्रिभिः न हि समस्य स हृदश्च वैषम्यं नामास्ति न च प्रियस्य प्रीतिक-
 र्त्तुषु वैषम्यं युक्तमित्यर्थः १ किंच यस्य येः प्रयोजनं सित्यतिसतत्पक्षपाती भवति येभ्यो विभेति तान् द्वेषेण हंति न तु तदत्रास्तीत्याह
 न हीति निःश्रेयसं परमानंद एव आत्मा स्वरूपं यस्य अस्करेभ्यश्चो द्वेगः भयं नास्ति अतो विद्वेषोऽपि नास्ति तत्र हेतुः अगुणस्येति गु-
 णाधीनो प्रीतिद्वेषावित्यर्थः २ श्रीनारायणस्य गुणान् अनुग्रहनिग्रहादीन् प्रतिभेमहान् संशयः तत्तत्संशयं छेत्तुमर्हति ३ यत्र भागव-
 तस्य प्रज्ञादस्य माहात्म्यं गीयत इति संबंधः ४ कृष्णाय त्वासाय कृष्णं मुनिं नत्वेत्यर्थः ५ ७ ७ ७ ७

यस्मात्प्रकृतेः परः अतो निर्गुणः अतएव अजः अव्यक्तः रागद्वेषादिनिमित्तभूतदेहेन्द्रियादिरहितः सोऽपि स्वमायागुणसत्त्वादिकमाविश्य अ
धिष्ठाय बाध्यान्प्रति यद्वा देवासुराणां प्रति परस्परं बाध्यबाधकतातांगतः प्राप्तः तत्र हेतुर्जात इत्यर्थः ६ तत्र गुणानां स्वीयत्वे सति प्राकृत
पुरुषवद्विषयः स्यात् तत्तु नास्तीत्याह सत्वमिति ननु स्वेच्छया गुणाधिष्ठानेनापि पक्षपातवैषम्यं स्यादेव न तस्य कालकृतत्वादित्याह
न तेषामिति सार्धेन उल्लासो वृद्धिः ७ सत्वस्य जयकाले देवादीन् ऋषींश्चाभजत् तत्तद्देहं प्रविश्य वर्धयतीत्यर्थः रजसो जयकाले असु
रान् तमसो जयकाले यक्षरक्षांसि तस्य कालस्य अनुगुणः सन् ८ समस्यापि निमित्तभूतेन वैषम्ये दृष्टान्तः ज्योतिरादिव ज्योतिर्यथा का
ष्ठादिषु जलं यथा पात्रेषु आकाशो यथा घटादिषु अग्निर्यथा काष्ठसंयोगात् ह्रस्वदीर्घादिरूपः स्यात् तथा भगवान् नानारूप आभाति न

निर्गुणोऽपि त्वजोऽव्यक्तो भगवान्प्रकृतेः परः स्वमायागुणमाविश्य बाध्यबाधकतांगतः ६ सत्त्वं रजस्तम इ
ति प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः न तेषां युगपद्राजन्द्वास उल्लास एव वा ७ जयकाले तु सत्वस्य देवर्षीन् रजसोऽसुरा
न् तमसो यक्षरक्षांसि तत्कालानुगुणोऽभजत् ८ ज्योतिरादिरिवाभाति संघातान्न विविच्यते विदंत्या-
त्मानमात्मस्थं मथित्वा कवयोंऽततः ९ यदा सिसृक्षुः पुर आत्मनः परो रजः सृजत्येष पृथक् स्वमायया स
त्त्वं विचित्रासुरिरंशरीश्वरः शयिष्यमाणस्तम ईरयत्यसौ १० ६ ७ ८ ९ १०

नुतर्हितद्देवविवेकेन किं न प्रतीयते तत्राह संघातान् सुरादिदेहात् न विविच्यते न पृथक् प्रतीयते तर्हितान् भजतीति कुतो ज्ञायते तत्रा
ह विदंतीति आत्मानं जीवात्मानं कवयो निपुणाः मथित्वा कार्यदर्शनलिंगेन विचार्य जानंति अंततः स्वभावकालकर्मादिवादिनिषेधेन
विदंतीति पाठे लाभोऽपि ज्ञानमेव अत्रापि ज्योतिरादिरिवेति द्रष्टव्यम् यथा सूर्यकांतादौ दाहदर्शनात् ज्योतिर्जायते यथा च गंधद
र्शनाद्वायुरित्यादि ९ तदेवं मायागुणवशेनैतद्द्वैषम्यं न स्वाभाविकमित्युक्तं तर्हि गुणपारतंत्र्यादनीश्वरत्वमाशंक्याह यदा आत्म
नो जीवस्य भोगाय पुरः शरीराणि परमेश्वरः सिसृक्षुः भवति तदा साम्येन स्थितं रजः पृथक् सृजति विचित्रासुतासु पूर्णरिरंशः कीडि
तुमिच्छुः यदा तदा सत्त्वं पृथक् सृजति शयिष्यमाणः संहरिष्यन् यदा तदा तमः पृथक् ईरयति आधिक्यतां नयतीत्यर्थः १० ६

यदासिसृक्षरित्यादिनिर्देशात् प्रतीतं कालपारतन्त्र्यं वारयन् प्रधानपुरुषपारतन्त्र्यमपि वारयति कालमिति हेनरदेव अजः अजन्मा प्रधानपुं-
भ्यां निमित्तभूताभ्यां सत्यकृत् अमोघकर्ता ईशः तयोः सहकारित्वेन आश्रयभूतम् चरन्तं वर्तमानं कालं स्वयमेव सृजति स्वचेष्टारूपत्वा-
त्कालस्य न तत्पारतन्त्र्यमित्यर्थः तथाऽपि प्रस्तुते किमायातं तत्राह यएष कालः स त्वमेधयति वर्धयति अतो हेतोः ईशिता स त्वप्रधानं स्फ-
रानीकं देवसमूहमेधयतीव तत्प्रत्यनीकानस्फरान् स्फरप्रतिपक्षान् प्रमिणोति हिनस्ति चेत्प्रत्ययः उरुप्रभूतं श्रवः कीर्तिर्यस्य सः काल-
शक्तिक्षमि तगुणगतं वैषम्यमिह सन्निधिमात्रेण तदधिष्ठातरि स्फुरतीति प्रकरणार्थः ११ तदानीं तयोः नसुरपक्षपातेन वधः किंतु ब्रह्मशा-

कालं चरन्तं सृजतीश आश्रयं प्रधानपुंभ्यां नरदेवसत्यकृत् यएष राजन्मपि काल ईशिता स त्वं स्फरानीकमि-
वैधयत्यजः तत्प्रत्यनीकानस्फरान् स्फरप्रियोरजस्तमस्फरान् प्रमिणोत्युरुश्रवाः ११ अत्रैवोदाहृतः पूर्वमिति
हासः स्फरर्षिणा प्रीत्या महाक्रतौ राजन् प्रच्छते जातशत्रवे १२ हृस्वामहाद्भुतं राजाराजसूये महाक्रतौ वासु-
देवे भगवति सायुज्यं चेदिष्टुभजः १३ तत्रासीनं स्फरक्रषिराजा पांडुसूतः क्रतौ पप्रच्छ विस्मितमना मुनीनां शृ-
ण्वतामिदम् १४ युधिष्ठिर उवाच अहो अत्यद्भुतं तद्येतदुल्लभं कांतिनामपि वासुदेवे परेतत्त्वे प्राप्ति-
श्चैद्यस्य विद्मः १५ एतद्देदितुमिच्छामः सर्व एव वयं मुने भगवन्निंदया वेनोद्दिजेतमसि पातितः १६
दमघोषसूतः पापआरभ्य कलभाषणात् संप्रीत्य मर्षा गोविंदे दंतवक्त्रं श्वदुर्मतिः १७ शपतोरसकृद्दिष्टुं
यद्ब्रह्म परमव्ययम् शिवत्रोनजातो जिह्वायां नांधं विविश तुस्तमः १८

येन आसरीं योनिं प्राप्तयोः अनुग्रहार्थ एवेति वक्तुमिति हासमुपक्षिपति अत्रैवेति अत्र हेषादिरहितस्यापि देत्यवधेनारदेन इति हासः प्र-
स्तावितः १२ चेदिष्टुभजः शिशुपालस्य १३ १४ एकांतभक्तानामपि दुर्लभा प्राप्तिर्विद्मो जातेत्येतदद्भुतं हि १५ तस्य तु वेनवत् न-
रकपात एवोचित इत्याह भगवन्निंदयेति तमसि नरके १६ दमघोषसूतः शिशुपालः कलभाषणात् कोमलभाषणमारभ्य संप्र-
ति अधुनाऽपि अमर्षा क्रोधी मत्सरी च १७ शिवत्रः श्वेतकुष्ठम् १८ २ २ २ २

दुरवग्राहं दुःप्रापं धामस्वरूपं यस्य तस्मिन् लयं सायुज्यमीयतु जग्मतुः अभूतस्यापि दंतवक्त्रलयस्य तज्जातकप्रामाण्येन सिद्धवन्निर्देशः १९ एतदद्भुततमं हि अतएतत्प्रतिमेमनोभ्राम्यति भगवान्सर्वज्ञ स्वमस्मत्कृपया ब्रूहि २० आभाष्य संबोध्यसीदंति निषीदंति अस्यामिति सत्समातस्याः सदः शृण्वंत्या कथाः प्राहेत्यन्वयः २१ अहो भगवन्निंदकस्य नरकपातेन भाव्यमिति वदत स्तवकोऽभिप्रायः भगवत्पीडाकरत्वेन वा तदभावेऽपि स्मरायानादिव निषिद्धनिंदाचरणाद्वा तत्र तावद्देहाभिमानकृतनिंदादिनिमित्तत्वात् पीडादीनां भगवत्तदभावात् न पीडाशंकाः स्तीत्याह निंदन इति सार्द्धं स्थितिः निंदनं दोषकीर्तनम् व्यङ्ग्यारस्तिरस्कारः निंदास्तुत्यादिज्ञानार्थं प्रधानपुरुषयोः अविवेकेन कलेवरं कल्पितं रचितम् २२ तदभिमानेन भूतानां यथाममाहमिति वैषम्यं तत्कृतं हिंसा

कथं तस्मिन् भगवति दुरवग्राहं धामनि पश्यतां सर्वलोकानां लयमीयतु रंजसा १९ एतद्भ्राम्यति मे बुद्धिर्दीपार्चि रिव वायुना ब्रूत्येतदद्भुततमं भगवांस्तत्र कारणम् २० श्रीशुक उवाच राजस्तद्वच्च आकर्ण्य नारदो भगवान् ऋषिः तुष्टः प्राह तमाभाष्य शृण्वंत्यास्तत्सदः कथाः २१ नारद उवाच निंदनस्तव सत्कारं व्यङ्ग्यारयं कलेवरम् प्रधानपरयोरान्न विवेकेन कल्पितम् २२ हिंसा तदभिमानेन दंडकारुष्ययोर्यथा वैषम्यमिह भूतानां ममाहमिति पार्थिव २३ यन्निबद्धोऽभिमानोऽयं तद्दधात्प्राणिनां वधः तथानयस्य कैवल्यादभिमानोऽखिलात्मनः परस्य दमकं तु हिंसा केनास्य कल्प्यते २४ तस्माद्दैरानुबंधेन निवैरेण भयेन वा रणेहात्कामेन वायुं ज्यातु कथं चिन्नेक्षते पृथक् २५ यथा वैरानुबंधेन मर्त्यस्तन्मयतामियात् न तथा भक्तियोगेन इति मे निश्चितामतिः २६ दिक् च भवति तथानयस्येत्युत्तरेणान्वयः दंडस्ताडनं पारुष्यं निंदा तयोर्हेतुभूतयो

हिंसा पीडा च भवति २३ यस्मिन्निबद्धोऽयमभिमानस्तस्य देहस्य वधाद्धधश्च यथा तथा यस्याभिमानो नास्ति अतोऽस्य परमेश्वरस्य हिंसा केन हेतुना कल्प्यते न केनापीति अभिमानाभावे हेतुः कैवल्यात् अद्वितीयत्वेनाभिमतव्याभावात् वैषम्याभावे हेतुः अखिलात्मनः सर्वात्मन इति तर्हि किमिति हंति दैत्यान् तत्राह परस्येति दमकर्तुः हितार्थं दंडं करोतीत्यर्थः २४ यस्माद्भगवतो निंदादि कृतं वैषम्यं नास्ति तस्माद्येन केनाप्युपायेन ध्यायतस्तेनैव ध्यानेन निंदादि कृतपापस्यापि नाशात्सायुज्यं युक्तमित्याशयेनाह तस्मादिति सप्तभिः निवैरेण नास्ति वैरं केनापि यस्मिन् तेन भक्तियोगेनेत्यर्थः पुंज्या न्यन इति शेषः २५ यस्माद्दैरानुपायैर्भगवान्मर्तूणां मोक्षं दिशत्येव तेष्वपि वैरानुबंधः श्रेष्ठ इत्याह यथेति न तथा भक्तियोगेनापि २६

अत्र दृष्टान्तः कीदृशः पेशस्कृताभ्यमरेण संरंभोद्देशः भयं च स एव योगस्तेन तत्स्वरूपतां तेनैव शरीरेण विंदते २७ वैरेण या अनुचिंता चिंतनं तथैव
पूतः पाप्मायेषां ते तं प्राप्नुयति २८ तानाह कामादिति तदर्थं कामादिनिमित्तं पापं हित्वा उक्तं च गोप्यः कामादयात्कं सोद्देशाच्चैद्यादयो नृपाः संबं
धाहृण्यः स्नेहाद्ययं भक्त्या वयं विभोरिति २९ तर्हि वेनः किमिति नरके पातितः तत्राध्यानाभावात्पापमेव तस्य फलितमित्याह कतमोऽपी
ति पुरुषं श्रीहरिं प्रति पुरुषे पुरुषस्य कामासंभवात् देवादिभिश्चिंतयतां पंचानां मध्ये वै नो नैकतमोऽपीत्युक्तम् ३० तदेवमिति हासप्रस्तावक
थासु क्वा श्रीकृष्णो शिशुपालस्य वैरानुबंधे को हेतुरित्यपेक्षयांतमेवेति हासं वक्तुमाह मातृधरसंयदिति पदान् वैकुण्ठान् च्युतौ ३१ हरिदासौ अ

किदृशः पेशस्कृता रुद्धः कुड्यायांतमनुस्मरन् संरंभमययोगेन विंदते तत्स्वरूपताम् २७ एवं कृष्णो भगवति मा
यामनुजईश्वरे वैरेण पूतपाप्मानस्तमीयुरनुचितया २८ कामादेर्दृष्ट्यात्कं स्नेहाद्यया भक्त्येश्वरे मनः आवे
श्य तदर्थं हित्वा बहवस्तद्गतिगताः २९ कतमोऽपि न वेनः स्यात्पंचानां पुरुषं प्रति तस्मात्केनास्युपायेन मनः कृ
ष्णो निवेशयेत् ३० मातृधरसंयदेष्वैद्योदंतवक्त्रश्च पांडव पाषंदप्रवरो विष्णोर्विप्रशापात्पदाच्छ्रुतौ ३१
युधिष्ठिर उवाच कीदृशः कस्य वाशापो हरिदासाभिमुखिनः अश्रद्धेय इवाभाति हरेरर्कातिनो भवः ३२ दे
हैर्द्रियास्कर्हानानां वैकुण्ठपुरवासिनाम् देहसंबंधसंबंधमेतदारब्धा तुमर्हसि ३३ नारद उवाच एक
दाब्रह्मणः पुत्रा विष्णोर्लोकं यदृच्छया सनंदनादयोजस्मश्चरंतो भुवनत्रयम् ३४ पंचषट्पायनाभ्यां प्राग्पूर्वं
षांमपि पूर्वजाः दिग्वाससः शिशून्मत्वा हास्योतान्प्रत्यषेधताम् ३५ अशपक्वपिता एव युवां वासनचाहयः
रजस्तमोभ्यां रहिते पादमूले मधुहिषः पापिष्ठामासुरां योनिं बालिशौ यातमाश्वतः ३६

अभिमुख्यति अभिभवतीति तथा कस्य शापः कीदृशो वा अश्रद्धेयः अनादरणीय इवाभाति असंभवात् यतो हरेर्भक्तानां तथाऽपि
वैकुण्ठवासिनां भवो जन्म इति यत् ३२ असंभवमेवाह जन्महेतुभूतैः प्राकृतैर्देहैर्द्रियास्कर्हानानां शुद्धसत्त्वमयदेहानामित्यर्थः
प्राकृतदेहसंबंधेन संबद्धम् एतदारब्धानमारब्धा तुमर्हसि ३३ ३४ कथं भूताः पंचषट्पायनाभ्यां प्राग्पूर्वं
तद्दामायेषां ते पूर्वेषामरीच्यादीनामपि पूर्वजाः तेषां प्रथमं जाता दिग्वाससो दिग्बरा अतः शिशून्मत्वा ३५ वासमपि
नार्हयः कुतः पुनस्तत्संवाचित्चकारार्थः हे बालिशौ अतो हेतो आशुयातम् ३६ ७ ७ ७ ७ ७

वायुवयोस्त्रिभिर्जन्मभिः लोकायस्वस्थानप्राप्तये कल्पतांतावता अयं शापः समाप्यतामिति पुनः प्रोक्तावित्यर्थः ३७ ३८ धरोद्दारे निमित्ते
तत्प्रतिपाती हतः ३९ हिरण्यकशिपोर्वधे कारणं सूचयति हिरण्यकशिपुः पुत्रमिति ४० सर्वभूतानामात्मभूतम् कुतः सममनुस्यूतं ब्रह्मैव
पश्यतीति तथा तम् अतः प्रशांतं द्वेषादिरहितम् अतएव भगवन्नेजसास्पृष्टं व्यासम् उद्यमैः शस्त्रास्त्रप्रहारादिभिः ४१ विश्रवसः सक्तौ ४२ न्य
हनत् हनवानित्यर्थः तर्हि तदेव कथनीयमित्युक्तं कं प्रत्याह रामवीर्यमिति ४३ हृष्णाचक्रेण हनमं होययोस्तौ तयोः पापमेव हतं ननु तावि

एवं शप्तौ स्वभवनात्पतंतौ तैः हृषपाद्युभिः प्रोक्तौ पुनर्जन्मभिर्वा विभिर्लोकाय कल्पताम् ३७ जज्ञाते तौ दितेः पुत्रौ दैत्य
दानववन्दितौ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठो हिरण्याक्षोऽनुजस्ततः ३८ हतो हिरण्यकशिपुर्हरिणा सिंहरूपिणा हिरण्याक्षो
धरोद्दारे विभ्रता सौकरं वपुः ३९ हिरण्यकशिपुः पुत्रप्रह्लादं केशवप्रियम् जिघांसरकरोन्मानायातनामृत्यु
दंतये ४० सर्वभूतात्मभूतं तं प्रशांतं समदर्शनम् भगवन्नेजसास्पृष्टं नाशकं हतुमुद्यमैः ४१ ततस्तौ राक्षसा
जातौ केशिन्यां विश्रवस्सक्तौ रावणः कुंभकर्णश्च सर्वलोकोपतापनौ ४२ तत्रापिराघवो भूत्वान्यहनच्छाप
मुक्तये रामवीर्यं श्रोष्य सित्वं मार्कंडेयसुरवात्मनो ४३ तावेव क्षत्रियौ जातौ मातृघ्नस्वात्मजौ तव अधुना शा
पनिर्मुक्तौ हृष्णाचक्रहतां हसौ ४४ वैरानुबन्धतीव्रेण ध्यानेनाच्युतसात्मताम् नीतौ पुनर्हरेः पार्श्वजगमर्तुर्वि
ष्णुपार्षदौ ४५ युधिष्ठिर उवाच विद्देषोदयिते पुत्रे कथमासीन्महात्मनि ब्रूहि मे भगवन्नेन प्रह्लादस्या
च्युतात्मता ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कन्धे प्रथमोऽध्यायः १ नारद उवाच भ्रातर्येवं वि
निहतं हरिणा क्रोडमूर्तिना हिरण्यकशिपूराजं न्यतप्यद्रुपाशका १ आह चेदं रुषाघूर्णः संदष्टदशनच्छदः
को गोज्ज्वलद्ग्राचक्षुभ्यां निरीक्षभूम्भमंबरम् २ करालदंष्ट्राय हृत्प्रादुः प्रेक्ष्य भृकुटीसुरवः शूलमुद्यम्य सद
सिदानवानिदमब्रवीत् ३ भो भो दानवदेते यादृमूर्धन्यक्षशंबर शतबाहो हयग्रीवनमुचेपाक इत्थल ४

त्यर्थः ४४ ४५ येन कारणेन प्रह्लादस्याच्युतात्मता अच्युतैकचिन्तितं तदपि ब्रूहीति शेषः ४६ इति सप्तमोऽध्यायः १ द्वितीयं विष्णुरो
षेण लोकं विष्णुव्यदानवैः तद्धतं भ्रातृपुत्रादीनि तिहासैरसांलयत् १ भगवद्देषैः पि कारणमित्याशयेनाह भ्रातरित्यादिना एवं पक्षपातेन इन्द्रस्य हित
मिच्छता १ कोपेन उत्तं अतिशयेन ज्वलद्ग्रां कोपाग्निधूमेनैव धूम्भमंबरं निरीक्षमाणः २ करालदंष्ट्राभिर्युक्तया हृत्प्रादुः प्रेक्ष्य भृकुटीयुक्तं सुरवंशं
सः ३ ४

५. समेनापि उपधावनैर्भजने निर्मिन्नभूतैः पाष्णिग्राहेण सता मेभ्यानाहतः ६. एवंत्यक्तः स्वभावः समत्वं येन तस्य घृणेः शृङ्खलेनोभयस्यापि मायया वनौकसः वराहरूपस्य सतः अस्थिरात्मनः अव्यवस्थितचित्तस्य कुतः यो यो भजति तं तं भजमानस्य अनुसरतः ७. तस्य कृष्णस्य रुधिरेण यावत्तर्पयिष्यामि तावद्युयं भुवं याते तितृतीयेनान्वयः ८. ननु देवैस्तद्वधः कारितः अतस्ते किं न हन्यन्ते तत्राह तस्मिन् हरो कूटे कपटे अहिते प्रतिपक्षे कूटे भीहितं यस्येति वा नष्टे अदृष्टे सति देवैः स्वयमेव शक्यंति नाशं यास्यन्ति कुतः विष्णुरेव प्राणो येषां ते यथा हतमूलं वृक्षे शारवाः स्वयं शक्यंति न हन्त ९. तपो यज्ञादियुक्तान् सूदयध्वं यातयत १०. ननु तैः किमपराहं तत्राह विष्णुरिति हि जानां किं या अनुष्ठानं मूलं यस्य सः पतोः सौ यज्ञः धर्ममयश्च

विप्रचित्ते मम वचः पुलोमनूशकुनादयः शृणुतानंतरं सर्वे क्रियतामाश्रमाचिरम् ५. सपत्नैर्घातितः स्फुटैर्घातामे दयितः सत्तु पाष्णिग्राहेण हरिणा समेनाप्युपधावनैः ६. तस्य त्यक्तस्वभावस्य घृणेर्मायावनौकसः भजंतं भज मानस्य बालस्य वा स्थिरात्मनः ७. मच्छूलभिन्नग्रीवस्य भूरिणारुधिरेण वै रुधिरप्रियं तर्पयिष्ये ज्ञातरं मे गत व्यथः ८. तस्मिन् कूटेऽहिते नष्टे कृतमूलं वनस्पतौ विटपा इव शक्यंति विष्णुप्राणादिवौकसः ९. तावद्यातभुवं यु यं विप्रक्षत्रसमेधिताम् सूदयध्वं तपो यज्ञस्याध्यायव्रतदानिनः १०. विष्णुर्हि जक्रियामूलो यज्ञो धर्ममयः पु मान् देवर्षिपितृभूतानां धर्मस्य च परायणम् ११. यत्र यत्र हि जागावो वेदावर्णाश्रमाः क्रियोः तं ते जनपदं यात संदीपयत वृश्चत १२. इति ते भर्तृनिर्देशमादाय शिरसा हताः तथा प्रजानां कदनं विदधुः कदुर्नाप्रियाः १३. पुरग्रा मप्रजोद्यानक्षेत्राणामाश्रमाकरान् खेटखवेटघोषांश्च दददुः पत्तनानि च १४. केचित्सर्वनिचैर्विभिदुः सन्तु प्रा कारगोपुरान् आजीव्यांश्चिच्छिदुर्वृक्षान् केचित्परशुपाणयः प्रादहंछुरणान्यन्ये प्रजानां ज्वलितोत्सुकैः १५.

देवादीनां परायणं परम आश्रयः अतो यज्ञरूपस्य विष्णोर्मूलत्वान्मामनाहत्य तदाश्रयणाच्च ते वध्या इति भावः ११. तस्मात्परमं मंत्रं शृणुते त्याह यत्र यवेति संदीपयत दहत वृश्चत छेदं कुरुत ये ज्ञोपयोगि वृक्षानिति शेषः १२. १३. पुरं हृदादिमत् यामस्तद्रहितः व्रजोग वांवासः उद्यानं कृत्रिमं वनम् क्षेत्रं ग्रीत्यादेः आरामोऽकृत्रिमं वनम् आश्रमकृषीणां स्थानम् आकरोरत्नादीनाम् खेटः कृषी वला नां वासः खर्वटोगिरिद्रोण्याश्च योग्यामः घोषाभीराणां वासः पत्तनं राजधानी १४. खनिचैः खननसाधनैः आजीव्यान् उपजीव्यान् जंघा मकपित्यादीन् शरणानि गृहान् १५.

विप्रकृते उपद्रुते यज्ञभागानामभावात् दिवंपरित्यज्य अलक्षिताः संतः भुविचेरुः १६ तदेवंप्रजानां कदनंदानवेषुकुर्वत्स स्वयंस्वर्गराज्या
दिसाधितुं तपस्तप्तुकामः प्रथमंयत्कृतवान् तदाह हिरण्यकशिपुर्नित्यादिना कटोदकं प्रेताय प्रदेयमुदकम् आदिशब्दात्प्रेतश्चाद्वादिकम् १८
१८ तन्मातरंतेषांशकुनिशंबरदीनां मातरंरुषाभानुंभानुसंज्ञाम् १९ हेवधूरिति भ्रातुभार्यासंबोधयति भवतुनामतस्य श्लाघ्योवधः त
थाऽप्यस्माकं तावद्धुर्गत एवेति चेत्तत्राह भूतानामिति दैवेन प्राचीनकर्मणा एकत्रनीतानां संयोजितानां पुनश्चस्वेः स्वेः कर्मभिरुन्नीता
नां वियोजितानाम् २० एवंलौकिकदृष्ट्याशोकं निवारयत त्वदृष्ट्यावारयति नित्यइति आत्मानित्यः मृत्युश्चन्यः अन्ययः अपक्षयश्चन्यः शु

एवंविप्रकृते लोके दैत्यैर्द्वानुचरैर्मुहुः दिवदेवाः परित्यज्य भविचेरुरलक्षिताः १६ हिरण्यकशिपुर्भ्रातुः संपरेतस्य दुः
स्वितः कृत्वा कटोदकादीनि भ्रातृपुत्रानसात्वयत् १७ शकुनिशंबरधृष्टभूतसंतापनं वृकम् कालनाभं महानाभं ह
रिश्मश्रुमथोत्कचम् १८ तन्मातरंरुषाभानुं दिति च जननीं गिरा श्लक्ष्णया देशकालज्ञ इदमाह जनेश्वर १९ हि
रण्यकशिपुरुवाच अंबांबहेवधूः पुत्रावीरं मार्हथ शोचितुम् रिपोरभिमुरवेश्लाघ्यः शूराणां वध ईप्सितः २०
भूतानामिह संवासः प्रपाया भिवस्रवते दैवेनैकत्रनीतानां मुन्नीतानां स्वकर्मभिः २१ नित्य आत्माऽव्ययः शब्दः स
र्वगः सर्ववित्परः धत्तेऽसावात्मनो लिंगं मायया विसृजन् गुणान् २२ यथाऽभसा प्रचलता त रवोऽपि चला इव चक्षुः
षा भ्राम्यमाणेन दृश्यते चलतीव भूः २३ एवं गुणैर्भ्राम्यमाणे मनस्य विकलः पुमान् याति तत्साम्यतां भंद्रेत्यलिं
गो लिंगवानिव २४ एष आत्मविपर्यासोऽद्य लिंगो लिंगभावना एष प्रिया प्रियैर्योगो वियोगः कर्मसंस्मृतिः २५ सं
भवश्च विनाशश्च शोकश्च विविधः स्मृतः अविवेकश्च चिंता च विवेका स्मृतिरेव च २६ हः निर्मलः सर्वगः सर्ववित् स

र्वज्ञश्च सर्वत्र हेतुः परो देहादिव्यतिरिक्तः अतो मृत इति कृश इति मलिन इति वियुक्त इति अज्ञ इति च मत्वा शोको न कार्य इत्यर्थः कथं तर्हित
स्य संसारस्तत्राह धत्ते इति आत्मनो मायया स्वाविद्यया लिंगं मूर्तीर्यत्ते गुणानुच्चावचान् देहान् स्वरवदुःखादीन् वा धत्ते विशेषेण सृजन् स्वीकुर्व
न् लिंगशरीरोपाधिः संसार इत्यर्थः २२ एतत्स दृष्टान्तं प्रपंचयति यथेति चतुर्भिः तरवः प्रतिबिंबिताः उपाधिधर्मा उपहिते भवन्तीति दृष्टां
तमुक्त्वा ग्राहकधर्मा ग्राह्ये भवन्तीति दृष्टान्तमाह चक्षुषेति २३ अविकलः परिपूर्ण एव तत्साम्यतां मनः समतामित्यर्थः २४ लिंगभावना
देहाभिमानः एष आत्मनो विपर्यासः अन्यथा भावः तदेवाह प्रियैर्वियोगः अप्रियैर्योगश्च कर्मच संस्मृतिश्च नानागर्भेषु प्रवेशः ततश्च
संभव उत्पत्तिः विवेकस्या स्मृतिः अननुसंधानम् २६

अत्रापि शोकहेतुं विना वृथैवायं शोक इत्यस्मिन्नर्थे प्रेतस्य मृतस्य कस्यचिद्येवं बंधवस्तेषां च संवादं शृणुत २७ उपासत तत्समीपे आहृत्य
स्थिता इत्यर्थः २८ विशीर्णरत्नमयंकवचं यस्य भ्रष्टानि आभरणानि स्वजन्म यस्य शरेणानिर्भिन्नं हृदयं यस्य असृज्जारक्तेन रुधिरेणा विलं
लितम् २९ प्रकीर्णाः केशा यस्य ध्वस्तो अक्षिणी यस्य रभसा संरंभेण दष्टो दच्छद ओष्ठो येन रजसा कुंठमावृतं सुरवांभोजं यस्य छिन्नमायु
धं भ्रजश्च यस्य ३० तस्य पादयोरुपसमीपे आसमंतात् अपतन् ३१ ३२ विलापमेवाह अहो इति हाभ्याम् अकरुणत्वमेवाहुः येन वि
धात्रा दशामगोचरां दशां भवान् प्रणीतः गमितः तेन विधात्रा त्वमधुना शर्चां विवर्धनः कृतोऽसीत्यन्वयः ३३ हेमहीपते त्वया सह तमे

अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् यमस्य प्रेतबंधूनां संवादं तन्निबोधत २७ उशीनरेष्वभूद्राजास्तस्य
ज्ञ इति विश्रुतः सपत्नैर्निहतो युद्धे ज्ञातयस्तुमुपासत २८ विशीर्णरत्नकवचं विभ्रष्टाभरणस्वजन्म शरनिर्भि
न्नहृदयं शयानमसृगाविलम् २९ प्रकीर्णकेशां ध्वस्ताक्षरं रभसा दष्टदच्छदम् रजः कुंठसुरवांभोजं छिन्नायुधमु
जं मृधे ३० उशीनरेंद्रं विधिना तथा कृतं पतिं महिष्यः प्रसमीक्ष्य दुःखिताः हताः स्मनाथेति करैरुरोभृशं घंत्यो सुहृ
स्तस्य पादयोरुपापतन् ३१ रुदंत्य उच्चैर्दीयतां घिपे कजं संचित्य अस्त्रैः कुचकुंकुमारुणैः विस्त्रस्तकेशाभरणाः शर्चां
चृणां सृजंत्य आक्रंदनया विलेपिरे ३२ अहो विधात्रा करुणे ननः प्रभो भवान्यणीतो दृगगोचरां दशाम् उशीनरा
णामसिद्धान्तिदः पुरा कृतोऽधुना येन शर्चां विवर्धनः ३३ त्वया कृतज्ञेन वयं महीपते कथं विनास्याम सह तमेन ते
तत्रानुयानं तव वीरपादयोः शुश्रूषतीनां दिशयत्र यास्यसि ३४ एवं विलपतीनां च परिगृह्य मृतं पतिम् अनिच्छ
तीनां निर्हारमकौऽस्तं संन्यवर्तते ३५ तत्र ह प्रेतबंधूनामाश्रुत्य परिदेवितम् आह तान् बालको भूत्वा यमः स्व
यमुपागतः ३६ यम उवाच अहो अमीषां वयसाधिकानां विपश्यतां लोकविधिं विमोहः यत्रागतस्त
त्र गतं मनुष्यं स्वयं सधर्मा अपिशोचंत्य पार्थम् ३७ न विनावयं कथं स्याम भवेम जीवेम इत्यर्थः अतः हे वीरयत्र त्वं यास्यसि त

त्र ते अनुयानमनुगमनं तव पादयोः शुश्रूषां कुर्वतीनामस्माकं दिशर्देहि आज्ञामिति शेषः ३४ निर्हारं दाहार्थं नयनमनिच्छतीनाम् अ
स्तमस्ताचलं प्रति ३५ परिदेवितं रोदनम् स्वपुर्यामेव स्थितो यमः आश्रुत्य श्रुत्वा ३६ तत्र स्वयमेवोपागतो यमः बालको भूत्वा तानाह
अहो इत्यादिना अहो आश्चर्यम् अस्मत्तो वयसाधिकानामपि लोकस्य विधिं जन्ममरणादिप्रकारं विपश्यतामपि विमोहः मोहमेवाह

यत्रयस्मादव्यक्तादागतः तत्रैवगतमपार्थशोचंति तदुक्तं गीतासु अव्यक्तादीनिभूतानि व्यक्तमध्यानिभारत अव्यक्तनिधनान्येव तत्रकाप
रिदेवनेति किंच स्वयमपि सधर्माः मृतेन सह समानो मृत्युलक्षणो धर्मो येषां तथा भूता अपिशोचंति ३७ अहोवयं युष्मत्तो धन्यतमाः यतः अ
बलादुर्बला बाला अपितृकादिभिरभक्ष्यमाणा वयं न विचिंतयामः तत्र हेतुः योगभैरक्षति स एव सर्वत्र रक्षिता ३८ ननु तस्य रक्षणार्थं किं प्र
योजनम् न किंचिदपि किंतु क्रीडैव केवलमित्याह यइति यइशः इदं विश्वं लीलाया सृजति रक्षति अवलुपते संहरति च भो अबलाः तस्येशितु
श्वराचरं क्रीडासाधनमाहुः अतः स एव निग्रहे संग्रहे संहारे संहारे पालने च प्रभुः ३९ प्रभुत्वमेवान्वयव्यतिरेकाभ्यां दर्शयति पर्थीति दिष्टेन देवेन ईशव
रेण रक्षितं चेत् तेन ईश्वरेण विहतमुपेक्षितं चेत् गृहे स्थितं यत्नतः पाल्यमानमपि अस्य हतः तेनोपेक्षितः ४० तदेवमात्मनो जन्ममरणादिक
मंगीकृत्येश्वराधीनत्वान्न शोकः कार्य इत्युक्तम् इदानीं तु देहानामेव जन्मादिनत्वात्मन इत्याह भूतानीति त्रिभिः भूतानि देहाः निजयोनिः

अहोवयं धन्यतमा यदत्रत्यक्ताः पितृभ्यां न विचिंतयामः अभक्ष्यमाणा अबला वृकादिभिः सरक्षितारक्षतियो
हि गंभै ३८ यइच्छयेशः सृजतीदमव्ययो य एवरक्षत्यवलुपते च यः तस्याबलाः क्रीडनमाहुरीशितु श्वराचरं नि-
ग्रहसंग्रहे प्रभुः ३९ पथिच्युतं तिष्ठति दिष्टरक्षितं गृहे स्थितं तद्दिहतं विनश्यति जीवत्यनो योऽपि तदीक्षितो
वनगृहेऽपि गुप्तोऽस्य हतो न जीवति ४० भूतानि ते सौर्निजयोनिकर्मभिर्भवंतिकालेन भवंति सर्वशः न तत्र हा
त्मा प्रकृता यऽपि स्थितस्तस्या गुणैरन्यतमो निबध्यते ४१ इदं शरीरं पुरुषस्य मोहजं यथा पृथग्भौतिकमीयते गृ
हम् यथौदकैः पार्थिवतैजसैर्जनः कालेन जातो विहृतो विनश्यति ४२

स्वकारणभूतं लिंगशरीरं तन्निमित्तैः कर्मभिर्भवन्ति
जायन्ते न भवंति नश्यन्ति च सर्वशः देवादिदेहा अपि तत्र हतदा प्रकृतौ देहे स्थितोऽप्यात्मा तस्याः प्रकृतेर्गुणैः देहधर्मैर्जन्मभिर्न निबध्यते न युज्य
ते यत अन्यतमो देहादत्यंतविलक्षणः ४१ नन्वहं कृशः स्थूल इत्यादौ वैलक्षण्यं प्रतीयते तत्राह इदमिति इदं शरीरं मोहजमविवेकादात्मत्वेन ज्ञा
तम् वस्तुतस्त एवमेव तद्वद्वश्यते भौतिकं च यथा गृहमित्यन्वयः अत्रैव प्रयोगः दृष्टुरभौतिकत्वाच्च पुरुषात् शरीरं भिन्नं दृश्यत्वात् भौतिक
त्वाच्च यथा त्यंता विवेकिनः आत्मत्वेनाभिमतमपि गृहंततः गृहात् यथा पृथक् तद्वदिति भौतिकत्वानुमानं विवृण्वन् आत्मनो जन्माद्यभाव
मुपसंहरति यथा औदकैः परमाणुभिर्जातो बुद्बुदादिः यथा च पार्थिवैर्जातो घटादिः यथा च तैजसैर्जातः कुंडलादिर्विनश्यति तथा तैरेव त्रि-
विधैः परमाणुभिर्जातो जनो देह एव विहृतः परिणतः सन् विनश्यति नन्वात्मैत्यर्थः

पृथगवस्थानाभावेऽपि भिन्नत्वे दृष्टान्तद्वयमाह यथेति यथानलोदारुष्वेव स्थितोऽपि दाहकत्वेन प्रकाशत्वेन भिन्न एव प्रतीयते यथा च देहगतोऽप्यनिलो मुखनासिकादिषु पृथक् स्थित एव प्रतीयते तथा देहस्थत्वेऽप्यात्मनः तद्धर्मयोगाभावे दृष्टान्तमाह यथानभोनसज्जते कापि संगेन प्राप्नोति तथा पुमानपि सर्वेषां गुणानां देहेन्द्रियादीनामाश्रयः तेषां श्रितो वा परः पृथगेवेत्यर्थः ४३ किंच हेमूढाः यमनुशोचथ सोऽयं युष्मद्भर्ता स्रयज्ञः शोते किमिति शोचथ नन्वेतावंतं कालमसौ शृणोति अनंतरं प्रतिवक्ति च प्रत्युत्तरं ददाति इदानीं तस्यादर्शनान्मृत इति शोचाम इति चेत् स तु शोच्यो न भवति प्रागपि तस्य श्रोतुर्वक्तुरदर्शनादित्याह यः श्रोता इति ४४ ननु मुखनासिकासंचारी प्राणः श्रोता वक्ता च दृष्ट एव इति चेत् नासौ श्रोता वक्ता वा अचेतनत्वादित्याह न श्रोतेति महान्सर्वेन्द्रियचेष्टाहेतुः अतएव मुख्यः प्राणो वै मुख्य इति श्रुतेः कस्तर्हि श्रोता वक्ता च तत्राह यस्त्विह देहेन्द्रियैस्तत्तदर्थं दृष्ट्वा आत्मा स तु प्राणदेहाभ्यामचेतनाभ्यामन्य एव स चेतनः ४५ ननु चेतनत्वे अन्यत्वे च तस्याहं कृशः

यथाऽनलोदारुषु भिन्न ईयते यथाऽनिलो देहगतः पृथक् स्थितः यथानभः सर्वगतं न सज्जते तथा पुमान्सर्व गुणाश्रयः परः ४३ स्रयज्ञो नन्वयं शोते मूढायमनुशोचथ यः श्रोता योऽनुवक्ते ह न स दृश्येत कर्हि चित् ४४ न श्रोतानां अनुवक्ताऽयं मुख्योऽप्यत्र महान्स्रयः यस्त्विह देहियवानात्मा स चान्यः प्राणदेहयोः ४५ भूतेंद्रियमनो लिङ्गान्देहानुच्चावचान्विभुः भजत्युत्सृजति तद्यन्यस्तुच्चापि स्वेन तेजसा ४६ यावद्विङ्गान्वितो ह्यात्मा तावत्कर्मनिबंधनम् ततो विपर्ययः क्लेशो माया योगो निवर्तते ४७ वितथाऽभिनिवेशोऽयं यदुणेष्वर्थदृग्वचः यथामनोरथः स्वप्नः सर्वमैन्द्रियकं मृषा ४८

स्थूलः काणो बधिर इत्यादि देहधर्मो पलब्धिः कुतस्तत्राह भूतेंद्रियमनोभिर्लिङ्ग्यते लक्ष्यं तदिति तथा तान् देहान्तेभ्योऽन्य एव भजति अहमिति मन्यते तर्हि कथं मोक्षस्तत्राह तच्च भजनं स्वेन तेजसा विवेकबलेन उत्सृजत्यपि हीत्यनुभवं प्रमाणायति ४६ ननु विवेकानंतरमपि आहारादिकर्मसु प्रवृत्तेः बंधः स्यादेवेत्यत आह यावदिति यावद्विङ्गशरीरेणान्वितः तदभिमानवानात्मा भवति तावदेव तत्कर्मनिबंधनं बंधहेतुर्भवति ततो विपर्ययः देहधर्मभाक्कम् ततः क्लेशश्चानुवर्तते ननु लिङ्गाभिमाने निवृत्तेऽपि यतोऽयं माया योगो विपर्ययादिः मायया युज्यत इति तथानपरमार्थ इत्यर्थः ४७ ननु सुरवदुःखादीनां तत्साधनानां च सत्यत्वप्रतीतेः कुतो मायामयत्वं तथा च बहवो वादिनः सत्यत्वमेव वदन्ति तत्राह वितथेति वितथो मिथ्या भूतोऽयमभिनिवेशः कोऽसौ गुणेषु तत्कार्येषु सुरवदुःखादिषु अर्थः परमार्थ इति दृग्वचश्चेति यत् सकुत इत्यत आह यथेति यथामनोरथः स्वप्नः ४८

उपसंहरति अथेति अथतस्मात् नित्यमात्मानमनित्यं देहं वा तद्विदः नित्यमनित्यं च जानंतः न शोचन्ति न न्येवमुपदेशारोऽपिशोचन्तो हश्यं
तेतत्राह नान्यथेति ज्ञानदाढ्याभावात् स्वभाषोननिवर्तत इत्यर्थः ४९ स्वयंसधर्मा अपीति यदुक्तं तत्रेति हासमाह लुब्धक इत्यादिना पक्षि
णामंतर्क ईश्वरेण निर्मितः सन् यत्र यत्र ते तत्र तत्र तान् कणादिभिः प्रलोभयन् जालं विस्तार्य विशेषेण धृतवान् पाठांतरे तेषामामिषादिभिः
प्रलोभनं कृतवानित्यर्थः ५० कुलिंगः कंदमक्षी पक्षिविशेषः कुलिंगयोर्मिथुनम् ५१ शिचस्तं त्यां जालस्य सूत्रे सज्जनबंधं प्राप तामापन्ना
मापदं प्राप्तां दृष्ट्वा कुलिंगः पक्षीतां मोचयितुमकल्पः सन् पर्यदेव यत् दृष्टशारवामाश्रित्य विलापं चकार ५२ आकरुणया सर्वतोऽनुकंप्य

अथ नित्यमनित्यं वानेह शोचन्ति तद्विदः नान्यथा शक्यते कर्तुं स्वभावः शोचतामिति ४९ लुब्धको विपिनेक
श्चित्पक्षिणां निर्मितोऽंतकः वितत्य जालं विदधे तत्र तत्र प्रलोभयन् ५० कुलिंगमिथुनं तत्र न्यचरत्समदृ
श्यत तयोः कुलिंगी सहसालुब्धकेन प्रलोभिता ५१ सा सज्जनशिचस्तं त्यां महिषी कालयंत्रिता कुलिंग
स्तां तथापन्नां निरीक्ष्य भृशदुःखितः स्नेहादकल्पः कृपणः कृपणां पर्यदेव यत् ५२ अहो अकरुणो देवः स्त्रि
याकरुणया विभक्तः कृपणं मानुशोचं त्यादीनया किं करिष्यति ५३ कामं नयतु मां देवः किमर्थेनात्मनो हि मे
दीनेन जीवता दुःखमनेन विधुरायुषा ५४ कथं त्वजानपक्षांस्तान्मातृहीनान् विभर्ष्यहम् मंदभाग्याः प्रती
क्षन्ते नीडे मे मातरं प्रजाः ५५ एवं कुलिंगं विलपंत मारास्त्रियावियोगातुरमश्रुकंठम् स एव तं शाकुनिकः शरेण
विव्याध कालप्रहितो विलीनः ५६ एवं यूयमपश्यंत्य आत्मापायमबुद्धयः नैनं प्राप्स्यथ शोचंत्यः पतिं वर्षश
तैरपि ५७ हिरण्यकशिपुरुवाच बाल एव प्रवदति सर्वं विस्मितचेतसः ज्ञातयो मे निरे सर्वमनित्य
मयथोत्थितम् ५८ यम एतदुपारब्धाय तत्रैवांतरधीयत ज्ञातयोऽपि स्रजस्य चक्रुर्यत्सांपरायिकम् ५९
ततः शोचत मायूयं परं चात्मानमेव च क आत्मा कः परो वाऽत्र स्वीयः पारक्य एव वा स्वपराभिनिवेशेन विना ज्ञा
नेन देहिनाम् ६० यास्त्रिया किं करिष्यति ५३ आत्मनो देहस्यार्थेन अनेन विधुरायुषा भार्या शून्यजीवितेन दुःखं यथाभवत्येवं जीवा

ता किं मे प्रयोजनम् अतो मामपि कामं नयत्वित्यन्वयः ५४ नजानाः पक्षायेषां तान् बालकान् कथं विभर्षिष्यामि मंदभाग्याः मे प्रजाः मातरं प्र
तीक्षन्ते ५५ शाकुनिकः पक्षिहंता विलीनः सन् ५६ आत्मापायं स्वमत्यमपश्यंत्यः ५७ अयथोत्थितं मिथ्यैवा विप्रवृत्तम् ५८ सांपरायिकं परलोकात्
त्यम् ५९ अशोचत इति पाठे अडागम आर्वः स्वपर इत्यभिनिवेश एवाज्ञानतेन विना ६०

सस्त्रुषारस्त्रुषयासहिता ६१ इतिसप्तमेटीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीयेतस्यतपसातप्तंवीक्ष्यजगद्दिधिः आगत्यविस्मितस्तेन संस्तुतश्चवरानदात् १ तदेवंसाधूनांकदनेदानवानादिश्यबंधूनांशोकंतत्त्वनिरूपणेनापनीययत्कृतवान् तदाह हिरण्यकशिपुर्नित्या दिनाअप्रतिद्वंद्वं प्रतिपक्षहीनमेकराजमेकमेवराजानंव्यधित्सतकर्तुमैच्छत् १ ऊर्ध्वोवाहूयस्य नभसिदृष्टिर्यस्य पादांगुष्ठेनाश्रिताअ वनिर्येन २ जटानां दीधितिभिः अंशुभिः रश्मिभिः प्रलयकर्ता अर्क इवरेजे पूर्वये अलक्षिताः संतोभुवि विचैरुस्ते देवाः पुनः स्वानिरथा नानिभोजरे ३ विषगीरितः सर्वतः प्रसृतः सन् त्रिलोकीमतपत् तापयामास ४ दीपैरदितिश्चसहिताभूश्चाल ५ तवबलिहाराः

नारद उवाच इति दैत्यपतेर्वाक्यं दितिराकण्यं सस्त्रुषा पुत्रशोकं क्षणात्त्यक्त्वा तत्त्वे चित्तमधारयत् ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधो दितिशोकापनयनं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ नारद उवाच हिर ण्यकशिपूराजन्म जेयमजरामरम् आत्मानमप्रतिद्वंद्वमेकराजं व्यधित्सत १ सतेपेमंदरद्रोण्यांतपः परमदा रुणम् ऊर्ध्ववाहुर्नभोदृष्टिः पादांगुष्ठाश्रितावनिः २ जटादीधितिभीरेजे संवर्तार्क इवांशुभिः तस्मिंस्तप स्तप्यमाने देवाः स्थानानिभोजरे ३ तस्यमूर्धः समुद्रतः सधूमोऽग्निस्तपोमयः तिर्यग् ऊर्ध्वमधोलोकानतपदि षगीरितः ४ चुक्षुभ्रं नद्युदन्तः सद्दीपादिश्चालभूः निपंतुः सग्रहास्ताराजज्वलुश्चदिशोदश ५ तेनतप्ता दिवंत्यक्त्वा ब्रह्मलोकं ययुः सुराः धात्रो विज्ञापयामास देवदेवजगत्पते ६ दैत्येद्रतपसातप्तादिविस्थातुं न शक्नु मः तस्य चोपशमं भूमन्विधौ हियादिमन्यसे लोकानयावन्नक्ष्यंति बलिहारास्तवाभिभो ७ तस्यायं किल संकल्पश्चरतो दुश्चरंतपः श्रूयतां किं न विदितस्तवाथापि निवेदितम् ८ सृष्ट्या चराचरमिदंतपोयोगसमाधिना अध्यास्ते सर्वधिष्येभ्यः परमं धीनिजासनम् ९ तदहं बधमानेन तपोयोगसमाधिना कालात्मनोऽनित्यत्वा त्साधयिष्ये तथात्मनः १०

करप्रदाः पूजाकारिण इति वा अभितो भवतीत्यभिभूः हे अभिभो हे सर्वाधिपते पाठांतरेभो इति संबोधनम् अभितो यावन्ननक्ष्यंतीति संबधः ७ ब्रह्मणस्तस्मिन्द्वेषमुत्पादयितुं तत्संकल्पमाहुः तस्येति चतुर्भिः तथाऽप्यस्माभिर्निवेदितं त्वया श्रूयता म् ८ तपोयोगयोः समाधिना निष्ठया सर्वधिष्येभ्यः श्रेष्ठं निजासनं सत्यलोकं यथा अध्यास्ते अधितिष्ठति ९ तत्तथैवात्मनः साधयिष्यामि ननु ब्रह्म णा अतिदीर्घायुषा तपस्तप्त्वा तत्साधितमन्यः कुतस्तत्साधयेत्तत्राहुः कालात्मनोरिति यद्यप्यायुषोऽनित्यत्वेन देहो वारंवारं म्रियेत तथाऽपि कालस्य आत्मनश्चनित्यत्वात् बहुभिर्जन्मभिस्तपस्तप्त्वा तत्साधयिष्येभ्येवेति १०

वर्धमानेनेति यदुक्तं तदभिप्रायमाह अन्यथेति अन्यथा सरासरादिव्यत्ययेन अयथा पूर्वपुण्यपापादिव्यत्ययेन इदं जगद्विधास्यामि अन्यैः
 वेषावादिभिः ध्रुवादिपदैः किंप्रयोजनमनस्तदेवसाधयिष्यामि ११ इतित्वत् दाहरणे तस्य निर्वधं शुश्रुम अतएवासौ तपः परममास्थितो वर्त
 ते यदत्र युक्तं तत् अनंतरमेव विधत्स्व १२ अन्यथा तव स्थानभ्रंशो सति साधूनाय निष्ठं स्यात् इति शोचंत आहुः तव पारमेष्ठ्यमिदमासनं हि जानां-
 गवांच भवाय उद्वाय श्रेयसे सरवाय भूत्यै ऐश्वर्याय क्षेमाय लब्धपालनाय विजयाय उत्कर्षाय १३ १४ वल्मीकादिभिः प्रतिच्छन्नं प्रथमं नद

अन्यथेदं विधास्येह मयथा पूर्वमोजसा किमन्यैः कालनिर्धूतैः कल्याणैर्वेषावादिभिः ११ इति शुश्रुम निर्वधं तपः
 परममास्थितः विधत्स्वानंतरं युक्तं स्वयं त्रिभुवनेश्वर १२ तवासनं हि जगवां पारमेष्ठ्यं जगत्सते भवाय श्रेयसे भू-
 त्यै क्षेमाय विजयाय च १३ इति विज्ञापितो देवैर्भगवानात्मभूतं परीतो भृगुदक्षाद्यैर्ययौ दैत्यैश्च वराश्रमम् १४
 नददर्शं प्रतिच्छन्नं वल्मीकतृणकीचकैः पिपीलिकाभिराचीर्णैर्मदस्त्वङ्मांसशोणितम् १५ तपंतं तपसालोकान्
 यथा भ्रापिहितं रविम् विलक्ष्य विस्मितः प्राह प्रहसन् हंसवाहनः १६ ब्रह्मो वाच उत्तिष्ठोत्तिष्ठ भद्रं ते
 तपः सिद्धोऽसि काश्यप वरदोऽहमनुप्राप्तो व्रियतामीप्सितो वरः १७ अद्राक्षमहमेतत्ते हृत्सारं महद्भुतम्
 दंशभक्षितदेहस्य प्राणाद्यस्थिषु शरीरे १८ नैतत्सर्वं यश्च कुर्वन् करिष्यंति चापरे निरंबुर्धारयेत्याणान् को वै दि-
 व्यसमाः शतम् १९ व्यवसायेन तेनेन दुष्करेण मनसि नाम तपोनिष्ठेन भवता जितोऽहं दिति नंदन २० तत
 स्त आशिषः सर्वाददास्य सरपुंगव मर्त्यस्य ते अमर्त्यस्य दर्शनं नाफलं मम २१ नारद उवाच इत्युक्त्वा
 दिभ्रवो देवो भक्षितांगं पिपीलिकैः कमंडलुजलेनोक्षद्वित्येनामो यराधसा २२ सतत्कीचकवल्मीकात् सह औ-
 जोवल्गान्वितः सर्वावयवसंपन्नो वज्रसंहननो युवा उत्थितस्तप्तहोमाभो विभावसरिवेधसः २३ दर्श पश्चात्कथं

चिह्निलक्ष्यतं प्राहेति द्वयोरन्वयः पिपीलिकादिभिः आचीर्णं समं ताद्रक्षितं मेदश्च त्वङ्मांसं च शोणितं च यस्य १५ अश्वैरापिहितं च न्वरविमिव
 विलक्ष्य विस्मितः प्राह १६ १७ हृत्सारं धैर्यं दंशोर्मक्षिकादिविशेषैर्भक्षितो देहो यस्य १८ निरंबुः निषिद्धमंबुयेन सः त्यक्तो दक इत्यर्थः ते त्वया अ-
 नेन व्यवसायेनैव तावज्जितोऽहम् तपोनिष्ठेन भवता तु सतरां जितः २० मर्त्यस्य तव अमर्त्यस्य मम दर्शनं नाफलं निष्फलं न भवति अतो वरं व-
 णीष्व २१ आदौ भवतीति आदिभ्रवो ब्रह्मा औक्षत् प्रोक्षितवान् २२ वज्रवत्संहननमंगदाढ्यं यस्य तप्तस्य हेम्न इव आभादेहकांतिर्यस्य सगि-
 रा अगृणादित्युक्तेरेणान्वयः २३

सनिरीक्ष्यां चरेदेवं हंसवाहमवस्थितम् ननामशिरसाभूमौ तद्दर्शनमहोत्सवः २४ उत्थाय प्राञ्जलिः प्रहृष्टं क्ष
माणो दृशा विभुम् हर्षाश्चुपुलकोद्भेदो गिरा गह्वदयाऽगृणात् २५ हिरण्यकशिपुरुवाच कल्याणतका
लसृष्टेन योऽधेन तमसा हतम् अभिव्यक्तं जगदिदं स्वयं ज्योतिः स्वरोचिषा २६ आत्मना त्रिवृता चेदं सृजत्य
वतिलुपति रजः सत्वं तमो धाम्ने परायमहते नमः २७ नम आद्याय बीजाय ज्ञानविज्ञानमूर्तये प्राणेंद्रियमनो
बुद्धिर्विकारैर्यत्किमीयुषे २८ त्वमीशिषे जगतस्तस्थुषश्च प्राणेन मुख्येन पतिः प्रजानाम् चित्तस्य चित्तेर्मन इ
न्द्रियाणां पतिर्महान् भूतगुणाशयेशः २९ त्वंसप्ततन्तून् वितनोषितत्वा त्रय्या चातुर्होत्रकविद्यया च त्वमेक आ
त्मात्मवतामनादिरनंतपारः कविरंतरात्मा ३० त्वमेव जगतां जंगमस्य तस्थुषः स्थावरस्य च ईशिषे नियंता भवसि केन मुख्ये

नप्राणेन सूत्रात्मरूपेण अतस्त्वं प्रजानां पतिः तासां चित्तस्थचित्तेऽथ तत्परिणामभूतायाश्चेतनायाः मनसश्चेतन्नियम्यानां इंद्रियाणां च पतिः
अतस्त्वमेव महान् भूतानामाकाशादीनां तद्गुणानां शब्दादिविषयाणां आशयानां तद्वासनानामीशश्च एतेनैव स्रष्टृत्वं दर्शितम् २९ इदानीं
यज्ञप्रवर्तकत्वेनांतर्यामीत्वेन जगत्प्राणकत्वमेवाह त्वमेव सप्ततंतून् अग्निष्टोमादियज्ञान् विस्तारयसि कथं ब्रूयात् तन्वा वेदत्रयरूपेण
कथं भूतया चत्वारो होतारो यत्र तच्चातुर्होत्रकम् कर्म न द्विषयया विद्यया आत्मवतां प्राणिनामात्मभूतस्त्वमेवांतरात्मा च अंतर्यामी
कुतः यतः कविः सर्वज्ञः तत्कुतः एकः अखंडः तत्र हेतुः अनादिः अनंतपारश्चेति नास्त्यंतः पारश्च कालतो देशतो यरयसः ३० ७

कालरूपेणसंहर्तृत्वमाह त्वमेवेति लवाद्यैः कालावयवैः क्षिणोषि क्षपयसि तदेवंसृष्ट्यादिकर्तृत्वेऽपिनिर्विकारत्वमेवाह कूटस्थइतितत्र
हेतयः आत्माज्ञानरूपः परमेष्ठापरमेश्वरः अजः जन्मशून्यः महान् अपरिच्छिन्नः किंच जीवलोकएवकर्मवशाज्जन्मादिविर्विक्रियतेत्यंतु त
स्यजीवः जीवनस्यहेतुः यतस्तस्यात्मानियंता ३१ तत्कुतस्तत्राह त्वत्तइति त्वत्तो व्यतिरिक्तं यदि किंचित् भवेत्तर्हि तस्मात्तव जन्मादिविकारोऽभि
यस्यत्वादिकं वा भवेत् तत्तु नास्तीत्याह त्वत्तः परं कारणमपरं कार्यं तत्रच एजत् जंगममनेजत् स्थावरंचलद्यतिरिक्तं नास्ति ननुमदो धकशास्त्रं
व्यतिरिक्तमस्तीति चेत् नयतः विद्यावेदोपवेदादिविद्यारथानानिकलाश्चतदंगानितवैवतनवः नतु त्वद्यतिरिक्ताः तत्कुतः यतः त्वं ब्रह्म ब्रह्मैवा
सि तदपि कुतः तत्राह हिरण्यरूपं ब्रह्मांडं गर्भे यस्य सः त्रिष्टुभः त्रिगुणात्मकस्य प्रधानस्य पृष्ठे परतः स्थितः अक्षरात्परतः परइत्यादिश्रुतेः ३३

त्वमेव कालो निमिषो जनानामायुर्लवाद्यावयवैः क्षिणोषि कूटस्थ आत्मा परमेष्ठ्यजो महांस्त्वं जीवलोकस्य च जी
व आत्मा ३१ त्वत्तः परं नापरमप्यनेजदेजच्च किंचिद्यतिरिक्तमस्ति विद्या कलास्तेतनवश्च सर्वा हिरण्यगर्भोऽसि
ब्रह्म त्रिष्टुभः ३२ व्यक्तं विष्णोः स्थूलमिदं शरीरं येनैन्द्रियप्राणमनोगुणांस्त्वम् भिक्षोः स्थितो धामनि परमेष्ठ्ये अव्यक्त
आत्मा पुरुषः पुराणः ३३ अनन्ता व्यक्तरूपेण येनैदमखिलं ततम् चिदचिच्छक्तियुक्ताय तस्मै भगवते नमः ३४
यदि दास्यस्य भिमतां न्वरात्मे वरदोत्तम भूतेभ्यस्त्वद्वि सृष्टेभ्यो मृत्युर्मा भून्मम प्रभो ३५ नांतर्बहिर्दिवा नक्तमन्य
स्मादपि चायुधैः न भूमौ नां वरे मृत्युर्न रिरपि मृगैरपि ३६ व्यसृभिर्वा सुमद्भिर्वा सुरासरमहोरगैः अप्रतिद्वंद्वतां यु
द्धे ऐकपत्यंच दहिनाम् ३७ ननु ब्रह्मांडशरीरस्य जीवस्य मम कुतो ब्रह्मत्वं कुतो वा ब्रह्मांडगर्भत्वादितत्राह व्यक्तं कार्यमिदं तव श

रीरं व्यक्तं सत्यमिति वा येन शरीरेण त्वमिन्द्रियप्राणमनसां गुणान्निषयान् भुंक्षे किंच परमेष्ठ्ये परमेश्वर्ये धामनि स्वस्वरूपे स्थित एव भिक्षो न
तु अस्मदादिवत् स्वरूपतिरोधानेन अतस्त्वमव्यक्त आत्मानिरुपाधि ब्रह्मैव पुराणपुरुषश्चेत्यर्थः ३३ ननु ब्रह्मत्वं पुराणपुरुषत्वं कथमेक
स्य तत्राह अनन्तइति हे अनन्तयेन त्वया अव्यक्तेन मनोवचनागोचरेण रूपेण इदं विश्वं ततं व्याप्तम् तस्मै तुभ्यं भगवते अचिंत्येश्वर्या
य नमः भगवत्त्वे हेतुः चिदचिच्छक्तियुक्ताय चिच्छक्तिर्विद्या अचिच्छक्तिर्माया ताभ्यां युक्तायेति ३४ ३५ अन्यस्मात्त्वत्सृष्टव्यतिरिक्त
दपि हे भगवन् आयुधैर्मृत्युर्मा भूत् ३६ व्यसृभिः अप्राणैः असुमद्भिः सप्राणैः यथा आत्मनस्तवास्ति महिमा तथा अप्रतिद्वंद्वतादि
कंदेहीति शेषः ३७

तपसायोगेनचप्रभावोयेषांतेषांयत् अणिमाद्यैश्वर्येनरिष्यतिननश्यतितच्चदेहीत्यर्थः ३८ इतिसप्तमेटीकायांतृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थेतुवराँल्लुब्धाविजित्यारिवल्लोकपान् विष्णुद्वेषेणतान्सर्वान्दैत्यैःसमपीडयत् १ शतधृतिः ब्रह्मा १ मेमत्तः यदपिचघपीमेदुर्लभाः २ अमोघोऽनुग्रहोयस्य प्रजेश्वरैर्मरीच्यादिभिः ३ यदर्थंनपस्तमंतदाह एवमित्यादि ४ ५ ६ सर्वेषांसत्त्वानांप्राणिजातानांयेयेपतयस्तान्

सर्वेषांलोकपालानांमहिमानंयथात्मनः तपोयोगप्रभावानांयन्नरिष्यतिकर्हिचित् ३८ इतिथ्रीभागवतेमहापुराणोसप्तमस्कंधेहिरण्यकशिपोर्वरप्रदानंनामतृतीयोऽध्यायः ३ नारदउवाच एवंतुतःशतधृतिर्हिरण्यकशिपोरथ प्रादात्तत्तपसाप्रीतोवरांस्तस्यसुदुर्लभान् १ ब्रह्मोवाच तातेमेदुर्लभाःपुंसांयान्दृणीषेवरान्मम तथाऽपिवितराम्यंगवरान्यदपिदुर्लभान् २ तनोजगामभगवानमोघाऽनुग्रहोविभ्रः पूजितोऽस्मरवर्षेणस्तूयमानःप्रजेश्वरैः ३ एवंलब्धवरोदैत्योविभ्रद्वेसवयंवपुः भगवत्यकरोद्वेषंभ्रातुर्वधमनुस्मरन्सविजित्यदिशःसर्वालोकान्श्वत्रीन्महासुरः देवासुरमनुष्येन्द्रान्गंधर्वगरुडोरगान् ४ सिद्धचारणाविद्याधानृषीन्पितृपतीन्मनून् यक्षरक्षःपिशाचेशान्प्रेतभूतपतीनथ ६ सर्वसत्त्वपतीन्जित्वाचशमानीयविश्वजित् जह्मरलोकपालानांस्थानानिसहतेजसा ७ देवोद्यानश्रियाजुष्टमध्यास्तेस्मन्निविष्टपम् महेंद्रभवनंसाक्षान्निर्मितंविश्वकर्मणा ८ त्रैलोक्यलक्ष्म्यायतनमध्युवासाखिलधिमेत् ८ यत्रविद्रुमसोपानामहामारकताम्रवः यत्रस्फाटिककुड्यानिवैडूर्यस्तंभपंक्तयः ९ यत्रचित्रवितानानिपद्मरागासनानिच पयःफेननिभाःशय्यामुक्तादामपरिच्छेदाः १० कूजदिनूपुरैर्दैत्यैःशब्दयंत्यइतस्ततः रत्नरथलीषुपश्यंतिसुदतीःसुंदरंमुरवम् ११ तस्मिन्महेंद्रभवनेमहाबलमहामेनानिर्जितलोकएकराट् रेमेभिवंद्याघ्रियुगःसुरादिभिःप्रतापितैरुर्जितचंडशासनः १२ तमंगमत्तमधुनोरुगंधिनाविवृत्तताम्राक्षमशेषधिष्यपाः उपासतोपायनपाणिभिर्विनात्रिभिस्तपोयोगबलौजसांपदम्

७ त्रिविष्टपंस्वर्गमध्यास्तेस्म अधिष्ठितवान् महेंद्रभवनमध्युवास अधिवसतिस्म ८ अखिलसमृद्धियुक्तत्वमेवाह यत्रेतित्रिभिः १३ मुक्तादामानिपरिच्छेदाःपरिकरायासाम् १० सुदतीः सुदत्यः ११ ऊर्जितमधिकं चंडंतीव्रंशासनंयस्य १२ अंगहेराजन् उरुगंधिनाउग्रगंधेनमधुना सूरयामत्तम् अतएवविवृत्तेविघूर्णितेताम्रेअक्षिणीयस्यतम् अशेषधिष्यपाः सर्वलोकपालाःउपायनयुक्तैःपाणिभिरुपासतसेवंते त्रिभिर्ब्रह्मविष्णुरुद्रैर्विनापदमाश्रयभूतम् १३

उपासनप्रकारमाह जगुरिति १४ १५ १६ तत्पत्न्योनघः ऊहुः वहंतिस्म घृतदुग्धादीन् रत्नाकरानेवाह क्षारोति १७ आर्कीडंकीडास्था
नम् दुमाः सर्वेषु क्रतुषु गुणान् पुष्पफलादीन् सचलोकपालानाम् पृथग्विधान् गुणान् वर्षणदहनशोषणादीन् एकएवदधार १८ निर्जि-
ताः ककुभो येन यथोपजोषं यथाप्रीति १९ महान्कालः एकसप्ततियुगान् किञ्चिदधिकान् २० २१ २३ २३ अरूपावच्छरहिता २४ ममदर्शनं

जगुर्महेंद्रासनमोजसास्थितं विश्वावसस्तंवरुरस्मदादयः गंधर्वसिद्धाऋषयोऽस्तवन्मुहुर्विद्याधरा अप्सरसश्च
पांडव १४ सएववर्णाश्चमिभिः क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ईज्यमानो हविर्भागानग्रहीत्स्वेन तेजसा १५ आहृष्टपच्या
तस्यासीत्सप्तदीपवतीमही तथाकामदुग्धाद्यौस्तनानाश्चर्यपदनमः १६ रत्नाकराश्चरत्नौघास्तत्पत्न्यश्चोहुरुर्मि
भिः क्षारसीधुघृतक्षौद्रदधिक्षीरामृतादकाः १७ शैलाद्रोणीभिरार्कीडंसर्वतुषुगुणान् दुमाः दधारलोकपालाना
मेकएवपृथग्गुणान् १८ सइत्थं निर्जितककुबेकराद्विषयान् प्रियान् यथोपजोषं भंजानो नातृष्यदजितेन्द्रियः
१९ एवमैश्वर्यमत्तस्य हसस्योच्छास्त्रवर्तिनः कालो महान्व्यतीयाय ब्रह्मशापमुपेयुषः २० तस्योग्रदंडसंविग्नाः
सर्वलोकाः सपालकाः अन्यत्रालब्धशरणाः शरणं ययुरच्युतम् २१ तस्येनमोऽस्तु काष्ठायेयत्रात्मा हरिरीश्वरः
यद्गत्वाननिवर्तंते शांताः संन्यासिनोऽमलाः २२ इतिते संयतात्मानः समाहितधियोऽमलाः उपतस्थुर्दृष्टीकेशं
विनिद्रावायुभोजनाः २३ तेषामाविरभूद्वाणी अरूपामेधनिस्वना सन्नादयंती ककुभाः साधूनामभयं करी २४
माभौष्टविबुधश्चेष्टाः सर्वेषां भद्रमस्तु वः मद्दर्शनं हि भूतानां सर्वश्रेयोपपत्तये २५ ज्ञातमेतस्य दौरात्स्यंदैते यापस
दस्य च तस्य शांतिकरिष्यामि कालं तावत्प्रतीक्षत २६ यदा देवेषु वेदेषु गोषु विप्रेषु साधुषु धर्मे मयि च विद्वेषः स
वा आशु विनश्यति २७ निर्वैराय प्रशांताय स्वसृताय महात्मने प्रद्वादाय यदा हुह्येह निष्येऽपि वरोर्जितम्
२८ नारद उवाच इत्थं कालो कगुरुणा तं प्रणम्य दिवौकसः न्यवर्तंतगतो द्वेगामे निरेचास्तरहतम् २९
तस्य दैत्यपतेः पुत्राश्चत्वारः परमाद्भुताः प्रद्वादोऽभून्महांस्तेषां गुणैर्महदुपासकः ३० स्तवनं श्रवणं सर्वेषां श्रेयसा सुपप

त्तये प्राप्तये भवति २५ २६ २७ ननु देवादिविद्वेषेऽपि अस्य विनाशो नास्ति ब्रह्मवरेणोर्जितत्वात् तत्राह निर्वैरायेति सर्वमहंसहेनम
द्रुक्द्रोहमिति भावः २८ अस्तरं वहतं मे निरेतदानीं तद्वेषे प्रवृत्तत्वादिति भावः २९ तमेव द्वेषं वक्तुमादौ सतस्य महत्त्वमाह तस्येति गुणै
र्महानभूत् गुणानेवाह महदुपासक इत्यादिना ३०

सत्यासंधाप्रतिज्ञायस्य एकएवप्रियश्चसहजमश्च ३१ दासवत्सम्यक्नताआर्याणांअंग्रयोयेन गुरुषुईश्वरइतिभावनायस्य ३२
व्यसनेषुप्राप्तेष्वपिनोद्विग्नचित्तः दृष्टश्रुतेषुगुणेषुविषयेषुइहामुत्रभोगेषुनिस्पृहः यतस्तेषुअवस्तुहृक् दांताइंदियादयोयस्यरहितः
आसुरोभावोमत्सरादिर्यस्यसः असुरोऽपिसन् प्रशांतकामः ३३ अधुना ऽपि तेगुणानपिधीयंतेतिरोहितानभवन्ति ३४ साधुगाथा
सदसिदेवास्तरमनुष्याणांमध्येकसाधुरिति प्रसंगवत्यांसभायाम् यंप्रकादंप्रतिमानंदृष्टांतम् ३५ सूच्यतेमयाकेवलंघोष्यतेसुषुक्
थ्यतइतिवा ३६ नैसर्गिकरतेर्लिंगान्याह न्यस्तक्रीडनकइतिपट्टिः तन्मयस्कतयातदेकचित्तत्वेन ३७ एतानिआसनादीनिगोविंदेनप-

ब्रह्मण्यः शीलसंपन्नः सत्यसंधोजितेंद्रियः आत्मवत्सर्वभूतानामेकः प्रियसहजमः ३१ दासवत्संनतार्थाघ्निः पि
तृवद्दीनवत्सलः भ्रातृवत्सदृशोस्निग्धोगुरुष्वीश्वरभावनः विद्याऽर्थरूपजन्माढ्यामानस्तंभविवर्जितः ३२
नोद्विग्नचित्तोव्यसनेषुनिस्पृहः श्रुतेषु दृष्टेषुगुणेष्ववस्तुहृक् दांतेन्द्रियप्राणशरीरधीः सदाप्रशांतकामोरहिता
सुरोऽसुरः ३३ यस्मान्महद्गुणाराजन्गृह्यतेकविभिर्मुहुः नतेऽधुना पिधीयंतेयथाभगवतीश्वरे ३४ यं
साधुगाथासदसिरिपवोऽपिस्मरानृप प्रतिमानंप्रकुर्वन्ति किमुताऽन्येभवादृशाः ३५ गुणैरलमसंख्येयैर्माहा
त्यंतस्यसूच्यते वासुदेवेभगवतियस्यनैसर्गिकरतिः ३६ न्यस्तक्रीडनकोवालो जडवत्तन्मनस्कया कृष्णाय
हृद्गृहीतात्मानवेदजगदीदृशम् ३७ आसीनः पर्यटन्नश्चञ्छ्रयानः प्रपिबन्धुवन् नानुसंधत्त एतानिगोविंदपरि
रंभितः ३८ क्वचिद्रुदतिवैकुण्ठचिंतयाशबलचेतनः क्वचिद्दुःसतितच्चिंताल्हादउद्गायतिक्वचित् ३९ नदतिक्वचि
दुत्कंठोविलज्जोन्त्यतिक्वचित् क्वचित्तद्भावनायुक्तस्तन्मयोनुचकारह ४० क्वचिदुत्पुलकस्तृष्णीमास्तेसंस्प
र्शनिर्वृतः अस्पंदप्रणयानंदसलिलामीलितेक्षणः ४१ सउत्तमश्लोकपदारविंदयोनिषेवयाकिंचनसंगलब्ध
या तन्वन्परांनिर्वृतिमात्मनोमुहुर्दुःसंगदीनान्यमनःशमंव्यधात् ४२ तस्मिन्महाभागवतेमहाभागेमहात्मनि
हिरण्यकशिपूराजन्नकरोदयमात्मजे ४३ रिरंभितः आत्मनाएकीकृतः ३८ रुदतिरोदिति रौन्तिवैकुण्ठस्यचिंतयाशबलाव्या

मिश्राक्षभिताचेतनायस्य तस्यचिंतया आल्हादोयस्य ३९ क्वचिदुत्कंठः मुक्तकंठः सन् अनुचकार तच्चेष्टादिकंस्वयंकृतवान् ४० संस्प
र्शस्तद्भावापत्तिः तेननिर्वृतः अस्पंदः स्थिरोयः प्रणयस्तेनयः आनंदः तेनयत्सलिलंतेनयुक्ते आमीलिते ईषन्निमीलिते ईक्षणे यस्यसः ४१

आत्मनःपरांनिर्वृतिंतन्वन् दुःसंगेनदीनस्यान्यस्यापिमनःशमंशांतंव्यधात् ४२ अघंदोहमकरोत् ४३

प्रथमाध्यायांतोऽष्टमेवार्थमिति विस्मयेन पुनः पृच्छति देवर्ष इति तव त्वत्तः तव वाक्यमिति वासाधवे अयमदात् साधोर्द्रोहं कृतवानिति यत्
एतद्देदितुं ज्ञातुमिच्छामः ४४ उपालभंते आक्षिपंति अयंतुर्नैव कुर्वन्ति अपरः शत्रुरिव ४५ अनुवशान् अनुकूलान् साधून् अरागरोषान्
गुरुः पितैव देवतायेषां तानुद्दिश्य अयं न कुर्वन्ति इति किमुक्तव्यमित्यर्थः पुत्राय पुत्रमुद्दिश्य पितुर्द्वेषः पित्राकृतो द्वेषः पुत्रस्य मरणार्थं प्र-
योजितः प्रवर्तित इति यत् एतत्कौतूहलं विधम अपाकुरु यदा यद्यस्मात्पुत्राय यो द्वेषः स पितुर्मरणाय प्रयोजितः अतएवैतत्कौतूहलं वि-
धम इत्यर्थः ४६ इति सप्तमे टीकां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमे गुरुतोऽधीतं त्यक्त्वा विष्णुस्ततोरतम् घातयन् द्विपसर्पाद्यैः सततं दैत्यैश्च

बुधिरिति उवाच देवर्ष एतदिच्छामो वेदितुं तव स्रवत यदात्मजाय शुद्धाय पिता दात्साधवेत्ययम् ४४ पुत्रा-
न्विप्रति कूलान् स्वान् पितरः पुत्रवत्सलाः उपालभंते शिक्षार्थं नैवायमपरो यथा ४५ किमुतानुवशान् साधून् स्ताद-
शान् गुरुदेवतान् एतत्कौतूहलं ब्रह्मन् स्माकं विधमप्रभो पितुः पुत्राय यद्द्वेषो मरणाय प्रयोजितः ४६ इति श्री-
भागवतमहापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादचरित्रे चतुर्थोऽध्यायः ४ नारद उवाच पौरोहित्याय भगवान् नृतः का-
व्यः किल्बिषाकरैः शंडाभकौस्तुभैस्तैस्तस्य दैत्यराजगृहांतिके १ तौराज्ञा प्रापितं बालं प्रह्लादं नयकोविदम् पाठयामा-
सतुः पाठ्या नन्यांश्चास्मर बालकान् २ यत्तत्र गुरुणा प्रोक्तं शुश्रुवः नुपपाठ च न साधुमनसा मेने स्वपरासद्गृहा-
श्रयम् ३ एकदा स्मर राट् पुत्रमं कमारोप्य पाठव पप्रच्छ कथ्यतां वत्स मन्यते साधु यद्गवान् ४ प्रह्लाद उवाच
तत्साधुमन्ये स्मर वयं दोहिनां सदा समुद्दिग्ना धियामसद्गृहात् हित्वा त्मपातं गृहमंधकूपं वनं गतो यद्हरिमाश्रये-
त ५ नारद उवाच श्रुत्वा पुत्रगिरौ दैत्यैः परपक्षं समाहिताः जहास बुद्धिबालानां भिद्यते परबुद्धिभिः

६ शकत् १ भगवद्भक्तिरेव विद्वेषे कारणमिति वक्तुमाह पौरोहित्यायेत्यादिना काव्यः शत्रुः तस्य सततं तत्र न्यवसतामिति शेषः
पाठ्यान् दंडनीत्यादीन् पाठ्यान् स्मर बालकानिति वाऽन्वयः २ अनुश्रवणानंतरम् तथैव पपाठ च किंतु तत्साधुमनेने तत्र हेतुः स्वः
पर इत्यसद्गृहो मिथ्याभिनिवेश एवाश्रयो यस्य तत् ३ ४ हेमस्मर वयं असद्गृहात् अहंममेति मिथ्याऽभिनिवेशाद्देतोः सम्यगुद्दिग्ना वि-
षण्णाधीर्येषां ते वनं गतः सन् हरिमाश्रयेतोऽतियत् तदेवाहं साधुमन्ये कथं भूतं गृहम् आत्मपातमात्मनः अथः पातनिमित्तम् कुतः अ-
धकूपवत् मोहावहम् ५ परपक्षे विष्णोः समाहिताः परिनिष्ठिताः हासे हेतुः बुद्धिरिति ६

विष्णुपक्षेर्भागवतैः हेतुभूतैः ननु त्वद्देहे कुतस्तेषां प्रवेशः सत्यं तथाऽपि प्रतिच्छन्नैर्वेषां तरेण च्छन्नैः ७ दैत्यैर्गृहमानीतम् ८ बालान् सर्वा
नति अतिक्रम्य तुभ्यंतव ९ १० अहोमायामोहिता भवन्तो मामाक्षिपन्तीत्याशयेन तावदाह स्वः परश्चेति मिथ्याभिनिवेशो यदीयया
माययैव कृतः न तु वास्तवः अतएव तदीयया मायया विमोहितबुद्धीनां भवतामेव दृष्टः न तु मम तस्मै अचिंत्यमायेश्वराय नमः ११
अहो किमेतत्प्रलपसितव बुद्धिभेदो यतो जातस्तं कथयेत्याक्षिप्तः सन् तस्मादादेवेत्युत्तरमाह स इति त्रिभिः स भगवान् यदा अनु
व्रतः अनुकूलो भवति यदा पशूनामविवेकिनामिव बुद्धिर्भेदगता असती मिथ्यासंसारविषया विभिद्यते अभिन्नात्मनिष्ठा भवति १२

सम्यग्विधार्यतां बालो गुरुगेहे द्विजातिभिः विष्णुपक्षेः प्रतिच्छन्नैर्न भिद्यतास्य धीर्यथा ७ गृहमानीतमाह य
प्रज्ञाददैत्ययाजकाः प्रशस्यन्त्यक्षणावाचा समपृच्छन्तसाधुभिः ८ वत्सप्रज्ञादभद्रं ते सत्यं कथय मासृषा वा
लानतिकुतस्तम्यमेष बुद्धिविपर्ययः ९ बुद्धिभेदः परकृत उताहो ते स्वतोऽभवत् भण्यतां श्रोतुकामानां गुरु
णां कुलनंदन १० प्रज्ञादउवाच स्वः परश्चेत्यसद्वाहः पुंसां यन्मायया कृतः विमोहितधिया दृष्टस्तस्मै भ
गवते नमः ११ स यदा अनुव्रतः पुंसां पशुबुद्धिर्विभिद्यते अन्येषु तथाऽन्योऽहमिति भेदगता सती १२ स एष आ
त्मा स्वपरेत्यबुद्धिभिर्दुरत्ययानुक्रमणो निरूप्यते मुह्यंति यद्वर्त्मनि वेदवादिनो ब्रह्मादयो ह्येषां भिनत्तिमेमति
म् १३ यथा भ्राम्यत्ययो ब्रह्मन् स्वयमाकर्षसन्निधौ तथामेभिद्यते चेतश्चक्रपाणेर्यदृच्छया १४ एतावद्वाह
णायोक्ता विरराम महामतिः तं निर्भर्त्स्यथ कुपितः स दीनो राजसेवकः १५ आनीयतामरेवेत्रमस्माकमयश
स्करः कुलांगारस्य दुर्बुद्धेः श्वतुर्योऽस्योदितो दमः १६

भेदस्यासत्त्वं दर्शयन्नाह स एष परमात्मैव स्वः पर इति च अविवेकि
भिर्निरूप्यते युक्तं चैतत् यतः यस्य वर्त्मनि जिज्ञासायां ब्रह्मादयोऽपि मुह्यंति तत्र हेतुः दुरत्ययं दुर्बुद्धमनुक्रमणमनुचरितमनुवर्णनं वा य
स्य १३ ननु निर्विकारस्य कथमिति भेदकत्वं तत्राह यथेति यथा अयो लोहमाकर्षस्यायस्कांतस्य समीपे स्वयमेव भ्रमति तथा चेतश्चक्र
पाणोः सन्निधौ तव कुतो जातः तत्संनिधिस्तत्राह यदृच्छयेति कस्य तपोदानादेः फलमेतदिति न ज्ञायत इत्यर्थः १४ राजसेवक उवाचेति शेषः
१५ अरेवेत्रं कशा आनीयताम् सामदानभेददंडानां मध्ये चतुर्थः दमः दंडः अस्य दुर्बुद्धेः उदितः उक्तः शास्त्रेषु दुर्बुद्धित्वे हेतुः कुलांगारस्य
कुलस्यांगारवन्नाशहेतोः १६

तत्कुतः तत्राह दैतेया एव चंदनद्रुमाः तेषां वने अयंकटकद्रुमतुल्यो जातः तदेवाह यस्य दैतेयचंदनवनस्य मूलोन्मूलने परशुस्थानीयस्य
विष्णोरयमर्भक एव नालायितः नालमिवाचरत् यथा परशोः छेदकत्वे बबूलादिद्रुमनिर्मितो दंडः सहकारी तं विना छेदना संभवात् तथाः
यं विष्णोर्दैत्यमूलोच्छेदे हेतुर्जात इत्यर्थः १७ इति तं प्रह्लादं भीषयन् धर्मार्थकौमवर्गस्य प्रतिपादकं शास्त्रमध्यापयामास १८ ज्ञातं ज्ञेयमुपा-
यानां चतुष्टयं सामदानादियेन तं दैत्येन्द्रं प्रति मात्रामृष्टमुद्वर्त्य स्नापितमलंकृतं भूषणतिलकादिभिः १९ २० २१ २२ पादसेवनं परिचर्य-
अर्चनं पूजा दास्यं कर्मार्पणम् सरव्यं तद्दिश्वासादि आत्मनि वेदनं स्वशरीरसमर्पणम् यथा विक्रीतस्य गवाश्वादेर्भरणपालनादि चिं

दैतेयचंदनवने जातोऽयंकटकद्रुमः यन्मूलोन्मूलपरशोर्विष्णोर्नालायितोऽर्भकः १७ इति तं विविधोपायैर्भीष-
यंस्तर्जनादिभिः प्रह्लादं ग्राहयामास त्रिवर्गस्योपपादनम् १८ तत एनंगुरुर्ज्ञात्वा ज्ञातज्ञेयचतुष्टयम् दैत्येन्द्रं द-
शयामास मात्रामृष्टमलंकृतम् १९ पादयोः पतितं बालं प्रतिनंघ्राशिषाः स्मरः परिष्वज्य चिरंदोभ्योपरमामा-
पनिर्वृतिम् २० आरोप्यां कमवधाय मूर्धन्यश्लुकलांबुभिः आसिंचन् विक्सद्वक्त्रमिदमाह युधिष्ठिर २१ हिर-
ण्यकशिपुरुवाच प्रह्लादानूच्यतां तात स्वधीतं किंचिदुत्तमम् कालेनेतावता सुष्मन्यदशिस्तदुरोर्भवात् २२
प्रह्लाद उवाच श्रवणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वेदनं दास्यं सरव्यमात्मनि वेदनम् २३ इ-
ति पुंसाऽर्पिता विष्णोर्भक्तिश्चेन्नवलक्षणा क्रियते भगवत्यद्धातन्मन्येऽधीतमुत्तमम् २४ निशम्यैतत्सुतव-
चो हिरण्यकशिपुस्तदा गुरुपुत्रमुवाचैदं रुषा प्रस्फुरिताधरः २५ ब्रह्मबंधो किमेतत्ते विपक्षं श्रयतासता असा-
रं ग्राहितो बालो भामना हत्यदुर्मते २६ संति ह्यसाधवो लोके दुर्मैत्राश्छुद्यवेषिणः तेषामुदेत्ययं काले रोगः पातकि-
नामिव २७

तानक्रियते तथा देहंतस्मै समर्प्य तच्चिंतावर्जनमित्यर्थः २३ इति नवलक्षणानियस्याः सा अद्धातेन चैद्रगवतिविष्णो-
भक्तिः क्रियेत सा च अर्पितैव सती यदि क्रियेत न तु कृता सती पश्चादप्यते तदुत्तममधीतं मन्ये न त्वस्मादुरोरधीतं शिस्तं वा तथा विधौ किं-
चिदस्तीति भावः २४ २५ न विद्यते सारं यत्र तत् असारम् न विद्यते सारं यस्मादिति वास्तवोऽर्थः २६ मित्रत्वेन प्रवर्तमानस्यापि तव वि-
रोधाचरणं नासंभावितमित्याह संति हीति दुष्टं मैत्रं मित्रत्वं येषां ते दुर्मैत्राः रोग इति ब्रह्महाक्षय रोगी स्यात्सुरापः श्यावदंतकः स्वर्णहा-
री तु कुनरवीदुश्चर्मगुरुतल्पग इत्यादि स्मृत्युक्तः पातकिनां रोगो यथोदेति तथा तेषामयं विद्वेषादिकमुदेतीत्यर्थः २७

नमस्प्रणीतं मया पाठितम् नोऽस्मभ्यं कत्कुत्सितं दोषं मारुतम् अदाः अडागम आर्षः मयि दोषारोपं माहूया इत्यर्थः इन्द्रशत्रो इति नहि ब्राह्मणेषु तव कोप उपचित इति भावः २८ गुरुसुरवीयं गुरुवाक्यजनिता हे अभद्र २९ आस्तामियं वानां भवादृशानां विषयासक्तानामत्रानधिका रादित्याशयेनाह मतिरिति परतः गुरोः स्वतो वा मिथो वा अन्योऽन्यतः नाभिपद्येत न संपद्येत केषां गृहव्रतानां गृह एव व्रतं संकल्प्य इति हृत्य चिंतायेषां अतएवादांते रनु परतैर्गोभि रिति द्वियैर्हेतुभूतैः तमिस्त्रं संसारं विशताम् तत्र च विंशत्येव चर्वणं येषाम् ३० ननु श्रीकृष्णस्य परमानंदस्वरूपत्वात् अपितन्निष्ठा एव किं नरयुरिति चेत्तदज्ञानादित्याह नेति येदुराशयाः विषयवासितांतः करणाः तौ हि विष्णुं न विदुः तत्र हेतुः स्वस्मिन्नेवार्थः पुरुषार्थो येषां तेषां गतिं गम्यम् ननु तेऽपि गुरुरूपदेशाद्दिष्णुं ज्ञास्यन्ति तत्राह बहिर्विषयेष्वर्थो येषां ते बहिरर्थाः तानेव गुरुत्वेन मंतुं शीलं ये

गुरुपुत्र उवाच नमस्प्रणीतं न परप्रणीतं सक्तो वदत्येपत वेन्द्रशत्रो नैसर्गिकं यं मतिरस्य राजन्नियच्छमं न्युंकददाः स्ममानः २८ नारद उवाच गुरुणैवं प्रतिप्रोक्तो भूय आहारकरः सक्तम् न चेद्गुरुसुरवीयं ते कुतोऽभद्राः सती मतिः २९ प्रह्लाद उवाच मतिर्न कृष्णो परतः स्वतो वा मिथोऽभिपद्येत गृहव्रतानाम् अदांत गोभिर्विशतांतमिस्त्रं पुनः पुनश्च विंशत्येव चर्वणानाम् ३० न ते विदुः स्वार्थे गतिं तौ हि विष्णुं दुराशया विबहिरर्थमानिनः अंधायथाऽंधैरुपनीयमाना वागीशतं त्यामुरुदास्मि बद्धाः ३१ नैषां मतिस्तावदुरुक्तमांघ्रिस्पृशत्यनथापगमो यदर्थः मह्यसां पादरजोऽभिषेकं निक्षिंचनानां न वृणीतयावत् ३२ इत्युक्तो परतं पुत्रं हिरण्यकशिपूरुषा अंधा कृतात्मा स्वोत्संगान् निरस्यत महीतले ३३

पांते अतः अंधैरुपनीयमाना अंधायथापंथानं न विदुः किंतु गर्ते पतन्ति तथा तेऽपि ईशस्य तं त्यां दीर्घरज्ज्वां वेदलक्षणायां उरूणि दामानि ब्राह्मणादिनामानि यस्यांतस्यां काम्यैः कर्मभिर्बद्धा एव भवंतीत्यर्थः तदुक्तम् विषयाविष्टचित्तानां विष्णवावेशः स दूरतः वारुणीदिग्गतं वस्तु व्रजन् नैर्दीकिमाप्नुयादिति ३१ ननु च एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मेत्यादि श्रुतिप्रतिपादितं विष्णुं कथं न विदुः कुतो वा तेषां तमिस्त्रं प्रवेशस्तत्राह नैषां मिति निक्षिंचनानां निरस्तविषयाभिमानानां महत्तमानां पादरजसां अभिषेकं यावन् न वृणीतयावत् श्रुतिवाक्यतो जाताऽपि एषां मतिरुरुक्रमस्यांघ्रिं न स्पृशति न प्राप्नोति असंभावनादिभिर्विहृत्य त इत्यर्थः अनर्थस्य संसारस्यापगमो यदर्थः यस्या अंघ्रिस्पर्शिन्याः मतेरर्थः प्रयोजनं महदनुग्रहाभावान्न तत्त्वनिश्चयो नापि मोक्षस्तेषामित्यर्थः ३२ निरस्यत चिक्षेप ३३

अमर्षो असहनं तेन सहितयारुषा आविष्टो व्यासः कषायी भूते आताम्रे लोचने यस्य हेनैर्ऋताः राक्षसाः ३४ बध्यत्वे हेतुः यतो यं मे भ्रातृ-
हावुतः यो विष्णोः पादौ दासवदर्वति तत्पक्षपातीत्यर्थः अतः स एवायमित्यन्वयः ३५ अहो विष्णुरप्यविश्वसनीयं किमिति स्वीकृतवानित्या-
ह विष्णोर्वेति अहात् जहौ ३६ ननु तवायमपत्यं च कथं बध्यस्तत्राह परोष्योषधमिव हितकृत् चेत्तदपत्यमेव ज्ञेयः सतः स्वदेहजोऽ-
पि अहितश्चेत् आमय इव आस्तां मम तास्य दस्य कथा अंगमपि च यत् करचरणादि तदप्यात्मनोऽहितं चेत्छिंद्यादेवेत्यर्थः ३७ अ-
तः सर्वैरुपायैर्हतव्यः संभोजो भोजनं भोजनादिषु विषादिप्रयोगैरित्यर्थः यथा दुष्टमिन्द्रियं मुनेः शत्रुः ३८ तिग्मास्तीक्ष्णा दंष्ट्रा येषां च-

आहामर्षरुषाविष्टः कषायी भूतलोचनः बध्यतामाश्वयं बध्योनिः सारयत नैर्ऋताः ३४ अयं मे भ्रातृहा-
सोऽयं हित्वा स्वान् सत्तदोऽधमः पितृव्यहंतुर्यः पादौ विष्णोर्दासवदर्वति ३५ विष्णोर्वासाध्वसौ किं नु करिष्यत्य-
समं जसः सौहृदं दुस्त्यजं पित्रोरहाद्यः पंचहायनः ३६ परोष्यपत्यं हितकृद्यथोषधं स्वदेहजोऽप्यामयवत्सुतोऽहि-
तः छिंद्यात्तदंगं यदुतात्मनोऽहितं शोषं स्मरवं जीवति यद्विवर्जनात् ३७ सर्वैरुपायैर्हतव्यः संभोजशयनासनैः
सत्तद्वह्निगंधरः शत्रुमुनेर्दुष्टमिवेन्द्रियम् ३८ नैर्ऋतास्ते समादिष्टा भर्त्रा वैश्वलपाणयः तिग्मदंष्ट्रकरालास्यास्ता-
मशमशु शिरोरुहाः ३९ न दंतो भैरवान्नादांश्छिंधिभिंधीति वादिनः आसीनं चाहनंश्छुल्लैः प्रहादं सर्वमर्मस-
४० परे ब्रह्मण्यनिर्देश्ये भगवत्यखिलात्मनि युक्तात्मन्यफला आसन्नपुण्यस्येव सत्क्रियाः ४१ प्रयासेऽपह-
नेतस्मिन्देत्येन्द्रः परिशंकितः चकार तद्वधोपायान् निबन्धेन युधिष्ठिर ४२ दिग्गजैर्दंष्ट्रकैश्च अभिचारावपा-
तनैः मायाभिः सन्निरोधैश्च गरदानैरभोजनैः ४३ हिमवाय्वग्निमल्लिलैः पर्वताक्रमणैरपि न शशाक्यदाहं
तुम पापमकरः सततम् चिंतां दीर्यत मां प्राप्तस्तत्कर्तुं नाभ्यपद्यत ४४ रालान्यास्यानि प्रयंकराणि मुखानियेषां ते च ते-

च ताम्राणि श्मश्रूणि शिरोरुहाश्च येषाम् ३९ ४० परे ईश्वरे युक्तः समाहित आत्मा मनो यस्य तस्मिन् प्रहादेतेषां नैर्ऋतादीनां प्रहारानिष्फ-
ला आसन् जाताः तत्र हेतवः ब्रह्मणि निर्विकारे अनिर्देश्ये अविषये भगवति निरतिशयैश्वर्ये अखिलात्मनि शस्त्रादीनामपि नियंतारि-
एवं भूते परे अपुण्यस्य निर्देवस्य सत्क्रियामहोद्यमा इव ४१ ४२ दंष्ट्रकैः सर्पैः अभिचाराः कृत्यादयः अवपातनानि गिरिशृंगादधः पात-
नानितैः मायाभिः शंबरनिर्मिताभिः अवटादिषु सन्निरोधैश्च ४३ पर्वताक्रमणैः पर्वतानां तदुपरि क्षेपैः बहुवचनैरभिचाराद्यावृत्तिं द-
र्शयति तद्धननं कर्तुं नाभ्यपद्यत न प्रापनाशकोदित्यर्थः ४४

चिंतामेवाह एष इति त्रिभिः मेभया असाधुपुरुषं यथाभवति तथोक्तः असद्वैर्मेरपकारैः अभिचारैर्वा ४०. अविदूरे समीपे वर्तमानोऽपि बालोऽप्ययमजडधीः निर्भयचित्तः मेनार्यमन्याय्यं शत्रुं वानविस्मरति अजीगर्तस्य मध्यमपुत्रः शूनः शोपोनां मपितृभ्यां हरिश्चंद्राय विक्कीतः सन् यथातयोरपकारमविस्मरन् तद्विपक्षं विश्वामित्रमाश्रित्य गोत्रांतरमापन्नस्तद्वत् यदा स्वभावापरिन्यागं दृष्टान्तः शुनः शोपः पुच्छमिवेति ४६ अप्रमेयः अपरिमेयोऽनुभावो यस्य न कुतश्चिद्रयं यस्य न वा भविता अन्यथा मृत्युर्नैव भविष्यति इत्यर्थः ४७ ओशनसो उशनसः पुत्रौ नीतिज्ञौ विविक्ते एकांते ४८ भ्रुवोर्विजृम्भणेनैव न स्ताः समस्ताधिष्णयपालो कपालायस्मिन् तस्य तव चिंत्यं न चक्ष्म

एषमेव बहसाधुक्तो वधोपायाश्च निर्मिताः तैस्ते द्रोहैरसद्वैर्मेमुक्तः स्वेनैव तेजसा ४०. वर्तमानो विदूरे वै बालोऽप्यजडधीरयम् न विस्मरति मेनार्यं शुनः शोप इव प्रभः ४६ अप्रमेयाऽनुभावोऽयमकुतश्चिद्रयोऽमरः नूनमेतद्विरोधेन मृत्युर्मे भवितानवा ४७ इति तं चिंतया किंचिन्त्वा न श्रियमधोगुरवम् शंडामर्कवोशनसो विविक्ता इति होचतुः ४८ जितं त्वयै केन जगत्रयं भ्रुवोर्विजृम्भणत्रस्तसमस्तधिष्णयपम् न तस्य चिंत्यं तव नाथ चक्ष्म हेनवै शिशूनां गुणदोषयोः पदम् ४९ इमं तु पाशैर्वरुणस्य बध्वानिर्धोहिभीतो न पलायते यथा बुद्धिश्च पुंसो वयसार्थसेवया यावद्गुरुर्भार्गव आगमिष्यति ५० तथेति गुरुपुत्रोक्तं मनुज्ञायैदमब्रवीत् धर्मोद्यस्योपदेष्टव्यं राज्ञायै गृहमेधिनाम् ५१ धर्ममर्थं च कामं च नितरां चानुपूर्वशः प्रदादायां च तूराजस्य श्रयावनताय च ५२ यथा त्रिवर्गं गुरुभिरात्मने उपशिक्षितम् न साधुमेनेतच्छिक्षां हं दारामोपवर्णिताम् ५३ यदाचार्यः परावृत्तो गृहमेधीयकर्मसु वयस्यैर्बालकैस्तत्र सौपहतः कृतक्षणेः ५४

हेनपश्यामः पदमालंबनं नैवास्ति यदा शिशूनां वृत्तं गुणदोषयोः पदं विपयो न भवतीत्यर्थः ४० तथापि तु बंधनमस्योचितमित्याह तुः इमं त्विति यावद्गुरुः आगमिष्यति तावद्बध्वानिर्धोहि ततः किमत ऊचतुः यतः पुंसो बुद्धिश्च वयसा तथा आर्यसेवया समीचीना भवति ५० अनुज्ञाय तथैत्यंगीकृत्य ५१ ततश्च तौ प्रदादाय धर्मादिकं सूचतुः प्रश्रितश्चासाववनतश्च तस्मै ५२ यथा यथा वत् त्रिवर्गं मुपशिक्षितमपि न साधुमेने तत्तां शिक्षां च कुतः हं दैः रागद्वेषादिभिर्विषयेष्वारमण्येषां तैरुपवर्णिताम् ५३ परावृत्तः अन्यत्र गतः स उपहतः संधिः पादपूरणार्थम् क्रीडार्थं कृतक्षणेः कृतोत्सवैः लब्धावसरैरिति वा ५४

तन्निष्ठांतेषांनिष्ठांजन्ममरणादिलक्षणांविद्वान् ५५ द्वादशारामाणामीरितेरीह तैश्च नदूषिताधीर्येषांयतोबालाः ५६ तस्मिन्नेवव्यस्तं ह
दयमीक्षणंचयैः ५७ इतिसप्तमेटीकायांपंचमोऽध्यायः ५ षष्ठेगुरौगृहव्यग्रेप्रकाशेदेव्यबालकान् अनुकंप्यपरंतत्त्वंनारदोक्तमुपा
दिशत् १ निरर्थकक्रियालापैरायुर्व्ययमजानताम् प्रकाशःसदयंप्राहधर्मभागवतंकृती २ कौमारइत्यादिना इहैवमानुषजन्मनिधर्मा
नाचरेत् यतःअर्थदमेतत् तत्रचकौमारएव यतः तदप्यध्रुवम् नचैवंप्रभूतंजन्मांतरम् यतः दुर्लभम् तत्रधर्मानेवाचरेत् नसरवार्थंप्रया
सान् तत्रभागवतानेवनकास्यान् १ इहभागवतानेवधर्मानाचरेदित्येतदुपपादयति यथाहीतिचतुर्भिः इहपुरुषस्यविष्णोःपादोपसर्पण

अथतान्श्लक्ष्णयाचाप्रत्याहयमहाबुधः उवाचविद्वांस्तन्निष्ठांरूपयाप्रहसन्निव ५५ तेतुतद्वोरवात्सर्वेत्य
क्तकीडापरिच्छदाः बालानदूषितधियोद्वादशारामेरितेहितैः ५६ पर्युपासतराजेंद्रतन्यस्तहृदयेक्षणाः ताना
हकरुणोमैत्रोमहाभागवतोऽस्मैरः ५७ इतिश्रीभागवतमहापुराणोसप्तमस्कंधेपंचमोऽध्यायः ५
प्रकाशउवाच कौमारआचरेत्साज्ञोधर्मान्भागवतानिह दुर्लभमानुषंजन्मतदप्यध्रुवमर्थदम् १ यथाहि
पुरुषस्येहविष्णोःपादोपसर्पणम् यदेषःसर्वप्रभूतानांप्रियआत्मेश्वरःकृत् २ सरवमैन्द्रियकंदेत्यादेहयोगेनदे
हिनाम् सर्वत्रलभ्यतेदेवाद्यथादुःखमयत्नतः ३ तत्प्रयासोनकर्तव्योयतआयुर्व्ययः परम् नतथाविदतेक्षेमंमु
कुंदचरणोबुजम् ४ ततोयतेतकुशलः क्षेमायभयमाश्रितः शरीरंपौरुषंयावन्नविपद्येतपुष्कलम् ५ पुंसोवर्ष
शतंत्यायुस्तदर्थंचाजितात्मनः निष्फलंयदसौरात्र्यांशेतेऽधंप्रापितस्तमः ६ मुग्धस्यबाल्येकौमारैर्क्रीडतोया
तिविंशतिः जरयाग्रस्तदेहस्ययात्यकल्पस्यविंशतिः ७ दुरापूरेणकामेनमोहेनचबलीयसा शोषंगृहेषुसक्त
स्यप्रमत्तस्यापयातिहि ८ मेवयथाअनुरूपंयोग्यम् यद्यस्मात् एषआत्मा आत्मत्वात्कृत्स्नप्रियश्च २ ननुभोगोद्यमः कथं

त्याज्यइतिचेत्तत्राह सरवमिति सर्वत्रपश्वादावपिदेवात् पूर्वादृष्टादेव ३ अतस्तदर्थंप्रयासोनकर्तव्यः यतः प्रयासात् परंकेवलमायु
षोव्ययएव यतस्तथातेनप्रकारेणक्षेमंनप्राप्नोति ४ भयमाश्रितः संसारंप्राप्तः पुरुषरूपंशरीरंयावत् पुष्कलमस्तिनविपद्येत अक्षमं
नभवेत् ननश्येदितिवा तावत्शीघ्रंक्षेमाययतेत ५ आयुर्व्ययक्रममाह पुंसइतित्रिभिः यत्ततः शोते ६ विंशतिवर्षाणिआयुर्याति
७ दुरापूरेणदुःखैः समंतादापूर्यमाणेन ८

ननु यो यने गृहासक्तोऽपि पश्चाद्विरक्तः सन् क्षेमं यास्यतीत्याशंक्यते तदसंभवं दर्शयन् कोमार एवाचरोदित्येतदुपपादयति को गृहेष्विति
सप्तभिः ९ यमर्थमसक्तभिः क्रीणाति प्राणहानिमंगीकृत्यापि साधयति तत्स्वरादिः तस्मिन्नर्थं तृष्णां को नु विसृजेत् १० किंच कथमित्यादि
प्रियायाः संगेदिकं स्मरन् कथं विरज्येत इति तृतीयेनान्वयः मंत्रान् हितशिक्षालापान् स्रद्धात्सत्त्वरसंगम् तेषां स्नेहेन सितो बद्धः कलानि
मधुराणि अक्षराणि येषां तेषां च संगम् तेषां नुरक्तं चित्तं यस्य ११ ताः श्वशरगृहे स्थिताः हृदय्या हृदयंगमाः मनोज्ञा उरवः परिच्छदाये-
षु तान् गृहान् वृत्तीर्जीविकाः कुल्याः कुलपरंपरागताः १२ कोशस्कृत् कोशस्कारीर्वाटः सयथा आत्मनः हितं गृहं कुर्वाणो निर्गमाय द्वा-
रमपि नावशेषयति तथा कर्माणीह मानः ननु अवितृप्तकामोऽपि दोषदर्शनेन विरक्तः सन् त्यजेत्तत्राह औपस्थ्यं जैव्यं च

को गृहेषु पुमान्सक्तमात्मानमजितेन्द्रियः स्नेहपाशैर्दृढैर्बद्धमुत्सहेतुविमोचितुम् ९ को न्वर्थं तृष्णां विसृजेत्प्रा-
णेष्व्योऽपि यदपि सितः यं क्रीणात्यसक्तभिः प्रेष्टैस्तत्स्वरः सेवको वणिक् १० कथं प्रियाया अनुकंपितायाः संगं रह-
स्यं रुचिरं श्वमंत्रान् स्रद्धात्सत्त्वरसंगं हसितः शिशूनां कलाक्षराणामनुरक्तचित्तः ११ पुत्रान् स्मरंस्तदुहितुर्द-
दय्या भ्रातृन् स्वसृषोऽपि तरोचदीनो गृहान् मनोज्ञोरुपरिच्छदांश्च वृत्तीस्तकुल्याः पशुपत्यवर्गान् १२ त्यजेत्
कोशस्कृदिवेहमानः कर्माणि लोभादवितृप्तकामः औपस्थ्यं जैव्यं बहुमन्यमानः कथं विरज्येत दुरंतमोहः १३ कु-
टुंबपोषाय वियन्निजायुर्न बुध्यतेऽथैविहतं प्रमत्तः सर्वत्र तापत्रयदुःखितात्मानि निर्विद्यते न स्वकुटुंबरामः १४ वि-
त्तेषु नित्याभिनिविष्टचेता विद्वांश्च दोषं परवित्तहर्तुः प्रेत्येह चाथोप्यजितेन्द्रियस्तदशंतकामो हरते कुटुंबी
१५ विद्वानपीत्यंदनुजाः कुटुंबं पुष्पान् च लोकाय न कल्पते वै यः स्वीयपारक्यविभिन्नभावस्तमः प्रपद्येत यथा
विमूढः १६

स्वरं बहुमन्यमानः तदेवाधिकं मन्यमानः अतो दुरंतो मोहो यस्य स कथं विरज्येत विरक्तः स्यात् १३ दुरंतमोहत्वं दर्शय-
न्नाह कुटुंबपोषणाय वियन्निजायुः पुरुषार्थं च विहतं न बुध्यते अतएव तापत्रयेण दुःखितात्मानि निर्विद्यते तत्र ताप-
त्रये दुःखबुद्धिं न करोति यतः स्वकुटुंबे रामोरतिर्यस्य १४ प्रत्युत चौर्यं करोतीत्याह वित्तेष्विति नित्यमभिनिविष्टचेतो यस्य सः परवित्तहर्तुः प्रेत्य नर-
कलक्षणाभिहचदंडादिरूपं दोषं यद्यपि विद्वान् जानन्नथाप्यशांताभिलाषः तत्परवित्तं हरत्येव १५ तदेवं को गृहेषु पुमानित्यादिसप्तभिः
श्लोकैरुपपादितं गृहादिषु प्रसक्तस्य वैराग्याद्यसंभवमुपसंहरति विद्वानिति स्वलोकाय आत्मपरामर्शाय न कल्पते किंतु विमूढो यथा तथा

विद्वानपि तमः अभिनिवेशमेव प्रपद्यते तत्र हेतुः य इति स्वीयमिदं पारक्यमिति विभिन्नो भावो भावनायस्य सः १६

तस्मात्कौमार एव भागवता च धर्मानाचरेदिति स हेतुः कमुपसंहरति यत इति यतः कश्चिदपि स्वमात्मानं मोचितुं न समर्थः ततो नारायणमुपे
तशरणं यातेत्युत्तरेणान्वयः असामर्थ्ये हेतुः अलं दीनो लंपटः अतः कामो दृशियासां तासां विहारे क्रीडायां निमित्ते क्रीडाभृगाः विहारमिति ए
थ कृपाठे तासां विहारसाधनमात्मानं तासां क्रीडाभृगाः स इत्यन्वयः किंच यत् यासु निगडः श्वं रवला तुल्यो विसर्गः पुत्रपौत्रादिरूपो भवति १७
विदूरात् दूरतः संगं परित्यज्य यद्वा अविदूरात् शीघ्रं नारायणमुपेत्येत्यन्वयः यस्मात् स एवापवर्ग इषितः इष्ट इति १८ बालानामस्माकं तद्
जनमशक्यमिति चेत्तत्राह नहीति ब्रह्मायासः अतिप्रयासः १९ आत्मत्वात् सर्वभूतानां सिद्धत्वादिति चेत्तु ह्यमुपपादयति परावरेष्विति चतु
र्भिः ब्रह्मा अंतो येषां स्यावर आदिर्येषां तेषु भूतेषु जीवेषु भौतिकेषु अजीवेषु घटादिषु महत्सूचभूतेषु काशादिषु २० गुणसाम्ये प्रधाने गु

यतो न कश्चित् कुत्रचिद्वादीनः स्वमात्मानमलं समर्थः विमोचितुं कामदृशां विहारक्रीडाभृगो यन्निगडो
विसर्गः १७ ततो विदूरात् परित्यज्य दैत्या दैत्येषु संगं विषयात्मकेषु उपेत नारायणमादिदेवं विमुक्तसंगे र्षितोऽप
वर्गः १८ न ह्यच्युतं प्रीणयतो ब्रह्मायासोऽसुरात्मजाः आत्मत्वात् सर्वभूतानां सिद्धत्वादिह सर्वतः १९ परावरेषु
भूतेषु ब्रह्मांतस्थावरादिषु भौतिकेषु विकारेषु भूतेषु यमहत्सूच २० गुणेषु गुणसाम्ये च गुणव्यतिकरे तथा
एक एव परोद्यात्मा भगवानीश्वरोऽव्ययः २१ प्रत्यगात्मा स्वरूपेण दृश्यरूपेण च स्वयम् व्याप्य व्यापकनिर्देशयो
र्यनिर्देशयोऽविकल्पितः २२ केवलानुभवानंदस्वरूपः परमेश्वरः माययाऽतर्हितैश्वर्ये ईयते गुणसर्गया २३
तस्मात्सर्वेषु भूतेषु दयां कुरुत सो हृदम् आसरं भावमुन्मुच्य यथा तुष्यत्यथोक्षजः २४

णव्यतिकरे महत्तत्त्वादौ च परः ब्रह्मस्वरूपः २१ कथं तर्हि द्रष्टृदृश्यभोग्यादिभेदः माययेत्याह प्रत्यगात्मा दृष्टा भोक्ता तत्स्वरूपेण व्याप
कतया निर्देशयः दृश्यं भोग्यं देहादितद्रूपेण च व्याप्य तया निर्देशयो मायया ईयत इत्युत्तरेणान्वयः वस्तुतस्तस्वयमविकल्पितोऽनिर्देशयोऽपि
सन् यद्वा अनिर्देशयोऽपि एवं निर्देशयः सन् विकल्पित ईयत इत्यन्वयः २२ यतः केवलोऽनुभवात्मक आनंद एव स्वरूपं यस्य ननु स एव चे
त् सर्वत्र तर्हि सर्वज्ञत्वाद्युपलभ्येत तत्राह गुणात्मकः सर्गो यस्याः सा गुणसर्गा तथा मायया अंतर्हितमैश्वर्येण सः २३ यस्मादेवं तस्मा
त्सर्वेषु भूतेषु यथोचितं दयां सौहृदं च कुरुत यथा दयया उन्मुच्य संत्यज्य २४

ततः किमत आह तुष्टे च तत्र तस्मिन् किमलभ्यम् तथाऽपि गुणपरिणामां देवादेव स्वसिद्धा अयत्नतः सिद्धा ये धर्मादयः तैः किम् अगुणेन च
मोक्षेण कांक्षितेन किम् तमुपगायतां नोऽस्माकमकांक्षितस्यापि तस्य सिद्धेः यद्वा माभून्मोक्षः तस्य चरणयोः सारं जुषांसाधांसेवमानानां
तेनापि किमित्यर्थः २५ ननु च धर्मार्थादेरपुरुषार्थत्वे किमित्याचार्याभ्यां वेदोक्तत्वेन सत्य एवाभिहितः तत्राह धर्मोऽर्थः कामश्चेति यस्त्रि
वर्गः तदर्थं च य ईक्षाद्या अभिहिताः ईक्षा आत्मविद्यात्रयी कर्मविद्या नयदमौ तर्को दंडनीतिश्च विविधा च वार्ता जीविका तदेतत् सर्वं नि
गमस्यार्थं जातं स्वसहृदः स्वांतर्यामिणः परमस्य पुंसः स्वात्मारपणं तत्साधनं चेत् तर्हि सर्वसत्यं मन्ये सत्यपरत्वात् अन्यथा तदसत्यमेव
यद्वा तदेतदस्विलं निगमस्य त्रैगुण्यविषयस्य प्रतिपाद्यं मन्ये सत्यं पुनः निस्त्रैगुण्यलक्षणं परमस्य पुंसः स्वात्मारपणमेवंत्यर्थः तदुक्तं भग

तुष्टे च तत्र किमलभ्यमनंत आद्यो किंतैर्गुणव्यतिकरादिह ये स्वसिद्धाः धर्मादयः किमगुणेन च कांक्षितेन सारं
जुषां चरणयोरुपगायतां नः २५ धर्मार्थकाम इति योऽभिहितस्त्रिवर्ग ईक्षात्रयी नयदमौ विविधा च वार्ता म
न्येतदेतदस्विलं निगमस्य सत्यं स्वात्मारपणं स्वसहृदः परमस्य पुंसः २६ ज्ञानं तदेतदमलं दुरवापमाह नारायणो न
रसरवः किल नारदाय एकांतिना भगवतस्तदकिंच नानापादारविंदरजसालुतदेहिनां स्यात् २७ श्रुतमेतन्मया
पूर्वं ज्ञानं विज्ञानसंयुतम् धर्मभागवतं शब्दं नारदेव दर्शनात् २८ दैत्यपुत्रा ऊचुः प्रद्वादत्वं वयं चापि नर्तः
न्ये विद्यहे गुरुम् एताभ्यां गुरुपुत्राभ्यां बालानामपि हीश्वरो २९ बालस्यातः पुरस्यस्य महत्संगो दुरन्वयः छिंधि
नः संशयं सोम्य स्याच्चोद्विश्यं भकारणम् ३० इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रद्वादचरित्रेषष्ठोऽध्यायः ६

वता त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्यो भवार्जुनेति २६ तेषां पुनः विश्वासार्थं गुरुसंप्रदायमाह ज्ञानमिति ननु यत्र नारदः श्रोता तत्र कुतो माह श
नामधिकार इति माशंकीत्याह भगवतः एकांतिभक्तानां यस्यादरजस्तेन आलुतानां रत्नातानां देहिनां सर्वेषामपि तत्ज्ञानं स्यात् न तूत्तमाना
मेवेति नियमः २७ अतएव मयाऽपि पूर्व नारदात् विज्ञानसहितमनुभवपर्यंतं ज्ञानं धर्मं च श्रुतम् २८ तत्रातिविरिञ्चिताः पृच्छंति प्रद्वादिति हे
प्रद्वादत्वं वयमेताभ्यां शंडामर्काभ्यां मृते अन्यं गुरुं न विद्यः एतदागमनात् पूर्वमेवाहं नारदपाश्वर्गत इति चेत्तत्राहुः बालानामपि अतिशिशू
नामस्माकमेतावीश्वरौ नियंतारौ अतस्तवान्यत्र गमनं न संभवति स एवात्रागत इत्यपि न संभवतीत्याहुः बालस्येति दुरन्वयः दुर्घटः विश्वं
भकारणं विश्वासहेतुः ३० इति सप्तमोऽध्यायः ६

सप्तमे मातृगर्भस्थे स्वस्मिन्नारदभाषितम् प्रज्ञादो वर्णयामास शिष्यप्रत्ययसिद्धये १ अश्राविनारदादेतन्मया गर्भ इतीरितुम् तत्प्रस्तावक
थामाह पद्यैः षोडशभिः स्रग्धीः २ १ अस्माकं पितरि हिरण्यकशिपौ २ स्वकृतेनैव पापेन पापोऽसौ अभक्षिभक्षित इति हर्षेण वदंतो युद्धोद्यमं च
क्रुः ३ ४ ५ राज्ञः शिबिरमावासं व्यलुपन् सर्वस्वापहारेण नाशितवन्तः ६ ७ अनागसं निरापराधामेनां नेतुं माहसीति प्राह ८ अविषह्यंदुः
सहमतः अनया प्रसवययंतमत्रास्यताम् ततश्च अर्थस्य पदवीं मार्गे गतः प्राप्तः सन् जातं पुत्रं हत्वा मोक्षयामीत्यर्थः ९ साक्षात्स्वगुणैरेव महान्

नारद उवाच एवं दैत्यसत्तैः पृष्टो महाभाग वतोऽसरः उवाच स्मयमानांस्तान् स्मरन्मदनुभाषितम् १ प्र
ज्ञाद उवाच पितरि प्रस्थिते स्माकं तपसे मंदराचलम् युद्धोद्यमं परंचक्रुर्विबुधादानवान्यति २ पिपीलिकैर
हिरिबदिह्या लोकोपतापनः पापेन पापोऽभक्षीति वादिनो वासवादयः ३ तेषामतिबलौघो गंगनिशम्या सरयूथपाः
वध्यमानाः सरैर्भीता दुद्रुवुः सर्वतो दिशम् ४ कलत्रपुत्रमित्रास्तान् गृहान्यथ परिच्छदान् नावेक्षमाणास्त्वरि
ताः सर्वे प्राणपरीप्सवः ५ व्यलुपन् राजशिबिरममराजयकां क्षिणाः इंद्रस्तराजमहिषीं मातरं मम चाग्रहीत् ६
नीयमानां भयो द्विगुणं रुदंतीं कुररीमिव यहच्छयागतस्तत्र देवर्षिर्ददृशे पथि ७ प्राह मेनां सरपते नेतुं महस्य
नागसम् मुंच मुंच महाभाग सतीं परपरिग्रहम् ८ इंद्र उवाच आस्तेऽस्या जठरे वीर्यमविषह्यं सरद्विषः
आस्यतां यावत्प्रसवं मोक्षयेऽर्थपदवीं गतः ९ नारद उवाच अयं निष्किल्बिषः साक्षान्महाभाग वतो महा
न् त्वयानप्राप्स्यते संस्थामनंतानुचरो बली १० इत्युक्तस्तां विहायेंद्रो देवर्षेर्मानयन्वचः अनंतप्रिय भक्त्येनां परि
क्रम्य दिवं ययौ ११ ततो नो मातरमृषिः समानीय निजाश्रमम् आश्वस्ये होष्यतां वत्से यावत्ते भर्तुरागमः १२ तथे
त्यवात्सी हेवर्षे रंतिसाऽप्यकुतो भया यावद्दैत्यपतिर्यो रान्तपसो नन्यवर्तत १३ ऋषिं पर्यचरन्तत्र भक्त्या परमया स
ती अंतर्वत्नी स्वर्गभस्यक्षेमायेच्छा प्रसूतये १४ ऋषिः कारुणिकस्तस्याः प्रादादुभयमीश्वरः धर्मस्य तत्वं ज्ञानं च
मामप्युद्दिश्य निर्मलम् १५ ननु पित्रादिसंबंधात् त्वया हेतुभूतेन संस्थां मृत्युं नयास्यति तत्र हेतवो निष्किल्बिष इत्यादयः १० अनंत

स्य प्रियो योऽहम् सवाप्रियो यस्य तस्य मम भक्त्या एनां प्रदक्षिणीकृत्य ११ इहोष्यतामित्याहेति शेषः १२ अंतिसमीपे १३ अंतर्वत्नी गर्भिणी
इच्छया भर्तुरागमनानंतरं प्रसूतये एवमपि स्वर्गभस्यक्षेमाय १४ तस्याः शोकशान्त्यै धर्मस्य तत्वं भक्तिलक्षणं ज्ञानमात्मानात्मविवेकः त
दुभयं प्रादादीश्वरः समर्थः १५

१६ भूयात् भवेत् वैशारदीस्वार्थतद्धितः देहाद्यहंकारच्छेदे निपुणेत्यर्थः १७ काः सौ वैशारदीधीरित्यपेक्षायां नारदोक्तमेव देहात्मविवेकप्रकारमाह जन्मेति दशाभिः जन्माद्याः जायते अस्ति वर्धते विपरिणमते अपक्षीयते नश्यतीत्येवंभूता इमे षड्भावाविकाराः वक्ष्ये सत्येव यथा फलानां दृश्यंते तददात्मनि तथैव स्थिते देहस्य दृष्टा इत्यर्थः ईश्वरी विकारसमर्था मूर्तिर्यस्य तेन १८ तदेवं देहधर्मैस्तद्देहलक्षण्येनात्मनो देहाद्देदो दर्शितः इदानीमात्मधर्मैरेव भेदस्फुटयंस्तदहंकारादिकं त्याजयति आत्मेति आत्मानित्यः अविनाशी वारः यमात्मेति श्रुतेः अव्ययः अपक्षयशून्यः ऋचो अक्षरे परमेव्यो मन्निति श्रुतेः शुद्धः निरवद्यं निरंजनमिति श्रुतेः एकः एकमेवाद्वितीयमिति श्रुतेः क्षेत्रज्ञः विज्ञातारमरेकेन विजानीयादिति श्रुतेः आश्रयः यस्मिन्द्यौः पृथिवीचांतरिक्षमिति श्रुतेः अविक्रियः निष्कलं निष्क्रियं शांतमिति श्रुतेः स्वहृक्

तत्तु कालस्य दीर्घत्वात् स्त्रीत्वान्मातुस्तिरोदधे ऋषीणां नुगृहीतं मानाधुनाप्यजहात्स्मृतिः १६ भवतामपि पृथुयान्मेयदि श्रद्धयते वचः वैशारदीधीः श्रद्धानः स्त्रीबालानां च मेयथा १७ जन्माद्याः षड्भिमेभावा दृष्टा देहस्य नात्मनः फलानां भिवदृक्षस्य कालेनेश्वरमूर्तिना १८ आत्मानित्योऽव्ययः शुद्ध एकः क्षेत्रज्ञ आश्रयः अविक्रियः स्वहृग्येतुल्या प्रकोऽसंग्यनाहतः १९ एतैर्द्वादशभिर्विद्वानात्मनो लक्षणैः परैः अहंममेत्यद्वावं देहादौ मोहजं त्यजेत् २० स्वर्णं यथाग्रावस्रहेमकारः क्षेत्रेषु योगैस्तदभिज्ञ आश्रुयात् क्षेत्रेषु देहेषु तथात्मयोगैरध्यात्मविद्वत्स गतिलभेत २१ अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्तास्त्रय एव हितदुणाः विकाराः षोडशाचार्यैः पुमानेकः समन्वयात् २२

आत्मज्योतिः सम्राडिति होवाच इति श्रुतेः हेतुः स इमाँल्लोका न सृजतेति श्रुतेः व्यापकः सत्यं ज्ञानमनंतमिति श्रुतेः असंगी असंगोऽत्ययं पुरुष इति श्रुतेः अनाहतः पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यत इति श्रुतेः १९ एतैर्द्वादशभिरात्मनो लक्षणैः परैः श्रेष्ठैर्विवेकसमर्थैर्देहाद्देदं विद्वान् असद्भावं मिथ्याबुद्धिं त्यजेत् २० नन्वेवं विविक्तात्मज्ञानिनोऽप्यपरोक्षानुभवेन ब्रह्मता प्राप्तिः कथं स्यात् यतोऽहंकारादिकं त्यजेदित्यपेक्षायां तस्याभिप्रकारं सदृशं तमाह स्वर्णं करक्षेत्रेषु स्फुरत्स्वर्णकणेषु ग्रावस्रयोगैर्धमनाद्युपायैस्तदभिज्ञ उपायाभिज्ञो हेमकारो यथा स्वर्णं प्राश्रुयात् आत्मयोगैः आत्मप्राप्त्युपायैः ब्रह्मगतिं ब्रह्मतामुध्यात्मवित् आत्माधिकृतकार्यकारणसंघातज्ञाता २१ अध्यात्मविवेकमात्मप्राप्त्युपायमाह अष्टाविति त्रिभिः मूलप्रकृतिः सह दहंकारौ पंचतन्मात्राणि चेत्यष्टौ त्रयः सत्त्वादयः ते च प्रकृतिगुणा एव न तु भिन्नाः एका दशोदियाणि पंच महाभूतानि चेति षोडशपुमानात्मा एकः प्रोक्तः कपिलादिभिराचार्यैः एकत्वे हेतुः एषु साक्षित्वेनान्वयात् तदुक्तम् मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त षोडशकस्तु विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुष इति २२

जगत् जंगमम् तस्युः स्थावरम् अत्रैव सर्वसंघातात्मके देह एव पुरुषो मृग्यः अन्वेष्टव्यः स्रशकं चैतदित्याह नेति नेतीत्यन्यापोहे क्रियमाणे
 स्वयमेव अतत्त्यजन् अनात्मवर्गात् पृथगुपलभ्यमान इत्यर्थः २३ मणिषु सूत्रमिव सर्वत्रानुस्यूतत्वेनान्वयः अतएव मणिष्यः सूत्रस्यैवैकैक्य
 तिरेकश्चतयोः द्वंद्वैक्यम् तेन यो विवेकः पूर्वोक्तो वा तेन उशता सुद्धेनात्मना मनसा सर्गस्थानसमाम्नायैः सृष्टिस्थितिसंहारेः यतो वा इमानि
 भूतानि जायन्ते इत्यादिश्रुत्युक्तसर्गाद्यनुसंधानेनेत्यर्थः विमृशद्भिः विचारयद्भिः असत्त्वैः अच्यग्रैर्मृग्यत इति पूर्वणान्वयः २४ विमर्शप्रका
 रमाह बुद्धेरिति द्वाभ्याम् अध्यक्षः साक्षी २५ अतएभिर्बुद्धिभेदैः परिणामैः पर्यस्तैः परितः क्षिप्तैः अनात्मधर्मत्वेन निरस्तैः बुद्धिधर्मत्वे हेतुः
 त्रिवर्णैः त्रिगुणात्मकैः क्रियोद्भवैः कर्मजन्यैः बुद्धेरैव त्रिगुणात्मकत्वात् कर्मकर्तृत्वाच्च तस्याएवैता अवस्थाः आत्मा तु बुद्ध्यन्वयात् तदवस्थावानि
 वा भाति न तत्त्वत इति आत्मनः स्वरूपं बुद्ध्येत् जानीयादित्यर्थः अत्र दृष्टान्तः कुरु मधमे र्गंधे स्तदाश्रयं वायुमिव २६ ननु तर्हि यथा कुसुमो

देहस्तु सर्वसंघातो जगत्तस्युरिति द्विधा अत्रैव मृग्यः पुरुषो नेति नेतीत्यतत्त्यजन् २३ अन्वयव्यतिरेकेण वि
 वेकनो शतात्मना सर्गस्थानसमाम्नायैर्विमृशद्भिरसत्त्वैः २४ बुद्धेर्जागरणं स्वप्नः स्रष्टिरिति वृत्तयः तायेने
 वानुभूयन्ते सोऽध्यक्षः पुरुषः परः २५ एभिस्त्रिवर्णैः पर्यस्तैर्बुद्धिभेदैः क्रियोद्भवैः स्वरूपमात्मनो बुद्ध्येद्गंधैर्वायु
 मिवान्वयात् २६ एतद्द्वारो हि संसारो गुणकर्मनिबन्धनः अज्ञानमूलो पार्थोऽपि पुंसः स्वप्न इवेष्यते २७ तस्माद्
 बुद्धिः कर्तव्यं कर्मणां त्रिगुणात्मनाम् बीजनिर्हरणं योगः प्रवाहो परमो धियः २८ तत्रोपायसहस्राणामयं भगव
 तोदितः यदीश्वरे भगवति यथा चैरंजसारतिः २९ गुरुशुश्रूषया भक्त्या सर्वलब्धार्पणेन च संगेन साधुभक्ता
 नामीश्वराराधनेन च ३० पाधिकोऽपि वा योगे र्गंधो विवेकज्ञानेन निवर्तते एवमात्मनः संसारो न निवर्तत इत्याशंक्याह एतद्द्वारः बु

द्धिद्वारकः तदवस्थाद्वारको वा संसारः न स्वतः हियस्मात् बुद्धेर्ये गुणाः कर्माणि च तैर्निबन्ध्यत इति तथा स चाज्ञानमूलः अतः अपार्थो मि
 थ्याभूतोऽपि स्वप्न इव इष्यते वायोस्तर्गंधद्रव्यसंबन्धस्यावास्तवत्वाद्द्विषमो दृष्टान्तः २७ यस्मादेवं निवृत्तिर्यदते तस्माद्बीजमज्ञानं तस्य नि
 र्हरणं दहनम् किंतत् योगः कथं भूतः धियः प्रवाहं जाग्रदादिरूपमुपरमयतीति तथा २८ तदेवं ज्ञानप्रकारमुक्त्वा तत्साधनं धर्मस्य तत्त्वं
 नारदोक्तमेवाह तत्रेति पंचभिः यैर्धर्मैर्यथाऽनुष्ठितैर्वा भगवति श्रीनारायणो रतिरिति यत् अयमुपायो भगवतोक्तः तथा च गीतासूक्तम्
 यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् इति भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मि तत्त्वत इ
 त्यादि २९ तत्रैवांतरंगधर्मानाह गुरोः शुश्रूषया भक्त्या प्रेम्णा सर्वेषां लब्धानामर्पणेन च ३०

तस्यलिंगानांमूर्तानामीक्षणमर्हणादिर्येषां वंदनादीनां तैश्च ३१ ३२ निर्जितः षण्णां कामक्रोधलोभमोहमदमत्सराणां इन्द्रियाणां वावर्गो यैः
 ३३ भगवदनेर्लिंगान्याह निशम्येति त्रिभिः गुणान् भक्तवात्सल्यादीन् अतिहर्षेण उद्गताः पुलकाः अश्रूणि च तैर्गद्गदयथाभवत्येवं प्रोक्तं ठः
 मुक्तकंठो यथाभवति तथा उद्गायति रोति नृत्यति ३४ ३५ तस्य भावः चेष्टादिः तस्य भावो भावना तेनानुकृते आशया कृती मनः शरीरे यस्य
 निर्दग्धबीजमज्ञानमनुशयो वासना च यस्य सः एवं भक्तिप्रयोगेण अधोऽक्षजं सम्यगेति प्राप्नोति ३६ ततः किमन आह अधोऽक्षजस्या लं
 भां मनसा स्पर्शम् पाठांतरे तस्याश्रयणं अशुभात्मनः अशुभः रागादियुक्त आत्मा मनो यस्य संसृतिचक्रशातनम् तन्निवर्तकं बुधावि

श्रद्धया तत्कथायां च कीर्तनेर्गुणकर्मणाम् तत्पादांबुरुह ध्यानात्तल्लिंगेऽक्षार्हणादिभिः ३१ हरिः सर्वेषु भूतेषु
 भगवानास्त ईश्वरः इति भूतानि गनसा कामैस्तैः साधुमानयेत् ३२ एवं निर्जित षट्दुर्गैः क्रियते भक्तिरीश्वरे वा
 रुदेवे भगवति यथासंलभते रतिम् ३३ निशम्य कर्माणि गुणाननुल्यान्वीयाणि लोलातनुभिः कृतानि यदाः
 तिहर्षोत्पुलकाश्रुगद्गदं प्रोक्तं ठ उद्गायति रोति नृत्यति ३४ यदा ग्रहग्रस्त इव क्वचिद्भ्रसत्याक्रंदते ध्यायति वंदते ज
 नम् मुहुः प्रवसन् भक्तिहरे जगत्पते नारायणे त्यात्मगतिर्गतत्रयः ३५ तदा पुमान्मुक्तः समस्तबंधनस्तद्रावभावा
 नुकृताशया कृतिः निर्दग्धबीजानुशयो महीयसा भक्तिप्रयोगेण समेत्य अधोऽक्षजम् ३६ अधोऽक्षजालं भमि
 हाश्रमात्मनः शरीरिणः संसृतिचक्रशातनम् तद्ब्रह्मनिर्वाणसरवं विदुर्बुधास्ततो भजध्वं हृदये हृदीश्वरम् ३७
 कोऽतिप्रयासोऽसरबालकाहरे रूपासनं स्वेहृदि छिद्रवत्सतः स्वस्यात्मनः सरत्पुरशेषदेहिनां सामान्यतः किं वि
 षयोपपादनैः ३८ रायः कलत्रं पशवः सुतादयो गृहामर्हकुजरकोशभूतयः सर्वेऽर्थकामाः क्षणभंगुरायुषः कु
 र्वन्ति मर्त्यस्य कियत्प्रियं चलाः ३९ दुः तदेव ब्रह्मनिर्वाणं लयो मोक्षः तदात्मकं सरवं विदुः हृदीश्वरमंतर्यामिणम् ३७ भक्तिरश

क्येति च नमंतव्यमित्याह कइति छिद्रवत् आकाशवत् हृदि तिष्ठतः विषयाणां मुपपादनैरर्जनैः किम् तत्र हेतुः सर्वदेहिनां सामान्यतः
 विषयनिष्ठत्वे सूकरादिसाधारण्यापत्तेरित्यर्थः न चैवमादौ पौनरुक्त्यदोषः श्रीनारदोक्तानुवादरूपत्वादस्य प्रकरणस्य ३८ अनर्थकं विषया
 र्जनमित्याहुः रायः अर्थाः क्षणभंगुरमायुर्यस्य तस्य एते कियत्प्रियं कुर्वन्ति तदुक्तमिति हास्येषु धनं हि पुरुषो लोके पुरुषंधनमेव वा अवश्य
 मेकं त्यजति तस्मात्किंधननृणायेति ३९

यन्मदुःखेनसंभिन्नंनचग्रस्तमनंतरम् अभिलाषोपपन्नंचसरवंस्वर्गपदास्पदमित्येवंभूताः स्वर्गादिभोगाअपिनसेवाःर्हाइत्याह एवंहीति
क्षयिष्णुत्वेहेतुः क्रतुभिः कृताइति तद्यथेहकर्मचितोलोकः क्षीयतएवमेवामुत्रपुण्यचितोलोकः क्षीयतइतिश्रुतेः अतएवपुण्यतारतम्येन
सातिशयाः नचनिर्मलाः स्पर्धादिमत्वात् नविद्यतेदृष्टंश्रुतंचदूषणंयस्मिन् ४० किंच यदध्यर्थेयत्संकल्प्यअतःसंकल्पितान् विपर्यासंविपरी
तंफलममोघमवश्यंप्राप्नोति ४१ तदेवदर्शयति सरवायेति ईहयाइच्छयाक्रिययावायः पूर्वमनीहायाहेतोः सरवेनाहतो व्याप्तआसीत्
ईहयादुरवमाप्नोत्येव ४२ किंच कामान्भोगान्काम्यैर्विषयैः कर्मभिर्वापारक्यः श्वादिभोग्यः नत्वात्मोयः भंगुरश्च ४३ किमुदेहात् अ

एवंहिलोकाः क्रतुभिः कृताअमीक्षयिष्णावः सातिशयाननिर्मलाः तस्माददृष्टंश्रुतदूषणंपरंभक्त्यैक्येशं
भजतात्मलब्धये ४० यदध्यर्थेहकर्माणिविद्वन्मान्यसकृन्नरः करोत्यतोविपर्यासममोघंविंदतेफलम् ४१ स
रवायदुःखमोक्षायसंकल्पइहकर्मिणः सदाप्रोतीहयादुःखमनीहायाः सरवाहतः ४२ कामान्कामयतेका
म्यैर्यदर्थमिहपुरुषः सर्वदेहस्तपारक्योभंगुरोयात्कपेतिच ४३ किमुव्यवहितापत्यदारागारधनादयः राज्यंका
शगजामात्यभृत्याभाममतास्पदाः ४४ किमेतैरात्मनस्तच्छेः सहदेहेननश्वरैः अनर्थैरर्थसंकाशैर्नित्यानंदम
होदधेः ४५ निरूप्यतामिहस्वार्थः कियान्देहभृतोः सराः निषेकादिष्ववस्थासक्लिश्यमानस्यकर्मभिः ४६ क
र्माण्यारभतेदेहीदेहेनात्मानुवर्तिना कर्मभिस्तनुतेदेहमुभयंत्वविवेकतः ४७ तस्मादर्थश्चकामाश्चधर्मा
श्चयदपाश्रयाः भजतानीहयात्मानमनीहंहरिमीश्वरम् ४८ सर्वेषामपिभूतानांहरिरात्मेश्वरः प्रियः भूतैर्मह
द्भिः स्वकृतैः कृतानांजीवसंज्ञितः ४९ देवोऽसरोमनुष्योवायक्षोगंधर्वएवच भजन्मुकुंदचरणंस्वस्तिमानस्या
द्यथावयम् ५०

वहिताः अपत्यादयोममताविषयाः पारक्याइतिवक्तव्यम् ४४ किंच स्वयंपुरुषार्थरूपस्यकिमेतैरतिषुच्छैरित्याह
किमेतैरिति ४५ भोगावसराभावाच्च एतैः कउपयोगइत्याह निरूप्यतामिति प्राचीनैः कर्मभिः क्लिश्यमानस्यकर्मभिः कियानर्थइतिवा
न्वयः ४६ ननुकर्मसमामेष्टुभोगावसरः स्यात्तत्राह कर्माणीति नचेदंकर्मतस्यफलंदेहादिकंचपरमार्थइत्याह उभयंकर्मचदेहंचअवि
वेकतः अज्ञानेनैवतनुते ४७ अर्थादयः यदपाश्रयाः यदधीनाः तंहरिंभजध्वम् ४८ भूतानांप्राणिनांजीवसंज्ञितः अंतर्गामी ४९ असरा
णामस्माकंतद्भजनेअनधिकारइत्यपिनवाच्यमित्याह देवइतिपंचभिः ५०

५१ अमलया निष्कामया अन्यद्विडंबनं नदनमात्रम् ५२ ५३ अच्युतताममृतत्वम् ५४ अध्यायद्वयोक्तमुपसंहरति एतावानिति तदीक्षणं गोविं
ददृष्ट्या सन्माननम् ५५ इति सप्तमे टीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमेति रुषास्त्रुं निघ्नन् दैत्यो हतः स्वयम् आविर्भूय नृसिंहेन सच ब्र
ह्मादिभिः स्तुतः १ अंतः कृपासुधापूर्णो वहिः क्रोधो नृकेसरी दैत्येन्द्रमरिभावेन भजंतं समभावयत् २ १ एकांतसंस्थितां प्रत्यङ्घ्रिषाम् यथाय

नालं द्विजत्वं देवत्वमृषित्वं वाऽस्मृतात्मजाः प्रीणनायमुकुंदस्य नवत्तनबहुज्ञता ५१ नदानं नतपोने ज्यानशौचं
नव्रतानि च प्रीयतेऽमलया भक्त्या हरिरन्यद्विडंबनम् ५२ ततो हरौ भगवति भक्तिं कुरुत दानवाः आत्मौपम्ये
न सर्वत्र सर्वभूतात्मनीश्वरे ५३ दैतेया यक्षरक्षांसि स्त्रियः शूद्रा व्रजौकसः खगा मृगाः पापजीवाः संति ह्यच्यु
ततांगताः ५४ एतावानेव लोके स्मिन् युसः स्वार्थः परस्मृतः एकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्वत्र तदीक्षणम् ५५ इति श्री
भागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे दैत्यपुत्रानुशासनं नाम सप्तमोऽध्यायः ७ नारद उवाच अथ दैत्यस्तुताः
सर्वे श्रुत्वा तदनुवर्णितम् जगद्गुह्यं निरवद्यत्वा नैव गुर्वनुशिक्षितम् १ अथाचार्यस्तस्तेषां बुद्धिमेकांतसंस्थिता
म् आलक्ष्य भीतस्त्वरितो राज्ञा आवेदयद्यथा २ श्रुत्वा तदप्रियं दैत्यो दुःसहं तनयानयम् कोपावेशान्चलद्वात्रः
पुत्रं हंतुं मनोदधे ३ क्षिप्त्वा परुषया वाचा प्रद्वादमतदर्हणम् आहं क्षमाणः पापेन तिरश्चीनेन च क्षुषा ४ प्रश्रया
वनतं दातुं बद्धां जलिमवस्थितम् सर्पः पदाहन इव श्वसन् प्रकृतिदारुणः ५ हे दुर्विनीतमं दातुं कुलभेदकराध
मं स्तब्धं मच्छासनोत्पूतं नेष्ये त्वां घयमक्षयम् ६ क्रुद्धस्य यस्य कंपंते त्रयो लोकाः सहेश्वराः तस्य मे भीतव
त्पूतशासनं किंबलोऽत्यगाः ७ प्रद्वाद उवाच न केवलं मे भवतश्च राजन्सर्वे बलं बलिनां चापरेषाम्
परेश्वरेऽमी स्थिरजंगमा ये ब्रह्मादयो येन वशं प्रणीताः ८ स ईश्वरः काल उरुक्रमोऽसावोजः सहः सत्त्वबलैर्दि
यात्मा स एव विश्वं परमः स्वशक्तिभिः सृजत्यवत्यत्तिगुणत्रयेशः ९

थावत् २ सच हंतुं मनोदधे कथं भूतः कोपस्यावेशो नोद्रेकेण चलद्वात्रं वपुर्यस्य सः ३ क्षिप्त्वा तिरस्कृत्य पापेन सरोषेण तिरश्चीनेन वक्रेण
४ ५ मंदात्मन् अत्यबुद्धे मदाज्ञाऽतिलंघिनं त्वामघयमालयं नेष्यामि ६ अभीतवत् किंबलं यस्य सः किंबलः कस्य बलेनेत्यर्थः ७ ८ व-
शं प्रणीता इत्यत्र हेतुः स ईश्वर इति उरुवः क्रमापादविक्षेपायस्य बहुपराक्रम इति वा ओज आदिरूपः सत्त्वंधैर्यबुद्धिर्वा ९ ५५

ननुमच्छत्रुरसौक्यंममापिसएवबलंस्यादतआह जहीति आत्मनः स्वस्य स्वभावंत्यजयतः अजितादात्मनोमनसः ऋतेविनाअन्येवि
द्विषोनसंति किंच तद्वितदेव हि साम्येन मनसोधारणमेव समर्हणमाराधनम् १० ननुमयादिग्विजये सर्वे रिपवोजिताः अतः सांप्रतं विद्विषो
नसंति इति चेत्सत्यंतत्राह दस्यूनिति हेराजन् एकेषवा दृशामंदाः पुरा आदौ लुंपतः सर्वस्वहरतः षडिंद्रियलक्षणांश्छत्रूनविजित्य अजि
त्वादशादिशः स्वयंजितामन्यंते साधोस्तजितचित्तस्य देहिनां समस्य ज्ञस्य विदुषः स्वाज्ञानकल्पिताः परेशत्रवः कुतः स्युः ११ व्यक्तं निश्चि

जत्वा सरंभावमिमं त्वमात्मनः समं मनो धत्स्व न संति विद्विषः ऋतेः जितादात्मन उत्पथस्थिता तद्विद्वानंतस्य
महत्समर्हणम् १० दस्यूनपुरा षण्णविजित्य लुंपतो मन्यंत एके स्वजितादिशो दश जितात्मनो ज्ञस्य समस्य दे
हिनां साधोः स्वमोहप्रभवाः कुतः परे ११ हिरण्यकशिपुरुवाच व्यक्तं त्वं मर्तुकामो ऽसि योतिमात्रं वि-
कथ्यसे सुमूर्खो हि मंदात्मन् ननु स्युर्विल्लागिरः १२ यस्त्वयामंदभाग्योक्तो मदन्यो जगदीश्वरः कासौ यदि स-
सर्वत्र कस्मात्स्तंभेन दृश्यते १३ सोऽहं विकथ्यमानस्य शिरः कायाद्धरामिते गोपायेत हरिस्त्वाद्यस्ते शरणमी-
प्सितम् १४ एवं दुरुक्तेर्मुहुरदयन् रुपाकृतं महाभागवतं महासरः खड्गं प्रगृह्योत्तितो वरासनात्स्तंभं तताडा
तिबलः स्वमुष्टिना १५ तदैव तस्मिन्निनदोऽतिभीषणो बभूव येनाडकदाहमस्फुटत् यं वै स्वधिष्योपगतं त्व
जादयः श्रुत्वा स्वधामाप्ययमंगमे निरे १६ स विक्रमन् पुत्रवधोऽस्मरो जसानि शम्य निद्रादमपूर्वमद्रुतम् अंतः स
भायां नददर्शतत्पदं वितत्र सूर्येन सरारि यूथपाः १७

तम् विल्लागः अनन्विता इत्यर्थः १२ हेमंदभाग्यमदन्यो जगदीश्वरः यद्यस्ति तर्हि असौ क्वास्ति प्रज्ञाद आह स सर्वत्रास्ति हिरण्यकशिपु
राह तर्हि कस्मात्स्तंभेनास्ति प्रज्ञादस्तंभं निरीक्षमाणो नमस्यन्नाह दृश्यत इति १३ हिरण्यकशिपुस्तत्र तमपश्यन्नाह सोऽहमि
ति विकथ्यमानस्य विपरीतं ब्रुवाणस्य ते शिरः कायात्हरामि पृथक्करोमि १४ प्रज्ञादेन मूर्ध्नि बद्धां जलिनानिरीक्षमाणं स्तंभं मुष्टिना
ताडितवान् १५ १६ तत्पदं ध्वनेराश्रयं नददर्श येन नादेन दैत्याः वितत्र सः १७

भगवांस्तदा स्तंभं विदार्य अदृश्यत दृश्यो बभूव किमर्थम् निजभृत्येन प्रदादेन यद्भाषितं स्तंभे दृश्यत इति तत्सत्यं विधातुं कर्तुं तथा अस्मिन्
 लेषु भूतेषु आत्मनो व्याप्तिं च सत्यं कर्तुं स्तंभे अदृश्यत तत्किमर्थम् भौतिकेषु च भावेषु भूतेषु यमहं कच भगवानास्त इति तेनैव भृत्येन
 भाषितं तत्सत्यं कर्तुं तथा अदृश्यत अत्यद्भुतं दैत्यघातकमतिघोरं रूपमुद्दहन् दधत् तत्किमर्थम् निजभृत्यैः सनकादिभिः शापानंतरम-
 नुतसैर्भाषितं यत् त्रिभिर्जन्मभिः शापमोक्षो भवत्विति तत्सत्यं कर्तुं भगवांस्तथा अदृश्यत तथा अत्यद्भुतं रूपं ब्रह्मसृष्ट्या बह्वृक्षमश्रुतं च रूप-
 मुद्दहन् तच्च न मृगाकारं न च मनुष्याकारमुद्दहन् सभायां मध्ये अदृश्यत तत्किमर्थम् निजभृत्येन हिरण्यकशिपुना ब्रह्माणं प्रति यद्भा-
 षितं भूतेषु स्वद्विष्टेषु भूयो मृत्युर्मा भून्मम प्रभो इति तथानांतरं बहिरिति न नरैर्न मृगैरपीति ब्रह्मणा च निजभृत्येन तथाऽस्त्विति यद्भा-
 षितं तदुभयोर्वाक्यं सत्यं कर्तुं न हितं ब्रह्मसृष्टं भूतं न च नरो वा मृगो वा न च सभागृहस्थांतः न च प्रांगणवद्बहिः एव ताभ्यां यद्भाषितं तत्सत्यं
 कर्तुं यच्च हिरण्यकशिपुना भाषितम् नूनमेतद्दिरोधेन मृत्युर्मे भवितेति यच्च नारदेन निजभृत्येन भाषितमिदं प्रति अयं महान् लया संस्थां सृ-

सत्यं विधातुं निजभृत्यभाषितं व्याप्तिं च भूतेषु खिलेषु चात्मनः अदृश्यता त्यद्भुतं रूपमुद्दहन् स्तंभे सभायां न मृगं
 न मानुषम् १८ ससत्त्वमेनं परितो विपश्यन् स्तंभस्य मध्यादनु निर्जिहानम् नायं मृगो नापि नरो विचित्रमहो
 किमेन्मृगं द्रूपम् १९ मीमांसमानस्य समुत्थितो ग्रतो नृसिंहरूपस्तदलं भयानकम् प्रतप्तचामीकरचंडलो
 च न स्फुरत्सटाके सरज्ज्भित्ताननम् २० करालदंष्ट्रं करवालं चंचलक्षरांतजिह्वं भृकुटीमुखो लब्धणम् स्तब्धोर्ध्वं
 कर्णगिरिकंदराद्भुतव्यात्तास्य नासं हनुर्भेदभीषणम् २१

त्युन प्राप्स्यति अनंतानुचरः अकुतश्चिद्दयोऽमर इति अनेन स्वभक्त-
 पक्षपातित्वं च यद्भाषितं तच्च सत्यं कर्तुं तथा अदृश्यत चकारान् निजभाषितं च किंतत् कौंतेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति इति तथा तेषां
 महंसमुद्भूतमृत्युसंसारसागरादित्यादितच्च सत्यं कर्तुं महश्यतेति द्रष्टव्यम् अलमतिविस्तरेण १८ सदैव्यः एवमद्भुतं ध्वनिं श्रुत्वा तदा श्रयं स-
 त्वं प्राणिविशेषं सर्वतो विलोक्यन् स्तंभस्य मध्यान् निर्गच्छंतं नृमृगंद्वयोर्मिश्रं रूपं दृष्ट्वा अहो किमेतदिति मीमांसितवानिति शेषः १९ तस्यैव मम
 लं भयानकं तन्मृगं नृसिंहरूपं मीमांसमानस्याग्रतः स नृसिंहरूपो हरिः समुत्थितः भयानकत्वमेव दर्शयंस्तद्रूपमनुवर्णयति त्रिभिः प्रतप्तचामीकरं स्त-
 र्णतद्वसिङ्गानि चंडानि लोचनानि यस्मिन् सटाजटाः केसराः कंठरोमाणि स्फुरद्भिः सटाके सरैर्ज्ज्भित्तं साटोपमाननं यस्मिन् २० करालास्तं गादंष्ट्राय-
 स्मिन् करवालः खड्गः तद्वच्चंचलाक्षरांतवती क्षणाच्च जिह्वा यस्मिन् भृकुटी युक्तेन मुखेनो लब्धणम् स्तब्धावनम्रौ शंकुवद्धूयैर्कर्णौ यस्मिन् गिरिकं-
 दरवदद्भुतं व्यात्तं प्रसृतमास्थं नासे च यस्मिन् हनूकपोलप्रांतौ तयोर्भेदेन विदारणेन भीषणम् कर्णौ तसुरवविस्तारमित्यर्थः २१

दिविस्पृक्कायोयस्मिन् अलुकसमासः अदीर्याद्रस्वापीवराचस्थूलाग्रीवायस्मिन् उरुविशालं वक्षस्थलं यस्मिन् तच्चतच्च अत्यमध्यमुदरं
यस्मिन् चंद्रांशवद्गौरैस्तनूरुहैर्लोमभिः छुरितं व्यासम् विध्वंचः सर्वतः प्रसृताभ्रजास्तेषामनीकानिस्तोमाः तेषां शतानि यस्मिन् नरवा
न्येवायुधानियस्मिन् २२ दुरासदंप्राप्तुमशक्यम् सर्वाणि च निजानि चक्रादीनि इतराणि वज्रादीनि त एवायुधप्रवेकाः शस्त्रोत्तमाः तैर्द्रावि
तादैत्यदानवायेन तद्रूपमीमांसमानस्याग्रतः समुत्थित इति पूर्वणैवान्वयः तदा विभ्राविप्रयोजनविमर्शपूर्वकं तेन सहदैत्यस्य युद्धमाह सप्त
भिः प्रायेण महामार्थिना हरिणा मेऽयमेवंभूतो वधः मृत्युहेतुः स्मृतः चिंतितः तथाऽप्यनेन समुद्यतेन किं न किंचित्स्यादित्येवंब्रुवन् तमभ्य
पतदित्यन्वयः २३ तदा सोऽसुरो नृसिंहस्योजसि दीप्तौ पतितः सन् अलक्षितः अदृष्टोऽभूत् २४ स त्वधामनिःस्वत्वप्रकाशे हरोपतितस्य

दिविस्पृशत्कायमदीर्यपीवरग्रीवोरुवक्षस्थलमत्यमध्यम् चंद्रांशगौरैश्छुरितं तनूरुहैर्विध्वक्कजानीकश
तं नरवायुधम् २२ दुरासदं सर्वनिजेतरायुधप्रवेकविद्रावितदैत्यदानवम् प्रायेण मेऽयं हरिणोरुमार्थिनावधः
स्मृतोऽनेन समुद्यतेन किम् २३ एवंब्रुवंस्त्वभ्यपतद्गदायुधो न दन्तृसिंहं प्रतिदैत्यकुंजरः अलक्षितोऽग्नौ पति
तः पतंगमो यथानृसिंहोजसिसोऽसुरस्तदा २४ न तद्विचित्रं रवलुस त्वधामनिःस्वतेजसा यो नु पुरापिब्रूतमः
ततोऽभिपद्याभ्यहनन्महाऽसुरोरुषानृसिंहं गदयोरुवगेया २५ तं विक्रमंतं स गदंगदाधरो महोरगताक्ष्यस्ततो
यथाऽग्रहीत् स तस्य हस्तोत्कलितस्तदाऽसुरो विक्रीडतो यद्गदहिर्गरुत्मतः २६ असाध्वमन्यंत हतौ कसोऽमराघ
नच्छुदाभारतसर्वधिष्यपाः तं मन्यमानो निजवीर्यशंकितं यद्गदस्तमुक्तो नृहरिर्महाऽसुरः पुनस्तमासज्जत रव
द्गुचर्मणीप्रगृह्यवेगेन जितश्रमो मृधे २७ तं श्येनवेगं शतचंद्रवर्त्मभिश्चरंतमच्छिद्रमुपर्यधो हरिः कृत्वाऽदृहासं
स्वरमुत्स्वनोल्बणं निमीलितक्षं जगृहे महाजवः २८

तमोमयस्यादर्शनं तद्विचित्रं न भवति तत्र हेतुः यो हरिः पुरासृष्ट्यादौ प्रल
यकालीनंतमः नु अहो अपिबत् २५ तस्मिन् विक्रमंतं ततस्ततः प्रहरंतम् हस्तादुत्कलितः निःसृतः २६ तदा अमराः देवाः सर्वे धिष्यपाः
असाध्वमन्यंत हतान्योकांसि स्थानानि येषां ते तद्वियाघनच्छदाः मेघांतरिताः संतः यस्य हस्तात्स्वयं मुक्तः तं नृहरिं स्ववीर्याच्छंकितं मन्य
मानः रवद्गुचर्मणीप्रगृह्य पुनस्तमासज्जत अभ्यपद्यतेत्यन्वयः २७ श्येनस्येव वेगो यस्य तम् शतचंद्रवर्त्मभिः रवद्गुचर्ममार्गैः अच्छि
द्रं यथाभवत्येव सुपर्यधश्चरंतम् अदृहासमेवाह स्वरंतीव्रम् उत्स्वनेन महाशब्देनोल्बणं भयंकरम् तद्वयेन हरेस्तेजसा च निमीलिते अक्षि
णीयस्य २८

ग्रहणेदृष्टांतः व्यालोयथा आरुंमुषकम् विदारणेदृष्टांतः अहिंगरुडइवेति विष्वक्सर्वताः स्फुरंतंनिःसरंतम् ग्रहणेनातुरंविशम् इंद्रे-
णसहयुद्धेतत्प्रयुक्तेनकुलिशेननक्षतात्वगपियस्य द्वारिसभायांनान्तर्बहिर्उरंउरौनिपात्यनष्टमौनचांवरे नरवैः व्यसृभिः अस्मद्विर्वा
एवंदिवानक्तपरिहारायसंध्यायामितिद्रष्टव्यम् २९ दैत्यवधमुक्तातद्रत्यवधमाहद्वाभ्याम् संरंभेणदुःप्रेक्ष्याणिकरात्मानिलोचनानिय-
स्य असृजोरक्तस्यलवैर्बिंदुभिः रक्ताः सिक्ताः अतएवअरुणाः केसरा आननंचयस्यसः कइवद्विपहृत्ययागजवधेनहरिः सिंहोयथा एवंभू
तस्तस्यानुचरान् अहन्नित्युत्तरेणान्वयः अंत्राणांमालाकंठेविद्यतेयस्य ३० नरवांकुरैरुत्पादितहृत्सरोरुहंयस्यतम् दोर्दंडानांभुजानां
यूथानिसमूहायस्यसः तदैत्येद्रमनुपंथायेषांतान् अन्यानपितसक्षपातिनइत्यर्थः ३१ दैत्यवधव्यग्रस्यचहरेरादोपमाहद्वाभ्याम् सराभि

विष्वक्स्फुरंतंग्रहणातुरंहरित्वालोयथाऽरुंकुलिशाक्षतत्वचम् द्वार्यूरआपात्यददारलीलयानरवैर्यथाऽहिंगरु
डोमहाविषम् २९ संरंभदुःप्रेक्ष्यकराललोचनोव्यात्ताननांतविलिहन्स्वजिह्वया असृग्लवाक्त्तारुणकेसरा
ननोयथाऽत्रमालाद्विपहृत्ययाहरिः ३० नरवांकुरोत्पादितहृत्सरोरुहंविस्मृज्यतस्यानुचरानुदायुधान् अहन्
समंतान्नरवशस्त्रपाष्णिभिर्दोर्दंडयूथोऽनुपथान्सहस्त्रशः ३१ सदाऽवधूताजलदाः परापतन्ग्रहाश्चतदृष्टिवि
मुष्टरोचिषः अंभोधयः श्वासहताविचुक्षुर्निद्रादभीतादिगिभाविचुक्रुशः ३२ द्यौस्तत्सरोल्लिप्तविमानसंकु
लाप्रोत्सर्पतक्ष्माचपदातिपीडिता शैलाः समुत्पतन्मुष्यरहसातत्तेजसांरवककुभोनरेजरे ३३ ततःसभायासुपवि
ष्टमुत्तमेनृपासनेसंहततेजसंविभ्रम् अलक्षितहैरथमत्यमर्षणंप्रचंडवक्त्रंनवभाजकश्चन ३४ निशम्यलोक
त्रयमस्तकज्वरंतमादिदैत्यंहरिणाहतमृधे प्रहर्षवैगोत्कलिताननामुहुः प्रसूनवर्षैर्ववृषुः सरस्त्रियः ३५

रवधूताः प्रकंपिताजलदामेधाः परापतन्व्यशीर्यंत अनेनयेमेधांतरितादेवास्तेस्पृष्टंपश्यंत्वितिआज्ञांदत्तवानित्यर्थः तस्यदृष्ट्याविमु
ष्टरोचिर्षेषांग्रहाणांतेतिरस्मृतप्रभाअभवन्नितिशेषः दिगिभादिगजाः ३२ तस्यसदाभिरुल्लिप्तानिविमानानितैः संकुलाव्यासासती
प्रोत्सर्पतस्यानासकर्षेणोदसर्पत् चलिता ३३ स्वभृत्यैश्वर्यमाश्चर्यमिवमत्वाकौतूहलेनतस्यासनेउपविष्टंभयात्कोपिनवभाजनासेव
तनलक्षितोहैरथः प्रतियोद्धायेन ३४ लोकत्रयस्यमस्तकज्वरंशिरोव्ययेवदुःसहम् प्रहर्षस्यवेगेनउत्कलितानिविकसितानिआननानि
यासांताः सरस्त्रियः पुष्पवर्षैर्नृहरिववृषुः ३५

नाकिनां देवानां विमानावलिभिः नभस्तलं संकीर्णमास सुराणामानकाः पटहाः तैर्जघ्निरे वादिताः स्त्रियोः स्मरसः ननृतुः गंधर्वा जगुः ३६
 ३७ गंधर्वाप्सरसश्चारणाश्चेत्यर्थः ३८ नरशार्दूलं पुरुषोत्तमम् ३९ ब्रह्मादयो नृसिंहस्य शंकया कुलचेतसः आरादेवास्तवनसप्तदशभ्योः
 पृथक् पृथक् हे अनंत अनंतं त्वां प्रसादयितुमनंताय नतोऽस्मि अनंतत्वे हेतुः दुरंताः अनंताः शक्तयो यस्य तत्कुतः विचित्राणि वीर्याणि प्र
 भावा यस्य तत्किमर्थम् पवित्राणि श्रवणमात्रेण शोधकानि कर्माणि यस्य विचित्रवीर्यत्वमेवाह विश्वस्येति संदधते सम्यक् कुर्वते एवमपि
 अव्ययात्मने अपच्युतस्वरूपाय ४० रुद्रस्तत्कोपकालाभिज्ञो नायं कोपावसर इति तं प्रार्थयते कोप इति सहस्रयुगांतस्तव कोपस्य कालः

तदा विमानावलिभिर्नभस्तलं दिदृक्षतां संकुलमासनाकिनाम् सुरानकादुंदुभयोऽथ जघ्निरे गंधर्वमुरव्या ननृ
 तुर्जगुः स्त्रियः ३६ तत्रोपव्रज्य विबुधा ब्रह्मैंद्रगिरिशादयः ऋषयः पितरः सिद्धा विद्याधरमहोरगाः ३७ मनवः
 प्रजानां पतयो गंधर्वाप्सरचारणाः यक्षाः किंपुरुषास्तातवैतालाः सिद्धकिन्नराः ३८ तैर्विष्णुपार्षदाः सर्वसूत्रं
 दकुमुदादयः मूर्ध्नि बद्धांजलिपुटा आसीनं तीव्रतृजसम् ईडिरे नरशार्दूलनातिदूरचराः पृथक् ३९ ब्रह्मो
 वाच नतोऽस्म्यनंताय दुरंतशक्तये विचित्रवीर्याय पवित्रकर्मणे विश्वस्येति संदधते स्वलील
 यासं दधतेऽव्ययात्मने ४० श्रीरुद्र उवाच कोपकालो युगांतस्ते ह तोयमसुरोऽल्पकः तत्सक्तं पाह्युपसृतं भक्तं
 ते भक्तवत्सल ४१ इंद्र उवाच प्रत्यानीताः परमभवता त्रायतानः स्वभागा दैत्याः क्रांतं हृदयकमलं त्वद्गुह्यं
 त्यबोधि कालग्रस्तं कियदिदमहो नाथ शुश्रूषतां ते मुक्तिस्तेषां न हि बहुमतानारसिंहापरैः किम् ४२ कोपायोग्यश्चायं कालः

इत्याह अल्पकः अत्यल्पः असुरोहतः अतः कोपानिवृत्त्या प्रह्लादं माहिंसीरित्याह तत्सक्तमिति यद्वा अकालेऽप्ययं कोपोऽस्य भक्तस्य रक्षणार्थं
 मिति चेत् तर्हीदानीं कोपं त्यक्त्वा इमं पाहीत्यर्थः ४१ इंद्रस्तु नास्माकं हविर्भागा दिलाभाः पुरुषार्थः किंतु त्वत्परिचर्यैव भवता पुनरनेन संरंभे
 ण स्वकार्यमेव साधितं तस्य च सिद्धत्वा दुपसंहरेनं क्रोधमित्याशयेनाह हे परमनोऽस्मान् त्रायतारक्षता भवता स्वीया एव भागा दैत्यान् प्रत्याह
 ताः अंतर्यामिणस्तवैव यज्ञेषु भो कृत्वात् अस्मदीयं हृदयकमलं त्वद्गुह्यमेव एतावत्पर्यंतं भयहेतुत्वेनास्मत्स्मृतिपथे नित्यं स्थितेन दैत्येना
 क्रांतं व्याप्तं सत् प्रत्यबोधि मया पाकरणेन विकाशं नीतम् ननु तव त्रैलोक्येश्वर्यसाधनार्थमयमुद्यम इति चेत् तत्राह कालग्रस्तमिति तेषां हे
 नारसिंह नरस्य सिंहस्य चाकाराभ्यामाविर्भूत अपरैः स्वर्गादिभिः किम् ४२

ऋषयस्तपः प्रवर्तनेनास्माकं महाननुग्रहः कृत इत्याहुः त्वं नो यदा त्वपरमं ध्यानलक्षणं तपः परमत्वे हेतुः आत्मनस्तव तेजः प्रभावरूपम् तदे
वाहुः येन तपसा आत्मनि स्त्री न मिदं विश्वं ससर्ज सृष्टवानसितत् अमुना दैत्येन विप्रलुप्तं कुण्डितं सत् हेशरण्यपाल अद्य रक्षाः र्थं गृहीतेनानेन
वपुषा पुनरपि तपः कुरुतेत्यनुज्ञातवानसि तस्मै तेन मइत्युत्तरश्लोकचतुर्थपादस्यानुपंगः ४३ पितरस्तु श्राद्धोद्धरणेन परमोपकारिणं श्री
नृसिंहं प्रणमंति श्राद्धानि श्रद्धायुक्तानि पिंडादीनि नोऽस्मभ्यं पुनैर्दत्तानि प्रसभं बलात् यः स्वयमधिकृत्य बुभुजे किंच तीर्थस्नानसमये
दत्तं तिलोदकमप्यपि बत् तानि पिंडान्युदकानि च तस्योदराद्य आच्छत् आहतवान् कथं भूतात् न सर्वे विदीर्णा वपायस्य तस्मात् वपाविदार

ऋषय ऊचुः त्वं न तपः परममात्ययदात्मतेजो येनेदमादिपुरुषात्मगतं ससर्ज तद्विप्रलुप्तममुनाऽद्य
शरण्यपालरक्षागृहीतवपुषा पुनरन्यमं स्याः ४३ पितर ऊचुः श्राद्धानि नोऽधिबुभुजे प्रसभं तनू-
जैर्दत्तानि तीर्थसमयेऽपि तिलांघ्रसभ्यः तस्योदरान्नरवविदीर्णवपाद्य आच्छत् तस्मै नमो नृहरयेऽरिव लघ-
र्मगोष्ठे ४४ सिद्धा ऊचुः यो नो गतिं योगसिद्धामसाधुरहारपीद्योगतपोबलेन नानादपंतन्मस्वै
निर्ददार तस्मै तुभ्यं प्रणतास्मो नृसिंह ४५ विद्याधरा ऊचुः विद्यां पथक्धारणयाऽनुराद्धान्यषे
धदत्तो बलवीर्यदत्तः स येन संरव्यपशुवद्धतस्तं माया नृसिंहं प्रणतारस्म नित्यम् ४६ नागा ऊचुः
येन पापेन रत्नानि स्त्रीरत्नानि हतानि नः तद्वक्षः पादनेनासां दत्तानं दनमोस्तु ते ४७ मनव ऊचुः
मनवो वयं तव निदेशकारिणो दितिजे न देवपरिभूतसेतवः भवतारवलः स उपसंहृतः प्रभो करवामते किम
नुशाधिकं करान् ४८

णस्य तद्गतपिंडोद्धरणमेव फलमिति भावः ४४ योगसिद्धां गतिमणिमादिसिद्धिम् नाना अनेके दर्पाय
स्य तस्मै तुभ्यं नतास्मो वयम् ४५ तं त्वां मुद्दिश्य विद्यामंतर्धानादिलक्षणा मनुराद्धानं संप्राप्तां यो बलवीर्यदत्तः अस्मान्न्यपेधत् स भव
ता संरव्ये युद्धे हतः तं त्वां प्रणताः स्म ४६ रत्नानि फणास्तस्थितानि तथा स्त्रीरत्नानि च उत्तमाः स्त्रियः आसां स्त्रीणामस्माकं च दत्त आ
नंदो येन तत्संबोधनम् ४७ नृसिंहेनावलोकितः संतो मूर्ध्नि बद्धां जलयो मनवः प्रोचुः मनवो वयं धर्मपालकाः परिभूताः सेतवो वर्णा
श्रमधर्ममर्यादायेषां ते अनुशाधि अनुशिक्षय ४८ ५ ५ ५ ५ ५ ५

प्रजापतयोऽपितदवलोकिताः प्रोचुः हेपरेशतेत्वया अभिमृष्टाः प्रजासृष्टौ प्रेरिता वयं प्रजेशायेन निषिद्धाः संतः प्रजानसृजामः स एषः भिन्नवक्षो
यस्य नु निश्चितं शेते मृतः अतः परं प्रजाः सृजाम इति हृष्यंतः प्राहुः हे सत्वमूर्ते तवायमवतारो जगतो मंगलं मंगलार्थम् ४९ गंधर्वा अपितदवलोकि
ताः प्रोचुः हे विभो वयं ते त्वदीयानननर्तकाः नात्येनृत्ये गायकाश्च येन स्वाधीनाः कृताः कथं भूतेन वीर्यशौर्यबलं शक्तिः ताभ्यामोजः प्रभावो
यस्य तेन स एष भवता इमां दशां मृतिं नीतः उचितं चैतदित्याहुः किमिति ५० भवापवर्गं संसारनिवर्तकं तव चरणमाश्रिताः आश्रयणे हे
तुः यद्यस्मात् साधूनां हृदि भयजनकत्वेन शेतेति श्रुतीति तथा स एष असुरस्त्वया समापितः अंतं नीतः ५० मनो ज्ञैः कर्मभिः अनुचरे

प्रजापतय ऊचुः प्रजेशा वयं ते परेशा अभिमृष्टानयेन प्रजावै सृजामो निषिद्धाः स एष त्वया भिन्नवक्षानु
शेते जगन्मंगलं सत्वमूर्तेऽवतारः ४९ गंधर्वा ऊचुः वयं विभो तेन नटनात्यगायका येनात्मसादीर्यबलै
जसा कृताः स एष नीतो भवता दशामिमां किमुत्पथस्थः कुशलाय कल्पते ५० चारणा ऊचुः हरे तवांघ्रिपं
कजं भवापवर्गमाश्रिताः यदेष साधुहृच्छयस्त्वयाऽसुरः समापितः ५१ यक्षा ऊचुः वयमनुचर
सुरव्याः कर्मभिस्ते मनो ज्ञैस्त इह दिति स तेन प्रापिता वाहकत्वम् स तु जनपरितापतत्कृतजानता तेन रहर उ
पनीतः पंचतां पंचविंश ५२ किंपुरुषा ऊचुः वयं किंपुरुषास्त्वंतु महापुरुष ईश्वरः अयं कुपुरुषो नष्टो
धिहृतः साधुभिर्यदा ५३ वैतालिका ऊचुः स भास स त्रेषु तवामलं यशो गीत्वा स पर्यामहती ल-
भामहे यस्तां व्यनेषीद्दशमेष दुर्जनो दिष्ट्या हतस्ते भगव न्यथा मयः ५४ किन्नरा ऊचुः वयमीश किं
नरगणास्तवानुगादिति जेन विष्टिममुनाऽनुकारिताः भवता हरे सृजिनोऽवसादितो नरसिंहनाथ विभवाय
नो भव ५५

पुमुरव्याः ते वयं दिति स तेन शिबिका वाहकत्वं प्रापिताः पंचतां मृत्युं हे पंचविंश चतुर्विंशति तत्त्व नियामक ५२ किंपुरु
षास्त्वान्स्तोतुं के वयं वराका इत्याहुः वयमिति वयं किंपुरुषाः तुच्छ प्राणिनः त्वंतु महात् अद्भुत प्रभावः पुरुषः नन्वयं महान् दैत्यो हत इ
ति किं न वर्यत इत्याशंक्य कियदेतदित्याहुः अयमिति यदा साधुभिर्भगव इ कैस्तिरस्कृतस्तदैव नष्ट इति ५३ स त्रेषु यज्ञेषु तव अमलं चरि
त्रं गीत्वा महतीं सपर्याधनादिसंपत्तिं सत्वया हतः एतद्विष्ट्या भद्रम् ५४ अमुना दिति जेन विष्टिं निर्मूल्य कर्म अनुनिरंतरं कारिताः अतः परं नः
विभवाय समुत्थये भव ५५

नोऽस्माकं भक्तानां देशरणद आश्रयप्रद सर्वेषां लोकानां शर्ममंगलमेतदद्भुतरूपमद्यैवदृष्टम् ननु पूर्वम् विधिकरः किंकरः ५६ इति
सप्तमेटीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमेब्रह्मणाभीत्याचोदितोऽक्षरबालकः कोपप्रशमयन्नस्तौ ज्ञसिंहमतिभीषणम् १ उग्रोऽप्यनुग्रह
वायं स्वभक्तानां नृकेसरी केसरीवस्वपोतानामन्येषासुग्रविग्रहः २ इत्याद्यागमोक्तां भक्तानुक्तं पितामाह एवमितिसप्तभिः एवं दूरन एवस्थि
त्वास्तुवंतः मन्युना संरंभ आवेशो यस्य तम् उपसमीपे गंतुं नाशक्नुवन् १ श्रीः लक्ष्मीः देवैः प्रेषिताऽपि महदद्भुतं दृष्ट्वा शंकिता सती तं नो

विष्णुपार्षदा ऊचुः अद्यैतद्दूरिनररूपमद्भुतं ते दृष्टं नः शरणदसर्वलोकशर्म सोऽयं ते विधिकर ईशविप्र
शप्तस्तस्येदं निधनमनुग्रहाय विद्यः ५६ इति श्रीभागवतमहापुराणसप्तमस्कंधे प्रज्ञादचरित्रे दैत्यव
धेनृसिंहस्तवो नाम अष्टमोऽध्यायः ८ नारद उवाच एवं सारादयः सर्वे ब्रह्मरुद्रपुरःसराः नोपेतुमश
कन्मन्युसंरंभं सुदुरासदम् १ साक्षाच्छ्रीः प्रेषिता देवैर्दृष्ट्वा तन्महदद्भुतम् अदृष्ट्वा श्रुतपूर्वत्वात्सानोपेया यश
किता २ प्रज्ञादं प्रेषयामास ब्रह्मावस्थितमतिके तातप्रशमयोपेहिस्वपित्रे कुपितं प्रभम् ३ तथेति शनकेरा
जन्महाभागवतोऽर्भकः उपेत्य भुविकायेन ननाम विधत्तां जलिः ४ स्वपादसूलं पतितं तं मभयं कं विलोक्य देवः क
पयापरिस्तुतः उत्थाप्य तच्छीघ्रं दधात्करांबुजं कालाहवित्रस्तधिया कृताभयम् ५ सतत्करस्पर्शधुतारिव
त्वाशमसपद्यभिव्यक्तपरात्मदर्शनः यत्पादपद्मे हृदि निर्वृतो दधौ हृष्यत्तनुः क्लिन्नहृदश्च लोचनः ६ अस्तौ पीड
रिमेकाग्रमनसा स समाहितः प्रेमगद्गदया वाचा तन्व्यस्तहृदयेक्षणः ७

पञ्चगाम अद्भुतत्वे हेतुः अदृष्टेति २ उपेहि उपगच्छ ३ ४ काल एवाहिः तस्मात् वित्रस्ताधीर्षेणांतेषां कृतमभयं येन तत्करांबुजम् ५ त
स्य श्रीनृसिंहस्य करस्पर्शेन धुतं निरस्तमखिलमशमं यस्य सपदितक्षणमेव अभिव्यक्तमपरोक्षीभूतं परात्मदर्शनं ब्रह्मज्ञानं यस्य नि
र्वृतः स नृहृदि दधौ हृष्यंतीरोमां चिता तनुर्यस्य क्लिन्नं प्रेमादं हृत्तस्य अश्रूणिलोचनयो र्यस्य परमपुरुषार्थतया दधौ न साधनत्वेनेत्य
र्थः ६ स समाधिमेवाह तस्मिन्नेव न्यस्तं हृदयमीक्षणं चयेनेति ७ ५ ५ ५ ५ ५

यस्मिन्निवसमस्तेषु तत्कृपाः मृतदृष्टये प्रहादः स्तौतिसत्यघौर्हि चत्वारिंशता हरिम् १ तत्र तावदात्मनो भगवतस्तत्तावनधिकारमिवाशंक्या
धिकारं संभावयन्नाह ब्रह्मादय इति पंचभिः सुनयो मननशीलाः सिद्धाः ज्ञानिनोऽपि कथं भूताः सत्त्वैवैकस्मिंस्तानो विस्तारो यस्याः साम
तिर्येषाम् तथा विधा अपि वचसां प्रवाहैरपि तथा बहुभिर्वक्ष्यमाणैर्गुणैरपि यमाराधयितुं न पिश्रुः न पूर्णाः न शक्ता इत्यर्थः स हरिर्मेममकथं तोष
प्राप्नुमर्हति तत्र हेतुः उग्रजातेः उग्राघोरा आसुरी जातिर्यस्य ८ एवं हरितोषणे स्वस्या योग्यता माशंक्य योग्यतां संभावयति मन्य इति द्वा
भ्याम् अभिजनः सत्कुले जन्मरूपं सौंदर्यम् श्रुतं पांडित्यम् ओजः इंद्रियनैपुण्यम् तेजः कान्तिः प्रभावः प्रतापः पौरुषमुद्यमः बुद्धिः प्रज्ञा यो
गोऽष्टांगः एते धनादयो द्वादशापि गुणाः परमस्य पुंसः आराधनाय न भवंति हियतः केवल्य भाक्त्यैव ननु गजेन्द्राय तुष्टो भवत् ९ एवं भक्त्यैव केव
ल्य आधनादि द्वादशगुणवर्जितयाऽपि हरेस्तोषः संभवतीत्युक्तम् इदानीं भक्तिं विना नान्यत्किंचित्ततोषहेतुरित्याह विप्रादिति पूर्वोक्ताधनाद

प्रह्लाद उवाच ब्रह्मादयः स्रगणा मुनयोऽथ सिद्धाः सत्त्वैकतानमतयो वचसां प्रवाहैः नाराधितुं पुरुगुणै रधुना
पिपिशुः किं तोष्टुमर्हति समे हरिरुग्रजातेः ८ मन्ये धनाभिजन रूपतपः श्रुतौ जस्तेजः प्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः नारा
धनाय हि भवन्ति परस्य पुंसो भक्त्या तु तोष भगवान् गजयूथपाय ९ विप्रा द्विषद्विगुणयुतादरविंदनाभपादारविंदवि
मुरवाच्छुपचंवरिष्ठम् मन्येत दर्पितमनावचने हितार्थप्राणपुनाति सकुलं न तु भूरिमानः १० नैवात्मनः प्रभकरयं निजला
भपूर्णां मानं जनादविदुषः करुणोद्यणीते यद्यज्जनो भगवते विदधीत मानं तच्चात्मने प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीः ११

यो द्विषद् द्वादशगुणास्तेर्युक्तात् विप्रादपि श्वपचंवरिष्ठमन्ये यद्वासनत्सजातोक्ताद्वादशज्ञानादयोगुणादष्टव्याः तदुक्तम् ज्ञानं च सत्यं च
दमः श्रुतं च त्वं मात्सर्यं हीति तितिक्षाऽनसूया यज्ञश्च दानं च धृतिः शमश्च महाव्रता द्वादशब्राह्मणस्येति कथं भूतात् विप्रात् अरविंदनाभस्य पा
दारविंदाद्विमुखात् कथं भूतं श्वपचम् तस्मिन्नरविंदनाभे अर्पिता मन आदयो येन तम् ईहितं कर्म वरिष्ठत्वे हेतुः स एव भूतः श्वपचः सर्वं
कुलं पुनाति भूरिमानो गवो यस्य स तु विप्रः आत्मानमपि न पुनाति कुतः कुलम् यतो भक्तिहीनस्य एते गुणा गर्वा येव भवंति न तु शब्दये
अतो हीन इति भावः १० तर्हि किं धनाद्यर्पणेन संमानं प्राकृत इव भगवानपेक्षते नेत्याह नैवेति अयं प्रभुरीश्वरः अविदुषोऽल्पकाज्जनात् मानं
पूजामात्मनोऽर्थेन वृणीते नेच्छति यतो निजलाभेनैव पूर्णः तर्हि पूजां नेच्छत्येव तत्राह करुणाः कृपालुः अतो वृणीते च तत्र हेतुः यद्यदिति यं-
मानं यद्वा यद्यस्मात् यद्येन धनादिना भगवते मानं विदधीत तदेवात्मने भगवति नान्यत् यथा मुखे कृतैव तिलकादिश्रीः शोभाप्रतिविंबस्य भ-
वति न तु साक्षात् तस्यैव कर्तुं शक्यते तद्वत् ११ ५२

यस्मादेवं भगवान् भक्त्येव तुष्यति तस्मादहं नीचोपि विगतविक्रवः गतशंकः सन् ईश्वरस्य महिमहिमानं यथा सर्वप्रयत्नेन स्वमनीषानुसारे
णानुवर्णयामि अजानतोपि स्तुतिकरणे हेतुमाह येनैव महिम्ना अनुवर्णितेन अविद्यया संसारमनुप्रविष्टः पुमान् पूयेत शुभ्येत् तत् महि-
न्यस्य तथा शोधकत्वाभावादित्यर्थः १२ तदेवमात्मनः स्तुतावनधिकारं परित्यज्येदानीं तं स्तुवन् कोपोपसंहारं प्रार्थयते सर्वे हीति द्वाभ्यां भो ईश
अमी उद्भिजंतो विभ्यंतः सर्वे ब्रह्मादयः सत्त्वमूर्तेस्तव विधिकराः त्वन्मि योगकर्तारो भो क्ता एव नान्येन च वयमस्मरा इव वैरभावेन एते भक्ताः किं
तु श्रद्धयैव तवरुचिरैरवतारैर्विविधं क्रीडनमस्य विश्वस्य क्षेमादिप्रयोजनाय न तु भयोत्पादनाय १३ तत्तस्मादेषां भयपरिहाराय मन्युं य-
च्छ उपसंहर यदर्थमयं मन्युः स चास्मरः साधूनां संतोषार्थम् अद्य अधुनैव हतः अतः परं क्रोधेन कार्याभावात्तं नियच्छ नन्वनेषां वधेन सा-
धुः किं मोदेत तत्राह वृश्चिकादेः परोपद्रवकारिणोऽन्यतो जातया हत्या वधेन तस्यैव तद्रदं जातमिति साधुरपि मोदेतैव तर्हि बहूनां स्मरवा

तस्मादहं विगतविक्रव ईश्वरस्य सर्वात्मना महिगुणामियथा मनीषम् नीचो जयागुणविसर्गमनुप्रविष्टः पूये
तयेन हि पुमाननुवर्णितेन १२ सर्वेद्यर्मा विधिकरास्तव सत्त्वधाम्नो ब्रह्मादयो वयमिवेशानचोद्भिजंतुः क्षेमाय भूत
यउतात्मस्मरवाय चास्य विक्लीडितं भगवतोरुचिरावतारैः १३ तद्यच्छमन्युमस्मरश्च हतस्त्वया उद्यमो देत साधुर
पिवृश्चिकसर्पहत्या लोकाश्च निर्हतिमिताः प्रतियंति सर्वरूपं नृसिंहविभया यजनाः स्मरन्ति १४ नाहं विभेम्यजित
तेऽतिभयानकास्य जिह्वा कर्कशेन भृकुटीरभसो ग्रदंष्ट्रात् अंत्रस्वजः क्षतजकेसरशंकुकर्णान्निद्रादभीतदिगिभा
दरिभिन्नरवाग्रात् १५

बहत्वात् अमुं क्रोधं न त्यजामीति चेत्तत्राह लोकाश्च निर्हतिमिताः प्राप्ताः संतः प्रति-
यंति क्रोधोपसंहारं प्रतीक्षन्ते तर्हि जनानां पुनर्भयाभावाय मन्युं धारयामीति चेत्तत्राह रूपमिति विभया यमयनिवृत्त्यै एतद्रूपस्मरणादेव भय
निवृत्तेर्न मन्युधारणेन हृत्य मस्तीत्यर्थः १४ त्वंचेद्भिमेपि तर्हित्यजामीति चेत्तत्राह नाहमिति भो अजितते अस्माद्रूपात् अहं न विभेमि कथं भू-
तात् आस्यं च जिह्वा च अर्कसदृशनेत्राणि च भृकुटीनां रभस आरोपश्च उग्रादंष्ट्राश्च एतानि भयानकानि यस्मिन् तस्मात् अंत्रमग्न्यः स्व-
जो यस्मिन् तदंत्रस्वकृतस्मात् क्षतजाक्ताः केसरा यस्मिन् शंकुवदुन्नतौ स्तब्धौ कर्णौ यस्मिन् तच्च तच्च तस्मात् निद्रादेन भीतादिगिभा यस्मा-
त् अरीन् भिदंतीति अरिभिर्दितानि नरवाग्राण्यस्मिन् एवं भूतादपि ते रूपादहं न विभेमि १५

महद्भयं त्वदन्यदस्तीत्याह ब्रह्मस्तोस्मीति दुःसहं यदुग्रं संसारचक्रं कदनाद्भूतं तस्मादहं ब्रह्मस्तोस्मि तत्र च ग्रसतां हिंसाणां मध्ये स्वकर्मभिर्बद्धः स
नृपणीतः निक्षिप्तोस्मि हे रूपणवत्सल हे उशत्तम कदानुत्वं प्रीतः सन् अपवर्गभूतं शरणं तवांग्रिकमलं प्रति ह्वयसे मामाह्वयसि १६ दास्ये सति मत्प्रीतिरि
ति चेत्तर्हि नाना योनिषु क्लिश्यमानस्य मम दास्यज्ञानाभावात्त्वमेव तदुपदिशेति प्रार्थयते यस्मात्प्रियैरप्रियैश्च यथा संख्यं वियोगसंयोगाभ्यां
जन्मयस्य तेन शोकाग्निना सकल योनिषु दह्यमानोऽस्मि दुःखस्य प्रतीकारः कार्य इति चेत्तत्राह दुःखस्योषधं प्रतीकारः तदपि दुःखमेव एव
अपि अतद्विद्यादेहाद्यभिमानेन मुह्यामि अतः हे भूमन् विभो मे तव दास्यरूपं योगं निस्तारये पायं वद १७ ननु दास्ययोगेन प्रवृत्तस्यापि तदंतरा
यभूतानां पूर्वोक्तानां दुःखानां कुतः परिहारस्तत्राह सोहं त्वद्दासः सन् भो नृसिंह तव लीलाकथा अनुगृणन् दुर्गाणि महादुःखान्यंजसाति
तर्मितरामिनगणयिष्यामीत्यर्थः तत्र हेतुः गुणैरागादिभिर्विशेषेण प्रमुक्तः सन् तत्कुतः ते पदयुगमेवाल्लयो येषां भक्तानां त एव हं सा ज्ञानि

ब्रह्मस्तोऽस्य हं रूपणवत्सल दुःसहो यः संसारचक्रं कदनाद्भूतं तस्मात्प्रणीतः बद्धः स्वकर्मभिस्तु शत्तम तेंघ्रि मूलं प्रीतो
पवर्गशरणं ह्वयसे कदानु १६ यस्मात्प्रियाप्रियवियोगसंयोगजन्मशोकाग्निना सकल योनिषु दह्यमानः दुःखो
षधं तदपि दुःखमेव तद्विद्याहं भूमन् प्रमामि वद मे तव दास्ययोगम् १७ सोहं प्रियस्य सत्त्वदः परदेवताया लीलाक
थास्तव नृसिंह विरंच्यगीताः अंजस्ति तस्य नृगृणन् गुणविप्रमुक्तो दुर्गाणि ते पदयुगालय हं स संगः १८ बालस्य
नेह शरणं पितरौ नृसिंह नार्तस्य चागदमुदन्वति मज्जतो नौः तप्तस्य तत्प्रतिविधिर्य इह जसेष्टस्तावद्विभो तनु
भूतां त्वदुपेक्षितानाम् १९ नः तैः संगो यस्य मम सोहं कथं भूतस्य कथास्तत्राह प्रियस्येत्यादिकुतो ज्ञाताः विरंच्येनगीताः तत्संप्र

दायप्रवृत्ताः तथा चाथर्वणीश्रुतिः देवाह वै प्रजापतिमब्रुवन् इत्यादि दास्ये प्रवृत्तस्य भगवदनुग्रहेण सत्संगः ततो वीतरागतया भगवद्गुणा
नुवर्णनं ततश्च न दुःखाभिभवः स्यादिति वाक्यार्थः १८ ननु दुःखैस्तप्तस्य तत्प्रतीकारो लोके प्रसिद्ध एव किमन्यद्दास्यादिना तत्राह बालस्ये
ति भो नृसिंह तप्तस्य तत्प्रतिविधिः दुःखप्रतीकारः इह लोके यो जसा इष्टः सत्वयोपेक्षितानां तावदेव क्षणमात्रमेव नत्वा त्यंतिकः तदेवा
ह बालस्य पितरौ शरणं रक्षकाविह न भवतः ताभ्यां पाल्यमानस्यापि तस्य दुःखदर्शनात् क्वचिदजीगर्तादिषु ताभ्यामेव तद्वददर्शनाच्च न चार्त
स्य रोगिणः अगदमोषधं शरणं कृतेष्वोषधे मृत्युदर्शनात् न चोदन्वति समुद्रे मज्जतः पुंसो नैः शरणं तथा सह मज्जनदर्शनात् अतस्त्वमेव शर
णमित्यर्थः अथ चैवं काकाव्यारव्येयं तप्तस्य तत्प्रतिविधिर्य इह तावत्प्रसिद्धः सत्वदुपेक्षितानां किमंजसेष्टः अपितु नेष्ट एव यद्वा यस्माव
दिह प्रतिविधिः इष्टः स किमंजसा नैवांजसेत्यादियोज्यम् बालस्येत्यादि पूर्ववदेव १९

ननु क्वचित् कुतश्चित् केनचित् कदाचित् कश्चित् रक्षकोपि दृश्यत एवेत्याशंक्यतत्रापितत्तद्रूपेणत्वमेवरक्षक इत्युरीकृत्यतस्यैवसर्वा
 त्मतामाहयस्मिन्निति अपरोअर्वाचीनः पित्रादिपरोग्रह्यादिर्वाभावः कर्तातत्तत्कारकैर्यद्यत्करोति तत्सर्वंभवतएवस्वरूपंनतुएथक् यस्मि
 न्नाधिकरणे यतोनिमित्तात् यर्हि यस्मिन्कालेयेनकरणेनयेनहेतुनाकर्त्रासंचोदितश्च यस्यसंबन्धिनः यस्मादुपादानात् यस्मैसंप्रदानाय य
 दीप्सिततमं यः कर्तेत्येवंसप्तविभक्त्यर्थाः यथायेनप्रकारेणेति क्रियाविशेषणभूतानामव्ययानामर्थाः एथक्स्वभावः सत्त्वादिप्रकृतिः क
 रोतिउत्पादयति विकरोतिरूपांतरंनयतीति २० अतोऽन्यस्यरक्षकस्याभावात् संसारित्वाच्चनित्यमुक्तस्त्वमेवमांशरणागतंरक्षेतिप्रार्थ
 यते मायेतिद्वाभ्याम् त्वदंशस्यपुंसोऽनुमतेनईक्षणरूपेणअनुग्रहेणमनः मनः प्रधानंलिंगंमायासृजति कथंभूताकालचोदिताः क्षो
 भितागुणाः यस्याः कथंभूतंमनः कर्ममयंकुर्वद्रूपम्बलीयः दुर्जयम् छंदोमयंवेदोक्तकर्मप्रधानंच अजयाजीवरयाविद्ययातद्गोकार्थ

यस्मिन्यतोयर्हि येनच यस्ययस्माद्यस्मैयथायदुतयस्त्वपरापरोवा भावःकरोतिविकरोति एथक्स्वभावः सं
 चोदितस्तदरिवलंभवतःस्वरूपम् २० मायामनःसृजतिकर्ममयंबलीयः कालेनचोदितगुणानुमतेनपुंसः छं
 दोमयंयदजयाऽपितषोडशारंसंसारचक्रमजकोतितरेत्वदन्यः २१ सत्त्वंनिहत्यविजितात्मगुणाः स्वधाम्नाका
 लोवशीकृतविसृज्यविसर्गशक्तिः चक्रेविसृष्टमजयेश्वरषोडशारेनिष्पीड्यमानमुपकर्षविभोप्रपन्नम् २२
 दृष्टामयादिविविभोऽरिवलधिष्ययपानासायुःश्रियोविभवइच्छतियाज्जनोऽयम् योऽस्मत्पितुः कुपितहा
 सविजृम्भितभ्रूविस्फूर्जितेनलुलिताः सतुतनिरस्तः २३ तस्मादमूस्तनुभूतामहमाशिषोऽज्ञआयुःश्रियविभव
 मैन्द्रियमाविरंच्यात् नैच्छामितेविलुलितानुरुविक्रमेणकालात्मनोपनयमानिजभृत्यपाश्वर्यम् २४ मर्षिताषोडशअरा

विकारायस्मिन् यदेवंभूतंसंसारचक्रात्मकंमनःतत्कोतितरेत् भोअजत्वदन्यःत्वत्तः एथक्स्थितःत्वामभजन्नित्यर्थः २१ ननुममापिमायासंबधा
 त्कर्तृत्वाद्यविशेषाच्चत्वत्तः कोविशेषइत्याह सइति स्वधाम्नाचिच्छत्त्यानित्यंविजिताआत्मनोबुद्धेर्गुणायेनसहित्वम् यतःकालःमायाप्रेरकः
 अतएववशीकृतानिविसृज्यानांकार्याणांसाधनानांचशक्तयोयेनअतः इक्षदंडवनिष्पीड्यमानंमासुपकर्षस्वसमीपंनय २२ ननुतावद्व्योक्पाला
 नांभोगान्मुंस्वपिच्यंवारज्यमिदंदास्यामि किमिति संसारादुद्दिजसेतत्राह दृष्टाइतित्रिभिः श्रियाःसंपदः विभवउद्भवःआयुरादयोदृष्टाइतिका
 धातुच्छत्वमुक्तंनदेवाह येअस्मत्पितुः कोपहासविकृतभ्रूभंगमात्रेणविध्वस्ताः सचत्वयानिरस्तः २३ यस्मादेवंतस्मात्आशिषःभोगान्ज्ञः तत्प
 रिपाकंविद्वान्अहंऐन्द्रियंइन्द्रियैर्भोग्यम् ब्रह्मणोभोगमभिव्याप्यकिमपिनेच्छामि तेकालात्मनाउरुविक्रमेणविलुलितान्विध्वस्तानणिमादीन

किंच वर्तमानकालेऽपिनभोगाहोइत्याह कुत्रेति श्रुतिः श्रवणं तदेव स्वरं यास्यताः मृगतृष्णिकावत् मिथ्याभूताश्चाशिषः कः अशेषाणां रु-
ज्जाराणां विरोहः उद्भवस्थानं क्वेदं कलेवरम् एवं चेत्सर्वोऽपि जनः किं न विरज्यते तत्राह यदपि यद्यपि इति एवं विद्वानयं जनः तथाऽपि न नि-
र्विद्यते विरक्तो न भवति कुतः काम एवानलः तं मधुतुल्यैः स्वरवल्लवैः दुःसाध्यैरपिशमयन् कामाग्निशमनव्यग्रस्य निर्वेदावकाशो नास्तीत्यर्थः
यद्वा अचिंत्यमिदं तन्मायाचेष्टितमिति भावः २५ तर्हि त्वंकथं निर्विण्णोऽसि अनर्हेऽपि मयि प्रवृत्तया त्वत्कृपयैवेत्याशयेनाह केति रजसे
व प्रभवो जन्म यस्य सः समम्यं तं वा कुलविशेषणम् तमोऽधिकं यस्मिन् तस्मिन् असुराणां कुले जातोऽहं क्व च तवानुकंपातामेवाह ब्र-
ह्मादीनां शिरसि यो नैवार्पितः स पद्मवत्सकलसंतापहरः करः प्रसादः पुरुषार्थरूपो मे शिरसि अर्पित इति यत् यत् यथाऽनुकंपयेति वा २६
न च त्वयीदमिति चित्रमित्याह नैषेति एते ब्रह्मादय उत्तमा अयमसुरो नीच इत्येषा परावरमतिः जंतोः प्राकृतस्य यथा तथा भवतो नैव स्यात्

कुत्राशिषः श्रुतिस्वरवामृगतृष्णिरूपाः क्वेदं कलेवरमशेषरुजां विरोहः निर्विद्यते न तु जनो यदपीति विद्वान्का-
मानलं मधुलवैः शमयन् दुरापैः २५ क्वाहं रजः प्रभव ईश तमोऽधिके स्मिन् जातः सुरेतरकुले क्व तवानुकंपा न ब्र-
ह्मणो न तु भवस्य न वैरमायायन्मेऽर्पितः शिरसि पद्मकरः प्रसादः २६ नैषां परावरमतिर्भवतो न नु स्याज्जंतो यथा
त्मसहृदो जगतस्तथाऽपि संसेवया सुरतरो रिव ते प्रसादः सेवानुरूपमुदयो न परावरत्वम् २७ एवं जनं निपतितं
प्रभवादि कूपे कामाभिकाममनुयः प्रपतन् प्रसंगात् कृत्वा त्मसात्सुराविषणा भगव नृगृहीतः सोऽहं कथं नु विस्मजे
तव भृत्यसेवाम् २८

अत्र हेतुः जगत आत्मनः सहृदश्च तर्हि सर्वत्र मत्प्रसाद एव रूपश्च किं न स्यात्तत्राह संसेवया तव प्रसादो
भवति तत्र च सेवानुरूपं तत्तदिच्छानुसारेण धर्मादीनामुदयो भवति एवं सत्यपि वैषम्याभावे दृष्टान्तः सुरतरुर्यथा सेवकस्यैव संक-
ल्पानुसारेण फलं ददाति न च विषमस्तद्वत् न परावरत्वमत्र कारणमिति शेषः २७ एतच्च त्वद्भृत्यकृपया मया प्राप्तमिति त्वद्भृत्यपारवं
मेव मानयेत्याशयेनाह एवमिति यथा त्वयाऽनुकंपितोऽस्मि एवं नारदेनात्मसात् कृत्वा पूर्वमनुगृहीतः सोऽहं कथं नु त्वद्भृत्यसेवां विस्मजे
मि कथं भूतोऽनुगृहीतोऽस्मि प्रभव एवाहियुक्तः कूपस्तस्मिन् कामानभितः कामयमानं जनं निपतितमनु तत्प्रसंगात् प्रपतन् योऽहं
म् तदेवं त्वद्भृत्यस्य श्रीनारदस्याऽनुग्रहेण त्वया अत्यंतमनुकंपितोऽस्मि अयमेव च मम परमोऽनुग्रहः न पुनरिदमिति तुच्छं मत्प्राण
रक्षणार्थं २८

नचेदंत्वयामदनुग्रहार्थं कृतं किंतु अन्यार्थमित्याह भो अनंत यदेतन्मत्प्राणरक्षणं मां हंतुमुद्यतस्य मत्पितुर्वधश्च तदुभयं स्वभृत्यऋषिवा-
क्यमृतं सत्यं विधातुमहमिति मन्ये कुतः यद्यस्मात् असत् अयुक्तं विधित्सुः खड्गं प्रगृह्या वोचत् किं मदपरो मद्यातिरिक्तश्चेदीश्वरोऽस्ति
तर्हि त्वामिदानीमवतु तव कंशिरोऽहरामीति पाठांतरेऽप्ययमेवार्थः यद्यदावोचत् तदामत्प्राणरक्षणमिति वाऽन्वयः एतच्च सत्यं वि-
धातुं निजभृत्यभाषितमित्यत्रैव च बहुधा व्याख्यातम् २९ नचेदं पक्षपातेन रक्षणम् दैत्यहननं च त्वयित्वा भाविकम् किंतु मायागुणोपा-
धिकम् सर्वात्मके त्वयि स्वतस्तदयोगादित्याह एक इति एतच्च जगत् त्वमेवैकः यद्यतः असुष्य आदावंते च पृथगवस्यसि विरामं वरो-
षि सन्मात्रतया कारणत्वेनावधित्वेन च वर्तस इत्यर्थः अतो मध्यतश्च त्वमेव कुतस्तर्हि भेदप्रतीतिस्तत्राह निजमायागुणपरिणामात्म-
कमिदं जगत् सृष्ट्वा तदनुप्रविष्टस्त्वं तैर्गुणैर्हंतुं भूतैर्नानेवरक्षक इव हंते वच अवसितः प्रतीतः तदुक्तं स्कंधोपक्रमे निर्गुणोऽपि ह्यजोऽव्य-

मत्प्राणरक्षणमनंतं पितुर्वधश्च मन्ये स्वभृत्यऋषिवाक्यमृतं विधातुम् खड्गं प्रगृह्या वोचदसद्विधित्सुस्त्वा-
मीश्वरो मदपरोऽवतुकं हरामि २९ एकस्त्वमेव जगदतदमुष्ययन्त्वमाद्यंतयोः पृथगवस्यसि मध्यतश्च सृष्ट्वा गुण-
व्यतिकरं निजमायायदेनानेवं तैरवसितस्तदनुप्रविष्टः ३० त्वं वा इदं सदसदीश भवांस्ततोऽन्यो मायायदात्मपर-
बुद्धिरित्युक्तं पार्था यद्यस्य जन्मनिधनं स्थितिरीक्षाणो च तद्वै तदेव वसु कालवदहितवोः ३१

क्तो भगवान् प्र कृतेः परः स्वमायागुणमाविश्य बाध्य बाधकतांगत इत्यादिना ३० ननु यद्येतज्जगदहमेव तर्हि जगतो वैषम्येण मम वैषम्य-
मपि किं न स्यात् इत्यत आह त्वं वै त्वमेव दंसदसत्कार्यकारणात्मकं जगत् न तु त्वत्तः पृथक् भवांस्ततोऽन्यः आद्यंतयोः पृथगवस्थानात्
यत् यस्मादेवमतोऽयमात्मीयः अयं पर इति या बुद्धिः सा अपार्था माया एव कार्यकारणाभेदं हरांतेन साधयति यद्यतः यस्य जन्म ईक्षणं
प्रकाशश्च यस्मिन् निधनं च स्थितिश्च तद्वै तदेव अपिर्बीजं कारणंतरुः कार्यम् तयो र्यथा वसु कालमात्रत्वम् अयमर्थः कालशब्देन नील-
त्वासाधारणगुणयोगात् पृथ्वी वसु शब्देन वसुमात्रं भूतसूक्ष्मम् तत्रतरो र्यथा पृथ्वी मय बीजमात्रत्वम् तस्य च यथा भूतसूक्ष्ममात्रत्वम्
एवं सर्वमपि कार्यकारणात्मकं जगत् परमकारणात्मकमेवेति तथा च पारमर्षसूत्रम् तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्य इति श्रुतिश्च वाचारे-
भणविकारो नाम धेयं सृत्तिकेत्येव सत्यमिति ३१

तच्च तावदंते एथ गवस्थानं दर्शयति न्यस्येदमिति इदं जगत् आत्मनैवात्मनि निक्षिप्य स्वरूपमेवानुभवन्निश्चयः सन् प्रलयोदकमध्ये शयनं करोषि तर्हि किं जीवस्येव ममापि तमो हतिरूपानिद्रास्ति न हि नहि योग एव तु बहिर्वृत्य भावसाम्यान्निद्रोच्यत इत्याह योगेन मीलिते ह शौचेन आत्मना स्वरूपप्रकाशेन निपीतानिद्रायेन यतस्तर्क्ये अवस्थात्रयातिरिक्ते स्वरूपे स्थितस्त्वं न तु सप्त इवात्मना तमोयुंक्षेन योजयसि न पश्यसि न जाग्रत्स्वप्नयोरपि गुणान् विषयांश्चेत्यर्थः ३२ इदानीं कारणत्वेनादावपि एथ गवस्थानं दर्शयन् मध्यतश्च त्वमेवेत्येतत्संपंचयति चतुर्भिः यस्त्वमंभसि शेषेतस्यैव ते इदं जगत् वपुः स्वरूपं नान्यस्य यतस्त्वं मध्यतोऽपि तस्य कथं भूतस्य निजया कालशक्त्या संचोदिताः प्रकृतेर्धर्माः सत्त्वाद्योद्येन स्वरूपत्वे हेतुः अनंतशयनात् शेषपर्यंकात् विरमत्समाधिर्यस्य तस्य तव नाभेः सकाशात् एकार्णवोदके महा

न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयांबुमध्ये शेषे त्वनानिजस्वरूपानुभवो निरोहः योगेन मीलितहृगात्मनि पीतनिद्रास्त्वर्थे स्थितो न तु तमो न गुणांश्च युंक्षे ३२ तस्यैव ते वपुरिदं निजकालशक्त्या संचोदितप्रकृतिधर्मण आत्मगूढम् अंभस्य नंतशयनाद्विरमत्समाधेर्नाभेरभूत्व कणिकावदवन्महाऽब्जम् ३३ तत्संभवः कविरतोऽन्यदपश्यमानस्त्वां बीजमात्मनि ततं स्वबहिर्विचिंत्य नाविंददष्टशतमप्सु निमज्जमानो जातेऽंकुरे कथमुहोपलभेत बीजम् ३४ सत्त्वात्म्यो निरतिविस्मित आस्थितोऽब्जकालेन तीव्रतपसा परिशुद्धभावः त्वामात्मना शशुविगंधमिवाति सूक्ष्मं भूतेन्द्रियाशयमयेविततंददर्श ३५ एवं सहस्रवदनांघ्रिशिरः करोरुनासास्यकर्णनयनाभरणाद्युधाट्यम् मायामयं स दुपलक्षितसन्निवेशं हृत्स्वामहापुरुषमापमुदं विरिंच्यः ३६

अंलोकपदमभूत् कथं भूतम् आत्मनित्वय्येव गूढं सत् स्वरूपकणिकातः सूक्ष्मादृष्टबीजात् महावदिव ३३ तदेवं कारणत्वेनानुगतः सत् मध्यतश्च त्वमेव वर्तस इत्युक्तमेतदेव शब्दसत्त्वस्य ब्रह्मणोऽनुभवेन स्फुरयितुं तस्य प्राक्तनीमवस्थामाह तस्मिन् नञ्जे संभवो यस्य सः कविर्ब्रह्मा अतः पद्यादन्यदपश्यन् बीजमुपादानकारणभूतं त्वां स्वस्मिन् व्याप्तं संतमपि नाविंदत् शुक्तं चैतत् उह अहो अंकुरे जाते सति बीजंतदनुगतं कारणं पृथक् कथं नाम पुमान्यथेत् ३४ भगवदुपासनया तु स्वस्मिन्नेव दृष्टवानित्याह सत्विति परावृत्त्याऽब्जमास्थितः स नृतीव्रेण तपसा ध्यानेन अनेन सन्मात्ररूपेणोपपादनतया दर्शनमुक्तम् ३५ ईश्वरत्वेन च हृत्स्वाकृतार्थोऽभवदित्याह एवमनेन प्रकाशेण सहस्रमपरिमितानियानिवदनादीनितैराट्यं समृद्धम् मायामयं मायाप्रधानं सत्तांपंचेनोपलक्षितः सन्निवेशः पादादिरचनायस्य सः ३६

तदाच भवांस्तस्यानुग्रहं कृतवानित्याह तस्मादिति हयग्रीवमूर्तिर्विभ्रत्सन् रजस्तमोरूपो मधुकैटभारव्यो हत्वा तस्मै श्रुतिगणान्समर्पित
वान् तत्र हेतुः सत्वमिति ३७ एकरत्वमेवेत्यादिभिरपिभिः श्लोकैर्यदुक्तं पक्षपातेन रक्षणं तद्विपक्षवधश्च सत्त्वाधिको न तु स्वत इति तदुपसं
हरति इत्यमिति विभावयसि पालयसि हंसि घातयसि कलौ तु तन्न करोषि यतस्तदात्वं छन्नोऽभवः अतः त्रिषुपि युगे स्वाविभो वात्स एवं
भूतस्त्वं त्रिषु गइति प्रसिद्धः ३८ तदेवं भगवतस्तत्त्वं निरूप्य स्वस्य च तद्विचारायोग्यतां निवेदयन् प्रार्थयते नैतदिति त्रिभिः असाधु बहिर्मुख
म् नीघ्रं दुर्धरम् हर्षशोकभयैरीषणात्रयेण चार्त्तदुःखितमपित्वत्कथास्तनसं प्रीयते तस्मिन्नेवं भूते मनसि सति कथं तव तत्त्वं विचारयामि ३९
किंच जिह्वा अवितृप्ता सती भो अच्युत मामांघतो मधुरादिरसस्तत आकर्षति उदरं तु क्षुधा संतप्तं सत् सद्य एव यत्किंचिदाहारमात्रं प्रति च प

तस्मै भवान्हय शिरस्तनुवं च विभ्रद्देदुहावति वलौ मधुकैटभारव्यो हत्वा जनयच्छ्रुतिगणां स्तरजस्तमश्च सत्त्वं तव प्रियत
मा तनुमाभनन्ति ३७ इत्यं नृतिर्यगृषिदेवद्वेषावतारैर्लोकान्विभावयसि हंसि जगत्प्रतीपात् धर्ममहापुरुषपासियुगा
नुवृत्तं छन्नः कलौ यदुभवस्त्रिषु गोऽथ सत्वम् ३८ नैतन्मनस्तव कथास्तविकुण्ठनाय सं प्रीयते दुरितदुष्टमसाधु तीव्रम्
कामातुरं हर्षशोकभयैरीषणात्तं तस्मिन् कथं तव गतिं विमृशामि दीनः ३९ जिह्वैकतोऽच्युत विकर्षति मावितृप्ता शिशोऽन्य
तस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित् घ्राणोऽन्यतश्च पलहकृक्चकर्मशक्तिर्बद्धाः सपत्य इव गेहपतिं लुनन्ति ४० एवं जनं निप
तितं भववैतरण्यामन्योऽन्यजन्मभरणान्नभीतभीतम् पश्यन् जनं स्वपरविग्रहवैरैर्मैत्रं हन्तीति पारचरपिष्टहिमूढम्
द्य ४१ कोऽन्वत्रतेऽखिलगुरो भगवन् प्रयास उत्तारणोऽस्य भवसंभवलोपहेतोः मूढेषु वै महदनुग्रह आर्तबंधोर्किं तेन ते
प्रियजनाननुसेवतां नः ४२

लाहकृचक्षुः कर्मशक्तिः कर्मादियाणिलुनन्ति त्रोटयन्ति ४० न केवलमहमेक एव एवं कदा दशमापन्नः किंतु
महाजनोऽप्येवमेव क्लिश्यति अतः सर्वे जनं पालयेति प्रार्थयते एवमिति भवः संसार एव वैतरणी यमद्वार नदी तस्यामन्योऽन्यतो यानि जन्मादी
नितेभ्योऽतिभीतं स्वेषां परेषां च विग्रहेण यथा यथैवैरैर्मैत्रं च यस्य एवं मूढं जनं पश्यन् त्वं हे पारचर तस्याः पारे स्थित नित्यमुक्तं हन्तीति अहो क
ष्टमित्येव मनुकं पश्य अद्यपि पृष्टि वैतरणी मुत्तार्य पालय ४१ एकेन मया कथं सर्वो जनस्तारणीय इति चेत्तत्राह को न्विति को नु ते अत्र सर्वजनोत्तार
णो प्रयासः न कोऽपि कुतः अस्य विश्वस्य भवसंभवलोपानामुत्पत्तिस्थिति संहाराणां हेतोः ततोऽपि किम् एतदुद्धरमिति भावः उचितं चैतदित्याह
मूढेष्विति त्वांच त्वदीयां श्वतारयिष्यामीमं दुराग्रहं माहृत्या इति चेत्तत्राह तव ये प्रियजनाः भक्ताः ताननुसेवमानानां नोऽस्माकं तेन उत्तारणेन किं
कोऽतिप्रयासोऽस्तरबालकाहरेः कोऽन्वत्रतेऽखिलगुरो भगवन् प्रयासः प्रद्धाद इत्यमुपमं च मिथो नराणामीशेन सरथमकरोदपनीयमायामिति ४२

वत्सप्रहादत्वांतावत्तारयिष्यामितावतैव कृतार्थः स्याः किमनेन निर्विधेनेत्यत आह नैवेति हे पर सर्वोत्तम त्वद्दीर्घगायनमेव महाश्रुतं तस्मिन्मग्नं
चित्तं यस्य सोऽहं भववैतरण्याः नैवोद्भिजे किंतु विमूढान् शोचामि तानेवाह ततो महामृतात् विमुरवंचेतो येषाम् प्रत्युत इन्द्रियार्थनिमित्तं यन्माया
स्वरवंतदर्थं भरं कुटुंबादिभारमुद्धृतः ४३ त्वं तावन्मुक्तिं गृहाण तां स्तुतत्वं ज्ञानमुनयः उपदेक्ष्यंतीति चेत्तत्राह प्रायेणोति न विमुमुक्षे विमुक्तिं
नेच्छामि तर्ह्यन्यं कमपि प्रार्थय मामेव किमिति निर्विधासि इति चेदत आह त्वत्तोऽन्यमस्य जनस्य शरणं न पश्यामि ४४ नन्वेते स्त्रीसंभो-
गादिना स्फुरिव न एव न रूपणास्तत्राह यदिति करयोः कंडूयनेन संघर्षणेनेव दुःखमनुदुःखं यस्मिन् तर्हि दुःखत्वादेव ततो निर्विघ्नमुच्येरन्तत्रा-
ह रूपणाः कामुकाः बहुदुःखभाजोऽपि इह गृहमेधिस्रस्वैव न तृप्यंति अलमिति न मन्यंते कंडूतिवत्कामस्य दुःसहत्वात् ननु केचित् कंडूतिमपि सहं

नैवोद्भिजे परदुरत्ययवैतरण्यास्त्यद्दीर्घगायनमहाश्रुतमग्नचित्तः शोचेततो विमुरवचेतस इन्द्रियार्थमायासस्वायभरमु-
द्धृतो विमूढान् ४३ प्रायेण देवमुनयः स्वविमुक्तिकामा मोनं चरंति विजनेन परार्थनिष्ठाः नैतान्विहाय रूपणान् विमु-
मुक्ष एको नान्यत्वं दस्य शरणं भ्रमतोऽनुपश्ये ४४ यन्मैथुनादिगृहमेधिस्रस्वंहितुच्छं कंडूयनेन करयोरिव दुःखदुः-
खम् तृप्यंति नैह रूपणा बहुदुःखभाजः कंडूतिवन्मनसि जं विषहेतधीरः ४५ मौनव्रतश्रुततपोऽध्ययनस्वधर्म-
व्याख्यारहोजपसमाधय आपवर्ग्याः प्रायः परं पुरुषते त्वजितेन्द्रियाणां वार्ता भवन्त्युत्तनवाऽत्र तु दांभिकानाम् ४६
रूपे इमे सदसतीति ववेदस्तेष्वीजां कुराविव न चान्यदरूपकस्य युक्ताः समक्षमुभयत्र विचिन्वते त्वां योगेन वद्विभि-
वदारुषु नान्यतः स्यात् ४७ ते कामं चेत्तत्राह त्वत्ससादाचुकश्चिद्दीर्घगायनसि जं कामं विषहेत न तु सर्वे अत्रापि कंडूतिर्वदिति दृष्टां

तः ४५ ननु मौनादिभिः मोक्षसाधनैः सुलभैव तेषामपि मुक्तिस्तत्राह मौनेति हे पुरुष अंतर्धामिन् ये मौनादयो दश आपवर्ग्याः अपवर्गहे-
तवः प्रसिद्धाः रहः विविक्तवासः तेषु प्रायशः अजितेन्द्रियाणां इन्द्रियभोगार्थं विक्रीणतां वार्ताः जीवनोपाया भवन्ति दांभिकानां तु वार्ता अपि
भवन्ति वानवादंभस्य अनियतफलत्वात् ४६ त्वं ज्ञानं भक्तिं विना सकामैर्मौनादिभिर्न भवत्येवेत्याह रूपे इति त्रिभिः बीजां कुराविव प्रवा-
हापन्ने इमे सदसती कार्यकारणे एव ते रूपे उपलक्षणभूते वेदेन स्पष्टे प्रकाशितेन चान्यत् स्वसमवेतं गौरत्वादिकमिव देवदत्तादेः कुतः अरूप-
कस्य प्राकृतरूपादिरहितस्य अतः युक्ताः संयता एव भक्तियोगेन प्रत्यक्षं त्वां मुभयत्र कार्यकारणे चानुगतं पश्यंति मथनेन दास्युर्वद्विभि-
नान्यतः स्यात् तज्ज्ञानमिति शेषः यद्वा तदुभयमन्यतः प्रधानपरमाण्वादेर्न स्यात् स एक्षतेत्यादिश्रुतेः अतस्त्वमेव कारणत्वात् सर्वत्रानुस्यू-

तदेवाह त्वं वायुरिति हृदयं मनः चित् चित्तम् अनुग्रहः अहंकारः देवता वर्गो वासगुणः स्थूलः विगुणः सूक्ष्मः मनश्च वचश्च मनोवचः ते न निरुक्तं प्रकाशितम् किमपि त्वत्तोऽन्यन्नास्ति ४८ अमृतास्तस्वस्मिन्ननुगतमपित्वां न जानंतीत्याह नैतदिति नैते गुणाद्यभिमानिनो देवाः आद्यंतवंतः जडोपाधित्वात् अनाद्यंतं निरुपाधित्वां न विदंति हियस्मात्सुधियो विद्वांसः एवं विचार्य शब्दादध्ययनादिव्यापारादुपरमंति त्वामेव समाधि नोपासत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः किमर्थं वयमध्वेष्यामहे किमर्थं वयं यक्ष्यामहेति नानुध्यायात् बहून्शब्दान्वाचो विग्लापनं हितमिति स्मृतिश्च यदा ते मोहकलिलं बुद्धिर्व्यतितरिष्यति तदा गंगा सिनिर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य चेत्यादि ४९ उपसंहर

त्वं वायुरग्निरवनिर्विचयदंबुमात्राः प्राणोऽद्रियाणि हृदयं चिदनुग्रहश्च सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन् नान्यत्वं दस्यपि मनोवचसानिरुक्तम् ४८ नैते गुणानगुणिनो महदादयो ये सर्वे मनः प्रभृतयः सह देवमर्त्याः आद्यंतवंत उरुगाय विदंति हित्वामेवं विमृश्य सुधिया विरमंति शब्दात् ४९ तत्तेऽहं त्तमनमः स्तुतिकर्म पूजाः कर्म स्मृतिश्चरणयोः श्रवणं कथायाम् संसेवया त्वयि विनेति षडंगया किं भक्तिं जनः परमहंसगतौ लभेत ५० नारद उवाच एतावद्वर्णिता गुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः प्रह्लादं प्रणतं प्रीतो यतमन्युरभाषत ५१ श्रीभगवानुवाच प्रह्लाद भद्र भद्रं ते प्रीतोऽहं ते सरोत्तम वरं हृणां वाभिमतं कामपूरोऽस्य हं नृणाम् मामप्रीणत आयुष्मन् दर्शनदुर्लभं हि मे दृष्ट्वा मां न पुनर्जंतुरात्मानं तत्सुमहति ५२ प्रीणंति ह्यथ मां धीराः सर्वभावेन साधवः श्रेयस्का मामहं भागाः सर्वा सामाशिषां पतिम् ५३ एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वैरैर्लोकप्रलोभनेः एकांतित्वाद्भगवति नैच्छत्ता न सरोत्तमः ५४ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लादचरिते भगवत्सत्त्वो नाम नवमोऽध्यायः ९

ति तदिति हे अहं त्तम नमः स्तुतिकर्म पूजाः प्रणिपातस्तुति सर्वकर्मार्पणानि कर्मचपरिचर्या चरणयोः स्मृतिश्च कथायां श्रवणं चेत्येवं षडंगया सम्यक्सेवया विना परमहंसनांगतौ प्राप्ये त्वयि जनः कथं भक्तिं लभेत यस्मादेवं भक्तिं विना न मोक्षः न च भक्तिः संसेवया विना अतः प्राक्प्रार्थितं त्वहास्ययोगमेव देहीति प्रकरणार्थः ५० एतावंतो वर्णिता गुणायस्य यतमन्युः उपसंहृतकोपः ५१ कामान्पूरयतीति तथा यद्वा पुरुषार्थप्रवाहोऽस्मीत्यर्थः ५२ अप्रीणतः अप्रीणयतः तत्सुमपूर्णकामत्वेन शोचितुम् ५३ प्रीणंति तोषयंति ५४ एकांति त्वात् निरुपाधित्वात् ५५ इति सप्तमे टीकायां नवमोऽध्यायः ९

दशमेत्वनुगृह्यामुं भक्तमंतर्हिते हरौ प्रसंगाद्दुरिणारुद्रेकतोऽनुग्रह ईर्यते १ तत्सर्वं वरजातम् १ उत्पत्त्या स्वभावे नैवासक्तं मांतेपांका
मानां संगीतः १ ननु किमहं भक्तं प्रलोभयामि नहि किंतु वरं वृणीषेति वदतस्तवाभिप्रायोऽन्य एवेत्याह भृत्यलक्षणेति हृदयस्य ग्रंथि
बद्धं धकेषु अन्यथा अनर्थसाधने प्रवर्तनं न घटेतेत्यर्थः ३ कथमेवं भृत्यलक्षणं ज्ञानं स्यात्तत्राह यदिति ते त्वत्तः ननु कामनयाऽपि सेव्यसे
वकयोः स्वामिभृत्यभावः प्रसिद्धः सत्यम् सोपाधिकोऽसौ न तु तात्त्विक इत्याह स्वामिन्यात्मनः आशिषो अपेक्षमाणो नैव भृत्यः भृत्य
हेतुकमात्मनः स्वाम्यमिच्छन् यो भृत्याय ददाति स च नैव स्वामी ४ आवयोक्ततात्त्विकोऽसावित्याह अहंत्विति अनपाश्रयो निरभिसं

नारद उवाच भक्तियोगस्य तत्सर्वं मंतरायतयाऽर्भकः मन्यमानो हृषीकेशं स्मयमान उवाच ह १ प्र
हाद उवाच मामां प्रलोभयोत्पत्त्या सक्तं कामेषु ते वैरैः तत्संगभीतो निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः २
भृत्यलक्षणं जिज्ञासुर्भक्तं कामेषु चोदयत् भवान् संसारबीजेषु हृदयग्रंथिषु प्रभो नान्यथा तेऽरिबलगुरो घटे
त करुणात्मनः ३ यस्त आशिष आशास्तेन स भृत्यः स वै वैणिक आशासानो न वै भृत्यः स्वामिन्याशिष आत्म-
नः न स्वामिभृत्यतः स्वाम्यमिच्छन् यो राति चाशिषः ४ अहंत्वकामस्त्वद्वक्तस्त्वं च स्वाम्यनपाश्रयः नान्यथेहा
वयोरर्थो राजसेवकयोरिव ५ यदि रासीशमेकमान् वरांस्त्वं वरदं भक्तं कामानां हृदयसंरोहं भवतस्तद्वृणो वर-
म् ६ इन्द्रियाणि मनः प्राण आत्मा धर्मो धृतिर्मतिः क्रीडि स्तेजः स्मृतिः सत्यं यस्य नश्यंति जन्मना ७ विमुञ्चति
यदा कामान् मानवानो मनसि स्थितान् तर्ह्येव पुंडरीकाक्ष भगवत्त्वाय कल्पते ८ नमो भगवते तुभ्यं पुरुषाय महा-
त्मने हरये ९ इत सिंह उवाच नैकांतिनो मे मयि जातिविहाशिष आशास-
ते मुत्र च ये भवेद्दिधाः अथाऽपि मन्वंतरमेतदत्र दैत्यैश्चराणामनुभवंस्वभोगान् १० धिंविना अर्थः प्रयोजनं नास्ति ५ ननु त

थाऽपि परमोदारस्य मम संतोषार्थं किमपि वृणीषेति चेदत आह यदीति कामां कुराणामसंरोहं मनुत्पत्तिं भवतः सकाशात् ६ ननु कामोत्पत्तौ स-
त्यां को दोषस्तत्राह इन्द्रियादीनियस्य जन्मनानश्यंतीति आत्मा देहः ७ कामाभावे गुणमाह विमुञ्चतीति भगवत्त्वाय त्वत्समानैश्वर्याय
तथा च श्रुतिः यदा सर्वं प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुत इति ८ निर्दोषान् कामान् दातुमिच्छंतं प्रत्या-
ख्यास्यन्नमस्यति नम इति ९ सत्यमेकांत भक्तस्त्वं तथाऽपि मदाज्ञा करणीयेत्याह नैति मे एकांतिनः कदाचिदपि इहामुत्र च मय्याशिषो न
वांछंत्येव तथाऽप्येतन्मन्वंतरमात्रं भोगान् भुंक्ष्व १० ५२

ननु तर्हि बंधः स्यादित्यत आह कथा इति द्वाभ्याम् सर्वेषु भूतेषु संतमेकमीशं यज्ञाधिष्ठातारं मामात्मन्यावेश्य यजस्व तर्ह्यनेनैवापि कर्मणा
बंधः स्यान्नेत्याह योगेन मय्यर्पणेन कर्महिन्वन्त्यजन् यजस्व ११ किंच भोगेन स्मरवानुभवेन प्रारब्धं पुण्यं हित्वा मुक्तबंधः सन् लोकानुग्र
हार्थं कीर्तिं च विस्तार्य मां प्राप्स्यसि कुशलेन पुण्याचरणेन पापं हित्वेति विभीषामात्रम् अन्यथा तस्य राज्ञेः प्रवृत्तेः ननु तस्य प्राचीनं पापमस्ति
तदधिगमे उत्तरपूर्वाद्योरश्लेषविनाशौ तद्व्यपदेशादिति न्यायात् तत्कृतदुष्कृते विधुनुत इति श्रुतेश्च न चेदं प्रारब्धपापाभिप्रायंतस्य
भोगेनैव क्षयात् कुशलेन हित्वेति वचनानुपपत्तेः न चासावविद्वानिति वाच्यम् भगवतैव कृतार्थत्वं स्थानंतरं वक्ष्यमाणत्वात् अतएव यो

कथामदीया जुषमाणः प्रियास्त्वमावेश्य मामात्मनि संतमेकम् सर्वेषु भूतेषु धियज्ञमीशं यजस्व योगेन च क
र्महिन्वन् ११ भोगेन पुण्यं कुशलेन पापं कलेवरं कालजवेन हित्वा कीर्तिं विशुद्धां स्मरलोकगीतां विनायकामेष्य
सि मुक्तबंधः १२ या एतर्कान्ते ये न्मत्स्यं त्वया गीतमिदं नरः त्वां च मां च स्मरन् लोकैकं कर्म बंधात्प्रमुच्यते १३ प्रह्ला
द उवाच वरं वरय एतत्ते वरदेशान्महेश्वर यदनिंदसि तामेत्वामविद्वांस्ते जगेश्वरम् १४ विद्वांमर्षाशयः सा
क्षात्सर्वलोकगुरुं प्रभम् भ्रातृहेति सृषादृष्टिस्तद्भक्ते मयि चायवान् १५ तस्मात्पितामो पूयेत दुरता हस्तरादधा
त् पूतस्ते पांगसं दृष्टस्तदा रूपणवत्सल १६ श्रीभगवानुवाच त्रिः सप्तभिः पिता पूतः पितृभिः सह
ते न य यत्साधोः स्य गृहजातो भवान्वैकुलपावनः १७ यत्र यत्र च मद्भक्ताः प्रशांताः समदर्शिनः साधवः स-
मुदाचारास्ते पूयंत्यपि कीकटाः १८

गेन कर्महिन्वन्ति तीदमपि लोकसंग्रहार्थं कर्मणि प्रवर्तितस्यानुद्देगमात्रायेति सर्वमनय
द्यम् १२ किंच यइति त्वां च मां च इदं मच्चरित्रं च स्मरन् एतत्स्तोत्रं यः कीर्तयेत् सोऽपि कर्मबंधाद्भिमुच्यते कुतस्तव बंधशंकेत्यर्थः १३ ईश्वरा
ज्ञा प्राप्त कर्माधिकारः सन् पितुर्निष्ठुतिं प्रार्थयतेति त्रिभिः वरं वरणीयमेतदपरं घृणेतेत्युक्तः १४ विद्वांमर्षेण क्रोधेन आशयो यस्य १५ ते
अपांगेन सं दृष्टः अतः पूत एव तथाऽपि भो रूपणवत्सलकार्पण्येन प्रार्थय इत्यर्थः १६ यद्यपि कश्यपो मरीचिर्ब्रह्मा चेति तत्सितुस्त्रय एव पू
र्वजाः तथाऽपि त्रिः सप्तभिः सहेति प्राक्कल्पगतपित्रभिप्रायेणोक्तम् यत् यस्मात् १७ सम्यगुत्तम आचारो येषां ते कीकटा अपि देशाः
तत्तुल्या वंश्याश्च पूयंते शुद्धा भवन्ति १८

ननुत्वद्भक्तानामयंमहिमेतिनचित्रम् अहंतुतादृशोनभवामीतिचेत्तत्राह सर्वात्मनेतिद्वाभ्याम् मद्भावेनमद्भक्त्याविगतास्पृहायेषाम्
 १९ त्वामनुगतायेकेचिपुरुषाः तेऽप्येवंलक्षणाः संतोमद्भक्ताभवन्ति अतः भवान्मेभक्तानांसर्वेषांप्रतिरूपधृक् उपमानास्पदंश्रेष्ठः खल्वित्य-
 र्थः २० मदंगस्पर्शनेनसर्वशः पूतस्यतेपितुः पापशंकैवनास्ति केवलंपुत्रकृत्यानिप्रेतकार्याणिकुरु २१ ब्रह्मवादिभिः वेदवादिभिरुक्तमन-

सर्वात्मनानहिंसंतिभूतग्रामेषुकिंचन उच्चावचेषुदैत्येद्रमद्भावेनगतस्पृहाः १९ भवन्तिपुरुषालोकेमद्भक्तास्ता-
 मनुव्रताः भवान्मेखलुभक्तानांसर्वेषांप्रतिरूपधृक् २० कुरुत्वंप्रेतकार्याणिपितुः पूतस्यसर्वशः मदंगस्पर्शने
 नांगलोकान्यास्यतिस्रप्रजाः २१ पित्र्यंचस्थानमातिष्ठयथोक्तंब्रह्मवादिभिः मर्यावेश्यमनस्तातकुरुकर्माणि
 मत्परः २२ श्रीशुकउवाच प्रह्लादोऽपितथाचक्रेपितुर्यत्सांपराधिकम् यथाहभगवान्नरान्भविष्यतो
 द्विजोत्तमैः २३ प्रसादसुखसुखं दृष्ट्वाब्रह्मानरहरिंहरिम् स्तुत्वावाग्भिः पवित्राभिः प्राहदेवादिभिर्वृतः २४
 ब्रह्मोवाच देवदेवारिवलाध्यक्षभूतभावनपूर्वज दिक्ष्यातेनिहतः पापोलोकसंतापनोऽसुरः २५ योऽसौल-
 ध्वरोमत्तो नवह्योममसृष्टिभिः तपोयोगबलोन्नेहः समस्तनिगमावहन् २६ दिक्ष्याऽस्यतनयः साधुर्महाभा-
 गवतोऽर्भकः त्वयाविमोचितोमृत्योर्दिक्ष्यात्वांसमितोऽधुना २७ एतद्दृष्ट्वाभगवन्ध्यायतः प्रयतात्मनः सर्व-
 तोगोप्तुसंत्रासान्मृत्योरपिजिघांसतः २८ चसिंहउवाच मैवंवरोऽसुराणांतेप्रदेयः पद्मसंभव वरः
 क्रूरनिसर्गाणामर्हानाममृतंयथा २९ नारदउवाच इत्युक्त्वाभगवान्नराजंस्तत्रैवांतर्दधेहरिः अदृश्यः
 सर्वभूतानांपूजितः परमेष्ठिना ३० ततः संपूज्यशिरसावचंदेपरमेष्ठिनम् भवंप्रजापतीन् देवान्प्रह्लादोभगवत्क-
 लाः ३१ ततः काव्यादिभिः साधुमुनिभिः कमलासनः दैत्यानांदानवानांच प्रह्लादमकरोत्पतिम् ३२ प्रतिनंदयत
 तोदेवाः प्रयुज्यपरमाशिषः स्वधामानिययूरजन्त्रह्याद्याः प्रतिपूजिताः ३३

तिक्कम्यमत्परः सन्कर्माणिकुरु २२ २३ २४

२५ ममसृष्टिभिर्मयासृष्टैः भूतैः समस्तान्निगमान्धर्मानित्यर्थः अहन् हतवान् सत्वयाहतः एतद्दिक्ष्यामिदम् २६ एतद्दिक्ष्यामितिः स-
 म्यक्प्राप्तः २७ सर्वतः संत्रासात् गोप्तुरक्षकम् २८ एवंवरस्त्वयानप्रदेयः क्रूरनिसर्गः स्वभावोयेषाम् अमृतंक्षीरम् २९ ३० ३१ ३२ ३३

शिशुपालदंतवक्त्रयोर्द्विषतोः श्रीकृष्णसायुज्यंकथमिति यत्पृष्टं तदेव तयोः पूर्वजन्म कथनादिभिरुपपादितमुपसंहरति एवमिति सप्तभिः
दितेः पुत्रत्वं प्रापितौ विप्रशापेनेत्युत्तरस्यानुषंगः ३४ ३५ तच्चित्तौ श्रीरामं चिंतयंतौ ३६ कर्तृपुत्रो दंतवक्त्रः हरो सायुज्यं समीचतुः ३७ कृ-
ष्णानिंदादिना पूर्वकृतं च यत् एनः पापं तत् ध्यानेन तदात्मानः संतो जहः तदात्मत्वे दृष्टांतः कीदृशः पेशस्कृतो ध्यानेन यथा तदात्मा भवतीति
३८ अभिदाभेददर्शनश्चून्यचाहरेः सात्त्व्यं सारूप्यम् ३९ ४० प्रज्ञादचरितार्थमुपसंहरति एषेति चतुर्भिः अवतारः श्रीनृसिंहरूपस्त

एवं तौ पार्षदौ विष्णोः पुत्रत्वं प्रापितौ दितेः तद्दिस्थितेन हरिणा वैरभावेन तौ हतौ ३४ पुनश्च विप्रशापेन राक्षसौ
तौ बभूवतुः कुंभकर्णदशग्रीवो हतौ तौ रामविक्रमैः ३५ शयानौ युधिनिभिन्नहृदयौ रामसायकैः तच्चित्तौ जह-
तुर्देहं यथा प्राक्तनजन्मनि ३६ ताविहाय पुनर्जातौ शिशुपालकर्तृपुत्रौ हरो वैरानुबन्धेन पश्यतस्ते समीचतुः ३७
एनः पूर्वकृतं यत्तद्राजानः कृष्णवैरिणः जहृस्त्वं ते तदात्मानः कीदृशः पेशस्कृतो यथा ३८ यथा यथा भगवतो भक्त्या
परमयाऽभिदा नृपाश्चैद्यादयः सात्त्व्यं हरेस्तच्चिंतया ययुः ३९ आख्यातं सर्वमेतत्ते यन्मां त्वं परिपृष्टवान् दम-
घोषकृतादीनां हरेः सात्त्व्यमपि द्विषाम् ४० एषा ब्रह्मण्यदेवस्य कृष्णस्य च महात्मनः अवतारकथा पुण्यावधौ य-
त्रादिदैत्ययोः ४१ प्रज्ञादस्यानुचरितं महाभागवतस्य च भक्तिज्ञानं विरुक्तिश्च याथात्म्यं चास्य वै हरेः ४२ स-
र्गस्थित्यप्येषास्य गुणकर्मानुवर्णनम् परावरेषां स्थानानां कालेन व्यत्ययो महान् ४३ धर्मो भागवतानां च भग-
वान्येन गम्यते आख्यानेऽस्मिन्समाप्नातमाध्यात्मिकमशेषतः ४४ य एतत्पुण्यमाख्यातं विष्णोर्वीर्योपबृंहि-
तम् कीर्तयेच्छ्रद्धया श्रुत्वा कर्मपाशा हि मुच्यते ४५ एतद्यथादिपुरुषस्य मृगेंद्रलीलां दैत्येन्द्रयूथपवधं प्रय-
तः पठेत दैत्यात्मजस्य च सतां प्रवरस्य पुण्यं श्रुत्वाऽनुभावमकुतो भयमिति लोकम् ४६

स्य कथा आख्यातेति शेषः ४१

प्रज्ञादस्यानुचरितमित्यादेः समाप्नातमिति तृतीयेनान्वयः अस्येत्यनेनोक्तं सर्गस्थित्यप्ययामीशस्य हरेर्याथात्म्यं तत्त्वम् ४२ अनेन कृ-
तं हरेर्गुणकर्मानुवर्णनं चेत्यर्थः परावरेषां दैवदैत्यादीनां यानि स्थानानि व्यत्ययो विपर्ययः ४३ आध्यात्मिकमात्मानात्मविवेकादि ४४ ए-
तच्छ्रवणादिफलमाह यइति द्वाभ्याम् एतच्छ्रुत्वा यत्कीर्तयेत् ४५ एतत् एतां मृगेंद्रस्य लीलाम् तामेवाह दैत्येन्द्रस्य यूथपानां च पवधं यः शु-
चिः सन् पठेत पुण्यमनुभावं प्रभावं मतिनिश्चयं वा लोकं वैकुण्ठम् ४६

अहोप्रज्ञादस्य भाग्यम् येन देवोदृष्टः वयं तु मंदभाग्या इति विधीदंतं प्रत्याह यूयमिति त्रिभिः येषां युष्माकं गृहान् मुनयोऽभियंति सर्वतः
समायांति तत्कस्य हेतोः येषु गृहेषु नराकारं गूढं सत् श्रीकृष्णारव्यं परंब्रह्म साक्षाद्दसतीति ४७ ननु कृष्णोऽस्माकं मातुलेयः कथं ब्रह्म
त्यच्यते तत्राह सवा इति सोऽयं ब्रह्मैव कथं भूतः महद्भिर्विमृग्यं कैवल्यनिर्वाणस्त्वं निरुपाधिः परमानंदः तदनुभूतिरूपः वः युष्मा
कं रवलुप्रियः स्रद्धादित्यादिरूपो भवति विधिकृत् आज्ञानुवर्ती ४८ ननु परंब्रह्म चेत्कथं द्वाष्टसहस्रस्त्रीषुरतिः कथं वा धर्माद्याचरणं तस्ये
त्यत आह नयस्य रूपं तत्त्वं भवादिभिरपि धियास्वबुद्ध्या वस्तुतया इदमित्यमिति साक्षान्नोपवर्णितम् स युष्माकं स्वयमेव प्रसन्नः अस्माकं तु

यूयं नृलोके बतभूरिभागा लोकं पुनानां मुनयोऽभियंति येषां गृहानां वसतीति साक्षाद्गूढं परंब्रह्म मनुष्यलिंगम् ४७
सवा अयं ब्रह्म महद्भिर्मृग्यं कैवल्यनिर्वाणस्त्वं निरुपाधिः प्रियः स्रद्धा रवलुमातुलेय आत्माऽहंणीयो विधिकृदुरु
श्च ४८ नयस्य साक्षाद्भवपद्मजादिभीरूपं धिया वस्तुतया उपवर्णितम् मौनेन भक्त्योपशमेन पूजितः प्रसीदतामै
ष स सात्वतां पतिः ४९ स एष भगवान् राजन् व्यतनोद्दिह तं यशः पुरा रुद्रस्य देवस्य मयेनानंतमायिना ५० रा
जोवाच कस्मिन्कर्मणि देवस्य मयोऽहं जगदीशितुः यथा चोपचिता कीर्तिः कृष्णो नानेन कथ्यताम् ५१
नारद उवाच निर्जिता असुरा देवैर्युध्यन्ते नोपहृंहितैः मायिनां परमाचार्यं मयं शरणमाययुः ५२ स निर्माय
पुरस्तिस्त्रो हैमी रौप्यायसीर्विभक्तः दुर्लक्ष्योऽपायसंयोगादुर्वितर्क्य परिच्छदाः ५३ ताभिस्ते सरसेनान्यो लोकाः
स्त्रीन् सेश्वरान् नृप स्मरन्तो नाशयांचक्रुः पूर्ववैरमलक्षिताः ५४ ततस्ते सेश्वरा लोका उपासाद्येश्वरं विभो ब्राह्मि
स्तावका न्देव विनष्टांस्त्रिपुरालयैः ५५

मौनादिसाधनैस्तत्प्रसादः प्रार्थनीय एवेत्याह मौनेति एषः सात्वतां पतिः नः

प्रसीदतु नहि प्रज्ञादस्य गृहेषु परंब्रह्म वसति न च तद्दर्शनाय मुनयस्तद्गृहान् अभियंति न च तस्य मातुलेयादिरूपेण वर्तते न च स्वयमेव प्रसन्नः
अतो यूयमेव ततोऽपि अस्य ततोऽपि भूरिभागा इति भावः ४९ नन्वनेर्दुष्करं त्रिपुरमेवादिकं श्रीरुद्रः कृतवान् स एवं भूत ईश्वरोऽप्यस्य तत्त्वं न
जानातीति कथमित्यपेक्षायां तस्याप्येतत्साहाय्यादेवा सोऽप्रभावो न केवलस्येति वक्तुमारव्यानमुपक्षिपति स एष इति ५० राजा युधिष्ठिर उ
वाच जगदीशितुर्देवस्य कीर्तिकस्मिन्कर्मणि मयोऽहं कृतवान् ५१ अनेन श्रीकृष्णो नोपहृंहितैः संवर्द्धितैः ५२ हैमी च रौप्या चायसी चेतिस्रः पुरोनि
र्मायतेभ्यो ददाति शेषः दुर्लक्ष्योऽपायसंयोगो गमनागमने यासाम् दुर्वितर्क्याः परिच्छदायास्त ५३ सेनान्यः सेनापतयः पूर्ववैरं स्मरन्तः ५४ ५५

अस्त्रमभिमंत्रितं शरं पुरेषु व्यसृजत ५६ ततः शरात् सूर्यमंडलात् मयूरस्वसंदोहाः रश्मिसमूहा इव यतः येभ्यः ५७ कूपरसे स्वयं निर्मि-
तकूपामृते ५८ वज्रसाराः वज्रवत्तदुदांगाः महोजसो महाबलाः मेघदलनाः मेघभेदिनो विद्युद्गुपावन् हय इव ५९ ६० काले मध्याह्ने ६१ ६२
आत्मनो वा अन्यस्य वा ह्योरपि वा देवेन दिष्टमुपकल्पितमपोहितुं परिहर्तुमिह कश्चिदपीश्वरः समर्थो नास्ति ६३ असौ श्रीकृष्णः प्रधानं सं-

अथानुगृह्य भगवान्माभैष्टेति स्फुरान्विभुः शरं धनुषिसंधाय पुरेष्वस्त्रं व्यसृजत ५६ ततोऽग्निवर्णा इषव उत्पेतुः सूर्य-
मंडलात् यथा मयूरस्वसंदोहानादृश्यत पुरो यतः ५७ तेः स्पृष्टा व्यसवः सर्वे निपेतुः स्मसुरौकसः तानानीय महा-
योगीमयः कूपरसे क्षिपत् ५८ सिद्धा मृतरसस्पृष्टा वज्रसारा महोजसाः उत्तस्थुर्मेघदलनावेद्युता इव वद्भयः ५९
विलोक्य भगवत्संकल्पं विमनस्कं हृषध्वजम् यदाऽयं भगवान्विष्णुस्तत्रोपायमकल्पयत् ६० वत्स आसीत्तदा ब्रह्मा
स्वयं विष्णुरयं हिगोः प्रविश्य त्रिपुरं कालेरसकूपामृतं पपौ ते स्फुराद्यपि पश्यंतो न न्यघेधन्विमोहिताः ६१ तदिदं
यमहायोगीरसपात्रानि दंजगौ स्वयं विशोकैः शोकात्तान् स्मरन् देवगतिं चताम् ६२ देवोऽसुरो नरोऽन्यो वानेश्वरोऽ-
स्तीह कश्चन आत्मनोऽन्यस्य वादिष्टं देवेनापोहितुं ह्ययोः ६३ अथासौ शक्तिभिः स्वाभिः शंभोः प्राधानिकं व्यधात्
धर्मज्ञानविरक्त्यर्द्धितपो विद्याक्रियादिभिः ६४ रथं स्मृतं ध्वजं वाहान् धनुर्वर्मशरादियत् सन्नद्धोरथमास्थाय शरं
धनुरुपाददे ६५ शरं धनुषिसंधाय मुहूर्तेऽभिजितीश्वरः ददाहतेन दुर्भेद्या हरोऽथ त्रिपुरोत्तप ६६ दिवि दुंदुभयोर्न
दुर्विमानशतसंकुलाः देवर्षिपितृसिद्धेशाजयेति कुक्कुमोत्करैः अवाकिरन् जगुर्दृष्टान् नृत्तुश्चापारोगणाः ६७
एवं दग्धा पुरस्तिष्ठो भगवान्पुरहानृप ब्रह्मादिभिस्तूयमानः स्वधामप्रत्यपद्यत ६८ एवं विधान्यस्य हरेः स्वमा-
यया विडम्बमानस्य नृलोकमात्मनः वीर्याणि गीतान्युषिभिर्जगद्गुरोर्लोकान्पुनानान्यपरं वदामि किम् ६९ इ-
ति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे युधिष्ठिरनारदसंवादे त्रिपुरविजयो नाम दशमोऽध्यायः १०

ग्रामस्तत्साधनम् ६४ ६५ अभिजिति मध्याह्ने ६६ विमानशतानिरसंकुलानिरसंकीर्णानियेषां ते देवादयः ६७ ६८ आदित आरभ्य स्कं-
धार्थं निगमयति एवं विधानीति नृलोकं नराकारमात्मनो विडम्बमानस्य अनुकुर्वतः ६९ इति सप्तमे टीकायां दशमोऽध्यायः १०

एकादशोत्तराणां धर्माः साधारण्येन वर्णिताः विशेषेण च वर्णानां मुख्या मुख्याश्च योषिताम् १ तदेवं दशभिर्ज्ञानभक्तियोगा बुद्धिरितौ अथ पंचभि
रध्यायैः कर्मयोगोऽनुवर्ण्यते २ दैत्यपतेः प्रह्लादस्य साधूनां सभास सभाजितं सत्कृतमीहितं चरितं श्रुत्वा पुनर्नारदं प्रच्छ कथं भूतस्येहितम्
महत्तमानां मग्नयः मुख्यस्य तत्र हेतुः उरुक्रमे आत्मा मनो यस्य १ श्रवणेच्छायां हेतुः यत् यतो धर्मात् अनुष्ठितान् परं ज्ञानं भक्तिं च विंदति
२ ३ ननु स्मृतिकारैर्धर्म उक्त एव तत्राह नारायणपरा इति ४ अजाय श्रीनारायणाय तस्यैव मुख्याच्छ्रुतम् ५ तन्मुख्यादात्मनः श्रवणं संभावय
न् विशिनष्टि यदिति ६ प्रथमं तावद्धर्मप्रमाणमाह धर्मेति धर्मस्य मूलं प्रमाणं स्मृतं च स्मृतिः तद्विदां वेदविदाम् येन चात्मा मनः प्रसीदति

श्रीशुक उवाच श्रुत्वोहितं साधु सभासभाजितं महत्तमाग्रण्य उरुक्रमात्मनः युधिष्ठिरो दैत्यपतेर्मुदायुतः प
प्रच्छ भूयस्तनयं स्वयं भवः १ युधिष्ठिर उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि नृणां धर्मसनातनम् वर्णाश्रमा
चारयुतं यत्सुमान् विंदते परम् २ भवान्प्रजापतेः साक्षादात्मजः परमोष्ठिनः सत्तानां समतो ब्रह्मस्तपोयोगसमाधि
भिः ३ नारायणपरा विप्राधर्मैर्गुह्यं परं विदुः करुणाः साधवः शांतास्त्वद्विधानतथाऽपरे ४ नारद उवाच
नत्वा भगवतेऽजाय लोकानां धर्महेतवे वक्ष्ये सनातनं धर्मं नारायणमुख्याच्छ्रुतम् ५ योऽवतीर्यात्मनो शो न दाक्षा
यण्यांतु धर्मतः लोकानां स्वस्तयेऽध्यास्ते तपो वदरिकाश्च मे ६ धर्ममूलं हि भगवान्सर्वदेवमयो हरिः स्मृतं च त
द्विदां राजन् येन चात्मा प्रसीदति ७ सत्यं दया तपः शौचं तितिक्षे क्षाशमो दमः अहिंसा ब्रह्मचर्यं च त्यागः स्वाध्या
य आर्जवम् ८ संतोषः समदृक्सेवा ग्राम्ये हो परमः शनैः नृणां विपर्यये हेक्षामौ न मात्मविमर्शनम् ९

तुष्यति च तथा च याज्ञवल्क्यः श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः सम्यक्संकल्पजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतमिति मनुश्च वेदो
ऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम् आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तद्विरेव चेति ७ तत्र तावन्नरमात्रराधारणधर्ममाह सत्यमि
ति पंचभिः तप एकादशयुपवासादि ईक्षा युक्ता युक्तविवेकः शमो मनसः संयमः दमो वाह्येन्द्रियाणाम् त्यागो दानम् स्वाध्यायो यथोचित
तजपः ८ संतोषो दैवलब्धेनालंबुद्धिः समदृशां महतां सेवा ग्राम्ये हो परमः प्रवृत्तकर्मभ्यो निवृत्तिः विपर्यये हेक्षानिष्फलक्रियाणामि
क्षणम् मोनं हृथात्मापनिवृत्तिः आत्मविमर्शनं देहाव्यतिरिक्तात्मानुसंधानम् ९

आत्मेतिदेवतेतिचबुद्धिः १० अस्यश्रीकृष्णस्यश्रवणादयो नव इज्या अर्चनम् ११ एवंत्रिंशलक्षणावान् १२ इदानीं वर्णधर्माचवक्तुं द्विजानां लक्षणमाह संस्कारमंत्रवंतोगर्भाधानादयो यस्मिन्नविच्छिन्नाः सद्भिजः तर्हि शूद्रस्यापि संस्काराविच्छेदे सति द्विजत्वं स्यात्तत्राह अजो ब्रह्मायमेवंभूतं संस्कारयुक्तं जगाद सद्भिजः शूद्रंतु नमंत्रवत्संस्कारयुक्तं जगाद नचोपनयनवंतमतो नासौ द्विजः तथाच स्मृतिः विवाहमात्रं संस्कारं शूद्रोऽप्यलभतां सदा न केनचित्समसृजच्छंदसातं प्रजापतिरिति श्रुतिश्च गायत्र्या ब्राह्मणमसृजत् त्रिष्टुभा राजन्यं जगत्या वैश्यं न केनचित्छुद्रमिति अतो विवाहव्यतिरिक्तसंस्कारस्यानावश्यकत्वात् उपनयनस्य तु सर्वथानिषेधान्मतस्य द्विजत्वमित्यर्थः सद्भिजो वैदिकादय इति पाठे वैदिकादय इति गर्भाधानादय इत्यर्थः त्रैवर्णिकानामावश्यकान्धर्मानाह इज्येति जन्मनाविशुद्धेन कुलेन कर्मणा च आचारेण अ

अन्नाद्यादेः संविभागो भूतेभ्यश्च यथाऽर्हतः तेषां त्मदेवता बुद्धिः सतरां नृषु पांडव १० श्रवणं कीर्तनं चास्य स्मरणं महतांगतेः सेवेज्याः वनतिर्दारयं सरव्यमात्मसमर्पणम् ११ नृणामयं परो धर्मः सर्वेषां समुदाहृतः त्रिंशलक्षणावान् राजन्सर्वात्मा येन तुष्यति १२ संस्कारायत्राविच्छिन्नाः सद्भिजो जोजगादयम् इज्याऽध्ययनदानानि विहितानि द्विजजन्मनाम् जन्मकर्मावदातानां क्रियाश्चाश्रमचोदिताः १३ विप्रस्याध्येयनादीनि षडन्यस्याप्रतिग्रहः राज्ञो वृत्तिः प्रजागोपुरविप्राह्वकरादिभिः १४ वैश्यस्तु वार्तावृत्तिश्च नित्यं ब्रह्मकुलात्तु गः शूद्रस्य द्विजशुश्रूषावृत्तिश्च स्वामिनो भवेत् १५

वदातानां शुद्धानां दुष्कुलानां दुर्गचाराणां च नैतानि विहितानीत्यर्थः ब्रह्मचर्याद्याश्रमविहिताः क्रियाश्च शूद्रस्य तु वर्णधर्मा एव आश्रमभेदकृतविशेषाभावात् १३ ब्राह्मणादीनां चतुर्णामपि वृत्तिरूपान्धर्मानाह विप्रस्येति सार्द्धं स्त्रिभिः विप्रस्य षट्कर्माणि विहितानीत्यनुषंगः तत्र त्वध्यापनं याजनं प्रतिग्रहश्च जीविका यथाह मनुः षण्णांतु कर्मणामस्य त्रीणि कर्माणि जीविका याजनाध्यापने चैव विशुद्धाच्च प्रतिग्रह इति अन्यस्य क्षत्रियस्य अप्रतिग्रह इति प्रतिग्रहातिरिक्तं याजनमध्यापनं चापद्यनुजानाति वक्ष्यति चानंतरमेव ऋते राजन्यमिति श्रूयते च अश्वपतिकैक्यप्रभृतीनां क्षत्रियाणामुपदेष्टत्वादि प्रजापालनेऽधिकृतस्य क्षत्रियस्य कृत्यंतरमाह राज्ञ इति आदिशब्देन दंडशुल्कादि १४ वार्ताकृषिवाणिज्यादिलक्षणावृत्तिर्यस्य शूद्रस्य द्विजानां शुश्रूषाविहिता स्वामिनो द्विजस्य तु शुश्रूषावृत्तिश्च भवेत् १५

विप्रस्यमुरव्यावृत्तिः कल्पभेदेनयुगभेदेनवृत्त्यंतराण्यह वार्तेति वार्ताविचित्राकृष्यादिरूपा शालीनंधार्द्यविनैवप्राप्तमयाचितम् यायाव
रंप्रत्यहंधान्ययाज्या शीलंशालिक्षेत्रादौस्वामित्यक्तकणिशोपादानम् उच्छन्नमापणादिपतितकणोपादानम् शिलोच्छन्नंद्वयमेकाकृत्यच
तुर्द्वैत्युक्तम् श्रेयसीउत्तमा १६ वृत्तिष्वेवव्यवस्थांदर्शयन् ३७ आपहृतीराह जघन्योनीचः उत्तमामध्यापनादिरूपामृतेराजन्यम् क्षत्रियस्त
प्रतिग्रहादन्यांभजेत् १७ चतुर्विधांपूर्वोक्तांविप्रवृत्तिमितरेषामपिदर्शयन्नाह ऋतामृताभ्यामिति १८ श्लोकांतरेणश्लोकंन्याचये
ऋतमिति १९ तयोस्तद्वर्जनेहेतुमाह सर्ववेदमयइति २० वर्णानामभिव्यंजकरूपान्धर्मानाह शमइतिचतुर्भिः अच्युतात्मत्वंश्रीविष्णु

वार्ताविचित्राशालीनयायावरशिलोच्छन्नम् विप्रवृत्तिश्चतुर्द्वैत्यंश्रेयसीचोत्तरोत्तरा १६ जघन्योनीत्तमांव
त्तिमनापदिभजेन्नरः ऋतेराजन्यमापत्कसर्वेषामपिसर्वशः १७ ऋतामृताभ्यांजीवेतमृतेनप्रमृतेनवा
सत्यानृताभ्यांजीवेतनश्ववृत्त्याकथंचन १८ ऋतमुच्छशिलंप्रोक्तममृतंयदयाचितम् मृतंतुनित्ययाज्यास्या
त्प्रमृतंकर्षणंस्मृतम् १९ सत्यानृतंतुवाणिज्यंश्ववृत्तिर्नाचसेवनम् वर्जयेत्तांसदाविप्रोराजन्यश्चतुर्गुप्सिताम्
सर्ववेदमयोविप्रः सर्वदेवमयोनृपः २० शमोदमस्तपःशौचंसंतोषः क्षांतिराजवम् ज्ञानंदयाऽच्युतात्मत्वंसत्यं
चब्रह्मलक्षणम् २१ शौर्यंवीर्यंधृतिस्तेजस्त्यागआत्मजयःक्षमा ब्रह्मण्यताप्रसादश्चरक्षाचक्षत्रलक्षणम् २२
देवगुर्वच्युतेभक्तिस्त्रिवर्गपरिपोषणम् आस्तिक्यमुद्यमोनित्यंनैपुण्यंवेश्यलक्षणम् २३ शूद्रस्यसंनतिःशौ
चंसेवास्वामित्यमायया अमंत्रयज्ञोत्थस्तेयंसत्यंगोविप्रलक्षणम् २४ स्त्रीणांचपतिदेवानांतच्छुश्रूषाऽनु
कूलता तद्वंधुधनुवृत्तिश्चनित्यंतद्वतधारणम् २५

परत्वंसर्वेषाम् २१ शौर्यंयुद्धोत्साहः वीर्यप्रभावः तेजःप्रागल्भ्यम् त्यागोदानम् आत्मनोमनसोजयः २२ २३ अमंत्रयज्ञः नमस्कारेणै
वपंचयज्ञानुष्ठानम् तथाचयाज्ञवलक्यः नमस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञान्नदापयेत् आमन्त्रेणघृतेनैवपक्षान्नंतुविकर्जयेदिति २४ स्त्री
धर्मानाह स्त्रीणामितिपंचभिः पतिरेवदेवोयासाम् तस्यपत्युरेवशुश्रूषापादसंवाहनादिभिः तदनुकूलताचहिताचरणम् तस्ययद्वतंनि
यमस्तस्यधारणमाचरणम् एतच्चतुष्टयंपतिव्रतानां लक्षणंधर्मश्च २५

किंच संमार्जनोपलेपाभ्यामित्यादेः पतिं भजेदित्युत्तरेणान्वयः परिमृष्टा उद्धर्तनादिनानिर्मलीकृताः परिच्छदागृहोपकरणानियया २६ २७
किंच संतुष्टायथालाभेन तावन्मात्रभोगेऽप्यलोलुपा दक्षा अनलसा प्रिया सत्या च वाग्यस्याः सर्वत्रापि अप्रमत्ता अ वहिता अपतितं महापात
कश्चन्यम् यथा हयाज्ञवल्क्यः आशुद्धेः संप्रतीक्ष्यो हि महापातकदूषित इति २८ तत्परासती भजेत् श्रीर्हरि मिव हर्यात्मना पत्या सह २९ प्रति
लोमजानुलोमजानां वृत्तिमाह वृत्तिरिति तत्तत्कुलकृता कुलपरंपराप्राप्ता परंपराप्राप्तमपि चौर्ये हिंसादिकंच प्रतिषेधति अचौराणामपा
पानां चेति तत्तत्सदर्शनार्थं कांश्चित्सतिलोमजविशेषानाह अंत्यजेति रजकश्चर्मकारश्च नटो बुरुड एव च कैवर्तमेदमिह्लाश्च सप्तैते चांत्य-

संमार्जनोपलेपाभ्यांगृहमंडलवर्तनैः स्वयंचमंडितानित्यं परिमृष्टपरिच्छदा २६ कामैरुच्चावचैः साध्वीप्रश्न
येण दमेन च वाक्यैः सत्यैः प्रियैः प्रेम्णा काले काले भजेत्पतिम् २७ संतुष्टालोलुपा दक्षा धर्मज्ञा प्रियु सत्यवाक्
अप्रमत्ता शक्तिः स्निग्धा पतित्वपतितं भजेत् २८ यापतिं हरिभावेन भजेच्छ्रीरिव तत्परा हयात्मना हरैर्लो
के पत्या श्रीरिव मोदते २९ वृत्तिः संकरजातीनां तत्तत्कुलकृता भवेत् अचौराणामपापानामंत्यजांते वसा
यिनाम् ३० प्रायः स्वभावविहितो नृणां धर्मो युगे युगे वेददृष्टिः स्मृतो राजन् प्रेत्य चेह च शर्मकृत् ३१ वृत्त्या
स्वभावकृतया वर्तमानः स्वकर्मकृत् हित्वा स्वभावजं कर्म शर्मानं निर्गुणतामियात् ३२ उप्यमानं बहुक्षेत्रस्वयं
निर्वीर्यतामियात् न कल्पते पुनः सूर्योऽसंबीजं च नश्यति ३३

जाः स्मृताः अंत्ये वसायिनस्तृचांडालपुल्कसमातंगादयः तेषां परंपराप्रोमेव वस्त्रनिर्णेजनादिवृत्तिरित्यर्थः ३० श्रेष्ठादपि परधर्माद्विचो
ऽपि स्वधर्म एव श्रेयानित्याह प्राय इति स्वभावेन सत्त्वादिप्रवृत्त्या विहितो धर्मः शर्मकृत् सारवहेतुः स्मृतः कैः वेदे एव ह्येव कश्चैर्येषां ते
भगवता चोक्तम् श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितादिति ३१ ननु स्वाभाविकस्य कर्मणो बंधहेतुत्वात् कथं सारवहेतुत्वं तत्राह वृ
त्त्येति ३२ ननु काम्यानि कर्माणि कुर्वतस्तत्फलभोगपरस्य कथं निर्गुण्यं स्यात् तदुक्तं प्रह्लादेन औपस्थ्यजैर्द्व्यं बहुमन्यमानः कथं विरज्ये
तदुरंतमोह इत्यादि तत्राधिकारिभेदेन व्यवस्थां सदृष्टांतामाह उप्यमानमिति द्वाभ्याम् पुनः सूर्ये सस्य प्रसवाय ३३

कामा आशेरतेवासनारूपेणयस्मिन्नतत् अयंभावः उत्कटवासनाविषस्यसहसैवकामत्यागासंभवाद्देदोक्तनियमेनबहुशःकामान्भुञ्जान
 स्येववित्यनेमिचित्केर्विशद्वचेनसस्तद्वोषदर्शनेनययातिसौभरिप्रसुरवानामिवशनैर्विरागोभवति यथासवीर्यक्षेत्रंशनैर्निर्वीर्यंभवति य
 थाचप्रज्वलितोऽग्निर्नष्टविंदुभिः शाम्यति किंतुमहतातुष्टतपूरेणशाम्यत्येवतद्वत् प्रह्लादकृतस्तौकौमारएवनिवृत्त्यपदेशोमंदवास
 नानामधिकारेणतदुक्तंतत्रैव बालानदूषितधियोद्वंद्वारामेरितेहितैरिति अतःसर्वमनवद्यम् ३४ शमादिभिरेवब्राह्मणादिव्यवहारोमु
 ख्यः नजातिमात्रादित्याह यस्येति यत् यदिअन्यत्रवर्णांतरेऽपिदृश्येततद्वर्णांतरंतेनैवलक्षणनिमित्तेनैवविनिर्दिशेत् नतज्जातिनिमि
 तेनेत्यर्थः ३५ इतिसप्तमेटीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोवर्ण्यतेधर्मोब्रह्मचारिवनस्थयोः चतुर्णामाश्रमाणांचसाधा

एवंकामाशयंचित्तंकामानामतिसेवया विरज्येतयथाराजन्नाशिवत्कामविंदुभिः ३४ यस्ययल्लक्षणंप्रोक्तं
 पुंसोवर्णाभिव्यंजकम् यदन्यत्रापिदृश्येततत्तेनैवविनिर्दिशेत् ३५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणसप्तम
 स्कंधेयुधिष्ठिरनारदसंवादेसदाचारनिर्णयोनामैकादशोऽध्यायः ११ नारदउवाच ब्रह्मचारीगुरुकुले
 वसन्दांतोगुरोर्हितम् आचरन्दासवन्नीचोगुरोस्स हृदसौहृदः १ सायंप्रातरुपासीतगुर्वग्न्यर्कसरोत्तमान् उ
 भेसंध्येचयतवाक्जपन्ब्रह्मसमाहितः २ छंदांस्यधीयीतगुरोराहृतश्चेत्सयंत्रितः उपक्रमेऽवसानेचचरणौशिरसा
 नमेत् ३ मेखलाजिनवासांसिजटादंडुकमंडलून् बिभृयादुपवीतंचदर्भपाणिर्यथोदितम् ४ सायंप्रातश्चरेद्दे
 क्षंगुरवेतन्निवेदयेत् भुञ्जीतयद्यनुज्ञातो नोचेदुपवसेत्क्वचित् ५ सशीलोमितभ्रुकृदक्षःश्रद्धधानोजितेन्द्रियः
 यावदर्थव्यवहरेस्त्रीषुस्त्रीनिर्जितेषुच ६ वर्जयेत्प्रमदागाथामगृहस्थोबृहद्भूतः इन्द्रियाणिप्रमाथीनिहरंतिप्रसभं
 मनः ७ रण्येनकश्चन १ वर्णादीनांधर्माउक्ताः इदानीमाश्रमधर्माउच्यंते तत्राऽस्मिन्द्वादशोऽध्यायेब्रह्मचारिवानप्रस्थयोरसाधारणा

श्चतुर्णासाधारणाश्चोच्यंते त्रयोदशोयतेधर्माः चतुर्दशोग्रहस्थस्य पंचदशोसर्वधर्मसारसंग्रहः ब्रह्मचारीगुरुकुलेवसन्गुर्वादीनुपासीतेत्क
 तरेणान्वयः १ तानाह सायमितिब्रह्मगायत्रीजपन्संध्यात्रयमुपासीत उभेसंध्येतुयतवाक् सायंप्रातः संध्याकालनिमित्तंमौनंकुर्यादित्य
 र्थः २ उपक्रमेआदौअवसानेअंतर्गुरोश्चरणौनमेत् ३ यथोदितमिति पालाशोदंडोब्राह्मणस्येत्यादिनियममनतिक्रम्यजटाधारणंतुकेश
 प्रसाधनाभावमात्रम् ४ ५ यावदर्थयथोपयोगमेवभिक्षाग्रहणपर्यंतम् ६ बृहद्भूतः ब्रह्मचर्यवान् गृहस्थव्यतिरिक्तः सर्वोऽपिप्रमदागा
 थाम् वर्जयेत् तत्रहेतुः इन्द्रियाणीतिबलवन्तिसंयतस्यापिमनोहरंतीति ७

८ नकारयेदित्यत्रहेतुः नन्विति रहः एकांते अन्यदा केशप्रसाधनादिव्यतिरिक्तावसरे अनेकांतावसरेवा यावदर्थतदुक्तं कुर्यात् ९ ननु मि-
थ्यात्वादतिकश्मलत्वाच्च स्वयंत्यक्तप्रायं स्त्र्यादिजत्यादितिकोऽयमिति निर्बंधस्तत्राह कल्पयित्वेति आत्मनास्वरूपसाक्षात्कारेण इदं देहं हि
यादि आभासमात्रं कल्पयित्वानिश्चित्ययावदसौ जीव ईश्वरः स्वतंत्रो न भवेत् तावद्धेतुमयं पुमानियं स्त्रीत्यादिभेदो न विरमेत् ततः किम्
त आह ततो हि हेतात् विपर्ययः गुणाध्यासेन भोग्यता बुद्धिः अतो जत्यादेवेत्यर्थः १० एतत्सर्वं सुशील इत्याद्युक्तं गृहस्थस्य विशेषमाह
गुरुवृत्तिरिति ११ अंजनादीनामभिषांतानां हूं हूं क्यम् अंजनं शरीरस्य अभ्यंजनं शिरसः स्त्रियं च अवलेखां च चित्रकर्मस्त्रीणां कुड्यादौ

केशप्रसाधनोन्मर्दस्नपनाभ्यंजनादिकम् गुरुस्त्रीभिर्युवतिभिः कारयेन्नात्मनो युवा ८ नन्वग्निः प्रमदानामघृ-
तकुंभमयः पुमान् सतामपिरहोजत्यादन्यदा यावदर्थकृत् ९ कल्पयित्वात्मना यावदाभासमिदमीश्वरः हेतुं
तावन्मविरमेत्ततो ह्यस्य विपर्ययः १० एतत्सर्वं गृहस्थस्य समास्नातं यतेरपि गुरुवृत्तिर्विकल्पेन गृहस्थस्य तु-
गामिनः ११ अंजनाभ्यंजनोन्मर्दस्त्र्यवलेखामिषं मधु स्त्रगंधलेपालंकारांस्त्यजेयुर्ये धृतव्रताः १२ उषित्वैव गुरु
कुले हि जोऽधीत्यावबुध्य च त्रयीसांगोपनिषदयावदर्थं यथाबलम् १३ दत्वावरमनुज्ञातो गुरोः कामं यदीश्वरः
गृहं वनं वा प्रविशेत्स व्रजेत्तत्र वावसेत् १४ अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेष्वधोऽक्षजम् भूतैः स्वधामभिः पश्येदप्र-
विष्टं प्रविष्टवत् १५ एवं विधो ब्रह्मचारी वानप्रस्थायतिर्गृही चरन्विदितविज्ञानः परंब्रह्माधिगच्छति १६ वान-
प्रस्थस्य वक्ष्यामि नियमान्मुनिसंमतान् यानातिष्ठन्मुनिर्गच्छेद्विषलोकमिहांजसा १७ न कृष्टपच्यमश्नीयादकृ-
ष्टं चाप्यकालतः अग्निपक्वमथामं वा अर्कपक्वमुताहरेत् १८

लेखनं वा तन्निरीक्षुषां वा अत्राभ्यंगादिस्वरूपतो निषिध्यते पूर्वं

तु कथंचिदापि प्राप्तमपि स्त्रीकर्तृकं निषिद्धमिति भेदः १२ अंगैः शिक्षादिभिरुपनिषद्भिश्च सहितां वेदत्रयीमधीत्य अवबुध्य च तदर्थं च
विचार्य यावदर्थं स्वाधिकारानुसारेण १३ यदीश्वरः शक्तः तर्हि गुरोः काममपेक्षितं वरं दत्वा यथाऽधिकारं गृहस्थाद्याश्रमं स्वीकुर्यात् प्रव्रजेत्
वा तत्रैव वावसेत् नैष्ठिकः स्यादित्यर्थः १४ स्वधामभिः स्वाश्रये भूतैर्जीवैः सह तन्नियं तृतया १५ चरन् एवमाचरन् विदितं विज्ञानं विज्ञेयं ये-
न सः १६ ऋषिलोकं महर्लोकम् १७ अकृष्टमकृष्टपच्यमश्नीयात् अकालतः पाककालात् पूर्वमेव निष्पन्नमित्यर्थः अर्कपक्वं फलादि अग्नि-

पक्वमन्नादि आमं वाहरेत् अश्नीयात् १८ ६

वन्त्यैर्नीवारादिभिः चरुपुरोडाशान् कालनोदितान् नित्यान् पुराणपूर्वसंचितम् १९ हिमादीन् सहत इति तथा २० केशादीन् मलंचाप्र
क्षालनेन धारयन् कमंडल्व्वादींश्च दधत् धारयेदित्यर्थः २१ कृच्छतः तपक्लेशात् यथा बुद्धिर्न नश्येत्तथा चरेत् २२ द्वादशाब्दाद्यनंतरमपि
यदि धर्माऽनुष्ठाने शक्तस्तर्हि वन एव वसेत् यदि तु ज्ञानाभ्यासे योग्यस्तर्हि संन्यसेदित्युत्तराध्याये वक्ष्यति तदुभयरहितस्य तु यत्कृत्यं तदा
ह यदा अकल्पः असमर्थः आन्वीक्षिक्यां ज्ञानाभ्यासे २३ अनशनादिकरिष्यतः पूर्वकृत्यमाह आत्मनीत्यादियावत्समाप्तिर्यथाऽर्हतः यथा
योग्यं स्वकारणेषु काशादिषु संघातं देहं न्यसेत् प्रविलापयेत् २४ तदेव विभज्य दर्शयति स्वे आकाशे रवानि देहगत छिद्राणि आत्मवान्धी
मान् शेषमस्थिमांसादिकठिनांशम् २५ एवं स्थूलशरीरस्य लयमुत्कालिङ्गशरीररूपस्याध्यात्मादित्रयस्य लयमाह वाचमित्यादिना त

वन्त्यैश्चरुपुरोडाशान् निर्वपेत् कालनोदितान् लब्धेन वेन वेऽन्नाद्ये पुराणं तु परित्यजेत् १९ अग्न्यर्थमेव शरणमुद-
जं वाऽद्रिकंदराम् श्रयेत् हिमवाय्वग्निवर्षाकांतपषाट्स्वयम् २० केशारोमनरवश्च मलानि जटिलोदधत् कमंड-
ल्वजिनेदंडवल्कलाग्निपरिच्छदान् २१ चरेद्वने द्वादशाब्दानष्टौ वा चतुरो मुनिः द्वावेकं वा यथा बुद्धिर्न विपद्येत कृ-
च्छतः २२ यदा कल्पः स्वक्रियायां व्याधिभिर्जरयाऽथवा आन्वीक्षिक्यां वा विद्यायां कुर्यादनशनादिकम् २३ आत्म-
न्यग्नीन् समारोप्य संन्यस्याहं ममात्मताम् कारणेषु न्यसेत्सम्यक् संघातं तु यथाऽर्हतः २४ स्वे रवानि वायौ निश्वासां-
स्ते जस्थूष्माणमात्मवान् अप्सवसृक् श्लेष्मपूयानि क्षितौ शेषं यथोद्भवम् २५ वाचमग्नौ स वक्तव्या मिंद्रेशित्यंकरा-
वपि पदानि गत्या वयसि रत्योपस्थं प्रजापतौ २६ मृत्योपायुं विसर्गं च यथा स्थानं विनिर्दिशेत् दिक्षश्चोत्रं सनादे-
न स्पर्शमध्यात्मनित्वचम् २७ रूपाणि च क्षपाराजन् ज्योतिष्यभिनिवेशयेत् अप्सु प्रचेतसा जिह्वां घ्रेयैर्घ्राणि क्षि-
तौ न्यसेत् २८ अथ यद्यपि यथोद्भवं लयस्य युक्तत्वादध्यात्मादीनां स्वस्वकारणेषु राजसाहंकारादिषु लयो वाच्यः तथाऽपीह तेषां ल-

यभावनेयमद्वितीयात्मप्रतिपत्तिं परेति यथा कथंचिल्लये भाव्ये देवतानां प्रवर्तकत्वेन प्राधान्यादिं द्रियतद्विषययोर्देवतासल्लयः कथ्यते व-
क्तव्यसहितां वाचमग्नौ न्यसेत् एवं सर्वत्र पदानि पादौ वयसि विष्णौ २६ सनादेन शब्देन सह अध्यात्मनि वायौ अध्यात्मविदिति पाठे वा या वि-
ति ज्ञानव्यम् २७ ज्योतिषि आदित्ये रूपाणि रसगंधयोस्त्विन्द्रियाद्याकर्षकत्वेन प्राधान्यविवक्षया देवतासहितस्य विषये लयमाह प्रचेतसा
सह जिह्वारसनमप्सरसरूपास्तघ्राणशब्देनाश्विनोरप्युपलक्षणं अश्विभ्यां सह घ्राणं घ्रेयैर्गंधैरुपलक्षितायां क्षितावित्यर्थः २८

परेकवौब्रह्मणि अध्यात्मना अहंकारेण अध्यात्मतामिति पाठे कर्माण्यहंकारं चेत्यर्थः कथं भूतेरुद्देयद्यस्मादहंममता पूर्विका क्रिया भवति त
स्मिन् सत्त्वेन चेतनया गुणैः गुणकार्यैः प्रागवशिष्टैर्देवैः सह यद्वा सत्त्वादिभिर्गुणैर्हेतुभूतैः वैकारिकं भोक्तृत्वादि विकारवतं क्षेत्रज्ञं परे निर्विका
रे ब्रह्मणि २९ ननु विकारवतः कथं परे अविकारे लयः स्यात् विकारहेतूनां सर्वोपाधीनां लयद्वारेणेत्याह अप्स्विति अदो ज्योतिः तच्च नभः
कूटस्थे अहंतत्वे तच्च कूटस्थं महति महत्तत्वे प्रधानं तच्च व्यक्तं मक्षरे परमात्मनि ३० इति सर्वोपाधिलया हेतोः अवशेषितं चिन्मात्रमात्मानं क्षेत्र
ज्ञं अक्षरतया ज्ञात्वा अद्वयः सन् विरमेत् दग्धकाष्ठे यथाः नल् ३१ इति समवेदीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ त्रयोदशे यते धर्मः साध
कस्योच्यते महान् अवधूतेति हासेन सिद्धावस्था च वर्ण्यते १ एवं ध्यात्वा अकल्पः अनशनादिकं कुर्यात् आर्त्वाक्षिक्यां कल्पस्त्वेवं ध्यात्वा

मनो मनोरथैश्चंद्रबुद्धिबोध्यैः कवौ परे कर्माण्यध्यात्मनारुद्देयदहंममता क्रिया सत्त्वेन चित्तं क्षेत्रज्ञे गुणैर्वैका
रिकं परे २९ अप्स्विति मपो ज्योतिष्यदो वा यौ नभस्य सुम् कूटस्थे तच्च महति तदव्यक्ते क्षरे च तत् ३० इत्यक्षर
तयात्मानं चिन्मात्रमवशेषितम् ज्ञात्वा द्वयोः विरमेद् दग्धयो निरिवानल् ३१ इति श्रीभागवते महापुराणे स
प्तमस्कन्धे द्वादशोऽध्यायः १२ नारद उवाच कल्पस्त्वेवं परिव्रज्य देहमात्रावशेषितः ग्रामैकरात्रविधि
नानिरपेक्षश्चरेन्महीम् १ विभ्रयाद्यद्यसौ वासः कौपीनाच्छादनं परम् त्यक्तं न दंडलिंगादेरन्यत्किंचिदनापदि
२ एक एव चरेद्दिक्षरात्मारामो न पाश्र्वयः सर्वभूतसुहृच्छांतो नारायणपरायणः ३ पश्येदात्मन्यदो विश्वं परे स
दसतोऽव्यये आत्मानं च परं ब्रह्म सर्वत्र सदसन्मये ४ सप्तप्रबोधयोः संधावात्मानो गतिमात्महक् पश्यन्बन्धं च मो
क्षं च मायामात्रं न वस्तुतः ५ नाभिनंदेत् ध्रुवं मृत्युमध्रुवं वाऽस्य जीवितम् कालं परं प्रतीक्षेत भूतानां प्रभवाप्ययम् ६

परिव्रज्येति संबंधः कियदत्रत्याज्यम् देहव्यतिरिक्तं सर्वमित्याह देहमात्रेति तस्य धर्मानाह ग्रामैकरात्रेति नवभिः १ कौपीनं गुह्यमाच्छाद्य
तेयावता तावन्मात्रं परं केवलम् अन्यदिति वा त्यक्तं प्रेषोच्चारणात् पूर्वमेव २ ३ सदसतः परे कार्यकारणव्यतिरिक्ते ४ नन्वात्मानं परं ब्रह्मेति
कथं सामानाधिकरण्यनिर्देशः न हि ब्रह्म मुक्तयो रैक्यं संभवति तत्राह सप्तेति सप्तमोहितमसाहतमात्मतत्त्वजाग्रत्स्वप्रयोक्तृविक्षिप्तं प्रकाश
ते संधौ तु न तमो नापि विक्षेपः अतस्तदा आत्महक् आत्मानं लक्ष्मीकृत्य स्थितः सन् आत्मनो गतिं तत्वं पश्यन् अतएव बन्धं मोक्षं च मायामा
त्रं पश्यन् आत्मानं परं ब्रह्म सर्वत्र पश्येदित्यन्वयः तदुक्तं योगग्रंथे निद्रादौ जागरस्याते यो भाव उपजायते तं भावं भावयन्नित्यं मुच्यते नेतरो
यतिरिति ५ अस्य देहस्य प्रभवोऽप्ययश्च यस्मात् तत्कालम् ६

असच्छास्त्रेषु अनात्मपरेषु नादकादिषु जीविकां नक्षत्रविद्यादिहृत्तिम् वादवादान् जल्पवितंडनिष्ठान् कंचनमपि पक्षं निर्वधेन न संश्रयेत् ७ शिष्यान्नानुबधीतप्रलोभनादिना बलात्कृत्वा पादयेत् आरंभान् महादिव्यापाराश्च न कुर्यादिति ८ परमहंसस्य विशेषमाह नयतेराश्रमो धर्मो
र्थः कथं भूतस्य यतेः महात्मनः तस्य लक्षणं शांतस्येत्यादि प्रापइत्यस्यायं भावः ज्ञानोत्पत्तिपर्यंतं बहूदकादिलिंगमाश्रित्य सत्त्वशुद्धयर्थं यमा
नियमांश्चाचरन्नेव ज्ञानोत्पत्तये यतेत उत्पत्तेतु ज्ञानेन नियमैः कृत्यमस्ति यमाश्च स्वतएव स्युः अतस्तदालिंगादिभिः प्रयोजनाभावाद्भोकसं-
ग्रहार्थधारयेद्वात्यजेद्वेति ९ तस्यैव ज्ञानदाढ्याभावे योगभ्रंशपरिहारार्थमाह न बहिर्व्यक्तं लिंगं यस्य व्यक्तोऽर्थः प्रयोजनमात्मानुसंधानं च

नासच्छास्त्रेषु सज्जेत नोपजीवेत जीविकाम् वादवादांस्त्यजेत्तर्कान्पक्षं कंचन संश्रयेत् ७ न शिष्यान्नुबधीत
ग्रंथान्नैवाभ्यसेद्बहून् न व्याख्यासुपयुंजीत नारंभानारभेत्कचित् ८ नयतेराश्रमः प्रायो धर्महेतुर्महात्मनः शां
तस्य समचित्तस्य विप्रयादुतवात्यजेत् ९ अव्यक्तलिंगो व्यक्तार्थो मनीष्युन्मत्तबालदत् कविर्मूकवदात्मानं स
दृष्ट्यादर्शयेन्नृणाम् १० अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् प्रन्हादस्य च संवादं मुनेराजगरस्य च ११ तं श
यानंधरोपस्थे कावेयांसस्य सानुनि रजस्वलेस्तनूदेशे निर्गूढमलतेजसम् १२ दृष्टं लोकान्विचरल्लोकतत्त्ववि
वित्सया हतो मातैः कतिपयैः प्रन्हादो भगवत्प्रियः १३ कर्मणा कृतिभिर्वाचालिङ्गैर्वर्णाश्रमादिभिः न विदंति
जनायं वै सोऽसाविति न वेति च १४ तं नत्वाऽभ्यर्च्य विधिवत्पादयोः शिरसा स्पृशन् विवित्स्फुरिदमप्राक्षीन्महा
भागवतोऽसुरः १५ विभर्षि कायं पीवानं सोऽद्य मो भोगवान्यथा वित्तं चैवोद्यमवतां भोगो वित्तवतामिह १६

स्वसः मनीष्यप्युन्मत्तवत् बालवच्च कविरपि मूकवदात्मानं नृणां दृष्ट्यादर्शयेत् ते यथोन्मत्तादिरूपं मन्येरन् तथा वर्त्तेत स्वदृष्ट्येति
पाठे वात्यानुसंधानाभावेनेत्यर्थः १० परमहंसधर्ममेवेति हासेन स्फुटयति अत्रापीति यावदध्यायसमाप्ति अजगरवृत्तस्य मुनेश्च अज
गरवृत्तनाम एकत्र स्थित्या प्रारब्धकर्मभोगः ११ धरोपस्थे भूपृष्ठे सत्यादेस्तटे रजोभिर्धूसरैः तनूदेशेर्देहावयवैर्निर्गूढममलं तेजो य
स्यतम् १२ १३ कर्मादिभिर्जनायं न विदुः तं पादयोः शिरसा स्पृशन् नत्वा अप्राक्षीदित्युत्तरेणान्वयः १४ १५ उद्यमसहित इव भोगवा-
निवपीवानं स्थूलं देहं धारयति तत्र हेतुवदेति तृतीयेनान्वयः १६

उद्यमं विनैवममभोगोऽस्तीति चेत्तत्राह वित्तं चेति नु इति निश्चये ह इति प्रसिद्धौ तवार्थो नास्तीति प्रसिद्धमेवेत्यर्थः यतोऽर्थो देवयतो हेतोः
पीवाक्षमं योग्यं चेत् १७ विं च वित्तार्जनाद्यसमर्थोऽप्ययं जनस्तदर्थमुद्यमं करोति त्वंतु समर्थोऽपि किमिति न करोषीत्याह कविर्विद्वान् क
ल्पोदक्षः निपुणदृक्चतुरः चित्राः प्रियाः लोकरंजनाः कथाः यस्य तथाऽपि लोकस्य कर्म कुर्वतः सतः शेषे तद्दीक्षिताऽपि तावत् सर्वं पश्यन्
पि पाठांतरेन द्वेक्षितकर्मन द्वेक्षि नोषिवानचस्तौषीत्यर्थः १८ तस्य वागेवामृतं तेन यंत्रितो वशीकृतः सन् प्राह १९ अध्यात्मचक्षुषा अंतर्दृ
ष्ट्या भवान् वेदेव आर्याणां ज्ञानिनां संमतो ननु भवान् इदमिति यदुक्तं तदेवाह नृणामीहो परमयोः प्रवृत्तिनिवृत्त्योः पदानि स्थानानि फलानि

भोगिनां रवलुदेहोऽयं पीवाभवति नान्यथा नतेशयानस्य निरुद्य मस्य ब्रह्मन्नुहार्थो यत एव भोगः अभोगि
नोऽयंतव विप्रदेहः पीवायतस्तद्ददनः क्षमं चेत् १७ कविः कल्पो निपुणदृक्चित्रप्रियकथाः समः लोकस्य कुर्व
तः कर्म शेषे तद्दीक्षिताऽपि वा १८ नारद उवाच स इत्येदेत्यपि नापरिपृष्टो महासुनिःस्मयमानस्तमभ्या
हतद्वागमृतयंत्रितः १९ ब्राह्मण उवाच वेदेदमस्मरश्चेष्ट भवान्नन्वार्यसंमतः ईहो परमयोर्नृणां पदा
न्यध्यात्मचक्षुषा २० यस्य नारायणो देवो भगवान् हृद्गतः सदा भक्त्या केवलयाऽज्ञानंधुनोति ध्वांतमर्कवत् २१
अथापि ब्रह्महे प्रश्नांस्तव राजन्यथा श्रुतम् संभावनीयो हि भवानात्मनः शुद्धि मिच्छताम् २२ तृष्णाया भववाहि
न्यायोग्यैः कर्मैरपूरया कर्माणि कार्यमाणोऽहं नाना योनिषु योजितः २३ यदृच्छया लोकमिमं प्रापितः कर्मभि
र्ममन् स्वर्गोपवर्गयोर्द्वारंतिरश्वां पुनरस्य च २४ अत्रापि दंपतीनां च स्मरवायान्यापनुत्तये कर्माणि कुर्वतां
दृष्ट्वानि वृत्तोऽस्मि विपर्ययम् २५ नीत्यर्थः २० वेदेत्यत्र हेतुः यस्येति हृदि प्रविष्टः सन्न ज्ञानंधुनोति नाशयति अर्को यथा

बहिर्ध्वांतम् २१ यथा श्रुतमित्यौ हृत्य परिहारायोक्तम् २२ लोकः कर्मसु प्रवर्तते त्वंतु निवृत्तः सन् किं शेषे इति यदुक्तं तत्राह तृष्णायेति
चतुर्भिः भवप्रवाहकारिण्यायथोचितैरपि विषयैः पूरयितुमशक्यया तृष्णाया कर्मसु प्रवर्त्यमानोऽहं पूर्वजाना योनिषु प्रवेशितः २३
तथैव तृष्णाया इमं लोकं मनुष्यदेहं यदृच्छया प्रापितः कथं भूतं लोकं धर्मेण स्वर्गस्य द्वारं साधनम् अधर्मेणतिरश्वां श्वानसूकरादि
योनेर्द्वारं मिश्राभ्यां ताभ्यां पुण्यापुण्याभ्यां पुनरप्यस्य मनुष्यत्वस्य द्वारम् सर्वतो निवृत्त्या अपवर्गस्य द्वारमित्यर्थः २४ अत्रापि म
नुष्यत्वेऽपि अन्यापनुत्तयेदुःखनिवृत्त्यै विपर्ययं दृष्ट्वानि वृत्तोऽस्मि २५

ननुप्रहत्याकदाचित्करवंस्यान्निरुत्यातुकिंस्यादितिचेत्तत्राह करवमस्यजीवस्यस्वरूपमेवतर्हि किंनप्रकाशतेतत्राह सर्वेति तनोतीति
तनुः सर्वक्रियानिरुत्तौस्वतएवप्रकाशतइत्यर्थः भोगांश्चमनः संस्पर्शजान् मनोरथमात्रजान् अशाश्वतान् दृष्ट्वास्वप्स्यामिनिरुद्यमोऽस्मी
त्यर्थः तर्हिकदाचित्कथंभंक्षेतत्राह संविशन् प्रारब्धभोगान् भुंजानइत्यर्थः २६ एवंचेत्कोऽपिसंसारंनप्राप्नुयान्नत्राह इत्येतदात्मनः करवा
त्मकरूपंस्वार्थंस्वस्मिन्नेवसंतंपुरुषार्थंविस्मृत्यअसत्यपिद्वैते २७ एतदेवदृष्टान्तेनस्पष्टयति जलमिति तदुद्रवैः तृणशैवालादिभिः जलकाम्य
याजलेच्छया स्वतः आत्मस्वरूपादन्यत्रपुरुषार्थंपश्यन् २८ एवंस्वस्यनिरुद्यमत्वेकारणमुक्त्वाविपर्ययंदृष्ट्वेति यदुक्तंतर्हिदृणोति देहादिभि

करवमस्यात्मनोरूपंसर्वेहोपरतिस्तनुः मनः संस्पर्शजान् दृष्ट्वाभोगान् स्वप्स्यामिसंविशन् २६ इत्येतदात्मनः स्वा
र्थंसंतंविस्मृत्यवैपुमान् विचित्रामसतिद्वैतेघोरामाप्नोतिसंस्मृतिम् २७ जलंतदुद्रवैश्छिन्नंहित्वाऽज्जलकाम्य
या मृगतृष्णासुपाधावेद्यथाऽन्यत्रार्थद्वस्वतः २८ देहादिभिर्देवतंत्रैरात्मनः करवमीहतः दुःखात्ययंचानीश
स्यक्रियामोघाः कृताकृताः २९ आध्यात्मिकादिभिर्दुःखैरविमुक्तस्य कर्हिचित् मर्त्यस्य कृच्छ्रोपनतैरर्थैः कामैः क्रि
येतकिम् ३० पश्यामिधनिनां क्लेशं लुब्धानामजितात्मनाम् भयादलब्धनिद्राणां सर्वतोभिविशंकिनाम् ३१ रा
जतश्चोरतः शत्रोः स्वजनात्पशुपक्षितः अर्थिभ्यः कालतुः स्वस्मान्नित्यंप्राणार्थवद्भयम् ३२ शोकमोहभयक्रोध
रागक्लेशश्चमादयः यन्मूलाः स्युर्नृणां जह्यात्स्पृहां प्राणार्थयोर्बुधः ३३ मधुकारमहासर्पौ लोकेऽस्मिन्नो गुरुत्त
मौ वैराग्यं परितोषं च प्राप्तायच्छिक्षया च यम् ३४ विरागः सर्वकामेभ्यः शिक्षितो मे मधुव्रतात् कृच्छ्रासंमधु
वदित्तंहत्वाऽप्यन्यो हरेत्यतिम् ३५ रितिपंचभिः ईहतः इच्छतः अनीशस्य निर्देवस्य पुनः पुनः प्रारब्धाः क्रियामोघाविफला एव

भवन्ति २९ क्रियाणां सफलत्वेऽपि फलस्यानुपयोगमाह आध्यात्मिकादिभिरिति मर्त्यस्य मरिष्यतः कृच्छ्रेण दुःखेनोपनतैः प्राप्तैः ३० कृ
च्छ्रं विनैव प्राप्तेऽप्यर्थे दुःखं तदवस्थमित्याह पश्यामीति ३१ भयं प्रपंचयति राजतइति स्वस्मान्मत्तएव कथंचि न्यागभोगविस्मरा
णादिनानाशः स्यादिति ३२ प्राणवतामर्थवतांच भयं नित्यं अतो नर्थहेतुत्वात् प्राणे जीवने अर्थे च स्पृहानकार्येत्याह शोकेति ३३ नन्वेव मनर्थो
ननु भवंतोऽपि न केचिद्विरुज्यन्ते न च यथा लाभेन तुष्यन्ति त्वंतु कथं वैराग्यादिकं प्राप्तोऽसितत्राह मधुकारेति मधुमक्षिका जगरो ययोः शिक्ष
यावत्तपर्यालोचनया ३४ मधुकराच्छिक्षितमाह विरागइति वित्तपतिं हत्वाऽन्यो वित्तं हरेदित्येवम् ३५

अजगराच्छिक्षितमाह अनीहइति सत्ववान् धैर्यवान् ३६ पीनत्वेहेतुं वदन् यदृच्छया प्राप्तात्परितोषं प्रपंचयति कचिदल्पमिति षड्विः ३७
 ३८ चौरं जीर्णवस्त्रं वंदुम् वसेपरिदधे दिष्टं भूक्तं प्रारब्धकर्म फलभोगी ३९ प्रासादमध्ये पर्यंकेतत्रापि कशिपौ तूलिकायाम् ४० चरैर्विचरा-
 मि कचिद्गृहवद्दिगंबरी विचरामि ४१ न च मानापमानकर्तृषु मम वैषम्यमित्याह नाहमिति नाहं निंदामि न च स्तोमि महात्मनि विष्णौ ४२
 एवं भूतत्वेन स्थिताधुपायमाह विकल्पमिति द्वाभ्याम् चित्तोभेदग्राहकमनोवृत्तौ अर्थरूपो विभ्रमो यस्मिन् मनसि तन्मनो वैकारिके अहं

अनीहः परितुष्टात्मा यदृच्छोपनतां दहम् नो चेच्छये बद्धहानि महाहिरिव सत्ववान् ३६ कचिदल्पं कचिद्गूरिमुं जे-
 ऽन्नं स्वादु स्वादु वा कचिद्गूरिगुणोपेतं गुणहीनमुत कचित् ३७ श्रद्धयोपाहतं क्वापि कदाचिन्मानवर्जितम् भंज-
 मुक्ताथ कस्मिंश्चिद्दिवानक्तं यदृच्छया ३८ क्षौमं दुक्कुलमजिनं चौरं वल्कलमेव वा वसेऽन्यदपि संप्राप्तं दिष्टं भूक्तं
 धीरहम् ३९ कचिच्छये धरोपस्येत्तृणपणोश्मभस्मै सः कचिस्प्रासादपर्यंके कशिपौ वा परेच्छया ४० कचिन्स्ना-
 तोऽनुलिप्तांगः सुवासाः सुगन्धलंकृतः रथे भाश्वं श्वरे क्वापि दिग्वासाग्रहवद्दिमो ४१ नाहं निंदे न च स्तोमि स्वभाव-
 विषमं जनम् एतेषां श्रेय आशासं उत्तं कात्स्यं महात्मानि ४२ विकल्पं जुहुयाच्चित्तोतां मनस्यथ विभ्रमे मनोवैका-
 रिके हत्वा तन्मायायां जुहोत्यनु ४३ आत्मानुभूतोतां मायां जुहुयात्सत्यं दुःखनिः ततो निरीहो विरमेत्त्वानुभूत्या
 त्मनि स्थितः ४४ स्वात्मवृत्तं मयत्यंतं सगुप्तं मपि वणिक्तम् अपेतं लोकशास्त्राभ्यां भवान् हि भगवत्प्रियः ४५ ना-
 रद उवाच धर्मं पारमहंस्यं वै मुनेः श्रुत्वा सरे श्वरः पूजयित्वा ततः प्रीत आसं न्यप्रययां गृहम् ४६ इति श्रीभा-
 गवते सप्तमस्कंधे युधिष्ठिरनारदसंवादे यतिधर्मे त्रयोदशोऽध्यायः १३ युधिष्ठिर उवाच गृहस्य एतां पद-
 वीं विधिना येन चांजसा याति देवऋषेर्गृहिमादृशो गृहमूदधीः १

कारंतत् अहंकारमन्वनंतरं महत्तत्त्वद्वारेणेत्यर्थः ४३ सत्यं मेव पश्यती-

तितथा ४४ मंददृष्ट्या लोकशास्त्राभ्यां अपेतं न तु तत्त्वदृष्ट्या यतो भवान् भगवत्परः ४५ ४६ इति सप्तमोटी कायां त्रयोदशोऽध्यायः १३

चतुर्दशो गृहस्य परमो धर्म ईर्यते देशकालादिभेदेन पुनः श्रेयोविशेषकत् १ गृहस्य मुख्यं व्यमोक्षं प्रति अंतरंगत्वेन प्रथमं वनस्य य-
 ति धर्मेऽभिहितेषु तर्हि गृहस्य व्यमोक्षो न स्यादिति शांक्तिचित्तः पृच्छति गृहस्य इति १ ७ ७ ७

तस्य मोक्षधर्मानाह गृहेष्वित्यादियावदध्यायसमाप्ति साक्षाद्वास्तुदेवार्पणं यथाभवत्येवं कुर्वन्नुपासीत २ ३ स्वयमेव मुच्यमानेषु विमुच्यमानेषु यथास्वप्नादुत्थितः पुमान् स्वप्नदृष्टेषु पुत्रादिषु संगं विमुञ्चति तद्वत् ४ नन्वेवं भूतस्य दुर्जनैरभिभूयमानस्य कुतो गृहोचिताः क्रियाः स्युस्तत्राह यावदर्थमिति अंतरस्त्वनसक्तः बहिस्त्वासक्त इव नृलोके जनमध्ये नरतां मनुष्यतां न्यसेत् पुरुषकारमाविष्कुर्यादित्यर्थः ५ आग्रहंतु क्वापि न कुर्यादित्याह ज्ञातय इति ६ नन्वेवं सर्वानुमोदने वित्तक्षयप्रसंगात् कुतो वा जीवने कुतो वा कर्मकरणं तत्राह दिव्यं वृष्ट्यादिभिर्जातं धान्यादिभौमं निधानादि अंतरिक्षमकस्मादेव प्राप्तम् एवं स्वतएव अच्युतनिर्मितं दैवलं ध्येयम् एतत्पूर्वोक्तं कर्मादि ७ देवाद्भिरलाभे जा

नारद उवाच गृहेष्ववस्थितो राजन् क्रियाः कुर्वन् यथोचिताः वास्तुदेवार्पणं साक्षादुपासीत महामुनीन् २ शृण्वन् भगवतोऽभीक्ष्णमवतारकथाः स्मृतम् श्रद्धधानो यथाकालमुपशांतजनावृतः ३ सत्संगाच्छनकैः संगमात्मजायात्मजादिषु विमुच्येन्मुच्यमानेषु स्वयं स्वप्नवदुत्थितः ४ यावदर्थमुपासीनो देहे गेहे च पंडितः विरक्तोरक्तवत्तत्र नृलोके नरतां न्यसेत् ५ ज्ञातयः पितरो पुत्रा भ्रातरः सख्यदोपरे यद्वदंतियदिच्छंति चानुमोदेत निर्ममः ६ दिव्यं भौमं चांतरिक्षं वित्तमच्युतनिर्मितम् तत्सर्वमुपभ्रंजान एतत्कुर्यात्स्वतो बुधः ७ यावद्वियेत जठरं तावत्स्वत्वं हि देहिनाम् अधिकं योऽभिमन्येत स स्तेनो दंडमर्हति ८ मृगोऽथ रवरमकारवुसरी सृष्टप्रवगमक्षिकाः आत्मनः पुत्रवत्सये तैरेषामंतरं कियत् ९ त्रिवर्गं नाति कृच्छ्रेण भजेत् गृहमेध्यपि यथादेशं यथाकालं यावद्द्वोपपादितम् १० आश्वाघांतेऽवसायिभ्यः कामान्संविभजेद्यथा अप्येकामात्मनो दारान् नृणां स्वत्वग्रहो यतः

११

तेऽपि तत्राऽभिमानो न कार्य इत्याह यावदिति श्रियेत पूर्येत ८ अतएवान्यं किमपि स्वगृहं क्षेत्रं वा प्रविश्य भ्रंजानं न निवारयेदित्याह मृगोति मर्को मर्कटः सरीसृप् सर्पः मक्षिकाश्च तैः पुत्रैः एषां मृगादीनां कियदंतरम् ९ अति कृच्छ्रेणापाद्य न भजेत् किंतु यावद्देवप्रापितं तावदेव भजेत् १० श्वानश्च अघाश्च पतिताः अंतेऽवसायिनश्चांडालादयः तानभित्याप्य यथाऽहं कामान्संविभजेत् स्वभोज्यादिभज्य दद्यात् यद्यप्येकैवात्मनो दाराभार्या तस्यामतिथि शुश्रूषणो नियुक्तायां स्वस्य शुश्रूषा हीयते यस्यां च नृणां स्वत्वग्रहः ममैवेयमित्याग्रहः तामेकामपि संविभजेत् अतिथि शुश्रूषणो नियुंजीतेत्यर्थः न त्वन्यथा मंतव्यं यथाऽहं विभजेदित्युक्तत्वात्

एवंचेत्तेनेश्वरोवशीकृतः स्यादित्याह जह्यादिति यदर्थेयन्निमित्तम् अन्यैरजितोऽपीश्वरस्तेनजितएव १२ ननुकथमेवंतस्यांस्वत्वाभि
मानोहातुंशक्यः तत्त्वविचारेणेत्याह कृमिविदुस्मस्मनिष्ठापर्यवसानमन्तेयस्य तदीयादेहार्थारतिर्यस्यांसा स्वमहिम्नानभोऽपिछाद
यतीति तथा १३ किंच सिद्धैः देवलब्धैः यज्ञावशिष्टार्थैः पंचयज्ञशेषैः अन्नादिभिः महतांनिवृत्तानांपरमहंसानाम् १४ एतद्विदुष्वन्ना
ह देवादीन्यंचयज्ञदेवताः आत्मानंच एवंपथकपुरुषमंतर्यामिणमेवयजेत १५ १६ नपुनरतिनिर्बोधोयज्ञार्थकार्यइत्याह नहीति
विप्रमुखेहुतैरन्नादिभिर्यथाइज्येत पूज्येतन तथा अग्निमुखतोहविषाइज्येत १७ ब्राह्मणेषुचदेवेषुपंचयज्ञदेवतासुचमर्त्यादिष्वन्ये

जह्याद्यदर्थेस्वप्राणान्नहन्याद्वापितरंगुरुम् तस्यांचत्वंस्त्रियांजह्याद्यस्तेनजितोजितः १२ कृमिविदुस्म
निष्ठांतंक्वेदंतुच्छंकलेवरम् कृतदीयरतिर्भार्याकायमात्मानभश्छादिः १३ सिद्धैर्यज्ञावशिष्टार्थैः कल्पयेद्वृत्ति
मात्मनः शेषस्त्वंत्यजन्प्राज्ञः पूदवीमहतामियात् १४ देवान्नुषीन्नुभूतानिपितृनात्मानमन्वहम् स्वरच्यागतवि
त्तेनयजेतपुरुषंपथक् १५ यद्यात्मनोऽधिकाराद्याः सर्वास्त्युयज्ञसंपदः वैतानिकेनविधिनाअग्निहोत्रादिनायजे
त् १६ नद्याग्निमुखतोऽयंवेभगवान्सर्वयज्ञप्रकृ इज्यतेहविषाराजन्यथाविप्रमुखेहुतैः १७ तस्माद्ब्राह्मणदे
वेषुमर्त्यादिषुयथार्हतः तैस्तैः कामैर्यजस्वेनक्षेत्रज्ञंब्राह्मणाननु १८ कुर्यादापरपक्षीयंमासिप्रोष्ठपदेद्विजः श्रा
द्धपित्रोयथावित्तंतं हंधूनांचवित्तवान् १९ अयनेविषुवंकुर्याद्धतीर्षातेदिनक्षये चंद्रादित्योपरागेचद्वादशीश्च
वणेषुच २० तृतीयायांशुक्लशुक्लेनवम्यामथकार्तिके चतसृष्वप्यष्टकासहमेमंतेशिशिरेतथा २१ माघेचसितस
प्तम्यामधाराकासमागमे राक्याचानुमत्यावामासर्क्षाणियुतान्यपि २२

षपिनरेषुपश्वादिषुचक्षेत्रज्ञमंतर्यामिणम्

ब्राह्मणाननुमर्त्यादियजनेब्राह्मणयजनानंतरमन्येषुयजस्व पाठांतरेब्राह्मणाआननयस्यतम् १८ प्रौष्ठपदेभाद्रपदे १९ २० शुक्ले-
मासिवैशारवेशुक्लेपक्षे अक्षय्यतृतीयायामित्यर्थः हेमंतेशिशिरेचमार्गशीर्षादिमासचतुष्टयेऽपियास्तिस्त्रोअष्टकास्तासु २१ संपूर्ण
चंद्रापौर्णमासीराकान्यूनचंद्रासैवानुमतिः तथामासर्क्षाणितत्तन्मासनामप्रवृत्तिनिमित्तानिनक्षत्राणियुतानियदास्युः तदातदुक्तंत्रि
कांड्याम् पुष्ययुक्तापौर्णमासीपौषीमासेतुयत्रसा नाम्नासपौषीमाघाद्याश्चैवमेकादशापरइति २२ ५ ५ ५

अनुराधाश्रवणउत्तराभाद्रपदावाद्द्वादश्यांयदास्यात् आसुत्तरासुत्रिषु एकादशीवायदास्यात् तदाचजन्मर्क्षश्रोणयोगयुक् जन्मनक्षत्र-
स्यश्रवणस्यवायोगेनयुक्तंदिनंयदातदा योगग्रहणंसंबंधबाहुल्यार्थम् २३ नकेवलंश्राद्धस्यैवैतेकालाः किंतुधर्ममात्रस्येत्याह तएतइतिद्वा
भ्याम् तदेवआयुषः अमोघंसाफल्यमित्यर्थः २४ २५ संस्कारकालइति जायायाःपुंसवनादि अपत्यस्यजातकर्मादि आत्मनोयज्ञदीक्षा
दि प्रेतस्यसंस्थादहनादि मृताहश्चसांवत्सरिकंयदा अन्यस्मिन्नपि अभ्युदयार्थेकर्मणिश्रेयः कुर्यादित्यनुषंगः २६ २७ यत्रयस्मिन्नेतच्चरा

द्वादश्यामनुराधास्याच्छ्रवणस्तिस्त्रउत्तराः तिसृष्वेकादशीवासुजन्मर्क्षश्रोणयोगयुक् २६ तएतेश्रेयसःकाला
नृणांश्रेयोविवर्धनाः कुर्यात्सर्वात्मनैतेषुश्रेयोभोगंतदायुषः २४ एषुस्नानंजपोहोमोव्रतंदेवहिजार्चनम् पितृ-
भूतनृभूतेभ्योयद्दत्तंतद्वनश्वरम् २५ संस्कारकालोजायायाअपत्यस्यात्मनस्तथा प्रेतसंस्थामृताहश्चकर्मण्य
भ्युदयेनृप २६ अथदेशान्प्रवक्ष्यामिधर्मादिश्रेयआवहान् सर्वैपुण्यतमोदेशाःसत्यात्रयत्रलभ्यते २७ बिंबंभ
गवतोयत्रसर्वमेतच्चरान्चरम् यत्रहब्राह्मणकुलंतपोविद्यादयान्वितम् २८ यत्रयत्रहरेरर्चासिदेशःश्रेयसांपद
म् यत्रगंगादयोनद्यःपुराणेषुचविश्रुताः २९ सरांसिपुष्करादीनिक्षेत्राण्यर्हाश्रितान्युत कुरुक्षेत्रंगयशिरःप्रया
गःपुलहाश्रमः ३० नैमिषंफाल्गुनंसेतुःप्रभासोथकुशस्थली वाराणसीमधुपुरीपंपाबिंदुसरस्तथा ३१ नाराय-
णाश्रमोनंदासीतारामाश्रमादयः सर्वकुलाचलाराजन्महेंद्रमलयादयः ३२ एतेपुण्यतमोदेशाहरेरर्चाश्रिता-
श्रये एतान्देशान्निषेवेतश्रेयस्कामोद्यमीक्ष्णशः धर्मोद्यत्रोहितःपुंसांसहस्राधिफलोदयः ३३ हरिरेवैक
उर्वीशायन्मयंवैचरान्चरम् पात्रंत्वन्निरुक्तंवैकविभिःपात्रवित्तमैः ३४ देवर्ष्यहत्सुवैसत्सुतत्रब्रह्मात्मजादि
षु राजन्यदग्रपूजायामतःपात्रतयाच्युतः ३५

चरमस्ति तस्यभगवतोबिंबंरूपंसत्यात्रयत्रलभ्यतेसर्वैपुण्यतमोदेशाः २८

२९ अहेंरुक्तमैः आश्रितानि ३० ३१ सीतायारामस्यचाश्रमआदिर्येषाम् द्वयोः पृथक्ग्रहणं वियोगकालाभिप्रायेण ३२ अर्चाश्रिताश्च
स्थिरप्रतिमाश्रिताः पूर्वतुशालग्रामशिलाद्यर्चनदेशोक्तइत्यपौनरुक्त्यम् अत्रएषुदेशेषुईहितःकृतःसहस्रगुणमधिकस्यफलस्यउद-
योयस्मात्सतथा ३३ अथपात्रमाह हरिरेवपात्रंनिरुक्तंनिर्णीतं तदेवाह देवेषुचक्रषिषुचअहत्सुचतपोयोगादिसिद्धेषुब्रह्मात्मजादिषुसन
कादिषुपिसत्सुतत्रत्वदीयेराजसूयेयद्यस्मादच्युतएवपात्रतयासंमतः ३५

संमतत्वेहेतुमाह जीवराशिभिर्व्याप्तो ब्रह्मांडकोशा एव योऽधिपः सर्वजीवानामात्मनश्च तर्पणम् ३६ एतदेव पुरुषनाम निरुक्त्या दृढयति पुराणीति नृतिर्यगादिरूपाणि पुराणि शरीराणि तेषां तर्था मिरूपेण प्रत्यगंशेन च यतः शोते अतः पुरुष इति प्रसिद्धः ३७ तारतम्येन तिर्यगादिभ्यः पुरुषे यस्मादाधिक्येन वर्तते तस्मात्पुरुषः पात्रम् तत्रापि यावानात्मा ज्ञानांशः यथा यथा ईयते तप आदियोगेन यत्र यत्र प्रतीयते तथा तथाऽसौ पात्रमित्यर्थः तथा च श्रुतिः पुरुषत्वे चाविस्तरात्मात्मेत्यादि ३८ तर्हि प्रतिमादौ हरेः किमिति वा पूजां कुर्वन्ति तत्राह दृष्ट्वेति द्वाभ्याम् मिथोऽवज्ञानमसन्मानस्तस्मिन्नात्मा बुद्धिर्येषां तेषां भावं दृष्ट्वा क्रियायै पूजाद्यर्थम् ३९ हरिमुपासते उपासिताऽपि अर्चा पुरुष द्वेषि

जीवराशिभिराकीर्ण आंडकोशां धिपो महान् तन्मूलत्वादच्युते ज्यासर्वजीवात्मतर्पणम् ३६ पुराण्यनेन सृष्टानि नृतिर्यगृषिदेवताः शोते रूपेण जीवेन पुरेषु पुरुषोत्तमसौ ३७ तेष्वेषु भगवान् राजंस्तारतम्येन वर्तते तस्मात्पात्रं हि पुरुषो यावानात्मा यथेयते ३८ दृष्ट्वा तेषां मिथो नृणामवज्ञानात्मतां नृप त्रेतादिषु हरेरर्चा क्रियायै कविभिः कृता ३९ ततोऽर्चायां हरिं केचित्संश्रद्धाय विपर्यया उपासत उपास्तापि नार्थदा पुरुष द्वेषाम् ४० पुरुषेष्वपि राजेन्द्रस्य पात्रं ब्राह्मणं विदुः तपसा विद्यया तुष्ट्या धत्ते वेदं हरेस्तनुम् ४१ नन्वस्य ब्राह्मणाराजन् दृष्ट्वा स्य जगदात्मनः पुनंतः पादरजसा त्रिलोकीं दैवतं महत् ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे सदाचारनिर्णये चतुर्दशोऽध्यायः १४ नारद उवाच कर्मनिष्ठा हि जाकेचित्तपोनिष्ठानृपा परे स्वाध्यायेऽन्ये प्रवचने ये केचित्ज्ञानयोगयोः १ ज्ञाननिष्ठाय देयानि कल्याणानंत्यमिच्छता दैवे च तदभावे स्यादितरेभ्यो यथाऽर्हतः २ द्वौ दैवपितृकार्ये त्रीने कैकमुभयत्र वा भोजयेत्स स मृद्दोऽपि श्राद्धं कुर्यान्न विस्तरम् ३

णामर्थदानं भवति पुरुषेषु द्वेषं हि

त्वाऽर्चिता सती सापि मंदाधिकारिणां पुरुषार्थप्रदा भवत्येवेत्यर्थः ४० पुरुषेष्वेव जात्या तप आदिभिश्च पुनर्विशेषांतरमाह पुरुषेष्वपीति यो धत्ते तं स पात्रं विदुः ४१ एतदेव कैमुत्यन्यायेन दृढयति नन्वस्येति ४२ इति सप्तमे टीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ ततः पंचदशोऽसर्ववर्णाश्च मनिबंधनम् सारतः संग्रहेणाथ वर्णयते मोक्षलक्षणम् सर्वेषामपि मोक्षधर्माणां सारसंग्रहार्थं मध्यायप्रारंभः तत्र श्राद्धगतान् विशेषानाह कर्मनिष्ठा इति स्वाध्यायादिषु परिनिष्ठिता इति शेषः १ कल्याणि पितृनुद्दिश्य देयानि दैवे च हव्यान्यपि तस्मै देयानि यथाऽर्हत इति सर्वत्र ज्ञानादितारतम्येन २ ३ ४९

ननुविस्तरः कुतः प्राप्तो येन निषिध्यते तत्राह स्वजनानामर्पणात् जामातो चेन्निमं च्यते तद्वा दयः कथं वज्या इत्येवं प्रामाद्विस्तरादित्यर्थः ४
मुन्यन्नमारण्यं व्रीह्यादि हरिदैवतं हरये निवेदितं सत् ५ पुरुषात्मकमीश्वरस्वरूपम् ६ ७ दंडस्य न्यासः हिंसायास्त्यागोयः एतादृशोऽन्यो नास्ति ८
अतएवोत्तमाधिकारिणो बाह्यानि कर्माणि त्यजंतीत्याह एक इति अनीहानिष्कामाः ज्ञानदीपिते आत्मस्फूर्तिमति आत्मसंयमने जुहति
मनो निषम्यत दंतराय तथा त्यजंतीत्यर्थः तदुक्तं सर्वज्ञसूक्तेः प्रत्यक् स्फूर्तिरसत् स्फूर्तिस्तनुनिष्ठा विधातकम् संलक्ष्य संत्यजेत्कर्म त्यजन्विघ्न
हतोन्यथेति ९ मामामेषः ध्रुवं हन्यादिति कुतः अकरुणाः तत्कुतः अस्मत्प्राणतर्पकः तत्किम् अतश्च आत्मतत्त्वानभिज्ञः तथा च शु-

देशकालोचिता श्रद्धा इव्यपात्रार्हणानि च सम्यग्भवन्ति नैतानि विस्तरात्स्वजनार्पणात् ४ देशकाले च संप्राप्ते मु-
न्यन्नं हरिदैवतम् श्रद्धया विधिवत्सात्रेन्यस्तं कामधुगक्षयम् ५ देवर्षिपितृभूतेभ्य आत्मने स्वजनाय च अन्नं
संविभजन् पश्येत्सर्वं तत्पुरुषात्मकम् ६ न दद्याद्दामिषं श्राद्धे न चाद्याद्दर्मतत्त्ववित् मुन्यन्नैः स्यात्पराप्रीतिर्यथा
न पशुहिंसया ७ नैतादृशः परो धर्मो नृणां सद्धर्ममिच्छताम् न्यासो दंडस्य भूतेषु मनोवाक्कायजस्ययः ८ एकेकं कर्म
मयान्यज्ञानं ज्ञानिनो यज्ञवित्तमाः आत्मसंयमनेऽनीहा जहति ज्ञानदीपिते ९ इव्ययज्ञेयं द्यमाणं हृष्टा भूता
नि विभ्यति एष मा करुणो हन्यादतश्चोत्थस्मत्प्राणतर्पणम् १० तस्माद्देवोपपन्नेन मुन्यन्नेनापि धर्मवित् संतुष्टो ह-
रहः कुर्यान्नित्यने भित्तिकीः क्रियाः ११ विधर्मः परधर्मश्च आभास उपमा छलः अधर्मशाखाः पंचेमाधर्मज्ञो धर्मव-
त्यजैत् १२ धर्मबाधो विधर्मः स्यात्परधर्मोऽन्यचोदितः उपधर्मस्तु पारवंडोदंभो वा शब्दमिच्छलः १३ यस्त्विच्छ-
याकृतः पुंभिराभासो ह्याश्रमात्पृथक् स्वभावविहितो धर्मः कस्य नेष्टः प्रशांतये १४

तिः नतं विदाथय इमा ज जानान्यद्युष्मा

कमंतरं बभूव नीहारेण प्रावृता जलप्याचा स्मत्प्राणतर्पणं उक्थशासश्चरंतीति १० प्रस्तुतमनुवर्तयति तस्मादिति ११ अधर्मवत्साक्षान्निषिद्धवत्
१२ क्रममनादृत्य पंचापित्याचष्टे धर्मबाधः धर्मबुद्ध्याऽपि यस्मिन् क्रियमाणे स्वधर्मबाधः अन्यस्य चोदितोऽन्यस्य परधर्मः उपमेति व्याचष्टे
उपधर्मस्त्विति शब्दस्य भित्तु भेदः अन्यथा व्याख्यातं यस्मिन् यथा दशावरान् भोजयेदित्युक्ते दशाभ्योऽवरानिति शब्दभृदिति पाठे धर्मशब्द
मात्रं विभर्तीति तथा यथा गां दद्यादित्युक्ते मरिष्यं त्यागोर्दानम् १३ स्वधर्मानुष्ठानानंतरं धर्मभूयस्त्वादपि परधर्मो नानुष्ठेयः अनुपयोगादि

त्याह स्वभावविहित इति १४

किंच अधनो धर्मार्थं धनं नेहेत नापेक्षेत धनार्थं न व्याप्रियेतेति वा दैवोपपन्नेनैव स्वधर्मसिद्धेरुक्तत्वात् यात्राऽर्थमपि नेहेत इति एतत्पंचय-
ति अनीहेतिसाद्धैः षड्विः १५ १६ उपानहोपादयो र्यस्य स उपानत्पात्तस्य १७ ग्रहपालः श्वातद्वदाचरति १८ १९ क्षुधातृषाचजनः कामस्यांतं याति
अन्नोदकातिरिक्तकामांतराभावात् क्रोधस्य वांतं याति एतस्य क्रोधस्य यत्फलं हिंसातस्योदयान्निष्यन्तेः दिशोजित्वाऽपि भक्तवोभुक्ताऽपिलो-
भस्य नैवांतं यातीत्यर्थः २० २१ इदानीं कामादिजयोपायानाह असंकल्पादिचतुर्भिः जयेदिति यथाऽपेक्षमन्वेति अर्थं अनर्थदर्शनेन तत्त्वावम-
र्शनात् अद्वैतानुसंधानेन २२ आन्वीक्षिक्या आत्मानात्मविवेकेन महतां सात्विकानां सेवया योगस्यांतरायान् लोकवार्तादीन् २३ येभ्योभू-

धर्मार्थमपि नेहेत यात्राऽर्थं वा धनोऽधनम् अनीहानीहमानस्य महाहेरिवृत्तिदा १५ संतुष्टस्य निरीहस्य स्वात्मा रा-
मस्य यत्स्मरवम् कुतस्तत्कामलोभेन धावतोऽर्थे हयादिशः १६ सदा संतुष्टमनसः सर्वाः स्मरवमयादिशः शर्करा कं-
टकादिभ्यो यथोपापनत्पदः शिवम् १७ संतुष्टः केन वाराजन्नवर्त्तेतापिवारिणा औपस्थ्यजैर्ह्यकार्पण्याद्ग्रहपाला-
यते जनः १८ असंतुष्टस्य विप्रस्यते जो विद्यातपो यशः स्त्रवतीन्द्रियलोत्येन ज्ञानं चैवावकीर्यते १९ कामस्यांतं च
क्षुत्तृडभ्यां क्रोधस्येतत्फलोदयात् जनो याति नलोभस्य जित्वा भुक्तादिशोभुवः २० पंडिता बहवो राजन् बहुज्ञाः
संशयोच्छिदः सदसस्पतयोऽप्येकै असंतोषात्पतंत्यधः २१ असंकल्पाज्जयेत्कामं क्रोधं कामविवर्जनात् अर्थान-
र्थे क्षयालोभं भयंतत्त्वावमर्शनात् २२ आन्वीक्षिक्या शोकमोहोदंभं महदुपासया योगांतरायान्मौनेन हिंसां काया-
द्यनीहया २३ रूपयाभूतजन्दुः खदेव जह्यात्समाधिना आत्मजं योगवीर्येण निद्रां सत्त्वनिषेवया २४ रजस्तमश्च स-
त्त्वेन सत्त्वं चोपशमेन च एतत्सर्वं गुरोर्भक्त्या पुरुषोत्थं जसाजयेत् २५ यस्य साक्षाद्गवतिज्ञानदीपप्रदे गुरो मर्त्या-
सद्दीः श्रुतं तस्य सर्वकुंजरशोचवत् २६ एष वै भगवान् साक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः योगेश्वरैर्विमृग्यांघ्रिलोके वैमन्यते-
नरम् २७ तभ्योभयं जायेत ते षेव रूपयाहिताचरणेन दैवं देवोपसर्गनिमित्तं वृथामनः पीडादि तदुक्तं याज्ञवल्क्येन विमना विफलारं-

भः संसीदत्यनिमित्तत इति आत्मजं देहजं योगवीर्येण प्राणायामादिबलेन सत्त्वनिषेवया सात्विकाहारादिना २४ २५ ननु कथं गुरोर्भक्त्या स-
र्वजयः स्यात्तस्यापि मनुष्यत्वेन तदवस्थत्वात्तत्राह यस्येति मर्त्यासद्दीः मनुष्य इति दुर्बुद्धिः तस्य शास्त्रश्रवणं कुंजरस्नानवद्वार्यम् २६ ननु गुरोर-
पि पुत्रादयस्तं नरमेव मन्यन्ते अत आह एष गुरुः साक्षाद्गवानेव भवेत् लोकस्य नरो साविति बुद्धिर्भ्रान्तिरित्यर्थः यद्वा नहितसुखादेर्मनुष्यबु-

एवं सर्वैरुपायैः कामादिवेगं जित्वा नियतेन्द्रियो भूत्वा ध्यानपरो भवेत् अन्यथा तं प्रति सर्वशास्त्रवैफल्यं स्यादित्याह षडुर्गेति सर्वा अपि नियम
चोदनाः इष्टापूर्तादिविषयाः षडिन्द्रियवर्गस्य यः संयमः तस्मिन्नेवैकस्मिन्नंतोयासांतदेकपरा इत्यर्थः न च तावतापि चरितार्था इत्याह तदंताः सत्यो
ऽपि यदियोगान्धारणाध्यानसमाधीन् नो आवहेयुः न साधयेयुस्तर्हि केवलं श्रमावहा एवेत्यर्थः २८ एतदेव दृष्टं तेनाह यथावार्तादयः कृष्या
दयः अर्थाः तत्फलानि च योगस्यार्थं मोक्षं न साधयंति प्रत्युत अनर्थाय संसारायैव असतो बहिर्मुखस्य इष्टापूर्ताद्यपि तथा २९ एवं योगं युंजतो
पियस्य कुटुंबादिसंगे न चित्तं विक्षिप्ये ततस्य कृत्यमाह यश्चित्तस्य विजये यत्त उद्युक्तः स भिक्षुः स्यात् संन्यसेत् तथा च स्मृतिः दं द्वाह तस्य गार्ह

षडुर्गसंयमेकांताः सर्वा नियमचोदनाः तदंतायदि नो योगानावहेयुः श्रमावहाः २८ यथावार्तादयो ह्यर्था योगस्यार्थं
न विभ्रति अनर्थाय भवेयुस्ते पूर्तमिष्टं तथाऽसतः २९ यश्चित्तं विजये यत्तः स्यान्निःसंगोऽपरिग्रहः एको विविक्तश
रणो भिक्षुर्भिक्षामिताशनः ३० देशेषु चोसमे राजन् संस्थाप्यासनमात्मनः स्थिरं समं स्रवं तस्मिन्नासीत ज्वं गओ
मिति ३१ प्राणापानौ सन्निरुद्धात्पूरकुंभकरे चकैः यावन्मनस्त्यजेत् कामान् स्वनासाग्रनिरीक्षणः ३२ यतो यतो निः
सरति मनः कामहतं भ्रमत् ततस्तत उपाहृत्य हृदि रुंध्याच्छनैर्बुधैः ३३ एवमभ्यसतश्चित्तं कालेनात्पीयसायते
अनिशंतस्य निर्वाणं यात्यनिधनवद्विवत् ३४ कामादिभिरनाविद्धं प्रशांतारिवलवृत्तियत् चित्तं ब्रह्मसरवस्पृष्टं
नैवोत्तिष्ठेत् कर्हिचित् ३५ युः प्रव्रज्य गृहात्पूर्वं त्रिवर्गावपनात्पुनः यदि सेवेत तान् भिक्षुः सर्वैर्वांताश्च पत्रपः ३६
यैः स्वदेहः स्मृतो नात्मा मर्त्यो विद्वद्भूमिभस्मसात् त एनमात्मसात्कृत्वा श्लाघयंति ह्यसत्तमाः ३७

स्थं ध्यानभंगादि

कारणम् लक्षयित्वा गृहीस्पृष्टं संन्यसेदविचारयन्निति भिक्षया प्राप्ते मितमशनं यस्य सः ३० ऋजुसममंगं यस्य सः स्रवं यथाभवत्येवमा
सीत ओमित्युच्चारयन्निति शेषः ३१ ३२ ३३ एवमनिशमभ्यसतस्तस्य यते श्चित्तं निर्वाणं शांतिं याति ३४ न च पुनर्विक्षिप्ये तेत्याह कामा
दिभिरक्षुभितं यश्चित्तं तन्नोत्तिष्ठेत् यतः प्रशांता अरिवलावृत्तयो यस्य कुतः ब्रह्मसरवेन स्पृष्टम् ३५ यस्तु प्रव्रज्यां कृत्वाऽपि भोगमभि
लिप्सुः स्यात् तं निदति यदिति त्रयाणां धर्मादीनां वर्गः आसमंतादुप्यते यस्मिन् तस्मात् गृहात् तान् धर्मादीन् वांताशी छर्दितभोजी निर्ल
जश्च सः ३६ न च दमयितं दृष्टत्वादित्याह यैः पूर्वस्वदेहः अनात्मादिरूपः स्मृतः चिंतितः त एव पुनरेतमात्मेति मत्वा श्लाघयंति स्तावप्यंति हि ३७

यतिमुपलक्षणीकृत्यान्यानपि स्वधर्मत्यागिनो निंदति गृहस्थस्येति द्वाभ्याम् ३८ ३९ नन्वात्मतत्त्वज्ञस्य भिक्षोरिन्द्रियलोभ्येऽपि को दोषस्त
 आह आत्मानं परं ब्रह्म चेज्जानीयात् ज्ञानेन धुतानिरस्ता आशयावासनायस्य तस्य ज्ञानिनो लौल्यमेव न संभवतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः आ
 त्मानं चेद्विजानीयादयमस्मीति पूरुषः किमिच्छन्कस्य कामाय शरीरमनुसंज्वरेदिति ४० अज्ञस्य तु लौल्येन नरकपातापत्तेरप्रमत्तेन सदा
 तत्त्वज्ञानेयतितत्त्वमितीममर्थमात्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव चेत्यादि श्रुत्युक्तं रथरूपकद्वारेणाह आहुरिति षड्विः इन्द्रियेशं मनोऽभी
 षून् रश्मीनाहुः मात्राः शब्दादीन् वर्त्मानि गंतव्यदेशानाहुः सत्त्वं चित्तम् बृहद्देहव्यापि बंधुरं बंधनम् चित्तं विना त्वनिबद्धमिव शरीरं भव

गृहस्थस्य क्रियात्यागो व्रतत्यागो बहोरपि तपस्विनो ग्रामसेवा भिक्षोरिन्द्रियलोभ्यता ३८ आश्रमापसदाह्ये
 तैरेव त्वाश्रमविडम्बकाः देवमाया विमूढांस्तानुपेक्षेतानुकंपया ३९ आत्मानं चेद्विजानीयात् परं ज्ञानधुताशयः
 किमिच्छन्कस्य वा हेतोर्देहं पुष्पातिलपतः ४० आहुः शरीरं रथमिन्द्रियाणि हृद्यानभीषून् मन इन्द्रियेशम् वर्त्मानि
 मात्राधिषणां च सूतं सत्त्वं बृहद्बन्धुरमीशम् ४१ अक्षं दशप्राणमधर्मधर्मौ चक्रेऽभिमानं रथिनं च जीव
 म् धनुर्हितस्य प्रणवपठति शरं तु जीवं परमेव लक्ष्यम् ४२ रागो द्वेषश्च लोभश्च शोकमोहो भयं मदः मानोऽव
 मानोऽसूया च माया हिंसा च मत्सरः ४३ रजः प्रमादः क्षुन्निद्रा शत्रवस्त्वेवमादयः रजस्तमः प्रकृतयः सत्त्वप्रकृ
 तयः क्वचित् ४४ यावन् नृकाय रथमात्मवशोपकल्पं धत्ते गरिष्ठचरणार्चनयानि शातम् ज्ञानासिमच्युतब
 लोदधदस्तशत्रुः स्वाराज्यतुष्टुपशांत इदं विजह्यात् ४५

ति ईशसृष्टमिति बंधनकर्ता त्वीश एवेत्यर्थः ४१ प्राणादयः पंच नागः कूर्मश्च कृकलो देवदत्तो धनं जय इत्येवं दशविधं प्राणमक्षम्
 अभिमानं साहंकारं जीवम् रथिनम् शुद्धं जीवं शरम् परं ब्रह्म लक्ष्यम् यथा धनुषा शरो लक्ष्ये निपात्यते तथा प्रणवेन जीवो ब्रह्मणि नि
 पात्यत इत्यर्थः ४२ रागादयो जेतव्याः शत्रवः ४३ तत्र रजोऽभिनिवेशः क्वचित् आरूढसमाधेः सत्त्वप्रकृतयोऽपि परोपकारादिप्रवृत्तयः
 शत्रवः ४४ नृकायरूपं रथम् आत्मवशः उपकल्प इन्द्रियादिपरिकरो यस्मिन् तथा भूतं यावद्धत्ते तावदेव गरिष्ठानां गुरूपानां चरणसेव
 यानि शितं ज्ञानरवद्भविष्यत् अच्युताश्रयः सन्निरस्तशत्रुरुपशांतः स्वानंदेन तुष्टो भूत्वा इदं रथादिकमुपेक्षेत इत्यर्थः ४५

अच्युताश्रयाभावेबाधकमाह नोचेदिति असंतोर्बहिर्मुखायेदंन्द्रियवाजिनः सूतश्चतेउत्पथं प्रवृत्तिमार्गं नीत्वाविषयारब्धेषुदस्युषुनिक्षि-
पंति हयैः सूतेनचसहवर्तमानम् तमोऽधेतमसाव्यासे उरुमृत्युभयंयस्मिन् ४६ ननुवेदविहितेषापूर्तादिकारिणः पुंसः कथमेवमनर्थप्रा-
प्तिः स्यात् इत्याशंक्यवेदोक्तकर्मणांदैवित्व्यं दर्शयन्फलभेदमाह प्रवृत्तंचेतिदशभिः ४७ हिंस्रंश्येनादिकर्म अशांतिदमत्यासक्तियुक्त-
म् आदिशब्दार्थविवरणम् दर्शयेति पशुः पशुयागः सक्तः सोमयागः ४८ हुतंवैश्वदेवं प्रहुतंबलिहरणम् एतत्सर्वमिष्टमुच्यते एतदे-
वयदिकाम्यम् अशांतिदंचतर्हिप्रवृत्तारव्यमपीत्यर्थः आजीव्यंपपादि ४९ प्रवृत्तेनकर्मणा आरोहावरोहाभ्यामावृत्तिप्रकारमाह द्रव्य-
स्यचरुपुरोडाशादेः सूक्ष्मोविपाकः परिणामोदेहांतरारंभकः येनसंपरिषक्तोगच्छति यएवश्रुतौअपशब्देनोक्तः इतितुपंचम्यामाहुना

नोचेत्प्रमत्तमसदिन्द्रियवाजिसूतानीत्वोत्पथंविषयदस्युषुहिक्षिपंति तेदस्यवः सहयसूतममुंतमोऽधेसंसारकू-
पउरुमृत्युभयेक्षिपंति ४६ प्रवृत्तंचनिवृत्तंचद्विविधंकर्मवेदिकम् आवर्त्तेतप्रवृत्तेननिवृत्तेनाश्रुतेमृतम् ४७
हिंस्रंद्रव्यमयंकाम्यमग्निहोत्राद्यशांतिदम् दर्शश्चपूर्णमासश्चचातुर्मास्यंपशुःसक्तः ४८ एतदिष्टंप्रवृत्ता-
रव्यंहुतंप्रहुतमेवच पूर्तंसरालयारामकूपार्जीव्यादिलक्षणम् ४९ द्रव्यसूक्ष्मविपाकश्चधूमोरात्रिरपक्षयः अ-
यनंदक्षिणंसोमोदर्शोषधिवीरुधः ५० अन्नंरेतइतिक्ष्मेशपितृत्यानंपुनर्भवः एकैकश्येनानुपूर्वभूत्वाभूत्वे
हजायते ५१

वापः पुरुषवचसोभवंतीति पाठांतरेद्रव्यशब्देनतेजोमात्राशब्दोक्तानीन्द्रियाणि सूक्ष्मविपाकशब्देनहृदया-
ग्रप्रद्योतः तथाचश्रुतिः सइमास्तेजोमात्राः समभ्याददानोहृदयमेवान्वक्रामतीति तथातस्यहैतस्यहृदयाग्रंप्रद्योततेनैव आत्मानि-
ष्क्रामतीति धूमादिशब्दैस्तत्तदभिमानिन्योदेवताः तत्रापक्षयः कृष्णापक्षः सोमः सोमलोकः तत्रमुक्तभोगस्यावरोहणप्रकारमाह द-
र्शइत्यादि विपरीतलक्षणयाविशिष्टभोगक्षयशोकाग्निनादेहलयेनादर्शनमुच्यते एतदुक्तंभवति भूतसूक्ष्मयुक्तो धूमाद्यातिवाह-
कदेवताभिः सोमलोकंप्रापितः तद्भोगाचसानेविलीनदेहोवृष्टिद्वारेणोषधिवीरुधादिसाम्यापत्तिक्रमेणजायते एवंपुनर्भवहेतुः पि-
तृत्यानंप्रवृत्तकर्ममार्गइति ५० क्ष्मेशहेतूपते पुनर्भवमेवाह एकैकश्येनप्रत्येकंक्रमेणभूत्वातत्तत्सान्निध्यंप्राप्येह भूमौजाय-
ते ५१ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

तत्राधिकारिणमाह निषेकादिति अन्यस्त्विष्टादिकार्येष्वेवंजन्मनलभत इत्यर्थः निवृत्तकर्मनिष्ठस्योपासनादिविशेषमुपदिशन्नचिरादि
मार्गेण ब्रह्मलोकप्राप्तिमाह इन्द्रियेष्वित्यादिना यद्वा द्रव्ययज्ञेषु हिंसायादुर्निवारत्वादिति मुख्यं निवृत्तं कर्मैव दर्शयन्नाह ज्ञानेन दीप्यत इति
तथा तेषु इन्द्रियव्यापाराणामिष्टापूर्तादीनामिन्द्रियतावन्मात्रतां भावयन्तीत्यर्थः एवमुत्तरत्रापि ५२ उर्मौ दर्शनादिसंकल्परूपे मनसि वैकारि
कं विकारयुक्तं मनोवाचि विध्यादित्यक्षणायावाचाहिमनः कर्तृत्वादिविकारं भजति वर्णानां समाप्ताये समुदायेतद्विशेषत्वाद्वाचः स्वरे अका
रादिस्वरत्रयात्मके ५३ ओंकारं विंदीतं च नादे प्राणे सूत्रात्मनि महति ब्रह्मणि अग्निरिति तत्तदभिमानिन्यो देवताः प्राप्नोति पूर्ववत् दि
वाहः प्राहूस्तस्यैवांतः राकाशकुपक्षस्यांतः यद्वा प्राहूराका इति च पुराणमतम् उत्तरं त्वयनम् स्वराद्ब्रह्मा एवं ब्रह्मलोकं गतस्य भोगा

निषेकादिश्मशानांतैः संस्कारैः संस्कृतो हि जः इन्द्रियेषु क्रियायज्ञानज्ञानदीपेषु जुह्वति ५२ इन्द्रियाणि मन
स्युर्मौ वाचि वैकारिकं मनः वाचं वर्णं समाप्तायेतमोंकारस्वरं न्यसेत् ५३ ओंकारं विंदीतं च नादे तंतु प्राणे महत्य
मुम् अग्निः सूर्यो दिवा प्राणहः शक्लाराकोत्तरं चरात् ५४ विश्वश्च तेजसः प्राज्ञ सूर्य आत्मा समन्वयात् ५४ देव
यानमिदं प्राहुर्भूत्वा भूत्वाऽनुपूर्वशः आत्मयाज्युपशांतात्माद्यात्मस्थो न निवर्तते ५५ य एते पितृदेवानामय
ने वेदनिर्मिते शास्त्रेण च क्षणावेदजनस्थोऽपि न मुह्यति ५६ आदावं ते जनानां स ह्यहिरंतः परावरम् ज्ञानं ज्ञे
यं वचोवाच्यं तमोज्यातिस्त्वयं स्वयम् ५७

वसाने मोक्षप्रकारमाह विश्व इति विश्वः स्थूलोपाधिः सः स्थूलं सूक्ष्मे विलाप्य सूक्ष्मोपाधिस्तैजसो भवति सूक्ष्मं कारणे विलाप्य का
रणोपाधिः प्राज्ञो भवति कारणं च सर्वसाक्षित्वेनान्वयात् साक्षिस्वरूपे विलाप्य तुर्यो भवति तेषां च व्यभिचारिणां साक्ष्याणां लये शुद्ध
आत्मा भवति मुच्यत इत्यर्थः ५४ ययेतरो भूत्वा निवर्तते तथा न निवर्तत इत्यर्थः ५५ वेदेन निर्मिते ते धूममभिसंभवतीत्यादिना च निश्च-
येन विविच्य ज्ञापितेत्यर्थः जनस्थोऽपि देहस्थोऽपि न मुह्यति ५६ तत्र हेतुमाह आदाविति जनानां देहानामादौ कारणत्वेन अंते वा
ऽवधित्वेन यत्सत् तथा बहिर्भोग्यमंतर्भोग्यपरमवरंच उच्चनीचम् तमोऽप्रकाशः ज्योतिः प्रकाशः तत्सर्वमयं ज्ञानी स्वयमेव न तस्माद्य-
तिरिक्तं वस्तु किंचिदस्ति येन मुह्येदित्यर्थः ५७

ननुतर्हि कथं पृथगर्थस्तस्यापि प्रतीयते तत्राह आबाधितः तर्कविरोधेन सर्वतो बाधितोऽपि आभासः प्रतिबिम्बादिः वस्तुतया स्मृतः
तद्दैर्घ्यं द्रियकं सर्वमर्थत्वेन विकल्पितम् ननु परमार्थतः दुर्यतत्वात् ५८ तदेवाह क्षित्यादीनां पञ्चभूतानां छाया ऐक्यबुद्ध्या लंबनरूपं देहादि
संघातारंभपरिणामानां मध्ये कतमापि न भवति न तावत्तेषां संघातः वृक्षाणामिव वनम् एकदेशाकर्षणे सर्वाकर्षणानुपपत्तेः न ह्येकस्मिन् वृक्षे
आकृष्टे सर्वं वनमाकृष्यते न च विकारः आरब्धो अवयवी अपिशब्दान्न परिणामोऽपि कुतः सकिं स्वावयवेष्वप्यपरिणतेभ्यो वा पृथक् तदन्वि
तो वा न तावदत्यंतं पृथक् तथा अप्रतीतेः न चान्वितः सकिं प्रत्यवयवं सर्वोऽपि अन्वेति अंशेन वा आद्ये अंगुलिमात्रेऽपि देहबुद्धिः स्यात् द्विती
येतस्याप्यंशांगीकारे सत्यनवस्था स्यात् अतो मृषैवेत्यर्थः ५९ एवं देहादेर्मिथ्यात्वमाह धारयंतीति धातवो महाभूतानि तन्मात्रैः सूक्ष्मे रव
यवैर्विनानस्युः अवयवित्वात्तेषामपि तर्ह्यवयवः सत्य इति चेत्तत्राह उक्तप्रकारेणावयविन्यसति अवयवोऽप्यंततोऽसन्नेव स्यात् अवयव

अबाधितोऽपि त्याभासो यथा वस्तुतया स्मृतः दुर्यतत्वादैर्द्रियकं तद्दर्थं विकल्पितम् ५८ क्षित्यादीनामिहार्थानां
छायानकतमापि हि न संघातो विकारोऽपि न पृथङ्गान्वितो मृषा ५९ धातवोऽवयवित्वाच्च तन्मात्रावयवैर्विना
नस्युर्ह्यसत्यवयविन्यसन्मवयवोऽततः ६० यत्सादृश्यं भ्रमस्तावद्बुद्धिकल्पे सति वस्तुनः जाग्रत्त्वाप्येयथा स्वप्ने तथा
विधिनिषेधता ६१ भावाद्देतं क्रियाद्देतं द्रव्याद्देतं यथात्मनः वर्तयन्स्वानुभूत्यहं त्रीन्स्वप्नान्धुनुते मुनिः ६२

विप्रतीत्यन्यथानुपपत्तिं विना तत्सद्भावे प्रमाणाभावादित्यर्थः तदुक्तं पञ्चमस्कंधे एवं निरुक्तं क्षितिशब्दवृत्तमित्यादि ६० ननु अवयविनोऽ
भावे आगमापायिषु बाल्यादिषु सोयं देवदत्त इति प्रत्यभिज्ञानं न स्यात् तदुक्तं भट्टैः आविर्भावतिरोभावधर्मकेष्वनपायियत् तद्दर्शितं तत्रा
ह स्यादिति वस्तुनः परमात्मनो विकल्पे भेदे असति यद्वा वस्तुनोऽविकल्पे सति पूर्वपूर्वारोपसादृश्यात् स एवेति भ्रमः स्यात् स च तावदेव या
वदविद्या निवृत्तिः ननु सर्वमिथ्यात्वेशास्त्रस्य विधिनिषेधकता कथं तत्राह स्वप्नमध्ये जाग्रत्त्वाप्यवस्थायथेति ६१ इदानीमुक्तमेवाद्देतं भा
वनात्रयोपदेशेन दृढीकरोति भावाद्देतमिति चतुर्भिः वर्तयन्नालोचयन् स्वानुभूत्या आत्मतत्त्वानुभवेन त्रीन् जाग्रदादीन् त्रय आवसथा
स्त्रयः स्वप्ना इति श्रुतेः यद्वा वस्तुभेदबुद्धिरेकः स्वप्नः तंतस्तत्तदधिकारभेदेन कर्मभेदबुद्धिः द्वितीयः ततो मत्कर्मसाधितमेतत्फलं ममैव भोग्यमि
ति तृतीयः तान् धुनुते निवर्तयति ६२ ५९

कार्यकारणयोर्वस्त्वैक्यस्यमर्शनमालोचनम् तंतुरेव न पटति ६३ मनोवाकृतनुभिः कृतानां कर्मणां समर्पणं तैः समर्पणमिति वा उद्देश्यफल
भेदो हि क्रियाभेदे हेतुः ईश्वरार्पणे च तदभावात् क्रियाणामर्पणम् ६४ आत्मनः स्वस्य जायादीनां च स्वार्थश्च कामश्च तयोः देहादीनां पंचभूता-
त्मकत्वेन भोक्तुश्च परमात्मत्वेनाभेदालोचनेनार्थकामयोर्यदेक्यदर्शनमित्यर्थः ६५ उक्तानां श्रमधर्मान् संक्षिप्याह यदिति यत्तद्रव्यम् येनो-
पायेन यतः सकाशात् ६६ प्रसूतमुपसंहरति एतैरिति अस्य श्रीकृष्णस्य गतिम् तद्वक्तिभाकृतस्य भक्तः ६७ एतत्सर्वसाधारणमुक्तम् भ

कार्यकारणवस्त्वैक्यमर्शनं पटतंतुवत् अवस्तुत्वाद्द्विकल्पस्य भावाद्वैतं तदुच्यते ६३ यद्ब्रह्मणि पुरे साक्षात्सर्व
कर्मसमर्पणम् मनोवाकृतनुभिः पार्थक्रियाद्वैतं तदुच्यते ६४ आत्मजायास्तदादीनामन्येषां सर्वदेहिनाम् य
त्स्वार्थकामयोर्यदेक्यं द्रव्याद्वैतं तदुच्यते ६५ यद्यस्य वाऽनिषिद्धं स्याद्येन यत्र यतो नृप स तेने हेतु कर्माणि नरो नान्ये
रनापीति ६६ एतैरन्यैश्च वेदां चैव तन्मानः स्वकर्मभिः गृहेऽप्यस्य गतिया याद्राजंस्तद्वक्तिभाङ्गः ६७ यथा हि यूयं नृ
पदेव दुस्त्यजादापह्नादुत्तरतात्मनः प्रभोः यत्पादपंकेरुहसंव्याभवानहारधीनिर्जितदिग्गजः कृतून् ६८
अहंपुरा भवं कश्चिद्गंधव उपबर्हणः नाम्नाऽतीति महाकल्पे गंधर्वाणां सुसंमतः ६९ रूपपेशलमाधुर्यसौगंध्याप्रि
यदर्शनः स्त्रीणां प्रियतमो नित्यमत्तस्तु पुरुलपटः ७० एकदा देवसन्नेतु गंधर्वाप्सरसांगणाः उपहृता विश्वसृग्
भिः हरिगाथोपगायने ७१

क्तस्य तु भक्तिरेव सर्वपुरुषार्थहेतुरिति पांडवानेवलक्षीकृत्याह यथाहीति हेतुपदेन नृपैर्देवैश्च स
हायैर्दुस्त्यजादिति वा आत्मनः श्रीकृष्णादेवप्रभोर्हेतोः अडभाव आर्षः उत्कर्षेणातरतेत्यर्थः यथायथावत् तमेव भजतेति शेषः यद्वा
यथा आपह्नादुत्तीर्णस्त्वम् यथा च कृतून् हापीत् तथा श्रीकृष्णादेवतारकात् संसारादप्युत्तरेत्यर्थः ६८ श्रीकृष्णसेवामहतामैव जया
प्नश्यति तत्कृपया च सित्यतीति दर्शयन् पूर्ववृत्तांतमाह अहमिति सार्द्धैः पंचभिः नाम्ना उपबर्हणः ६९ पेशलं सौकुमार्यम् रूपादिभिः
प्रियदर्शनं यस्य ७० ७१

महापुराणसप्तमस्कंधेश्रीधरस्वामिविरचितायां भागवतभावार्थदीपिकायां पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीनृसिंहाय नमोस्तु ॥ ७५

इति श्रीमद्भागवतसप्तमस्कंधः समाप्तः

स्त्रे

शक्र

प.

कश्यप

वामन

शक्रा

ऋसभा

मत्स्यावतार

रा.स.

दैत्य समुद्रमंथन

देव

स्त्रे

अथ श्रीमद्भागवत अष्टमस्कंधः प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः नमः श्रीपरमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदाय भक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामचंद्राय अथाष्टमेचतुर्विंशत्य
ध्यायेमनुवर्णनम् तत्कृतैर्ऋषिदेवैर्द्रौर्मूर्तिभिश्चहरेः सह १ प्रतिमन्वंतरं चैवमन्वाद्याः षट्पृथक्पृथक् प्रवर्तयंतिसद्धर्मान्पालयंत्याचरंति
च २ अतोमन्वंतरस्योक्तं सद्धर्मइतिलक्षणम् येन यौक्त्यमाणेन नरो न निरयं व्रजेत् ३ तत्रतु प्रथमे स्वायंभुवः स्वरोचिषस्तथा उत्तमस्ता
मसश्चेति चतुर्मनुनिरूपणम् ४ स्वायंभवेऽतरेऽनंतदुरंतगुणवर्णनात् सुदितः परिपप्रच्छ सर्वमन्वंतरस्थितिम् ५ स्वायंभुवस्येति त्रिभिः य
त्र विश्वसृजो मरीच्यादीनां मनुकन्यासपुत्रपौत्रादिसर्गः १ महायसो हरेः अत्र कचिद्बहुपाठांतरमस्ति तदुपेक्षितमस्माभिः २ यस्मिन्नतीतेय

ओं नमो भगवते वासुदेवाय राजोवाच स्वायंभुवस्येह गुरोर्वंशोयं विस्तराच्छ्रुतः यत्र विश्वसृजो स
र्गो मनुजान्यान्वदस्वतः १ यत्र यत्र हरेर्जन्मकर्माणि च महायसः गृणोति कवयो ब्रह्मस्तानि नो विदधृण्वताम् २ य
द्यस्मिन्नंतरे ब्रह्मन् भगवान् विश्वभावनः कृतवान् कुरुते कर्ता ह्यतीतेऽनागतेऽद्यवा ३ ऋषिरुवाच मनवो
ऽस्मिन् व्यतीताः षट्कल्पे स्वायंभुवादयः आद्यस्ते कथितो यत्र देवादीनां च संभवः ४ आकृत्या देवहृत्या च दुहित्रो
स्तस्य वै मनोः धर्मज्ञानोपदेशार्थं भगवान्पुत्रतांगतः ५ कृतं पुरा भगवतः कपिलस्यानुवर्णितम् आख्यास्य भ
गवान् यज्ञोयश्चकार कुरुहह ६ विरक्तः कामभोगेषु शतरूपापतिः प्रभुः विसृज्य राज्यं तपसे समाधाय वनमाविश
त् ७ सुनंदाया वर्षशतपदे केन भवस्यृशन् तप्यमानस्तपोधोरमिदमन्वाह भारत ८ मनु रुवाच ये
न चेत्तयतो विश्वं विश्वं चेत्तयते नयम् योजागर्तिशयानेऽस्मिन्नायं तं वेदवेदसः ९

कृतवान् यस्मिन्ननागतेय कर्ता करिष्यति अद्यवावर्तमानेय कुरुते तद्वदेत्यन्वयः ३ अस्मिन् कल्पे षट्मनवो व्यतीताः ४ तस्य म
नोः दुहित्रोः कपिलयज्ञमूर्तिभ्यां पुत्रतांगतः प्राप्तः ५ ६ ७ योरंदुस्तरंतपस्तप्यमानः समाधावनुभूतमिदं वक्ष्यमाणं निद्रितो-
च्छ्वसितवद्विस्मितइव उपदिशन् निव अनुवदन् निव चाष्टभिः श्लोकैरेत्याह ८ येन चिदात्मना विश्वं चेत्तयते चेत्तयति विश्वं तु यं न चेत्त
यते न चेत्तना करोति स्वतएव चिद्रूपत्वात् तत्र हेतुः अस्मिन् शयाने स्वपतियोजागर्तिसाक्षितया ९ तस्त्वेदसतु-

॥मवश्चरस्यापस्वरूपभूततादृषयज्ञाननश्यत्तत्राह यस्यतुपश्यतः चक्षुज्ञाननारब्धतिननश्याति तत्तदाकारणात्यन्नायावृत्तरवनाशानस्य

आत्मावास्यमिदंविश्वंयत्किञ्चिज्जगत्यांजगत् तेनत्यक्तेनभक्तंजीयामागृधःकस्यस्विद्धनम् १० यंनपश्यतिपश्यं
तंचक्षर्यस्यनरिष्यति तंभूतनिलयंदेवंसुपर्णमुपधावत् ११ नयस्याद्यंतोमध्यंचस्वपरोनांतरंबहिः विश्वस्यासू
नियद्यस्माद्विश्वंचतदृतमहत् १२ सविश्वकायःपुरुहूतईशःसत्यःस्वयंज्योतिरजःपुराणः धत्तेऽस्यजन्माद्यजया
त्प्रशक्त्यातांविद्ययोदस्यनिरीहआस्ते १३ अथाग्रैरुषयःकर्माणीहंतेकर्महेतवे ईहमानोहिपुरुषःप्रायोऽनीहां
प्रपद्यते १४ ईहतेभगवानीशोनहितत्रविषज्जते आत्मलाभेनपूर्णाधीनावसीदंतियेऽनुतम् १५

तः सिद्धज्ञानस्य नहिसवितृप्रकाशः प्रकाश्यनाशोनश्यतीतिभावः भूतानिनिलयोयस्यतंसर्वोतर्यामिणंतथाऽपि सपुर्णेशोभनपतनम
संगमुपधावतभजध्वम् ११ तस्यस्वरूपस्यनित्यत्वमेवोपपादयन्नाह नयस्येति अमूनिआद्यंतादीनिविश्वस्ययस्माद्भवन्ति विश्वंचयत्
यद्रूपमतएवाव्यभिचारित्वात् तत्क्रतंसत्यंमहत्परिपूर्णब्रह्म १२ ननुविश्वंचेतद्रूपंतर्हितस्यकुतो जन्माद्यभावः स्वप्रकाशत्वंवा कथंवाजग
ज्जन्मादिकर्तृत्वेनविकारिणः सत्यत्वंपूर्णत्वंचतत्राह सईशः अजः सत्यश्चस्वप्रकाशश्चपुराणश्चनिर्विकारः विश्वंकायोयस्यपुरूणिहूतानिना
मानियस्यतथाविधोऽपियतः अस्यविश्वस्यजन्मादिस्वशक्त्यामाययाधत्तेतौचनित्यसिद्ध्याविद्ययाउदस्यहित्वानिष्क्रियएवास्ते १३ यस्मादेव
मीश्वरः कर्मकृत्वासंत्यज्यनेक्षर्येणास्ते अथअस्माद्देतोः ऋषयोऽप्यग्रे आदौकर्माणिकुर्वन्ति किमर्थमकर्महेतवेमोक्षार्थम् पाठांतरेकर्मनाशा
य हियस्मात् १४ नन्योहमानः कर्मभिरवगुंठितः कोशकारइवबध्येतैवेतत्राह ईहतइति अतस्तमनुवर्तमानायेतेनावसीदंतिनविषज्जन्ते १५

तदेवंलोकानुग्रहायविश्वसृष्ट्यादियः करोति श्रीरामकृष्णाद्यवतारैश्च वेदोक्तमप्याचरतितंशरणं ब्रजामीत्याह तमिति निजं वर्त्मनरावतारा
तुरुपोमार्गः तत्रसम्यक्स्थितं अतर्हमानं कर्मचरंतं तथाऽपि जीववैलक्षण्यमाह निरहंकृतं निराशिषमनन्यचोदितमिति च निरहंकारत्वे
हेतुः बुधं निराशीषे हेतुः पूर्णम् अनन्यनियुक्तत्वे हेतुः प्रभुम् तथाऽपि कर्मानुष्ठाने हेतुः नृन्स्वाचारेण शिक्षयंतम् तत्किमर्थं तत्राह अस्मिन्ना
नृधर्मान्भावयति प्रवर्तयतीति तथा तम् १६ समाहितमपि संतंमंत्रोपनिषदं व्याहरंतं दृष्ट्वा सक्तो च्छुसितवद्विषमिव मन्वाना अस्मराया तु धाना
श्चक्षुधानिमित्तेन जग्धुमत्तुमप्यद्रवन् अभिदुदुवुः १७ यामैः स्वपुत्रैः त्रिविष्टपं स्वर्गमपालयत् स्वयमेवेन्द्रो बभूवेत्यर्थः तत्र प्रतिमन्वंतरं मन्वाद्-

तमीहमानं निरहंकृतं बुधं निराशिषं पूर्णमनन्यचोदितम् नृन् शिक्षयंतं निजवर्त्मसंस्थितं प्रभुं प्रपद्येऽखिलधर्ममा
वनम् १६ श्रीशुक उवाच इति मंत्रोपनिषदं व्याहरंतं समाहितम् दृष्ट्वाऽस्मराया तु धाना जग्धुमप्यद्रवन्
क्षुधा १७ तांस्तथाऽवसितान् विक्षयज्ञः सर्वगतो हरिः यामैः परिवृतो देवैर्हत्वाऽशासत्रिविष्टपम् १८ स्यारोचिषो
द्वितीयस्तु मनुरगनेः सक्तोऽभवत् द्रुमस्तत्पुष्पं परोचिष्यत्सुखं वास्तस्य चात्मजाः १९ तत्रेन्द्रो रोचनस्त्वासीद्देवाश्चतु
षितादयः ऊजस्तं मादयः सप्त ऋषयो ब्रह्मवादिनः २० ऋषेस्तु वेदशिरसस्तुषितानामपत्यं भूत् तस्याजज्ञेततो दे-
वो विष्णुरित्यभिविश्रुतः २१ अष्टाशीतिसहस्राणि मुनयो ये धृतव्रताः अन्वशिक्षन् व्रतंतस्य कौमारे ब्रह्मचारिणः
२२ तृतीय उत्तमो नाम प्रियव्रतसक्तो मनुः पवनः सृजयो यज्ञहोत्राद्यास्तत्कृतानृप २३ वसिष्ठतनयाः सप्त ऋषयः
प्रमदादयः सत्यावेदश्रुता भद्रा देवा इन्द्रस्तस्य जित् २४ धर्मस्य सूनृताया तु भगवान्पुरुषोत्तमः सत्यसेन इति रव्या
तोजातः सत्यव्रतैः सह २५

यः षडन्येऽन्ये भवंति तथा हि सूनृतो द्वादशो वक्ष्यति मन्वंतरं मनुर्देवामनुपुत्राः सरेश्वराः ऋषयोऽंशावतारश्च हरेः
षड्विधमुच्यते इति तत्राद्ये स्वायं भवो मनुः प्रियव्रतोत्तमपादो मनुपुत्रो यामादयो देवाः मरीचिप्रसुरवाः सप्त ऋषयः गन्धो हरेरवतारः इन्द्रश्च
स एवेति तन्मन्वंतरं पंचविधमेव तच्चतुर्थस्कंधोपक्रमे निरूपितम् १८ द्वितीयादिषु त्रिषु मन्वंतरेषु मन्वाद्मन्वाद्
यावद्भजेन्द्रमोक्षप्रश्नम् १९ २० २१ विष्णोरसात् इति तमाह अष्टाशीतिसहस्राणीति २२ २३
ये द्वितीयस्त्विति-

बादरायण एतत्तेश्रोतुमिच्छामहेव्यम् हरिर्यथागजपतिग्राहयस्तममूमुचत् ३१ तत्कथासुमहत्सुण्यंधन्यस्व-
 स्ययनंशुभम् यत्रयत्रोत्तमश्लोकोभगवानूगीयतेहरिः ३२ सूतउवाच परीक्षितेवंसतुबादरायणिः प्रा-
 योपविष्टेनकथासुचोदितः उवाचविप्राःप्रतिनंद्यपार्थिवंसुदासुनीनांसदसिस्मशृण्वताम् ३३ इतिश्रीभागव-
 तेमहापुराणेअष्टमस्कंधेमन्वंतरानुचरितेप्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुकउवाच आसीद्विरिवरोराजंस्त्रिकू-
 टइतिविश्रुतः क्षीरोदेनावृतःश्रीमान् योजनायुतमुच्छ्रितः १ तावताविस्तृतःपर्यंकुत्रिभिःशृंगैःपयोनिधिम् दि-
 शःस्वरोचयन्नास्तेरोप्यायसहिरण्मयैः २ अन्यैश्चककुभःसर्वारत्नधातुविचित्रितैः नानाद्रुमलतागुल्मैर्निर्घोषैर्नि-
 र्झरांभसाम् ३ सचावनिज्यमानाग्निःसमंतात्पयऊर्मिभिः करोतिश्यामलांभूमिंहरिन्मकरताम्रभिः ४ सिद्धचारण-
 गंधर्वविद्याधरमहोरगैः किन्नरैरस्परोभिश्चक्रोडद्विर्जुष्टकंदरः ५

स्यविमोक्षणम् द्वितीयादित्रिभिस्तत्तुविस्तरेणोपवर्ष्यते १ द्वितीयेतुग-
 जेंद्रस्यगजाभिःक्रिडतोजले दैवाद्बृहद्गृहातस्यहरिस्मृतिरुदीर्यते २ आसीत् अस्ति १ तावतायोजनायुतेनपर्यंकुपरितः त्रिकूटसमारख्याबी-
 जमाह त्रिभिःशृंगैःसुरबैः २ अन्यैश्चशृंगैःनिर्झरांभसानिर्घोषैश्चककुभःसर्वारोचयन्नास्तइतिपूर्वणैवान्वयः कथंभूतैःशृंगैःरत्नैःधातुभिश्च
 विचित्रितैःनानाविधानांद्रुमलतानांगुल्मायेषुतैः ३ पयसऊर्मिभिःसमंतादवनिज्यमानाअंघ्रयोमूलप्रांतायस्य हरिद्विःपालाशवर्णैः ४ ५

किन्नरादीनांसंगीतसन्नादैर्नदंयोगुहायस्मिन् प्रदेशोत्तमभिर्गर्जति हरयः सिंहाः अमर्षया असहनेन ६ नानाये आरण्याः पशवः तेषां ब्रा-
तैः संकुलाभिर्द्रोणीभिः अलंकृत आस्ते किंच चित्राद्रुमायेषु तेषु सरोद्यानेषु कलकंदामधुरस्वनाविहंगमायस्मिन् ७ किंच स्वच्छोदकैः
सरित् सरोभिर्युतः मणयश्चवालुकायेषु तैः पुलिनैश्च युतः देवस्त्राणां मज्जनेन य आसोदः तेन सौरभयुक्तान्यंबूनि अनिलाश्च तैश्च युत-
आस्ते ८ तस्य द्रोण्यांवरुणस्योद्यानमास्ते गिरिवनादिसर्वे ध्येयमिति वक्ष्यति अतो गिरिमुपवर्णयन् वनं वर्णयति सर्वतोः लंकृतमिति ९ पु

यत्र संगीतसन्नादैर्नदं ह्रममर्षया अभिर्गर्जति हरयः श्लाघिनः परशंकया ६ नानारण्यपशव्रातसंकुलद्रोण्य
लंकृतः चित्रद्रुमसरोद्यानकलकंदविहंगमः ७ सरित्सरोभिरच्छोदैः पुलिनैर्मणिवालुकैः देवस्त्रामज्जनामोदसौ-
रभांश्च निलैर्युतः ८ तस्य द्रोण्यां भगवतो वरुणस्य महात्मनः उद्यानमृतुमन्नाम आक्रीडं सरयोषिताम् सर्वतो लं-
कृतं दिव्यैर्नित्यं पुष्पफलद्रुमैः ९ मंदारैः पारिजातैश्च पाटलाशोकचंपकैः चूतैः प्रियालैः पनसैराश्वत्थैरास्त्रातकैरपि १०
कुसुमैर्नालिकैश्च रत्नैर्वीजिपूरकैः मधुकैः सालतालैश्च तमालैरसनाजुनैः ११ अरिष्टोदुंबरपूक्षैर्वटैः किंशुकचं-
दनैः पिचुमंदैः कोविदारैः सरलैः सरदारुभिः १२ द्राक्षैश्च रभाजंबूभिर्बदर्यक्षाभयामलैः बिल्वैः कपित्थैर्जंबीरैश्च
तौमह्लातकादिभिः १३ तस्मिन् सरः सविपुललसत्काचनपंकजम् कुसुदात्पलकल्हारशतपत्रश्रियोजितम् मत्त
षट्पदनिर्घुष्टं शकुंतैश्च कलस्वनैः १४ हंसकारडवाकीर्णचक्राद्वैः सारसैरपि जलकुक्कुटकोयष्टिदायूहकुलकू-
जितम् १५ मत्स्यकच्छपसंचारचलत्पद्मरजः पयः कदंबवेतसनिलनीपवज्जुलकैर्वृतम् १६ कुंदैः कुरबकाशोकैः
शिरिषैः कुटजैर्गुदैः कुञ्जकैः स्वर्णयूथैर्भिनगिपुन्नागजातिभिः १७ मल्लिकाशतपत्रैश्च माधवीजालकादिभिः
शोभितं तारजैश्चान्यैर्नित्यं तुभिरलंकृतम् १८

न गिरिं वर्णयति मंदारैरिति चतुर्भिः मंदारादिभिर्वृत इत्यन्वयः १० ११ १२ १३ तस्मिन्
गिरौ सर आस्ते तद्वर्णयति सविपुलमित्यादिसार्धैः पंचभिः लसंतिकाचनपंकजानियस्मिन् कुसुदादीनां श्रिया ऊर्जितं कलः स्वनो येषां तैः शकुं-
तैश्च निर्घुष्टम् १४ चक्राद्वैः सारसैरप्याकीर्णजलकुक्कुटादीनां कुलैः कूजितम् १५ मत्स्यानां कच्छपसंचारं च संच-
क्तं पयोयस्मिन् तत् १६ १७ नित्यमृतवः फलपुष्पमृगपतिहेतवो येषां तैरलं शोभितम् १८

तत्रैकदाताङ्गारकाननाश्रयः करणुभवारणयूथपश्चरन् सकटकात्काचकपयुपत्रयाद्वराण्युत्पन्नरत्नरत्न
 स्पतीन् १९ यद्गन्धमात्राद्वरयोगजेंद्राव्याघ्रादयोव्यालमृगाश्चस्वद्धाः महोरगाश्चापिभया द्रवतिसंगोरकृष्णाः शर
 भाश्चमर्यः २० वृकावराहामहिषक्षशल्यागोपुच्छसालावृकमर्कटाश्च अन्यत्रक्षद्राहरिणाः शशादयश्चरन्त्यभीता
 यदनुग्रहेण २१ सघर्मतप्तः करिभिः करेणुभिर्वृतामदच्युल्लभैरनुद्रुतः गिरिगिरिष्णापरितः प्रकंपयन्निषेव्यमाणो
 २२ लिङ्कुलैर्मदाशनैः २३ सरोऽनिलपंकजरेणुरूपितं जिघ्रन्विदुरात्तदविह्वलेक्षणः द्रुतः स्वयूथेनतृषादितेनतत्सरोव
 राभ्याशमयागमद्वृतम् २४ विगाद्यतस्मिन्नमृतांबुनिर्मलेहमारविंदोत्पलरेणुवासितम् पपौनिकामंनिजपुष्करो
 लुप्तमात्मानमद्भिः स्नेपयन्गतकुम्भः २५ स्वपुष्करेणोद्भूतशीकरांबुभिर्निपाययन्संस्पृश्यन्यथागृही घृणीकरेणूः क
 लप्ताश्चदुर्मदोनाचष्टकृच्छ्रं कृपणोऽजमायया २६ तंतत्रकश्चिन्नृपदेवचोदितोग्राहोबलीयांश्चरणेरुषाऽग्रहीत् य
 दृच्छयैवव्यसनगतोगजोयथाबलंसोऽतिबलोविचक्रमे २७ तथातुरयूथपतिकरेणवोविकृष्यमाणंतरसाबलीयसा
 विचुक्रुशुर्दानधियोऽपरेगजाः पाष्णिग्रहास्तारयितुंनचाशकन् २८ नियुद्धातोरैवमिभेंद्रनक्रयोर्विकर्षतोरंतरतोव
 हिर्मिथः समाः सहस्रव्यगमन्महीपतेसप्राणयोश्चित्रममंसतामराः २९ ततोगजेंद्रस्यमनोबलोजसांकालेनदीर्घेण
 महानभूद्ययः विकृष्यमाणस्यजलेवसीदतोविपर्ययोभूत्सकलंजलौकसः ३० इत्थंगजेंद्रः सयदापसंकटप्राणस्य
 देहोविषशोयदृच्छया अपारयन्नात्मविमोक्षणेचिरंदध्याविमांबुद्धिमथाभ्यपद्यत ३०

मदमभंतीतितथातैः २२ २३ निजेनपुष्क

रेणकराग्रेणोद्भूतंगतकुम्भः सन् २४ २५ २६ दीनधियः करेणवः तंकेवलंविचुक्रुशः २७ २८ मनउत्साहशक्तिः बलंशारिरम् ओजः
 ऐंद्रियंतेषाम् सकलंबलादिविपर्ययोविपरीतमधिकम् जलौकसः ग्राहस्य २९ सइत्थंयदाप्राणस्यसंकटमाप यतोदेही ३० ३१ ३२

बुद्धिमेवाह नमामिति अहंनचप्रभवामि यतः ग्राह्यरूपेण केवलं विधातुः पाशेनारुतः तथाऽपितंपरंपरमेश्वरम् परेषां ब्रह्मादीनामयनमाश्रय
भूतं शरणं यामि ३१ कोऽसौ यं शरणं यासितत्राह यः कश्चनेति अंतक एवोरगः तस्मात् तं शरणमाप्तिमहिब्रजेम यद्वा दित्यत्र श्रुतिः श्रीपाः स्मा
दातः पवते श्रीषोदेति सूर्यः श्रीपाः स्मादग्निश्चंद्रश्च मृत्युर्धाविति पंचम इति ३२ इत्यष्टमस्कंधे टीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीये तु गजेंद्रेण
स्ततो हरिरुपेत्य तम् समुद्धारे भंग्या हात् ग्राहं देव लशापतः १ जाप्यं जप्यं स्तोत्रम् प्राग्जन्म निद्रं द्रव्यं स संज्ञे १ तस्मै नमो नमनम् अभिधीमहि
अभिध्यायेम केवलम् ग्राहं गृहीतत्वेन कायप्रणतेरशक्यत्वात् स्वस्य तज्ज्ञानं संभावयितुं विशिनष्टि यतश्चिद्रूपात् एतद्देहादिचिदात्मकं चेतनं
भवति तदुक्तम् येन चेतयते विश्वमिति तत्र हेतुः पुरुषाय पूर्वकारणत्वेन प्रविष्टाय ननु प्रकृतिपुरुषौ कारणमिति प्रसिद्धं तत्राह आदिः प्रकृतिः बीजं

नमामि मे ज्ञातय आतुरंगजाः कुतः करिण्यः प्रभवन्ति मोचितुम् ग्राहेण पाशेन विधातुरावृतोऽप्यहं च तं यामि परंपराय
णम् ३१ यः कश्चने शो बलिनोऽंतको रगात्स चंडवंगादभिधावतो भृशम् भीतं प्रपन्नं परिपाति यद्वा न्मृत्युः प्रधावत्यरणं
तमीमहि ३२ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे मन्वंतरानुवर्णने गजेंद्रोपाख्याने द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुक
उवाच एवं व्यवसितो बुद्ध्या समाधाय मनो हृदि जजाप परमं जाप्यं प्राग्जन्म न्यनुशि क्षितम् १ गजेंद्र उवाच न
मो भागवते तस्मै यत एतच्चिदात्मकम् पुरुषाया दिबीजाय परेशायाभिधीमहि २ यस्मिन् निदं यतश्चेदं येनेदं यदं स्वयम्
योऽस्मात्परस्माच्च परस्त्वं प्रपद्ये स्वयं भवम् ३ यः स्वात्मनीदं निजमायया र्पितं क्वचिद्दिभातं क्वचत्तिरोहितम् अविद्व
द्वक्साक्ष्युभयं तदाक्षते स आत्ममूलोऽवतु मां परात्परः ४

पुरुषः तद्रूपाय प्रविष्टत्वेऽपि जीववत् पारतंत्र्यं वारयति परेशायेति २ परमैश्वर्यं विवृण्वन्नाह यावत्समाप्ति यस्मिन्नधिष्ठाने यत उपादानात्
येन कर्त्रायश्च स्वयमेवेदं विश्वं भवति अस्मात्कार्यान् परस्मात्कारणाच्च यः परस्त्वं स्वयं भुवं स्वतः सिद्धं प्रपद्ये शरणं व्रजामि ३ विश्वहेतुत्वं स्वतः
सिद्धत्वं चोक्तम् इदानीं विश्वप्रकाशकत्वं स्वप्रकाशकत्वं च वर्णयन् प्रार्थयते यः स्वात्मनीति विभातमभिव्यक्तं सत्त्वं नित्यलयेति रोहितं लीनं
सत् तदुभयं कार्यकारणं च साक्षी सन्नीक्षते साक्षित्वे हेतुः अविद्वद्वक् अलुप्तदृष्टिः आत्ममूलः स्वगणकाशः ४ प्रकाशकाच्चक्षरा
देरपि परः तस्यापि प्रकाशक इत्यर्थः चक्षुषश्चक्षुःपिणादिश्रुतेः ४

तिरोहितमीक्षतइत्येतत्पंचपूर्वकंदुर्ज्ञेयत्वंवदन्प्रार्थयते कालेनेतिहास्याम् पंचत्वमितेषुनाशं
 स्यतमसः आदित्यवर्णितमसः परस्तादिति श्रुतेः ५ अतएवदेवादयोयस्यस्वरूपंनविदुः जंतुरर्वाचि
 यंदुर्गममनुक्रमणंचरितंकथनंवायस्यसः मामाम् ६ कथंतर्हितमेवविदित्वाऽतिमृत्कमेतीत्यादिश्रुत्तारत्या
 ह दिदृक्षवइति अलोकव्रतंब्रह्मचर्यादि अव्रणमच्छिद्रम् भूतानामात्मभूताः भूतेषात्मदृष्टयः संतः समेगतिरस्त ७ दुरत्ययानुक्रमणत्वंप्रपं
 चयन्प्रणमति नविद्यतइत्यादिनालोकानामप्ययः प्रलयः संभवोजन्मतयोर्द्वैतैक्यतदर्थेयस्तानिजन्मादीनिस्वीकरोतितस्मै नम इत्युत्तरेणा
 चयः ८ ब्रह्मणे अरूपाय अनंतशक्तये उरूपाय अत आश्चर्याणि कर्माणि यस्य तस्मै परेशाय नमः ९ आत्मप्रदीपाय प्रकाशांतरस्याविषयाय

कालेनपंचत्वमितेषुकृत्स्नशो लोकेषुपालेषुचसर्वहेतुषु तमस्तदासीद्गहनंगभीरंयस्तस्यपारेऽभिविराजतेवि
 भ्रः ५ नयस्यदेवाक्रषयः पदंविदुर्जंतुः पुनःकोऽर्हतिंगंतुमीरितुम् यथानटस्याकृतिभिर्विचेषृतोदुरत्ययानुक्र
 मणः समावतु ६ दिदृक्षवोयस्यपदंसुमंगलंविमुक्तसंगांमुनयः सुसाधवः चरंत्यलोकव्रतमव्रणं वनेभूतात्मभूताः
 सहृदः समेगतिः ७ नविद्यतेयस्यचजन्मकर्मवाननामरूपेणदोषएववा तथाऽपिलोकाप्ययसंभवाययः स्वमाय
 यातान्यनुकालमृच्छति ८ तस्मै नमः परेशाय ब्रह्मणेऽनंतशक्तये अरूपायोररूपाय नम आश्चर्यकर्मणे ९ नम आ
 त्मप्रदीपाय साक्षिणे परमात्मने नमो गिरां विदूराय मनसश्चेतसामपि १० सत्त्वेन प्रतिलभ्याय नैकर्म्येण विपश्चिता न
 मः कैवल्यनाथाय निर्वाणस्वरसंविदे ११ नमः शांताय घोराय मूढाय गुणधर्मिणे निर्विशेषाय साम्याय नमो ज्ञानघनाय
 च १२ क्षेत्रज्ञाय नमस्तुभ्यं सर्वाध्यक्षाय साक्षिणे पुरुषायात्मभूलाय मूलप्रकृतये नमः १३

कुतः साक्षिणे प्रकाशाय परमात्मने जीव

नियंत्रे अतएव गिरां विदूराय अप्राप्याय चेतसांचित्तवृत्तीनाम् तथाच श्रुतिः यतोवाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहेति १० एवमपि विपश्चितानि पुणे
 न नैकर्म्येण संन्यासेन सत्त्वेन शुद्धेन संन्यासयोगाद्यतयः शक्त्यसत्त्वा इति श्रुतेः प्रतिलभ्याय प्रत्यत्केन प्राप्याय निर्वाणस्वरसंविदे मोक्षानंदात्तुभूत
 ये ११ गुणधर्मिणो रत्वादिधर्मानुकारिणे ज्ञानघनाय चेति निर्विशेषत्वेऽपि प्रधानवैलक्षण्यमुक्तम् १२ साक्षिण इति सर्वाध्यक्षत्वेऽपि निर्विकारत्वमु-
 क्तम् आत्मनां क्षेत्रज्ञानां भूलाय मूलस्य प्रधानस्यापि प्रकृतये उद्भवहेतवे तत्र हेतुः पुरुषाय पूर्वमेव सते तथाच श्रुतिः पूर्वमेवाह मिहासमितितत्पुरुषस्य

पुरुषत्वमिति पूर्णायैति वा १३

सर्वेन्द्रियाणां योगुणाः विषयास्तेषां द्रष्टुं सर्वप्रत्यया इन्द्रियवृत्तयो हेतवो ज्ञापका यस्य तस्मै तदेवाह असता अहंकारादिप्रपञ्चेन छायायाः सद्वृत्त्या उक्ताय प्रतिबिम्बेन बिम्बमिव सूचिताय तत्र हेतुः सद्वृत्तौ विषयेषु आभासो यस्य तस्मै तदुक्तं तृतीये यथा जलस्थ आभास इत्यादिना पाठांतरे अस-
त्यस्य छायायाः अध्यासेन अक्ताय युक्ताय तदधिष्ठानायेत्यर्थः १४ अखिलकारणाय सर्वकारणरूपाय अतएवं स्वयं निष्कारणाय कारणत्वेऽपि
सृष्टादिवद्विकारवारयति अद्भुतकारणायैति एवं भूतत्वे प्रमाणमाह सर्वे आगमाः पंचरात्रादयः आम्नायाश्च वेदाः तेषां महार्णवाय स्रोतसाभिव-
पर्यवसानस्थानाय अपवर्गाय मोक्षरूपाय अतः परायणाय उत्तमानामाश्रयाय १५ गुणारणिच्छन्नश्चिदूष्मपाय त-
णानां क्षोभकार्ये विस्फूर्जितं बहिर्वृत्तिकं मानसं यस्य तस्मै कामयत बहुस्यामिति श्रुतेः नैकर्म्यमात्मतत्वं तस्य भावेन भावनेया विवर्जिता आगमाविधि

सर्वेन्द्रियगुणद्रष्टुं सर्वप्रत्ययहेतवे असताच्छाययोक्ताय सदाभासाय तेनमः १४ नमो नमस्तेऽखिलकारणाय नि-
ष्कारणाय अद्भुतकारणाय सर्वागमाम्नाय महार्णवाय नमोः पंचगव्यपरायणाय १५ गुणारणिच्छन्नश्चिदूष्मपाय त-
क्षोभविस्फूर्जितमानसाय नैकर्म्यभावेन विवर्जितागमस्वयंप्रकाशाय नमस्करोमि १६ मादृक्प्रपन्नपशुपाशवि-
मोक्षणाय मुक्ताय भूरिकरुणाय नमोऽलयाय स्वांशेन सर्वतनुभृन्मनसि प्रतीतप्रत्यग्रदृशे भगवते बृहते नमस्ते १७
आत्मात्मजातगृहवित्तजनेषु सत्तैर्दुष्पापणाय गुणसंगविवर्जिताय मुक्तात्मभिः स्वहृदये परिभाविताय ज्ञानात्मने भ-
गवते नमस्ते १८ यंधर्मकामार्थविमुक्तिकामा भजंत इष्टांगतिमाप्नुवन्ति किंवा शिषोरात्यपि देहमव्ययं करोतु
मेदमदयो विमोक्षणम् १९

निषेधलक्षणायाः तेषु स्वयमेव प्रकाशो यस्य तस्मै १६ मादृक्प्रपन्नपशुपाशविमोक्षणाय मुक्ताय भूरिकरुणाय नमोऽलयाय स्वांशेन सर्वतनुभृन्मनसि प्रतीतप्रत्यग्रदृशे भगवते बृहते नमस्ते १७
स्य विशेषेण मोक्षणं येन तत्र योग्यतामाह मुक्ताय मोचने हेतुः भूरिः करुणायस्य अतः तत्रार्थे अलयाय अनलसाय स्वांशेन अंतर्धामिरूपेण सर्व-
षांतनुभृतां मनसि प्रतीता प्रख्याताया प्रत्यग्रदृशे तस्मै तथा च श्रुतिः य आत्मनितिष्ठन् आत्मानमंतरो यमयतीति भगवते सर्वेषां तनुभृतां नियमने
समर्थाय तेषां मनःस्थितत्वेऽपि बृहते अपरिच्छिन्नाय १७ अंतस्थत्वेऽपि देहादिधासत्तैर्दुष्पापणाय आशुमशक्याय कृद्देतुः गुणसंगेन विवर्जि-
ताय अतएव मुक्तात्मभिः देहादिधनासत्तैर्ध्वंशिताय तैः परिभावितरूपमाह ज्ञानात्मन इत्यादि १८ इष्टांगतिमाप्नुवन्ति किंवा शिषोरात्यपि देहमव्ययं करोतु
वदेव किंतु यास्तेर कामिता अन्या अप्या शिषोरातिदेहमव्ययं राति एवंयः अदम्यदयः समे विमोक्षणं केव

पुमान्जतुः नायगुणः कमनसन्नचासान्नषधशषजयतादशषः २४ । जजावषनाहामहासुयाकमतबाहिश्चावृतये
 भयोन्या इच्छामिकालेननयस्यविप्लवस्तस्यात्मलोकावरणस्यमोक्षम् २५ सोऽहंविश्वसृजांविश्वमविश्वंविश्ववेदस
 म् विश्वात्मानमजं ब्रह्मप्रणतोऽस्मिपरंपदम् २६ योगरंधितकर्माणोऽहृदियोगविभाविने योगिनोयंप्रपश्यंतियोगेशं
 तंनतोऽस्म्यहम् २७ नमोनमस्तुभ्यमसह्यवेगशक्तित्रयायाखिलधीगुणाय प्रपन्नपालायदुरंतशक्तयेकदिंद्रियाणाम
 नवाप्यवर्त्तने २८

असुयाअंतर्बाहिश्चाविवेकव्याप्तयागजजात्याकिंप्रयोजनंआत्मलोकस्यआत्मप्रकाशस्ययदावरणमज्ञानंतस्यैवतुमोक्षमिच्छामि
 यस्यमोक्षस्यकालेननाशोनास्ति यद्वा देहस्यबंधोदेहनाशेनश्येदेवकिंतन्मोक्षप्रार्थनेन आत्मलोकावरणस्यतुकालेनविप्लवोनास्ति ज्ञानैकनिव
 र्त्तत्वात् अतस्तस्यैवमोक्षमिच्छामीत्यर्थः २५ सोऽहंमुमुक्षुःविश्वंविश्वरूपम् अविश्वंविश्वव्यतिरिक्तंचविश्वंवेदोधनमुपकरणंयस्यतंविश्वस्या
 त्मानंचकेवलंप्रणतोऽस्मिनतुतंजानामि २६ योगंविनादुर्ज्ञेयत्वादित्याह योगेनभगवद्धर्मेणरंधितानिदग्धानिकर्माणियेषांतेयंप्रपश्यंति २७ तर्हि
 सर्वेऽपियोगमेवकिंनास्थितास्तत्राह नमइतिहास्याम् असह्यवेगोरागादिलक्षणोयस्यतथाभूतंशक्तित्रयंयस्यतस्मै बहिश्चअखिलधियां-

सर्वेन्द्रियाणां गुणाय शब्दादिरूपेण प्रतीयमानाय अतः कदिन्द्रियाणां कुत्सितानीन्द्रियाण्येषां तेषामनव्याप्यं वर्त्मयस्य २८ यच्छुत्तयायस्य मा
ययाया अहंधीः तया हतमावृतमयं जनोनवेद दुरत्ययं माहात्यं यस्य तमितः आश्रितोऽस्मि २९ उपवर्णितं निर्विशेषं मूर्तिभेदं विना परंतलं ये
न तं विविधा चासौ लिंगमिदं मूर्तिभेदः तस्यामभिमानो येषां ते अत एते यदानोपजग्मुः तत्र तदा अखिला मरमयः सर्वदेवमयमूर्तिः ३० दिविजैः दे
वैः सह लुंदो मयेनेति शौघ्यापोक्तम् ३१ खेहृष्टा उपात्तमुद्यतं चक्रं येन ३२ गरुडोऽपि मंदगतिरितिततः सहसाऽवतीर्य अरिणा चक्रेण विपाटितं-

नायं वेदस्वमात्मानं यच्छ्रुत्वाऽहं धिया हतम् तंदुरत्ययमाहात्म्यं भगवंतमितोऽस्म्यहम् २९ श्रीशुक उवाच
एवं गजेन्द्रमुपवर्णितनिर्विशेषं ब्रह्मादयो विविधलिङ्गभिदाऽभिमानाः नैते यदोपससृपुर्निखिलात्मकत्वात्तत्राखि-
लामरमयो हरिराविरासीत् ३० तंतद्द्वार्तमुपलभ्य जगन्निवासः स्तोत्रं निशम्य दिवि जैः सह संस्तुवद्भिः छंदो मये न ग-
रुडेन समुत्थमानश्चक्रायुधैऽप्यगमदाश्रयतो गजेन्द्रः ३१ सौऽतः सरस्युरुबलेन गृहीत आतो दृष्ट्वा गरुत्मति हरिं खड-
पात्तचक्रम् उल्लिख्य सांख्यजकरगिरिमाह कृच्छ्रान्नारायणाखिलगुरो भगवन् नमस्ते ३२ तं वीक्ष्य पीडितमजः सहसा
वतीर्य सग्राहमाशु सरसः कृपयोज्ज्वलहार ग्राहो द्विपादितसुखादरिणा गजेन्द्रं संपश्यतां हरिं मूमुच दुच्छ्रयाणाम्
३३ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे गजेन्द्रमोक्षणे तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीशुक उवाच तदा देव-
र्षिगंधर्वा ब्रह्मेशान पुरोगमाः सुमुचुः कुसुमासारं शंसंतः कर्मतद्धरेः १ नैदुर्दुर्दुभयो दिव्या गंधर्वान नृत्तुर्जगुः ऋषय-
श्चारणाः सिद्धा स्तुष्टुवुः पुरुषोत्तमम् २ योऽसौ ग्राहः सर्वसद्यः परमाश्चर्यरूपधृक् मुक्तो देव लशापिन हूहर्गंधर्वस-
त्तमः ३ प्रणम्य शिरसा धीश सुत्तमं श्लोकमव्ययम् अगायत यशोधाम कीर्तन्य गुणसत्कथम् ४ सोऽनुर्केपित ईशो
नपरिक्रम्य प्रणम्यतम् लोकस्य पश्यतो लोकं स्वमगान्मुक्तकिल्बिषः ५

तुतयोर्ग्रीहः प्रापगंधर्वतांपुनः गजंस्वपार्षदंरुत्वाहरिर्नित्येनिजंपदम् ११ २ हूहू संज्ञोगंधर्वसत्तमः असौ देवलस्यशापेननातः सवैततः सद्योसु
क्तः सन्नुत्तमश्लोकमगायतेत्यन्वयः एवंहीतिहासोत्तमेकयासरसिसूत्रीभिः कीडन्नसौस्नातुंप्रविष्टं देवं
वेति शशापतेनचप्रसादितः सन्नुवाच एवमेवगजेंद्रं गृणहीषततश्चगजेंद्रमुद्धरन् हारिस्त्वामपिमोचयिष्ये
श्रयंअतः

कीर्तन्याः कीर्तनीयाः गुणाः सती कथा । . ५.५ (पृष्ठा) ४६.

१. लोकम् ५

मितेनयुक्तः गंधर्वसिद्धविबुधैरुपगीयमानकर्माद्भुतस्वप्नवनगरुडासनोऽगात् १३ एतन्महाराजतवेरितोमया
 कृष्णानुभावोगजराजमोक्षणम् स्वर्ग्ययशस्यंकलिकल्मषापहं दुःस्वप्ननाशंकुरुवर्यशृण्वताम् १४ यथानुकीर्त
 यंत्येतच्छ्रेयस्कामाद्भिजातयः शतचयः प्रातरुत्थाय दुःस्वप्नाद्युपशान्तये १५ इदमाह हरिः प्रीतो गजेन्द्रकुरुसत्तम
 शृण्वतां सर्वभूतानां सर्वभूतमयो विष्णुः १६ श्रीभगवानुवाच येमांस्तान् च सरश्चेदंगिरिकंदरकानन
 म् वेत्तुं कीचकवेणूनां गुल्मानि सरपादपान् १७ शृंगाणीमानि धिष्ण्यानि ब्रह्मणो मे शिवस्य च क्षीरोदमे प्रियं
 धाम श्वेतद्वीपं च भास्वरम् १८ श्रीवल्लभकौस्तुभमालांगदां कौमोदकीं मम सुदर्शनं पांचजन्यं स्रपणं पतंगेश्वरं १९

ग्यमित्यादि दुःस्वप्ननाशयतीति तथा १४ अतः श्रेयस्कामाये एतद्यथावदनुकीर्तयंति १५ अनेन श्रेयोभवतीति कुतो ज्ञातं साक्षाद्भगवद्वचना
 देवेत्याह इदमाहेत्यादियावत्समाप्ति १६ प्रसंगादन्यस्यापि स्मरणे फलमुच्यते सर्वेषां द्वितीयां तानां स्मरंतीत्यष्टमेनान्वयः १७ १८ १९ ६२

सर्वेन्द्रियाणां गुणाय शब्दादिरूपेण प्रतीयमानाय अतः कदिन्द्रियाणां कुत्सितानीन्द्रियाण्येषां तेषामनव्याप्यं वर्त्मयस्य २८ यच्छुत्तयायस्य मा-
ययाया अहंधीः तया हतमावृतमयं जनो न वेद दुरत्ययं माहात्म्यं यस्य तमितः आश्रितोऽस्मि २९ उपवर्णितं निर्विशेषं मूर्तिभेदं विना परंतलं ये-
न तं विविधा चासौ लिंगभिदा मूर्तिभेदः तस्यामभिमानो येषां ते अत एते यदानोपजग्मुः तत्र तदा अखिला मरमयः सर्वदेवमयमूर्तिः ३० दिविजैः दे-
वैः सदृच्छंदो मयेनेति शौघ्यापोक्तम् ३१ खेदृष्ट्या उपात्तमुद्यतं चक्रं येन ३२ गरुडोऽपि मंदगतिरिति ततः सहसाऽवतीर्य अरिणा चक्रेण विपाटितं-

नायं वेदस्वमात्मानं यच्छुत्तयाऽहंधिया हतम् तंदुरत्ययमाहात्म्यं भगवंतमितोऽस्म्यहम् २९ श्रीशुक उवाच
एवं गजेंद्रमुपवर्णितं निर्विशेषं ब्रह्मादयो विविधलिंगभिदाऽभिमानाः नैते यदोपससृपुर्निखिलात्मकत्वात् तत्राखि-
लामरमयो हरिराविरासीत् ३० तंतद्दत्तमुपलभ्य जगन्निवासः स्तोत्रं निशम्य दिविजैः सह संस्तुवद्भिः छंदो मयेन ग-
रुडेन समुत्थमानश्चक्रायुधोऽभ्यगमदाश्रयतो गजेंद्रः ३१ सौऽतः सरस्युरुबलेन गृहीत आतोदृष्ट्वा गरुत्सति हरिं स्वउ-
पात्तचक्रम् उक्षिप्य सांब्रजकरगिरिमाह कृच्छ्रान्नारायणारखिलगुरो भगवन् नमस्ते ३२ तं वीक्ष्य पीडितमजः सहसा

६७ कुलाचलेमलयाद्रावाश्रमोयस्य ८ तूष्णींरहस्युपासीनंवाक्ष्य ९ शापमेवाह असाधुरित्यादि३
 धमतिस्तथैवायम् अतःसएवगजएवभवतुइतिशेषः १० दिष्टंदैवप्रापितंतदुपधारयन्नालोचयन्
 तिर्जातातत्राह हरेरर्चनस्यानुभावेनेति १२ अद्भुतंस्वभवनमगात् १३ एतत्तुगजराजमोक्षणंनामकृष्णानुभावसु

तोयथास्त
 श्वाकथंस्मृ
 कथंभूतंतत्राहस्व

गजेंद्रोभगवत्स्पर्शाद्विमुक्तोज्ञानबंधनात् प्राप्तोभगवतोरूपंपीतवासाश्चतुर्भुजः ६ सर्वैर्पूर्वमभूद्राजापांड्योद्भ
 विडसत्तमः इन्द्रकम्नइतिख्यातोविष्णुव्रतपरायणः ७ सएकदाराधनकालआत्मवान्गृहीतमौनव्रतईश्वरंह
 रिम् जटाधरस्तापसआपुतोऽच्युतंसमर्चयामासकुलाचलाश्रमः ८ यदृच्छयातत्रमहायशामुनिःसमागमच्छि
 प्यगणैःपरिभितः तंवाक्ष्यतूष्णीमकृताहृणादिकंरहस्युपासीनमृषिश्चुकोपह ९ तस्मादमंशापमदादसाधुर
 यंदुरात्माऽकृतबुद्धिरद्य विभावमंताविशतांतमोऽधयेथागजःस्तद्धमतिःसएव १० श्रीशुकउवाच ए
 वंशेस्वागतोऽगस्त्योभगवान्नृपसानुगः इन्द्रकम्नोपिराजर्षिर्दिष्टंतदुपधारयन् ११ आपन्नःकौंजरीयोनिमात्मस्मृ
 तिविनाशनीम् हर्यर्चनानुभावेनयद्गजलेऽप्यनुस्मृतिः १२ एवविमोक्ष्यगजयूथपमञ्जनाभस्तेनापिपार्षदगतिंग
 मितेनयुक्तः गंधर्वसिद्धविबुधैरुपगीयमानकर्माद्भुतस्वभवनंगरुडासनोऽगात् १३ एतन्महाराजतचेरितोमया
 कृष्णानुभावो गजराजमोक्षणम् स्वर्ग्ययशस्यंकलिकल्मषापहं दुःस्वप्नाशंकुरुवर्यशृण्वताम् १४ यथानुकीर्त
 यंत्येतच्छ्रेयस्कामाद्विजातयः शतचयःप्रातरुत्थायदुःस्वप्नाद्युपशान्तये १५ इदमाहहरिःप्रीतो गजेंद्रकुरुसत्तम
 शृण्वतां सर्वभूतानां सर्वभूतमयोविष्णुः १६ श्रीभगवानुवाच येमांलांचसरश्चेदंगिरिकंदरकानन
 म् वेत्रकीचकवेणूनांगुल्मानिसरपादपान् १७ शृंगाणीमानिधिष्यानिब्रह्मणोमेशिवस्यच क्षीरोदमेप्रियं
 धामश्वेतद्वीपंचमास्वरम् १८ श्रीवत्संकौस्तभमालांगदांकौमोदकींमम सुदर्शनंपांचजन्यंरूपं पतंगेश्वरं १९

र्ग्यमित्यादिदुःस्वप्नाशयतीतितथा १४ अतःश्रेयस्कामायेतद्यथावदनुकीर्तयंति १५ अनेनश्रेयोभवतीतिकृतोज्ञातंसाक्षाद्भगवद्वचना
 देवेत्याह इदमाहेत्यादियावत्समाप्ति १६ प्रसंगादन्यस्यापिस्मरणेफलमुच्यतेसर्वेषांद्वितीयांतानांस्मरंतीत्यष्टमेनान्वयः १७ १८ १९ ६२

२० २१ अव्यक्तमायाम् अव्ययं धर्मभाक्तिलक्षणम् सोमकश्यपयोरपि पत्नीर्दाक्षायणीः २२ सितवारणमैरावतम् २३ सुसमाहिताः एका
ग्रचिताः ममरूपाणिमद्विभूतीः २४ २५ जलजोत्तमं शंखवरं प्रध्मायवा दयित्वा २६ इति अष्टमे टीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ अमृतारव्या

शोषं च मत्कलां सूक्ष्मां श्रियं देवीं ममाश्रयाम् ब्रह्माणं नारदमृषिं भवं प्रहादमेव च २० मत्स्यकूर्मवराहाद्यैरव-
तारैः कृतानि मे कर्माण्यनंतपुण्यानि सूर्यसौमं हुताशनम् २१ पणवंसत्यमव्यक्तगोविप्रान् धर्ममव्ययम् दा-
क्षायणीर्धर्मपत्नीः सोमकश्यपयोरपि २२ गंगासरस्वती नंदा कालिदां सितवारणम् ध्रुवब्रह्मऋषीन् सप्तपुण्यश्लो-
कांश्च मानवान् २३ उत्थाया पररात्रांते प्रयताः सुसमाहिताः स्मरंति ममरूपाणि मुच्यंते ह्येनसौऽखिलात् २४ ये
मां स्तवन्त्यनेनांगप्रतिबुध्य निशात्यये तेषां प्राणाल्यये च हृददामि विमलामतिम् २५ श्रीशुक उवाच इ-
त्यादिश्य हृषीकेशः प्रध्माय जलजोत्तमम् हर्षयन् विबुधानीकमारुरो हरवगाधिपम् २६ इति श्रीभागवते
महापुराणे अष्टमस्कन्धे गजेंद्रमोक्षणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुक उवाच राजन् नुदितमेतत्ते हरेः कर्माघ-
नाशनम् गजेंद्रमोक्षणं पुण्यं रेवतं त्वं तरं शृणु १ पंचमोरैव तोनाममनुस्तामससोदरः बलिविंध्यादयस्तस्य-
सुता अर्जुनपूर्वकाः २ विष्कारिन्द्रः सुरगणाराजन् भूतरयादयः हिरण्यरोमावेदशिरा ऊर्ध्वबाह्वा दयो द्विजाः ३ प-
त्नी विकुंठाशत्रुस्य वैकुण्ठैः सुरसत्तमैः तयोः स्वकलया जज्ञे वैकुण्ठो भगवान् स्वयम् ४ वैकुण्ठः कल्पितो येन लोको
लोकनमस्कृतः रमया प्रार्थ्यमानेन देव्या तस्यिका मया ५ तस्यानुभावः कथितो गुणाश्च परमोदयाः भौमान्
रेणून् सविममेयो विष्णोर्वर्णयेद्गुणान् ६ षष्ठश्चक्षुषः पुत्रश्चाक्षुषो नाम वैमनुः पुरुः पुरुषसदृश्च प्रसुरा-
श्चाक्षुषात्मजाः ७ इन्द्रो मंत्रद्रुमस्तत्र देवा आप्यादयोगणाः सुनयस्तत्र वैराजन् हविष्मादीरकादयः ८

नमश्चाभिरध्यायैरनुवर्ण्यते स्वभक्तपक्षपातेन यत्र योपायितं प्रभोः १ पंचमे पंचमं चाथ षष्ठं वा कथयन्मनुम् विष्णुं चानिः श्रीकैः कृतां-
देवैर्हरेस्ततिम् २ १ तामसश्चतुर्थो मनुः तस्य सोदरः भ्राता २ ३ ४ ५ तस्य वैकुण्ठसंज्ञस्य हरेरनु- मन- यतां प्राप्ताभ्यां
स्वपार्षदाभ्यां वाराहादिरूपेण युद्धादिलक्षणः गुणाश्च ब्रह्मण्यतादयः परमोदयाश्च महर्धयः कथित

णासाधितासुधा भ्रममाणोऽभसिधुतः कर्मरूपेण मदरः १० राज्ञा च यथाभगवता ब्रह्मन्मायतः द्वा
 रसागरः यदर्थवायतश्चाद्रिदधारांबुचरात्मना ११ यथाऽमृतसरैः प्राप्तं किञ्चान्यदभवत्ततः एतद्भगवतः कर्मव
 दस्वपरमाद्भुतम् १२ त्वया सकथ्यमानेन महिम्ना सात्वतापतेः नातिनृप्यति मेचित्तं सचिरं तापतापितम् १३
 सूत उवाच संपृष्टो भगवानेवं द्वैपायनस्ततो द्विजाः अभिनन्द्य हरेर्वीर्यमभ्याचष्टु प्रचक्रमे १४ श्रीशोक उ
 वाच यदा सुहृदसरैर्देवा बाध्यमानाः शितायुधैः गृता सवो निपतितानो तिष्ठेरन्स्मभूयशः १५ यदा दुर्वसि सः
 शापात्सेन्द्रालोकास्त्रयोनृप निःश्रीकाश्चाभवस्तत्र नेशरिज्यादयः क्रियाः १६ निशम्यैतत्सरगणा महेन्द्रवरु
 णादयः नाध्यगच्छन्स्वयं मंत्रैर्मंत्रयंतो विनिश्चयम् १७ ततो ब्रह्मसभाजग्मुर्मरीमूर्द्धनि सर्वशः सर्वविज्ञापयान् च
 क्रुः प्रणताः परमेश्विने १८ सविलोक्येन्द्रवाय्वादीनिःसत्त्वान्विगतप्रभान् लोकानमंगलप्रायान्सरानयथाविभक्तः
 १९ समाहितेन मनसा संस्मरन्पुरुषं परम् उवाचोत्फुल्ले वदनो देवान्सभगवान्परः २० अहं भवो धूयमथोऽसुरा
 दयो मनुष्यातिर्यक् द्रुमघर्मजातयः यस्यावतारांशकला विसर्जिता ब्रजामसर्वशरणं तमव्ययम् २१ नैयस्यवध्यो न
 चरक्षणीयो नोपेक्षणीया द्रणीयपक्षः अथापि सर्गस्थिति संयमार्थं धत्ते रजः सत्त्वतमांसिकाले २२

पादिति इज्यादयः यागाद्याः

१६ १७ १८ असुरान् अयथा देववैलक्षण्येन बलपुण्यादियुक्तान् विलोक्येत्यर्थः १९ हरिं शरणं गताः संतो यथा पूर्वसर्वप्राप्त्या मइति हर्षेणोत्फुल्लं
 विकसितं वदनं यस्य २० मनुष्यादयोजरायुजांडजोद्भिज्जस्वेदजाः यस्यावतारः पुरुषः तस्यांशो ब्रह्मा तस्य कलाः मरीच्यादयः ताभिर्विसर्जिताः पुत्र
 पौत्रादिद्वारा जनिताः २१ ननु तर्हि सर्वेष्वसौ समः स्यात्किंतु चरणाश्रयेण सत्यं यद्यप्येवं तथाऽप्यस्मत्सक्षपाती भविष्यतीत्याशयेनाह नयस्येति द्वाभ्यां

स्थितिपालनस्य क्षणः कालः अतः सरप्रियः सन्स्वायानां नः शंसुखं करिष्यति २२

२० २१ अव्यक्तमायाम् अव्ययधर्मपाक्तिलक्षणम् सोमकश्यपयोरपिपत्नीर्दीक्षायणीः २२ सितवारणमैरावतम् २३ सुसमाहिताः एका
ग्रचिताः ममरूपाणिमद्विभूतीः २४ २५ जलजोत्तमंशंखवरं प्रध्मायवादयित्वा २६ इति अष्टमेटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ४ अमृतारव्या

शेषंचमत्कलांसूक्ष्मांश्रियं देवींममाश्रयाम् ब्रह्माणंनारदमृषिंभवंप्रहादमेवच २० मत्स्यकूर्मवराहाद्यैरव-
तारैः कृतानिमे कर्माप्यनंतपुण्यानि सूर्यसौमंहुताशनम् २१ प्रणवंसत्यमव्यक्तगोविप्रान्धर्ममव्ययम् दा-
क्षायणीधर्मपत्नीः सोमकश्यपयोरपि २२ गंगासरस्वतीनंदाकालिदीसितवारणम् ध्रुवंब्रह्मऋषीन्सप्तपुण्यश्लो-
कांश्चमानवान् २३ उत्थायापररात्रांतेप्रयताः सुसमाहिताः स्मरंतिममरूपाणिमुच्यंतेह्येनसौऽखिलात् २४ ये
मांस्तवत्यनेनागप्रतिबुध्यनिशात्यये तेषांप्राणाल्ययेचाहददामिविमलामतिम् २५ श्रीशुकउवाच इ-
त्यादिश्यहृषीकेशः प्रध्मायजलजोत्तमम् हर्षयन्विबुधानीकमारुरोहरवगाधिपम् २६ इति श्रीभागवते
महापुराणे अष्टमस्कंधे गजेंद्रमोक्षणं नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ श्रीशुकउवाच राजन्नुदितमेतत्तेहरेः कर्माध-
नाशनम् गजेंद्रमोक्षणं पुण्यं रेवतं त्वंतरं शृणु १ पंचमोरैवतो नाममनुस्तामससोदरः बलिबिंध्यादयस्तस्य-
सुता अर्जुनपूर्वकाः २ विभारिंद्रः सुरगणाराजन् भूतरयादयः हिरण्यरोमावेदशिरा ऊर्ध्वबाह्वादयो द्विजाः ३ प-
त्नी विकुंठाशत्रुस्य वैकुण्ठैः सुरसत्तमैः तयोः स्वकलयाजज्ञैर्वैकुण्ठो भगवान् स्वयम् ४ वैकुण्ठः कल्पितो येन लोको
लोकनमस्कृतः रमयाप्रार्थ्यमानेन देव्या तस्मिन् काम्यया ५ तस्यानुभावः कथितो गुणाश्च परमोदयाः भौमान्
रेणून्सविममेयो विष्णोर्वर्णयेंद्रुणान् ६ षष्ठश्चक्षुषः पुत्रश्चाक्षुषो नाम वैमनुः पुरुः पुरुषस्तद्वत्प्रसुरवा-
श्चाक्षुषात्मजाः ७ इन्द्रो मंत्रदुमस्तत्र देवा आप्यादयोगणाः सनयस्तत्र वैराजन इति षष्ठाद्विंशोऽध्यायः ८

९ १० यतो हेतोः अंबुचरात्मना कूर्मरूपेण ११ सराणां साधिता सुधेः युत्तया सुद्धा यपि सूचितम् अतः पृच्छति मि- १२ १३ १४ नो
तिष्ठेरन्न पुनर्जीवन्ति स्मेत्यर्थः १५ दुर्वाससा हि कदाचिन्मार्गे गच्छन्तमिदं दृष्ट्वा स्वकं रस्थामालातस्मै द-
यो निर्दिष्टा स च गजो मत्तः पद्मांतां मालां चूर्णचिकार ततः कुपितो दुर्वासस्तं शशाप त्रिभिर्लोकैः सह त्वनिः १६ १७ १८ यदा दुर्वाससः शा-

तत्रापि देवः संभूत्यां वैराजस्याभवत्कृतः अजितो नाम भगवानंशेन जगतः पतिः ९ पयोधिं येन निर्मथ्य सरा-
णां साधिता सुधा भ्रममाणोऽसिधृतः कूर्मरूपेण मंदरः १० राजोवाच यथा भगवता ब्रह्मन्मथितः क्षी-
रसागरः यदर्थं वायतश्चाद्रिदधारां बुचरात्मना ११ यथाऽमृतं सरैः प्राप्तं किञ्चान्यदभवत्ततः एतद्भगवतः कर्मव-
दस्वपरमाद्भुतम् १२ त्वया सकथ्यमानेन महिम्ना सात्वतापतेः नाति तृष्यति मेचित्तं सचिरं तापतापितम् १३
सूत उवाच संपृष्टो भगवानेवं द्वैपायनस्ततो द्विजाः अभिनंद्य हरेर्वीर्यमभ्याचष्टुं प्रचक्रमे १४ श्रीशोक उ-
वाच यदा युद्धे सरैर्देवा बाध्यमानाः शितायुधैः गता सवो निपतितानो तिष्ठेरन्स्मभूयशः १५ यदा दुर्वाससः
शापात्सैंद्रालोकास्त्रयोनूप निःश्रीकाश्चाभवस्तत्र नेशरिज्यादयः क्रियाः १६ निशम्यैतत्सरगणा महेन्द्रवरु-
णादयः नाध्यगच्छन् स्वयं मंत्रैर्मंत्रयंतो विनिश्चयम् १७ ततो ब्रह्मसभां जग्मुर्मैरोर्मूर्द्धनि सर्वशः सर्वविज्ञापयांच-
क्रुः प्रणताः परमेश्विने १८ सविलोक्येन्द्रवाच्यादो निःसत्त्वान् विगतप्रभान् लोकानमंगलप्रायान् सरानयथा विभ्र-
१९ समाहितेन मनसा संस्मरन् पुरुषं परम् उवाचोत्फुल्लवदनो देवान् स भगवान् परः २० अहं भवो धूयमथोऽसरा-
दयो मनुष्यातिर्यक् द्रुमधर्मजातयः यस्यावतारांशकला विसर्जिता ब्रजामसर्वशरणं तमव्ययम् २१ नैयस्य वध्यो न
चरक्षणीयोनोपेक्षणीयादरणीयपक्षः अथापि सर्गस्थिति संयमार्थं धत्ते रजः सत्वतमांसिकाले २२

पादिति इज्यादयः यागाद्याः

१६ १७ १८ असुरान् अयथा देववैलक्षण्येन बलपुण्यादियुक्तान् विलोक्येत्यर्थः १९ हरिं शरणं गताः संतो यथा पूर्वसर्वप्राप्त्या मइति हर्षेणोत्फुल्लं
विकसितं वदनं यस्य २० मनुष्यादयो जरायुजांडजो द्विजस्वेदजाः यस्यावतारः पुरुषः तस्यांशो ब्रह्मा तस्य कलाः मरीच्यादयः ताभिर्विसर्जिताः पुत्र-
पौत्रादिद्वारा जनिताः २१ ननु तर्हि सर्वेष्वसौ समः स्यात् किंतु चरणाश्रयेण सत्यं यद्यप्येवं तथाऽप्यस्मत्पक्षपाती भविष्यतीत्याशयेनाह नयस्येति द्वाभ्यां

स्थितिपालनस्य क्षणः कालः अतः सरपियः सन्स्वायानां नः शंसुस्व करिष्यति २२

२३ यत्र क्षीराब्धौ हरेर्वासस्तदेव तमसः परं स्थानं यद्वा लोकालोकात्परतो यत्तमस्ततः परं स्थानं जगाम २४ देवीभिः लोके अप्रसिद्धाभिः वै
दिकाभिर्गोभिः स्तुतिमकरोत् २५ देववरं त्वानमामहे देववरं त्वानमामहेति वा वरत्वे हेतुः सत्यम् कुतः अविश्रियम् तत्कुतः अनंतम् आद्यं च
अनादिम् आद्यंतवंतो हि वृद्धादिविक्रिया युक्ता भवन्ति किंच गुहाशयं सर्वांतरम् कुतः निष्कलं निरुपाधिकम् तत्कुतः अप्रतर्क्यम् तत्कुतः
मनोऽग्रयानं मनसोऽपि जविष्ठं मनः प्राप्ये स्थाने ततः प्रागेव विद्यमानत्वात् तथा च श्रुतिः अनेजदेकं मनसो जवीयो नैतद्देवा आमुवन् पूर्वमर्शत्
तद्वावतोऽन्यानत्येति तिष्ठदिति वचसा अनिरुक्तम् अविषयत्वात् यद्वा चाऽनस्युदितं येन वागस्युद्यतः इति श्रुतेः मनो वचसोरगोचरत्वादप्रत
र्क्ययथेष्टं वा सर्वेषां हेतुहेतुमद्भावः २६ किंच प्राणादीनां विपश्चितं ज्ञातारम् आत्मा अहंकारो देहो वा न तु तद्व्यतिरिक्तं ज्ञेयमस्तीत्याह अर्थो

अयंचतस्य क्षितिपालनक्षणाः सत्वं जुषाणस्य भवाय देहिनाम् तस्माद्ब्रजामः शरणं जगद्गुरुं स्वानां सनोधास्यति शं
सरप्रियः २३ श्रीशुक उवाच इत्याभाष्य सरान्वेधाः सह देवैरारिंदम् अजितस्य पदे साक्षाज्जगाम तमसः पर
म् २४ तत्रादृष्टस्वरूपाय श्रुतपूर्वाय वैविभो स्तुतिमब्रूत देवीभिर्गोभिस्त्ववहितेन्द्रियः २५ ब्रह्मोवाच अ
विश्रियं सत्यमनंतमाद्यं गुहाशयं निष्कलमप्रतर्क्यम् मनोऽग्रयानं वचसानिरुक्तं न मास्यहं देववरं वरेण्यम् २६
विपश्चितं प्राणमनो धियात्मना मर्थेन्द्रियाभासमनिद्रमव्रणम् छायातपो यत्र न गृध्रपक्षौ तमक्षरं रवं त्रियुगं ब्रजा
महे २७ अजस्य चक्रं त्वजयैर्यमाणं मनोमयं पंचदशारमाशु त्रिणाभिविद्युच्चलमष्टनेमियदक्षमाहुस्तमृतं प्रपद्ये

२८

विषयः इन्द्रियाणि तद्वाहकाणि तदुष्णयरूपेणाभासत इति तथा तम् तथाऽप्यनिद्रं स्वप्नद्रष्टुवदज्ञानरहितम् कुतः अव्रणम् अदेहम् अ
तएव अक्षरं रवं मिथ्यापिनंच सर्वत्र हेतुः यत्र यस्मिन् गृध्रपक्षौ जीवमक्षपातिनौ छायातपो आविद्या च तन्निवर्तका विद्या च नास्ति तं त्रियुगे
षा विभवं तं शरणं ब्रजाम २७ तदेवमविश्रियत्वादिभिः सर्वज्ञत्वादिभिश्च सत्यत्वं वरेण्यत्वं चोक्तं संसारचक्राधारत्वेनापि तदेव दर्शयन्नाह अ
जस्य जीवस्य चक्रं चक्रवदावर्तमानं देहादिअजया मायया प्रेर्यमाणम् यत्र यः अक्षो यस्य यदधिष्ठानमाहुस्तमृतं यद्ये कथं भूतं चक्रम्
मनोमयं मनः प्रधानं दशेन्द्रियाणि पंच प्राणाश्चेत्येवं पंच दश आरायस्य आशुशीघ्रगम् त्रयो गुणा
ष्टौ प्रकृतयो नेमय इवावरणानियस्य २८

७

७

७

७

यएकवर्णेतमसः परंतदलोकमव्यक्तमनंतपारम् आसांचकारोपसृपणमेनमुपासतेयोगरथेनधीराः २९ नय
 स्यकश्चातितितर्तिमायांययाजनोमुह्यतिवेदनार्थम् तंनिर्जितात्मात्मगुणंपरेशंनमामभूतेषुसमंचरंतम् ३०
 इमेवयंयस्त्रिययैवतन्वासत्वेनसृष्टाबहिरंतराविः गतिंनसूक्ष्मामृषयश्चविग्रहेकुतोऽसुराद्याइतरप्रधानाः ३१
 पादौमहीयंस्वकृतैवयस्यचतुर्विधोयत्रहिभूतसर्गः सवैमहापुरुषात्मातंत्रः प्रसीदतांब्रह्ममहाविष्मृतिः ३२
 अंभस्तयद्रेतउदारवीर्यसिद्धातिजावत्कृतवर्धमानाः लोकास्त्रयोऽथारिवल्लोकपालाः प्रसीदतांब्रह्ममहावि
 ष्मृतिः ३३ सोमंमनोयस्यसमामनंतिदिवौकसांवैबलमंधआयुः ईशोनगानांप्रजनः प्रजानांप्रसीदतांनः समहा
 विष्मृतिः ३४

अर्थेनवेदेतियदुक्तंतत्पंचयन्नाह इमेवयंदेवाऋषयश्चयस्यप्रिययातन्वासत्वेनैवसृष्टाअपिबहिरंतरासत्ताप्र
 काशाश्रमाकिः प्रकटमपिसूक्ष्मांगतिंनिरुपाधिस्वरूपंनविग्रः इतरप्रधानाः रजस्तमोमयाः कुतोविदुः तंनमामेतिपूर्वेणान्वयः ३१ इदानीं
 वैराजरूपेणस्तुवन्प्रार्थयते पादौमहीतिद्वादशभिः यत्रमह्यंजरायुजादिभूतसर्गः सामहीयस्यपादौसनः प्रसीदतु आत्मतंत्रः पादादिम
 त्वेऽपिनतत्परतंत्रः कुतः ब्रह्मअप्रच्युतरूपः तत्कुतः महतीविष्मृतिरैश्वर्ययस्यसः ३२ उदारवीर्यशक्तिर्यस्यतदंभोयस्यरेतः सनः प्रसीदतु
 उदारवीर्यतामाह यतोऽमसोलोकादयः सिद्ध्यंतिजायंते ३३ यः सोमोदेवानामंधः अन्नम् अतएवबलमायुश्चनगानां वृक्षाणामू प्रकर्षे
 णजनयतिवर्धयतीतिप्रजनः तंयस्यमनः समामनंतिसनः प्रसीदतु ३४

२३ यत्र क्षीराब्धौ हरेर्वासस्तदेव तमसः परं स्थानं यद्वा लोकालोकात्परतो यत्तमस्ततः परं स्थानं जगाम २४ देवीभिः लोके अप्रसिद्धाभिः वै
दिकीभिर्गीर्भिः स्तुतिमकरोत् २५ देववरं त्वानं मामहे देववरं त्वानं मामेति वा वरत्वे हेतुः सत्यम् कुतः अधिक्रियम् तत्कुतः अनंतम् आद्यं च
अनादिम् आद्यंतवं तो हि वृद्धादिविक्रिया युक्ता भवन्ति किंच गुहाशयं सर्वांतरम् कुतः निष्कलं निरुपाधिकम् तत्कुतः अप्रतर्क्यम् तत्कुतः
मनोऽग्रयानं मनसोऽपि जविष्ठं मनः प्राप्ये स्थाने ततः प्रागेव विद्यमानत्वात् तथा च श्रुतिः अनेजदेकं मनसोज्वीयोनैतद्देवा आमुवन्पूर्वमर्शत्
तद्वावतोऽन्यानत्योति तिष्ठदिति वचसा अनिरुक्तम् अविषयत्वात् यद्वा चाऽनस्युदितं येन वागस्युद्यतः इति श्रुतेः मनो वचसोरगोचरत्वादप्रत
र्क्ययथेष्टं वा सर्वेषां हेतुहेतुमद्भावः २६ किंच प्राणादीनां विपश्चितं ज्ञातारम् आत्मा अहंकारो देहो वा न तु तद्व्यतिरिक्तं ज्ञेयमस्तीत्याह अर्थो

अयंचतस्य क्षितिपालनक्षणः सत्वं जुषाणस्य भवाय दोहिनाम् तस्माद्भुजामः शरणं जगद्गुरुं स्वानां सनोधास्यति शं
सरप्रियः २३ श्रीशुक उवाच इत्याभाष्य सरान्वेधाः सह देवैररिद्रम अजितस्य पदं साक्षाज्जगाम तमसः पर
म् २४ तत्रादृष्टस्वरूपाय श्रुतपूर्वाय वैविभो स्तुतिमब्रूत देवीभिर्गीर्भिस्त्ववहितेन्द्रियः २५ ब्रह्मोवाच अ
विक्रियं सत्यमनंतमाद्यगुहाशयं निष्कलमप्रतर्क्यम् मनोऽग्रयानं वचसानिरुक्तं न मास्यहं देववरं वरेण्यम् २६
विपश्चितं प्राणमनो धियात्मना मर्थेन्द्रियाभासमनिद्रमव्रणम् छायातपो यत्र न गृध्रपक्षौ तमक्षरं खं त्रियुगं ब्रजा
महे २७ अजस्य चक्रं त्वजयेर्यमाणं मनोमयं पंचदशारमाशु त्रिणाभिविद्युच्चलमष्टनेमि यदक्षमाहुस्तस्मै तं प्रपद्ये

सर्वजीवनियंतृत्वादिना च वरिष्ठत्वमाह यदिति यउपसृपणं जीवसमापेतनियंतृत्वेन आसांचकार आस्तेस्म द्वास्तप्याठांतरे प्रसुरगायासमानं
 दृष्टं परिषत्त्वजात इति श्रुतेः यद्वा भक्तरक्षार्थं गरुडस्योपरि उपविष्ट इत्यर्थः तर्हि देहस्थत्वात् भक्तरक्षणवदेक्रियादिभिः न भस्त्वयं स्यात् तत्रा
 ह एकवर्णं ज्ञानैकस्वरूपम् तमसः प्रकृतेः परम् अलोकमदृश्यम् अव्यक्तं निर्विकल्पम् अनंतपारं कालतो देशतः ४५ अन्ततत् ब्रह्मैव
 यः अप्रच्युतस्वरूपत्वात् न जीवसाम्यम् तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीतीति विशेषश्रवणादित्यर्थः अतएव यंधीराः योगेन
 रथेन प्राप्ति साधनेनोपासते भजंते तं नमामेत्कृत्तरेणान्वयः २९ मायानियंतृत्वेनापि जीवसाम्यं परिहरन् वरिष्ठत्वमाह यस्य मायां कश्चित्कश्चिद
 पिनातितितर्तिनातिक्रामति कथं भूताम् जनो यया मुह्यति अर्थमात्मस्वरूपं न तु वेद निर्जितात्मा आत्मशक्तिर्माया च तद्गुणाश्च येन तम् ३०

य एकवर्णं तमसः परंतदलोकमव्यक्तमनंतपारम् आसांचकारोपसृपणं मे नमुपासते योगरथेन धीराः २९ नय
 स्य कश्चातितितर्तिमायां यया जनो मुह्यति वेदनार्थम् तं निर्जितात्मात्मगुणं परेशं नमामभूतेषु समंचरंतम् ३०
 इमेव यं यत्प्रिययैव तन्वासत्वेन सृष्ट्वा बहिरंतरा विः गतिं न सूक्ष्मा मृषयश्च विग्रहे कुतोऽसुराद्या इतरप्रधानाः ३१
 पादौ महोत्तमौ स्वकृतैव यस्य चतुर्विधो यत्र हि भूतसर्गः सर्वे महापुरुष आत्मतंत्रः प्रसीदतां ब्रह्म महाविभूतिः ३२
 अंभस्तयद्रेत उदारवीर्यं सिद्ध्यति जीवंत्कृतवर्धमानाः लोकास्त्रयोऽथारिव ललोकपालाः प्रसीदतां ब्रह्म महावि
 भूतिः ३३ सोमं मनो यस्य समामनंति दिवौ कसां वै बलमंध आयुः ईशो नगानां प्रजनः प्रजानां प्रसीदतां नः समहा
 विभूतिः ३४

अर्थेन वेदेति यदुक्तं तत्पंचयन्नाह इमेव यं देवाः क्रषयश्च यस्य प्रियया तन्वासत्वेनैव सृष्ट्वा अपि बहिरंतरा सत्ता प्र
 काशाभ्यामाविः प्रकटमपि सूक्ष्मां गतिं निरुपाधिस्वरूपं न विग्रहः इतरप्रधानाः रजस्तमोमयाः कुतो विदुः तं नमामेति पूर्वेणान्वयः ३१ इदानीं
 वैराजरूपेण स्तुवन् प्रार्थयते पादौ महोत्तमौ तिहादशभिः यत्र मह्यां जरायुजादिभूतसर्गः सामहीयस्य पादौ सनः प्रसीदतु आत्मतंत्रः पादादिम
 त्वेऽपि न तत्परतंत्रः कुतः ब्रह्म अप्रच्युतरूपः तत्कुतः महती विभूतिरैश्वर्ययस्य सः ३२ उदारवीर्यं शक्तिर्यस्य तदंभो यस्य रेतः सनः प्रसीदतु
 उदारवीर्यतामाह यतोऽमसो लोकादयः सिद्ध्यंति जायंते ३३ यः सोमो देवानामंधः अन्नम् अतएव बलमायुश्च नगानां वृक्षाणाम् प्रकर्षे
 ण जनयति वर्धयतीति प्रजनः तं यस्य मनः समामनंति सनः प्रसीदतु ३४ ७ ७ ७ ७ ७ ७

अग्नियं स्य तु मुखं जातः कथं भूतः जातं वेदो धनं यस्मात् क्रियाकांडं तत्प्रतिपाद्यं कर्म तन्निमित्तं जन्म यस्य अंतः समुद्रे उदरमध्ये स्वधातून् पाका
हर्निवान्नादीन् अनुपचन् प्रसिद्धसमुद्रेऽपि वाडवरूपेण उदकान्येवानुपचन् नग्निः ३५ एष तरणिर्यस्य चक्षुरासीत् कथं भूतः देवयानम् अ-
र्चिरादिमार्गदेवता त्रयीमयः सैषा त्रय्येव विद्या तपतीति श्रुतेः ब्रह्मणो धिष्यम् सुपासनास्थानम् यएषोः तरादित्यो हिरण्मयः पुरुष इति श्रुतेः
सुक्तेर्द्वारं देवयानत्वात् अमृतं च पुण्यलोकत्वात् मृत्कश्च कालात्मकत्वात् एवं भूतस्तरणिर्यस्य चक्षुः सः प्रसीदतु ३६ एवं भूतो वायुश्चराच-
राणां सह आदिधर्मवान् प्राणः यं प्राणं वयं बुभूक्ष्याद्यधिष्ठातारो देवाः संभ्राजं भृत्या इव अन्वास्म अनुसृत्य स्थिताः एवं भूतो वायुर्यस्य प्राणादसू-

अग्निमुखं यस्य तु जातवेदा जातः क्रियाकांडं निमित्तजन्मा अंतः समुद्रेऽनुपचन् स्वधातून् प्रसीदतां नः समहावि-
भूतिः ३५ यच्चक्षुरासीत् तरणिर्देवयानं त्रयीमयो ब्रह्मण एष धिष्यम् द्वारं च सुक्तेरमृतं च मृत्कः प्रसीदतां नः सम-
हाविभूतिः ३६ प्राणादसूक्ष्मस्य चराचराणां प्राणः स हो बलमोजश्च वायुः अन्वास्म संभ्राज मिवानुगावयं प्रसीदतां नः
समहाविभूतिः ३७ श्रोत्रादिशोयस्य हृदश्च रवानि प्रजज्ञिरे रवं पुरुषस्य नाभ्याः प्राणो द्रियात्मा स शरीरकेतं प्रसीदतां
नः समहाविभूतिः ३८ बलान्महेंद्रस्त्रिदशाः प्रसादात् मन्योर्गिरीशो धिषणाद्विरंचः खेभ्यश्च छंदां स्पृषयो मे द्रुतः कः
प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ३९ श्रीर्विष्णुः सः पितरश्छायया सन् धर्मः स्तनादितरः पृष्ठतोऽभूत् द्यौर्यस्य शीर्षोऽप्य-
रसो विहारात् प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ४० विप्रो मुखं ब्रह्म च यस्य गुह्यं राजन्य आसीद्भुजयोर्बलं च ऊर्वोर्विडो जौः
धिरवेदश्च द्रौ प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ४१ लोभो धरात्पीतिरुपर्यभूत् द्युतिर्नस्तः पशव्यः स्पर्शो न कामः भुवो
र्यमः पद्ममवस्तु कालः प्रसीदतां नः समहाविभूतिः ४२

सः ३७ रवानि देहगतानि छिद्राणि प्राणः पंचवृत्तिः इंद्रियाणि च
आत्मा मनश्च असवो नागकूर्मादयः शरीरं च तेषां केतमाश्रयं भूतं रवं यस्य पुरुषस्य नाभ्याः प्रजज्ञे सः ३८ यस्य बलान्महेंद्रो जज्ञे छंदां सिक्क-
यश्च रवेभ्यः कः प्रजापतिः ३९ इतरः अधर्मः ४० विद्वैश्यः ओजः नैपुण्यं तस्य वृत्तिः अंधिः अंधिजौ इत्यर्थः अ- नैवेदो वेदव्य-
तिरिक्ता सुश्रूषा तद्दत्तिमान् भूदश्च पाठांतरं स गमम् ४१ उपरि उत्तरोष्ठात् नस्तः नासिकातः द्युतिः नातिः ए- तः कामः
स्पर्शो नाभूत् ४२

द्रव्यं भूतानिवयः कालम् विशेषं लौकिकप्रपञ्चम् यद्यस्मादुर्विभाव्यम् कुतः प्रबुधापबाधं विद्वद्विरपोह्यमानम् पाठांतरे प्रबुधानां मायैव
वबोधोयस्मिन्नित्यर्थः ४३ तदेवं सप्रपञ्चमुपवर्णयन् निष्प्रपञ्चमनुवर्णयन् प्रणमति नमोऽस्त्विति वृत्तिभिर्दर्शनादिभिः नभस्तान् वायुः तस्यै
व वृत्तिः लालायस्यतस्मै ४४ सस्मितं मुखं बुजं दिदृक्षूणां नोऽस्मच्चक्षुरादिकरणगोचरं यथाभवत्येवं चात्मानं दर्शय ४५ भक्तेच्छाः नुवर्तितं
चतवबहुशो दृष्टमेवेत्याह तैस्तैरिति यन्नो दुर्विषहमशक्यं कर्मतद्भगवान् स्वयमेव करोति हि ४६ न च बहिर्मुखानामिव त्वद्भक्तानामस्माकं त्व-
य्यर्पितानि पूर्वपुण्यानि विपरीतफलानि भावितुमर्हन्तीत्याह क्लेशभूरियेषु अल्पं सारं फलं येषु यद्वा विफलान्येव सकामानां कर्माणि तच्चापितं

द्रव्यं वयः कर्मगुणान् विशेषं यद्योगमायाविहितान्वदंति यदुर्विभाव्यं प्रबुधापबाधं प्रसीदतां नः समहाविभूतिः
४३ नमोऽस्तु तस्मात्पशांतशक्तये स्वाराज्यलाभप्रतिपूरिते आत्मने गुणेषु मायारचितेषु वृत्तिभिर्न सज्जमाना
यनमस्वदूतये ४४ सत्त्वं नो दर्शयात्मानं मस्मत्करणगोचरम् प्रपन्नानां दिदृक्षूणां सस्मितं तं मुखं बुजम् ४५
तैस्तैः स्वेच्छोद्धृते रूपैः काले काले स्वयं विभो कर्म दुर्विषहं यन्नो भगवांस्तत्करोति हि ४६ क्लेशभूर्यल्पसाराणि
कर्माणि विफलानि च देहि न विषया तानां न तथैवापितं त्वयि ४७ नावमः कर्मकल्पोऽपि विफलायैश्वर्यार्पितः क-
ल्पते पुरुषस्यैष स ह्यात्मा दयितो हितः ४८ यथा हि स्कंधशारवानां तरोर्मूलावसेचनम् एवमाराधनं विष्णोः सर्व-
ेषां आत्मनश्च हि ४९ नमस्तुभ्यमनंताय दुर्वितर्क्यात्मकर्मणे निर्गुणाय गुणेशाय सत्त्वस्थाय च सांप्रतम् ५०
इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे अमृतमथनं नाम पञ्चमोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच एवं कृतः सु-
रगणैर्भगवान् हरिरीश्वरः तेषां विरभूद्राजन्सहस्रार्कोदयद्युतिः १

तु न तथेति ४७ तत्रावैफल्यमुपपादयति अवमः

अल्पोऽपि कर्मकल्पः कर्माभासोऽपि ईश्वरार्पितश्चेद्विफलायासायनकल्पते हि यस्मात्स एष ईश्वरः पुरुषस्यात्मा अतएव दयितो हितश्च न ह्यात्मनि
दयितो हिते चापितं निष्फलं स्यात् ४८ अनंतफलत्वमाह यथा हि मूलावसेचनं स्कंधानां शारवानां च भवति ४९ एवं सत्यपि त्वदपितं कर्मणां त्वद्भ-
क्तानामस्माकं यन्निमित्तमिदं दुःखमिति त्वमेव वेत्सीत्याशयेनाह नम इति दुर्वितर्क्याण्यात्मककर्माणि स्वभावचेष्टितानि यस्य तस्मै ५० इत्यष्टमे टी-
कायां पञ्चमः ५ षष्ठे पुनस्तुतिर्विष्णावाविर्भूते सुरैः कृता तन्मंत्रेणास्तरैः साकममृतार्थे महोद्यमः १ सहस्रार्काणां सुदयेद्युतिरिव द्युतिर्यस्य १

महसातेजसाप्रतिहतानीक्षणानिचक्षुषियेषाम् २ तामाविर्भूतांतनुं विरंचोदृष्ट्वा तु प्रावेति पंचमेनान्वयः कंजगर्भवदरुणे ईक्षणेयस्याः ३ ततहेमावदातेनयीतेनलसताकौशेयवाससायुक्ताप्रसन्नानिचास्त्रिणसर्वाण्यंगानियस्याः शोभनंमुखंयस्याः सुंदरेभ्रुवौयस्याः ४ महंतोमणयोयस्मिन्तेनकिरीटेनकर्णाभरणेकुंडलेताभ्यांनिर्भातोयौकपोलौताभ्यांश्रीमुखंबुजेयस्याः ५ कौस्तुभाभरणेकंदेयस्याः लक्ष्मींविश्वसिबिभ्रतीम् ६ देवप्रवरोब्रह्मा सर्वांगैरवनिंगतैः साष्टांगप्रणतैः अनाविराविरासेयंनाभूताः भूदितिब्रुवन्ब्रह्माभिप्रेतिनित्यत्वविमलेभगवत्तनोः ७ श्रीमूर्तेरयमाविर्भावएव नत्वस्मदादिवत्तजन्मादितयास्तौत्याह नजातजन्मादयोयस्यकुतः अगुणाय अतः निर्वाणसखस्यार्णवा

तेनैवमहसासर्वेदेवाः प्रतिहते क्षणाः नापश्यन्मुखंदिशः क्षोणीमात्मानंचकुतोविभुम् २ विरंचोभगवान्दृष्ट्वासहशैवेणतांतनुम् स्वच्छांमरकतश्यामांकंजगर्भारुणेक्षणाम् ३ ततहेमावदातेनलसत्कौशेयवाससा प्रसन्नचारुसर्वांगीसुमुखीसुंदरेभ्रुवम् ४ महामणिकिरीटेनकेयूराभ्यांचभूषिताम् कर्णाभरणनिर्भातकपोलश्रीमुखंबुजाम् ५ कांचोकलापवलयहारनूपुरशोभिताम् कौस्तुभाभरणालक्ष्मीविभ्रतीचनमालिनीम् ६ सुदर्शनादिभिःस्वार्थैर्भूर्तिमद्भिरुपासिताम् तुष्टावदेवप्रवरः सशर्वः पुरुषं परम् सर्वामरगणैः साकंसर्वांगैरवनिंगतैः ७ ब्रह्मोवाच अजातजन्मस्थितिसंयमायागुणायनिर्वाणसखार्णवाय अणोरणिम्नेऽपरिगण्यधाम्नेमहानुभावाय नमोनमस्ते ८ रूपं तवैतत्पुरुषं भजेयं श्रेयोर्थिभिर्वैदिकेतांत्रिकेण योगेन धातः सह नस्त्रिलोकानूपश्याम्य सुषिन्नुहविश्वमूर्तेर् ९ त्वय्यग्र आसीत्त्वयि मध्य आसीत्त्वय्यंत आसीदिदमात्मतत्रे त्वमादिरंतो जगतोऽस्य मध्ये घटस्य मृत्स्नेव परः परस्मात् १०

य अपारमोक्षस्वरूपायेत्यर्थः तथाऽपि अणोरप्यणिम्ने अतिसूक्ष्माय दुर्जेयत्वात् वस्तुतस्तु अपरिगण्यमियत्तातोतंधाममूर्तिर्यस्य तस्मै न चैतदसंभावितम् यतः महानचित्योऽनुभावो यस्य तस्मै ८ तन्मूर्तेः सनातनत्वमपरिमेयत्वं चोपपादयति रूपमिति हेतुपुरुषं भवेधातः एतत्तत्वरूपं वैदिकेन तांत्रिकेण च योगेनोपायेन श्रेयोर्थिभिः सदा इज्यं पूज्यमतो नैदमिदानीमपूर्वं जातमिति भावः ननु यूयं देवाः पूज्यत्वेन प्रसिद्धाः सत्यम् सर्वेऽपि अत्रैवांतर्भूता इत्याह उअहो हस्फुटम् अमुषिंस्त्वयिनोऽस्मांस्त्रीन्लोकान् सह पश्यामि तत्र हेतुः विश्वमूर्तेर्यस्य अतस्तवैतद्रूपं परिच्छिन्नमपि न भवतीत्यर्थः ९ विश्वमूर्तित्वमेवाह त्वयीति घटस्य मृत्तिका यथा आदिरंतश्च मध्यं च तथा त्वमस्य जगतः तत्र हेतुः परस्मात् प्रधानादपि परः १०

सृत्तिकादृष्टान्तेनपरिणामेप्रसंवारयति त्वमिति स्वयास्वाधीनयाअतएवगुणानांव्यवायेपरिणामेऽप्यगुणमेवत्वांसुक्ताःपश्यंति मनीषिणोविवे
किनः विपश्चितः शास्त्रज्ञाः ११ एतदेवसदृष्टान्तमाह यथाऽग्निंकाष्ठेमथनेन अमृतमाज्यंगोषुदोहनादिनाभविअन्नंघ्रीह्यादिकर्षणादिनाअं
बुचरवननेनउद्यमनेपुरुषकारेवाणिज्यादिनावृत्तिर्जीविकाम् यद्वा अंबुनःउद्यमनेघटीयंत्रादिनोद्धरणेयोगैरुपायैर्मनुष्याअधियंतिप्राप्नुवं
ति तथाकवयस्त्वांबुल्यागुणेअधियंतिवदंतिच १२ हेनाथसरोजनाभ अतिचिरादीप्सितमर्थेयोगैकैप्राप्यत्वांसम्यगुज्जिहानमाविर्भवंतं
त्यक्षतोदृष्ट्वाऽद्यवयंनिर्वृतिंगनाः दवार्तादावाग्निपीडिताः १३ यद्विधेयंतत्कथयेतिचेत्तत्राह हेअंतरात्मन् अशेषसाक्षिणस्तेबहिःकिं
वाऽन्यैर्विज्ञाप्यमस्ति १४ यूयमेवकिंचित्कुरुतेतिचेत्तत्राह अहमिति अग्नेःकेतवोविस्फुलिंगादवतेत्वत्तोवयंपृथग्विभाताः संतः आत्म

त्वंमाययात्माश्रययास्वयेदंनिर्मायिविश्वंतदनुप्रविष्टः पश्यंतियुक्तामनसामनीषिणोगुणव्यवायेऽप्यगुणंविपश्चि
तः ११ यथाऽग्निमेधस्यमृतंचगोषुभुव्यन्नमंबूद्यमनेचवृत्तिम् योगैर्मनुष्याअधियंतिह्रियांगुणेषुबुल्याकव
योवदंति १२ तंत्वांवयंनाथसमुज्जिहानंसरोजनाभातिचिरेप्सितार्थम् दृष्ट्वागतानिर्वृतिमद्यसर्वगजादवार्ताइ
वगांगमंभः १३ सत्त्वंविधत्स्वारिवल्लोकपालावययदथास्तवपादमूलम् समागतास्तेबहिरंतरात्मन्किंचान्यविज्ञा
प्यमशेषसाक्षिणः १४ अहंगिरित्रश्चसुरादयोयेदक्षादयोऽग्नेरिवकेतवस्ते किंचाविदामेशपृथग्विभाताविधत्स्व
शंनोद्विजदेवमंत्रम् १५ श्रीशुकउवाच एवंविरंच्यादिभिरोडितस्तद्विज्ञायतेषांहृदयंयथैव जगादजीमूत
गभीरयागिराबद्धांजलीन्संवृतसर्वकारकान् १६ एकएवेश्वरस्तस्मिन्सुरकार्यैस्सुरेश्वरः विहर्तुकामस्तानाहसमु
द्रोन्मथनादिभिः १७ श्रीभगवानुवाच हतब्रह्मन्नहोशंभोहेदेवाममभाषितम् शृणुतावहिताःसर्वेथेयो
वःस्याद्यथासुराः १८ यातदानवदैतेयैस्तावत्संधिर्विधीयताम् कालेनानुगृहीतैस्तैयविदोभवआत्मनः १९

नः शंश्रेयः किंचाविद्यः अतस्त्वमेवद्विजानांदेवानांचमंत्रंविधत्स्वइदंकुरुतेत्युपायमुपदिशेत्यर्थः १५ हृदयंमंत्रःउपदेष्टव्यइत्यभिप्रेतंय
थैवतथैवविज्ञायजगाद संवृतानिनियमितानिसर्वाणिकारकाणांद्रियाणियैःतान् १६ इश्वरस्यापितथैवाभिप्रेतमित्याह एकएवेश्वरः
समर्थोऽपि १७ हेसुराःहेदेवा अन्येचगंधर्वादयः वः आत्मनो यावद्भवोद्विर्भवति १८ १९ २० २१ २२ २३

अर्थस्यप्रयोजनस्यपदवींसिद्धिं प्राप्तेः पश्चादहिमूषकवत्त्वव्यघातकभावेनवर्तितव्यमिति शेषः यद्वा पेटिकायां निरुद्धोऽहिर्यथा निर्गमद्वा
रविधानार्थं प्रथमं मूषकेण संधिं विधत्ते पश्चात्तमेव कदाचित् मूषकयतितथा अर्थमार्गप्रवृत्तैः प्रथमं संधेया इत्यर्थः २० ततस्तैः सहयत्कार्यं त
दाह अमृतोत्पादन इति यस्य अमृतस्य पीतस्य सतः अमरो भवेत् मृत्युस्तोऽपि २१ नेत्रं रज्जुम् २२ अतं द्विताः संयत्ताः निर्मथध्वमिति न
नुतर्हितेऽप्यमृतपानेनामराः स्युस्तत्राह क्लेशभाज इति २३ बलिभिः सहकारिभिः साध्या अर्थास्तदनुसरणं विना न सिद्ध्यतीति कृत्वा सामा

अरयोऽपि हि संधेयाः सति कार्यार्थगौरवे अहिमूषकवद्देवा अर्थस्य पदवीं गतैः २० अमृतोत्पादने यत्नः क्रियताम
विलंबितम् यस्य पीतस्य वैजंतुर्मृत्युस्तोऽमरो भवेत् २१ क्षिप्त्वा क्षीरोदधौ सर्वावीरुत्तृणलतौषधाः मंथानं मंद
रं कृत्वा नेत्रं कृत्वा तु वासुकिम् २२ सहायेन मया देवानिर्मथध्वमतं द्विताः क्लेशभाजो भविष्यंति दैत्या यूयं फलयहाः
२३ यूयंतदनुमोदध्वं यदिच्छंत्यसुराः सुराः न संरंभेण सित्थ्यंति सर्वेऽर्थाः सांत्वया यथा २४ न भेतव्यं कालकूटात्
विषाज्जलधिसंभवात् लोभः कार्यं निचो जातुराषः कामस्तवस्तुषु २५ श्रीशुक उवाच इति देवान् समादि
श्य भगवान् पुरुषोत्तमः तेषामंतर्दधे राजन् स्वच्छंदगतिरीश्वरः २६ अथ तस्मै भगवते नमस्कृत्य पितामहः भवश्च ज
ग्मतुः स्वस्वंधामो पेयुर्बलिं सुराः २७ दृष्ट्वाऽरी नप्यसंयत्तान् जातक्षोभान् स्वनायकान् न्यषेधद्दैत्यराट् श्लोक्यः
संधिविग्रहकालवित् २८ तैर्वैरोचनिमासीनं गुप्तं चासुरयूथपैः श्रिया परमया जुष्टं जिता शेषमुपागमन् २९ महें
द्रः श्लक्ष्णया वाचा सांत्वयित्वा महामतिः अभ्यभाषत तत्सर्वं शिक्षितं पुरुषोत्तमात् ३० तदरोचत दैत्यस्य तत्रान्ये
यैः सुराधिपाः शंबरोऽरिष्टनेमिश्च ये च त्रिपुरवासिनः ३१ ततो देवा सुराः कृत्वा संविदं कृतसौहृदाः उद्यमं परमं चक्रु
रमृतार्थे परंतप ३२ ततस्तैर्मंदरगिरिमोजसोत्पाद्य दुर्मदाः नदंत उदधिं निन्युः शक्ताः परिघबाहवः ३३

दिकमुपदिशति

यूयमिति ह्यभ्याम् हे सुराः संरंभेण संभ्रमेण सांत्वया साममार्गेण यथा सित्थ्यंति २४ वस्तुषु मथनादुत्पन्नेषु २५ २६ सुरास्तु बलिसु पेयुः
उपजग्मुः २७ असंयत्तानपि दृष्ट्वा श्लोक्यः कार्यहः २८ वैरोचनिं बलिम् जितमशेषं त्रैलोक्यं येन तम् २९ तत्सर्वममृतोन्मथनादि ३० तत्र
ये अन्ये चासुराधिपाः पौलोमकालेयादयः शंबरादयश्च तेभ्यश्चैव शोचत ३१ संविदम् संयमम् ३२ परिघा इव बाहवो येषाम् ३३ ६९ ६९

३४ ३५ ३६ ३७ ३८ विसर्जितः प्रस्थापितः स्रपणेतत्रस्थिते वासुके रागमनायोगादिति भावः ३९ इति अष्टमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमे मथनोद्भूतविषमात्माऽखिलैर्जनैः स्तुतः सन्नृत्तपयारुद्रः पणौ विषमितीर्यते १ फलभागेन तवाप्यमृते भागो भविष्यतीति आमंत्र्य संमंत्र्य वासुकिनेत्रगिरौ परिवीय संवेष्ट्य अधिंमथितुमारेभिरे वासुके मुखंती वंदेत्याह नृणां हयितुमेव पूर्वहरिः पुरस्तात् सुरवे-

दूरभारोद्ग्रहश्रान्ताः शक्रवैरोचनादयः अपारयंतस्तं वोढुं विचशा विजहुः पथि ३४ निपतन्स गिरिस्तत्र बहूनां मरदानवान् चूर्णयामास महता भारेण कनकाचलः ३५ तं स्तथा भग्नमनसो भग्नबाहुरुकंधरान् विज्ञाय भगवांस्तत्र बभूव गरुडध्वजः ३६ गिरिपातविनिष्पिष्टान् विलोक्या मरदानवान् ईक्षया जीवयामास निर्जरान् निर्व्रणान् यथा ३७ गिरिचारोप्यगरुडे हस्तेनैकेन लीलया आरुह्य प्रययावद्धिं सरासुरगणैर्वृतः ३८ अवरोप्य गिरिं स्कंधात् स्रपणैः पततावरः यथोज्ज्वलात् उत्सृज्य हरिणा स विसर्जितः ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे अमृतमथने मंदराचलानयनं नाम षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशक्र उवाच तेनागराज मामंत्र्य फलभागेन वासुकिम् परिवीय गिरौ तस्मिन्नेत्रमधिं मुदाऽन्विताः १ आरेभिरेकसंयत्ता अमृतार्थं कुरुद्ग्रह हरिः पुरस्ताज्जगृहे पूर्वदेवास्ततो भवन् २ तन्नैच्छन् देत्यपतयो महापुरुषचेष्टितम् नगृण्हीमो वयं पुच्छमहरगममंगलम् ३ स्वाध्यायश्रुतसंपन्नाः प्रख्याता जन्मकर्मभिः इति तूष्णीं स्थितान् देत्यान् विलोक्य पुरुषोत्तमः ४ स्मयमानो विस्ृज्याग्रं पुच्छं जग्राह सामरः कृतस्थानविभागास्ते एवं कथ्यपनंदनाः ५ ममंथुः परमायत्ता अमृतार्थं पयोनिधिम् मथ्यमानेऽर्णवे सोऽदिरनाधारो ह्यपोऽविशत् ६ ध्रियमाणोऽपि बलिभिर्गौरवात्पांडुनंदन तेऽस्मिन्निर्विण्णमनसः परिम्लानमुखश्रियः आसन् स्वपौरुषेण ऐदं देवेनातिबलीयसा ७ विलोक्य विघ्नेश विधितं देवरोदुरंतवीर्योऽवितथा भिसंधिः कृत्वा वपुःकाच्छपमद्भुतमहत्प्रविश्य तोयं गिरिमुज्जहार ८ तमुत्थितं वीक्ष्य कुलाचलं पुनः समुत्थितानिर्मथितुं सरासराः दधारपृष्ठेन सलक्षयोजनप्रस्तारिणा द्वीप इवापरो महान् ९

जगृहेततोऽभवन्मुखं जगृहुः १ २ ३ ४ कृतोधारणोऽस्या नविभागो यैः ५ ६ देवेन हेतुना स्वपौरुषेण ऐसति ७ विघ्नेशस्य विधितेन रचितं विघ्नं अवितथः सत्योऽभिसंधिः संकल्पो यस्य ८ लक्षयोजनः प्रस्तारः विस्तारोऽस्यास्तीति तथा तेन पृष्ठेन ९

तस्यगिरेः आवर्तनं भ्रमणमंगकंडूयनं मेने १० आसरेण असराकारेण देवेन देवाकारेण रूपेणा विशत् ११ १२ आत्मनि देवदेवम-
भ्योगोत्रे दाढ्यरूपेण नेत्रे अभेद्या बोधरूपेण परेण हरिणा क्षोभितं नक्राणां चक्रं समूहो यस्मिन् १३ दशश्च सुरानि च श्वासाश्च अहोंद्रस्य
साहस्रमपरिमिताः कठोरा ये दृगादयः तेभ्यो निर्गताभ्यामग्निधूमाभ्यामाहतं वर्चो येषां ते सरलाद्रुमविशेषाः १४ देवांस्तु भगवद्दशाघनाः
समभ्यवर्षन् समुद्रोर्मिभिः उपगूढावायवश्च शीतलावयुः वीतिस्म कथं भूतान् तस्याहोंद्रस्य श्वासशिखाग्निभिर्हता प्रभायेषाम् धूम्राण्येव

सरासुरेन्द्रैर्भुजवीर्यवेपितं परिभ्रमंतं गिरिमंगपृष्ठतः बिभ्रत्तदावर्तनमादिकच्छपो मेनेः गकंडूयनमप्रमेयः १०
तथाऽसुरानां विशदासुरेण रूपेण तेषां बलवीर्यमीरयन् उद्दीपयन् देवगणांश्च विष्णुर्देवेन नागैर्द्रुमबोधरूपतः
११ उपर्यगोंद्रं गिरिराडिवान्य आक्रम्य हस्तेन सहस्रबाहुः तस्थौ दिवि ब्रह्मभवेन्द्रमुखैरभिषुवद्भिः समनोऽभिवृष्टः
१२ उपर्यध आत्मनि गोत्रनेत्रयोः परेण तेषां विशता समो धिताः ममंथुरब्धितरसाम् दोलकदामहाद्रिणा क्षोभितनक्र-
चक्रम् १३ अहोंद्रसाहस्रकठोरदृङ्मुखश्वासाग्निधूमाहतवर्चसोऽसुराः पौलोमकालेयबलील्यलादयो दवाग्नि-
दग्धाः सरला इवाभवन् १४ देवांश्च तच्छ्वासशिखाहतप्रभान् धूम्रावरस्त्रग्वरकुचुकाननान् समभ्यवर्षन् भगवद्द-
शाघनावयुः समुद्रोर्म्युपगूढवायवः १५ मथ्यमानं तथा सिंधो देवासरवरूपैः यदा सुधानजायेत निर्ममं तथा जि-
तः स्वयम् १६ मेघश्यामः कनकपरिधिः कर्णविद्योतविद्युन्मूर्ध्नि भ्राजद्विलुलितकचः स्वर्गधरो रक्तनेत्रः जैत्रैर्दोर्भि-
र्जगदभयदैर्दं दं शूकं गृहीत्वामथ न्मथा प्रतिगिरिरिवाशोभता यो धृतादिः १७ निर्मथ्यमाना दुर्धरोरभूहिषं महो-
ल्यणं हालहलाद्रुमप्रति संभ्रातमीनान्मकरादिकच्छपात्तिमिद्विपयाहतिमिं गिलाकुलात् १८

रादीनियेषाम् १५ १६ धृतोऽद्वियेन सधृतादिः भगवान् परमपुरुषोऽनंतरमशोभतेत्यन्वयः कथं भूतः कनकपरिधिः पीतवासाः
कर्णयोर्विद्योतमाना विद्युत्कुंडललक्षणायस्य तथामूर्ध्नि भ्राजंतो विलुलिताः कचायस्य स तथा जैत्रैर्जिष्णुभिर्दं दं शूकं स परम् प्रतिगि-
रिः प्रतिहं ही पर्वतः १७ हालहलमित्याह्वाना मयस्य संभ्रातमीना उद्गता मकरादयश्च यस्मिन् तस्मात् तिम्यादिभिराकुलाच्चैतितद्विषम-
प्रति अप्रतिमं प्रतिक्रियाशून्यमिति वा १८

कुतः उग्रवेगो यस्य तदेवाह दिशिदिशीति यद्वा उग्रवेगारोमांचस्वेदादयो यस्मात् अतएवासह्यं विलोक्यभीताः अन्येन केनाप्यरक्ष्यमाणाः
सदाशिवं शरणं दुद्रुवुः जग्मुः १९ त्रिलोक्या उद्वाय देव्या सह अद्रौ कैलासे आसीनं तथापि मुनीनामभिमतं तेषामेवापवर्गाय तपो जुषाणम्
२० २१ निर्गुणं सगुणं चैव शिवं हरिपराक्रमैः स्तवं तस्तु प्रजेशाना नामन्यं तां तरंतयोः २२ नन्वेवं भूतो विष्णुरिति प्रसिद्धं तत्राहुः गुणमप्येति अ
स्य जगतो यदा सर्गादीन् धत्से तदा हे भूमन् स्वदृक् स्वतः सिद्धज्ञानः खं ब्रह्मादिसंज्ञां धत्से २३ तत्र हेतुः खं ब्रह्मेति सदसतो भावान् देवतिर्यगा

तदुग्रवेगं दिशिदिशः पर्यधो विसर्पदुत्सर्पदसह्यवीर्यम् भीताः प्रजा दुद्रुवु रंगसेश्वरा अरक्ष्यमाणाः शरणं सदाशि
वम् १९ विलोक्य तं देववरं त्रिलोक्या भवाय देव्याः अभिमतं मुनीनाम् आसीनमद्रावपवर्गहेतोस्तपो जुषाणं स्तुति
भिः प्रणोमुः २० प्रजापतय ऊचुः देवदेव महादेव भूतात्मन भूतभावन ब्राह्मिनः शरणापन्नां स्त्रिलोक्यदह
नाद्विषात् २१ खमेकः सर्वजगत ईश्वरो बंधमोक्षयोः तं त्वामर्चति कुशलाः प्रपन्नाति हरं गुरुम् २२ गुणमप्यस्यास्वश
क्त्याः स्वसर्गस्थित्यप्ययान्विभो धत्से यदा स्वदृक् भूमन् ब्रह्म विष्णु शिवाभिधाम् २३ खं ब्रह्म परमं गुह्यं सदसद्भाव
भावनः नानाशक्तिभिराभातस्तमात्मा जगदीश्वरः २४ खं शब्दयोनिर्जगदादि रात्मा प्राणेंद्रियद्रव्यगुणः स्वभावः
कालः क्रतुः सत्यमृतं च धर्मस्त्वय्यक्षरं यच्चिददामनंति २५ अग्निर्मुखं तेऽखिलदेवतात्मा क्षितिं विदुर्लोकभवांश्चि
पंकजम् कालं गतं तेऽखिलदेवतात्मनो दिशश्च कर्णोरिसनेजलेशम् २६ नाभिर्नभस्ते श्वसनं नभस्वान् सूर्यश्च
क्षूंषि जलं स्मरेतः परावरात्मा श्रयणं तवात्मा सोमो मनो द्यौर्भगवन् शिरस्ते २७

दिरूपान् भावयतीति तथा सृज्यं तुल्यद्विति रक्तिना

स्तीत्याहुः आत्मैव खं नानाशक्तिभिर्जगद्रूपेणाभातः तस्मादीश्वरः २४ स्वतः सिद्धज्ञानत्वमुपपादयंतः जगदात्मना आभातप्रकारमाहुः खं शब्द
स्य वेदस्य योनिः अतः स्वतः सिद्धज्ञानः खं जगदादिर्महत्तत्त्वम् आत्मा च अहंकारः कथं भूतः प्राणेंद्रियद्रव्याणां कारणभूता गुणाय स्वराज
सादित्रिविध इत्यर्थः स्वभावादयश्च खमेव क्रतुः संकल्पः सत्यमृतं चेति यो धर्मः स खं महदादिस्वरूपत्वे हेतुः त्रिचत्त्रिगुणात्मकं यदक्षरं प्रधा
नं त्वयि त्वदाश्रयं तदामनंति यद्वा एवं भूते त्वयि त्रिचदक्षरं प्रणवं प्रकाशकमाहुरित्यर्थः २५ अखिलदेवतात्मा अग्निः सर्वादेवता इति श्रुतेः सो
ऽग्निस्ते मुखं हे लोकभव द्वितीयांतेषु विदुरित्यस्य संबंधः २६ परे अवरे च ये आत्मानो जीवास्तेषामाश्रयस्तवात्माऽहंकारः २७ ७ ७

अथीमयात्मन्वेदत्रयमूर्ते २८ पंचोपनिषदः तत्पुरुषाद्योरसद्योजातवामदेवेशानरूपा मंत्रायै सुखैरेष्टोत्तरत्रिंशन्मंत्राणां वर्गः तेषामेवमंत्राणां पदच्छेदेनाष्टोत्तरत्रिंशत्कलात्मकामंत्रा इत्यर्थः अवस्थितिः उपरतावस्था २९ अधर्मस्योर्मिषु दंभलोभादिषु यैरूर्मिभिर्विसर्गः संहारः यद्वा यैः सत्त्वादिभिर्विविधः सर्गः तानिनेत्रत्रयम् हे देव छंदोमयः सतवेक्षाईक्षणम् साक्षान्मनुरिति पाठे मनुरिति वेदः तदेवाह छंदोमय इति ३० हे गिरित्रते परं ज्योतिरखिलानां लोकपालादीनां गम्यं न भवति कुतः यत्र रज आदि नास्ति किंतु ज्योतिः यन्निरस्तभेदं ब्रह्म ३१ कामश्च अध्वरश्च दक्षयज्ञः त्रिपुरादयश्च ये अनेकभूतद्रुहस्तान्क्षपयतः संहरतस्ते तत्कर्मस्तुतये न भवति अत्यल्पमेतदित्यर्थः गरभक्षणस्याप्यवश्यं भावित्वेन सिद्धवन्निर्देशः स्तुतये अलं न भवतीत्यत्र हेतुः यस्तु भवान्स्वनेत्रवद्विस्फुलिंगस्य शिखया इदं जगद्भूतं भस्मसात् ज्ञातं न वेद-

कुक्षिः समुद्रा गिरयोऽस्ति संघारो माणिसर्वौषधिवीरुधस्ते छंदांसि साक्षात्तवसतधातवस्त्रयीमयात्मन् हृदयं सर्वधर्मः २८ सुखानि पंचोपनिषदस्तवेशायै त्रिंशदष्टोत्तरमंत्रवर्गः यत्तच्छिवारव्यं परमार्थतत्त्वं देवः स्वयं ज्योतिरवस्थितिस्ते २९ छाया लघुर्मोर्मिषु यैर्विसर्गो नेत्रत्रयं सत्वरजस्तमांसि साक्षान्मनुः शास्त्रकृतस्तवेक्षा छंदोमयो देव चरुषिः पुराणः ३० न ते गिरित्रा खिललोकपाल विरिंचवैकुण्ठस्करेन्द्रगम्यम् ज्योतिः परं यत्र रजस्तमश्च सत्त्वं न यद्ब्रह्म निरस्तभेदम् ३१ कामाध्वर त्रिपुरकालगाराद्यनेकभूतद्रुहः क्षपयतः स्तुतये न तत्ते यस्त्वं तत्काल इदमात्मकृतस्वनेत्रवद्विस्फुलिंगशिखया भूतं न वेद ३२ यैस्त्वात्मारामगुरुभिर्हृदि चिंतितं धिद्वंद्वं चरतं सुमया तपसा भित्तमम् कथं तं उग्रपुरुषं निरतं शमशाने ते नूनं भूतिमविदंस्तव हातलज्जाः ३३ तत्तस्य ते सदसतोः परतः परस्य नांजः स्वरूपगमने प्रभवति भूम्नः ब्रह्मादयः किमु तसंस्तवने वयं तु तत्सर्गसर्गाविषया अपि शक्तिमात्रम् ३४

नालोचयत्यपि ३२ तदेवं-

नित्यं परात्तुग्रहव्यग्रत्वां ये निंदन्ति तेऽतिमूर्खा इत्याहुः ये तु उभया सहचरं तं तस्यां नितरां रतं कामिनं कथं ते प्रलपन्ति तथा शमशाने निरतमुग्रं भूरं परुषं च हिंस्त्रं कथं ते कथं भूतम् आत्मारामाश्च ते गुरवो विश्वहितोपदेशरस्तैर्हृदि चिंतितं धिद्वंद्वं यस्य तथा भूतमपि तपसाऽभित्तममपि ते नूनं तवोतिमविदन्नितिकाकुः खल्लीलानैव विदुरित्यर्थः अतो हातलज्जाः त्यक्तत्रयाः कथमात्मारामैः सेवितचरणयुगलस्य ते कामित्वं संभवति कथं वा तपसा अभित्तमस्य शांतस्योग्रत्वं परुषत्वं वा संभवतीत्यविचार्यैव प्रलपन्तीत्यर्थः ३३ आस्तां तावन्निंदकानां वार्तामिहांतोऽपि तव तत्त्वं न जानन्तीत्या-

हुः तत्तस्मात्तवस्वरूपस्य गमने ज्ञाने ब्रह्मादयोऽपि न समर्थाः संस्तवने तु कुतः शक्ताः स्युः तत्र वयं कथं प्रभवामः यतस्तेषां सर्गे अत्यन्तार्वाचीनाः
तथाऽपि यदेतत्तव स्तवनमेतदात्मशक्तिपरिमितमात्रमित्यर्थः ३४ तदेवाहुः एतत्परमिति न परं रूपं तथाऽपि त्वद्दर्शनादेव कृतार्थावयमित्याहुः मृ
डनाय हीति ३५ ३६ मत्प्रभावमविचार्य विषयाने प्रवृत्तं मां कथं चिदियं प्रियावारयेदिति शंकया तामनुज्ञापयन्नाह अहो बतेतिसाधैश्चतुर्भिः वै
शसंदुखम् ३७ प्राणपरीप्सूनां प्राणरक्षणेप्सूनां मे मया प्रभोः समर्थस्य अर्थः कार्यम् ३८ किंच बद्धवैरेषु भूतेषु परस्परं जियोसत्सु ३९ रूपय

एतत्परं प्रपश्यामो न परं ते महेश्वर मृडनाय हिलोकस्य व्यक्तित्वेऽव्यक्तकर्मणः ३५ श्रीशुक उवाच त-
द्दीक्ष्य व्यसनं तासां रूपया भृशपीडितः सर्वभूतसहृद्देव इदमाह सतीं प्रियाम् ३६ शिव उवाच अहो ब-
तभवान्येतत्प्रजानां पश्य वैशसम् क्षीरोदमथ नोद्धृताल्कालकूटादुपस्थितम् ३७ आसां प्राणपरीप्सूनां विधे-
यमभयं हि मे एतावान्हि प्रभोरर्थं यिद्दीनपरिपालनेम् ३८ प्राणैः स्वैः प्राणिनः पतिसाधवः क्षणभंगुरैः बद्धवै-
रेषु भूतेषु मोहितेष्व्वात्ममायया ३९ पुंसः रूपयतो मद्रे सर्वात्मा प्रीयते हरिः प्रीते हरौ भगवति प्रीयते हंसचराचरा-
४० तस्मादिदं गरभं जे प्रजानां स्वस्तिरस्तु मे एवमा मंत्र्य भगवान्भवानी विश्वभावनः ४१ तद्विषं जग्धुमारं मे प्रभा-
वज्ञाऽन्वमोदत ततः करतलीकृत्य व्यापिहालाहलं विषम् ४२ अभक्षयन् महादेवः रूपया भूतभावनः तस्यापि द-
र्शयामास स्ववीर्यं जलकल्मषः ४३ यच्च कारगले नीलं तच्च साधोर्विभूषणम् तप्यन्ते लोकतापेन साधवः प्रायशो-
जनाः परमाराधनं तद्विपुरुषस्याखिलात्मनः ४४ निशम्य कर्म तच्छोभोर्देवदेवस्य मीढषः प्रजादाक्षायणी ब्र-
ह्मा वैकुण्ठश्च शशंसिरे ४५ प्रस्कन्नं पिबतः प्राणैर्यत्किंचिज्जगद्दुःस्मृतत् वृश्चिका हि विषौषधयो दंदशूकाश्च ये-
परे ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे अमृतमथने सप्तमोऽध्यायः ७ श्रीशुक उवाच पा-
तेगरे वृषां केण प्रीतास्तेऽमरदानवाः ममंथुस्तरसा सिंधुं हविर्धानीततोऽभवत् १ तः कृपां कुर्वतः पुंसः ४० मे मत्तः स्वस्तिः शो-

भनासत्तास्तरवेन जीवितमस्त्वित्यर्थः ४१ जग्धुमत्तुम् करतलीकृत्य करतलपरिमितमात्रं कृत्वा ४२ जलकल्मषः जलदोषो विषम् ४३ यस्मा-
त्तंगले नीलं चकार ४४ ४५ प्रस्कन्नं गलितम् अपरे ये स विषाः तेऽपि जगद्दुः अनेन विषस्यतीव्रतोक्ता ४६ इत्यष्टमे टीकायां सप्तमोऽध्यायः
७ अष्टमे मथ्यमानेऽधौ लक्ष्म्या विष्णोर्चूते सरैः धन्वंतरे र्हते सोमे मोहिन्युद्भव ईर्यते १ हविर्धानी सुरभिः १ ७ ७ ७

देवयानस्य ब्रह्मलोकमार्गप्रापकस्य यज्ञस्य संबन्धिनो हविषे २ ईश्वरशिक्षया प्रागेव कृतया ३ भगवतो यः श्वेताद्रिः कैलासस्तस्य महिम्नः
मानम् दंतैः शिखरकल्पैः हरन् चंद्रवत् पांडुर इत्यनुषंगः ४ ५ ६ वल्लुभिर्गत्यादिभिः स्वर्गिणां रमण्यः रतिकर्च्यः ७ सुदामा पर्वतः तत्रैक
स्यां दिशि जाता सो दामनी स्फटिकादिमयगिरिभृंगेष्वधिकं स्फुरन्ती विद्युदिवकां त्यादिशोरंजयतीत्याः संपत्साक्षान्मूर्तिधारिणी सती सैव भ
गवत्परा रमा आविरभूदित्यर्थः ८ तस्या रूपादिमहिम्ना आक्षिप्तं चेत्तौ येषाम् ९ भगवद्दक्षसि स्थितया श्रिया विलोकिता नाना सुराणां यथा

तामग्निहोत्री मृषयोजगृह्णन् ब्रह्मवादिनः यज्ञस्य देवयानस्य मेध्याय हविषे नृप २ तत उच्चैः श्रवानामहयोभू
चंद्रपांडुरः तस्मिन् चलिः स्पृहां चक्रे नेंद्र ईश्वरशिक्षया ३ तत एरावतो नाम वारणेंद्रो विनिर्गतः दंतैश्चतुर्भिः श्वे
ताद्रेर्हरन् भगवतो महिम् ४ कौस्तुभाख्यमभूद्रत्नपद्मरागो महोदधेः तस्मिन् हरिः स्पृहां चक्रे वक्षोलंकरणे मणौ
५ ततोऽभवत्पारिजातः सुरलोकविभूषणम् पूरयत्यर्थिनो योऽर्थैः शश्वद्भुवि यथाभवान् ६ ततश्चाप्सरसोजा
तानिष्कंकश्यः सुवाससः रमण्यः स्वर्गिणां वल्लुगति लीलावलोकनैः ७ ततश्चाविरभूत्साक्षाच्छरीरमाभगवत्प
रा रंजयतीति शः कां त्या विद्युत्सो दामनी यथा ८ तस्यां चक्रुः स्पृहां सर्वे स सुरा सुरमानवाः रूपौदार्ये वयोवर्णमहि
माक्षिप्तचेतसः ९ तस्या आसनमानिन्ये महेंद्रो महदद्भुतम् मूर्तिमत्यः सारिच्छ्रेष्ठा हेमकुम्भैर्जलशतचि १० आभि
षेचनिकाभूमिराहरत्सकलौषधाः गावः पंचपवित्राणि वसन्तो मधुमाधवौ ११ ऋषयः कल्पयां चक्रुरभिषेकं यथा
विधि जगुर्भद्राणि गंधर्वान् द्यश्च ननृतुर्जगुः १२ मेघा मृदगपणवसुरजानकगोमुखान् व्यनादयन् शरवणेषु
वीणास्तुमुलनिस्वनान् १३ ततोऽभिषिषिचुर्देवीं श्रियं पद्मकरां सतीम् दिगिभाः पूर्णकलशैः सूक्तवाक्यैर्हि
जेरितैः १४ समुद्रः पीतकोशे यवाससीसमुपाहरत् वरुणः स्त्रजं वज्रं यती मधुना मत्तषट्पदाम् १५

पूर्वसंपत्प्राप्तिमसुराणां च तद्विपर्ययं वक्तुमभिषेकादिमहोत्सवपूर्वकं ब्रह्मादिपरिहारेण भगवत्प्राप्तिप्रकारमाह तस्या आसनमित्यादि
ना अथासीद्धारुणीत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन १० आभिषेचनिकाः अभिषेकोचिताः पंचपवित्राणि पंचगव्यानि मधुमाधवौ चैत्रवैशाखभ
वंफलपुष्पादि पाठांतरेऽपि द्वंद्वैक्ये स एवार्थः मधुमासे भवं मधितिवा ११ अभिषेकमभिषेकोचितं विधिम् नट्यः नटानां स्त्रियः १२ शं
खवेषु वीणाश्च व्यनादयन् तुमुलोनिस्वनो येषां तान् मृदंगादीन् १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३

१६ १७ १८ पदमाश्रयम् ध्रुवं नित्यम् अव्यभिचारिणो नित्याः संतो गुणायस्मिन् नूतनान्विदत क्वचित्कस्यचिद्दोषस्य सद्भावात् १९ तदवाह
नूनमिति त्रिभिः मन्युनिर्जयो नास्ति दुर्वासः प्रभृतिषु गुरुशक्रादिषु संगवर्जितं ज्ञानं नास्ति महत्वेऽपि ब्रह्मसोमादौ न कामनिर्जयः परतो व्यपाश्र
यः परापेक्ष इन्द्रादिः सकिमीश्वरः २० न भूतसौहृदं परशुरामादिषु न मुक्तिकारणं त्यागः शिबिप्रभृतिषु पुंसः कार्तवीर्यादेर्वीर्यमस्ति अजवेगनि
ष्कृतं कालवेगेन परिहृतं तु न भवति गुणसंगवर्जितः सनकादिः द्वितीयः ममवरो न हि समाधिनिष्ठत्वात् २१ चिरायुष्यपि मार्कंडेयादौ शीलं मंग-
लं नास्ति इन्द्रियदमनशीलत्वात् क्वचित्तदप्यस्ति हिरण्यकशिपु प्रभृतौ आयुषः स्थैर्येन वेद्यं दुर्ज्ञानं भगवद्देषेणाकस्मादेव मृत्युसंभवात् यत्र कु
त्रच श्रीरुद्रे मार्कंडेयादिवत् इन्द्रियदमनाद्यभावात् शीलं मंगलं चायुर्निश्चयश्चेत्कथमयमस्ति न चान्यः पूर्वोक्तः कश्चिद्दोषः तथाऽपि सोऽप्यमंग-

भूषणानि विचित्राणि विश्वकर्मा प्रजापतिः हारं सरस्वती पद्ममजो नागाश्च कुंडले १६ ततः कृतस्वस्त्ययनोत्पल
स्त्रजं नदहिरेफां परिगुह्य पाणिना च चालवक्रं सकपोलकुंडलं सघ्रीडहासं दधती सुशोभनम् १७ स्तनद्वयं चाति
कृशोदरी समं निरंतरचंदनकुंकुमोक्षितम् ततस्ततो नूपुरवल्गुसिंजितैर्विसर्पती हेमलते वसावभौ १८ विलोक
यंती निरवद्यमात्मनः पदं ध्रुवं चाव्यभिचारिसद्गुणम् गंधर्वयक्षास्तरसिद्धचारणत्रैविष्टपेयादिषु नान्वविंदत १९ नू
नंतपो यस्य न मन्युनिर्जयो ज्ञानं क्वचित्तत्र न संगवर्जितम् कश्चिन्महांस्तस्य न कामनिर्जयः स ईश्वरः किं परतो व्यपा-
श्रयः २० धर्मः क्वचित्तत्र न भूतसौहृदं त्यागः क्वचित्तत्र न मुक्तिकारणम् वीर्येन पुंसोऽस्त्यजवेगनिष्कृतं न हि द्वितीयो गु
णसंगवर्जितः २१ क्वचिच्चिरायुर्न हि शीलमंगलं क्वचित्तदप्यस्ति न वेद्यमायुषः यत्रोभयंकुत्रच सोऽप्यमंगलः सुमंगलः
कश्चन कांक्षते हि माम् २२ एवं विमृश्याव्यभिचारिसद्गुणैर्वरं निजैकाश्रयतया गुणाश्रयम् वद्वेवरं सर्वगुणैरपेक्षितं
रमा मुकुंदं निरपेक्षमीप्सितम् २३ लः श्मशानवासाद्यमंगलचेष्टितः श्रीमुकुंदं लक्ष्मीकृत्याह कश्चेति कश्चित्समंगलः निरव

द्यश्च स तु मां न हि कांक्षते आत्मारामत्वात् २२ एवं विमृश्य रमानिरपेक्षमपि मुकुंदमेव वरं वद्वे तत्किमव्यभिचारिभिः सद्भिः धर्मज्ञानादिभि
र्गुणैर्निजैकाश्रयतया च नैरपेक्ष्येण वरं सर्वोत्तमम् तत्र हेतुः अगुणाश्रयं प्रकृतिगुणातीतम् पाठांतरेऽप्ययमेवार्थः अतएव स्वस्य ईप्सितम्
किंच सर्वैर्गुणैरणिमादिभिरपेक्षितं च तम् अयं भावः यद्यपि स्वयमात्मारामत्वेनान्यनिरपेक्षः तथाऽप्याश्रिता अणिमादिसिद्ध्यर्थं यानो
पेक्षते तद्वन्मामपि नोपेक्षेत तावतैव तत्सेवयाऽहंकृतार्थास्यां किमन्यैः प्राकृतैरितितमेव च तवतीति २३ ७ ७ ७

तदेवाह तस्यांसदेशोकमनीयानवकंजमालानिधायतदनुग्रहं प्रतीक्षमाणा तूष्णीं तस्य निकटे तस्यौक्यं भूतां मालाम् माद्यंतो ये मधुव्रताः तेषां
वरूथस्य गिरा उपघुष्टां नादिताम् कथं भूता श्रीः सघोडहासेन विकसन्नयनं तेन तस्य उरः स्वधामयाता सती वक्षः प्रतीक्षमाणा तस्या वित्यर्थः
२४ भगवानपि त्रैलोक्याभिरुद्धये स्ववक्षस्तस्याः स्थानंददावित्याह तस्या इति विशिष्टा भूतयो विभवा यस्याः तस्याभिजगतोजनन्याः श्रियः

तस्यांसदेश उशतीनवकंजमालां माद्यन्मधुव्रतवरूथगिरोपघुष्टाम् तस्यौ निधाय निकटे तदुरः स्वधामसघोड
हासविकसन्नयनेन याता २४ तस्याः श्रियस्त्रिजगतोजगतोजनन्यावक्षो निवासमकरोत्परमं विभूतेः श्रीः स्वाः
प्रजाः सकरुणेन निरीक्षणेन यत्र स्थिते धयतसाधिपतींस्त्रिलोकान् २५ शंखतूर्यमृदंगानां वादित्राणां पृथुः स्वनः
देवानुगानां सस्त्रीणां नृत्यतां गायतामभूत् २६ ब्रह्मरुद्रांगिरो मुख्याः सर्वे विश्वसृजो विभुम् ईडिरेऽवितथैर्मन्त्रै-
स्तल्लिगैः पुष्पवर्षिणः २७ श्रिया विलोकिता देवाः सप्रजापतयः प्रजाः शीलादिगुणसंपन्ना लोभिरे निर्वृतिं पशाम्
२८ निःसलालोलुपाराजन्निरुद्योगागतत्रपाः यदा चोपेक्षिता लक्ष्म्या वभूवुर्देव्यदानवाः २९ अयास्त्रीहारुणी दे-
वी कन्या कमललोचना असुराजगृहस्तां वै हरेरनुमतेन ते ३० अथोदधेर्मथ्यमाना लकाशयपैरमृतार्थिभिः उदति
ष्ठन्महाराजपुरुषः परमाद्भुतः ३१ दीर्घपीवरदोर्दंडः कंबुग्रीवोरुणेक्षणः श्यामलस्तरुणः स्रग्वी सर्वाभरणभू-
षितः ३२ पीतवासामहोरस्कः सुमृष्टमणिकुण्डलः स्निग्धकुंचितकेशांतः सुभगः सिंहविक्रमः ३३ अमृतापू-
र्णकलशं बिभ्रद्दलयभूषितः सर्वभगवतः साक्षाद्विष्णोरशांशसंभवः ३४ धन्वंतरिरितिख्यात आयुर्वेददृगि-
ज्यभाक् तमालोक्याकराः सर्वकलशंचामृताभूतम् ३५ लिप्संतः सर्ववस्तूनि कलशंतरसाः हरन् नीयमाने सु-
रैस्तस्मिन् कलशोऽमृतमाजने ३६ विषण्णमनसो देवा हरिं शरणमाययुः इति तद्दैन्यमालोक्य भगवान्मृत्युकाम
कृत् मारिवद्यत मिथोऽर्थवः साधयिष्ये स्वमायया ३७

परमं सुस्थिरमैधयत अवर्धयत् २५ २६ तल्लिगैः विष्णुप्रतिपादकैः अवितथैर्यथाः
र्थैः २७ २८ २९ वारुणीवरुणदेवत्यं यदन्नंतन्मयीकरा ३० ३१ दीर्घपीवरोर्दोर्दंडो यस्य कंबुग्रीवः शंखनाभिरिव त्रिरेखाकृत्ता ग्रीवा यस्य ३२
स्निग्धः कुंचितः केशानामंतो यस्य ३३ ३४ इज्यभाक्यज्ञमागभोक्ता अमृतेन आपृतं परिपूर्णम् ३५ ३६ मिथः दैत्यानां परस्परं कलहोत्पादनेन

तदेवाह मिथइतितर्षः कामः तद्युक्तानिचेतांसियेषाम् इत्येवंसमबलानांकलिरभूत् ३८ दुर्बलानांत्वाक्रोशप्रकारमाह देवाइतिद्वयस्यास्य
 देवाः तुल्येनायासेनहेतवः साधकाः तुल्यायासोहेतुश्चधनादिर्येषामितिवा सत्रयोगेयथासर्वेषांसमंफलंतद्वत् तथाचश्रुतिः ऋद्धिकामाः
 सत्रमासीरन्नितियेयजमानास्तेऋत्विजइतिच ३९ ४० ४१ तद्रूपं वर्णयतिपंचभिः प्रेक्षणीयमुत्पलमिवश्यामम् सर्वेष्ववयवेषुसुंदरम् स

मिथः कलिरभूत्तेषांतदर्थेतर्षचेतसाम् अहंपूर्वमहंपूर्वेनत्वंनत्वमितिप्रभो ३८ देवाःस्वंभागमर्हंतियेतुल्याया
 सहेतवः सत्रयागइवेतस्मिन्नेषधर्मः सनातनः ३९ इतिस्नान्यत्यषेधन्वैदैतेयाजातमत्सराः दुर्बलाः प्रचलान् राज
 न्गृहीतकलशान्मुहुः ४० एतस्मिन्नंतरेविष्णुः सर्वोपायविदाश्वरः योषिद्रूपमनिर्देश्यंदधारपरमाद्भुतम् ४१ प्रे
 क्षणीयोत्पलश्यामं सर्वावयवसुंदरम् सुमानकर्णाभरणं सुकपोलं चतुर्दन्तं ४२ नवयौवननिर्वृत्तस्तनभार-
 कृशोदरम् सुरवामोदानुरक्तालिङ्गकारोद्दिग्गलोचनम् ४३ बिम्बस्त्वकेशभारेणमालामुत्फुल्लमल्लिकाम् सय्या
 वकंठाभरणं सुभुजांगदभूषितम् ४४ विरजांबरसंवीतनितंबद्वीपशोभया कांच्याप्रविलसद्दल्युचलचरण-
 नूपुरम् ४५ सवीडस्मितविक्षिप्तभ्रूविलासावलोकनैः दैत्ययूथपचेतस्सुकाममुद्दीपयन्मुहुः ४६ इतिश्री
 भागवतमहापुराणेऽष्टमस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ८ श्रीशंकर उवाच तेऽन्योऽन्यतोऽसुराः पात्रंहरंत
 त्यक्तसौहृदाः क्षिपंतोदस्युधमाणि आयांतोददृशः स्त्रियम् १ अहोरूपमहोदधाम अहोअस्यानयंवयः इति
 तेतामभिद्रुत्यपप्रच्छुर्जातदृच्छयाः २ कालंकंजपलाशाक्षिकुतोवाकिंचिकीर्षसि कस्यासिवदवामोरुमशंती
 वमनांसिनः ३

मानयोः कर्णयोराभरणेयस्मिन् सुकपोलंचतदुल्लृष्टनासिकंच आननंयस्मिन् ४२ नवयौवननिर्वृत्तयोः स्तनयोर्भा
 रेणचकृशमुदरंयस्मिन् ४३ सुषुग्रीवायस्मिन्कंठेआभरणंयस्मिन्तच्चतच्च शोभनाग्रीवायेनतत्कंठाभरणंयस्मिन्नितिवा सुभुजयोरंगदा
 श्यांभूषितम् ४४ विरजांबरेणसंवीतो नितंबद्वीपः विशालत्वात् तत्रशोभायस्याः तयाकांच्याप्रकर्षेणविलसद्दल्युचलचरणयोर्नूपुरेयस्मिन् ४५ सवीडेनस्मितेनसहविक्षिप्ताकंपितायाभ्रूः तस्याविलासेनसहयान्यवलोकितानितैः दैत्ययूथपानांचेतस्सुमुहुः काममु-
 द्दीपयन् ४६ इत्यष्टमेटीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमेमोहितैर्दैत्यैरर्पिते मृतभाजने तद्वचनेनदेवैभ्योऽमृतं दत्तंतयेयंतै ११ अहोरूपं सौंदर्यं धामद्यु

तिः इतिवदंतः कालमित्यादिपप्रच्छुः २ मशंतीवक्षोभयंतीव ३

35.

95

दैत्यश्रेष्ठाः प्रमाणमियत्तामजानंतः १३ १४ ययोपजोषंयथापीति अहतस्थलक्षणम् अहतंयंत्रनिर्मुक्तमुक्तंवासः स्वयंभुवा श
स्तंतन्मांगलिकेषुतावन्मात्रेणसर्वदा प्रागग्रेषुकुशेषुविविधुः १५ धूपैरामोदितायांसुरभीकृतायांशालायाम् १६ ७७ ७७
श्रीगोपालोविजयते ७७ ७७ ७७ ७७ ७७ ७७

अथतस्यांशालयाहेनरेद्रसाकलशपाणिराविवेशकथंभूतामणिबधादाकनिष्ठकरस्यकरभोबहिः करभसदृशौस्रुत्तावुस्रुयस्याः सा उशक्तः
मनीयंदुकूलंयस्मिन्नेनश्रोणीतटेनविशालयाश्रोण्याअलसामंदागतिर्यस्याः पाठांतरेकरभसदृशयोरुर्वोः लसद्दुकूलंयस्याः साचासौश्रोणी
तटेनअलसगतिश्चमदेनविह्वलेअक्षिणीयस्याः १७ तांश्रियःसखींसंवाक्ष्यदेवास्तराः संसुमुहुः कथंभूताम् कनकमयेकुंडलेयस्याः सात्रा
रवः कर्णादयोयस्याः साचताम् विगलितः स्तनः स्तनपट्टिकाया अंतोयस्याः १८ एवंतान्योहयित्वायत्कृतवान् तदाहृत्रिभिः अस्तराणांसुधादा
नंसर्पाणांक्षीरदानमिवदुर्नयमन्याय्यमत्वातांस्रधांतेभ्योनव्यभजत् अयंभावः दैत्यैर्मदायंसाध्वसाधुवासर्वमनुमतमेवातोमद्रक्तान्देवानेवस्र
धांपाययिष्यामि किंचतैर्यथान्यायंविभजस्वेत्यक्तंनचैतेभ्योजाल्यैवचूरेभ्योदानंन्याय्यम् अतस्तेभ्यः स्रधानंदद्यामिति १९ पंक्तीः पृथक्पृथक्विक्ताः

तस्यांनरेद्रकरभोरुरुशदुकूलश्रोणीतटालसगतिर्मदविह्वलाक्षी साकूजतीकनकचूपुरसिंजितेनकुंभस्तनीक
लशपाणिरथाविवेश १७ तांश्रीसखींकनककुंडलचारुकर्णनासाकपोलवदनांपरदेवतारव्याम् संवाक्ष्यसंसुमु
हुरुस्मितवीक्षणैर्नदेवास्तराविगलितस्तनपट्टिकांताम् १८ अस्तराणांस्रधादानंसर्पाणामिवदुर्नयम् मत्वाजाति
नृशंसानानताव्यभजदच्युतः १९ कल्पयित्वापृथक्पंक्तीरुभयेषांजगत्पतिः तांश्रोपवेशयामासस्वेषुस्वेषुचपंक्ति
षु २० दैत्यान्गृहीतकलशोवंचयन्नुपसंचरैः दूरस्थान्याययामासजरासृत्कहरांस्रधाम् २१ तेषालयंतःसमय
मस्तराः स्वकृतनृप तूष्णीमासन्कृतस्नेहाः स्त्रीविवादजुगुप्सया २२ तस्यांकृतातिप्रणयाः प्रणयापायकातराः ब
हुमानेनचाबद्धानोचुः किंचनविप्रियम् २३ देवलिंगप्रतिच्छन्नः स्वभान्निर्देवसंसदि प्रविष्टः सोममपिबच्चंद्रार्का
भ्यांचसूचितः २४ चक्रेणक्षरधारेणजहारपिबतः शिरः हरिस्तस्यकबंधस्तसुधयाः पूगवितोऽपतत् २५

कल्पयित्वाविधायतास्रपंक्तिषुस्वेषुस्वेषुतत्सजातीयेषु तांश्र्यअस्तरानपिप्रतारणार्थमेवोपवेशयामास २० उपसंचरैः बहुमानप्रियवाक्यादि
नातानतिक्रम्यातिक्रम्यगमनेदूरस्थानपिदेवान् २१ तयाकृतः स्नेहोयेषु स्त्रियासहविवादस्यजुगुप्सया २२ कृतअतिप्रणयः स्नेहोयैः प्रणया
पायेनकातराः भीताः एतेतावल्लपणाः पूर्वकिंचित्प्रियंयुयंतुधीराः क्षणंप्रतीक्षध्वमित्यादिबहुमानेनआबद्धाः नियंत्रिताः समयपालनादिभिः ष-
ड्विरेतैः कारणैः अप्रियंकिंचिदपिनोचुः किंतुतूष्णीमासन् २३ देवपंक्तौचंद्रार्कयोर्मध्येप्रविष्टः सोमममृतमपिबत् २४ हरिस्तस्यशिरोजहारअ
प्लावितः असंसृष्टः २५ ६५

ग्रहं सूर्यादिवत् ग्रहत्वाधिकारिणम् २६ २७ हरिभक्तानामेवोद्यमः फलतिनान्येषामित्येवमारव्यानतास्यमाह एवमिति समादेशादयो येषाम्
हेतुर्मेदरादिः अर्थः समुद्रेक्षितं वीरुदादिविविधः कल्पः फलं केषां चिज्जातं केषां चिन्नेति वैचित्र्यं येषां ते फलवैषम्यवन्तो बभूवुरित्यर्थः तदेवाह
तत्र तेषु यस्य पादपंकज रजः श्रयणात् देवा अमृतं फलमाप्नुः स एव सेव्य इत्यर्थः यत्तदोर्नित्यसंबन्धात् २८ एतदेवोपपादयति यदिति असुः प्रा-
णः वसुधनं प्राणादिभिर्देहात्मजादिषु नृभिर्पितृयुज्यते प्रयुज्यते देहाद्यर्थं यत्क्रियत इत्यर्थः तदसत्त्वर्थं भवति कुतः पृथक्त्वात् भेदाश्रयत्वात्
शारवानिषेचनवत् तैरेव प्राणादिभिरीश्वरोद्देशेन यत्क्रियते तत्तु सत्त्वमहाफलं भवति अपृथक्त्वात् ईश्वरस्य सर्वत्रातुगतत्वात् तत्र दृष्टान्तः यत्त

शिरस्त्वमरतां नीतमजो ग्रहमचीकूपत् यस्तु पर्वणि चंद्रार्कावभिधावति वैरधीः २६ पीतप्रायेः मृते देवैर्भगवान् लो-
कभावनः पश्यतामस्करेद्राणां स्वरूपं जगद्देहं हरिः २७ एवं सत्त्वा सुरगणाः समदेशकालहेत्वर्थकर्ममतयोः पिफले वि-
कल्पाः तत्रा मृतसुरगणाः फलमंजसापुयस्यादपंकज रजः श्रयणान्नदैत्याः २८ यद्यज्यतेऽस्य सत्त्वकर्ममनोवचोभि-
र्देहात्मजादिषु नृभिस्तदसत्त्वत्वात् तैरेव सद्भवतियत्क्रियतेऽपृथक्त्वात् सर्वस्य तद्भवति मूलनिषेचनं यत् २९
इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे अमृतमथनेन वमोऽध्यायः ९ श्रीशुक उवाच इति दानवदैतेया-
ना विद्वन्मृतं नृप युक्ताः कर्मणि यत्ता श्रवा सुदेव पराङ्मुखः १ साधयित्वाऽमृतं राजनूपाययित्वा स्वकान् स्करान्
पश्यता सर्वभूतानां ययौ गरुडवाहनः २ सपत्नानां परामृद्वास्वातेदिति न दनाः अमृष्यमाणा उत्पेतुर्देवान् प्रत्युद्य-
ता युधाः ३ ततः सुरगणाः सर्वे सुधया पीतयै धिताः प्रति संयुयुधुः शस्त्रैर्नारायणपदाश्रयाः ४ तत्र देवास्करेणामर-
णः परमदारुणः रोधस्युदन्वतो राजंस्तु मुलो रोमहर्षणः ५ तत्रान्योऽन्यं सपत्नास्ते संरब्धमनसोरणे समासाद्या सि-
भिर्बाणैर्निजघ्नुर्विविधायुधैः ६

रोर्मूलनिषेचनं तद्यथा सर्वस्य स्कंधशारवादेरपि भवतीति यद्वा ल्यबुपेपंचम्यौ पृथक्पर्यालोच्य भेददृ-
ष्ट्या देहाद्युद्देशेन यत्क्रियते तदसत्त्व अपृथक्पर्यालोच्य ईश्वरदृष्ट्या तैरेव ते धेवच यत्क्रियते तत् सद्भवतीति शेषं समानम् २९ इत्यष्टमे टी-
कायां नवमोऽध्यायः ९ दशमे मत्सरादैर्त्यै रारब्धो तु मृधे सुरैः दैत्यमायाविषण्णेषु देवेष्वविर्बभौ हरिः १ तदेवममृतावाप्तिर्नाभक्तानामिति-
रितम् भक्तमत्सरतः प्राणहानिः पुनरुदीर्यते २ १ २ ३ ४ रणः संग्रामः उदन्वतः समुद्रस्य रोधसितीरे बभूव ५ अन्योऽन्यं समासाद्य निजघ्नुः ६

७ ८ ९ १० ११ १२ चित्रध्वजपटादीभिश्चवाराणामालाभिश्चराजभिर्देवदानववाराणाध्वजन्यायादसामालाभिः सागराववरजतारातत्र
याणामन्वयः यादोभिरिति वा सितैरमलैरातपत्रैश्चबाहैश्चामरैश्चव्यजनैः वातेनोद्धूतैरुत्तरीयैः उष्णापैश्चसूर्यरश्मिभिः सुतरांस्फुरद्भिः १३ १४

शंखतूर्यमृदंगानां भेरीडमरिणामहान् हस्त्यश्वरथपत्तीनां नदतां निस्वनोऽभवत् ७ रथिनोरथिभिस्तत्रपत्तिभिः
सहपत्तयः हयाहयैरिभाश्चभैः समसज्जंतसंयुगे ८ उष्ट्रैः केचिदिभैः केचिदपरेयुयुधुःखरैः केचिद्गौरमृगैर्ऋक्षैर्द्वी
पिभिर्हरिभिर्षटाः ९ गृध्रैः कंकैर्बकैरन्ये श्येनभासेस्तिमिगिलैः शरभैर्महिषैः खड्गैर्गवैर्गव्यारुणैः १० शिवाभि
राग्वुभिः केचित्कृकलासैः शशैर्नरैः वस्तैरेके कृष्णासारैर्हंसैरन्ये च सूकरैः ११ अन्ये जलस्थलखगैः सत्त्वैर्विकृतवि
ग्रहैः सेनयोरुभयोराराजन् विविश्रुतेऽग्रतोऽग्रतः १२ चित्रध्वजपटैराजन्नातपत्रैः सितामलैः महाधनैर्वज्रदंडैर्व्यजनै
र्बाह्वाचामरैः १३ वातोद्धूतोत्तरोष्णापैरर्चिभिर्वर्मभूषणैः स्फुरद्भिर्विशदैः शस्त्रैः सुतरां सूर्यरश्मिभिः १४ देवदानववा
राणां ध्वजन्या पांडुनंदनै रेजतुर्वारिमालाभिर्यादसामिवसागरौ १५ वैरोचनो बलिः संख्ये सोऽसुराणां च मूपतिः या
नं वैहायसं नाम कामगं मयनिर्मितम् १६ सर्वसां ग्रामिकोपेतं सर्वश्चर्यमयं प्रभो अप्रतर्क्यमनिर्देश्यं दृश्यमानं मुदर्श-
नम् १७ आस्थितस्तद्धिमानाग्र्यं सर्वानीकाधिपैर्वृतः वालव्यजनछत्राग्रैरेजे चंद्रइवोदये १८ तस्यासन् सर्वतोया
नैर्युथानां पतयोऽसुराः नमुचिः शंबरो बाणो विप्रचित्तिरयो मुखः १९ हिमूर्धा कालनाभोऽथ प्रहेति हेंतिरिल्वलः श
कुनिभूतसंतापो वज्रदंष्ट्रो विरोचनः २० हयग्रीवः शंकुशिराः कपिलो मेघदुंदुभिः तारकश्चक्रदकृशंभो निशंभोज-
भउत्कलः २१ अरिष्टोऽरिष्टनेमिश्च मयश्च त्रिपुराधिपः अन्ये पौलोमकाल्यानि वातकवचादयः २२ अलब्धभा
गाः सोमस्य केवलं क्लेशाग्निः सर्वएते रणमुखे बहुशो निर्जिता मराः २३ सिंहनादान् विमुंचंतः शंखान् दध्मुर्महार
वान् दद्यासपत्नान् सुसिक्तान् बलभित्कुपितो मृशम् २४ ऐरावतं दिक्कैरिणमारूढः शुशुभे स्फुराट् यथा स्ववत्स्र
वणमुदयाद्रिमहर्षतिः २५ तस्यासन् सर्वतो देवानां नावाहध्वजायुधाः लोकपालाः सहगणैर्वाय्वग्निवरुणादयः

२६ १५ असुराणां याचमूः तस्याः पतिः सबलिर्यानमास्थितः १६ १७ उदये उदयगिरिशिखरे स्थितः चंद्रइव विरेजति त्रयाणामन्वयः १८

१९ २० २१ २२ २३ २४ स्वन्ति प्रस्ववणानियस्मिन्निति मदधारासादृश्यम् २५ नानावाहनादीनियेषां ते देवा असुराश्च मिथो युयुधुः २६ २७ २८

२७ इदं न्येवाह युयोधे तिस्रभिः अस्यत आस्यत् प्रमुल्यतेत्यर्थः २८ २९ सूर्यो देव एक एव शतेन बलिसक्तैः बाणोज्येष्ठो येषां तैः ३० निशुं
भशंभाम्याम् देवी ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ आरोहंतीत्यारोहाः तैः सहिताः अन्ये च वाहाः पूर्वतुकेवलं गजादय युक्ताः कथंभूतानि कृत्वा वाच्चाद
यो येषां छिन्नानि ध्वजादानियेषां तैः ३७ तेषां देवादीनां पदाघातैरथांगैश्च चूर्णितादायो धनात्तरणभूमेः उलितोरेणुर्दिशः खं द्यमणिं च सूर्यं छाद

तेऽन्योऽन्यमभिसंस्तुत्यक्षिपंतो मर्मभिर्मिथः आह्वयंतो विशंतोऽप्येयुधुर्द्वयो धिनः २७ युयोध बलिरिंद्रेण तार
केण गुहोऽस्यत वरुणो हेतिना युद्धान् वित्रो राजन्यहेतिना २८ यमस्तकालनाभेन विश्वकर्मामयेन वै शंबरो युयुधे
त्वष्ट्रासवित्रा तु विरोचनः २९ अपराजितेन न सुचिरं श्विनो वृषपवणा सूर्यो बलिसक्तैर्देवो बाणज्येष्ठैः शतेन च ३० राहु-
णा च तथा सोमः पुलोम्ना युयुधेऽनिलः निशंभशंभयोर्देवा भद्रकालीतरस्विनी ३१ वृषाकपिस्तजंभेन महिषेण विभा
वस्तुः इल्वलः सहवातापि ब्रह्मपुत्रैरिंदम ३२ कामदेवेन दुर्मर्ष उल्लोमातृभिः सह बृहस्पतिश्चोशनसानरकेण शनै
श्वरः ३३ मरुतो निघातकवचैः कालैर्यैर्वसवोऽमराः विश्वे देवास्तपौ लोमैरुद्राः क्रोधवशैः सह ३४ त एव माजा वसराः
सरं द्राह्मं हनसं हत्य च युल्यमानाः अन्योऽन्यमासाद्य निजघ्नुरोजसा जिगीषवस्तीक्ष्णा शरासितो मरैः ३५ मुशुं डिभि
श्चक्रगदधिपदिशैः शक्त्युल्मुकैः प्रासपरश्वधैरपि निस्त्रिंशमल्लैः परिधैः समुद्गरैः सभिं डिपालैश्च शिरांसि चिच्छिदुः
३६ गजास्तरंगाः सरथाः पदातयः सारोहवाहा विविधा विखंडिताः निहत्तवाहू रुशिरोधरां प्रयश्चिच्छुन्नध्वजैश्चासत
नुत्रभूषणाः ३७ तेषां पदाघात रथांगचूर्णितादायो धनादुल्लुण्ठितस्तदा रेणुर्दिशः खं द्यमणिं च छादयन् न्यवर्त
तां सूकृत्कृतिभिः परिपुतात् ३८ शिरोभि रूढतकिरीटकुंडलैः संरंभ हग्भिः परिदष्ट दच्छदैः महाभुजैः साभरणैः स
हायुधैः साभारस्तृताभूः करभोरुभिर्बभौ ३९

यंस्तदैव रवादेन्यवर्तत कथंभूतात् असूकृत्कृतिभिः रक्तक्षरणैः परिपुतात्
यद्वा परिपुवनाद्देतोर्न्यवर्तत भावेक्तः रक्तधाराणां तत्पर्यंतमुच्छलनादित्यर्थः प्रथमांतपाठे रेणोर्विशेषणम् ३८ शिरोभिर्महाभुजैश्च कर
भसदृशैरुरुभिश्च सारणभूः प्रकर्षेण आस्तृता सती बभौ कथंभूतैः शिरोभिः उद्धूतानि उत्पतितानि किरीटानि कुंडलानि च येभ्यः तैः संरंभयु
क्ताः दृशो येषु तैः परिदष्टा दच्छदा ओष्ठा येषु तैः ३९

पतितानि यानि स्वशिरोऽक्षिभिः तैः पश्यन्त इत्यर्थः उद्यतान्यायुधानियैः तैर्दोर्दंडैर्युक्ताः ४० वाहान् ऐरावतपादरक्षकान् आरोहजय
तारमार्छयत् विव्याध ४१ ४२ दुर्मर्षः असहनो बलिः ४३ ४४ ४५ टंकवत्तीक्ष्णाग्रैः शिखरैः सहिताः ४६ ४७ ४८ स्तनयित्नवश्च अंगारान्मु

कबंधास्तत्रचोत्पेतुः पश्यन्तः स्वशिरोऽक्षिभिः उद्यतायुधदोर्दंडैराधावंतो भटान्मृधे ४० बलिर्महेंद्रं दशभिस्त्रि-
भिरेरावतं शरैः चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकेनारोहमार्छयत् ४१ सताना पततः शक्रस्तावद्भिः शीघ्रविक्रमः विच्छेदनि-
शितैर्भल्लैरसंप्राप्तान् हसन्निव ४२ तस्य कर्मोत्तमं वीक्ष्य दुर्मर्षः शक्तिमाददे तां ज्वलन्तीं महोल्काभां हस्तस्थामच्छिन-
द्दरिः ४३ ततः शूलततः प्रासन्ततस्तोमरमृष्टयः यद्यच्छस्त्रं समादद्यात्सर्वतदच्छिनद्दिक्कः ४४ ससर्जाश्चासुरीमाया
मंतर्धानगतोऽसुरः ततः प्रादुरभूच्छैलः सुरानीकोपरिप्रभो ४५ ततो निपेतुस्तरवो दह्यमाना दवाग्निना शिलाः स
टंकशिखराश्चूर्णयंत्योद्विषहूलम् ४६ महोरगाः समुत्पेतुर्ददशूकाः सद्यश्चिकाः सिंहव्याघ्रवराहाश्च मर्दयन्तो महाग-
जान् ४७ यातुधान्यश्च शतशः शूलहस्ता विवाससः छिंधिभिंधीतिवादिन्यस्तथारक्षोगणाः प्रभो ४८ ततो महाघ-
नाव्यो म्निगंभीरपुरुषस्वनाः अंगारान्मुमुचुर्वातैराहता स्तनयित्नवः ४९ सृष्टोर्द्वैत्येन सुमहान्वन्दिः श्वसनसारथिः
सांवर्तक इवात्कथो विबुधध्वजिनीमधाक् ५० ततः समुद्रउद्वेलः सर्वतः प्रत्यदृश्यत प्रचंडवातैरुद्धूततरंगावर्तभीष-
णः ५१ एवं दैत्यैर्महामायेरलक्ष्यगतिभीषणैः सृज्यमानास्तमायास्तविषेदुः सूरसैनिकाः ५२ नतत्पतिविधिं यत्र
विदुरिंद्रादयो नृप ध्यातः प्रादुरभूत्तत्र भगवान्निश्चिन्तयन् ५३ ततः स्रपणांसकृतांघ्रिपल्लवः पिशंगवासानव-
कंजलोचनः अदृश्यतायायुधबाहुरुल्लसच्छ्रीकौस्तुभानर्घ्यकिरीटकुंडलः ५४ तस्मिन्प्रविष्टेऽसुरकूटकर्म-
जामायाविने शर्महिनामहायसः स्वमायया हि प्रतिबोधआगते हरिः स्मृतिः सर्वविपद्दिमोक्षणम् ५५

मुचुरित्यनुषंगः ४९ अधाक् आर्षः अधाक्षीदित्यर्थः ५० उद्धूतैस्तरंगैरावर्तैश्च भीषणः ५१ एवमन्यैश्च दैत्यैः सृज्यमानास्त ५२ यत्र
यदा तत्र तदा तैर्ध्यातः सन् ५३ अष्टौ आयुधयुक्ता बाहवो यस्य श्रीश्च कौस्तुभश्च अनर्घ्यकिरीटं च कुंडले च उल्लसन्ति श्रीकौस्तुभा-
दानियस्मिन् ५४ असुराणां कूटकर्ममंत्रादिप्रयोगः तस्माज्जाताः महिनामहिम्ना हरेः स्मृतिरेव सर्वासां विपदां मोक्षणरूपा किमुत ह-
रेः प्रवेश इत्यर्थः ५५

इमारिवाहः सिंहवाहः अहिनोत्तचिक्षेपलीलयैवतद्गृहीत्वा अहनन् अहनन् हेनृप ५६ यस्यचक्रेण कृतशिरसोपेततुः तंतथाप्लुतमापि आहत्य
संघट्य अंडजेंद्रं गरुडमहनन् तंहंतुंगदासुन्नित्यइत्यर्थः आद्योहरिः ५७ इत्यष्टमेटीकायां दशमोऽध्यायः १० एकादशेतुदेवेषु दैत्यधातिषु
नारदः देवानवारयच्छुक्रोमृतान् दैत्यानजीवयत् १ १ उदयच्छतुर्गन्धर्वे २ ३ निबद्धान्यक्षाणि येषां तान् बालान् जित्वा नटः कपटवृत्तिर्यथा-

दृष्ट्वा मृधे गरुडवाहमिमारिवाह आविध्यशूलमहिनोदयकालनेमिः तल्लीलया गरुडमूर्ध्नि पतद्गृहीत्वा तेनाहनन्
पसवाहमरिच्यधीशः ५६ मालीसुमाल्यतिबलोयुधिपेततुर्यचक्रेण कृतशिरसावथमाल्यवास्तम् आहत्यतिग्म
गदयाः हनदंडजेंद्रं तावच्छिरोऽच्छिनदरेर्नदतोऽरिणाद्यः ५७ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे दशमोऽध्या
यः १० श्रीशुक उवाच अथोसुराः प्रत्यपलब्धचेतसः परस्य पुंसः परमानुकंपया जघ्नुर्मृशं शक्रसमीरणा
दयस्तांस्तान् रणे यैरभिसंहताः पुरा १ वैरोचनाय संरब्धो भगवान् आकशासनः उदयच्छद्यदावज्जप्रजाहाहेति च्छु-
क्रुषुः २ वज्रपाणिस्तमाहेदतिरस्कृत्य पुरस्थितम् मनस्विनं ससंपन्नं विचरंतं महामृधे ३ नटवन्मूढमायाभिर्माये
शान्नोजिगोषसि जित्वा बालान् निबद्धान् नटो हरतितद्गुणम् ४ आरुरुक्षंति मायाभिरुत्सिस्सृप्संतियेदिवम्
तान् दस्यून् विधुनोम्यज्ञानपूर्वस्माच्च पदादधः ५ सोऽहं दुर्मायिनस्तेऽद्य वज्रेण शतपर्वणा शिरोहरिष्येमंदात्मन्
घटस्वजातिभिः सह ६ बलिरुवाच संग्रामेव त्तमानानां कालचोदितकर्मणाम् कीर्तिर्जयोऽजयो मूलकः स
वैषां स्थुरनुक्रमात् ७ तमिमं कालरशनं जनाः पश्यन्ति सूरयः न हृष्यन्ति न शोचन्ति तत्र यूयमपंडिताः ८ न वयं मन्यया
नाना मात्मानं तत्र साधनम् गिरो वः साधुशोच्यानां गृण्हीमो मर्मताडनाः ९ श्रीशुक उवाच इत्याक्षिप्य विभुं वी-
रो नाराचैर्वारिमर्दनः आकर्ण्य पूर्णैरहनदाक्षेपैराहतं पुनः १०

तेषां धनं हरति तथा हे मूढमाये शान् अस्मान् जेतुमिच्छसि ४ मत्पभा
वंशृण्वित्याह आरुरुक्षंति आरोढुमिच्छंतिये च उत्सिस्सृप्सन्ति उच्छ्रयितुमिच्छन्ति मोक्षमिच्छन्तीत्यर्थः अधो विधुनोमि पातयामि ५ ६ ७ काल
रशनं कालयंत्रितम् अतो न हृष्यन्ति तत्र एवं विवेके यूयमपंडिताः अनिपुणाः ८ तत्र कीर्तिजयादौ आत्मानं साधनं मन्यमानानां वोगिरो न गृण्हीमः म-
र्मसुताडनं याभिस्ताः ९ विभुमिंद्रम् वीरो बलिः १०

तावन्मकुशः तनाह तद्वत् सयानः विमानसाहतः १२ १३ १४ १५ १६ १७ नमुचिबलः पाकस्तत्रायोजिमुः १८ २० त्रयाणाष्टय
गिक्रमानाह हरीनितित्रिभिः हर्यश्वस्यइंद्रस्य तावद्दिर्दशभिः शतैः २१ २२ आहत्यइंद्रविधा २३ प्रावृट्कालीनंसूर्यम् २४ वणिक्पथाः वणि

एवंनिराकृतोदेवोवैरिणातथ्यवादिना नामृष्यत्तदधिक्षेपंतोत्राहतइवद्विपः ११ प्राहरत्कुलिशंतस्माअमोघंपर
मर्दनः सयानोन्यपतद्भूमौछिन्नपक्षइवाचलः १२ सखायंपतितंदृष्ट्वाजंभोबलिसखः क्रुद्धत् अभ्ययात्सौहृदंसख्य
हंतस्यापिसमाचरन् १३ समिंहवाहआसाद्यगदासुद्यम्यरंहसा जत्रावताडयच्छक्रं गजं चक्रमहाबलः १४ गदाप्रहा
रव्यथितोभृशंविह्वलितोगजः जानुभ्यांधरणीस्पृष्ट्वाकश्मलंपरमंययौ १५ ततोरथोमातलिनाहरिभिर्दशशतैर्वृतः
आनीतोद्विपमुत्सृज्यरथमारुरुहेविभ्रः १६ तस्यतत्पूजयन्कर्मयंतुर्दानवसत्तमः शूलेनज्वलतातंतुस्मयमानोहनन्मृ
धे १७ सैहेरुजंक्रुद्धुर्मर्षीसत्वमालंब्यमातलिः इंद्रेजमस्यसंक्रुद्धोवज्रेणापाहरच्छिरः १८ जंभंशुत्वाहतंतस्यज्ञात-
यो नारदादृषेः नमुचिश्चबलः पाकस्तत्रापेतुस्त्वराऽन्विताः १९ वचोभिः परुषैरिंद्रमर्दयंतोऽस्यमर्मसु शरैरवाकिरन्मेषा
धाराभिरिवपर्वतम् २० हरीन् दशशतान्याजौ हर्यश्वस्यबलः शरैः तावद्दिर्दशमाससुगपल्लसुहस्तवान् २१ शता
भ्यामातलिपाकोरथंसावयवंपृथक् सकलसंधानमोक्षेणतदद्भुतमभूद्रणे २२ नमुचिः पंचदशभिः स्वर्णपुरैर्महे-
षुभिः आहत्यव्यनदत्संख्येसतोयइवतोयदः २३ सर्वतः शरूकूटनशक्रंसरथसारथिम् छादयामासुरसुराः प्रावृट्-
सूर्यमिवांबुदाः २४ अलक्षयंतस्तमतीवविह्वलाविचुक्रुशुर्देवगणाः सहानुगाः अनायकाः शत्रुबलेननिर्जितावणि
क्पथाभिन्ननवोयथाऽर्णवे २५ ततस्तुराषाडिषुबद्धपंजराद्विनिर्गतः साम्बरथध्वजाग्रणीः बभौदिशः खंपृथिवींच
रोचयन्स्वतेजसासूर्यइवक्षपाल्यये २६ निरीक्ष्यपृतनांदेवः परैरभ्यर्दितारणो उदयच्छद्रिपुंहंतुंवज्रंवज्रधरोरुषा २७
सतेनैवाष्टधारेणशिरसीबलपाकयोः स्नातीनापश्यताराजन्जहारजनयन्प्रभयम् २८ नमुचिस्तद्वधंदृष्ट्वाशोका
मर्षरुषान्विताः जिघांसुरिंद्रंनृपतेचकारपरमोद्यमम् २९ अश्रमसारमयंशूलंघंटावद्धेमभूषणम् प्रगृह्याभ्यद्रवत्कु
द्रोहतोऽसीतिवितर्जयन् प्राहिणोद्देवराजायनिनदन्मृगराडिव ३० जः भिन्नानौर्घेषांतेभिन्ननावइत्यर्थः २५ तुराषाडिंद्रः अश्व
दिसहितोविनिर्गतः अग्रणीः सारथिः २६ २७ २८ शोकामर्षाभ्यांयुक्तयारुषाक्रोधेनान्वितः इंद्रंहंतुंपरमोद्योगंचकार २९ घंटावत्घंटाभिर्युक्तं ३०

३१ अतिवीर्यं वृत्रमभिनदिति ३२ ३३ तथापतत्रैः पक्षैः ३४ सारमयं वीर्याधिकं त्वाष्ट्रं तप एव वृत्रः स येन वज्रेण मया विपाटितः ३५ दंडं लघुदं तुल्यम् ब्रह्मतेजः दधीचेः सामर्थ्यम् ३६ ३७ आर्द्रशक्काभ्यां मृत्कनैर्वदति ३८ ३९ उभयात्मकत्वमेवाह नशक्केण न चार्द्रेण फेनेन तथा च शु

तदापतद्गगनतले महाजवं विचिच्छिदे हरि रिरिषुभिः सहस्रधा तमाहनन्नुपकुलिशेन कंधरे रुषाऽन्वितस्त्रिदशपतिः शिरोऽहरत् ३१ न तस्य हिल्वचमपि वज्र ऊर्जितो विभेदयः सरपतिनौ जसेरितः तदद्भुतं परमतिवीर्यं वृत्रभित्तिरस्कृतो नमुचि शिरो धरत्वचा ३२ तस्मादिंद्रो विभेच्छत्रो वज्रः प्रतिहतो यतः किमिदं दैवयोगेन भूतं लोकविमोहनम् ३३ येन मे पूर्वमद्रीणां पक्षच्छेदः प्रजाऽत्यये कृतो निविशतां भारैः पतत्रैः पततां भुवि ३४ तपः सारमयं त्वाष्ट्रं वृत्रो येन विपाटितः अन्ये चापि बलापेताः सर्वास्त्रैरक्षतत्वचः ३५ सोयं प्रतिहतो वज्रो मया सुक्तोऽसुरैः त्यक्ते नाहं तदा ददेदं दंडं ब्रह्मतेजोऽप्यकारणम् ३६ इति शक्रं विषीदत माह वागशरीरिणी नायं शक्कैरथो नाद्रैर्वधमर्हति दानवः ३७ मयाऽस्मे यद्दरोदत्तो मृत्कनैर्वार्द्रशक्कयोः अतोऽन्यश्चितनीयस्ते उपायो मघवनुरिपोः ३८ तां दैवीं गिरमाकर्ण्य मघवान् सुसमाहितः ध्यायन् फेनमथापश्यदुपायमुभयात्मकम् ३९ नशुक्केण न चार्द्रेण जहार नमुचेः शिरः तंतुषु बुर्मुनिगणा माल्यैश्चावाकिरन्विभुम् ४० गंधर्वमुख्यो जगतुर्विश्वावसू परावसू देवदुंदुभयो नेदुर्नर्तक्यो न नृतुर्मुदा ४१ अन्योऽप्येवं प्रतिहं हान्वाद्यग्निवरुणादयः सूदयामासुरस्त्रौ धैर्मृगान् केसरिणीयथा ४२ ब्रह्मणा प्रेषितो देवान् देवविर्नारदानृपः वारयामास विबुधान् दृष्ट्वा दानवसंक्षयम् ४३ नारद उवाच भवद्विरमृतं प्राप्तं नारायणम् जाश्रयैः श्रिया समेधिताः सर्वे उपारमत विग्रहात् ४४ श्रीशुक उवाच संयम्य मन्युं सरंभं मानयंतो मुनेर्वचः गीयमाना अनुचरैर्ययुः सर्वे त्रिविष्टपम् ४५ ये वशिष्ठारणो तस्मिन्नारदानुमतेन ते बलिं विपन्नमादाय अस्तगिरिमुपागमन् ४६ तत्राविनष्टावयवान् विद्यमाना शिरोधरां उशना जीवयामास संजीविन्यास्व विद्यया ४७

तिः अपां फेनेन नमुचेः शिर इंद्रोदवर्तय इति ४० ४१ ४२ ४३ ४४ अनुचरैः अनुगीयमाना इत्यर्थः उपगीयमानैरेनुचरैः सहेति वा ४५ ४६ अविनष्टा अवयवा येषां विद्यमानाः शिरोधरा येषां तान् ४७

प्रत्यापन्नानि पुनः प्रोक्तानि द्वापराणि स्मृतिश्च यनसः ४८ इत्यष्टमस्कंधे द्वाकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशमाह नारदः प्रोक्तवान् लोकांस्तान्
 म् भवंसंमोहयामास हरिः पुनरसांख्यत् १ अमुह्यन्तस्तराविष्णुमाययानतदद्भुतम् इति वक्तुं महादेवमोहयामुपवर्णयते २ हरिः सोमम
 पाययद्वितीदं निशम्य स यत्रास्ते तत्र तद्रूपं द्रष्टुं यया विलसत्तरेणान्वयः १ २ सोमया उमया सह ३ त्वयि किंचिन्नचाश्चर्यं वयं त्वाश्चर्यमानसाः इ
 तिवक्ष्यन्महादेवस्तथा वहरिमष्टभिः त्वयि महामाया विनिपरमेश्वरे न हि किंचिदघटितमिव वयं तु परमकोतूहलेन द्रष्टुमागता इति बहुधा संयो
 धयन् स्तौति हे देव देव कुतोऽहं देवानां देव इत्यत आह हे जगद्धापिन् तत्कुतः हे जगन्मय तर्हि किं प्रधानम् न हे जगदीश तच्च कुतरत्तत्राह सर्वे
 षामपित्वं हेतुः अतर्इश्वरः आत्मत्वाच्च न जडं प्रधानं त्वमित्यर्थः ४ ननु जगन्मयत्वोक्त्या जगतोत्पत्त्यादिनाऽसत्यत्वेन जाड्येन च ममापि किंतथा

बलिश्चोशनसास्पृष्टः प्रत्यापन्नोऽद्विद्यस्मृतिः पराजितोऽपि नास्ति घल्लोक्तत्वविचक्षणः ४८ इति श्रीभागव
 ते महापुराणे अष्टमस्कंधे देवासुरसंग्रामेकादशोऽध्यायः ११ श्रीबादरायणिरुवाच दृषध्वजो निशम्य
 दंयोषिद्रूपेण दानवान् मोहयित्वा सुरगणान् हरिः सोममपाययत् १ दृषमारुह्य गिरिशः सर्वभूतगणैर्वृतः सह
 देव्या ययौ द्रष्टुं यत्रास्ते मधुसूदनः २ सभाजितो भगवता सादरसोमयाभवः सूपविष्ट उवाचे दं प्रतिपूज्य स्मयन् हरिम्
 ३ श्रीमहादेव उवाच देवदेव जगद्धापिन् जगदीश जगन्मय सर्वेषामपि भावानां त्वमात्मा हेतुरीश्वरः ४
 आद्यं तावस्य यन्मध्यमिदं मन्यदहं बहिः यतोऽव्ययस्य नैतानि तत्सत्यं ब्रह्म चिद्भवान् ५ तवैव चरणौ भोजं श्रेय
 स्कामानिराशिषः विसृज्यो भयतः संगं सुनयः समुपासते ६ त्वं ब्रह्म पूर्णममृतं विगुणं विशोकमानंदमात्रमविका
 रमनन्यदन्यत् विश्वस्य हेतुरुदयस्थिति संयमाना मात्मेश्वरश्च तदपेक्षतयाऽनपेक्षः ७ त्वं ब्रूषे न हि न ह्याह आद्यंतौ म
 ध्यं च जगतो यतो ब्रह्मणो भवंति अस्य च अव्ययस्य एतानि आद्यंतमध्यानि न संति यच्च ब्रह्म इदं कारास्पदं दृश्यं महं कारास्पदं द्रष्टुं च बहिर्भोग्य
 मन्यच्च भोक्तृ च चिद्रूपं च ब्रह्मैव भवान् अतो न तव विकारादिशंका इत्यर्थः ५ तवैवं भूतत्वे सुमुक्षूणामाचारः प्रमाणमित्याह तवैवेति उभयतः
 इहामुत्र च संगंत्य त्का ६ ननु ब्रह्मैव चेदहं तर्ह्यसंगो दासीनस्य मम चरणौ भोजोपासनया किं तेषां तत्राह त्वमिति ब्रह्मत्वेऽपि त्वं नात्यंतमुदा-
 सीनः किंतु विश्वस्य प्रपंचस्योदयादीनां हेतुः तदुपाधीनामात्मनां जीवानां मीश्वरश्च तत्तत्फलदाता तर्हि किं राजादिवत् कयाऽप्यपेक्षया सेव
 केभ्यः फलं ददामि न हि न हि अनपेक्ष एव त्वम् तर्हि किमीश्वरत्वेन तत्राह तैरात्मभिः तत्फलदानार्थमपेक्ष्यत इति तदपेक्षः तस्य भावस्तदपे

क्षतातया अनपेक्षत्वमेव दर्शयितुं तदीयं ब्रह्मत्वं विनिर्दिष्टं पूर्णममृतं च सत्स्वरूपम् विषयसर्ववैलक्षण्यार्थमाह अविकारं नित्यमानंदमात्रं
च कुतः विशोकम् तत्कुतः विगुणम् किंच अनन्यत्वं न विद्यते अन्यद्यस्मात् ब्रह्मव्यतिरिक्ताभावादपि निरपेक्षस्त्वमित्यर्थः तर्हि सर्वात्मकत्वेन
तद्विकारप्रसंगो दुर्वारस्तत्राह अन्यत्वं सर्वतो व्यतिरिक्तं च कारणत्वात् न ह्येवं भूतसत्त्वात्मकब्रह्मस्वरूपस्य तवान्यापेक्षाः स्ति अतः केवलं भ-
क्तानुग्रहार्थमेव तवैश्वर्येन स्वार्थमित्यर्थः ७ अन्यत्वं मनन्यत्वं चैकस्य कुत इत्याशंक्य दृष्टान्तेनोपपादयति सदसत्कार्यकारणरूपं द्रव्यमद्रव्यं
च परमकारणत्वं मेवैकः कृतं कुण्डलादिरूपं द्रव्यमकृतं च केवलमद्रव्यं स्वर्णं यथैकमेव तद्देवदेहत्वयिवस्तु भेदो नास्ति कथं तर्हि भेदप्रतीतिस्त-
त्राह अज्ञानत इति कुतः यस्मान्निरुपाधिकस्यैव तवायंगुणैर्व्यतिकरो भेदो न स्वतः ८ अतएव त्वां बहुधा वर्णयंतितत्त्वतस्तत्त्वैः अपि न जानं-
तीत्याह द्वाभ्याम् त्वां ब्रह्मवेदांतिनोऽवयंति मन्यंते त्वामेव धर्ममीमांसकामन्यंते प्रकृतिपुरुषयोः परंपुमांसं सारख्याः विमलोल्लर्षणी ज्ञानक्रिया

एकस्त्वमेव सदसद्रव्यमद्रव्यं च स्वर्णं कृताकृतमिवेह न वस्तुभेदः अज्ञानतस्त्वयि जनैर्विहितो विकल्पो यस्माद्गुणैर्व्य-
तिकरो निरुपाधिकस्य ८ त्वां ब्रह्मकेचिदवयं तत्तद्धर्ममेकैकं परं सदसतोः पुरुषं परेशम् अन्येऽवयंति न वशं क्तियु-
तं परं त्वां केचिन्महापुरुषमव्ययमात्मतंत्रम् ९ नाहं परासुर्भूषयो न मरीचिः सुरव्याजानंति यद्विरचितं खलु सत्त्वसर्गाः
यन्मायया सुषितचेतस ईशदैत्यमर्त्यादयः किमु तशश्वदभद्रवृत्ताः १० सत्त्वसमीहितमदः स्थितिजन्मनाशं भूतेहितं
च जगतो भवबंधमोक्षौ वायुर्यथा विशति रवंच चराचरारव्यं सर्वतदात्मकतयाऽवगमोऽवरुंसे ११ अवतारामया दृ-
ष्टारममाणस्य ते गुणैः सोऽहं तद्रूपमिच्छामि यत्ते योषिद्वपुर्धृतम् १२ येन संमोहिता दैत्याः पायिताश्चामृतसुराः त-
द्विदृक्षव आयाताः परं कौतूहलं हि नः १३ योगाप्रद्वीसत्या ईशाना अनुग्रहाचेत्येवं न वशं क्तियुतं परं पांचरात्राः महापुरुषं पातंजलाः
९ परासुः ब्रह्मा सत्त्वसर्गाः सत्त्वगुणेन सृष्टा अपि येन त्वया विरचितं विश्वमपि खलु तत्त्वतो न जानंति किंपुनस्त्वां हे ईश अभद्रं राजसंतामसं
च वृत्तमुत्पत्तिश्च येषां ते न जानंतीति किमु वक्तव्यम् १० किंतु त्वं तत्सर्वं जानासीत्याह सत्त्वं सर्वमवरुंसे व्याप्नोषि जानासि किंतु सर्वसमीहितं-
स्वकृतमदः स्थितिजन्मनाशं मुष्यजगतोजन्मादिभूतानामीहितं च जगतो भवबंधमोक्षौ च व्याप्तौ दृष्टान्तः चराचरारव्यं देहजातं रवंच यथा-
वायुरा विशति तथा कथमवरुंसे तदात्मकतया सर्वस्यात्मतयेत्यर्थः आत्मत्वे हेतुः अवगमः ज्ञानरूप इति ११ एवं स्तत्त्वाप्रकृतं विज्ञापयति
अवतारा इति द्वाभ्याम् १२ १३ ७ ७ ७ ७ ७ ७

श्रीशुकउवाच एवमभ्यर्थितोविष्णुर्मगवान्शूलपाणिना ग्रहस्यभावगंभीरंगिरिशंप्रत्यभाषत १४
श्रीभगवानुवाच कौतूहलायदैत्यानांयोषिद्वेषोमयाकृतः पश्यतास्सरकार्याणिगतेपीयूषभाजने १५ तत्तेः
हृदशायिष्यामिदिहक्षोःसरसत्तम कामिनांबहुमंतव्यसंकल्पप्रभवोदयम् १६ श्रीशुकउवाच इतिब्रुवा
णोभगवांस्तत्रैवांतरधीयत सर्वतश्चारयंश्चक्षुर्भव आस्तेसहोमया १७ ततोददर्शोपवनेवरस्त्रियंविचित्रपुष्पा
रुणपल्लवद्रुमे विक्रीडतीकंदुकलीलयालसदुकूलपर्यस्तनितंबमेखलाम् १८ आवर्तनोद्धर्तनकंपितस्तनप्रकृष्ट
हारोरुभरैःपदेपदे प्रभज्यमानामिवमध्यतश्चलत्प्रवालंनयतीततस्ततः १९ दिक्षुभ्रमत्कंदुकचापलैर्भृशंप्रोहि
ग्नतारायतलोललोचनाम् स्वकर्णविभ्राजितकुंडलोच्छसत्कपोलनीलालकमंडिताननाम् २० श्लथदुकूलंकव-
रींचविच्युतांसन्नह्यतीवामकरेणवल्गुना विनिघ्नतीमन्यकरेणकंदुकंविमोहयंतीजगदात्ममायया २१ तांवीक्ष्य
देवइतिकंदुकलीलयैषद्वाडास्फुटस्मितविसृष्टकटाक्षमुष्टः स्त्रीप्रेक्षणप्रतिसमीक्षणविकृलात्मानात्मानमंतिक
उमांस्वगणांश्चवेद २२ तस्याःकराग्रात्सतुकंदुकोयदागतोविदूरंतमनुव्रजस्त्रियाः वासःससूत्रंलघुमारुतोऽह
रत्प्रभवस्यदेवस्यकिलानुपश्यतः २३ म् ततस्ततो नयंतीम् १९ दिक्षुभ्रमतः कंदुकस्यचापलैश्चांचल्यैः भृशंप्रोहिग्नतारे आय
लोलेचंचलेलोचनेयस्याः स्वकर्णभ्यांविभ्राजितेयेकुंडलेताभ्यामुच्छसंतौकपोलौताभ्यांनीलालकैश्चमंडितमाननंयस्याः २० संनह्यतींव-
तीम् जगद्विमोहयंतीम् २१ तांवीक्ष्यदेवः श्रीरुद्रः आत्मानमंतिकेस्थितासुमांस्वगणांश्चनवेद कथंभूतः इति एवंभूतया कंदुकलीलया
ईषद्वाडातया अस्फुटंस्मितंतेन सह विसृष्टोयः कटाक्षः तेनमुष्टोवंचितः अतएवस्वयंयत्स्त्रियाःप्रेक्षणंतयाचप्रतिसमीक्षणंताभ्यांवि-
लआत्माननोयस्यतम् २२ कंदुकमनुव्रजंत्याः स्त्रियालघुसूक्ष्मंवासःससूत्रंकांचीसहितम् २३ ७१ ७२ ७३

विषज्जंत्यांकुंचितकटाक्षैरात्मानं निरीक्षमाणायां २४ तत्पदं तस्याः समाप्य यौ अंगहेराजन् २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३

एवं तां रुचिरापां गीदं र्शनीयां मनोरमां दृष्ट्वा तस्यां मनश्चक्रे विषज्जंत्यां भवः किल २४ तथाऽपहृतविज्ञानस्त-
त्कृतस्मरविच्छलः भवान्या अपि पश्यं त्यागतद्गीस्तत्पदं ययौ २५ सा तमायां तमालोक्य विवस्त्रा व्रीडिता मृशाम्
निलीयमाना वृक्षेषु हसंती नान्वतिष्ठत २६ तामन्व गच्छद्भगवान्भवः प्रमुषितेन्द्रियः कामस्य च वशं नीतः करेणु
मिव यूथपः २७ सोऽनुब्रज्याति वेगेन गृहीत्वाऽनिच्छतीं स्त्रियम् केशबंध उपानीय बाहुभ्यां परिष्वजे २८ सोऽपि
गूढाभगवता करिणा करिणीयथा इतस्ततः प्रसर्पंती विप्रकीर्णशिरोरुहा २९ आत्मानं मोचयित्वा गस्तरर्षभभक्त-
जांतरात् प्राद्रवत्सा पृथुश्रोणीमाया देवविनिर्मिता ३० तस्यासौ पदवीरुद्रो विष्णोरद्भुतकर्मणः प्रत्यपद्यत कामेन
वैरिणो वविनिर्जितः ३१ तस्यानुधावतो रेतश्च स्कंदामो घरेतसः शशिणो यूथपस्यैव वासितामनुधावतः ३२ य-
त्र यत्रापतन्मह्यारेतस्तस्य महात्मनः तानिरूप्यस्य हेमश्चक्षुः श्रोत्राण्यासन्महीपते ३३ सरित्सरस्सरशैलेषु चनेषु
पवनेषु च यत्र क्वासन्नृषयस्तत्र संनिहितो हरः ३४ स्कन्धैरेतसि सोऽपश्यदात्मानं देवमायया जडीकृतं नृप-
श्रेष्ठसन्धर्वतकशमलात् ३५ अथावगतमाहात्म्य आत्मनो जगदात्मनः अपरिज्ञेय वीर्यस्य न मेनेत दुहाडुतम्
३६ तमविक्रवमव्रीडमालक्ष्य मधुसूदनः उवाच परमप्रीतो विभ्रत्स्वापौरुषीतनुम् ३७ श्रीभगवानुवाच
दिष्ट्या त्वं विबुधश्रेष्ठस्वानिष्ठा मात्मना स्थितः यन्मे रूपा रूपयास्वैरं मोहितोऽप्यंगमायया ३८ कौतुमेऽतितरेन्मा-
यां विषक्तस्त्वद्वत्पुमान् तांस्तान् विस्तृजती भावान् दुस्तरामकृतात्मभिः ३९ संयुगुणमयी मायानत्वा मभिभवि-
ष्यति मया समेता कालेन कालरूपेण भागशः ४० श्रीशुक उवाच एवं भगवताराजन् श्रीवत्साकेन स-
त्कृतः आमन्त्र्य तं परिक्रम्य स गणः स्वालयं ययौ ४१ आत्मांशभूतांतामायां भवानी भगवान्भवः शसतामृषिसु-
ख्यानां प्रीत्या च धाध भारत ४२

एवं तामनुधावन् हरः सरित्सरस्सु शैलादिषु च संनिहितो बभूव ३४ ३५ तदुह देवमायया जडीकरणम् ३६
३७ स्वांनिष्ठां प्रकृतिम् ३८ ३९ कालेन सृष्ट्यादिनिमित्तेन मया कालरूपेण भागशो रज आद्यं शेन समेता मदधीना सती ४० ४१ ४२ ४३

मविषयम् भावोभजनंतेनगम्यमंघ्रिंपपन्नान्शरणागतान्सिंधुमथ्यंसिंधोर्मथनेनजातममृतंयः आशयत् अभोजयत् ४७ इत्यष्टमे-

अपि व्यपश्यस्त्वमजस्यमायां परस्यपुंसः परदेवतायाः अहंकलानामृषभो विमुह्ययावशोऽन्ये किमुता स्वतंत्राः

४३ यमाम पृच्छस्त्वमुपेत्ययोगात्समासहस्त्रात्तुपारतं वै स एष साक्षात्पुरुषः पुराणोनयत्रकालो विशतेनवेदः

४४ श्रीशुक उवाच इति तेऽभिहितस्तात विक्रमः शार्ङ्गधन्वनः सिंधोर्निर्मथनेनेन धृतः पृष्ठे महाचलः

४५ एतन्मुहुः कीर्तयतोऽनुशृण्वतो न रिष्यते जातु समुद्यमः क्वचित् यदुत्तमं श्लोकगुणानुवर्णनं समस्तसंसारपरि

भ्रमापहम् ४६ असदविषयमंघ्रिभावगम्यंपपन्नानमृतममरवर्यानाशयत्सिंधुमथ्यम् कपटयुवतिवेषो मोहय

न्यः सरारीनूतमहमुपसृत्तानां कामपूरनतोऽस्मि ४७ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे शंकरमायामोह

नंनामद्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशुक उवाच मनुर्विवस्वतः पुत्रः श्राद्धदेव इति श्रुतः सप्तमो वर्तमानो य-

स्तदपत्यानि मे शृणु १ इक्ष्वाकुर्नभगश्चैव धृष्टः शर्यातिरेव च न रिष्यतोऽथ नाभागः सप्तमो दिष्ट उच्यते २ करुष

श्च पृषधश्च दशमो वसुमान् स्मृतः मनोर्वैवस्वतस्यैते दशपुत्राः परंतप ३ आदित्या वसवो रुद्रा विश्वे देवा मरुद्ग-

णाः अश्विना च मवो राजन् इन्द्रस्तेषां पुरंदरः ४ कश्यपोऽत्रिर्वसिष्ठश्च विश्वामित्रोऽथ गौतमः जमदग्निर्भरद्वाज

इति सप्तर्षयः स्मृताः ५ अत्रापि भगवज्जन्म कश्यपाददितेरभूत् आदित्यानामवरजो विष्णुर्वा मनरूपधृक्

६ संक्षेपतो मयोक्तानि सप्तमन्वंतराणि ते भविष्याण्यथ वक्ष्यामि विष्णोः शक्त्या न्वितानि च ७ विवस्वतश्च द्वे

जाये विश्वकर्मसुते उभे संज्ञा छाया च राजेन्द्र ये प्रागभिहिते तव ८ तृतीयां वड्वा मे केतासां संज्ञा सुतारुचयः

यमो यमी श्राद्धदेवः छायायाश्च सुतान् शृणु ९ सावर्णिस्तपती कन्या भार्या सवरणस्य या शनैश्चरस्तृतीयोऽ

भूदश्विनो वड्वात्मजौ १० दशकायां द्वादशः १२ त्रयोदशोऽनुवर्ण्यते सप्तमादीन्यनुक्रमात् मन्वंतराणि सर्वाणि षड्विधानि पृथक् पृथक्

१ सप्तमादिमन्वंतराण्याह मनुरित्यादिना यावदध्यायसमाप्ति १ २ ३ आदित्यादयो देवा इत्यन्वयः ४ ५ भगवतो जन्म अवतारः तमेवाह आदि
त्यानां विवस्वानर्यमापूर्वेत्यादक्तानां मध्ये अवसंजन्म यस्य सः ६ शक्त्या अवतारेणान्वितानि ७ अष्टमं मनुं वक्तुं कथामाह विवस्वत इति त्रिभिः ८
एके वड्वा तृतीया माहुः मम तु संज्ञे वड्वा वेति मतं तदुक्तं षष्ठे सैव भूत्वाऽथ वड्वा नासत्योऽसुषुवेऽमुवीति यमश्च यमी च यमुना श्राद्धदेवश्चेति त्रयः सुताः

सावर्णिपुत्राः ११ १२ पदत्रयं याचमानाय इमां सर्वमहोसतमे मन्वन्तरे दत्त्वा अष्टमे मन्वन्तरे विष्णोः प्रसादेन च राक्षसं लब्धमिन्द्रपदं हित्वेत्यर्थः १३
१४ रामः परशुरामः द्रोणपुत्रोऽश्वत्थामा १५ इदानीं तु स्वयोगत आसते १६ १७ १८ अद्भुतः इन्द्रः १९ २० २१ हविष्मत्सुखा इत्युक्तानां

अष्टमैः तर आयाते सावर्णिर्भवितामनुः निर्मोकविरजस्काद्याः सावर्णितनयानृप ११ तत्र देवाः सुतपसो विरजा अमृ-
तप्रभाः तेषां विरोचनसुतो बलिरिन्द्रो भविष्यति १२ दत्त्वे मां याचमानाय विष्णवे यः पदत्रयम् राक्षसं मिन्द्रपदं हित्वा ततः सि-
द्धिमवाप्स्यति १३ योऽसौ भगवता बद्धः प्रीतेन सुतले पुनः निवेशितोऽधिके स्वर्गादधुना स्ते स्वराडिव १४ गालवो दी-
प्तिमान् रामो द्रोणपुत्रः कृपस्तथा ऋष्यशृंगः पिताऽस्माकं भगवान् वा दरायणः १५ इमे सप्तर्षयस्तत्र भविष्यन्ति स्वयो-
गतः इदानीमासते राजन्स्वेस्वे आश्रममण्डले १६ देवगुह्यां सरस्वत्यां सार्वभौम इति प्रक्तः स्थानं पुरंदरात्पृत्वा बलये-
दास्यतीश्वरः १७ नवभोदक्षसावर्णिर्मनुर्वरुणसंभवः भूतकेतुर्दीप्तिकेतुरित्याद्यास्तत्सुतानृप १८ पारामरीचिग-
र्भाद्या देवा इन्द्रोऽद्भुतः स्मृतः द्युतिमत्सुखास्तत्र भविष्यन्त्यृषयस्ततः १९ आयुष्मताऽबुधारायामृषभो भगवत्कला-
भविता येन संराक्ष्णं त्रिलोकीभो हस्यतेऽद्भुतः २० दशमो ब्रह्मसावर्णिरुपश्लोकसुतो महान् तत्कृताभूरिषेणाद्या हविष्म-
त्सुखादिजाः २१ हविष्मान् सुकृतः सत्योजयो मूर्तिस्तदादिजाः सुवासनविरुद्धाद्या देवाः शंभुः सुरेश्वरः २२ विष्व-
क्सेनो विषूच्यां तु शंभोः सरल्यं करिष्यति जातः स्वांशेन भगवान् गृहे विश्वसृजो विष्णुः २३ मनुर्वैधर्मसावर्णिरेकादशम-
आत्मवान् अनागतास्तत्कृताश्च सत्यधर्मादयो दश २४ विहंगमाः कामगमानिर्वाणरुचयः सुराः इन्द्रश्च वैधुतिस्तेषां
मृषयश्चारुणादयः २५ आर्यकस्य सुतस्तत्र धर्मसेतुरिति स्मृतः वैधुतायां हरेरंशस्त्रिलोकीं धारयिष्यति २६ भ-
वितारुद्रसावर्णी राजन् दशमो मनुः देवचानुपदेवश्च देवश्रेष्ठादयः सुताः २७ ऋतधामा च तत्रेन्द्रो देवाश्च हरिता-
दयः ऋषयश्च तपो मूर्तिस्तपस्याग्नीध्रकादयः २८ स्वधामाख्यो हरेरंशः साधयिष्यति तन्मनोः अंतरं सत्यसहस्रः
सूनुतायाः सुतो विष्णुः २९

मेव केषां चिन्नामान्याह हविष्मानिति २२ विषूच्यां जातः सन् २३ २४ एकादशमं इत्यादिरार्षः
२५ २६ २७ २८ तस्य मनोरंतरं साधयिष्यति सत्यसहस्रः सूनुतायाश्च सुतः सन् २९ ३० ३१ ३२ ३३

३० ३१ दिवस्पतिः इन्द्रस्योहतासपादकः समविद्यति ३२ ३३ ३४ क्रियातत्त्वकर्मसतताः वितानायां विस्तारयन्त्या ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

मनुस्त्रयोदशोऽमाव्यो देवसावर्णि रात्मवान् चित्रसेनविचित्राद्या देवसावर्णि देहजाः ३० देवाः स्रक्कर्मसुत्रामसंज्ञा इन्द्रो दिवस्पतिः निर्मोक्तत्त्वदर्शाद्या भविष्यत्पृथगस्तदा ३१ देवहोत्रस्य तनय उपहर्ता दिवस्पतेः योगेश्वरो हरेशो बृहत्यां स भविष्यति ३२ मनुर्विन्द्रसावर्णिश्चतुर्दशम एष्यति उरुगंभीरबुद्ध्याद्या इन्द्रसावर्णि वीर्यजाः ३३ पवित्राश्चाक्षुषा देवाः शुचिरिन्द्रो भविष्यति अग्निबहिः शचिः शुद्धो मागधाद्यास्तपस्विनः ३४ सत्रायणस्य तनयो बृहद्भानुस्तदा हरिः वितानायां महाराजक्रियातन्तून् वितायिता ३५ राजंश्चतुर्दशैतानि त्रिकालानुगतानि ते प्रोक्तान्येभिर्मितः कल्योयुगसाहस्रपर्ययः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे मन्वन्तरानुवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ राजोवाच मन्वन्तरेषु भगवन् यथा मन्वा दयस्त्वमे यस्मिन्कर्मणि ये येन नियुक्तास्तद्दस्त्वमे १ ऋषिरुवाच मनवो मनुपुत्राश्च मुनयश्च महोपतै इन्द्राः स्रगणाश्चैव सर्वे पुरुषा शासनाः २ यज्ञादयो याः कथिताः पौरुष्यस्तनवो नृप मन्वादयो जगद्यात्रानयं त्याभिः प्रचोदिताः ३ चतुर्युगांते कालेन यस्तान् श्रुतिगणान् यथा तपसा ऋषयोऽपश्यन् यतो धर्मः सनातनः ४ ततो धर्मचतुष्पादं मनवो हरिणोदिताः युक्ताः संचारयन्त्यद्वास्वेस्वे काले मुहीनृगाः ५ पालयन्ति प्रजापालाया वदन्तं विभागशः यज्ञभागमुज्जो देवा ये च तत्रान्विताश्चतैः ६ इन्द्रो भगवता दत्तां त्रैलोक्यश्रियमूर्जिताम् मुंजानः पाति लोकां स्त्रीन् कामं लोके प्रवर्षति ७ ज्ञानं चानुयुगं भूते हरिः सिद्धस्वरूपधृक् ऋषिरूपधरः कर्मयोगं योगेश रूपधृक् ८

नां कर्मण्याह चतुर्युगांत इति चतुर्भिः यतः येभ्यः श्रुतिगणैभ्यः ४ उदिता उक्ताः युक्ताः संयताः संतो महो धर्मसंचारयन्ति मह्यां धर्मप्रवर्तयन्तीत्यर्थः ५ प्रजापाला मनुपुत्राः तं धर्मं पालयन्ति यावदंतं यावन्मन्वन्तरावसानम् विभागाशः पुत्रपौत्रादिक्रमेण ये चान्येद्यावापृथिव्यादयो यत्र कर्मणि प्रोक्तत्वेनान्विताः तैश्च सह ६ ७ प्रसंगाद्भूपांतरैरपि जगद्यात्राप्रवर्तनमाह ज्ञानमिति द्वाभ्यां सिद्धाः सनकादयः ऋषयो याज्ञवल्क्यादयः योगेशादत्तात्रेयादयः तत्तद्दू

पः सन् ज्ञानं कर्म च योगं च भूते ८

प्रजेशासनादयस्तेन रूपेण सर्गं करोति इति शेषः स्वराड्बयुः राजमूर्तिः सर्वेषामभावाय भवति पृथग्विधाः गुणाः शीतोष्णादयो यस्य ९
नामरूपात्मिकयामायया विमोहितात्मभिर्जनैः नानादर्शनैः शास्त्रैः स्तूयमानो निरूप्यमाणोऽपि नैव दृश्यत इत्यर्थः १० प्रासंगिकं निरूप्य
प्रस्तुतमेवोपसंहरति एतत्कल्पविकल्पस्य अन्तरकल्पस्य ११ इत्यष्टमोटीकायां चतुर्दशोऽध्यायः १४ बलिपंचदशो विश्वजिताचार्य-
अयाजयत् ततोऽसौ स्वर्गमजयद्दयाद्देवानि लिलिरे १ अत्रेयतेन बाध्याय्या वामं वामनचेष्टितम् नियहच्छलतो यत्र बलेर्भूयाननुग्रहः २

सर्गप्रजेशरूपेण दस्युन् हन्यात्स्वराड्बयुः कालरूपेण सर्वेषामभावाय पृथग्गुणः ९ स्तूयमानो जनैरेभिर्मययाना-
मरूपया विमोहितात्मभिर्नानादर्शनैर्न च दृश्यते १० एतत्कल्पविकल्पस्य प्रमाणं परिकीर्तितम् यत्र मन्वन्तरा-
ण्याहुश्चतुर्दशपुराविदः ११ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कन्धे चतुर्दशोऽध्यायः १४ राजोवाच
बलेः पदत्रयं भूमेः कस्माद्भूरिरयाचत भूलेस्वरः कृपणवल्लब्धार्थोऽपि बन्धतम् १ एतद्देदितुमिच्छामो महत्कौ-
तूहलं हि नः यज्ञेश्वरस्य पूर्णस्य बन्धनं चाप्यनागसः २ श्रीशुक उवाच पराजितश्रीरसुभिश्च हापितो ह्यं-
द्रेण राजन् भृगुभिः सजीवितः सर्वात्मना तान भजत् भृगून् बलिः शिष्यो महात्माऽर्थनिवेदनेन ३ तं ब्राह्मणं भृग-
वः प्रीयमाणा अयाजयन् विश्वजिता त्रिणाकम् जिगीषमाणं विधिनाऽभिषिच्य महाऽभिषेकेण महानुभावाः ४
ततो रथः कांचनपटुन द्रोहयाश्च हर्यश्चतुरंगवर्णाः ध्वजश्च सिंहेन विराजमानो हुताशनादासहविभिरिष्टात् ५
धनुश्च दिव्यपुरटोपनद्धतूणावरिक्तौ कवचंच दिव्यम् पितामहस्तस्य ददौ च मालामल्मानपुष्पाजलजंच शक्रः

ईश्वरः स्वयंकृपणवत् कस्माद्देतो रयाचत लब्धार्थो भूत्वाऽपि तं कस्माद्बन्ध १ २ तत्र तावद्वलेः त्रिलोकीमपहर्तुं याज्ञादिच्छलनं क-
तवानिति वक्तुं ब्राह्मणाराधनेन बलेरकांड एव स्वर्गविजयक्रममाह पराजितश्रीरित्यादिना यावदध्यायसमाप्तिं युद्धे पराजिताश्रीर्येन सः इं-
द्रेण असुभिश्च त्याजितः सन् भृगून् भृगोर्वेश्यांश्चुक्रादीन् महात्मा उदारचित्तः अर्थानां निवेदनेनार्पणेन ३ त्रिणाकं स्वर्गं जेतुमिच्छंतम्
विश्वजितायागेन अयाजयन् महाभिषेकेण ऐन्द्रेण बद्धवब्राह्मणप्रसिद्धेन ४ हर्यश्चस्य इंद्रस्य येतुरंगास्तेषामिव वर्णो हरितो येषाम् ५
पुरदं सवर्णम् तूणोऽधुधी अरिक्तौ अस्य शरीरौ पितामहः प्रह्लादः जलजं शंखम् ६ ७ ८ ९

विप्ररजितः सपादितो योधनार्थो ययुद्धपरिकरो यस्य तैरेव कल्पितस्वस्त्ययनं मंगलवाचनादियस्य आमंत्र्य पृष्ठा ७ अथारुह्यरराजेति द्वयोर-
 न्वयः सुस्त्रग्धरः शोभनमालाधरः ८ हेमांगदाभ्यां लसंतौ बाहू यस्य धिष्ण्यस्थः भवने प्रज्वलितः कुंडस्थ आहवनीय इवेति वा ९ तुल्यमैश्वर्यं
 बलं च श्रीश्वयेषां तैर्दैत्ययूथपैर्दृतो ययाविति द्वयोरन्वयः परिधीन् दिशः १० स्तृद्धामतिसस्तृद्धाम् ११ धिक्कृग्राम्यसरवंतश्चाविधां पुरीमकस्मादे-
 वपरित्यज्य इंद्रादयः पलायिता इति वैराग्यार्थं मिंद्रपुरीमनुवर्णयति रम्यामिति साद्धैरेकादशभिः उपवनानि फलप्रधानानि निकटानि वा उद्याना-
 नि पुष्पप्रधानानि दूरस्थानि वा तैरम्यांकूजंति विहंगमिथुनानियेषु गायंतो मत्तामधुव्रतायेषु १२ प्रवालादीनामुरुभारोयासताः शारवाये-

एवं सविप्रार्जितयोधनार्थस्तैः कल्पितस्वस्त्ययनोऽथ विप्रान् प्रदक्षिणीकृत्य कृतप्रणामः प्रह्लादमामंत्र्य नमश्चका-
 र ७ अथारुह्यरथं दिव्यं भृगुदत्तं महारथः सुस्त्रग्धरोऽथ सन्नह्यधन्वी खट्वाधृतेषु धिः ८ हेमांगदलसद्बाहुः स्फु-
 रन्मकरकुंडलः रराजरथमारूढो धिष्ण्यस्थ इव हव्यवाट् ९ तुल्यमैश्वर्यबलं श्रीभिः स्वयूथैर्दैत्ययूथपैः पिबद्भिरिव-
 रवंतश्चिदहद्भिः परिधीनिव १० दृतो विकर्षन्महतीमासरां ध्वजिनीं विभुः ययाविंद्रपुरीं स्तृद्धां कपयन्निवरोदसी-
 ११ रम्यामुपवनोद्यानैः श्रीमद्भिर्नंदनादिभिः कूजद्विहंगमिथुनैर्गायन्मत्तामधुव्रतैः १२ प्रवालफलपुष्पोरुभारशा-
 खामरदुमैः हंससारसचक्राहकारंडवकुलाकुलाः नलिन्यो यत्र क्रीडंति प्रमदाः सरसेविताः १३ आकाशगंग-
 या देव्या दृतां परिस्वभूतया प्राकारेणाग्निवर्णेन सादृश्यालेनोन्नतेन च १४ रुक्मपट्टकपादैश्च द्वारैः स्फटिकगोपुरैः
 जुष्टा विभक्ता प्रपथा विश्वकर्म विनिर्मिताम् १५ सप्ताचलररथ्या दद्यां विमानैर्न्यर्बुदं दशकोटयः तैर्गणनोयैरनंतैर्विमानैर्युताम् वज्रविद्रुममय्यो वेदयोयेषु
 तैः शृंगाटकैश्च त्रिदुमवेदिभिः १६ यत्र नित्यवयोरूपाः श्यामा विरजवाससः भ्राजंतैरूपवन्नार्यो ह्यर्चिर्भिर्भिरिव बन्धयः १७

षांते अमरदुमायेषु तैः यत्र यास सरसेविताः प्रमदाः क्रीडंति ताः हंसादि कुलैराकुला व्याप्तानलिन्यः सरांसि यत्र येषु संति तैरुपवनोद्यानैरम्यामिति
 पूर्वैर्णैवान्वयः १३ किंच परिस्वभूतया आकाशगंगया दृताम् प्राकारेण सौवर्णेन चादृताम् अदृताः प्राकारोपरिरचितानि उन्नतानि युद्धस्थाना-
 नित्तत्साहितेन १४ रुक्मपट्टानि कपाटानियेषु तैर्द्वारैरवांतरैः स्फटिकमयैर्गोपुरैश्च पुरद्वारैर्जुष्टाम् विभक्ताः प्रपथा राजमार्गायस्याम् १५ सप्ता उप-
 वेशः स्थानानि चत्वरण्यंगणानिरथ्या उपमार्गाः तैरादयां संपन्नाम् न्यर्बुदं दशकोटयः तैर्गणनोयैरनंतैर्विमानैर्युताम् वज्रविद्रुममय्यो वेदयोयेषु
 तैः शृंगाटकैश्च त्रिदुमयैर्युताम् १६ नित्यं वयस्तारुण्यं रूपं च सौकुमार्यं यासां ताः रूपवन्नार्यः स्वलंकृताः स्त्रियः यत्र यस्यां भ्राजंतै १७ ७३ ७३

सरस्त्रीणां केशोभ्यो विप्रश्चानां नवसौगंधिकस्त्रजामामोदम् १८ हेमगवाक्षेभ्यो निर्गच्छताधूमेन सुरप्रिया अप्सरसः १९ सुक्तामयैर्वितानैर्मणिहेम
मयैः केतुभिश्च ध्वजैः नानापताकायुक्ताभिर्वलभीभिश्च विमानानां पुरोभागैः आवृतां व्यामाम् वैमानिकस्त्रीणां कलगीतैर्मंगलाम् २० उपदेवानां गं
धर्वादीनाम् गीतकैश्च मनोरमां जिताप्रभासाक्षात् दीप्त्यधिष्ठात्री देवताययाताम् अन्यैरजितप्रभामिति वा पाठांतरे जिताग्रहाः सूर्यादयो यथा २१

सरस्त्रीकेशविप्रश्चानवसौगंधिकस्त्रजाम् यत्रामोदमुपादायमार्ग आवातिमारुतः १८ हेमजालाक्षनिर्गच्छताधूमेनाग
रुगंधिना पांडुरेण प्रतिच्छन्नमार्गेयांति सुरप्रियाः १९ सुक्तावितानैर्मणिहेमकेतुभिर्नानापताकावलभीभिरावृताम्
शिरवण्डिपारावतेभृंगनादितां वैमानिकस्त्रीकलगीतमंगलाम् २० मृदंगशंखानकदुंदुभिस्वनैः सतालवीणासुरजर्षि
वेणुभिः नृत्यैः सवाद्यैरुपदेवगीतकैर्मनोरमांस्त्वप्रभयाजितप्रभाम् २१ यानव्रजंत्यधर्मिष्ठाः खलाभूतदुहः शठाः मा
निनः कामिनो लुब्धा एभिर्हीना व्रजंतियत् २२ तां देवधानीं सवस्तु धिनीपतिर्बहिः समंताद्गुरुधेपृतन्यया आचार्यद
त्तं जलजं महास्वनं दध्मौ प्रयुजन् भयमिन्द्रयोषिताम् २३ मघवास्तदभिप्रेत्य बलैः परममुद्यमम् सर्वदेवगणोपेतो गुरु
मेतदुवाच ह २४ भगवन्नुद्यमो भूयान् बलेनः पूर्ववैरिणः अविषत्यभिममन्ये केनासीत्तेजसोर्जितः २५ नैनं कश्चि
कुतो वापि प्रतिव्योदुमधीश्वरः पिबन्निव मुखेनेदं लिहन्निव दिशो दश दहन्निव दिशो दृग्भिः संवर्ताग्निरिवोत्थितः २६
ब्रूहिकारणमेतस्य दुर्धर्षत्वस्य मद्विपोः ओजः सहो बलं तेजो यत एतत्समुद्यमः २७ गुरुरुवाच जानामिमघव
न्शत्रोरुन्नतेरस्य कारणम् शिष्यायोपभृतं तेजो भृगुभिर्ब्रह्मवादिभिः २८ भवद्बुधो भवान्वाऽपि वर्जयित्वेश्वरं हरि
म् नास्य शक्तः पुरस्थातु कृतांतस्य यथाजनाः २९ तस्मान्निलयमुत्सृज्य यूयं सर्वे त्रिविष्टपम् यातकालं प्रतीक्षन्तोऽ
यतः शत्रोर्विपर्ययः ३० एष विप्रबलोदकः संप्रत्यूर्जितविक्रमः एषामेवापमानेन सानुबन्धो विनश्यति ३१

यत्स्याम् २२ पृतन्ययासेनया २३ २४ केन हेतुना एवं तेजसा ऊर्जित आसीत् २५ प्रतिव्योदुमपाकर्तुम् २६ यतः कारणादेतस्य ओज आदित्यतः
ओज आदेः एतस्य समुद्यमः २७ उपभृतं संचितम् २८ २९ तत्रोचितं मंत्रमाह तस्माद्युयं त्रिविष्टपमुत्सृज्य निलयमदर्शनं यात यतः कालात् ३० के
नास्य विपर्ययः स्यादित्यत आह एष इति विप्राणां बलेन उदकमुत्तरोत्तरमधिकं फलं यस्य सः ३१

सुमंत्रितः अर्थः कार्येषां तेनिलयजग्मुः ३२ ३३ एवं प्राप्तमिन्द्रपदं स्थिराकर्तुमयाजयन् अनुव्रतमनुवर्तिनम् ३४ द्विजदेवैर्ब्राह्मणैरुपलंभि-
तांप्रापिताम् ३५ ३६ इत्यष्टमस्कंधे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ षोडशोऽपुत्रनाशेन शोचंत्या अदितेः पतिः प्रार्थितः कश्यपः प्राह पयोव्र-
तमितीर्यते १ इदानीं श्रीवामनावतारप्रसंगमाह एवमित्यादियावत्समाप्ति नष्टेषु अष्टष्टेषु सत्सु १ २ सः कश्यपः पत्नीमिदमाह ३ दीनवदन-

एवं सुमंत्रितार्थास्ते गुरुणार्थानुदर्शिना हित्वा त्रिविष्टपं जग्मुर्गर्वाणाः कामरूपिणः ३२ देवेष्वथ निलीनेषु बलिर्वैरो-
चनः पुरीम् देवधानीमधिष्ठाय वशं निन्ये जगन्नयम् ३३ तं विश्वजयिनं शिष्यं मृगवः शिष्यवत्सलाः शतेन हयमेधाना
मनुव्रतमयाजयन् ३४ ततस्तदनुभावेन सुवनत्रयविश्रुताम् कीर्तिं दिक्षु वितन्वानः सरेजे उडुराडिव ३५ बुभुक्षे च
श्रियं सृष्ट्वा द्विजदेवोपलंभिताम् कृतकृत्यमिवात्मानं मन्यमानो महामनाः ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टम-
स्कंधे पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीशुक उवाच एवं पुत्रेषु नष्टेषु देवमाताऽदितिस्तदा हृते त्रिविष्टपे दैत्यैः पर्यत-
प्यदनाथवत् १ एकदा कश्यपस्तस्या आश्रमं भगवानगात् निरुत्सवं निरानंदं समाधेर्विरतश्चिरात् २ स पत्नीं दी-
नवदनां कृतासनपरिग्रहः समाजितो यथान्यायमिदमाह कुरूदह ३ अप्यभद्रं न विप्राणां भद्रं लोकेऽधुना गतम्
न धर्मस्य न लोकस्य मृत्योर्लुदानुवर्तिनः ४ अपि वाऽकुशलं किंचित् गृहेषु गृहमेधिनि धर्मस्यार्थस्य कामस्य यत्र-
योगो ह्ययोगिनाम् ५ अपि वाऽतिथयोऽभ्येत्य कुटुंबासक्त्या लब्ध्या गृहादपूजितायाताः प्रत्युत्थानेन वाक्चि-
त् ६ गृहेषु येऽतिथयो नार्चिताः सलिलैरपि योर्दैनिर्योतिते नूनं फेरुराजगृहोपमाः ७ अप्यग्नयस्तु वेलायां
न हुताहविषासति त्वयो द्विगुणधिया भद्रे प्रोषिते मयि किर्ति चित् ८ यत्पूजया कामदुघान् याति लोकान् गृहान्वितः
ब्राह्मणोऽग्निश्च वै विष्णोः सर्वदेवात्मनो मुखम् ९

त्वादिकमालक्ष्य बहुधा विकल्पयन् पृच्छति अप्यभद्रमिति सतभिः हे भद्रे मृत्योः लं-
दमिच्छामनुवर्तत इति तथा मृत्युवशावर्तिनो जनस्येत्यर्थः ४ हे गृहमेधिनि अपि वा किं वा गृहेषु धर्मादेः किंचिदकुशलमिति काक्वाभ्यः यत्र येषु गृ-
हेषु अयोगिनामपि योगः स्वधर्मादिना योगफलं भवति ५ किं वा लब्ध्या अपूजिता एवाभ्येत्य गृहाद्याताः ६ नार्चिताः अनर्चिताः संतो यदि निर्गच्छं-
ति ते गृहाः फेरुराजः सृगालराजः तदीयविवरतुल्याः ७ वेलायां होमकाले कर्हिर्चिन्नुहताः किम् ८ ९ १० ११ १२ १३

भवत्या आत्मानं मनः अस्वस्थमप्रकृतिस्थं लक्षणैः सुखमलान्यादिभिः लक्षयामि १० अस्वास्थ्यकारणमन्यदस्तीति वक्तुं लक्ष्यमभद्रादिकं ना
स्तीत्याह भद्रमिति द्वाभ्याम् इमे गृहाः त्रिवर्गस्य परं क्षेत्रं मुद्रवस्थानम् त्रिवर्गोऽपि यथावद्वर्तत इत्यर्थः ११ भगवतस्तवानुद्धानं यन्मया क्रियते
तस्मात् अग्नयोऽतिथय इत्यादिसर्वे न रिष्यति न दीयते १२ प्रकृतं विज्ञापयितुमाह को न्विति १३ संपाद्यं काममाह तवैवेति चतुर्भिः १४ सपत्नौ

अपि सर्वे कुशलिनस्तु वपुत्रामनस्विनि लक्षये स्वस्थमात्मानं भवत्या लक्षणैरहम् १० अदितिरुवाच भ
द्रं हि जगवां ब्रह्मन् धर्मस्यास्य जनस्य च त्रिवर्गस्य परं क्षेत्रं गृहमेधि नृगृहा इमे ११ अग्नयोतिथयो भृत्या भिक्षवो
ये च लिप्सवः सर्वे भगवतो ब्रह्मन् अनुद्धानान् रिष्यति १२ को न्वुमे भगवन् कामो न संपद्येत मानसः यस्या भवान् प्र
जाध्यक्ष एव धर्मान् प्रभाषते १३ तवैव मारीच मनः शरीरजाः प्रजा इमाः सत्वरजस्तमोजुषः समो भवांस्तस्वसुरा
दिषु प्रभातथाऽपि भक्तं भजते महेश्वरः १४ तस्मादोशमजं त्यामे श्रेयश्चित्तयसत्तत हृतश्रियो हृतस्थानान्सपत्नैः
पाहिन प्रभो १५ परैर्विवासितासाऽहं मग्ना ल्यसनसागरे ऐश्वर्यं श्रीयशःस्थानं हृतानि प्रबलैर्मम १६ यथा तानि
पुनः साधो प्रपद्येरन्ममात्मजाः तथा विधेहि कल्याणं धिया कल्याणकृतम् १७ श्रीशक्त उवाच एव
मभ्यर्थितो दित्या कस्ता माहस्मयन्निव अहो माया बलं विष्णोः स्नेह बद्धमिदं जगत् १८ कदे हो भौतिकोऽनात्मा
क्त्वात्मा प्रकृतः परः कस्यैकपतिपुत्राद्या मोह एव हि कारणम् १९ उपतिष्ठस्व पुरुषं भगवंतं जनार्दनम् सर्वभूतगु
हा वासं वासुदेवं जगद्गुरुम् २० सविधास्यति ते कामान् हरिर्दानानु कं पनः अमोघा भगवद्भक्तिर्नैतरेति मतिर्मम
२१ अदितिरुवाच केनाहं विधिना ब्रह्मन् उपस्थास्ये जगत्पतिम् यथामे सत्यसंकल्पो विदध्या च मनोर
थम् २२ आदिशालं हि जश्रेष्ठ विधितदुपधावनम् आशुतुष्यति मे देवः सो दित्याः सह पुत्रकैः २३

दैत्यैर्हता श्रीर्येषां हृतं स्थानं येषां भित्तिपुत्राभिप्रायेण बहुवचनम् १५ १६ १७ कश्यपः प्रथमं तावत्पुत्रस्नेहं त्याजयितुं विस्मयव्याजेनैव त
त्त्वमुपदिशति अहो इति सार्धेन १८ १९ अत्रापरितुष्यतीति प्रत्याह उपतिष्ठस्वेति द्वाभ्याम् २० नन्वेवं भूते कामप्राप्तिहेतुर्देवांतरसेवा प्रसिद्धा
तत्राह अमोघेति २१ यथा च मे मनोरथं विदध्यात् २२ यथा च मे आशुतुष्यति तथा तत्सेवा प्रकारमादिश २३

ममयापृष्टः पञ्चजामयद्वतमह एतत्तत्तवप्रवक्ष्यामि त्वन्वयः २४ अमलसुक्ल २५ तत्रादापूर्वधः कृत्यमाह सिनीवाल्यामत्यादनाब्रह्मचायथा
तद्वाच्यामित्यंतेनग्रंथेन यदिलभ्येततर्हि क्रोडविदीर्णया वन्यवराहोत्वातया आलिप्य २६ तंत्रमंत्रः त्वंदेवीति हैदेवित्वंरसायाः उद्धृतासि २७
निर्वर्तित आत्मनियमोनित्यनैमित्तिकोयेन २८ तत्रावाहनादौ नवमंत्रानाह नमस्तुभ्यमिति पाद्यादौ विशेषतस्तु द्वादशाक्षरं वक्ष्यति २९ चतु-

कश्यपउवाच एतन्मोक्षगवान्पृष्टः प्रजाकामस्यपद्मजः यथाहतेप्रवक्ष्यामि व्रतं केशवतोषणम् २४ फाल्गु
नस्यामलेपक्षे द्वादशाहं पयोव्रतः अर्चयेद्दरविंदाक्षं भक्त्या परमयान्वितः २५ सिनीवाल्यामृदालिप्य स्नायात्क्रो
डविदीर्णया यदिलभ्येत वै स्रोतस्येतं मंत्रमुदीरयेत् २६ त्वंदेव्यादिवराहेण रसायाः स्थानमिच्छता उद्धृतासि न-
मस्तुभ्यं पाप्मानं मे प्रणाशय २७ निर्वर्तित आत्मनियमो देवमर्च्यं समाहितः अर्चयां स्थंडिले सूर्यजले वन्हौ गुरावपि
२८ नमस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महोदये सर्वभूतनिवासाय वासुदेवाय साक्षिणे २९ नमो व्यक्ताय सूक्ष्माय प्रधान
पुरुषाय च चतुर्विंशद्गुणज्ञाय गुणसंख्यानहेतवे ३० नमो द्विशिर्षे त्रिपदे चतुःशृंगाय तंतवे सप्तहस्ताय यज्ञाय-
त्रयोविद्यात्मने नमः ३१ नमः शिवाय रुद्राय नमः शक्तिधराय च सर्वविद्याधिपतये भूतानां पतये नमः ३२ नमो हि
रण्यगर्भाय प्राणाय जगदात्मने योगेश्वर्यशरीराय नमस्ते योगहेतवे ३३ नमस्ते आदिदेवाय साक्षिभूताय ते नमः
नारायणाय ऋषये नराय हरये नमः ३४ नमो मरुतश्यामवपुषे धिः गतश्रिये केशवाय नमस्तुभ्यं नमस्ते श्रितवास-
से ३५ त्वं सर्ववरदः पुंसो वरेण्यवरदर्षभ अतस्ते श्रेयसे धाराः पादरेणुमुपासते ३६ अन्ववर्तत यं देवाः श्रीश्व-
तत्पादपद्मयोः स्पृहयंत इवामोदं भगवान्मे प्रसीदताम् ३७

विंशतिगुणास्तत्त्वानि जानातीति तथा तस्मै गुणसंख्यानस्य हेतवे सां-
ख्यप्रवर्तकाय ३० एवं सामान्यतो न त्वागुणावतारान्प्रणमति त्रिभिः तत्रादौ मंत्रोक्तयज्ञरूपेण विष्णोः प्रणामो नम इति द्वेशीर्षेयस्य त्रयः पादाय-
स्य तंतवे फलविस्तारकाय त्रय्यां विद्यायामात्मायस्येति त्रिधा बद्ध इत्यस्यार्थ उक्तः तथा च मंत्रः चत्वारि शृंगत्रयो अस्य पादा द्वेशीर्षे सप्तहस्ता सोऽप्य-
स्य त्रिधा बद्धौष्टभोरोरवीति महो देवो मर्त्या आविवेशोति ३१ ३२ प्राणाय सूत्रात्मने योगेश्वर्यशरीरं यस्य ३३ ३४ अधिगता प्राप्ता श्रीर्यंत
स्मै ३५ ३६ तत्पादपद्मयोः रामोदं स्पृहयंत इव देवाश्च श्रीश्वयमन्ववर्तत समे प्रसीदतु ३७

आवाहनेन पुरस्कृतं संमानितम् ३८ ३९ पयसि शृतं पक्वं पायसम् मूलविद्यया द्वादशाक्षरेणैव ४० ४१ पूर्वोक्ताभिरन्याभिश्च स्तुतिभिः ४२ तस्य शेषां निर्माल्यम् द्वौ अवरो येषां तान् असंभवे द्वावपि भोजयेदित्यर्थः ४३ सभाजितैस्तैरनुज्ञातः सन् शेषं बंधुभिः सहितः तस्यां रात्र्यां ब्रह्मचा

एतैर्मन्त्रैर्हृषीकेशमावाहनपुरस्कृतम् अर्चयेच्छ्रद्धया युक्तः पाद्योपस्पर्शनादिभिः ३८ अर्चित्वा गंधमाल्याद्यैः पयसा स्नपयेद्विष्णुम् वस्त्रोपवीताभरणपाद्योपस्पर्शने स्तुतः ३९ गंधधूपादिभिश्चार्च्य द्वादशाक्षरविद्यया शृतं पयसि नैवेद्यं शाल्यन्नं विभवे सति सप्तर्षिः सगुणं दत्त्वा जुहुयात् मूलविद्यया ४० निवेदितं तद्भक्ताय दद्याद्भुंजीत वा स्वयम् दत्त्वा च मनमर्चित्वा तां बूलं च निवेदयेत् ४१ जपेदष्टोत्तरशतं स्तुतिभिः प्रभुम् कृत्वा प्रदक्षिणाम्भूमौ प्रणमेद्दिवन्मुदा ४२ कृत्वा शिरसि तच्छेषां देवमुद्वासयेत्ततः द्वारान् भोजयेद्विप्रान् पायसेन यथोचितम् ४३ भुंजीत तैरनुज्ञातः शेषं सेषः सभाजितैः ब्रह्मचार्यैश्च तद्वाच्यांश्चोभूते प्रथमे हनि ४४ स्नातः शचिर्यथोक्तेन विधिना सुसमाहितः पयसा स्नापयित्वा चर्चयेद्वा वद्वत्समापनम् ४५ पयोभक्षो व्रतमिदं चरेद्विष्णुवर्चनादृतः पूर्ववज्जुहुयादग्निं ब्राह्मणांश्चापि भोजयेत् ४६ एवं लहरहः कुर्याद्द्वादशाहं पयोव्रतः हरैरायधनं होममर्हणं द्विजतर्पणम् ४७ प्रतिपदि न मारभ्य यावच्छुक्लत्रयोदशी ब्रह्मचर्यमधः स्वप्नस्नानं त्रिषवणं चरेत् ४८ वर्जयेत्सदा लापं भोगानुच्चावच्चांस्तथा अहिंस्रः सर्वभूतानां वासुदेवपरायणः ४९ त्रयोदश्यामथो विष्णोः स्नपनं पंचकैर्विभोः कारयेच्छास्त्रदृष्टेन विधिना विधिको विदेः ५० पूजां च महतिं कुर्याद्विज्ञातशाल्यविवर्जितः चरुं निरूप्य पयसि शिपिविष्टाय विष्णावे ५१ शृतेन तेन पुरुषयजेत स समाहितः नैवेद्यं चातिगुणवद्वा त्पुरुषतुष्टिदम् ५२ आचार्यज्ञानसंपन्नं वस्त्राभरणधेनुभिः तोषयेद्वलिजश्चैव तद्विद्याराधनं हरेः ५३ भोजयेत्तान् गुणवता सदन्नेन शचिस्मिते अन्याश्च ब्राह्मणान् शक्त्या ये च तत्र समागताः ५४ दक्षिणां गुरवे दद्याद्वलिगम्य श्रयथाऽर्हतः अन्नाद्येनाश्वपाकांश्च ग्रीणयेत्समुपागतान् ५५ मुक्तवत्सु च सर्वेषु दीनां धनपणेषु च विष्णोस्तत्प्रीणनं विद्वान्भुंजीत सह बंधुभिः ५६

शिसन्श्चोभूते प्रभाते

सति ४४ ४५ पय एव भक्ष आहारो यस्य ४६ ४७ अधः स्वप्नं शयनम् ४८ ४९ पंचकैः पंचामृतेः ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६

१६ ततःसप्तदशोदित्याकृतेतस्मिन्ब्रतेहरिः तत्कामपूरणायादौतत्पुत्रोऽभूदित्येते १ १ २ ३ ४ ५ प्रीतिविह्वलत्वादेवसावद्भ्राजलिः
सतीस्थिताकेवलमीडितुं पुनर्नोत्सेहेनशशाक अपितु तूष्णीं बभूव कथंभूता आनंदजलैराकुलेर्दक्षणेयस्याः पुलकैराकुला आकृतिर्देहोयस्याः

नृत्यवादित्रगीतैश्चस्तुतिभिः स्वस्तिवाचकैः कारयेत्तत्कथाभिश्च पूजाभगवतोऽन्वहम् ५७ एतत्पयोव्रतं नाम पुरु
षाराधनं परम् पितामहेनाभिहितं मया ते समुदाहृतम् ५८ लंचानेन महाभागे सम्यक्चीर्णेन केशवम् आत्मना
शुद्धभावेन नियतात्मा भजाव्ययम् ५९ अयं वै सर्वयज्ञारव्यः सर्वव्रतमिति स्मृतम् तपः सारमिदं भद्रे दानं चेश्वरत-
र्पणम् ६० त एव नियमाः साक्षात्त एव च यमोत्तमाः तपो दानं व्रतं यज्ञो येन तुष्यत्यधोऽक्षजः ६१ तस्मादेतद्ब्रतं भद्रे
प्रयताश्चिद्व्याचर भगवान्यरितुष्टस्ते वरानाप्नुविधास्यति ६२ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे अ-
दितिपयोव्रतं नाम षोडशोऽध्यायः १६ श्रीशुक उवाच इत्कत्तासाऽदितीराजन् स्वभर्त्रा किशयपेन वै अ-
न्वतिष्ठत् व्रतमिदं द्वादशाहमतं द्रिता १ चिंतयं त्येकया बुद्ध्या महापुरुषमीश्वरम् प्रगृह्योद्रियदुष्टाश्चान् मनसा बुद्धि
सारथिः २ मनश्चैकाग्रया बुद्ध्या भगवत्प्रखिलात्मनि वासुदेवे समाधाय च चारहपयोव्रतम् ३ तस्मात्प्रादुरभूत्ता
तभगवानादिपुरुषः पीतवासाश्चतुर्बाहुः शंखचक्रगदाधरः ४ तं नेत्रगोचरं वीक्ष्य सहस्रोत्थाय सादरम् ननामभु
विकायेन दंडवत्प्रीतिविह्वला ५ सोत्थाय बद्धान्जलिरीडितुं स्थितानोत्सेह आनंदजलाकुलेक्षणा बभूव तूष्णीं पुल-
काकुलाकृतिस्तद्दर्शनात्कलसवगात्रवेपथुः ६ प्रीत्याशनैर्गद्गदया गिरा हरितुष्टावसादेव्यदितिः कुरूदह उद्दीक्षती
सापिबतीव चक्षुषारमापतिं यज्ञपतिं जगत्पतिम् ७ अदितिरुवाच यज्ञेश यज्ञपुरुषाच्युत तीर्थपाद तीर्थश्रवः
श्रवणमंगलनामधेय आपन्नलोकवृजिनोपशमोदयाद्यशनः रुधीश भगवन्नसिदीननाथः ८

तस्य दर्शनेन यो लुप्तवः तेन गात्रे वेप

थुः कंपोयस्याः ६ तुष्टावपिबती वोद्दीक्षमाणा इति चक्रियाभेदात् सेत्यस्य शब्दस्य हिरुक्तिरदोषः ७ अयत्नतो विनिर्जित्य देत्यानत्यूर्जितानपि
भक्तान् रक्षितुमीशस्त्वमित्यस्तौ ददिति स्त्रिभिः यज्ञेशोत्यादिदशभिः संबोधनैस्तवाशक्यं किमपि नास्तीति वदंती प्रार्थयते हे ईश शनः रुधि-

कुरु यतो दीनानां नाथोः सितम् तीर्थं श्वः कीर्तिर्यस्य श्वणमेव मंगलयस्य तन्नामधेयस्य आपन्नानां शरणागतानां वृजिनोपशमा-
यउदयोयस्य ८ भूम्ने महतेनमः महत्वे हेतवः विश्वाय विश्वस्य भवनस्थितिसंयमार्थस्वैरंगृहीताः पुरुशक्तेर्मायायाः गुणायै न तस्मै त-
थाऽपि स्वस्थाय अपच्युतस्वरूपाय कुतः शश्वदुपबृंहितः नित्योर्जितोयः पूर्णबोधस्तेन व्यापादितं नित्यनिरस्तमात्मनितमो माया लक्षणं ये-
न तस्मै ९ अस्मदीयमनोरथ पूरणभीषत्करमेव तवेति के सुत्यन्यायेनाह आयुः परं ब्रह्मायुः पुनरपि द्यौश्च भूश्च रसातलं च द्यौश्च भूरसाः द्यौरि-
ति पृथक्पाठे भूश्च रसाश्च बिलस्वर्गा इति विग्रहः रसेति पाठे त्रीणि पदानि सकला योगगुणा अणिमादयः १० क्षेत्रज्ञः अंतर्धामी ११ सपत्नैर्ह-
ता श्रीर्येषां स्वधामतः व्यावितानां च पुत्राणां संबंधियत्तद्भवत्याश्चिरमाकांक्षितं मया विज्ञातम् १२ कांक्षितमेवाह तानिति त्रिभिः प्रतिलब्धो

विश्वाय विश्वभवनस्थितिसंयमार्थस्वैरंगृहीतपुरुशक्तिगुणाय भूम्ने स्वस्थाय शश्वदुपबृंहितपूर्णबोधव्यापादिता-
त्मतमसे हरये नमस्ते ९ आयुः परं वपुरभीष्टमतुल्यलक्ष्मी द्यौश्च भूरसाः सकलयोगगुणास्त्रिवर्गः ज्ञानं च केवलम-
नंतमवन्ति तुष्टा त्वत्तो नृणां किमु सपत्नजयादिराशीः १० श्रीशुक उवाच अदित्यै वंस्ततो राजन् भगवान्
पुष्करेक्षणः क्षेत्रज्ञः सर्वभूतानां मिति होवाच भारत ११ श्रीभगवानुवाच देवमातर्भवत्यामे विज्ञातं चिरकां-
क्षितम् यत्सपत्नैर्हृतश्रीणां व्यावितानां स्वधामतः १२ तान्विनिर्जित्य समरे दुर्मदानकर्षमान् प्रतिलब्धजयश्री-
भिः पुत्रैरिच्छस्युपासितुम् १३ इन्द्रज्येष्ठैः स्वतनयैर्हतानां युधिविद्विषाम् स्त्रियोरुदतीरासाद्य द्रष्टुमिच्छसि दुःखि-
ताः १४ आत्मजान् सुसमृद्धास्त्वं प्रत्याहृतयशःश्रियः नाकपृष्ठमधिष्ठाय कीडतो द्रष्टुमिच्छसि १५ प्रायोऽधुना तैः सु-
रयूथनाया अपारणीया इति देवि मे मतिः यत्तेऽनुकूलेश्वरविप्रगुप्तानां विक्रमस्तत्र सखं ददाति १६ अथाऽप्युपा-
यो मम देवि चिंत्यः संतोषितस्य व्रतचर्ययाते ममार्चनं नोर्हति गंतुमन्यथा श्रद्धानुरूपं फलहेतुकत्वात् १७ त्वयार्चितश्चा-
हमपत्यगुप्तये पयोव्रतेनानुगुणं समीडितः स्वांशेन पुत्रत्वमुपेत्य ते सतान् गौतास्मि मारीचतपस्य धिष्ठितः १८

जयश्च श्रीश्वयैः तैः पुत्रैः सह उपासितुमेकत्र स्थातुमिच्छसि १३ १४ प्रत्याहृतं यशश्च श्रीश्वयैः तान् १५ अपारणीयाः अनतिक्रमणीयाः यद्य-
स्मात् अनुकूल ईश्वरः कालो येषां तैर्विप्रैः गुप्ता रक्षिताः अनुकूलैरीश्वरैः समर्थैर्विप्रैः गुप्ता इति वा १६ मम मया चिंत्य एव तत्र हेतुः संतोषितस्ये-
त्यादि श्रद्धानुरूपमिच्छात्तु सारेण फलहेतुत्वात् १७ मारीचस्य तपसि अधिष्ठाय स्थितः सन् गौतास्मि पालयिष्यामि १८ १९ २०

अतः पातमुपधावभजस्व १९ दवानागुह्यरहस्यसर्वसुसंयुतसुगुतसत्सपद्यतासत्त्वात् २० यथाः हरशत्मानजन्मलज्वा २१ २२ जायतयनाद्वन
दृष्टिर्यस्यसः अनिलोयथासर्वत्रसमोऽपिदारुणिसंघर्षेणचतद्वाहकमग्निमाधत्ते एवंस्वयंपुत्रेषुसमोऽपिदैत्यक्षपणंवीर्यमाधत्तेत्यर्थः २३ धिष्ठितम्
धिष्टायस्थितम् समीडेतेष्टावेत्यर्थः २४ २५ अदितेरेवपूर्वस्मिन्जन्मनिपृश्निरितिनामतस्यागर्भाय अर्भकाय वेदागर्भेयस्य यद्वा वेदानांमर्भाय
वेदेषुप्रकाशमानायेत्यर्थः त्रयो लोकानाभौयस्यसः त्रिनाभः तस्मै त्रयाणां लोकानां पृष्ठे उपरिस्थिताय शिपिशब्देन पशवोजीवास्तेष्वंतर्गमितयाप्र-

उपधावपतिंभद्रे प्रजापतिमकल्मषम् मांचभावयतीपत्यावेवंरूपमवस्थितम् १९ नैतत्परस्मात् आख्येयं पृष्टयाऽपि
कथंचन सर्वसंपद्यते देवि देवगुह्यं ससंवृतम् २० श्रीशुक उवाच एतावदुक्ता भगवांस्तत्रैवांतरधीयत
अदितिर्दुर्लभं लब्ध्वा हरेर्जन्मात्मनि प्रभोः २१ उपाधावत्पतिंभक्त्या परया कृतकृत्यवत् सर्वसमाधियोगेन कथ्य
पस्तदबुद्ध्यत २२ प्रविष्टमात्मनि हरेरंशं ह्यवितथेक्षणः सोऽदित्यां वीर्यमाधत्त तपसा चिरसंभृतम् समाहितम्
नाराजन् दारुण्यग्निं यथाऽनिलः २३ अदितेर्धिष्ठितं गर्भं भगवंतं सनातनम् हिरण्यगर्भो विज्ञाय समीडेते गुह्यना
मभिः २४ ब्रह्मोवाच जयोरुगाय भगवन् उरुक्रमनमोस्तुते नमो ब्रह्मण्य देवाय त्रिगुणाय नमो न-
मः २५ नमस्ते पृश्निगर्भाय वेदगर्भाय वेधसे त्रिनाभाय त्रिपृष्ठाय शिपि विष्टाय विष्णावे २६ त्वमादिरंतोऽसुवन
स्यमध्यमनंतशक्तिं पुरुषं यमाहुः कालो भवान् आक्षिपतीश विश्वं स्रोतो यथाऽतः पतितं गभीरम् २७ त्वं वै प्रजानां स्थि
रजगमानां प्रजापतीनामसि संभविष्णुः दिवोऽकसां देव दिवश्च्युतानां परायणं नौरिव मज्जतोऽप्सु २८ इति श्री
भागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः १७ ७ ७ ७ ७

विष्टाय यज्ञो वै विष्णुः पशवः शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रतितिष्ठतीति श्रुतेः यद्वा शिपयोरश्मयस्ते वै विष्टायेत्यर्थः तथाऽपि विष्णावे व्यापिने २६
अतः पतितं तृणादियथा गभीरं स्रोत आक्षिपति आकर्षति तथा कालात्मा भवान् विश्वमाक्षिपति २७ प्रजापतीनां च त्वमेव संभविष्णुः उत्पाद-
नशीलोऽसि अयं भावः न ह्येवंभूतस्य तव जन्मादिसंभवः किंतु देवानां प्रजापतीनां प्रजानां च परमाश्रयत्वेन तत्कार्यसाधनायावतारोऽयमस्तु
नृस्वर्गच्युतान् पुनः स्वर्गे स्थापयेति २८ इति श्री अष्टमस्कंधे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ ७ ७ ७ ७

ततस्त्वष्टादशोभूत्वा वामनः सत्कृतोः खिलैः यज्ञंगतस्ततस्तेन सत्कृतोक्तो वरान् वरुण १ इत्यं विरिंच्येन स्तुतं कर्म देवकार्यं लक्ष्मणं वीर्यं च प्रभा-
वो यस्य स हरिरदित्यां प्रादुर्बभूवेति त्रयाणामन्वयः अमृतभूः मृत्युजन्मशून्यः शंखगदाऽञ्चक्राणि अस्वसंतीति तथा अर्श आदित्वेन मत्वर्थी
योऽच प्रत्ययः अविसर्गपाठे सचासौ पिशंगवासाश्च १ क्षपराजो मकरः तदाकारयोः कुण्डलयोस्त्रिषा उल्लसंती श्रीवदनां बुजे यस्य श्रीवत्सो वक्ष-
सियस्य वलयैरेंगदैश्च सहो ल्लसंतिकिरीटादीनियस्य २ श्रीमत्या वनमालया विराजितः वेश्मगतंतमः ३ अग्निजिह्वा देवाः नगाः पर्वताः ४ तस्या
दुर्भावसमयमाह श्रोणायां भिति भाद्रपदशुक्लद्वादशी श्रवणद्वादशीति प्रसिद्धा तस्यांतत्रापि श्रोणायां श्रवणस्ये चंद्र इत्यर्थः तत्रापि श्रवणस्य-

श्रीशुक उवाच इत्यं विरिंच्य स्तुतं कर्म वीर्यः प्रादुर्बभूवामृतभूरदित्याम् चतुर्भुजः शंखगदाञ्चक्रः पिशंगवा-
सानलिनायतेक्षणः १ श्यामावदातो क्षपराजकुण्डललिषोल्लसच्छ्रीवदनां बुजः पुमान् श्रीवत्सवक्ष्णावलयंगदोल्ल-
सत्किरीटकांची गुणचारुनूपुरः २ मधुव्रतव्रातविद्युष्टया स्वया विराजितश्रीवनमालया हरिः प्रजापतेर्वेश्मतमः स्व-
रोचिषा विनाशाय न्कंठनिविष्टकोस्तुभः ३ दिशः प्रसेदुः सलिलाशयास्तदा प्रजाः प्रहृष्टास्तवोगुणान्विताः द्यौरंत-
रिक्षं क्षिति रग्निजिह्वा गावो हिजाः संजहृषुर्नगाश्च ४ श्रोणायां श्रवणद्वादश्यां मुहूर्तेऽभिजिति प्रभुः सर्वे नक्षत्र-
ताराद्याश्चक्रुस्तज्जन्मदक्षिणाम् ५ द्वादश्यां सविता तिष्ठन्मध्यं दिनगतो नृप विजयानामसाप्रोक्ताय स्याज्जन्मविदु-
र्हरेः ६ शंखदुंदुभयोनेदुर्मृदंगपणवानकाः चित्रवादित्रतूर्याणां निर्घोषस्तुमुलोऽभवत् ७ प्रीताश्चाप्सरसोऽनृ-
त्यन्गंधर्वप्रवराजगुः त्रुष्टुवुर्मुनयो देवामनवः पितरोऽग्नयः ८ सिद्धविद्याधरगणाः सकिंपुरुषकिन्भराः चारणाय-
क्षरक्षांसि सुपणां भुजगोत्तमाः ९

प्रथमांशोभिजिति नक्षत्रे तच्च श्रुत्या दर्शितम् अभिजिन्नाम नक्षत्रसुपरिष्ठादष्टादानामध-
स्ताच्छ्रोणाया इति एवं विंशिष्टे मुहूर्ते प्रभुः प्रादुर्बभूवेत्यर्थः किंच नक्षत्राण्यश्विन्यादीनि ताराशब्देन ताराग्रहाः गुरुशुक्रादयः ते आद्याये-
षां ते सूर्यादयोऽपि सर्वे तस्य जन्मदक्षिणमुदारंचक्रुः जन्ममुहूर्ते गुणा बहवो बभूवुरित्यर्थः ५ विशेषांतरमाह यस्यां द्वादश्यां हरेर्जन्मतत्त-
स्यामहं न्येव विदुः तदा च मध्यं दिनगतः सविता ऽतिष्ठत् सा च द्वादशी विजयानामप्रोक्तेत्यन्वयः ६ शंखादयो ये तेषामन्येषां च चित्रतूर्याणां
निर्घोषोऽभवत् ७ देवामनव इत्यादीनां कुसुमैः समवाकिरन्ति तृतीयेनान्वयः ८ ९ १० ११ १२

वेष्टितः स्वयंकथंभूतः अव्यक्तचिद्रूपः कथमधारयत्प्रातिर्दीप्तिः विभूषणानिच आयुधानिचतैर्व्यक्तं यथाभवति तथा १२ कर्माणिजातकर्मादीनि
१३ १४ वनस्पतिः वनानांपतिः सोमः १५ १६ पात्रिकांभिक्षापात्रीम् १७ स एव संभावितोमारिषः श्रेष्ठो बटुर्ब्रह्मवर्चसेन ब्रह्मर्षिगणसंजुष्टानां

गायंतोः तिप्रशंसंतो नृत्यंतो विबुधानुगाः अदित्या आश्रमपदं कुसुमैः समवाकिरन् १० दृष्ट्वादितिस्तं निजगर्भसं
भवंपरंपुमांसं मुदमापविस्मिता गृहीतदेहं निजयोगमायया प्रजापतिश्चाह जयेति विस्मितः ११ यत्तद्बुधोर्भातिवि
भूषणायुधैरव्यक्तचिद्रूपः कथमधारयद्दरिः बभूव तेनैव सवामनो बटुः संपश्यतो दिव्यगतिर्यथानटः १२ तं बटुं वामनं दृ
ष्ट्वा मोदमाना महर्षयः कर्माणि कारयामासुः पुरस्कृत्य प्रजापतिम् १३ तस्योपनीयमानस्य सावित्री सविता ब्रवीत्
बृहस्पतिर्ब्रह्मसूत्रं मेखलां कश्यपो ददात् १४ ददौ कृष्णाजिनं भूमिर्दंडं सोमो वनस्पतिः कौपीनाच्छादनं माता द्यौ
श्छत्रजगतः पतेः १५ कमंडलुं वेदगर्भः कुशान् सप्तर्षयो ददुः अक्षमालां महाराज सरस्वत्यव्ययात्मनः १६ तस्माद्
त्युपनीता ययक्षुराट् पात्रिकां ददात् भिक्षां भगवती साक्षादुमाः दादं बिकासती १७ सब्रह्मवर्चसेनैव संभां संभावि
तो बटुः ब्रह्मर्षिगणसंजुष्टा मत्यरोचतमारिषः १८ समिद्धमाहितं वह्निं कृत्वा परिसमूहनम् परिस्तीर्य समभ्यर्च्य
समिद्धिरजुर्होहिजः १९ श्रुत्वाऽश्वमेधैर्यजमानमूर्जितं बलिं भृगूणां मुपकल्पितैस्ततः जगाम तत्राखिलसारसंभृ
तो भारेण गांसं नमयन्पदेपदे २० तं नर्मदायास्तटे उत्तरे बलेर्यैः क्रुत्विजस्ते भृगुकच्छसंज्ञके प्रवर्तयंतो भृगवः क्रतून्
मंच्य चक्षतारादुदितं यथारविम् २१ ते क्रुत्विजो यजमानः सदस्याहतलिषो वामनतेजसान् नृप सूर्यः किलायात्युत
वाविभावसुः सनेकुमारोऽथ दिदृक्षया क्रतोः २२

सभामतिक्रम्यारोचत १८ १९ यदर्थं बटुर्बभूव तदाह श्रुत्वा दित्यावत्समाप्तिर्यजमानं यजंतं भृगूणां भृगुभिः उपकल्पितैः प्रवर्तितैः अ
खिलेन सारेण बलेन संभृतः संपूर्णः २० नर्मदाया उत्तरे तटे भृगुकच्छसंज्ञके क्षेत्रे क्रतून् तं प्रवर्तयंतो बलेः क्रुत्विजो भृगवः ते तं व्यचक्षत अप
श्यन् आरात्समीप एवोदितं रविमिवोत्क्रुत्विगादयः सूर्यः किलेत्येवमादिव्यतर्कयन्निति शेषः २१ २२ २३ २४

हयमेधवाटमश्वमेधमंडपं विवेश २३ उपवीताजिनमुपवीतवदृतमजिनमेकउत्तरमुत्तरीयं यस्य तम् २४ संक्षिप्ता अभिष्मृताः संतः २५ रूपस्वा-
चुरूपा अवयवा यस्य तं दृष्टेति शेषः २६ २७ चंद्रमौलिश्चेत्यन्वयः अप्यर्थे चकारः चंद्रमौलिरपि गंगारूपं यन्मूर्धादधारेत्यर्थः २८ हे आर्यत्वात्वां-
साक्षात्सत्यक्षं ब्रह्मर्षिणांतप एव मन्ये कथं भूतंतपः वपुर्धरं मूर्तिधारि २९ ३० त्वच्चरणावने जने नैर्वाभिर्हितं होयस्य तस्य मे पुनीतापवित्रीकृता ३१

इत्थं सशिष्येषु भृगुष्वनेकधा वितर्क्यमाणो भगवान् सवामनः सदंडलुत्रं सजलं कमंडलुं विवेश विष्मद्दयमेध
वाटम् २३ मौज्यामेखलया वीतमुपवीताजिनोत्तरम् जटिलं वामनं विप्रमायामाणवकं हरिम् २४ प्रविष्टं वीक्ष्य
भृगवः सशिष्यास्ते सहाग्निभिः प्रत्यगृणहन्समुत्थाय संक्षिप्तास्तस्य तेजसा २५ यजमानः प्रमुदितो दर्शनीयं मनो-
रमम् रूपानुरूपावयवतस्मात् आसनमाहरत् २६ स्वागतेनाभिनंद्याथ पादौ भगवतो बलिः अवनिज्यार्चयामास
मुक्तसंगमनोरमम् २७ तस्यादशौचं जनकल्मषापहं सधर्मवित्मूर्ध्यादधात्सु मंगलम् यद्देवदेवो गिरिशश्चंद्रमौ-
लिर्दधारमूर्धापर्याचभक्त्या २८ बलिरुवाच स्वागतं तेन मस्तुभ्यं ब्रह्मन् किं करवामते ब्रह्मर्षिणांतपः
साक्षान् मन्ये त्वार्यवपुर्धरम् २९ अद्य नः पितरस्तृप्ता अद्य नः पावितं कुलम् अद्य स्विष्टः क्रतुरयं यद्भवानागतो गृ-
हान् ३० अद्याग्नयो मे सुहृता यथाविधि हि जातमजलच्चरणावने जनेः हतां हसो वाभि रियं च भूरहो तथा पुनीता
तनुभिः पदैस्तव ३१ यद्यद्वदो वांछसितस्य तीच्छमे त्वामर्थिनं विप्रसुतानुत्कर्षये गांकां च न गुणवद्भाममृष्टतथा-
न्नपेयमुत वा विप्रकन्याम् ग्रामान् समृद्धान् तुरगान् गजान् चारथास्तथाऽर्हत्तमसंप्रतीच्छ ३२ इति श्रीभा-
गवते म० अष्टमस्कंधे बलिवामनसंवादे अष्टादशोऽध्यायः १८ श्रीशुक उवाच इति वैरोचनेर्वाक्यं ध-
र्मयुक्तं ससूतम् निशम्य भगवान् प्रीतः प्रतिनंदोदमब्रवीत् १

मेमत्तः प्रतीच्छ गृहाण हे अर्हत्तम पूज्यतम ३२ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां अष्टादशोऽध्यायः १८ ७९ ७९
ऊनविंशोऽनुहरिणा याचितेन पदत्रये प्रतिश्रुते च बलिना जानन् भृगुरवारयत् १ दातुः स्तुतिः स्वयंतुष्टिरित्यादि प्रस्तुतोचितम् वक्तव्य
मिति भिक्षुस्तु शिष्यन्नाह वामनः २ १ ७९ ७९ ७९ ७९ ३०

ख्यातानददामीतिवक्ता कृपणस्यलक्षणंप्रथमंप्रतिश्रुत्ययोवानदाति ३ तीर्थेदानावसरयत्यास्मत्पुष्पकुल ४ यतःयास्मन्जातः ५
क्ष्मोद्दारेभूम्वाउद्दारेउद्दरणे ६ ७ ८ परागृहः बहिर्दृष्टः ९ अतोहृदयेस्थितंमानजास्यतीत्येवंनिश्चित्य श्वासानिलैः नर्हितः सूक्ष्मोदे

श्रीभगवानुवाच वचस्तवैतज्जनदेवसूनुतंकुलोचितंधर्मयुतंयशस्करम् यस्यप्रमाणंभृगवःसांपराये
पितामहःकुलरुद्धःप्रशांतः २ नह्येतस्मिन्कुलेकश्चिन्निःसत्वःकृपणःपुमान् प्रत्यारख्याताप्रतिश्रुत्ययोवादाता
द्विजातये ३ नसंतितीर्थेयुधिचारिणाऽर्थिताःपराङ्मुखवायेलमनस्विनोन्तपाः पुष्पकुलेयद्यशसाऽमलेनप्रज्ञाद
उद्गातियथोऽपःखे ४ यतोजातोहिरण्याक्षश्चरन्नंकदमांमहाम् प्रतिवीरंदिग्विजयेनाविदतगदायुधः ५ यंवि
निर्जित्यकृच्छ्रेणविष्णुःक्ष्मोद्धारआगतम् नात्मानंजयिनंमेनेतद्दीर्घभूर्यनुस्मरन् ६ निशम्यतद्वधंभ्राताहिरण्य
कशिपुःपुरा हंतुंभ्रातृहणंकुन्दोजगामनिलयंहरेः ७ तमायांतसमालोक्यशूलपाणिंकृतोतवत् चिंतयामा
सकालज्ञोविष्णुर्मायाविनावरः ८ यतोयतोहंतत्रासौमृत्युःप्राणभृतामिव अतोऽहमस्यहृदयंप्रवेक्ष्यामिपरा
गृहः ९ एवंसनिश्चित्यरिपोःशरीरमाधावतोनिर्विविशोऽसुरेद्र श्वासानिलांतर्हितसूक्ष्मदेहस्तत्प्राणरंध्रेणवि
विग्नचेताः १० सतन्निकेतंपरिमृश्यशून्यमपश्यमानःकुपितोननाद क्ष्माद्यांदिशःखविवरान्समुद्रान्विष्णुं
विचिन्वन्नददर्शवीरः ११ अपश्यन्नितिहोवाचमयाऽन्विष्टमिदंजगत् भ्रातृहामगतोन्नयतोनावर्ततेपुमान्
१२ वैरानुबंधएतावानामृत्योरिहदेहिनाम् अज्ञानप्रभवोमन्युरहमानोपबृंहितः १३ पिताप्रज्ञादपुत्रस्तेतद्वि
द्वान्द्विजवत्सलःस्वमायुर्द्विजलिङ्गोभ्योदेवभ्योऽदात्सयाचितः १४

होयस्यविविग्नमतिकंपितंचेतोयस्य अनुकंपितचित्तइतिवास्तवोऽर्थः

१० नददर्शअंतःप्रविष्टत्वात् ११ पुमान्यतःसकाशान्नावर्ततेतद्वहोवन्नूनंगतःनित्यमुक्तत्वात्इतिवास्तवोऽर्थः १२ कथंनामासौशूरशिरोमणिःजीव
न्नेवकातरवद्दैरमुपेक्षितवानित्याशंक्याह वैरानुबंधएतावानामृत्योर्भवतिदेहिनांदेहेनिगूढाभिमानवतांभूराणांतथाअहंमानेनोपबृंहितोमन्युश्च
भवत्येव यतोऽज्ञानप्रभवःअज्ञाननिवृत्तेःप्राकृपौरुषत्यागोमांघ्रमेवेत्यर्थः १३ तदेवंपूर्वजान्स्तुत्वात्सितरंस्तौति पितेति द्विजवेषधारिणोमहैरि-

णोदेवाएतेनतुद्विजाइतितद्विद्वानपिसयाचितःसन्स्वीयमायुर्देवभ्योददौ १४

१५ ममपदासंमितानीतित्रिविक्रमपदाऽभिप्रायेणनचानृतवादः तत्रापिस्वपदत्वानपगमात् १६ यावदर्थमेवपरिग्रहोयस्यसः १७ ईश्वरस्यापि
याच्चाकारणयाच्चाप्रकारंचोक्ताबलेर्बधनप्रश्नोत्तरत्वेनतस्यगर्वातिरेकेणाधिक्षेपप्रकारमाह अहोइतित्रिभिः तेषांचोचद्धानांसंमताः त्वंतुबालो
बालिशमतिश्च बालिशानामज्ञानामिवमतिर्यस्य अतएवस्वार्थप्रतियथावदबुधः वस्तुतस्तुबालइवअबालिशमतिश्चेतिछेदः स्वार्थप्रत्यबुधइति

भवानाचरितान्धर्मानास्थितोगृहमेधिभिः ब्राह्मणैः पूर्वजैः शूरैरन्यैश्चोद्दामकार्तिभिः १५ तस्मात्त्वत्तोमही-
मीषहृणोऽहंवरदर्षभात् पदानित्रीणिदैत्येद्रसंमितानिपदामम १६ नान्यत्तंकामयेराजन्वदान्याज्जगदीश्वरा
त् नैनः प्राप्नोतिवैविहान्यावदर्थपरिग्रहः १७ बलिरुवाच अहोब्राह्मणदायादवाचस्तेचृद्दसंमताः त्वं
बालोबालिशमतिः स्वार्थप्रत्यबुधोयथा १८ मां वचोभिः समाराध्य लोकानामेकमीश्वरम् पदत्रयं वृणीतेयोऽबुद्धि-
मान् द्वीपदाशुषम् १९ न पुमान्मासुपव्रज्यभूयोयाचितुमर्हति तस्मादृत्तिकरांभूमिंबटोकामंप्रतीच्छमे २०
श्रीभगवानुवाच यावंतोविषयाः प्रेष्टास्त्रिलोक्यामजितेन्द्रियम् नशक्नुवन्ति ते सर्वे प्रतिपूरयितुं नृप २१ त्रि-
भिः क्रमैरसंतुष्टो द्वीपेनापिन पूर्यते नववर्षसमेतेन सप्तद्वीपवरेच्छया २२ सप्तद्वीपाधिपतयो नृपा वै न्यगयादयः अ-
र्थकामैर्गतानांतं तृष्णाया इति नः श्रुतम् २३ यदृच्छयोपपन्नेन संतुष्टो वर्तते सुखम् नासंतुष्टस्त्रिभिर्लोकैरजिता-
त्सोपसादितैः २४ पुंसोयं संसृतं हेतुरसंतोषोऽर्थकामयोः यदृच्छयोपपन्नेन संतोषो मुक्तये स्मृतः २५ यदृच्छाला-
भस्तुष्टस्य तेजो विप्रस्य वर्धते तत्प्रशाम्यत्यसंतोषादंभसेवाशुशुक्षणिः २६ तस्मात्त्रिणिपदान्येव वृणोत्व ह्रस्व-
र्षभात् एतावतैव सिद्धोऽहं वित्तं यावत्प्रयोजनम् २७ श्रीशुक उवाच इत्युक्तः सहसन्नाहवांछातः प्रति-
गृह्यताम् वामनायमहीदातुं जग्राह जलभाजनम् २८

च भक्तानामेवार्थबुद्ध्यसेन स्वार्थपरिपूर्णस्य तव तद्व्यतिरेकेण स्वार्थभावादित्य-
र्थः १८ अबुधत्वमेवाह मामिति द्वीपस्य दाशुषं दातारम् अबुद्धिमान् वस्तुतस्तु बुद्धिमान् इत्येव छेदः १९ कामं यथेच्छं सम्यक्पादप्रसारणेनेत्यर्थः
अतएव तथा करिष्यतीति २० पुनरपि निःस्पृहत्वमेवाविशुर्वन्नाह यावंत इति सप्तभिः २१ नववर्षसमेतेन द्वीपेनापि सप्तानां द्वीपवराणामिच्छया २२
तृष्णाया अंतं न गताः इत्यस्माभिः श्रुतम् २३ असंतुष्टस्तु प्राप्तेस्त्रिभिर्लोकैरपिन सुखं वर्तते २४ २५ आशुशुक्षणिः अग्निः सिद्धोऽहं कृतार्थः ए-
तावतैव सर्वस्वापहारसिद्धेरिति गूढोऽभिप्रायः तदेवाह वित्तं हि यावत्प्रयोजनमेव अधिकस्य केशावहत्वादित्यर्थः २७ २८

वस्वमिति ३३ तथाऽपि प्रतिश्रुतसपादनायमेवातिचत्तत्राह क्रमतइतिह्यभ्याम् एकनपदापादन्यासनभूमिक्रममाणस्यत्यथः तातायस्यतृता
यपादन्यासस्य ३४ ३५ तथाऽपि सर्वस्वदानात्कीर्तिस्तावद्भविष्यतीतिचेत्तत्राह नतदानमिति तपःचित्तैकाग्र्यम् कर्मपूर्तम् ३६ ३७ ननुत
हिप्रतिश्रुत्यनेतिकथमनृतंवाच्यंतत्राह सार्धैःषड्भिः अत्रापिसत्यानृतव्यवस्थायांबद्धचश्रुत्याहिप्रथममोमितिसत्यंनेत्यनृतमित्यादिनासत्यानृ
तयोर्लक्षणपूर्वकंस्तुतिनिंदाभ्यांसत्यंविहितमनृतंचनिषिद्धम् अनंतरंचपराग्वाएतद्विक्तमक्षरमित्यादिनासत्येदोषान् अनृतेचगुणानुक्तात

विष्णावेहमांपदास्यंतमुशनाअसुरेश्वरम् जानंश्चिकार्षितंविष्णोःशिष्यंप्राहविदांवरः २९ शुक्राचार्यउ०
एषवैरोचनेसाक्षाद्गवान्विष्णुरव्ययः कश्यपाददितेर्जातोदेवानांकार्यसाधकः ३० प्रतिश्रुतंत्वयैतस्मैयदन
र्थमजानता नसाधुमन्येदेत्यानामहानुपगतोऽन्यः ३१ एषतेस्यानमैश्वर्येश्रियंतेजोयशःश्रुतम् दास्यत्याच्छि
द्यशक्रायमायामाणवकोहरिः ३२ त्रिभिःक्रमैरिमौल्लोकान्विश्वकायःक्रमिष्यति सर्वस्वंविष्णावेदत्वामूढवर्तिष्य
सैकथम् ३३ क्रमतोगांपदैकेनद्वितीयेनदिवंविभोः रंचकायेनमहतातातयिस्यकुतो गतिः ३४ निष्ठांतेनरकेम
न्येह्यप्रदातुःप्रतिश्रुतम् प्रतिश्रुतस्ययोऽनीशःप्रतिपादयितुंभवान् ३५ नतदानेप्रशंसंति येनवृत्तिर्विपद्यते
दानंयज्ञस्तपःकर्मलोकेवृत्तिमतोयतः ३६ धर्माययशसेऽथायिकामायस्वजनायच पंचधाविभजन्वित्तमिहासु
त्रचमोदते ३७ अत्रापिबद्धचैर्गीतिंशृणुमेऽसरसत्तम सत्यमोमितियत्योक्तंयन्नेत्याहानृतंहितत् ३८ सत्यं
पुष्पफलंविंघादात्मरक्षस्यगीयते रक्षोऽजीवतितन्नस्यादनृतंमूलमात्मनः ३९

स्मात्कालेएवदद्यात्कालेनदद्यात्तत्सत्या

नृतेमिश्रुनीकरोतीत्यपसंहारेणवृत्तिसंकटादिष्वनृतमप्यनुज्ञातंतमिमंश्रुत्यर्थंदर्शयन्नाह ओमित्यंगीकारेणयत्योक्तंतत्सत्यंनेतियदाहतदेवा
नृतम् ३८ तत्तुसत्यमीषदनृतंविनानसिल्यतीत्याशयेनाह सत्यंपुष्पफलंविंघात्जानीयात् आत्मरक्षस्यदेहरूपस्यरक्षस्यगीयतेशु
त्योच्यतेइत्यर्थः पाठांतरंतुसगमम् यद्यपिश्रुत्यावाचः सत्यंपुष्पफलंचेतिउक्तंतथाऽपिवाचोदेहनिर्वाहाधीनत्वादात्मरक्षस्येतिप्रस्तु
तानुसारेणोक्तम् भवतुपुष्पफलस्थानीयंसत्यंततःकिमतआह रक्षोदेहेऽजीवतितत्पुष्पफलंनस्यात् सानस्यादितिपाठेश्रुत्यक्ता

यावाचःपरामर्शः देहश्चानृतेनरक्षणीयइत्याह अनृतंत्वात्मनोदेहस्यमूलम् ३९

एतदेवदृष्टान्तेन स्पष्टयति तद्यथा वृक्ष उत्पादितमूलः शक्यति अचिरादेवोद्धर्तते पतति च एवं नष्टमनृतं यस्य स आत्मा देहः शक्येत् यद्यपि च श्रुत्या
एवमेवानृतं वदन्नात्मानमाविर्मूलं करोतीत्येवं निंदया अनृतं निषिद्धं तथाऽप्युपसंहारानुसारेण तत्केवलानृतविषयमित्यभिप्रेत्य एवं व्याख्यातं
दयेतत्वेनेनेति च तयैवोक्तेः तथा च श्रुतिः ओमिति सत्यं नेत्यनृतं तदेतत्सुखं फलं वाचोयत्सत्यं स हे श्वरो यशस्वी कल्याणकीर्तिर्भविता पुष्पं हि फ
लं वाचः सत्यं वदत्यर्थे तन्मूलवाचोयदनृतं तद्यथा वृक्ष आविर्मूलः श्रुत्यति स उद्धर्तत एवमेवानृतं वदन्नाविर्मूलमात्मानं करोति स शक्यति स उ
द्धर्तते तस्मादनृतं न वदेदयेतत्वेनेनेति एतेन अनेन तु अनृतेन दयेत संकटे स्वात्मानं रक्षेदिति श्रुत्यर्थः ४० सर्वथा सत्यवचने देहो न निर्वह्येदिति
स्फुटीकर्तुं सत्यस्य दोषान् अनृतस्य गुणानाह परागिति ह्याभ्याम् यदोमित्यक्षरं तत्परा कूदूरे अर्थगृहीत्वा चतीति परा कुरिक्तमिति श्रुतिपदस्य
व्याख्यानमपूर्णवैदिति तत्तस्मात् अर्थिनो यत्किंचिदोमिति दास्यामीति ब्रूयात् तेन स्थितं न्यूनो भवेत् किंच भिक्षवे सर्वमोऽकुर्वन् दास्यामी-

तद्यथा वृक्ष उन्मूलः श्रुत्यत्युद्धर्तते चिरात् एवं नष्टमनृतः सद्य आत्मा शक्येन्न संशयः ४० परागिक्तमपूर्णं वा अ
क्षरं यत्तदोमिति यत्किंचिदोमिति ब्रूयात्तेन स्थितं न्यूनो भवेत् ४१ भिक्षवे सर्वमोऽकुर्वन्नालं कामेन चात्मने अर्थे
तत्पूर्णमभ्यात्मयच्चेनेत्यनृतं वचः ४२ सर्वेनेत्यनृतं ब्रूयात्सदुष्कीर्तिः श्वसन्मृतः स्त्रीषु नर्म विवाहे च वृत्त्यर्थे प्रा
णसंकटे गोब्राह्मणार्थं हिंसायां नानृतं स्याज्जुगुप्सितम् ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे वा
मनप्रादुर्भावे एकानविंशोऽध्यायः १९

यंगोऽकुर्वन् आत्मने कामेन नालं पर्याप्तो न भवति तस्य भोगो न सिद्ध्यतीत्यर्थः तथा च श्रु
तिः परागवा एतद्विक्तमक्षरं यदेतदोमिति तद्यत्किंचामित्याहान्नैवास्यैतद्विच्यते स यत्सर्वमोऽकुर्याद्विच्यदात्मानं स कामेभ्यो नालं स्यादिति ४१
नेति यदनृतं वचः एतत्पूर्णम् अर्थव्यवायाभावात् अभ्यात्मचेति चकारान्वयः आत्मनो भिसुखमन्यस्यार्थमाकर्षतीत्यभ्यात्मम् यो हि नित्यं मम
किंचिदपि नास्ति सीदामीति ब्रूते सहितेनानृतेन परेषामर्थानाकर्षतीति प्रसिद्धम् ४२ ननु तर्हि इदमनृतमेव सर्वदा सेव्यं स्यान्नेत्याह सर्वमिति त
था च श्रुतिः अर्थे तत्पूर्णमभ्यात्मयच्चेनेति स यत्सर्वेनेति ब्रूयात्पापिकाऽस्य कीर्तिर्जायेत सैनंतत्रैव हन्यादिति अतो वृत्तिसंकटादिघनृतं न दोषायेत्यप
संहरति स्त्रीषु प्रोत्साहनेन वशीकरणेन नर्मणि परिहासे विवाहे च वरादिस्तौ गवां ब्राह्मणानां च हितार्थं हिंसायां च कस्य चिन्नासायाम् तथा च याज्ञ
वल्क्यः वर्णिनां हि वधो यत्र तत्र साक्ष्यनृतं वदेदिति तथा च श्रुतिः तस्मात्काल एव दद्यात् कालेन दद्यात्तत्सत्यानृते मिथुनी करोतीति ४३ इत्यष्टमे

विशोत्वचतुर्भातोसोऽज्ञात्वापकपटहरः ददाविवततावप्युः सहतावप्युः सहतावप्युः
 बाधेतसहिगृहमेधिनांधर्मइति २ कथंप्रत्याचक्षेनिराकरोमि ३ ४ नन्वप्रत्याख्यानेदोषाउक्तास्तत्राह नाहमिति अधन्यावदारिद्र्यात्सृत्सोरपि
 ५ यद्यद्दनादिकंतत्सर्वसंपरेतंपुरुषंहास्यति त्यक्ष्यत्येवतत्किमितिजीवनैवस्वयंनदेयमितिभावः तथाऽपितावदृत्तिसंकटपरिहारार्थमर्धंदायता
 मितिचेत्तत्राह तस्येति विप्रश्चेत्तेनार्थेनदत्तेनापिनतुष्येत् तर्हि तस्यार्थस्यत्यागेदानेकिंनिमित्तंनकिंचित् याचितादत्यस्यदानेविप्रस्यासंतोषेण
 दानंव्यर्थमेवस्यात् अतस्तद्याचितंसर्वदेयंनकिंचिदितिभावः ६ तर्हि नदेयमेवेतिचेत्तत्राह श्रेयइति दुस्त्यजैरसुभिरपिकोविकल्पोविचारः ७

श्रीशुकउवाच बलिरेवंगृहपतिः कुलाचार्येणभाषितः तूष्णींभूत्वाक्षणंराजन्नुवाचावहितोगुरुम् १
 बलिरुवाच सत्यंभगवताप्राक्तंधर्मोयंगृहमेधिनाम् अर्थकामंयशोवृत्तियोनबाधेतकर्हिचित् २ सचाहं
 वित्तलोभेनप्रत्याचक्षेकथंद्विजम् प्रतिश्रुत्यददामीतिप्राक्कादिः कितवोयथा ३ नह्यसत्यात्परोधर्मइतिहोवाच
 भूरियम् सर्वसोदुमलंमन्येऽस्तेऽलीकपरंनरम् ४ नाहंविभेमिनिरयान्नाधन्यादस्मस्वाणवात् नस्थानच्यव-
 नान्मृत्योर्यथाविप्रप्रलम्भनात् ५ यद्यद्दहास्यतिलोकेऽस्मिन्संपरेतंधनादिकम् तस्यत्यागेनिमित्तंकिंविप्रस्तुष्येन्न
 तेनचेत् ६ श्रेयः कुर्वतिभूतानांसाधवोदुस्त्यजासुभिः दध्यङ् शिविप्रभृतयः कोविकल्पोधरादिषु ७ यैरियंबु
 भुजेब्रह्मन्दैत्येन्द्रैरनिवर्तिभिः तेषांकालोग्रसील्लोकान्नयशोऽधिगतंभुवि ८ सुलभायुधिविप्रर्षेह्यनिवृत्तास्त
 नुत्यजः नतथातीर्थंआयातेश्चद्वयायेधनत्यजः ९ मनस्विनः कारुणिकस्यशोभनंयदर्थिकामोपनयेनदुर्गतिः
 कुतः पुनर्ब्रह्मविदांभवादृशांततोबटोरस्यददामिवाञ्छितम् १०

यैदैत्येन्द्रैर्युद्धे अनिवर्तिभिरियंबुभुजेउपपक्तातेषामिह-
 लोकान्परलोकांश्चभोगानितिवाकालोऽग्रसीत्संहतवान् नतुभुवितैरधिगतंप्राप्तंयशोग्रसीत् अतः कीर्तिरेवसाध्यानान्यदितिभावः ८
 देहत्यागादपिधनत्यागेकीर्तिर्भवतीत्याह सुलभाइति तनुंत्यजंतीतितनुत्यजः तीर्थेपात्रेअतोऽतिदुष्करोधनत्यागएवमयाकार्यइतिभावः
 ९ तर्हिनिर्धनत्वेनदैत्यंस्यादितिचेत्तत्राह मनस्विनइति यादृशतादृशानामप्यर्थिनांकामोपनयेनकामपूरणेनदुर्गतिर्दैत्यमितिचत् तच्छोभ-
 नंभद्रमेव भवादृशानांतुकामोपनयेनदुर्गतिः शोभनमितिकिंपुनर्वक्तव्यमित्यर्थः १०

ननुनायं बहुः किंतु विष्णुस्तव शत्रुरित्युक्तं तर्हि सतरामेव दास्यामीत्याह यजंतीति परः शत्रुर्वास्तु ११ १२ यद्यदियं शोनजिहासति तर्हियुद्धे
यं मां हत्वा एनां भूमिं हरेत् शयीत वासस्य कृशातः सन्ममचित्ते शयीतेति वास्तवोऽर्थः १३ अश्वद्वितमजातश्वद्वम् १४ १५ १६ जालकं सु-

यजंतीत्युक्तं क्रतुभिर्यमाहता भवन्त आम्नायविधानकोविदाः स एव विष्णुर्वरदोऽस्तु वापरो दास्याम्यमुष्मै क्षिति
मीप्सितां सुने ११ यदप्यसावधर्मणमां बध्नीयादनागसम् तथाप्येनं नार्हं सिष्ये भीतं ब्रह्मतनुं रिपुम् १२ एष वा
उत्तमश्लोकानजिहासति यद्यशः हत्वामेनां हरेत् युद्धे शयीत निहतो मया १३ श्रीशक उवाच एवमश्वद्वि
तं शिष्यमनादेशकरं गुरुः शशाप देवप्रहितः सत्यसंधं मनस्विनम् १४ दृढं पंडितमानसः स्तब्धोऽस्य स्मदुपेक्ष-
या मच्छासनातिगोयस्त्वमचिराद्भूष्यसे श्रियः १५ एवं शप्तः स्वगुरुणा सत्यान्नचलितो महान् वामनाय ददावेना
मर्चिर्बोदकपूर्वकम् १६ विंध्यावलिस्तदागत्य पत्नी जालकमालिनो आनिन्ये कलशं हैममवने जन्यपांभृतम् १७
यजमानः स्येतस्य श्रीमत्पादयुगं सुदा अवनिज्यावहन्मूर्ध्नि तदपोविश्वपावनीः १८ तदा सुरेन्द्रं दिवि देवतागणा
गंधर्वविद्याधरसिद्धचारणाः तत्कर्मसर्वेऽपि गृणन्त आर्जवं प्रसूनवर्षैर्वृष्टुर्मुदाऽन्विताः १९ नैदुर्मुहुर्दुर्दुभयः स-
हस्रशो गंधर्वकिंपूरुषकिन्नराजगुः मनस्विनानेन कृतं सुदुष्करं विद्वानदाद्याद्रिपवे जगन्नयम् २० तवामनं रूपमवर्ध-
ताद्भुतं हरेरनंतस्य गुणत्रयात्मकम् भूःखं दिशो द्यौर्विवराः पयोधयस्तिर्यङ् नृदेवा ऋषयो यदा सत २१ काये बलि-
स्तस्य महाविभूतेः सहस्रिणाचार्यसदस्य एतत् ददर्श विश्वं त्रिगुणं गुणात्मकं भूतेन्द्रियार्थाशयजीवयुक्तम् २२ र-
सामचक्षुःश्रितलैः तथा दयोर्महीमही धान् पुरुषस्य जघयोः पतत्रिणो जातुनि विश्वमूर्ते रूर्वागणं मारुतमिन्द्रसे-
नः २३

काभरणविशेषः तन्मालावती अवनेजनीनामपां कलशं भृतं पूर्णम् १७ १८ १९ २० अवर्धतवांछातः प्रतिगृ-
ह्यनामिति बलिना पूर्वमुक्तत्वात् गुणत्रयमात्मनियस्य तत् अतएव भूःखमित्यादयो यद्यस्मिन् आसत स्थितवन्तः २१ ऋत्विगादिस-
हितो बलिस्तस्य हरेः काये एतद्विश्वं ददर्श २२ तदेव प्रपंचयति रसामिति पादो नैः सप्तभिः मारुतंगणं वायुसंघम् इन्द्रस्य सेने वसेनायस्य
सः इन्द्रपदे स्थितत्वात् अचक्षुः एष त २३

आत्मस्वयं बाल्यं नृणां वयसि २३ प्राणेषु दृष्टियेषु २९ सर्वात्मना त्यागदवाक्यांतरम् सुदर्शनात्पत्यादाना
रेतसोरेतसि क्रमणेषु पादन्यासेषु ओषधिजानयः ओषधिजातीः २८ प्राणेषु दृष्टियेषु २९ सर्वात्मना त्यागदवाक्यांतरम् सुदर्शनात्पत्यादाना
मीशमुपतस्थुरित्कर्तरेणान्वयः ३० विद्याधरसंज्ञोऽसिः ३१ मीनकुण्डले मकरकुण्डले स्फुरंतिकिरीटादीनियस्यसः मधुव्रतानां स्वजोयस्यांतया

संध्यां विमोर्वाससि गुह्ये हस्तजापती नृजघने आत्ममुख्यान् नाभ्यां नभः कुक्षिषु सप्तसिंधूचुरुक्कमस्योरसि-
चर्क्षमालाम् २४ हृद्यगधर्मस्तनयोर्मुरारे रक्तचसत्यचमनस्यथेन्दुम् श्रियंच वक्षस्यरविंदहस्तांकठे च सामानि
समस्तरेफान् २५ इद्रप्रधानानमरान् भुजेषु तत्कर्णयोः ककुभोद्यौश्च मूर्ध्नि केशेषु मेधान् श्वसननासिकायामक्ष्णो
श्च सूर्यवदने च वह्निम् २६ वाण्यांच छेदांसि रसेजलेशं भुवोर्निषेधंच विधिंच पक्ष्मस्र अहश्चरात्रिंच परस्य पुंसो मृत्युं
ललाटेऽधरेण वलोभम् २७ स्पृशेच्च कामं नृपरेतसोऽभः पृष्ठे लघुर्मक्रमणेषु यज्ञम् छायासु मृत्युं हसिते च मायांत
नूरुहेषोषधिजातयश्च २८ नदीश्च नाडीषु शिलानखेषु बुद्धावजं देवगणान् नृषींश्च प्राणेषु गात्रे स्थिरजंगमानि
सर्वाणि भूतानि ददर्शवीरः २९ सर्वात्मनी दंभुवनं निरीक्ष्य सर्वेऽसुराः कश्मलमापुरंग सुदर्शनंच क्रमसह्यते जोधनु
श्च शाङ्गस्तनयितुघोषम् ३० कौमोदकी विष्णुगदातरस्विनी विद्याधरोऽसिः शतचद्रयुक्तः तूणोत्तमावक्षयसाय
कौचसुनंदमुख्या उपतस्थुरीशम् ३१ स्फुरत्किरीटांगदमीनकुण्डलः श्रीवत्सरत्नोत्तममेखलांबरैः मधुव्रतस्त्रग्वन
मालयावृत्तोरराजराजनृभगवानुरुक्रमः ३२ क्षितिपदैकै न बलं विचक्रमेनभः शरीरेण दिशश्च बाहुभिः पदद्वितीयं
क्रमतस्त्रिविष्टपं न वै तृतीयाय तदायमण्वपि उरुक्रमस्यांघ्रिरुपर्युपर्यथो महर्जनाभ्यां तपसः परंगतः ३३ इति
श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे विश्वरूपदर्शनं नाम विंशतितमोऽध्यायः २० ७ ७ ७ ७

वनमालया श्रीवत्सादिभिश्चावृतो व्यासः ३२ उरुक्रमत्वमेवाह क्षितिमिति द्वितीयं पदं क्रमतो विक्षिपतस्त्रिविष्टपंतदीयं किंचिन्मात्रं जातं तृती
याय तु न किंचिदपि तत्र हेतुः उरुक्रमस्यांघ्रिः त्रिविष्टपादुपर्युपरि गच्छन् महर्जनाभ्यां तपसश्च परंगतः सत्यलोकंगत इति ३३ इति श्री
भागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे टीकायां विंशोऽध्यायः २० ७ ७ ७ ७

एकविंशोपदापूर्तिमिषेणबलिबंधनम् विष्णुनाकृतमुत्कर्षतस्यप्रथयितुंजने १ उरुक्रमस्यांधिस्तपसःपरंगतइत्युक्तंततः किंचित्तंतदाह सत्यं सत्यलोकम् प्राप्तंतमंधिसमीक्ष्याञ्जभवोऽभ्यगात् तथा मरीचिमिश्राञ्जषयश्चेतिद्वयोरन्वयः कथंभूतोऽञ्जभवः हरेरंधेर्नस्वाएवेदवः तैर्हतास्व धाम्नोद्युतिर्यस्यसः स्वयंचतैरावृतः छन्नः हेनरदेवबृहद्रतायोगिनश्च १ अंगानिशिक्षादानिपुराणानितसंहिताश्चयोगएवसमीरस्तेनदीपितंज्ञानमेवाग्निस्तेनरंधितंदग्धंकर्मकल्मषंकर्ममलंयेषांतेचसर्वेतमंधिववंदिरे यस्यांधेः स्मरणानुभावतः अकर्मकंकर्मभिरप्राप्यम् २

श्रीशुकउवाच सत्यंसमीक्ष्याञ्जभवोनरेवंदुभिर्हतस्वधामद्युतिरावृतोऽभ्यगात् मरीचिमिश्राञ्जषयोबृहद्रताः सनंदनाद्यानरदेवयोगिनः १ वेदोपवेदानियमान्वितायमास्तर्केतिहासांगपुराणसंहिताः येचापरेयोगसमीरदीपितज्ञानाग्निनारंधितकर्मकल्मषाः ववंदिरेयस्मरणानुभावतः स्वायंभुवंधामगता अकर्मकम् २ अथांधये प्रोन्नमितायविष्णोरुपाहृत्यद्यभवोऽहणोदकम् समर्च्यभक्त्याऽभ्यगृणाच्छुचिश्चवायन्नाभिपंकेरुहसंभवः स्वयम् ३ धातुः कमंडलुजलतदुरुक्रमस्यपादावनेजनपवित्रतयानरेंद्र स्वर्धुन्यभून्नभसिसापततानिमार्षिलोकत्रयंभगवतोविशदेवकीर्तिः ४ ब्रह्मादयो लोकनाथाः स्युनाथायसमाहृताः सानुगाबलिमाजहुः संक्षिप्तात्मविभूतये ५ तोयैः समर्हणैः स्वग्भिर्दिव्यगंधानुलेपनैः धूपैर्दीपैः स्मरभिभिलाजाक्षतफलांकुरैः ६ स्तवनैर्जयशब्दैश्चतद्दीर्यमहिमांकितैः नृत्यवादित्रगीतैश्चशंखदुंदुभिर्निःस्वनैः ७ जांबवानृक्षराजस्तभेरीशब्दैर्मनोजवः विजयंदिक्षु सर्वास्महोत्सवमघोषयत् ८ महीसर्वाहृतादृष्ट्वात्रिपदव्याजयाज्या ऊचुः स्वभर्तुरसुरादीक्षितस्यात्यमर्षिताः ९ नवाअयंब्रह्मबंधुर्विष्णुर्मायाविनांवरः द्विजरूपप्रतिच्छन्नोदेवकार्यंचिकीर्षति १० अनेनयाचमानेनशत्रुणा बहुरूपिणा सर्वस्वनोद्धतभर्तुर्न्यस्तदंडस्यबर्हिषि ११ सत्यव्रतस्यसततंदीक्षितस्यविशेषतः नानृतंभाषितुंशक्यंब्रह्मण्यस्यदयावतः १२

विष्णोरंधये स्वयंयस्यनाभिपंकेरुहसंभवः तस्यविष्णोरंधिसमर्च्य ३ लोकत्रयंनिमार्षिपवित्रयति ४ संक्षिप्ताउपसंहृता आत्मविभूतिः स्वविस्तारोयेनतस्मै यथापूर्ववामनरूपेणस्थितायेत्यर्थः ५ ६ ७ ८ त्रिपदविषयायाव्याजयाज्याकपटयाज्यास्तस्याभर्तुर्वलेर्महीहृतादृष्ट्वा अमर्षिताः संतः ऊचुः ९ किमूचुः तदाह नवेदितिसार्धैस्त्रिभिः १० ११ १२ १३ १४

अनुचराश्चतुर्भ्यः १३ १४ १५ १६ १७ १८ अथ कृतमनुकूलः १९ पाकवस्तु कालमात्रवापुमानाश्चरः समन्वयनतवाप
 २० २१ २२ हरेरनुचरादेवाः दैवेन क्रद्धैः समृद्धैः भवद्भिः २३ अर्थत्वाय आनुकूल्याय २४ २५ विष्णुपक्षिपुराजतदिति विराट्प्रभोश्चिकीर्षितं ज्ञा
 त्वा अयमर्थः अस्य सर्वस्वापहारेण ममेत्यभिमानं संत्यज्ये दानां देहस्वीकारेणाहंकारमपित्याजयित्वा परमानुग्रहं कर्तुमिच्छति न चानेन तुल्योऽन्यः

तस्मादस्य वधो धर्मो भर्तुः शुश्रूषणं च नः इत्यायुधानि जगृहुर्बलेरनुचराऽसुराः १३ ते सर्वे वामनं हंतुं शूलपाद्विश
 पाणयः अनिच्छतो बले राजन् प्राद्रवन् ज्ञातमन्यवः १४ तानभिद्रवतो दृष्ट्वा दिति जानीकपान्नृप प्रहस्यानुचरावि
 ष्णोः प्रत्यषेधन्नुदायुधाः १५ नंदः स्रनंदोऽथ जयो विजयः प्रबलो बलः कुमुदः कुमुदाक्षश्च विष्वक्सेनः पतत्रिराट्
 १६ जयंतः श्रुतदेवश्च पुष्पदंतोऽथ सात्वतः सर्वे नागा युतप्राणाश्च मूर्ते जघ्मुरासुरीम् १७ हन्यमानान् स्वकान् दृ
 ष्वा पुरुषान्नुचरैर्बलिः वारयामास संरब्धान् काव्यशापमनुस्मरन् १८ हे विप्रचित्ते हे राहो हे नमोऽश्रूयतां वचः मा
 युद्धात्त निवर्तध्वं न नः कालोऽयमर्थकृत् १९ यः प्रभुः सर्वभूतानां सुखदुःखोपपत्तये तं नातिवर्तितुं दैत्याः पौरुषै-
 रश्वरः पुमान् २० यो नो भवाय प्रागासीदभवाय दिवौ कसाम् स एव भगवानघवर्तते तद्विपर्ययम् २१ बलेन सचि
 वैर्बुद्ध्या दुर्गे मंत्रौषधादिभिः सामादिभिरुपायैश्च कालं नात्येति वै जनः २२ भवद्भिर्निर्जिता ह्येते बहुशोऽनुचरा ह-
 रेः दैवेन धैर्येणैवाद्युधि जित्वा न दंति नः २३ एतान् वयं विजेष्यामो यदि दैवं प्रसीदति तस्मात्कालं प्रतीक्षध्वं या
 नोऽर्थत्वाय कल्पते २४ श्रीशुक उवाच पश्यन्निर्गदितं श्रुत्वा दैत्यदानवयूथपाः रसां निविशुः शूरा जन्
 विष्णुपार्षदताडिताः २५ अथ तां रस्य सुतो ज्ञात्वा विराट्प्रभुश्चिकीर्षितम् बबन्ध वारुणैः पार्श्वैर्बलिसौत्यैः हनि क्र
 तौ २६ हाहाकारो महानासीद्रोदस्योः सर्वतो दिशम् गृह्यमाणे स्फुरपतौ विष्णुना प्रभविष्णुना २७ तं बद्धं वारु-
 णैः पार्श्वैर्भगवानाहवामनः नष्टश्रियं स्थिरप्रज्ञमुदारयशसं नृप २८ पदानि त्रीणि दत्तानि भूमेर्मह्यं त्वया स्फुर
 द्वाभ्यां क्रांता मही सर्वा तृतीयमुपकल्पय २९

कोऽपि सत्यसंधो धीरो वाऽस्तीति न दृशः प्रख्यापनार्थं किंचित्पातयितुमपीच्छति-
 इति प्रभोरभिप्रायं ज्ञात्वा तं बन्धेति सौत्यैः हनि सोमाभिषवदिने २६ रोदस्योः द्यावापृथिव्योः २७ २८ २९ ३० ३१ ३२

असौसूर्यः ३० मया आत्मानेत्यन्वयः व्यापिनेत्यर्थः खंचदिशश्चतनोः तन्वा तस्त्वेव दीयं सर्वस्वम् ३१ गुरुणाशक्रेणानुमोदितः सन् ३२ ए
वमुक्तेऽपिनिरयपरिहारार्थं स्वर्गादंशपरिहारार्थं च मनोरथं कुर्वंतं प्रत्याह वृथेति यः प्रतिश्रुतस्य अदानेन याचकं विप्रलंभते तस्य मनोरथो
वृथैव स्वर्गश्च तस्य दूर एव स चाधः पतत्येव ३३ त्वया चाहं विप्रलब्धः तस्मात् अलीकफलं निरयं भुंक्ष्वेत्यर्थः ३४ इत्यष्टमस्कंधे टीकाया
मेकविंशोऽध्यायः २१ द्वाविंशोऽनुप्रसन्नः सन् प्रस्थाप्य सतलंबलिन् दत्त्वा वरान् हरिर्न्यूनं मत्वा तद्द्वारपोऽभवत् १ समर्पिततन्वुवित्तनि-
र्मलाचलभक्तितः छलितो बलिना चित्रं स्वमेवार्पयदच्युतः २ विप्रकृतः अपकृतः भिद्यमानः सत्त्वाच्चाल्यमानः १ हे उत्तमश्लोकेतिकदा

यावत्तपस्यसौगोभिर्यावदिंदुः सहोडुभिः यावद्वर्षति पर्जन्यस्तावती भूरियंतव ३० पदैकेन मया क्रांतो भूलोकः
खंचदिशस्तनोः स्वर्लोकस्तु द्वितीयेन पश्यतस्ते स्वमात्मना ३१ प्रतिश्रुतमदातुस्ते निरये वास इष्यते विशलं निरयं
तस्माद्गुरुणा चानुमोदितः ३२ वृथामनोरथस्तस्य दूरे स्वर्गः पतत्यधः प्रतिश्रुतस्यादानेन योऽर्थिनं विप्रलंभते
३३ विप्रलब्धो ददामीति त्वयाऽहं चाढ्यमानिना तद्द्वालीकफलं भुंक्ष्व निरयं कतिचित्समाः ३४ इति श्री
भागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे बलिनिग्रहो नाम एकविंशोऽध्यायः २१ श्रीशुक उवाच एवं विप्रकृ-
तोराजन् बलिर्भगवता स्फुरः भिद्यमानोऽप्यभिन्नात्मा प्रत्याहा विह्वलं वचः १ बलिरुवाच यद्युत्तम-
श्लोकं भवान्ममैरितं वचो व्यलीकं स्फुरवर्यमन्यते करोम्युत तन्न भवेत्प्रलम्भनं पदं तृतीयं कुरु शीर्षि मे निजम्
२ बिभेमि नाहं निरयात्पदच्युतो न पाशबधात् व्यसनाद्दुरत्ययात् नैवार्थक्यच्छाद्भवतो विनिग्रहादसाधुवादा
त्प्रशम्यद्विजेयथा ३

क्षः ममवच ईरितं प्रतिश्रुतं न तावद्वालीकम् त्वया कपटेन वामनतया भिक्षित्वा रूपांतरस्याविष्कृ-
तत्वात् एवमपि यदि भवान् व्यलीकं मन्यते तथाऽपि कृतमेवाहं करोमि मदुक्तं विप्रलंभनं न भवतु मेशीर्षि निजं तृतीयं पदं कुरु न च ह्य-
भ्यां विश्वक्रांतवतस्तव मेशिरः पादपर्याप्तं न भवतीति मन्येथाः वित्तेन चेत्पदद्वयं जातं तर्हीदमधिकमेव स्यात् वित्तादपि वित्तवतोऽधि-
कत्वादिति भावः २ ननु च आपदर्थे धनं रक्षेद्द्वारान् रक्षेद्द्वारैरपि आत्मानं सततं रक्षेद्द्वारैरपि धनैरपि इत्यादिवचनादात्मभयपरिहाराय सर्व-
स्वं त्यज्यते त्वंतु कुतो भीतः सन् आत्मानं मर्पयसि अत आह बिभेमि नाहं निरयादिभ्यो न तथा वि-

ननु मयानिग्रहान्तवापकीर्तिर्जातेवेत्याह पुंसांमिति अर्हत्तमैरर्पितम् यदंडमात्रादयोऽपिनहि आदिशंति नैवार्पयंति हितैषिणास्त्वयानिगृही-
तोऽहंश्लाघ्यएवास्मीतिभावः ४ नन्वहं देवानां हितैषीनासुराणां तत्राह त्वं नूनमिति पारोक्ष्यः शत्रुच्छलेन वर्तमानः ५ शत्रुत्वं पुनर्भक्तानि वास्मान-
नुग्रहीतुमेवेत्याह यस्मिन्निति उअहो ह प्रसिद्धम् ६ अतो नात्र मम लज्जानापि दुःखमित्याह तेन गुरुणा भवता ७ किंच योऽयं दंडरूपो ममानु-
ग्रहः त्वया कृतः स तु त्वद्भक्तपौत्रत्वेन न त्वहमनुग्रहस्य पात्रमित्याशयेनाह पितामह इति भवदीयानां संमतः यतः आविष्कृतः साधुवादो यस्य त्वमेव प-
रमः आश्रयो यस्य सः अतः भवतो विषक्षेण विद्विषा हिरण्यकशिपुना विचित्रवैशसंहि सां संप्रापितोऽपि ८ देहादीनामसारतां निश्चित्या कुतो भयं ध्र-

पुंसां श्लाघ्यतरं मन्ये दंडमर्हत्तमार्पितम् यं न माता पिता भ्राता सुहृदश्चादिशंति हि ४ त्वं नूनमसुराणां नः पारो-
क्ष्यः परमो गुरुः यो नोऽनेकमदाधानां विष्प्रशंचक्षरादिशत् ५ यस्मिन्नेरानुबन्धेन रूढेन विबुधेतराः बहवो
लेभिरे सिद्धिं यासुहे कान्तयोगिनः ६ तेनाहं निगृहीतोऽस्मि भवता भूरिकर्मणा बद्धश्च वारुणैः पाशैर्नातिब्रूडेन
च व्यथे ७ पितामहो मे भवदीयसंमतः प्रह्लाद आविष्कृतसाधुवादः भवद्विषक्षेण विचित्रवैशसं संप्रापितस्त्व-
त्परमः स्वपित्रा ८ किमात्मनानेन जहातियोऽततः किं रिक्थहारैः स्वजनारत्यदस्युभिः किं जायया संसृतिहेतुभूत-
यामर्त्यस्य गेहैः किमिहायुषोऽव्ययः ९ इत्थं स निश्चित्या पितामहो महानगाधबोधो भवतः पादपद्मम् ध्रुवं प्रपेदे ह्य-
कुतो भयं जनाद्भूतः स्वपक्षक्षपणस्य सत्तम १० अथाहमप्यात्मारिपोस्तवांतिके दैवेन नीतः प्रसभं त्याजितश्रीः इ-
दं कृतांतिकवर्तिजीवितययाऽध्रुवस्तब्धमतिर्न बुद्ध्यते ११ श्रीशुक उवाच तस्यैत्थं भाषमाणस्य
प्रह्लादो भगवत्पियः आजगाम कुरुश्रेष्ठ राकापतिरिवोत्थितः १२

वंच भवतः पादपद्ममेव प्रपेदे अथ तस्मादहमपि दैवेन
तस्यैव भाग्येन तवांतिकं नीत इति चतुर्णामन्वयः अंततः आयुषोऽतैरिक्थहारैः पुत्रैः सर्वस्वापहारिभिः इह गेहेषु केवलमायुषो व्यय एव न
तु स्वरवं किंचित् ९ सप्रसिद्धो महान् स्वपक्षं दैत्यकुलं क्षपयतीति तथा तस्यापि १० प्रसभं बलात् त्याजिता श्रीर्यस्य यथाश्रियास्तब्धमतिः
सन्पुमानिदं जीवितमध्रुवं न बुद्ध्यते कथं भूतम् कृतांतस्यांतिकवर्तिमृत्योः सन्निहितम् ११ राकापतिः पूर्णेंदुः १२
श्रीगोपालो विजयते २ २ २ २ २

अंजनलिषंश्यामम् १३ स्वकृताहंकारादिरूपापराधस्मरणेन सवीडनीचीनमधोमुखंयस्यसः १४ शिरसानमन्नेवउपेत्यमूर्धाननाम बलेस्त
कृतमनुग्रहं दृष्ट्वापुलकैरश्रुभिश्चविह्वलः १५ त्वयैवेति न ह्येदं पदमेतदीयं त्वयाऽपहृतं किंतु स्वीयमेव पुनः स्वीकृतं तच्च शोभनमेव कृतम्
तत्र हेतुः मन्यदिति यद्यस्माच्छीरेव यदात्ममोहनम् तस्माद्विभ्रंशितः मोहनत्वमेवाह ययाश्रियाविद्वानपियतः संयतोऽपि मुह्यति तत्तस्यां सत्या
कोऽन्यः पुमानात्मनो गतिं तत्त्वं यथावद्विचष्टे पश्यति तस्मै महाकारुणिकाय १७ तस्य प्रह्लादस्याश्रुण्वतः उवाचेति किंचिदुक्तं प्रवृत्त इत्यर्थः १८
तदेव विंध्यावलिरपि वक्तुं प्रवृत्तातां च संमानयन् हिरण्यगर्भः क्षणं तूष्णीं स्थितः अतस्तस्या एव वाक्यं प्रथममवतारयति बद्धं वीक्ष्येति १९

तमिंद्रसेनः स्वपितामहं श्रिया विराजमानं नलिनायतेक्षणम् प्रांशं पिशंगांबरमंजनलिषं प्रलंबबाहुं सुभगं समै
क्षत १३ तस्मै बलिर्वारुणपाशयंत्रितः समर्हणं नोपजहार पूर्ववत् ननाम मूर्ध्नाऽश्रुविलोललोचनः सवीडनीचीन
मुखो बभूवह १४ सतत्र हासीनसुदीक्ष्य सत्यतिस्नंदनं दाद्यनुगैरुपासितम् उपेत्य मूर्धौ शिरसामहामनाननाम
मूर्ध्नापुलकाश्रुविह्वलः १५ प्रह्लाद उवाच त्वयैव दत्तं पदमैदं मूर्जितं हृतं तदेवाद्यतथैव शोभनम् मन्ये
महानस्य कृतो ह्यनुग्रहो विभ्रंशितो यच्छ्रिय आत्ममोहनात् १६ यया हि विद्वानपि मुह्यते यतस्तत्को विचष्टे गतिमा
त्मनो यथा तस्मै नमस्ते जगदीश्वराय नारायणायाखिललोकसाक्षिणे १७ श्रीशुक उवाच तस्यानुश्रुण्व
तौराजन् प्रह्लादस्य कृतांजलेः हिरण्यगर्भो भगवानुवाच मधुसूदनम् १८ बद्धं वीक्ष्य पतिसाध्वी तत्पत्नीभयविह्व
ला प्रांजलिः प्रणतो पैद्रवभाषेवाङ्मुरगीनृप १९ विंध्यावलिरुवाच कीडाऽर्थमात्मन इदं त्रिजगत्कृ
तं ते स्वाभ्यंतु तत्र कुधियोऽपर ईश कुर्युः कर्तुः प्रभोस्तव किमस्य त आचरंति त्यक्तद्वियस्त्वदवरोपितकर्तृवादाः २०
ब्रह्मोवाच भूतभावन भूतेश देवदेव जगन्मय मुच्येन हृत सर्वस्वनायमहंति निग्रहम् २१

त्रिजगतः कर्तुः प्रभो पालकस्य अस्यतः संहर्तुश्च ईश्वरस्य तवान्ये किमाचरंति किं समर्पयंति त्वयाऽवरोऽपितः कर्तृवादः कर्तारः स्वतंत्राव
यमिति वादमात्रमपि येषां ते अयं भावः लोकत्रयं मयाऽर्पितं तृतीयपादाय देहं समर्प्य प्रतिश्रुतमृतं करोमीति देहादिषु स्वाभ्याविकारेण बु
बन्धनं कुबुद्धिर्निर्लज्जश्च यतस्त्वमेव सर्वस्यापि स्वामी अतो मंदबुद्धिमेनं केवलं रूपया विमुच्य पालयेति २० तदेवं प्रह्लादस्य विंध्यावलेश्च
परमाथ्योत्तियाप्रसन्नो हरिः ब्रह्मा तु लोकदृष्ट्यैव विज्ञापयति भूतभावन इति त्रिभिः २१

निग्रहानर्हत्वे हेतुः कृत्स्नेति सर्वस्वमेवाह आत्मेति २२ तदेवैकमुत्पन्न्यायेनाह यस्य तव पादयोः सलिलमात्रमपि प्रदाय सर्वोऽपि जनः उत्तमां गतिं प्राप्नोति तस्मै तुभ्यमसौ बलिः त्रिलोकीं दाश्वान् दत्तवान् स आर्तिकं प्राप्नुयात् २३ तस्य विशः अर्थान् नन्वर्थापहारः कोयमनुग्रहः तत्राह यन्मदः यैरर्थैर्मदो यस्य सः अतएव स्तब्धः अनम्रः सन् मदस्तंभहेतूनामर्थानामपहार एवानुग्रह इत्यर्थः २४ दुर्लभं पुरुषं जन्म कथंचित् लब्धवतो जीवस्य जन्मादिनिमित्तो गवोमहाहानिकरस्तस्य च नाशो मदनुग्रहादेवेत्याह यदेति द्वाभ्याम् अनीशः परतंत्रः सन्निजैः कर्मभिर्नाना योनिषु कृमिकीटकादिषु संसरन् २५ तत्र पौरुषांगतो जन्मादिभिरपि यस्य यदि स्तंभो न भवेत् तर्हि अयं मदनुग्रह एव २६ कथं तर्हि ध्रुवादिभ्योऽर्थसंपदो ददासीति

कृत्स्नातेऽनेन दत्ताभू लोकाः कर्मार्जिताश्च ये निवेदितं च सर्वस्वमात्माऽविक्रवयाधिया २२ यत्पादयोरशठधाः सलिलं प्रदाय दूर्वाकुरैरपि विधाय सती सपर्याम् अप्युत्तमां गतिमसौ भजते त्रिलोकीं दाश्वान् विक्रवमनाः कथमार्तिमृच्छेत् २३ श्रीभगवानुवाच ब्रह्मन् यमनुगृणहामितद्विशो विधुनोम्यहम् यन्मदः पुरुषः स्तब्धो लोकं मां चावमन्यते २४ यदा कदाचिज्जीवात्मा संसरन्निजकर्मभिः नाना योनिष्वनीशोऽयं पौरुषांगतिमाव्रजेत् २५ जन्मकर्मवयोरूपविद्यैश्वर्यधनादिभिः यद्यस्य न भवेत्स्तंभस्तत्रायं मदनुग्रहः २६ मानस्तंभनिमित्तानां जन्मादीनां समंततः सर्वश्रेयः प्रतीपानां हंत सुह्येन्न मत्परः २७ एष दानवदैत्यानामग्रणीः कीर्तिवर्धनः अजैषीदजयां मायां सीदन्मपि न मुह्यति २८ क्षीणरिक्थश्च्युतः स्थानात् क्षिप्तो बद्धश्च शत्रुभिः ज्ञातिभिश्च परित्यक्तो यातनामनुयापितः २९ गुरुणा भर्त्सितः शप्तो जहौ सत्यं न सुव्रतः छलैरुक्तो मया धर्मो नायं त्यजति सत्यवाक् ३० एष मे प्रापितः स्थानं दुष्प्रापमगरैरपि सावर्णे रंतरस्यायं भावितेन्द्रो मदाश्रयः ३१

चेत्तत्राह मान एव स्तंभः अनम्रता तस्य निमित्तभूतानां समंततः सर्वशः सर्वश्रेयः प्रतिकूलानां जन्मादीनां सत्वेऽपि जन्मादिभिरिति वा हंतैति खेदे हे ब्रह्मन् मत्परो न मुह्येत् अतो भक्तस्येच्छया संपदोऽपि ददामि अभक्तस्तु सुह्येदिति तदपहाररूपमेव तस्यानुग्रहं करोमीति भावः २७ अस्य चेदानीं मत्परत्वादन्त्यैर्दुष्प्रापमपि दास्यामीति वक्तुं तस्य मोहाभावमाह एष इति त्रिभिः २८ २९ न ह्येतस्मिन्कुले कश्चिन्निःसत्यः रूपणः पुमान् इत्यादिना छलैरेव मया धर्म उक्तः तथाऽपि तं धर्ममयं न त्यजति अतः सत्यवाक् ३० मे मया अहमेवाश्रयः पालको यस्य सः ३१

स्थानं प्रापित इति यदुक्तं तदेव स्थानमाह तावत्सावर्णिमन्वन्तरपर्यन्तं सक्तलमध्यास्तामधिवसलित्यर्थः यद्यस्मिन्वसतामाध्यादयो ममेक्षयान
संभवन्ति ३२ एवं ब्रह्माणं प्रत्यक्काकरुणापरवशः साक्षाद्बलिं प्रत्याह इन्द्रसेनेति चतुर्भिः ३३ खच्छासनमतिगच्छन्ति अतिवर्तेत इति तथा तान्
३४ तथाऽपि भगवद्वियोगात्तदनिच्छन्तं प्रत्याह सदेति ३५ संगद्य आसुरोभावः सविनंदयति ३६ इत्यष्टमे टीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ३२
त्रयोविंशो बलौ याते सक्तलं सपितामहे उपेद्रेण दिवं गत्वा पूर्ववन्मोदते हरिः १ बाष्पस्य कलाभिर्बिंदुभिराकुले ईक्षणं यस्य भक्त्या उद्गलः उल्लं

तावत्सक्तलमध्यास्तां विश्वकर्मविनिर्मितम् यन्नाधयो व्याधयश्च कुमस्तं द्रापराभवः नोपसर्गानिवसतां संभवं
ति ममेक्षया ३२ इन्द्रसेनमहाराजया हि भो भद्रमस्तु ते सक्तलं स्वर्गिभिः प्रार्थ्यं ज्ञातिभिः परिवारितः ३३ न त्वाम
भिभविष्यति लोकेशः किमुतापरे खच्छासनातिगान्दैत्यान् चक्रमेसूदयिष्यति ३४ रक्षिष्ये सर्वतो हं त्वां सानुगं
सपरिच्छदम् सदा सन्निहितं वीरतत्र मां द्रक्ष्यते भवान् ३५ तत्र दानवदैत्यानां संगात्ते भाव आसरः दृष्ट्वा मदनु
भावं वै सद्यः कुण्ठो विनंदयति ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे बलिवामनसंवादे नाम द्वाविंशोऽ
ध्यायः ३२ श्रीशकउवाच इत्थं क्वन्तं पुरुषं पुरातनं महानुभावोऽखिलसाधुसंमतः बह्वंजलिर्बाष्पिक
लाकुलेक्षणो भक्त्युद्गलोगद्गदया गिराऽब्रवीत् १ बलिरुवाच अहो प्रणामाय कृतः समुद्यमः प्रपन्नभ
क्तार्थविधौ समाहितः यल्लोकपालैस्त्वदनुग्रहोऽमरैरलब्धपूर्वोऽपसदेऽसुरैऽर्पितः २ श्रीशकउवाच
इत्युक्त्वा हरिमानस्य ब्रह्माणं संभवन्ततः विवेश सक्तलं प्रीतो बलिर्मुक्तः सहासुरैः ३ एवमिन्द्राय भगवान् प्रत्यानी
यन्निविष्टपम् पूरयित्वाऽदितेः काममशासत्सकलं जगत् ४ लब्धप्रसादं निमुक्तं पुत्रवंशधरं बलिम् निशाम्य भ
क्तिप्रवणः प्रह्लाद इदमब्रवीत् ५

ठः १ अहोत्वत्प्रणाममहिमायदर्थं कृतः समुद्यम एव प्रपन्नानां भक्तानां योऽर्थः तस्य विधौ अभक्तेऽपि त
स्य संपादने समाहितः अप्रमत्तः स्थितः कुतः यत् येनोद्यमेन लोकपालैरमरैः सत्त्वधानैरपि अलब्धपूर्वस्त्वदनुग्रहः अपसदेनीचे राजसेम
यि अर्पितः अयं भावः परमेश्वराय तुभ्यमहं वराकस्त्रिलोकीं दत्तवानित्येतदास्तां प्रणामोऽपि न सम्यक् कृतः किंतु तदर्थं समुद्यममात्रं कृतं तेन च
कर्मतपो दानादिकोटिभिरप्यलभ्यस्त्वदनुग्रहः संपादितः अहोत्वत्प्रणामप्रभावाश्चर्यमिति २ ३ अशासत् उपेन्द्रः सन्यालयामास ४ ५

दुर्गपालः सिराक्ष्यसवताः हलाभिलुक्तत्वात् ६ हलात् ७ अन्तर्गतः ८ भक्तप्रियत्वादिति चत्ताह एव तव-
क्षिण्यदृष्टेः पदवीकस्माद्देतोः प्रणीताः बहुमानेन चित्तानुवर्तनं दाक्षिण्यं तेन यादृष्टिस्तद्विषयतां प्रापिताः ७ भक्तप्रियत्वादिति चत्ताह एव तव-
हितमहोचित्रम् किंतत् सर्वात्मनः समदृशश्च स्वभावो विषम इति यत् सर्वात्मने चित्रचरितत्वे हेतुः अमिता अचिंत्या योगमाया तया लीला तया
विसृष्टानि विरचितानि भुवनानि येन तस्य अहो इत्यत्र संधिरार्षः समदृष्टे हेतुः विशारदस्य सर्वज्ञस्य अथवा भक्तप्रियत्वेः पितव वैषम्यं नास्त्येव यतः

प्रह्लाद उवाच नेमं विरंच्यो लभते प्रसादं न श्रीर्न शर्वः किमु तापरेते यन्नो सराणामसि दुर्गपालो विश्वाभिवं
द्यौरपि वंदितांघ्रिः ६ यत्पादपयमकरंदनिषेवणेन ब्रह्मादयः शरणदाश्चुदते विभूतीः कस्माद्वयकुसृतयः खलयो
नयस्ते दाक्षिण्यदृष्टिपदवीभवतः प्रणीताः ७ चित्रतवे हितमहोऽमिते योगमाया लीला विसृष्टभुवनस्य विशार
दस्य सर्वात्मनः समदृशो विषमः स्वभावो भक्तप्रियो यदसि कल्पतरुस्वभावः ८ श्रीभगवानुवाच वत्स प्र-
ह्लाद भद्रं ते प्रयाहि सुत लालय मूढमानः स्वपौत्रेण ज्ञातीनां सुखमावह ९ नित्यं दृष्ट्वा सिमांतं गदापाणिमवस्थि
तम् महर्शनमहाल्हादध्वस्तकर्मनिबन्धनः १० श्रीशुक उवाच आज्ञां भगवतो राजन् प्रह्लादो बलिना सह
बाढमित्यमलप्रज्ञो मूर्ध्ना धाय कृतांजलिः ११ परिक्रम्यादिपुरुषं सर्वा सुरचमूपतिः प्रणतस्तदनुज्ञातः प्रविवेश म-
हाबिलम् १२ अथाहोशनसं राजन् हरिर्नारायणोऽतिके आसीनमृत्विजां मध्ये सदसि ब्रह्मवादिनाम् १३ ब्रह्म
नुसंतनुशिष्यस्य कर्मच्छिद्रं वितन्वतः यत्तत्कर्मसु वैषम्यं ब्रह्मदृष्टं समं भवेत् १४ शुक्र उवाच कुतस्तत्क
र्मवैषम्यस्य कर्मेश्वरो भवान् यज्ञेशो यज्ञपुरुषः सर्वभावेन पूजितः १५

कल्पतरुस्वभावः सन् भक्तप्रियोऽसि नहि कल्पत

रुराश्रितानामेव कामान् पूरयन्नपि विषमो भवतीत्यर्थः ८ ९ महर्शनेन यो महाल्हादः तेन ध्वस्तं कर्मबन्धनमज्ञानं यस्य १० ११ १२ १३ क
र्मवितन्वतः शिष्यस्य यत् छिद्रं मंतरं न्यूनं जातं तत्सांतनुविकारयसंधत्त्वं यजमानं विना कथं संधातव्यमिति न वाच्यमित्याह यत्तदिति ब्रह्म
दृष्टं ब्राह्मणैर्दृष्टमेव समं भवेत् किंपुनरनुष्ठितमित्यर्थः १४ भवान्यस्य सर्वेणापि भावेन वस्तुमात्रेण पूजितः तस्य कर्मसुकुतो वैषम्यम् कथं
भूतः कर्मणामेश्वरः प्रवर्तकः यज्ञेशः यज्ञफलदः यज्ञमयश्च पुरुषः १५

आस्तांतावत्पूजायस्मान्मंत्रतः स्वरादिभ्यश्चोनतंत्रतः व्युत्क्रमादिनादेशतः कालतश्च अर्हतः पात्रतः वस्तुतश्च दक्षिणादिनायत्तच्छिद्रं न्यूनं
तत्सर्वतवाचुकीर्तनमात्रमेव निच्छिद्रं करोतीति १६ १७ हरेराज्ञां प्रतिनंद्यबलेर्यज्ञच्छिद्रं समाधत्तसंदधे पारांतरे समाधाय तदाज्ञां संपादित
वानिति शेषः १८ १९ देवाश्च ऋषयश्च भूमिपाश्च मनवः तैः सहितः २० २१ ननु लोकादीनां पतिरिंद्रोऽस्त्येव सत्यम् तथाऽपि वेदादीनां क-
ल्पं पालने दक्षम् २२ वामनमुपेन्द्रं कल्पयांचक्रे २३ देवयानेन मार्गेण विमानेनेति वा २४ २५ २६ २७ एतच्चरितमारख्यातमिति विशेषो

मंत्रतस्तंत्रतश्छिद्रं देशकालार्हवस्तुतः सर्वं करोति निच्छिद्रं मनुसंकीर्तनंतव १६ तथाऽपि वदतो भूमन् करिष्या
मनुशासनम् एतच्छ्रेयः परंपुंसाय तत्तवाज्ञाऽनुपालनम् १७ श्रीशुक उवाच अभिनंद्य हरेराज्ञां मुशना
भगवानिति यज्ञच्छिद्रं समाधत्तबलेर्विप्रर्षिभिः सह १८ एवं बलेर्महाराज नृभिः क्षित्वा वामनो हरिः ददौ भ्रात्रे म-
हेंद्राय त्रिदिवं यत्परैर्हृतम् १९ प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा देवर्षिपितृभूमिपैः दक्षभृग्वंगिरो मरुतैः कुमारैर्णभवेन च
२० कश्यपस्यादितेः प्रीत्यै सर्वभूतभवाय च लोकानां लोकपालानामकरोद्दामनं पतिम् २१ वेदानां सर्वदेवानां
धर्मस्य यशसः श्रियः मंगलानां व्रतानां च कल्पं स्वर्गापवर्गयोः २२ उपेन्द्रं कल्पयांचक्रे पतिः सर्वविभूतये तदा सर्वो
णिभूतानि भृशं मुमुदिरे नृप २३ ततस्त्विंद्रः पुरस्कृत्य देवयानेन वामनम् लोकपालैर्दिवं निन्ये ब्रह्मणा चानुमोदि-
तः २४ प्राप्य त्रिभुवनं चेद्रूपेन्द्रं भुजपालितः श्रिया परमया जुष्टो मुमुदे गतसाध्वसः २५ ब्रह्मा शर्वः कुमारश्च भृ-
ग्वद्यामुनयो नृप पितरः सर्वभूतानि सिद्धा वैमानिकाश्च ये २६ सुमहत्कर्मतद्विष्णोर्गायंतः परमाद्भुतम् धिषण्या
निस्वानिते जगमुरदिति च शशंसिरे २७ सर्वमेतन्मयाख्यातं भवतः कुलनंदन उरुक्रमस्य चरितं श्रोतुं णामघमोच
नम् २८ पारं माहिम्न उरुविक्रमतो गृणानो यः पार्थिवानि विममे सरजांसि मर्त्यः किं जायमान उत जात उपैति मर्त्य इत्याह
मंत्रदृगृषिः पुरुषस्य यस्य २९

तथा अन्यान्यपि संतीकृतम् २८ तानि तर्हि निःशेषाणि वर्णनीयानीत्यपेक्षायामाह पारमिति उरुबहुविक्रमतो विष्णोर्महिम्नः पारं योगृणानो भवति
समर्त्यः पार्थिवानि रजांस्तपि विममे गणितवान् यथा पार्थिवपरगाणुगणनमशक्यं तथा विष्णोर्युगणनमप्यशक्यमित्यर्थः तथा च मंत्रः विष्णोर्नि-
कं वीर्याणीति एतदेतदं चान्यार्थमन्यगन्तव्यं

यद्दं देवदेवस्य हरेरद्भुतकर्मणः अवतारानुचरितं शृण्वन् नूयाति परांगतिम् ३० क्रियमाणे कर्मणा दंदैवोपि त्र्येऽथ
पश्य शार्ङ्गिणः लीलोच्यते यतः सत्यव्रत रक्षामहार्णवे १ तनुं तनुं विदुर्निर्योनिर्जैश्वर्यनिदर्शनात् मत्स्यं पृच्छति पृथ्वा शोली लया वामनोपमम्
२ मायया मत्स्यविडंबनं मत्स्यरूपांशुकरणं पस्यां निरूप्यते १ ननु कस्मादकस्मादेव मत्स्यावतारश्च वनेच्छा श्रीवामनसादृश्यादित्याह यदर्थमिति
ह्यस्याम् दुर्मर्षेदुःसहम् २ बलेरनुग्रहाय जुगुप्सितमपि याचकरूपं धृतवानिति युक्तमुक्तम् यदर्थं तु लोकजुगुप्सितं मात्स्यं रूपमधारयत् एतन्नो

यद्दं देवदेवस्य हरेरद्भुतकर्मणः अवतारानुचरितं शृण्वन् नूयाति परांगतिम् ३० क्रियमाणे कर्मणा दंदैवोपि त्र्येऽथ
मानुषे यत्र यत्रानुकीर्त्यत तत्तेषां स्मृतं विदुः ३१ इति श्रीभा० महा० अष्टमस्कन्धे वामनावतारचरिते त्रयो
विंशतितमोऽध्यायः २३ राजोवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि हरेरद्भुतकर्मणः अवतारकथा माद्यामायाम
स्य विडंबनम् १ यदर्थमदधाद्रूपं मात्स्यं लोकजुगुप्सितम् तमः प्रकृतिदुर्मर्षकर्मग्रस्तमिवेश्वरः २ एतन्नो भगवन्
सर्वं यथा वदस्व कुर्मर्हसि उत्तमं लोकचरितं सर्वलोकसुखावहम् ३ सूत उवाच इत्युक्तो विष्णुरातेन भगवान्
बादरायणिः उवाच चरितं विष्णोर्मत्स्यरूपेण यत्कृतम् ४ श्रीशुक उवाच गोविप्रसुरसाधूनां छंदसामपि च
श्वरः रक्षामिच्छंस्तनूधते धर्मस्यार्थस्य चैव हि ५ उच्चावचेषु भूतेषु चरन्वायुरिवेश्वरः नोच्चावचत्वं भजते निर्गुण
त्वाद्वियोगुणैः ६ आसीदतीतकल्पांते ब्राह्मणे निमित्तिकालयः समुद्रोपप्लुतास्तत्र लोका भूरादयो नृप ७ कालेना
गतनिद्रस्य धातुः शिष्यिषोर्बली सुरवतो निःसृतान् वेदान् हयग्रीवोतिकेऽहरत् ८ ज्ञात्वा तद्दानं वेदस्य हयग्रीवस्य
चैष्टितम् दधारशफरीरूपं भगवान् हरिरीश्वरः ९ तत्र राजऋषिः कश्चिन्नाम्ना सत्यव्रतो महान् नारायणपरोत्त
मप्यक्षपः ससलिलाशनः १०

यथा वदस्व कुर्मर्हसीत्यर्थः ३ ४ सामान्येनावतारप्रयोजनमाह गोविप्रेति ५ जुगुप्सितत्वं परिहरति धियोगु
णैः यान्युच्चावचानिरूपाणि तेषु नियंतृत्वेन चरन् पीश्वरो नोच्चावचत्वं भजते निर्गुणत्वात् कुतः पुनः शब्दसत्त्वमयैर्मत्स्याद्याकारैः उच्चावचत्वं
केति भावः ६ विशेषतो मत्स्यावतारप्रयोजनमाह आसीदिति त्रिभिः ब्रह्मणो निद्रायां भवो ब्राह्मस्तेनैव निमित्तेन जातो नैमित्तिकः समुद्रोप
प्लुतानि मग्नाः ७ अंतिके निःसृतान् ८ शफरीरूपं मात्स्यम् ९ प्रयोजनांतरं लीलाप्रकारं चाह तत्र राजऋषिरित्यादियावत्समाप्ति १० ११

स एव श्राद्धदेव इति रव्यातः ११ कृतमालायां नद्याम् १२ १३ १४ १५ १६ १७ यत्राहं सरवं निवसा मितदोकः स्थानं कल्पय १८ औदं च नोद
केमणिकस्थे जले १९ २० २१ रक्षायोगेन रक्षाया योगेन उपायेन यथा महाद्गदमाप्ते रक्षाकुजलं विना न शुष्येयं तेनोपायेन निधेहि अविदा

योऽसावस्मिन्महाकल्पे तनयः स विवस्वतः श्राद्धदेव इति रव्यातो मनुत्वे हरिणाऽर्पितः ११ एकदा कृतमालायां कु
र्वतो जलतर्पणम् तस्यां जल्युदके काचित् शफर्यकाऽभ्यपद्यत १२ सत्यव्रतोऽजलिगतां सह तोयेन भारत उत्ससर्ज
नदीतोये शफरीन्द्रविडेश्वरः १३ तमाह साऽतिकरुणं महाकारुणिकं नृपम् यादोभ्यो ज्ञातिघातिभ्यो दीनां मां दानवत्स
ल कथं विसृजसे राजन् पीतामस्मिन् सरिज्जले १४ तमात्मनोऽनुग्रहार्थं प्रीत्या मत्स्यवपुर्धरम् अजानन् रक्षणा
र्थं यशफर्याः समनोदधे १५ तस्यादीनतरं वाक्यमाश्रुत्य समहीपतिः कलशाप्सु निधायैनादया लुर्नित्य आश्रमम्
१६ सा तु तत्रैकरात्रेण वर्धमाना कमंडलौ अलब्ध्वा त्मावकाशं वा इदमाहमहीपतिम् १७ नाहं कमंडलावस्मिन्
कच्छं वस्तुमिहोत्सहे कल्पयौकः सुविपुलं यत्राहं निवसेऽस्मिन् १८ स एनां तत आदाय न्यधादौदं च नोदके तत्र क्षि
प्तामुहूर्तेन हस्तत्रयमवर्धत १९ नम एतदलं राजन् सरवं वस्तुमुदं च नम् पृथुदेहि पदं मत्स्यं यत्त्वाऽहं शरणं गता २०
तत आदाय साराज्ञा क्षिप्ताराजन्सरोवरे तदा चृत्यात्मना तोयं महामीनोऽन्ववर्धत २१ नैतन्मे स्वस्तये राजन् उ
दकं सलिलौकसः निधेहि रक्षायोगेन हृदे मामविदासिनि २२ इत्युक्तः सोऽनयन्मत्स्यं तत्र तत्र विदासिनि जला
शये संमितं तत्समुद्रे प्राक्षिपज्झपम् २३ क्षिप्यमाणस्तमाहेदमिह मां मकरादयः अदत्यतिबलावीरमानेहो
त्सृष्टुर्महसि २४ एवं विमोहितस्तेन वदता वल्लुभारतीम् तमाह को भवानस्मान्मत्स्यरूपेण मोहयन् २५ नै
वं वीर्यो जलचरो दृष्टोऽस्माभिः श्रुतोऽपि च यो भवान् योजनशतमन्हाऽभिव्यानशो सरः २६ नूनं त्वं भगवान् सा
क्षात् हरिर्नारायणोऽव्ययः अनुग्रहाय भूतानां धत्से रूपं जलौकसाम् २७ नमस्ते पुरुषश्रेष्ठ स्थित्युत्पत्त्यप्यये
श्वर भक्तानां नः प्रपन्नानां सुखो ह्यात्मगतिर्विभो २८ सर्वलीलाऽवतारास्ते भूतानां भूतिहेतवः ज्ञातुमि
च्छाम्यदोरूपं यदर्थं भवता धृतम् २९

सिनि अनुपक्षये २२ संमितं तत्तज्जलाशयपरिमितम् २३ २४ २५ अभि
व्यानशो अभितो व्यातवान् २६ २७ मुख्यः सत्यः आत्मा च गतिश्च आश्रयः २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

हे अरविंदाक्षपृथगात्मनां देहाद्यभिमानिनां सतामितरेषां पदोपसर्पणं यथा मृषा भवेत् तथा स हृत्पियात्मनस्तव पदोपसर्पणं मृषा न भवेत् यद्य-
स्मात् नो भक्तानामद्भुतं वपुरदीदृशः दर्शितवानसि पाठांतरे पृथगात्मनो भेददर्शिनः पुंसः असतां परिच्छिन्नानां पदोपसर्पणं यथा मृषेत्यर्थः
३० एकांतजनाभक्ताः प्रियायस्य ३१ अप्ययां भोधौ प्रलयार्णवे त्रैलोक्यं भूर्भुव आदिकमित्यर्थः ३२ संवर्तो भसि प्रलयोदके त्वा सुपस्थास्यति प्राप्स्य-

नतेऽरविंदाक्षपदोपसर्पणं मृषा भवेत् सर्वस हृत्पियात्मनः यथेतरेषां पृथगात्मनां सतामदीदृशो यद्गुणः
३० श्रीशुक उवाच इति ब्रुवाणं नृपतिं जगत्पतिः सत्यव्रतं मत्स्यवपुर्गुणभूये विहर्तुकामः प्रलयार्णवेऽब्रवीच्चिकी-
र्षुरेकांतजनप्रियः प्रियम् ३१ श्रीभगवानुवाच सप्तमेऽद्यतना दूर्ध्वमहन्येतदरिंदम निमंक्ष्यत्यप्ययां भोधौ त्रैलो-
क्यं भूर्भुवादिकम् ३२ त्रिलोक्यां लीयमानायां संवर्तो भसि वै तदा उपस्थास्यति नौः काचिद्विशालात्वां मये रिता ३३
लंतावदोषधीः सर्वा बीजान्युच्चावचानि च सप्तर्षिभिः परिवृतः सर्वसत्त्वोपबृंहितः ३४ आरुह्य महतीं नावं विचरिष्यस्य
विक्रवः एकार्णवे निरालोके ऋषीणामेव वर्चसा ३५ दोधूयमानां तां नावं समीरेण बलीयसा उपस्थितस्य मे शृंगे निबद्धी-
हि महाहिना ३६ अहं त्वा मृषिभिः साकं सह नावमुदन्वति विकर्षन् विचरिष्यामि यावद्ब्रह्मा निशाप्रभो ३७ मदीयं महि-
मानं च परब्रह्मेति शब्दितम् वै तस्य स्यनुगृहीतं मे संप्रश्नैर्विदुतं हृदि ३८ इत्थमादिश्य राजानं हरिरंतरधीयत सौन्धवैक्ष-
ततं कालं यद्दृषीकेश आदिशत् ३९ आस्तीर्य दर्शान् प्राक्कुलानुराजर्षिः प्रागुदङ्मुखः निषसाद हरेः पादौ चिंतयन्म-
त्स्यरूपिणः ४० ततः स सुद्रुहलः सर्वतः प्रावृथन्महाम् वधमानो महामेघैर्वर्षद्भिः समदृश्यत ४१ ध्यायन् भगव-
दादेशं ददृशो नावमागताम् तामारुरोह विप्रेन्द्रैरादायोषधिवीरुधः ४२ तमूचुर्मुनयः प्रीतारान् नृध्यायस्व केशवम्
सर्वे नः सकटादस्माद्विताशां विधास्यति ४३ सोऽनुध्यातस्ततो राज्ञा प्रादुरासीन्महार्णवे एकशृंगधरो मत्स्यो ह्यैमो-
नियुतयोजनः ४४ निबद्धनावं तच्छृंगे यथा क्तो हरिणा पुरा वरत्रेणाहिना तुष्टुष्टुष्टावमधुसूदनम् ४५

ति ३३ ओषधीः आदायेति शेषः ३४ ऋषीणामेवालोकेन विचरिष्यसि ३५ महाहिना वासुकिना ३६ ३७ मेमया अनुगृहीतं प्रसादा-
कृतं हृदि अपरोऽक्षं वेत्स्यसि त्वया कृतैः संप्रश्नैः मेमया विदुतं प्रकाशितं संतम् ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ वरत्रेण दोरकस्त-
पेण ४५ श्रीवामनो विजयते ७५ ७५ ७५ ७५ ७५

सागरंतरापिष्यंतं तरिष्यन्निवसागरम् सत्यव्रतगुरुत्वेन तु प्राच हरिमृष्टिः अत्रेदं चिंत्यम् किमयं महाप्रलयो दैनंदिनो वा इति तत्र तावत् ब्राह्मो
लय इति योऽसावस्मिन्महाकल्पे इति चोक्तेर्महाप्रलय इति प्राप्तं नेति ब्रूमः महाप्रलयेऽपि विद्यादीनामवशेषासंभवात् यावद्ब्राह्मो निशेत्वा कृत्स्नविरो-
धाच्च अतो दैनंदिन इति युक्तम् न चैतदपि संगच्छते सांवर्तकैरनारुह्यादिभिर्विना अकस्मादेव सप्तमेहनित्रैलोक्यं निमंक्ष्यतीति सस्योक्तेरनुपप-
त्तेः यच्चोक्तं प्रथमस्कंधेरूपं सजगृहे मात्स्यं चाक्षुषांतरसंप्लवे नाव्यारोप्यमहीमय्यामपाद्वैवस्वतं मनुमिति तदपि तदा दुर्घटम् न हि प्रलयेऽपि महीमय्या
नाव्यारोहः संभवति न च चाक्षुषमन्वतरे प्रलयोऽस्ति तथा च सतिसप्तमो मनुर्वैवस्वत इत्यपि दुर्घटस्यात्वं तावदोषधीः सर्वा इत्यादिनिर्देशोऽपि न संग-
च्छते न हितदा ओषल्यादीनां सत्वानां चावशेषः संभवति तस्मादन्यथा वर्ण्यते नैवायं वास्तवः कोऽपि प्रलयः किंतु सत्यव्रतस्य ज्ञानोपदेशाया विष्मृतो भ-
गवान् वैराग्यार्थमकस्मात्प्रलयमिव दर्शयामास यथाऽस्मिन्नेव वैवस्वतमन्वतरे मार्कण्डेया यदर्शितवान् तदपेक्षयैव महाकल्पेऽस्मिन्निति विशेष-
णं संगच्छते तथा च ततः समुद्र उद्देलः सर्वतः समदृश्यत इति तस्यैव तथा दर्शनमुक्तमित्येषादिक् प्रकृतं स्तोत्रं व्याख्यास्यामः तत्र नाना योनिषु संस-

राजो वाच अनाद्यविद्योपहृतात्मसंविदस्तन्मूलसंसारपरिश्रमातुराः यदृच्छयेहोपसृता यमाप्नुयुर्विमुक्तिदोनः प-
रमो गुरुर्भवान् ४६ जनोऽबुधो यं निजकर्मबंधनः स्रखेच्छया कर्म समीहतेऽस्रखम् यत्सेवया ताविधुनोत्यसन्मतिं
ग्रंथिसभिधातृ हृदयसंनो गुरुः ४७ यत्सेवयाग्नेरिव रुद्रो दनं पुमान्विजह्यान्मलमात्मनस्तमः भजेत वर्णं निजमेष
सौव्ययो भूयात्स ईशः परमो गुरुर्गुरुः ४८ नयत्स सादा युतभागलेशमन्ये च देवा गुरवो जनाः स्वयम् कर्तुं समेताः प्रभव-
ति पुंसस्तमीश्वरं त्वां शरणं प्रपद्ये ४९

रतः स्वस्य भगवत्कृपयैव तत्प्राप्तिं हृत्वा मुक्तये तमेव प्रार्थयते अनादिर्या अविद्या तया उपहृता आवृता
आत्मनः संविद्येषां ते अतएवाविद्यामूलैः संसारपरिश्रमैः आतुराः इह संसारे यदृच्छया यदनुग्रहादेव उपसृताः आश्रिताः संतो यमाप्नुयुः प्राप्नुवंति
संभवानेव साक्षान्नो गुरुः सन् ग्रंथिं भिंघादित्युत्तरेणान्वयः ४६ ननु वैराग्यं विना कुतो मुक्तिः तर्हितस्य त्वत्सेवैकफलत्वात्सेवामादिश इत्याशयेनाह
जन इति अबुधो यं जनः अस्रखं यथा भवति तथा कर्म समीहते तां स्रखेच्छां नो हृदयरूपं ग्रंथिं सभिधातृ यतः स एव नः परमो गुरुः ४७ ननु यज्ञदानादि-
भिः सत्त्वशक्तिविना कथं ग्रंथिभेदस्यात्तत्राह यत्सेवयेति यस्य सेवयैव पुमानात्मनो मनसो मलंतमो विजह्यात् एष हीनमलः निजं वर्णं च स्वरूपं भजेत्
स ईशो नो गुरुः भूयात् यतः स एव गुरो रपि परमो गुरुः मलाहने दृष्टांतः रुद्रो दनं रुद्रस्यो दनं रजतं यदरो दी तत्तद् रुद्रस्य रुद्रत्वं यदवशीर्यत तद्रजतं हि
रण्यमभवत् इति श्रुतेः तद्यथाग्नेः संपर्कात् मलं जहाति स्वं वर्णं भजते न तु क्षालनादिभिः तथा नयज्ञादिभिर्मलत्यागः किंतु त्वत्सेवयैव तेषां तु सेवां
गत्वमिति भावः ४८ परमेश्वरत्वं परमगुरुत्वं च प्रपद्यन्नाह नेति यत्स सादस्या युतभागः तस्य लेशमात्रमपि अन्ये देवा दयः सर्वे समेता अपि स्वयंतं निरपेक्षाः सं-

तदेव दृष्टान्तस्य यन्माह अचक्षुरिति अविदुषो जनस्य अबुधो विद्वान् गुरुस्तथैव अर्कप्रकाशवत्स्वतएव दृक् ज्ञानं यस्य सः अर्कदृक् अनः सर्वदृशां सर्वे
द्वियाणां समीक्षणः प्रकाशकः अतएव स्वगतिं बोधुमिच्छद्भिः नोऽस्माभिर्गुरुर्वृतोसि ५० किंच प्राकृतो गुरुरनर्थहेतुरित्याह जनइति आदिशते उपदिश
ति असतीमतिमर्थकामादिमतिम् तमः संसारम् ५१ ननु तर्हि सर्वोपिलोको मामेव किन्नोपसरति अज्ञानादित्याह त्वमिति प्रियश्चासौ ईश्वरश्च ५२ अ
हंतुत्वामेव शरणं यामीत्याह तं त्वामिति प्रतिबोधनाय उपदेशाय अर्थदीपैः परमार्थप्रकाशकैः हृदये भवान् ग्रंथीन् अहंकारादीन् स्वमोकः स्वरूपं विवृ

अचक्षुरंधस्य यथाऽग्रणीः कृतस्तथा जनस्याविदुषो बुधो गुरुः त्वमर्कदृक् सर्वदृशां समीक्षणो वृतो गुरुर्नः स्वगतिं बु
भक्तसताम् ५० जनो जनस्यादिशते सतीमतिं यथा प्रपद्येत दुरत्ययं तमः त्वं त्वय्यं ज्ञानममोघमंजसा प्रपद्यते येन जनो निजं प
दं ५१ त्वं सर्वलोकस्य स हृदियेश्वरो ह्यात्मा गुरुज्ञानमभीष्टमिष्टिः तथापि लोको न भवन्तमंधधीर्जानाति संतं हृदि बद्धका
मः ५२ तं त्वामहं देववरं वरेण्यं प्रपद्ये इति प्रतिबोधनाय छिंद्यर्थदीपैर्भगवन्वचोभिर्ग्रंथीन् हृदयान् विवृणुस्वमोकः ५३
श्रीशुक उवाच इत्युक्तं वतं नृपतिं भगवान्नादिपूरुषः भूत्स्य रूपी महाभोधो विहरस्तत्त्वमब्रवीत् ५४ पुराणसंहितां दि
व्यां सारं त्वयोगक्रियावतीम् सत्यव्रतस्य राजर्षेरात्मगुह्यमशेषतः ५५ अश्रौषीदृषिभिः साकमात्मतत्त्वमसंशयम् नाव्या-
सीनो भगवता प्रोक्तं ब्रह्म सनातनम् ५६ अतीतं प्रलयापाय उत्थिताय सवेधसे हृत्वा स्फुरं हयग्रीवं वेदान् प्रत्याहरद्दुरिः
५७ स तु सत्यव्रतो राजा ज्ञानविज्ञानसंयुतः विष्णोः प्रसादात्कल्पेस्मिन् आसीद्देवस्त्वतो मनुः ५८ सत्यव्रतस्य राजर्षे मा
यामत्स्यस्य शाङ्गिणः सवादमहदारव्यानश्चुत्वासुच्येत किल्बिषात् ५९ अवतारो हरर्योयं कीर्तयेदन्वहं नरः संकल्पास्त-
स्य सिलयंति सयाति परमागतिम् ६० प्रलयपयं सिधातुः सप्तशक्तेर्मुखेभ्यः श्रुतिगणमपनीतं प्रत्यपादत्तं हत्वा दिति
जमकथयद्यो ब्रह्म सत्यव्रतानां तमहमस्मिन्लहेतुं जिह्ममीनं नतोऽस्मि ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे
अष्टमस्कंधे मत्स्यावतारचरितानुवर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ६२ ६३

एव प्रकाशाय ५३ नृपतिं प्रति ५४ पुराणसंहितां मत्स्यपुराणमशेषतः अब्रवीदित्यनुषंगः ५५ ५६ अतीतः पूर्वोक्तः प्रलयः तस्यापाये अव
साने ५७ ज्ञानं शास्त्रीयं विज्ञानमनुभवः ५८ ५९ योयं हरेरवतारस्तं यः कीर्तयेत् ६० सत्यव्रतानां सत्यव्रतस्य ऋषीणां च छत्रिणोगच्छं-
तीति वल्लिङ्गसमवायाद्बुद्धवचनम् जिह्ममीनं मायामत्स्यम् ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टादशसाहस्र्यां संहितायां मष्टमस्कंधे-
श्रीधरस्वामि विरचितायां भागवार्थदीपिकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ श्रीगोपालो विजयते ६२ ६३

इति श्रीमद्भागवताष्टमस्कंधः समाप्तः

अथ श्रीमद्भागवतेन वमस्कंधः प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः गुणायंगुणताऽयास्यैष्टुतेकरुणानिधिम् तमहंशरणंयामिपरमानंदमाधवम् १ त्रिगुणाष्टभिरध्यायैर्वैवस्वतसुता
न्वयः नवमेरुष्णसत्कीर्तिप्रसंगावितन्यते २ एवमुक्तोऽष्टमस्कंधेसद्धर्मः सत्त्वशोधकः कर्तृपालकवत्क्रादिमन्वादीनांनिरूपणैः ३ सद्धर्मभुद्ध
सत्त्वानामंतरंगेशसत्कथा सूर्यसोमान्वयाख्यानैरधुनासंगतोच्यते ४ तत्रचत्रयोदशभिरध्यायैःसूर्यवंशोनुवर्ण्यते एकादशभिरध्यायैःसोम

श्रीगणेशायनमः राजोवाच मन्वंतराणिसर्वाणित्वयोक्तानिश्रुतानिमे वीर्याण्यनंतवीर्यस्यहरेस्तत्रकृ
तानिच १ योऽसौसत्यव्रतोनामराजर्षिर्द्रविडेश्वरः ज्ञानंयोऽतीतकल्पांतैलेभेपुरुषसेवया २ सर्वैविवस्वतःपुत्रोम
नुरासीदितिश्रुतम् लत्तस्तस्यसुताश्चोक्ताइक्ष्वाकुप्रमुखात्पाः ३ तेषांवंशंपृथक्ब्रह्मन्वंश्यानुचरितानिच की
र्तयस्वमहाभागनित्यंशुश्रूषतांहिनः ४ येभूतायेभविष्याश्चभवत्यद्यतनाश्चये तेषानःपुण्यकीर्तनांसर्वेषांवद
विक्रमान् ५ सूतउवाच एवंपरीक्षिताराज्ञासद्सिब्रह्मवादिनाम् पृष्टःप्रोवाचभगवान्शुकःपरमधर्मवि
त् ६ श्रीशुकउवाच श्रूयतांमानवोवंशःप्राचुर्येणपरंतप नशक्यतेविस्तरतोवक्तुंवर्षशतैरपि ७ पराव
रेषांभूतानामात्मायःपुरुषःपरः सएवासीदिदंविश्वंकल्पांतैऽन्यन्नकिंचन ८ तस्यनाभोःसमभवत्यमकोशोहिर
ण्मयः तस्मिन्जज्ञेमहाराजस्वयंभूश्चतुराननः ९ मरीचिर्मनसस्तस्यजज्ञेतस्यापिकश्यपः दाक्षायण्याततोदि
त्यांविवस्वानभवत्कृतः १० ततोमनुःश्राद्धदेवःसंज्ञायामासभारत श्रद्धायांजनयामासदशपुत्रान्स आत्मवान्
११ इक्ष्वाकुनृगशर्यातिदिष्टृष्टकलूषकान् नरिष्यतंपृषधंचनभगंचकविंविभुः १२ अमजस्यमनोःपूर्ववसिष्ठो
भगवान्किल मित्रावरुणयोरिष्टिप्रजार्थमकरोत्प्रभुः १३

वंशस्ततःपरैः ५ तत्रतुमथमेध्यायेवैवस्वतसुतान्वये सोमवंशप्रवेशो
क्त्यैसुद्युम्नस्त्रीत्वमुच्यते ६ उक्तानुवादपूर्वकंवैवस्वतमनोर्वंशंपृच्छति मन्वंतराणीतिपंचभिः १२ ३ ४ ५ ६ ७ अनुक्तवंशंवक्तुंपूर्वोक्तमेवताव
दंशप्रवर्त्तकंश्रीआदिनारायणमारभ्यानुस्मारयति परावरेषामितिपंचभिः ८ ९ १० ११ नाभागंचेतिपाठेपिनभगाएवनाभागः १२ सूर्यपौत्रस्यसुद्यु
म्नस्यस्त्रीत्वोसतिबुधात्पुरुषः प्रभृतिसोमवंशसंचारंवक्तुंसप्रस्तावमिलोपाख्यानमाह अमजस्यमनोःपूर्वमित्यादिनायावदध्यायसमाप्ति १३

पूर्वमिक्ष्वाकुप्रभृतीनामुत्पत्तेः प्राकृदुहित्रर्थममकन्यायथाभवेत् तथायजेति होतारं सम्यगयाचत पयएवव्रतमाहारो नियतोयस्याः १४
अध्वर्युणा होतार्यजेति प्रेषितो होता तेन गृहीते हविषि सति यत्तया प्रार्थितं ध्यायन् व्यचरत् अयजत् पाठांतरे तत् आध्यायत् वाचावषट्

तत्र श्रद्धामनोः पत्नी होतारं समयाचत दुहित्रर्थमुपागम्य प्रणिपत्य पयोव्रता १४ प्रेषितोऽध्वर्युणा होताय
तया सुसमाहितः हविषि व्यचरत्तेन वषट्कारं गृणन् हिजः १५ होतुस्तद्व्यभिचारेण कन्ये लानामसाऽभवत्
तां विलोक्य मनुः प्राह नातिदृष्टुमना गुरुम् १६ भगवन् किमिदं जातं कर्म वो ब्रह्मवादिनाम् विपर्ययमहो कष्टं मे
व स्यात् ब्रह्मविक्रिया १७ यूयमंत्रविदो युक्तास्तपसा दग्धकिल्बिषाः कुतः संकल्पवैषम्यमनृतं विबुधैश्चिव १८
तन्निशम्य वचस्तस्य भगवान् प्रपितामहः होतुर्व्यतिक्रमं ज्ञात्वा बभाषेर विनंदनम् १९ एतस्संकल्पवैषम्यं होतु
स्ते व्यभिचारतः तथाऽपि साधयिष्ये ते संप्रजस्त्वं स्वतेजसा २० एवं व्यवसितो राजन् भगवान् स्रमहां यशाः अस्तौ
षीदादिपुरुषमिलायाः पुंस्त्वकां मया २१ तस्मै का सवरं तुष्टो भगवान् हरिरीश्वरः ददा विलाऽभवत्तेन स द्युम्नः पु
रुषर्षभः २२ स एकदामहाराज विचरन्मृगायां वने दृतः कतिपयमात्मे रश्चमारुह्य सैधवम् २३ प्रगृह्य रुचिरचापं श
रांश्च परमाद्भुतान् दंशितोऽनुमृगं वीरो जगाम दिशमुत्तराम् २४ सकुमारो वनं मेरोरधस्तात् विवेश ह यत्रास्ते भगवा
न् रुरुद्रोरममाणः सहो मया २५ तस्मिन् प्रविष्ट एवासौ स द्युम्नः परवीरहा अपश्यत्त्रियमात्मानमश्वं च वडवान्तप
२६ तथा तदनुगाः सर्वे आत्मलिंगविपर्ययम् दृष्ट्वा विमनसोऽभूवन् वीक्षमाणाः परस्परम् २७ राजोवाच
कथमेवं गुणो देशः केन वा भगवन् कृतः प्रश्नमेनं समाचक्ष्व परं कीदृहलं हि नः २८ श्रीशुक उवाच एक
दागिरिशं द्रष्टुमृषयस्तत्र सुव्रताः दिशो वितिमिराभासाः कुर्वतः समुपागमन् २९ तान्विलोक्यां बिकादेवो
विवासाव्रीडिताभृशम् भर्तुरकात्समुत्थाय नीवीमाश्वथपर्यधात् ३०

कारं गृणन् वौषडित्युच्चारयन् १५ १६ ब्रह्मविक्रिया
मंत्रान्यथालम् १७ १८ प्रपितामहो वसिष्ठः १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ विगतंतिमिराभासः प्रकाशश्चान्यस्य यासु तथाभूतादिशः
कुर्वतः २९ ३०

प्रसंगं रत्यभिनिवेशम् स्त्रीप्रसंगदर्शनकलुषितमनसः संतः तत्प्रसंगं शून्यं नरनारायणाश्रमं ययुः ३१ ३२ प्रासंगिकमुक्ताप्रस्तुतमनुवर्ण-
यति अनुचरीसंयुक्तेति च वक्तव्येभूतपूर्वगत्यापुंस्त्वनिर्देशः ३३ ३४ ३५ ३६ आशयन् इच्छन् ३७ ३८ ३९ नाभ्यनन्दन् स्त्रीत्वे लज्जयामा-
सं मासं निलीयावस्थानात् ४० ४१ ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीये मनुपुत्राणां हवपु-

ऋषयोऽपितयोर्वक्ष्यप्रसंगं रममाणयोः निवृत्ताः प्रययुस्तस्मान्नरनारायणाश्रमम् ३१ तदिदं भगवानाह पि-
यायाः प्रियकाम्यया स्थानं यः प्रविशेदेतत्स वै योषिद्वेदिति ३२ तत ऊर्ध्वं वनं तद्वै पुरुषावर्जयंति हि सा चानुचर
संयुक्ता विचचार वनाद् वनम् ३३ अथ ता माश्रमाभ्यां चरंतीं प्रमदोत्तमाम् स्त्रीभिः परिवृतां वीक्ष्य चक्रमे भगवा-
न्बुधः ३४ साऽपितं चक्रमे सुभूः सोमराजसुतं पतिम् सतस्यां जनयामास पुरुरवसमात्मजम् ३५ एवं स्त्रीत्वमनु-
प्राप्तः सुदृक् सोमानो नृपः स स्मरस्वकुलाचार्यवसिष्ठमिति श्रुत्वा ३६ स तस्य तां दशां दृष्ट्वा कृपया भृशपीडितः
सुद्युम्नस्याशयत्पुंस्त्वमुपाधावतशंकरम् ३७ तुष्टस्तस्मै स भगवान् ऋषये प्रियमावहन् स्वां च वाचसृतां कुर्वन्नि-
दमाह विशांपते ३८ मासं पुमान् स भविता मासं स्त्रीतव गोत्रजः इत्थं व्यवस्थया कामं सुदृक् सो वतु मे दिनीम् ३९
आचार्यानुग्रहात् कामं लब्ध्वा पुंस्त्वव्यवस्थया पालयामास जगतीनाभ्यनन्दन् स्मृतं प्रजाः ४० तस्यां कलोगयोरा
जन्तु विमलश्च सुताश्च यः दक्षिणापथराजानो बभूवुर्धर्मवत्सलाः ४१ ततः परिणते काले प्रतिष्ठानपतिः प्रभुः
पुरुरवस उत्सृज्य गां पुत्राय गतो वनम् ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे इलोपारव्याने प्रथमोऽध्या-
यः १ श्रीशुक उवाच एव गते थ सुदृक् सो मनुर्वैवस्वतः सुते पुत्रकामस्तपस्तेपेयसुनायां शतं समाः १ ततो
ऽयजन्मनुर्देवमपत्यार्थं हरिं प्रभुम् इक्ष्वाकुपूर्वजान् पुत्रान् लेभे स्वसदृशान् दश २ पृषधस्तु मनोः पुत्रो गोपालो
गुरुणा कृतः पालयामास गायन्तोरात्र्या वीरासनव्रतः ३

शौविरागतः करूषकादिपंचानां वंशानाह लघुक्रमात् १ वैवस्वतो मनुः

श्राद्धदेवः १ इक्ष्वाकुपूर्वजो येषां तान् दशपुत्रान् लेभे २ तत्र पृषधस्य वंशो नाभवदिति सहेतुक्रमाह पृषधस्त्वित्यादिना कविः कनीयानित्य-
तः प्राक्तनेन ग्रंथेन स्वङ्गपाणोः सतस्तिष्ठतो जागरणं वीरासनं तदेव व्रतं यस्य यत्तः अवहितः सन् गाः पालयामास ३ ४ ४ ४

शार्दूलोव्याघ्रः ४ ५ प्रलीनाउडुगणायस्मिन्तस्मिन्समयेबभ्रोः कपिलायाः गौः ६ गांकामतो नजघानेतिरव्यापयितुं वृक्काश्रवण इत्या
द्युक्तम् ७ व्युष्टायां प्रभातायाम् ८ क्षत्रबंधुरपिलंनभविता अपितु शूद्रो भवितेति ९ १० ११ १२ १३ उपयुक्तकरणः दग्धदेहः १४

एकदा प्राविशद्गोष्ठं शार्दूलो निशिवर्षति शयानागावउत्थाय भीतास्ताबभ्रुमुर्वजे ४ एकांजग्राहबलवा
नृसाचुक्रोशमयातुरा तस्यास्तत्क्रुदितं शुक्लापृषधोऽभिससारह ५ खड्गमादायतरसा प्रलीनोडुगणेनि
शि अजानन्नहनद्वभ्रोः शिरःशार्दूलशंकया ६ व्याघ्रोऽपि वृक्काश्रवणो निस्त्रिंशाग्राहतस्ततः निश्चक्राम
भृशं भीतो रक्तपथिसमुत्सृजन् ७ मन्यमानो हतव्याघ्रपृषधः परवीरहा अद्राक्षीत्स्वहता बभ्रुव्युष्टायां नि
शिदुःखितः ८ तं शशाप कुलाचार्यः कृतागसमकामतः नक्षत्रबंधुः शूद्रस्त्वं कर्मणा भविता मुना ९ एवं शप्त
स्तुगुरुणा प्रत्यगृणहात्कृतोजलिः आधारयद्वतवीर ऊर्ध्वरेतामुनिप्रियम् १० वासुदेव भगवति सर्वात्मनि प
रेमले एकां तिलंगतो भक्त्या सर्वभूतसहस्रमः ११ विमुक्तसंगः शांतात्मा संयताक्षोऽपरिग्रहः यदृच्छया
पपन्नेन कल्पयन् वृत्तिमात्मनः १२ आत्मन्यात्मानमाधाय ज्ञानतृप्तः समाहितः विचचारमहीमेतां जडां ध
बधिराकृतिः १३ एवं वृत्तो वनगत्वा दृष्ट्वा दावाग्निमुत्थितम् तेनोपयुक्तकरणो ब्रह्मप्राप परमुनिः १४ कविः
कनीयान्विषयेषु निस्पृहो विसृज्य राज्यसहबन्धुभिर्वनम् निवेश्य चित्ते पुरुषस्वरोचिषं विवेश कैशोरवयाः
परगतः १५ करुषान्मानवादासन् कारुषाः क्षत्रजातयः उत्तरापथगोसारो ब्रह्मण्याधर्मवत्सलाः १६ धृ
ष्टात्तर्धाष्टमभूत्क्षत्रं ब्रह्मभूयंगतं क्षितौ नृगस्य वंशः समतिभूतज्योतिस्ततो वसुः १७ वसोः प्रतीकस्तत्पु
त्र ओघवानो घवसिता कन्या त्रौघवती नाम सुदर्शनि उवाहताम् १८ चित्रसेनानरिष्यता दृक्षस्तस्य सु
तो भवत् तस्य भीद्वास्ततः कूच इद्रसेनस्तु तत्कृतः १९

कवेरपि वंशो नाभवदित्याह कविरिति बंधुभिः सह राज्यां विसृज्य १५ १६
ब्रह्मभूयं ब्राह्मणत्वम् नृगस्य वंशः पुत्रः समतिः ततो भूतज्योतिः ततो वसुः १७ ओघवतः पिता तत्पुत्रोऽप्योघवानेवैत्यर्थः १८ तदेवं त्रि
भिः श्लोकैः करुषधृष्टनृगाणां वंशा उक्ताः नरिष्यंतस्य वंशमाह चित्रसेन इति सार्द्धे त्रिभिः तत इत्यादेर्यत्राधिक्यं स्यात् तत्रानंतर्येतत इ
त्यादिपदं व्याख्यायम् यत्र तु न्यूनत्वं तत्र पूर्वस्य परस्य वाऽनुषंगादिति व्याख्येयम् १९ २० २१ २२ २३

२० अग्निवेश्यएवकानीनइतिजातूकर्ण्यइतिचविख्यातः २१ २२ दिष्टस्यपुत्रोनाभागोवक्ष्यमाणनाभागादन्यइतिभ्रांतियुदासार्थम
नुवादमात्रं २३ २४ २५ अंगिरसःसुतोमहायोगीसंवर्त्तोयमयाजयत् समरुतः २६ अस्ययत्किंचित्पात्रादिकमस्ति तत्तुसर्वीहरणमयंशोभ
नमासीत् २७ अमाद्यत् अहृष्यत् २८ २९ ३० यतःयस्यांतृणविंदोःपुत्राअभवन् ३१ ३२ तानेवाह विशालइति तस्यतृणविंदोःसुताः

वातिहोत्रस्त्विंद्रसेनात्तस्यसत्यश्रवाअभूत् उरुश्रवाःसुतस्तस्यदेवदत्तस्ततोऽभवत् २० ततोऽग्निवेश्योभगवा
नग्निःस्वयमभूत्सुतः कानीनइतिविरच्यातोजातूकर्ण्योमहानृषिः २१ ततोब्रह्मकुलंजातमाग्निवेश्यायनंनृप
नरिष्यंतान्वयःप्रोक्तोदिष्टवंशमतःशृणु २२ नाभागोदिष्टपुत्रोऽन्यःकर्मणावैश्यतागतः भलंदनःसुतस्तस्यवत्सपी
तिर्भलंदनात् २३ वत्सप्रातेःसुतःयाशुस्तत्सुतंममतिविदुः रवनित्रःप्रमतेस्तस्माच्चाक्षुषोऽथविविंशतिः २४ वि
विंशतिसुतोरभःरवनिनेत्रोऽस्यधार्मिकः करंधमोमहाराजतस्यासीदात्मजोनृपः २५ तस्यावीक्षित्सुतोयस्यमरु
तश्चक्रवर्त्यभूत् संवर्त्तोयाजयद्यवैमहायोग्यंगिरःसुतः २६ मरुतस्ययथायज्ञोनतथाऽन्यस्यकश्चन सर्वीहर
णमयत्वासीद्यत्किंचित्पात्रादिकमस्ति २७ अमाद्यदिद्रःसौमेनदक्षिणाभिर्दिजातयः मरुतःपरिवेष्टारोविश्वेदे
वाःसभासदः २८ मरुतस्यदमःपुत्रस्तस्यासीद्राज्यवर्द्धनः सुधृतिस्तत्सुतोजज्ञेसौधृतेयोनरःसुतः २९ तत्सुतःके
वलस्तस्मात्बधुमान्वेगवास्ततः बधुस्तस्याभवद्यस्यतृणविदुर्महीपतिः ३० तंभेजेःलंबुषादेवीभजनीयगुणा
लयम् वराप्सरायतःपुत्राःकन्याचेडविडाऽभवत् ३१ तस्यासुत्यादयामासविश्रवाधनदसुतम् प्रादायविद्यापर
मासृषियोगिश्चरातितुः ३२ विशालःशून्यबधुश्चधूमकेतुश्चतत्सुताः विशालोवंशकृद्राजावैशालीनिर्ममेपुराम्
३३ हेमचंद्रःसुतस्तस्यधूम्राक्षस्तस्यचात्मजः तत्पुत्रात्सयमादासीत्कुशाश्वःसहदेवजः ३४ कुशाश्वात्सौमदत्ताभू
त्तयोऽश्वमेधैरिडस्पतिम् इक्ष्वापुरुषमापाग्यागतिर्योगेश्वराश्रितः ३५ सौमदत्तिस्तत्सुतोजनमेजयः एते
वैशालभूपालास्तृणविंदोर्यशोधराः ३६ इतिश्रीभा०नवमस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः २

३३ सहदेवजःदेवजेनसहितः पाठांतरेनामा

न्यत्वमात्रमर्थस्तुसएव ३४ ३५ वैशालभूपालाः विशालस्यान्वयेजाताः ३६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमेटीकायांद्वितीयोऽध्यायः २

तृतीयेमनुपुत्रस्य शर्यातेः कीर्त्यतेऽन्वयः यत्र सौकन्यमारव्यानरैर्वत्तंचमहाऽद्भुतम् १ ब्रह्मिष्ठः वेदार्थतत्त्वज्ञः तदेवाह योवा इति द्वितीयमहः द्वितीयेऽन्विक्रियमाणं कर्म ऊचिवान् उवाच तस्य वंशमुत्तानवर्हि रानर्त्त इत्यादिना वक्ष्यति १ आदौ तावत्तत्कन्यावृत्तांतमाह सकन्यानामेत्यादिना २ ३ ४ ५ भार्गवस्य च्यवनस्य अपमद्रमपराधः ६ ७ ८ सुगंधेयं मम कन्या क्षंतव्यं त्वयेत्युच्यमाने कति वर्षाण्यस्या विवाहः कृतो न वे

श्रीशुक उवाच शर्यातिर्मनिवो राजा ब्रह्मिष्ठः सुबभूव ह योवा आंगिरसांसत्रे द्वितीयमह ऊचिवान् १ सुकन्यानाम तस्यासीत् कन्या कमललोचना तया सा दैवतगतो ह्यगम च्यवनाश्रमम् २ सा सरसीभिः परिवृता विचिन्वत्यग्निपान्वने वल्मीकरंध्रे ददृशे रवद्योते इव ज्योतिषी ३ तदैव चोदिता बाला ज्योतिषी कंदकेन वै अविद्या सुगंधभावेन सस्त्रावा सृकृततो बहु ४ शक्त्युन्मूत्रनिरोधोऽमृतसैनिकानां च तत्क्षणात् राजर्षिस्तमुपालक्ष्य पुरुषान्विस्मितोऽब्रवीत् ५ अप्यमद्रनयुष्माभिर्भार्गवस्य विचेष्टितम् व्यक्तं केनापि नस्तस्य कृतमाश्रमदूषणम् ६ सुकन्या प्राह पितरं पीता किंचित्कृतं मया द्वे ज्योतिषी अज्ञानं त्यानिर्भिन्ने कंदकेन वै ७ दुहितुस्तद्वचः श्रुत्वा शर्यातिर्जातसाध्वसः सुनिप्रसादयामास वल्मीकां तं गतं शनैः ८ तदभिप्रायमाज्ञाय प्रादात् दुहितरमुनैः कृच्छ्रात्मुक्तस्तमामं च्यपुरायात्समाहितः ९ सकन्या च्यवनं प्राप्य पतिं परमकोपनम् प्रीणयामास चित्तज्ञा अप्रमत्ता नुवृत्तिभिः १० कस्यचित्त्वथ कालस्य नासत्यावाश्रमागतौ तौ पूजयित्वा प्रोवाच वयो मे दत्तमीश्वरौ ११ ग्रहं ग्रहाभ्यो सोमस्य यज्ञे वा मप्यसोमपोः क्रियतां मे वयोरूपं प्रमदानां यदीप्सितम् १२ बाढमित्यूचतुर्विप्रमभिनंद्य भिषक्तमौ निमज्जतां भवानस्मिन् ऋदे सिद्धविनिर्मिते १३ इत्थं काजरयागस्तदेहो धर्मनिसंततः ऋदं प्रवेशितोऽश्विभ्यां वलीपलितविप्रियः १४

त्यादिवाक्यैः तदभिप्रायं ज्ञात्वा तस्मै तां दुहितरं प्रादात् ९ १० हे ईश्वरौ स द्वे द्यौ वांमह्यं वयस्तारुण्यं दत्तं संपादयतम् ११ असोमपोः सोमपानरहितयोरपि वां युवयोः सोमस्य ग्रहं सोमपूर्णपात्रं ग्रहाभ्यो दास्यामीति युवां सोमेन यक्ष्य इत्यर्थः ऐंद्रं वायव्यं गृणहातीत्यादिषु द्रव्यदेवता संबंधानुपपत्त्या गृणहाते र्यागपर्यवसायित्वात् १२ बाढमित्यूचतुर्विप्रमभिनंद्य भवानस्मिन् निमज्जतामित्यूचतुः १३ ऋदं प्रवेशितः तावपि तमपि दृष्ट्वा गृहीत्वा प्रविष्टावित्यर्थः १४ ७ ७ ७ ७

१५ अश्विनो शरणं ययौ युवां पृथक् स्थित्वा मत्पतिं दर्शयत मिति प्रार्थयामासेत्यर्थः १६ १७ १८ १९ प्रलंभितो वंचितः हे असति अ
संमतमनभीष्टम् २० हे सतां कुलप्रसूते तव मतिरन्यथा तद्विपर्ययेण कथमवगता अवसन्ना अध्यवसितेति वा तदेवाह कुलदूषणं
खिदमित्यादि २१ २२ २३ २४ सद्यस्तत्क्षणमेव मन्युर्यस्य स इन्द्रः २५ २६ २७ विषयान् देशान् आनर्त्तादीन् अभुङ्क्त अपाल

पुरुषाश्च यउत्तस्थुरपीच्यावनिता प्रियाः पद्यस्त्रुजः कुंडलिनस्तत्त्व्यरूपाः सुवाससः १५ तान्निरीक्ष्य वरारोहा
सरूपान्सूर्यवर्चसः अजानती पतिसाध्वी अश्विनो शरणं ययौ १६ दर्शयित्वा पतितस्यै पाति ब्रह्मेन तोषितौ ऋ
षिमांश्च ययतु विमानेन त्रिविष्टपम् १७ यस्य माणोऽथ शर्यातिश्च्यवनस्याश्रमगतः ददर्श दुहितुः पार्श्वे पुरु
षं सूर्यवर्चसम् १८ राजा दुहितरं प्राह कृतपादाभिवन्दनाम् आशिषश्चाप्रयुजानो नाति प्रीतमना इव १९ चिकी
र्षितं ते किमिदं पतिस्त्वया प्रलंभितो लोकं नमस्कृतो मुनिः त्वं यज्जराग्रस्तमसत्यसंमतं विहाय जारं भजसेऽमुमध्व
गम् २० कथं मतिस्तेऽवगताऽन्यथा सतां कुलप्रसूते कुलदूषणं खिदम् विभर्षिजारं यदपत्रपाकुलं पितुश्च भर्तु
श्च नयस्य धस्तमः २१ एवं ब्रुवाणं पितरं स्मयमाना शुचिस्मिता उवाच ता तजामाता तवैष मृगुनन्दनः २२ शशां स-
पित्रे तत्सर्वं वयोरूपाभिलम्भनम् विस्मितः परमप्रीतस्तनया परिषस्त्रुजे २३ सोमेन याजयन्वीर्यं ग्रहं सोमस्य चाय
हीत् असोमपोरप्यश्विनोश्च्यवनः स्वेन तेजसा २४ हतु तमा ददेव ज्वंसद्यो मन्युरमर्षितः सवज्जस्तं भयामास भुज
मिन्द्रस्य भार्गवः २५ अन्वजानस्ततः सर्वं ग्रहं सोमस्य चाश्विनोः भिषजा वितियत्पूर्वसोमा हुत्या बहिष्कृतौ २६ उ
त्तान बर्हि रानर्त्ताभूरिषेण इति त्रयः शर्यातिरभवन्पुत्रा आनर्त्ता द्वे वतोऽभवत् २७ सौतः समुद्रे न गरी विनिर्माय कु
शस्थलीम् आस्थितोऽभुङ्क्त विषयान् आनर्त्तादीन् रिदम् २८ तस्य पुत्रशतं जज्ञे ककुद्भिज्येष्ठमुत्तमम् ककुद्भीरेव
ती कन्यां स्वामादाय विभुङ्गतः २९ कन्यावरं परिपृष्टु ब्रह्मलोकं पावतम् आवर्त्तमाने गांधर्वे स्थितोऽलब्धक्ष
णक्षणम् ३० तदत आद्यमानस्य स्वाभिप्रायं न्यवेदयत् तच्छ्रुत्वा भगवान् ब्रह्मा प्रहस्य तमुवाच ह ३१ अहो रा
जन् निरुद्धास्ते कालेन हृदये कृताः तत्पुत्रपौत्रनसृणा गात्राणि च न शृणुमहे ३२ यत् २८ ककुद्भीज्येष्ठो यस्मिन् तत्तत्वि
भुङ्क्त ब्रह्माणम् २९ न लब्धः क्षणोऽवसरो येन ३० आद्यं ब्रह्माणम् ३१ तैल्वया हृदये ये कृताः ते सर्वे कालेन निरुद्धाः संहताः ३२ ६१ ६२

त्रिणवसप्तविंशतिचतुर्युगगणितैः विकल्पितो विभक्तः यो देवस्यांशोऽस्ति तस्मै नररत्नाय देहि ३३ तदेवाह भुव इति ३४ ३५ पुण्य
जनत्रासात् यक्षभयात् पूर्वमेव चिरं पुरंतत् भ्रातृभिः त्यक्तम् ३६ इति नवमेटीकायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थे मनुष्यस्य नम
गस्य कथोच्यते तत्सूनोश्चांबरीषस्य हस्त्यापतिहतायतः १ नमगस्य वंशमाह नमगस्यापत्यं नाभागः नाभागादंबरीषो महाभागवतोऽ
भूदिति वक्ष्यन् तद्देतुत्वेन वंशप्रवर्तकस्य नाभागस्य निष्कपटं चरितं तेन तु श्रीरुद्रप्रसादमाह यंततमित्यादिना ब्रह्मचारिणं बहुकालं गुरु
कुले वसंतं नौष्टिकोऽसाविति मत्वा विभागसमये तस्मै भागमप्रकल्प्यैव भ्रातरः सर्वदा यं विभज्य गृहीत्वा पश्चात् गुरुकुलादागतं यं भागार्थि
नं कविं विद्वांसं यविष्ठं पतितं तातं पितरं दायं व्यभजन् नित्यर्थः १ एतदेव प्रश्नोत्तराभ्यां दर्शयति तत्र नाभागः पृच्छति हे भ्रातरः मत्वां किम्

कालो भियात्स्त्रिणवचतुर्युगविकल्पितः तद्गच्छ देवदेवांशो बलदेवो महाबलः ३३ कन्यारत्नमिदं राजन्
नररत्नाय देहि मां भवो भारावताराय भगवान् भूतभावनः ३४ अवतीर्णो निजांशेन पुण्यश्रवणकीर्तनः इ
त्यादिष्टोऽभिवद्या जन्तुपः स्वपुरमागतः ३५ त्यक्तं पुण्यजनत्रासात् भ्रातृभिर्दिक्ष्ववस्थितैः सुतांदत्वा नवद्या
गां बलाय बलशालिने बदयारत्यगतो राजा तसु नारायणाश्रमम् ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्क
धो तृतीयोऽध्यायः ३ श्रीशुक उवाच नाभागो नमगापत्यं यंततं भ्रातरः कविम् यविष्ठं व्यभजन् दायं
ब्रह्मचारिणमागतम् १ भ्रातरः भक्तं किं मत्वा भजाम पितरं तव स्वांम आर्यास्तता भांक्ष्मार्पुत्रकतदा दद्याः
३ इमे आंगिरसः सत्रमासते द्यसु मेधसः षष्ठषष्ठसुपेत्याहः कवे सुह्यंतिकर्मणि ३

भक्तं व्यभजंतं कं भागं मदर्थं यूयं प्र
कल्पितवंतः भ्रातर आहुः तदा विस्मृतमस्माभिरिदानीं तु तव पितरं विभजाम त्वं पितरं गृहाणेत्यर्थः स च पितरं गत्वा ह तत हे तात आ
र्याः श्रेष्ठाः मे मम त्वामभांक्ष्मः भागं चक्रुः मदीयो भागस्त्वमित्यर्थः पाठांतरे हे तात किमिदं ममाभांक्ष्मः भजाम पितरं तवेत्युक्तवंतः आर्या
स्त्वां मत्वां किमर्थं ददुरित्यर्थः पिता आह हे पुत्रकततैरुक्तं माह्व्याः प्रतारणमात्रतैः कृतं तस्मिन्नादरं माकार्षीः न ह्यहं दाय इव भोगसाधन
मित्यर्थः २ तथाऽपि ते मां गत्वेन दत्तोऽहम् तव जीव नोपायमुपदेक्ष्यामीत्याह इम इति स पादाभ्यां द्वाभ्याम् अभिपूवः षडहो भवति पृ
थ्वः षडहो भवतीति विहितेषु षडहो वावर्त्यमानेषु षष्ठं षष्ठमहः कर्मोपेत्य प्राप्य तदनुष्ठाने कर्मणि सुमेधसोऽपि ते सूक्तविंशोऽज्ञानेन सु
ह्यंति कवे हे विद्वन् ३ ७

तान्महात्मनोऽपित्वमिदमित्यारौद्रमिति च येयज्ञेन दक्षिणयेति च त्वं वैश्वदेवे देवैः सूक्ते शंसय पाठय ततः कर्मणिसमाप्ते सतिते स्वर्ग्येतः स्वर्गंग-
च्छंतः स्वसन्नोपरिशोषितमवशिष्टमात्मनो धनं ते तुभ्यं दास्यंति अथ तस्मात्तान् गच्छेति तथेत्यादि शकवाक्यं यथा वक्तव्यं सत्रपरिशोषि-
तं सत्रावशिष्टं धनम् ४ ५ पुरुषः श्रीरुद्रः दृश्यत इति दर्शनं शरीरं कृष्णं दर्शनं यस्य सः वास्तुकं यज्ञभूमिगतं वसुधनं ममेत्यवाच ६ तर्हि स्मृत-
दैवममेदमिति मानवो नाभागः उवाच पुनश्च रुद्र उवाच नौ आवयोरस्मिन् विवादे ते पितरि प्रश्नः स्यादिति पृष्टवानिति शकोक्तिः ७ पृष्टस्य म-
नोर्वाक्यं यज्ञवास्तुगतमिति उच्छिष्टमुच्चरितम् क्वचिदिति दक्षाध्वरे उच्छेषणभागो वै रुद्रतिष्ठते च किंच स देव ईश्वरः सर्वमप्यर्हति किं पु-

तांस्त्वं शंसय सूक्ते देवैश्च देवे महात्मनः ते स्वर्ग्यतो धनं सत्रपरिशोषितमात्मनः ४ दास्यं त्यथ ततो गच्छ तथा सकृत्-
वानुयथा तस्मै दत्त्वा ययुः स्वर्गं ते सत्रपरिशोषितम् ५ तं कश्चित्स्वीकुरिष्यंतं पुरुषः कृष्णदर्शनः उवाचोत्तरतोभ्ये-
त्यममेदं वास्तुकं वसु ६ ममेदमृषिभिर्दत्तमिति तर्हि स्ममानवः स्यान्नो ते पितरि प्रश्नः पृष्टवान् पितरं तथा ७ य-
ज्ञवास्तुगतं सर्वमुच्छिष्टमृषयः क्वचित् च कुर्विमां गुरुद्राय स देवः सर्वमर्हति ८ नाभागास्तत्र प्रणम्या हतवेषा किल
वास्तुकम् इत्याह मे पिता ब्रह्मन् शिरसात्वा प्रसादये ९ यत्ते पिताऽवदद्मं त्वं तु सत्यं प्रभाषसे ददामि ते मंत्रदृशो-
ज्ञानं ब्रह्मसनातनम् १० गृहाण द्रविणं दत्तं मत्सत्रपरिशोषितम् इत्थं कृत्वा तर्हि तारुद्रो भगवान् सत्यवत्सलः ११ यए-
तस्मै स्मरेत्यातः साय च स्रसं माहितः कविर्भवति मंत्रज्ञो गतिं चैव तथात्मनः १२ नाभागादंबरीषो भून्महाभागवतः
कृती नास्पृशत् ब्रह्मशापोऽपि यन्न प्रतिहतः क्वचित् १३ राजोवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि राजर्षेस्तस्य धी-
मतः नृणां भूयः प्रनिर्मुक्तो ब्रह्मदंडो दुरत्ययः १४ श्रीशुक उवाच अंबरीषो महाभागः सप्तद्वीपवतीं महीम्
अव्ययां च श्रियं लब्ध्वा विभवं चातुलं भूवि १५

नर्यज्ञावशिष्टमित्यर्थः ८ ९ श्रीरुद्र आह यत्तेति १० इदमारव्यानं श्रुतिप्रसिद्धम् तथा
हि बह्वच ब्राह्मणं नामानेदिष्टं वै मानवं ब्रह्मचर्यं वसंतं भ्रातरो निरभजन् सोऽब्रवीदित्यादि ११ अस्याख्यानस्य स्मरणे फलमाह यएतदिति आ-
त्मनो गतिं च प्राप्नोतीति शेषः १२ क्वचिदपि न प्रतिहतो ब्रह्मशापोऽपि ब्राह्मणेन दुर्वाससानिर्मितः कृत्या न लोऽपि यन्नास्पृशत् अतोऽसौ महाभाग-
वतः अतएव कृती पुण्यवान् १३ तस्य श्रोतुमिच्छामि चरितमिति शेषः ब्रह्मदंडः कृत्या न लः नृणां भूयः समर्थो विभूव १४ श्रियं संपदं विभवं मे श्वर्यं
अतुलं निरुपमम् १५

पुंसामतिदुर्लभमपितत्सर्वस्वमवत्संस्तुतं निरूपितम् अनुपादेयमेने तत्र हेतुः विभवस्य निर्वाणं नाशं विद्वान् यत् येन विभवेन तन्नाशो न-
वापुमान् तस्यो विशतिमो हे निमज्जति १६ नन्वेवं जानंतोऽपि विभवै विणो दृश्यंते तत्राह वासुदेव इति भावं भक्तिं प्राप्ताः येन भावेन दं विश्वं लोष्ट-
वदति तुच्छं स्मृतम् १७ भक्तिमेव सर्वेन्द्रियाणां भगवत्परत्वं कथनेन प्रपंचयति सवा इति त्रिभिः श्रुतिं श्रोत्रम् अच्युतस्य सत्कथानामुदयश्च
णोचकारेत्यस्य सर्वत्रान्वयः १८ मुकुंदस्य लिंगानामालयानि स्थानानि तेषां दर्शने दृशौ नेत्रे श्रीमत्याः तुलस्याः तस्यादसरो जैनयत्सौरभंतस्मि-
न् तदर्पिते तस्मै निवेदितान्वादौ १९ कामं स्रक्चंदनादिसेवां दास्ये निमित्ते तत्सादस्वीकाराय न तु कामकाम्यया विषये च्छया कथंचकार

मेनेति दुर्लभं पुंसां सर्वतत्त्वमसंस्तुतम् विद्वान् विभवनिर्वाणं तमो विशतियत्पुमान् १६ वासुदेवे भगवति
तद्भक्तेषु च साधुषु प्राप्तो भावंपरं विश्वं येनेदं लोष्टवत् स्मृतम् १७ सर्वमनः कृष्णपदारविंदयोर्वचांसि वैकुण्ठगुणा
नुवर्णने करो हरे मंदिरमार्जनादिषु श्रुतिचकाराच्युतसत्कथोदये १८ मुकुंदलिंगालयदर्शने दृशौ तद्भक्त्यगात्रस्य
शौगसंगम् घ्राणं च तस्यादसरो जसौरभं श्रीमत्तुलस्यारसनात्तदर्पिते १९ पादौ हरेः क्षेत्रपदानुसर्पणे शिरो हृषीके
शोपदाभिवदने कामचदास्येन तु कामकाम्यया यथात्तमश्लोकजनाश्च यारतिः २० एवं सदा कर्मकलापमात्मनः
परं धियज्ञे भगवत्यधोऽक्षजे सर्वात्मभावविदधन्महामिमां तन्निष्ठविप्राभिहितः शशासह २१ ईजेऽश्वमेधैर
धियज्ञमीश्वरमहाविभूत्योपचितांगदक्षिणैः ततैर्वसिष्ठासितगौतमादिभिर्धन्वन्यभिस्तोतमसौ सरस्वतीम्
२२ यस्य क्रतुषु गीर्वाणैः सदस्याः क्रतुजो जनाः तुल्यरूपाश्चानि मिषाव्यदृश्यं तसु वाससः २३

उत्तमश्लोकजनाश्च यारतिर्य

या भवेत्तथा अनेन तद्भक्तेषु च परं भावं प्राप्त इत्येतत् स्फुटीकृतम् २० सर्वत्रात्मेति भावो भावनायस्मिन्तम् आत्मनः स्वस्य कर्मणां कलापं समूहं
भगवति विदधत् समर्पयत् तन्निष्ठैर्भगवतैः विप्रैः अभिहितः शिक्षितः सन्महोपाशासपालयामास अनेनाधिकृतो धर्मोऽपि यथावद्वर्षितः २१
किंच यज्ञाधिष्ठातारमीश्वरमश्वमेधैरीजे आराधयामास महाविभूत्या उपचितां न्यगानि दक्षिणाश्च येषु तैः वसिष्ठादिभिर्हेतुभूतैस्तैः विस्तृतैः
धन्वनिधन्वदेशे निरुदके सरस्वतीमभिस्तोतत् तस्याः प्रतिलोभमित्यर्थः २२ किंच यस्य क्रतुषु सदस्या द्योगीर्वाणैः सह भूषणादिभिस्तुल्यरूपा-
व्यदृश्यं तस्य इत्यमिति चतुर्थेनान्वयः न च देवानां निमेषाभावात् वैलक्षण्यम् यतः अनिमिषाश्च व्यदृश्यं तन्निमिषंतीति तथा आश्चर्यदर्शनौत्क-
र्येन तेषां निमेषोपरमादिति भावः २३

यस्य यदीयैर्मनुजैरपि स्वर्गो निप्रार्थितः तस्य तु कावार्त्ता २४ आस्तां स्वर्गप्रार्थनशंका अपि यद्यतः सुकुंदं हृदि पश्यतस्तान् जनान् कामाविषयाः न
समर्द्धयन्ति न हर्षयन्ति कथं भूताः स्वराज्येन स्वरूपस्वरूपेन परिभाविताः अतिशायिता अतएव सिद्धानामपि दुर्लभाः यानि तिपाठे यान्मनुजान्
स्वराज्येत्यत्रापि द्वितीयांतपाठे मनुजानां विशेषणम् यमिति पाठे यमंबरीषं पश्यतामिति पाठे सिद्धानां विशेषणम् २५ एवं भगवदाराधनपर-
स्य कामाद्युपेक्षानैव चित्रमित्यपसंहरति स इत्थमिति द्वाभ्याम् २६ २७ नन्वेवं भूतो सौ कथं प्रतिपक्षान् जयेत्तत्राह तस्मादिति २८ तदेवंत

स्वर्गो निप्रार्थितो यस्य मनुजैरमरप्रियः शृण्वद्विरूपगायद्विरुत्तमश्लोकचेष्टितम् २४ समर्द्धयन्ति तान् कामाः स्वरा-
ज्यपरिभाविताः दुर्लभानापि सिद्धानां सुकुंदं हृदि पश्यतः २५ स इत्थं भक्तियोगेन तपोयुक्तेन प्रार्थिवः

स्वधर्मेण हरिं प्रीणन् संगीत्सर्वान् शनैर्जहो २६ गृहेषु दारेषु सतेषु बंधुषु द्विपोत्तमस्य दनवाजिप-
त्तिषु अक्षस्य रत्नाभरणायुधादिघनंतकोशेष्वकरोदसन्मतिम् २७ तस्मा अंदाद् हरिश्चक्रप्रत्यर्नाकभयाव-
हम् एकांतभक्तिभावेन प्रीतो भृत्याभिरक्षणम् २८ आरिराधयिषुः कृष्णं महिष्या तुल्यशालया युक्तः सांवत्स-
रं वीरो दधारद्वादशीव्रतम् २९ व्रतांतं कार्तिके मासि त्रिरात्रसमुपोषितः स्नातः कदाचित्कालिद्या हरिं मधुवने
ऽर्चयत् ३० महाभिषेकविधिना सर्वोपस्करसंपदा अभिषिच्य बराकल्पैर्गंधमाल्यार्हणादिभिः ३१ तद्भूतां
तरभावेन पूजयामास केशवम् ब्राह्मणांश्च महाभागान् सिद्धार्थानपि भक्तितः ३२ गवामरुक्मविषाणीनां रूपां
घ्राणां सवाससाम् पयः शीलवयोरूपवत्सोपस्करसंपदाम् ३३ प्राहिणोत्साधु विप्रैर्म्योगृहेषु न्यर्बुदानिषट्
भोजयित्वा हि जानये स्वाहन्नं गुणवत्तमम् ३४ लब्धकामैरनुज्ञातः पारणायोपचक्रमे तस्य तर्ह्यतिथिः सा-
क्षात् दुर्वासा भगवानभूत् ३५

स्य वैराग्यादिकं हरिभक्तिं चोक्ता ब्रह्मदंडो यत्र न प्राप्नुदिति यदुक्तं तदेव द्वादशीव्रतनिष्ठां कथयन्नाह आरिराधयिषुरित्यादिना यावदध्या-
यसमाप्ति २९ अर्चयत् अडागमाभाव आर्षः ३० ३१ ब्राह्मणांश्च पूजयामास सिद्धार्थान् आसकामान् पूजाऽनपेक्षानपि ३२ रूपां घ्रा-
णां पयः शीलादिसंपदो यासां तासाम् ३३ न्यर्बुदानिषट् षष्टिकोटीः तर्हितदैवदुर्वासा अतिथिः साक्षात् प्रत्यक्षोऽभूत् ३५ ६१ ६२

आनर्च अर्चितवान् अभ्यवहारायभोजनाय ३६ आवश्यकं नैयमिकं माध्याह्निकं कर्म कर्तुं गतः बृहत्ब्रह्म ३७ ३८ धर्मसंकटमेवाह यद्य
तः ब्राह्मणातिक्रमेदोषो अधर्मः द्वादश्यामपारणेऽपि दोषः व्रतचैगुण्यं यत्कृत्वा यस्मिन्कृते ३९ एवं द्विजैः सह विचार्य निश्चिनोति अंभसेति व्र
तस्य पारणं समाप्तिम् तत् अशितमाहुः अशितं नेति चाहुः श्रुतिश्च अपोऽश्नाति तन्नैवाशितं नैवानशितमिति ४० प्रत्याचष्ट प्रत्येक्षत ४१

तमानर्चातिथिं भूपः प्रत्यक्षानासनार्हणैः यथाचेऽभ्यवहाराय पादमूलसपागतः ३६ प्रतिनंद्य सतधा ज्ञां कर्तुमा
वश्यकं गतः निममज्ज बृहद्भ्याय नूकालिंदी सलिलेशभे ३७ मुहूर्त्तार्द्धे विशिष्टायां द्वादश्यां पारणं प्रति चिंतयामास
धर्मज्ञो द्विजैस्तद्धर्मसंकटे ३८ ब्राह्मणातिक्रमेदोषो द्वादश्यां यदपारणे यत्कृत्वा साधु मे भूयादधर्मो वानमांस्पृशेत्
३९ अंभसा केवलं नाथ करिष्ये व्रतपारणम् प्राहुरभक्षणां विप्राह्यशितं नाशितं च तत् ४० इत्यपः प्राश्य राजर्षि-
श्चितयन् मनसाऽच्युतम् प्रत्याचष्ट कुरु श्रेष्ठ द्विजागमनमेव सः ४१ दुर्वासाय मुना कूलात् कृतावश्यक आगतः राज्ञा
ऽभिनंदितस्तस्य बुबुधे चैष्टितं धिया ४२ मन्युना प्रचलद्वात्रो भृकुटी कुटिलाननः बुभक्षितश्च सतरां कृतां जलिस
भाषत ४३ अहो अस्य नृशंसस्य श्रियो न्मत्तस्य पश्यत धर्मव्यतिक्रमं विष्णोरभक्तस्येशमानिनः ४४ यो मामतिथि
मायात मातिथ्येन निमं च्य च अदत्त्वा भक्तवांस्तस्य सद्यस्ते दर्शये फलम् ४५ एवं ब्रुवाण उल्लस्य जटारो षविदीपि
तः तया सनिर्ममेतस्मै कृत्यां कालानलोपमाम् ४६ तामापतती ज्वलती मसि हस्तां पदाभुवम् वेपयंती समुद्दीक्ष्य-
न च चालपदान् नृपः ४७ प्राग्दिष्टं मृत्यरक्षायां पुरुषेण महात्मना ददाह कृत्यातां चक्रकुद्वाहिमिव पावकः ४८ तद
भिद्रव दुद्दीक्ष्य स्वप्रयासं च निष्फलम् दुर्वासा दुहुवे भीतो दिक्ष प्राणपरीक्षया ४९ तमन्वधावत् भगवद्रथांगं दावा
ग्निरुद्धत शिखो यथाऽहिम् तथाऽनुषक्तं स निरीक्ष्यमाणो गुहां विविक्षः प्रससारमेरोः ५० दिशो नमः क्ष्मां विव-
रान् समुद्रान् लोकान् सपालान् त्रिदिवंगतः सः यतो यतो धावति तत्र तत्र सुदर्शनं दुःप्रसहं ददर्श ५१

४२ प्रचलत्कंपमानं गात्रं यस्य भृकुटिभ्यां कुटिलमाननं यस्य ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ कुद्महिं पावको दावाग्निरिव ४८ निष्फलमुद्दी-
क्ष्य ४९ अनुषक्तं पृष्ठतः संसक्तम् मेरोर्गुहां विविक्षरधावत् ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

अरणमेषमाणः शरणमिच्छन् अजिततेजसो हरेश्चक्रात् ५२ एतत्सर्वयस्य भूभंगमात्रेण तिरोभविष्यति कदा क्रीडाया अवसाने तदपि क
दा द्विपरार्द्धसंज्ञे काले ५३ अतो वयं सर्वयस्य नियममाज्ञां प्रपन्नाः प्राप्ताः संतो लोकहितं यथा भवति एवं तं नियमं मूर्ध्वर्पितं वहामः अतस्तद्
क्तद्रोहिणं त्वारक्षितुं न समर्थोऽहमिति शेषः यत्तदोर्नित्यसंबन्धात् ५४ ५५ श्रीरुद्रोऽपि प्रत्याचष्टे वयमिति चतुर्भिः भूस्मि महति महत्त्वमेवाह

अलब्धनाथः स यदा कुतश्चित् संव्रस्तचित्तोरणमेषमाणः देवं विरिञ्च्य समगाहि धातस्त्राह्यात्मयोनेऽजिततेजसो
माम् ५२ ब्रह्मोवाच स्थानं मदीयं सह विश्वमेतत् क्रीडावसाने द्विपरार्द्धसंज्ञे भूभंगमात्रेण हि संदिधक्षोः
कालात्मनो यस्य तिरोभविष्यति ५३ अहं भवो दक्ष भृगु प्रधानाः प्रजेश भूतेश सरेश सुरस्याः सर्ववयं यन्नियमं प्रपन्ना
मूर्ध्वर्पितं लोकहितं वहामः ५४ प्रत्यारव्यातो विरिञ्च्येन विष्णुचक्रोपतापितः दुर्वासाः शरणं यातः शर्वकैलासवासि
नम् ५५ श्रीरुद्र उवाच वयं न तात प्रभवाम भूस्मि यस्मिन् परेऽन्येऽप्यज जीवकोशाः भवन्ति कालेन भवन्ति
हो हृशाः सहस्रशो यत्र वयं भ्रमामः ५६ अहं स न कुमारश्च नारदो भगवानजः कपिलोऽपांतरतमो देवलो धर्म आ
सरिः ५७ मरीचिप्रसुरवाश्चान्ये सिद्धेशाः पारदर्शनाः विदाम न वयं सर्वे यन्मायां मायया चृताः ५८ तस्य विश्वेश्वरस्य
देशस्त्वं दुर्विषहं हि नः तमेव शरणं याहि हरिस्तेशां विधास्यति ५९ ततो निराशो दुर्वासाः पदं भगवतो ययौ वैकुण्ठा
ख्यं यदध्यास्तेऽथ निवासः श्रिया सह ६० सदह्यमानो जितशस्त्रवन् हि नातत्पादं मूले पतितः स वेपथुः आहा च्युता
नंत स दीप्सितप्रभो कृतागसमाऽवहि विश्वभावन ६१ अजानता ते परमानुभावं कृतमया घं भवतः प्रियाणां वि
धो हितस्यापचितिं विधातुं मुच्येत यन्नामन्युदिते नारकोऽपि ६२ श्रीभगवानुवाच अहं भक्तपराधीनो ह्य
स्वतंत्र इव हि ज साधुभिर्गृह्यस्तद्दयो भक्तैर्भक्तजनप्रियः ६३ नाहं मात्मानमाशासे मद्भक्तैः साधुभिर्विना श्रियं
चात्यंतिकीं ब्रह्मनूयेषां गतिरहं परा ६४ यस्मिन् परमेश्वरे अजा ब्रह्माणः त एव जीवास्तेषां कोशाः उपाधिभूता ब्रह्मांडविग्रहा इह शा

दृश्यमान ब्रह्मांडप्रमाणा अन्येऽपि भवन्ति जायंते नश्यंति च यत्र येषु ब्रह्मांडेषु लोकेशाभिमानिनो वयं भ्रमामः ५६ ननु सर्वज्ञस्य तव भ्रमः कुत-
स्तत्राह अहमिति ५७ पारदर्शनाः सर्वज्ञा अपि यस्य मायां न विद्याः ५८ ५९ ६० हे सतामीप्सितमामा मवहि पाहि ६१ अपराधं निवेदयन् प्रार्थय
ते अजानतेति अघंदुःखं अपचितिं निष्कृतिं न पश्यामीति चेत्तत्राह यस्य तव नास्मि कीर्तिते नरकस्थोऽपि मुच्यते तस्य तव किमशक्यमिति भावः ६२

हेसनाम अद्भुतकर्मणं लांकः स्तोतुं समर्थः अतस्तुभ्यं केवलं नमो गृण इत्यन्वयः अद्भुतकर्मत्वमेवाह अखिलानां धर्माणां सेतवे मर्यादारूपाय
अतएवाधर्मशीलानामसुराणां धूमकेतवे दाहकाय त्रैलोक्यं गोपायतीति तथा विशुद्धमलकज्ज्वलं वर्चस्तेजो यस्य तस्मै ६ तदेव प्रपंचयति त्व
त्तेजो सेति द्वाभ्याम् सूर्यादीनां प्रकाशश्च त्वयैव रूप्यते प्रकाशयत इति त्वद्रूपम् ७ हे अजित अनंजनेन श्रीहरिणा यदा विसृष्टस्त्वं तदा दैत्यदा
नवानां बलं प्रविष्टः सन् तेषां बाह्यादीन् भिदन् विराजसे पादांतरे ऊर्जिता दैत्यदानवा यस्मिन् तद्वलं पूर्वपदेन संधिरार्धः ८ किंच त्वया भगव

नमः सनाभारिवलधर्मसेतवे त्वधर्मशीलास्तरधूमकेतवे त्रैलोक्यगोपाय विशुद्धवर्चसे मनोजवायाद्भुतकर्मणे
गृणे ६ त्वत्तेजसा धर्ममयेन सह तत्तमः प्रकाशश्च धृतो महात्मनाम् दुरत्ययस्ते महिमा गिरां पते त्वद्रूपमेतत्सदसत्प
रावरम् ७ यदा विसृष्टस्त्वमनंजनेन वै बलं प्रविष्टोऽजित दैत्यदानवम् बाहू दरोर्वघ्रिशिरो धराणि धृक्पान्नजस्र-
प्रधने विराजसे ८ सत्त्वजगच्चाणखलप्रहाणये निरूपितः सर्वसहोगदाभूतो विप्रस्य चास्मत्कुलदेव हेतवे विधे
हि भद्रतदनुग्रहो हि नः ९ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा स्वधर्मो वा स्वनुष्ठितः कुलनो विप्रदेव चेद्दिजो भवतु विज्वरः १० य
दि नो भगवान्प्रीत एकः सर्वगुणाश्रयः सर्वभूतात्मभावेन हि जो भवतु विज्वरः ११ श्रीशुक उवाच इति
संस्तुवतो राज्ञो विष्णुचक्रं सदर्शनम् अशाम्यत्सर्वतो विश्वं प्रदहद्राजयाज्ञया १२ समुक्तोऽस्त्राग्नितापेन दुर्वासाः
स्वस्ति मास्ततः प्रशशंसत मुषीशायुजानः परमाशिषः १३ दुर्वासा उवाच अहो अनंतदासानां महत्वं ह
ष्टमद्यमे कृतागसोऽपि यद्राजन्म गलानि समीहसे १४ दुष्करः को नु साधूनां दुस्त्यजो वामहात्मनाम् यैः संगृही
तो भगवान्सात्त्वतामृषभो हरिः १५ यन्नाम श्रुतिमात्रेण पुमान्भवति निर्मलः तस्य तीर्थेऽपि दं किं वा दासानां भव
शिष्यते १६ राजन्नुगृहीतो ह त्वया तिकरुणात्मना मदघं पृष्ठतः कृत्वा प्राणायन्त्रेऽभिरक्षिताः १७ राजा तमकृ
ताहारः प्रत्यागमनं काक्षया चरणेषु पसंगृह्य प्रसाद्य समभोजयत् १८ नियुक्तेन खलानामेव दंडः कार्यः साधवस्तरक्षणीयाः

अतो विप्रस्य रक्षणेनास्माननुगृहाणेत्याह सत्त्वमिति हे जगच्चाणस एवं भूतः खलानामेव प्रहारार्थं निरूपितो नियुक्तः अतो अस्मत्कुलस्य देव
हेतवे भाग्यलाभाय विप्रस्य भद्रं विधे हितदेवनोऽनुग्रहः ९ सर्वसकृताप्येन विप्ररक्षां प्रार्थयते यद्यस्तीति द्वाभ्याम् विप्रो देवं देवतायस्मिन् तत्
१० ११ राजस्तस्यैव याज्ञया १२ १३ १४ १५ १६ १७ राजेत्यादि श्लोकद्वयं शुकोक्तिः प्रीतोऽस्मीति श्लोकद्वयं पुनश्च विप्रोक्तिः १८ ६३

१९ आत्मनिमेधायेन तेनातिथ्येन २० भूरियंतत्रस्थोजनः कीर्तयिष्यति २१ २२ तस्य धैर्यातिशयमाह गतो मुनियो वतानागता तावत्सर्वत्सरागत
क्रांत इति २३ द्विजस्योपयोगेन भोजनेन अतिपवित्रमाहरत् बुभुजे स्ववीर्यं च धैर्यादिलक्षणं परानुभावं भगवतः प्रभावं मेने २४ एवंविधा अने
के गुणायस्यसः आविरिंच्यान् विरिंच्य पदसहितान् भोगान् निरय प्रायान पश्यदित्यर्थः २५ २६ २७ इति नवमेटीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठा
रं भेऽंबरीषस्य वंशमुक्ताततः परम् षष्ठाद्यष्टभिरध्यायेरिक्त्वा कोर्वश उच्यते १ तत्र षष्ठेशशादादिर्माधात्रंतो निरूप्यते प्रसंगात्सोभरेराख्यामाधा-

सोऽशिल्वा दृतमानीतमातिथ्यं सार्वकामिकम् तृतात्मानुपतिं प्राह भुज्यतामिति सादरम् १९ प्रीतोऽस्य नुगृहीतोऽस्मि
तव भागवतस्य वै दर्शनस्पर्शनालापैरातिथ्येनात्ममेधसा २० कर्मावदातमेतत्ते गायंति स्वं स्त्रियां मुहुः कीर्तिं परमपु
ण्यां च कीर्तयिष्यति भूरियम् २१ श्रीशुक उवाच एवं संकीर्त्य राजानं दुर्वासाः परितोषितः ययौ विहाय सामंश्च ब्रह्म
लोकमहेतुकम् २२ संवत्सरोऽत्यगात्तावद्यावतानागतो गतः मुनिस्तद्दर्शनाकांक्षो राजाऽब्रह्मो बभूव ह २३ गते च दुर्वास
सिसौऽंबरीषो द्विजोपयोगातिपवित्रमाहरत् ऋषेर्विमोक्षं व्यसनं च बुध्वा मेने स्ववीर्यं च परानुभावम् २४ एवंविधानेकगु
णः सराजा परात्मनि ब्रह्मणि वा सुदेवे क्रिया कलापैः समुवाह भक्तियया विरिंच्यान् निरयाश्चकार २५ अथांबरीषस्तनय
पुराज्यं समानशालेषु विसृज्य धीरः वनं विवेशात्मनि वासुदेवे मनो दधत् ध्वस्तगुणप्रवाहः २६ इत्येतत्पुण्यमाख्यानमंब
रीषस्य भूपतेः संकीर्तयन् ननु ध्यायन् भक्तो भगवतो भवेत् २७ इति श्रीभा० म० नवमस्कंधे अंबरीषचरितं नाम पंच
मोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच विरूपः केतुमान् शंकरं बरीषस्य तास्त्रयः विरूपात् पृषदश्चोऽभूत् तत्पुत्रस्तथीत
रः १ रथीतरस्या प्रजस्य भार्यायां तंतवेऽर्थितः अंगिरा जनयामास ब्रह्मवृक्षं स्विनः सुतान् २ एते क्षेत्रे प्रसूता वै पुनस्त्वा
गिरसाः स्मृताः रथीतराणां प्रवराः क्षत्रोपेता द्विजातयः ३ क्षवतस्तु मनोज्ञे इक्ष्वाकुर्घाणतः स्ततः तस्य पुत्रशतज्येष्ठा वि
कुक्षिनिमिदंडकाः ४

तृतनयापतेः २ १ तंतवे संतानार्थम् २ ये अंगिरसाजनिताः एते रथीतरस्य क्षेत्रे प्रसूतत्वेन रथीतरगोत्राः संतः अंगिरसो वीर्य
ण प्रसूतत्वादांगिरसाश्च पुनरपि रथीतराणामन्येषां जातानां प्रवराः मुख्याः स्मृताः यतः क्षत्रोपेताः ब्राह्मणा इत्यर्थः ३ तदेवं मनोर्दशसु पुत्रेषु पृषधश्च क
विश्च विरक्तत्वात् न वंशप्रवर्तकौ करूपादीनां च सप्तानां वंशास्तारतम्यक्रमेणोक्ताः इदानीमतिविततमिक्त्वा कोर्वशमाह क्षवतस्त्वित्यादिना यावत्सोमवंश
प्रस्तावः क्षतं कुर्वतो मनोर्घाणतो जज्ञे श्रद्धायां जनयामास दशपुत्रानिति पूर्वोक्तं बाहुल्याभिप्रायेणोति द्रष्टव्यम् पुत्राणां शते ज्येष्ठाः ४ ५ ६

आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यविंध्यहिमालयोः तस्मिन्पुरस्तात्समुद्रपर्यंतं मंडलविभागेन पंचविंशतिर्नृपा अभवन् हेनृपतथैव पश्चाच्च पंचविंश-
तिः मध्येतुज्येष्ठास्त्रयः अपरेतु अन्यतः दक्षिणोत्तरादिषु ५ विकुक्षिरेव शशादइति विश्रुतइति वक्ष्यति तत्र हेतुमाह स एकदेति चतुर्भिः ६ क्रि-
याः हर्णान् श्राद्धार्हान् अदत् अभक्षयत् ७ तद्गुरुर्वसिष्ठः प्रोक्षणायाश्चाद्दो चित्संस्काराय ८ त्यक्तो विधिः सदाचारेयेन तम् ९ सतु इक्ष्वाकुः जाप-
केन वसिष्ठेन राज्यभोगेन विरक्तो योगी सन् तेन योगेन कलेवरं त्यक्त्वा सयत्परंतत्तंतदवाप १० शासत्पालयन् हरिमीजे ११ दैत्यपुरस्य जयात्पुरं-

तेषां पुरस्ताद्भवन् आर्यावर्ते नृपानृप पंचविंशतिपश्चाच्च त्रयोमध्ये परेऽन्यतः ५ स एकदाः षट्काश्चाद्दइक्ष्वाकुः स-
तमादिशत् मासमानीयतामेध्यविकुक्षेगच्छमाचिरम् ६ तथैतिसवनंगलामृगान् हत्वा क्रियार्हणान् श्रांतो बुभुक्षि-
तो वीरः शशाच्चाददपस्मृतिः ७ शेषं निवेदयामास पित्रे तेन च तद्गुरुः चोदितः प्रोक्षणायाह दुष्टमेतदकर्मकम् ८ ज्ञात्वा
पुत्रस्य तत्कर्मगुरुणाः अभिहितं नृपः देशान्निः सारयामास सुतं त्यक्तविधिरुषा ९ सतु विप्रेण संवादं जापकेन समाचरन्
त्यक्त्वा कलेवरं योगी सतेनावाप यत्परम् १० पितर्युपरतेभ्येत्यविकुक्षिः पृथिवीमिमाम् शासदीजे हरियज्ञैः शशादइति
विश्रुतः ११ पुरजयस्तस्य सुत इद्रवाह इतीरितः ककुत्स्थ इति चाप्युक्तः शृणु नामानि कर्मभिः १२ कृतांत आसीत्सम-
रो देवानां सह दानवैः पार्थिवाहो वृता वीरो देवैर्दैत्यपराजितैः १३ वचनाद्देवदेवस्य विष्णोर्विश्वात्मनः प्रभो वाहन-
त्वे वृत्तस्तस्य बभूवुर्द्रोमहावृषः १४ स संनद्धो धनुर्हिं व्यमादाय विशिखान् शितान् स्तूयमानः समारुह्य युयुत्सुः क-
कुदिस्थितः १५ तेजसाऽप्यायितो विष्णोः पुरुषस्य परात्मनः प्रतीच्यां दिशि दैत्यानां न्यरुणचिदशैः पुरम् १६ तै-
स्तस्य चाभूत्प्रधानं तु मुलं लोमहर्षणम् यमाय भल्लैरनयद्दैत्यान्येऽभिययुर्मृधे १७ तस्येषु पाताभिः सुखं युगाताग्नि-
मिवोल्बणम् विसृज्य दुद्रुवुर्दैत्या हन्यमानाः स्वमालयम् १८

जयः इन्द्रो वा होयस्येतीन्द्रवाहः ककुदिस्थितत्वात् ककुत्स्थ इति च शशा-
दसुतस्य त्रीणि नामानि तत्तत्कर्मनिमित्तानि १२ तान्येव व्याचक्षाण आह कृतांत इति सप्तभिः कृतं विश्वमंतयतीति तथा पार्थिवाहः सहायः
१३ इन्द्रो यदि मम वाहनं स्यात्तर्हि दैत्यान् हनिष्यामीति तेन वाहनत्वेन वृत्तः सन्निद्रो लज्जया तदनंगी कुर्वन् विष्णोर्वचनात्तस्य वाहनत्वाय महान्
वृषो बभूवेत्यर्थः १४ १५ १६ येभिः सुखं युगः तान् यमं दर्शयितुं स देहानेव भल्लैरनयदित्यर्थः १७ तच्च दृष्ट्वा अन्ये दुद्रुवुः स्वमालयं पातालम् १८

इति एतैः कर्मभिः पुरंजयादिनामभिः आहृतः व्याहृतः पादांतर आहृत इत्यर्थः १९ २० शाबस्तिः शाबस्तिस्तु पुत्रः कुवलयश्च पुत्रः कुवलयश्च पुत्रः कुवलयश्च पुत्रः २१ तत्र कारणमाह यदिति स्तानामेकविंशत्यासहस्रैरुतः सन् हतवान् २२ धुंधुमार इति चेति चकार स्यान्वयः २३ २४ अथ तस्मान्नि-
कुंभात् रुशाश्चः २५ भार्याणां शतेन सह अस्य पुत्रार्थमिंद्रदेवत्यामिष्टिं वर्तयामासुः स्मेत्याश्चर्ये २६ तदेवाह राजेति षड्विः तर्षितः तृषितः सन्

जित्वा पुरं धनं सर्वं स श्रीकंक्त्रपाणये प्रत्ययच्छत्स राजर्षिरिति नामभिराहृतः १९ पुरंजयस्य पुत्रो भूदनेनास्तत्सु
तः पृथुः विश्वरंधिस्ततश्चंद्रो युवनाश्वश्च तत्सुतः २० शाबस्तिस्तत्सुतो येन शाबस्ती निर्ममेपुरा बृहदश्वस्तु शाब-
स्तिस्ततः कुवलयश्चकः २१ यः प्रियार्थमुतकस्य धुंधुनामासुरं बली स्तानामेकविंशत्यासहस्रैरहन हतः २२ धुं-
धुमार इतिख्यातस्तत्सुतास्ते च जज्वलुः धुंधो मुखगानिना सर्वत्रय एवावशेषिताः २३ दृढाश्वः कपिलाश्वश्च भद्राश्व-
इति भारत दृढाश्वपुत्रो हर्यश्वो निकुमस्तत्सुतः स्मृतः २४ बर्हणाश्वो निकुमस्य कृशाश्वोऽथास्य सेनजित् युवना-
श्वो भवत्तस्य सोनपत्यो वनंगतः २५ भार्या शतेन निर्विण्णः ऋषयोऽस्य कृपालवः इष्टिं स्मवर्तयान् चक्रुरे द्रोते स समाहि-
ताः २६ राजा तद्यज्ञसदनं प्रविष्टो निशितर्षितः दृष्ट्वा शयानान् विप्रान्स्तान् पपौ मंत्रजलं स्वयम् २७ उत्थितास्ते नि-
शम्याथ व्युदकं कलशं प्रभो पप्रच्छुः कस्य कर्मदपीतं पुंसवनं जलम् २८ राज्ञा पीतं विदित्वाऽथ ईश्वरप्रहिते जते ई-
श्वराय नमश्चक्रुरहो देव बलं बलम् २९ ततः काल उपावृत्ते कुक्षिं निभिद्य दक्षिणम् युवनाश्वस्य तनयश्चक्रवर्ती
जजान ह ३० कंधास्यति कुमारो यस्तन्यरो रूयते मृशम् मांधाता वत्समारो दारिती द्रो देशिनी मदात् ३१ नममा-
रुपिता तस्य विप्रदेव प्रसादतः युवनाश्वोऽथ तत्रैव तपसा सिद्धिमन्वगात् ३२ त्रसदस्युरिति षड्विः अंगहेराजन् यस्मान्मांधातुर्दस्यव उद्दि-
वै यस्माच्च संति ह्रदिग्ना दस्यवो रावणादयः ३३

जलार्थं प्रविष्टः मंत्राभिर्मंत्रितं जलं पत्यै देयं स्वयं पपौ २७ व्युदकं निरुदकं पुंसवनं पुत्रोत्प-
त्तिकारणम् २८ अहो देव बलमेव मुखं बलं पुरुष बलं तु न किंचिदिति वदंतः ईश्वराय नमस्कारं चक्रुः २९ ३० अयं कंधास्यतीति पास्यतीति दुःस्वि-
तौ विप्रैः उक्ते सति तस्यामिष्ट्या माराधित इन्द्रो मांधाता पाता हे वत्समारो दारिती ब्रुवन् देशिनीं तर्जनीं मदादित्यर्थः ३१ तस्य पिता युवनाश्वो भिन्न कु-
क्षिरपि नममार किंतु कालांतरे तपसा सिद्धिमन्वगात् ३२ मांधातुर्महिमानमाह त्रसदस्युरिति षड्विः अंगहेराजन् यस्मान्मांधातुर्दस्यव उद्दि-
ग्नाः कंपिताः संतप्य संति अत इन्द्रो यस्य त्रसदस्युरिति नाम विदधौ समांधाता अवनीमेकः शशांसेत्युत्तरेणान्वयः ३३ ६२ ६२ ६२

अच्युतस्य तेजसा अपच्युततेजसेति वा ३४ आत्मविदपि सः यज्ञं विष्णुमीजे तमेव विशिनष्टि सर्वदेवमयमिति सार्द्धेन ३५ ३६ प्रतितिष्ठति
असंगच्छति ३७ ३८ प्रसंगात्सौमरेश्वरितमाह तेषामितियावत्समाप्ति तेषां स्वसारः मां धातुः कन्याः ननु महातापसस्य कुतो विवाहप्रसं-
गः कथं वाजराजर्जरंतराजकन्यावद्विरेतदाह यमुनांतर्जल इति षड्विः ३९ नृपं मां धातारम् ४० सोऽपि मां धाता स्वयं वरे कामं गृह्यतामित्याह
सविप्रः स्त्रीणामपियं मां विचिंत्यानेनाहं प्रत्युक्तोऽत आत्मानं तथा साधयिष्यामीति व्यवसितः निश्चितवानिति द्वयोरन्वयः अपि यत्वे हेतुः जर-

यौवनाश्वोऽथ मां धाता चक्रवर्त्यवनीं प्रफः सप्तद्वीपवती मेकः शशासाच्युततेजसा ३४ ईजे च यज्ञं क्रतुभिरात्म
विदूरिदक्षिणैः सर्वदेवमयं देवं सर्वात्मकमतीन्द्रियम् ३५ द्रव्यं मंत्रो विधिर्यज्ञो यजमानस्तथा त्विजः धर्मो देशश्च का-
लश्च सर्वमेतद्यदात्मकम् ३६ यावत्सूर्य उदेति स्म यावच्च प्रतितिष्ठति सर्वतत्तयौवनाश्वस्य मां धातुः क्षेत्रमुच्यते
३७ शशाविंदोर्दुहितरि विदुर्मह्यमधो नृपः पुरुकुत्समंबरीषमुचुकुदच योगिनम् ३८ तेषां स्वसारः पंचाशत्सो-
भरिवद्विरेपतिम् यमुनाऽतर्जले मग्नस्तप्यमानः परतप ३९ निर्वृत्तिमीनराजस्य वीक्ष्य मैथुनधर्मिणः जात-
स्पृहो नृपविप्रः कन्यामेकामयाचत ४० सोऽप्याह गृह्यतां ब्रह्मन् कामं कन्या स्वयं वरे सविचिंत्यापियं स्त्रीणां जरदो-
ऽयमसंमतः ४१ बलीपालित एजल इत्यहं प्रत्युक्ताह तः साधयिष्ये तथात्मानं सरस्त्रीणामपीप्सितम् किंपुन-
र्मनुजेंद्राणामिति व्यवसितः प्रभुः ४२ मुनिः प्रवेशितः क्षत्राकन्याऽतः पुरमृद्धिमत् वृत्तश्च राजकन्याभिरेकः पंचाश-
तावरः ४३ तासां कलिरभूत् प्रभूयास्तदर्थः पाह्य सोहृदम् ममालुरूपो नायवृद्धितितद्रुतचेतसाम् ४४ सबहुचस्ताभिर-
पारणीयतपः श्रियाऽनर्घ्यपरिच्छदेषु गृहेषु नानोपवनामलाभः सरस्ससौगंधिकाननेषु ४५

गेवृद्धः ४१ बलीभिर्युक्तः पालितश्चाण्डकः कंपमानशिराः तापसत्वादिना वा असंमतोऽहमिति कृत्वा तथेत्यस्य प्रपंचः सरस्त्रीणामपीप्सि-
तं किंपुनर्मनुजेंद्राणां याः स्त्रियः तासामिति ४२ ततः किंवृत्तं तदाह मुनिरिति द्वाभ्याम् क्षत्राप्रतिहारेण पंचाशताऽपिराजकन्याभिः स एक एव
वरो वृत्तः ४३ ४४ तस्य गार्हस्थ्यं वर्णयति स इति चतुर्भिः बहुच इति मंत्रसामर्थ्यमुक्तम् ताभिः सहरेम इत्युत्तरेणान्वयः करेमे अपार-
णीयं दुरंतं यत्तपः तस्य श्रिया समृद्ध्या अनर्घ्याः परिच्छदायेषु तेषु गृहेषु तथा नानाविधेषु पवनेषु च अमलान्यभांसि येषां तेषु सरः स्रुच कथं-
भूतेषु सौगंधिकानां कल्हाराणां च काननानिस्तोमायेषु ४५

कथं भूतेषु गृहादिषु स्वलंकृताः स्त्रियः पुरुषाश्च येषु अनुगायंतो द्विजाश्च पक्षिणः भृंगाश्च बंदिनश्च येषु कथं भूतः महाः हेश्यादिभिरुपलक्षि-
तः सन् ४६ स्तंभंगवर्गम् ४७ आज्यस्तोकैर्युतविंदुभिः ४८ इदानींतस्यानुतापपूर्वकं वानप्रस्थाश्रममाह सकदाचिदितिसप्तभिः आत्मनः मन-
सः हेतोः आत्मनोऽपन्हवंतपोहानिंददर्श ४९ संश्र्वासौचरितव्रतश्च योऽहंतस्य ब्रह्मतपः ५० मिथुनव्रतिनां दांपत्यधर्मवतां चेत् यदि प्रसंगः तर्हि
तद्वृत्तिषु ईश्वरार्थधर्मपरेष्वेव कार्य इति शेषः ५१ संगज्जातं दोषं प्रपंचयति एक इति पंचाशताभार्याभिः संबन्धात् पंचाशत् आसमभूवमित्यर्थः

महाः हेश्यासनवस्त्रभूषणस्नानानुलेपाभ्यवहारमाल्यकैः स्वलंकृतश्च पुरुषेषु नित्यदोरेमोऽनुगायत् द्विजभंगव-
दिषु ४६ यद्वाहस्थ्येतुसंवाक्ष्यसप्तद्वीपवतीपतिः विस्मितः स्तंभमजहात्साविभोमश्रियाः न्वितः ४७ एवगृहेष्वभिरतो
विषयान् विविधैः सुरैः सेवमानो न चातुष्यदाज्यस्तोकैरिवानलः ४८ सकदाचिदुपासीन आत्मा पन्हवमात्मनः ददर्श बह्व-
चाचार्योमीनसंगसमुत्थितम् ४९ अहो इमं पश्यतमे विनाशं तपःस्विनः सच्चरितव्रतस्य अंतर्जलेवारिचरप्रसंगात् प्रच्या-
वितं ब्रह्मचिरं धृतं यत् ५० संगं त्यजेत मिथुनव्रतिनां मुमुक्षुः सर्वात्मनानां विस्मृजेद्दहिरिंद्रियाणि एकश्चरन् रहसि चित्त-
मनंतर्दशोयुं जीततद्वृत्तिषु साधुषु चेत् प्रसंगः ५१ एकस्तपस्य ह मया भसिमल्यसंगात् पंचाशदासमुत्पंचसहस्रसर्गः नां
तं ब्रजाम्बुभयकृत्य मनोरथानां मायागुणैर्हृतमतिविषयेऽर्थभावः ५२ एवमसन्नगृहे कालं विरक्तो न्यासमास्थितः क-
नंजगामानुययुस्तत्पत्न्यः पतिदेवताः ५३ तत्र तस्मात्पस्तीक्ष्णमात्मकर्षणमात्मवान् सहैवाग्निभिरात्मानं युयोजपर-
मात्मानि ५४ ताः स्वपत्न्यमहाराज निरीक्ष्याध्यात्मिकांगतिम् अन्वायुस्तत्प्रभावेन अग्निं शांतमिवाग्निषः ५५ इति
श्रीभागवते म० नवमस्कंधे सौभार्याख्यानो षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीशुक उवाच मां धातुः पुत्रप्रवरो योऽवरीषः प्रकी-
र्तितः पितामहेन प्रवृत्तो यो वनाश्वश्च तत्कृतः १ ततश्च सुतैः पंचसहस्रसर्गा आसंप्रत्येकं तासु पुत्रशतरूपेणोत्पत्तेः उभयकृत्यानि

ऐहिकपारत्रिकाणिकर्माणि तद्विषयाणां मनोरथानाम् अर्थभावः पुरुषार्थबुद्धिमान् ५२ न्यासोऽत्र संगत्याग एव वानप्रस्थधर्म इत्यर्थः ५३ ५४
अध्यात्मिकांगतिं ब्रह्मणिलयम् ५५ इति नवमस्कंधे टीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ मां धातुरन्वयः प्रोक्तः सप्तमेयत्र गीयते पुरुकुत्सस्य चारव्या-
नं हरिश्चंद्रस्य चोत्तमम् १ पुत्रप्रवरः पुत्रश्रेष्ठः स पितामहेन युवनाश्वेन प्रवृत्तः पुत्रत्वेन स्वीकृतः अतएव तस्य मां धातुप्रवर्ग्यत्वम् तत्कृतः
अवरीषस्य सुतः १ ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

इमे यौवनाश्रवां वरीषहारीतामां धातृगोत्रस्य प्रवराः अवांतरविशेषप्रवर्तकाः यद्वा यौवनाश्रवविशेषणं पितामहेन मां धात्रा सह आर्षेयवरणे प्र-
वृत्तः मां धाता प्रवरो येषां ते इमे अं वरीष यौवनाश्रवहारीताः यथा हाश्रवलायनः हरितकुत्सपिंगदर्भभैमगवानामंगिरसां वरीष यौवनाश्रवेति-
मां धातारं है कै ब्रुवते अतीत्यांगिरसं मां धात्रं वरीष यौवनाश्रवेतीति पुरुकुत्सस्य वंशं कथयिष्यन्मादौ तावत्तस्य विवाहं प्रभावं चाह उरगैर्भ्रा-
तृभिर्यादत्तानमदातया २ वध्यान्वधाहन् ३ सच पुरुकुत्सो नागाह्वध्वरो भूत् वरमाह इदं नर्मदयारसातलानयनादिकं स्मरतां सर्पादि-
भयमिति देहकृत्पितात्रसहस्योः सुतो नरण्य इत्यर्थः त्रयः शंकवद्वदुःखहेतवो दोषाय स्यात्सौत्रिशंकुः तदुक्तं हरिवंशोपितुश्चापरितोषेण गु-

हारीतस्तस्य पुत्रोऽभूत् मां धातृप्रवरा इमे नर्मदाभ्रातृभिर्दत्ता पुरुकुत्साय योरगैः २ तयारसातलं नीतो मज्जगेंद्रप्र-
युक्तया गंधवानिवधीत्तत्र वध्यान्वधे विष्णुशक्तिधृक् ३ नागाह्वध्वरः सर्पादिभयस्मरतामिदम् असहस्यः पौरुकु-
त्सो यो नरण्यस्य देहकृत् ४ हर्यश्वस्तत्कृतस्तस्मादरुणोऽथ निबन्धनः तस्य सत्यव्रतः पुत्रस्त्रिशंकुरिति विश्रुतः ५
प्राप्तः श्वाङ्गलताशापात् गुरोः कौशिकतेजसा सशरीरोगतः स्वर्गमद्यापि दिवि दृश्यते ६ पातितो वाक्कशिरा देवैस्तेनै-
वस्तंभितो बलात् त्रैशंकवो हरिश्चंद्रो विश्वामित्रवसिष्ठयोः यन्निमित्तमभूद्दक्षिणोर्बहुवार्षिकम् ७ सोऽनप-
त्यो विषण्णात्मानारदस्योपदेशतः वरुणशरणं यातः पुत्रो मे जायतां प्रभो ८ यदि वीरो महाराज तेनैव त्वां यजे इति त-
थेति वरुणेनास्य पुत्रो जातस्तुरोहितः ९ जातः सुतो ह्यनेनांगमायजस्वेतिसोऽब्रवीत् यदा पशुर्निर्दशः स्यादथ मेध्यो
भवेदिति १० निर्देशो च स आगत्य यजस्वेत्याह सोऽब्रवीत् दंताः पशोर्यज्जायेरन्नथ मेध्यो भवेदिति ११

रोर्दोग्धीवधेन च अ

प्रोक्षितोपयोगाच्च विविधस्ते व्यतिक्रम इति ५ परिणीयमानविप्रकन्याः पहरणात् कुन्दस्य गुरोः पितुः शापात् कौशिकस्य विश्वामित्रस्य तेजसा प्रभावे-
न ६ तेनैव कौशिकेन पक्षिणोः आडीबकयोः विश्वामित्रो राजसूयदक्षिणाच्छलेन हरिश्चंद्रसर्वस्वमपहत्य यातयामास तच्छ्रुत्वा कुपितो वसिष्ठोऽपि-
विश्वामित्रं त्वमाडीभवेति शशाप सोऽपित्वं बको भवेति वसिष्ठं शशाप तयोश्च युद्धमभूदिति प्रसिद्धम् ७ हरिश्चंद्रो ह वै धस एस्त्वा कौराजा पुत्र आसेत्यादि-
श्रुतिप्रसिद्धं हरिश्चंद्रस्य चरितमाह सोऽनपत्य इत्यादियावत्समाप्ति कथं शरणं यातस्तदाह पुत्रो मे जायताम् ८ यदि वीरः पुत्रो मे जायेत तर्हि तेनैव पुरुष-
पशुना त्वां यजेयामीति भाषया तथेत्कृत्तवता वरुणेन निमित्तेनास्य रोहितो नाम पुत्रो जातः ९ जाते पुत्रे स वरुणो जातः सुतो मामनेन यजस्वेत्यब्रवीत् य-

१२ १३ राजन् हेवरुणराजन्यः पशुः यदासान्नाहिकः कवचसंबद्धारः संग्रामसमर्थः अथतदाशुचिः १४ इत्येवंतंतंकालवंचयताराज्ञाउक्तः या
र्थितोदेवोवरुणः तंतंकालंप्रत्येक्षतेत्यर्थः १५ चिकीर्षितमात्मनापशूनावरुणयजनम् १६ ततश्चकुपितेनवरुणेनग्रस्तम् अतएवजातंमहदुदरं
यस्यतंपितरंश्रुत्वा १७ समांवर्षम् १८ द्वितीयेचवर्षेचृत्रहाअभ्येत्याभ्येत्यतथैवतंप्रत्यषेधन्किंचित्किंचिदाह १९ २० २१ वरुणेनमुक्तमुदरंय

जातादंतायजस्वेतिसप्रत्याहाथसोऽब्रवीत् यदापतंत्यस्यदंताअथमेध्योभवेदिति १२ पशोर्निपतितादंतायज
स्वेत्याहसोऽब्रवीत् यदापशोःपुनर्दंताजायन्तेऽथपशुःशुचिः १३ पुनर्जातायजस्वेतिसप्रत्याहाथसोऽब्रवीत् सान्ना
हिकोयुदारराजन्नराजन्योथपशुःशुचिः १४ इतिपुत्रानुरागेणस्नेहयंत्रितचेतसा कालवंचयतातंतमुक्तोदेवस्तमेक्ष
त १५ रोहितस्तदभिज्ञायपितुःकर्मचिकीर्षितम् प्राणप्रोक्कधनुःपाणिररण्यप्रत्यपद्यत १६ पितरंवरुणग्रस्त
श्रुत्वाजातमहोदरम् रोहितोग्राममेयायतमिंद्रःप्रत्यषेधत १७ १८ मेःपर्यटनंपुण्यतीर्थक्षेत्रनिषेवणैः रोहिता
यादिशच्छक्रःसोऽप्यरण्येवसत्समाम् १८ एवद्वितीयेतृतीयेचतुर्थेपंचमेतथा अभ्येत्याभ्येत्यस्थविरोविप्रोभूः
त्वाहचृत्रहा १९ षष्ठसंवत्सरंतत्रचरित्वारोहितःपुरीम् उपवजन्नजीगृत्तादिक्रीणान्मध्यमंसकतम् २० शुनःशोफं
पशोपित्रेप्रदायसमवदत ततःपुरुषमेधेनहरिश्चंद्रोमहायशाः २१ मुक्तोदरोऽयजद्देवान्वरुणादीन्महत्कथः
विश्वामित्रोभवत्तस्मिन्होताचाध्वर्युरात्मवान् २२ जमदग्निरभूद्ब्रह्मावसिष्ठोऽयास्यसामगः तस्मैतुष्टोददावि
द्रःशातकोभमयंरथम् २३ शुनःशोफस्यमाहात्म्यमुपरिष्ठात्प्रचक्ष्यते सत्यसारांधृतिदृष्ट्वासभार्यस्यचभूपतेः
२४ विश्वामित्रोभूशंप्रीतोददावविहतांगतिम् मनःपृथिव्यांतामद्भिस्तेजसापोऽनिलेनतत् २५ रवेवायुंधोरयस्त
चभूतादौतंमहात्मनि तस्मिन्ज्ञानकलाध्यात्वातयाऽज्ञानंविनिर्दहन् २६ स्यमहत्कथकथायस्यसः २२ आत्मवान्जमदग्निर

ध्वर्युरभूत् अयास्योमुनिः सामगउद्गाताअभूदित्यर्थः २३उपरिष्ठात् विश्वामित्रकृतारव्यानप्रसंगेन २४ अविहतांगतिंज्ञानम् तामेवगतिमाह
सान्द्राभ्याम् नमःपृथिव्यांधारयन्ज्ञानकलाध्यात्वातयाअज्ञानंविनिर्दहन् तांचहित्वासुक्तामुक्तबंधनःतस्यावित्यन्वयः मनोमूलोहिसंसारः म
नश्चान्मयमन्मयं हिंसोम्यमनइतिश्रुतेः अतोऽन्नशब्दवाच्यायांपृथिव्यांमनोधारयन् एकीकुर्वन्तांपृथिवीमद्भिरेकीकुर्वन् अपस्तेजसा
तत्तेजोऽनिलेन २५ तंचरवेआकाशेतच्चभूतादावहंकारेतंचभूतादिमहंकारंमहात्मनि महत्तत्वेतस्मिन्विषयाकारव्यावर्त्यज्ञानकलाज्ञानांशमात्मत्वे
नध्यात्वातयाध्यानवृत्तिरूपयाआत्मावरकमज्ञानंविनिर्दहन् २६

निर्वाणस्वरसंविदातांचहिलासुक्तबंधः सन् अनिर्देश्येनाप्रतर्क्येणस्वेनस्वभावेनस्वस्वरूपेणतस्थौ २७ इतिनवमस्कंधेटीकायांसप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमेरोहितस्योक्तोवंशोयत्राभवन्नृपः सगरः कपिलाक्षेपात् निर्दग्धायस्यसूनवः १ चंपस्तस्मादभूत् येनचंपापुराणिर्मिता अतः चंपातु सुदेवः १ हताभूर्यस्य २ और्वेणक्रविणा आत्मानंदेहंप्रजावंतंसगर्भम् ३ गरोविषम् तेनगरेणसहैवजातः ४ ५ गुरुवाक्येन और्ववचनेनकांश्चिदहलैवविकृतवेषिणश्चक्रे तदेवाह मुंडानितिमुक्तकेशान् अर्द्धमुंडितांश्च ६ ७ और्वेणोपदिष्टोयोगउपायस्तेन ८ तस्य

हिलातांस्वेनभावेननिर्वाणस्वरसंविदा अनिर्देश्याप्रतर्क्येणतस्थौविध्वस्तबंधनः २७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेहरिश्चंद्रोपाख्याननामसप्तमोऽध्यायः ७ श्रीशुकउवाच हरितोरोहितसुतश्चपस्तस्मादिनिर्मिता चंपापुरीसुदेवोतोविजयोयस्यचात्मजः १ भरुकस्तत्कृतस्तस्मात्तृकस्तस्यापिबाहुकः सोऽरिभिर्हृतभूराजासभायोवनमाविशत् २ दृढतपंचताप्राप्तमहिष्यनुमरिष्यता और्वेणजानतात्मानंप्रजावंतंनिवारिता ३ आज्ञायास्यैसपत्नीभिर्गरोदतोऽधसासह सहतेनैवसंजातः सगरारव्यामहायशाः ४ सगरश्चक्रवर्त्यासीत्सागरोयत्कृतैः कृतः यस्तालजघान्यूवनानूशकान्हेहयबबूरान् ५ नावधीतगुरुवाक्येनचक्रेविकृतवेषिणः मुंडान्श्मश्रुधरान्कांश्चित्सुक्तकेशाद्वमुंडितान् ६ अनंतवाससः कांश्चिदबहिर्वाससोपरान् सोऽश्वमेधैरयजतसर्ववेदसरात्मकम् ७ और्वोपदिष्टयोगेनहरिमात्मानमीश्वरम् तस्यात्सृष्टपुत्र्यज्ञहाराश्वपुरदरः ८ सुमत्यास्तनया दृताः पितुरादेशकारिणः हयमन्वेषमाणस्तसमंतान्परवनन्महीम् ९ प्रागुदीच्यादिशिहयददृशुः कपिलांतिके एषवाजिहरश्चौर आस्तेमीलितलोचनः १० हन्यतां हन्यतां पाप इतिषष्टिसहस्रिणः उदायुधा अभिययुरुन्मिषेत दामुनिः ११ स्वशरीराग्निनातावन्महेद्रहतचेतसः महद्वातिक्रमहताभस्मसादभवत्सणात् १२ नसाधुवादोमुनि कोपभर्जितानृपद्रपुत्रा इतिसत्त्वधामनि कथंतमोरोषमयविभाव्यतेजगत्यवित्रात्मनिरखेरजोभुवः १३ हेमार्यैस्समतिः केशि

नीचतत्रसुमत्याः पुत्राणांप्रभावंमृत्कंचाह सुमत्या इतिषड्विः ९ १० एषवाजिहर इतिब्रुवंतो अभिययुः षष्टिसहस्राणिपरिच्छेदकतयासंतियेषाम् ७ न्मिषेष्टलोचनोन्मीलनंचकार ११ १२ केचित्तुकपिलस्यकोपाग्निनादग्धा इतिवर्णयंतितन्निराकरोतिनेति कुतइत्यतआह सत्त्वधामनिशुद्धसत्त्वमूर्तौजगतः पवित्रः शुद्धिकरः आत्मायस्यतस्मिन्कथंविभाव्यतेसंभाव्यते असंभावनायांदृष्टांतः सुवोरजः खेकथंभाव्यते इति १३ ७२ ७३

किंच यस्य येन ईरिता प्रवर्तिता तस्य विपश्चितः सर्वज्ञस्य कथं पृथङ्मतिः अरिभिर्नादिभेददृष्टिः १४ तदेवं समत्याः पुत्रेषु मृतेषु केशिन्याः पात्रेणाप्रवः
समानातः पितृव्योद्धरणप्रयत्नः कृत इति दर्शयितुमाह योऽसमंजस इति उक्तः केवलमज्ञैः वस्तुतस्तु समंजस एव स तु केशिन्याः सुतः क्षेत्रज्ञस्तमिव प्र
तीतं वारयति तस्यैव नृपस्यात्मनः देहाज्जातः १५ तस्य कथामाह चतुर्भिः असमंजसः पुरा पूर्वजन्मनियोगी सन् संग्राहेतोः योगाद्विचालितः १६
अतदानीं जाति स्मरः सन् संग्रहपरिहाराय जनमुद्देजयन् लोके गार्हितं ज्ञातीनां च विप्रियं कर्माचरन् क्रीडतो बालान् सरस्यां प्रास्यत् प्राक्षिपदिति
द्वयोरन्वयः १७ एवं विधंरुतं कर्म यस्य सः १८ १९ पितृव्यख्यातमनुयः पंथाः तं ययौ भस्मांति भस्मसमीपे २० अजानंतोऽवजानंतोऽप्यनुकंप्या
द्वयोरन्वयः १७ एवं विधंरुतं कर्म यस्य सः १८ १९ पितृव्यख्यातमनुयः पंथाः तं ययौ भस्मांति भस्मसमीपे २० अजानंतोऽवजानंतोऽप्यनुकंप्या

यस्यैरिता सांख्यमयी दृढे हनौर्यया मुमुक्षुस्तस्मिन्नेदुरत्ययम् भवार्णवं मृत्युपथं विपश्चितः परात्मभूतस्य कथं पृथ
ङ्मतिः १४ योऽसमंजस इत्युक्तः सर्वकेशिन्यान्प्रात्मजः तस्य पुत्रोऽश्वमान्नामपितामह इति रतः १५ असमंजस आ
त्मानं दर्शयन् न समंजसम् जातिस्मरः पुरा संग्राहयोगी योगाद्विचालितः १६ आचरन् गार्हितं लोके ज्ञातीनां कर्म विप्रिय
म् सरस्यां क्रीडतो बालान् प्रास्यदुद्देजयन् जनम् १७ एवंरुतः परित्यक्तः पित्रास्नेहमपोह्य वै योगैश्चर्येण बाला
स्तान् दर्शयित्वा ततो ययौ १८ अयोध्यावासिनः सर्वे बालकान् पुनरागतान् दृष्ट्वा विमिस्मिरे राजनराजाश्चाप्यन्यत
प्यत १९ अंशुमानो दितो राजा तुरंगान्वेषणे ययौ पितृव्यख्यातानुपथं भस्मांति ददृशे हयम् २० तत्रासीनं सुनिवी
क्ष्य कपिलारण्यमधोक्षजम् अस्तौत्समाहितमनाः प्रांजलिः प्रणतो महान् २१ अंशुमान उवाच न पश्यति
त्वां परमात्मनो जनो न बुध्यते द्यापि समाधियुक्तिभिः कुतोऽपरे तस्य मनः शरीरधी विसर्गसृष्ट्यावयमप्रकाशाः २२
ये देहभाजस्त्रिगुणप्रधाना गुणान्विपश्यंत्युतया तमश्च यन्माययामोहितचेतसस्तो विदुः स्वसंस्थानवहिः प्रकाशाः २३

वयंत्विति तुष्टावषड्विंशतिगणमंशमानेवमाशयः २१ अजनः अजः ब्रह्माऽपित्वा मद्यापि न पश्यति न च बुध्यते कथं भूतम् आत्मनः स्वस्मात्परं परमेश्वरम्
कैर्हेतुभिः समाधियुक्तिभिः समाधिनाऽप्यपरोऽक्षं न पश्यति युक्तिभिः परोऽक्षमपि सम्यग्बुध्यते इत्यर्थः अपरे अर्वाचीनास्तत्कुतस्त्वां पश्येयुः अ
र्वाचीनत्वे हेतुः तस्य ब्रह्मणः मनश्च शरीरं च धीश्च सत्त्वतमोरजः कायो गिताभिर्ये विविधा देवतिर्यङ्मूराणां सर्गाः तेषु सृष्टाः तत्रापि वयमप्रकाशाः अ
ज्ञाः कुतः परयामेत्यर्थः २२ अपरे तर्हि किं पश्यंति तदाह ये देहभाजस्ते स्मिन्सम्यक्स्थितमपि त्वानविदुः किंतु गुणानेव विपश्यंति अथवानगुणा

न अपितु तम एव पश्यंति यतस्त्रिगुणानुद्धरेव प्रधानं येनाम तो बाहरेव प्रकाशो ज्ञानं येनाम बुद्धिपरतं च तया जायत्स्वमयो विषयान् पश्यंति सत्त्वतो
तम एव केवलं ननु निर्गुणं त्वाम् सर्वत्र हेतुः यत्पतः तस्य तव माययेति वामो हितं चेत्तो येषां ते २३ तथाऽप्यहं विचारेण जास्यामीति चेत्तत्राह तं त्वाम
हं विमूढः कथं परिभाषयामि विचारयामि कथं भूतम् ज्ञानघनं शब्दज्ञानमूर्तिम् स्वत एव प्रध्वस्तो मायागुणनिमित्तो भेदमोहो येषां तैर्विभाव्यं विचिं
त्यम् अयं भावः ज्ञानघनत्वात् न तावत् ज्ञानविषयत्वं विचारविषयत्वेऽपि मायागुणैरभिभूतोऽहं न विचारे समर्थ इति २४ हे प्रशान्तस्मात्त्वां पुरु
षं पुराणं केवलं न मामेव न्वयः पुराणपुरुषत्वे हेतुः मायायाः गुणाः कर्माणि च विश्वसृष्ट्यादीनां लिंगानि च ब्रह्मादिरूपाणि यस्य तम् प्रशान्तत्वे हेतुः

तं त्वामहं ज्ञानघनं स्वभावप्रध्वस्तमायागुणभेदमोहैः सनन्दनाद्यैर्मुनिभिर्विभाव्यं कथं हिमूढः परिभाषयामि २४ प्रशां
तमायागुणकर्मलिंगमनामरूपं सदसद्विमुक्तम् ज्ञानोपदेशाय गृहीतदेहं न मामहं त्वां पुरुषं पुराणम् २५ त्वन्मायार
चित्ते लोके वस्तु बुद्ध्या गृहादिषु भ्रमंति कामलोभेष्वामोहविभ्रात चेतसः २६ अद्य नः सर्वभूतात्मनः कामकर्मद्विधाश
यः मोहपाशो दृढश्छिन्नाभगवन्स्तव दर्शनात् २७ श्रीशुक उवाच इत्यंगीतानुभावस्तं भगवान्कपिलो मु
निः अंशमन्तमुवाचे दमनुगृह्य धियानृप २८ श्रीभगवानुवाच अश्वोऽयं नीयतां वत्सपितामहपशुस्तव इ
मे च पितरो दग्धा गंगाऽभ्योऽहं तिनंतरत् २९ तं परिक्रम्य शिरसा प्रसाद्य हृयमानयत् सगरस्तेन पशुना क्रतुशेषं समा
पयत् ३० राज्यमशमतिन्यस्य निस्पृहो मुक्तबंधनः और्वोपदिष्टमार्गेण लभे गतिमनुत्तमां ३१ इति श्री
भागवते महापुराणे नवमस्कन्धे सगराचार्याने अष्टमोऽध्यायः ८

सदसद्वां कार्यकारणाभ्यां पुण्यपापाभ्यां वा विमुक्तम् अतः
अनामरूपम् तत्तत्कृतनामरूपमन्यम् किंतु ज्ञानोपदेशाय गृहीतः प्रकटितो देहः शुद्धसत्त्वमूर्तिर्येन तम् यदा हे प्रशान्तमायेति हे अगुणोति
च संबोध्य कर्मभिः सृष्ट्यादिकार्यैर्लिंगानियस्येति योज्यम् यदा प्रशांता मायागुणादयो यस्मिन् इत्येकमेव पदम् २५ स्वभावं श्लाघते त्वन्माये
ति श्लाघाम् कामादिभिर्विभ्रातानि चेतांसि येषां ते इमे सर्वे गृहादिषु भ्रमंति २६ हे सर्वभूतात्मनः अस्माकं लक्ष्मण्यैव यद्विदितं त्वद्वर्शनाद
तिदृढोऽपि मोहमयः पाशः छिन्नः कथं भूतः कामादीनामाशयः आश्रयः त्वत्प्रसादेन कृतार्थः स्मीत्यर्थः २७ २८ अश्वं लब्ध्वाऽपि साकांक्षं प्र
त्याह इमे चेति २९ तं परिक्रम्येति शुककोक्तिः ३० ३१ इति नवमे टीकायां अष्टमोऽध्यायः ८ ६३ ६४ ६५

नवमेऽश्रुमतीवंशः स्वदांगावधिचर्ष्यते गंगाभूतलमानिन्येयस्य पौत्रो भगीरथः १ यथा सगरः पौत्राय राज्यं दत्त्वा तपस्तेपेतथा अशक्तमाश्रयः पु-
त्राय राज्यं दत्त्वा महान्तं कालं तपस्तेपेदिति चकार स्यार्थः नाशक्रोत् गंगामानेतुमिति शेषः संस्थितः मृतः १ कालं मृत्युमेयिवान् प्राप्तः २ तं पत्यात्मानं
दर्शयामास तेवरदाऽस्मीति गंगयोक्तः सनूस्वमभिप्रायं पूर्वजोद्धरणं शशंसकथयामास ३ आह गंगा कोऽपि गगनात्पतंत्यामेवे गंधारयिताधारयि-
ष्यति ४ किंच आभूजंति क्षालयिष्यंति तत्रोपायौ विचिंत्यताम् ५ अयं भिनत्तीति अयं भित्तिरुहिरः आस्ते अतः अयं हरंति हरिष्यंति ६ आत्मा क-
थं मृतः यस्मिन्निदं विश्वमोतं प्रथितमूर्ध्वतंतुषु शादीपट इव प्रोतं चतिर्यकुतंतुषु पट इव असौ सर्वाधारस्त्वद्देगंधारयिष्यतीत्यर्थः ७ इत्येवं गंगा सु-

श्रीशुक उवाच अंशुमाश्रयतपस्तेपे गंगानयनकास्यया कालं महान्तं नाशक्रोत्ततः कालेन संस्थितः १ दिलीपस्तत्सु-
तस्तद्दशक्तः कालमेयिवान् भगीरथस्तस्य पुत्रस्तेपे ससुमहत्तपः २ दर्शयामास तं देवी प्रसन्नावरदाऽस्मिन् इत्युक्तः
स्वमभिप्रायं शशंसावनतो नृपः ३ कोऽपि धारयितावेगं पतंत्यामे महीतले अन्यथा भूतलं भित्तिवत् नृपयास्येरसातलम् ४
किंचाहं न भुवं यास्ये न रामय्याभूजं लघम् भूजामितदयं कुत्र राजंस्तत्र विचिंत्यताम् ५ भगीरथ उवाच साधवो न्या-
सिनः शांता ब्रह्मिष्ठा लोकपावनाः हरत्ययं तं गसंगात्ते चास्ते ह्ययं भिद्धारिः ६ धारयिष्यति ते वेगं रुद्रस्त्वात्मा शरीरिणाम्
यस्मिन्नोतमिदं प्रोतं विश्वं शादीव तंतुषु ७ इत्युक्त्वा स नृपो देवतपसाऽतोषयच्छिवम् कालेनाल्पीयसाराजन्तस्येशः स
मतुष्यत ८ तथोति राजाऽभिहितं सर्वलोकहितः शिवः दधाराय हितो गंगापादपूतजलाहरेः ९ भगीरथः सराजर्षिर्निन्ये
भुवनपावनीम् यत्र स्वपितृणां देहा भस्मीभूताः स्मरन्ते १० रथेन वायुवेगेन प्रयांतमनुधावती देशान्पुनंती निदग्धा
नासिंचत्स गरात्मजान् ११ यज्जलस्पर्शमात्रेण ब्रह्मदेहं हता अपि सगरात्मजा दिवं जग्मुः केवलं देहभस्मभिः १२ भस्मी-
भूता गसंगेन सूर्याताः सगरात्मजाः किंपुनः श्रद्धया देवीये सेवंत इति तत्प्रवृत्ताः १३ न ह्यतत्परमाश्रयं स्वधुन्या यदि होदितम्
अनेतचरणो भोजप्रसूताया भवच्छिदः १४

स्नातच्छ्रुत्वेति पादे श्रावयित्वेत्यर्थः ८ राजाऽभिहितं तथेत्यंगीकृत्य हरेः पादेन पूतं जलं

यस्याः ९ १० ११ प्रसंगात् गंगामाहात्म्यमाह चतुर्भिः यत्तस्य स्याः जलस्पर्शमात्रेण तच्च केवलं देहभस्मभिरेव न साक्षात् ब्रह्मणि स्वकृतेन दंडे
न हता अपि १२ तां श्रद्धया ये सेवंत इति तत्प्रवृत्तिरिति भस्मीभूतेनांगेन यः संगस्तेन १३ १४ १५ १६ १७ १८

अनंतस्यविशेषणं संनिवेश्येति त्रैगुण्यंदेहसंबंधम् १५ १६ नलस्यसखा अयात्प्रातः तत्कृतः ऋतुपर्णस्यकृतः १७ तत्पुत्रः सौदासः १८ नरहः
नरहस्यम् १९ मृगयांचरन्कंचिद्राक्षसंजघानतस्य भ्रातरं मुमोच २० सत्प्रातापलाय्यगतः अधर्मानिष्टम्सूदः पाचकः तद्रूपधरः सनूराज्ञो गृहे
वर्त्तमानः २१ अमक्ष्यमंजसा विलोक्य एवं नरमांसव्यवहारेण २२ वसिष्ठ एव तं शापं द्वादशावार्षिकं चक्रे २३ रुशतीः ताक्षणाः अपः स्वपादयोजं
हौ नान्यत्र तत्र हेतुः दिश इति एवमनेन मित्रसहत्वमपि दर्शितम् मित्रस्य कलत्रस्य वाचः सहनात् २४ तदेवं राक्षसत्वे कल्माषां धित्वे च कार-

संनिवेश्यमनोयस्मिन् श्रद्धया मुनयोऽमलाः त्रैगुण्यंदस्य जंहित्वा सद्यो यातास्तदात्मताम् १५ श्रुतो भगीरथा
जज्ञेत तस्य नाभोऽपरोऽभवत् सिंधुद्वीपस्ततस्तस्मादयुता युस्ततोऽभवत् १६ ऋतुपर्णो नलसखो योऽश्ववि
द्यामयान्नलात् दत्त्वाऽदाहृदयं चास्मै सर्वकामस्तत्कृतः १७ ततः सुदासस्तत्पुत्रो मदयंतीपतिर्नृपः आहर्मि
त्रसहयं वै कल्माषां धिसुतं कंचित् वसिष्ठशापाद्रक्षोऽभूद नपत्यः स्वकर्मणा १८ राजो वाच किं
निमित्तो गुरोः शापः सौदासस्य महात्मनः एतद्देदितुमिच्छामः कथ्यतां नरहो यदि १९ श्रीशुक उवाच सौ
दासो मृगयां कंचिच्चरन् नरदो जघान ह मुमोच भ्रातरं सोऽथ गतः प्रतिचिकीर्षया २० सचिंतयन्नघराज्ञः सूदरूपधरो
गृहे गुरवे भोक्तुं कामाय पत्न्या निन्ये नराभिषम् २१ परिवेक्ष्यमाणं भगवान् विलोक्य भक्ष्यमंजसा राजानं मशपञ्चु
द्धारक्षो ह्येवं भविष्यसि २२ रक्षः कृतं तद्दिदित्वा च के द्वादशावार्षिकम् सोऽप्यपोऽजलिना दायगुरुं शतुंसमुद्यतः २३
वारितो मदयंत्यापो रुशतीः पादयोजं हौ दिशः खमवनी सर्वपश्यन् जीवमयं नृपः २४ राक्षसं भावमापन्नः पादकल्मा
षतागतः व्यथाय कालददृशे वनो कादपती द्विजौ २५ क्षुधात्तो जगृह विप्रतल्पत्न्या हाकृतार्थं वत् न भवान् नराक्षसः
साक्षादिक्ष्वाकूणां महारथः २६ मदयंत्याः पतिवीरनाधर्मं कर्तुमर्हसि देहि मे पत्युः कामाय अकृतार्थं पतिं द्विजम् २७
देहोऽयं भानुपौराजन् पुरुषस्याखिलार्थदः तस्मादस्य वधो वीरसर्वार्थवध उच्यते २८ एष हि ब्राह्मणो विद्वान् तपःशी
लगुणान्वितः आरिराधयिषु ब्रह्म महापुरुषसंज्ञितम् सर्वभूतात्मभावेन भूतघतार्हितं गुणैः २९

ति यदुक्तं तत्पंचयति व्यथाय काल इत्यादिना कर्मणा अग्रज इत्यंतेन वनमोको निवासो ययोः तौ वनौकसौ च तौ दंपती च पृथक् पदत्वे सकारलोप आर्षः
२५ अकृतार्थं वत् दीनवत् २६ अकृतार्थं मरुमातरतिम् २७ २८ सर्वभूतानां मात्मेति भावनया आराधयितुमिच्छुः यद्वा सर्वभूतात्मभावेन भूतेषु स्थित
मपि गुणैरंतर्हितं ब्रह्मेति संबंधः पाठांतरे अंतर्हितः सोयमित्युत्तरेणान्वयः २९ ध

३० भ्रूणस्यप्रोत्रियस्यगर्भस्यसतइतिवा वधोःगोःसतांमतोभवान् वधंकथंसाधुमन्यतइत्यर्थः ३१ क्षणमपियेनविनानजीविष्यामि सोऽयंयदि
भक्षःक्रियतेतर्हिमृतकंयथामृतप्रायांमांपूर्वमक्षय ३२ ३३ दिधिषुंगर्भाधानकर्त्तारम् ३४ आधानात्तुमैथुनात् हेअकृतप्रज्ञमृत्कर्मयाद
शितः ३५ ३६ ३७ तदेवंकर्मणाअप्रजः ३८ अविभ्रत्तदधारेत्यर्थः नव्यजायतनप्राप्तुत अतोवसिष्ठएवतस्याउदरमश्मनाजघान सउत्प

सोऽयं ब्रह्मर्षिवर्यस्तेराजर्षिप्रवराद्विभो कथमर्हतिधर्मज्ञवधंपितुरिवात्मजः ३० तस्यसाधोरपापस्यभ्रूणस्यव
ह्मवादिनः कथंवधंयथावधोर्मन्यतेसंमतोभवान् ३१ यद्ययंक्रियतेभक्षस्तर्हिमांरवादपूर्वतः नजीविष्येविना
येनक्षणंचमृतकंयथा ३२ एवकरुणामाधिप्याविलपंत्वाअनाथवत् व्याघ्रःपशमिवारवादतुसोदासःशापमोहितः
३३ ब्राह्मणीवाक्ष्यदिधिषुपुरुषादेनभक्षितम् शोचंत्यात्मानमुर्वीशमशपत्कपितासती ३४ यस्मान्मेभक्षितःपा-
पकामार्त्तायाःपतिस्त्वया तवापिमृत्कराधानादकृतप्रज्ञदर्शितः ३५ एवमिदंमहेशत्वापतिलोकपरायणा तदस्थीनि
समिद्धेनौप्रास्यभुत्तुर्गातिगता ३६ विशांपाद्वादशाब्दात्तमेथुनायसमुद्यतः विज्ञायब्राह्मणीशापंमहिष्यासनिवा
रितः ३७ तत ऊर्ध्वंसतत्याजस्त्रीसरवंकर्मणाःप्रजः वसिष्ठस्तदनुज्ञातोमदयंत्वांप्रजामधात् ३८ सावैसतसमागर्भम
विभ्रन्नव्यजायत जघ्नेऽश्मनोदरंतस्याःसोऽश्मकस्तेनकथ्यते ३९ अश्मकान्मूलकोजज्ञेयःस्त्रीभिःपरिरक्षितः ना
राकवचइत्युक्तोनिःक्षत्रेमूलकोभवत् ४० ततोदगारयस्तस्मात्पुत्राण्डविडस्ततः राजाविश्वसहोयस्यखट्वांगश्चक
वत्यंभूत् ४१ योदेवैरर्थितोदैत्यानवधीत्सुधिदुजयः सुहृत्तमायुर्ज्ञात्येत्यस्यपुरसंदधेमनः ४२ नमेब्रह्मकुलात्पाणाः
कुलदैवान्चचात्मजाः नथियोनमहीराज्यंनदाराश्चातिवह्मभाः ४३ नवात्येऽपिमतिर्मह्यमधर्मैरमतेकचित् नपश्या
म्युत्तमंश्लोकादन्यत्किंचनवस्त्वहम् ४४

नः सुतोऽश्मकः ३९ स्त्रीभिःसंवेद्यपरशरामात्परिरक्षितः अतोनारीकवचइतिउक्तः

निःक्षत्रेसतिक्षत्रवंशस्यमूलमभवत् अतोमूलकइतिचोक्तः ४० ४१ प्रसन्नैर्दैवैः वरं वृणीष्येत्कत्तेरवट्वांगेनोक्तम् प्रथमंतावन्ममायुः क
थ्यतामिति दैवैश्चोक्तंमुहूर्त्तमात्रमिति तत्ज्ञात्वादैवैर्दत्तेनविमानेनशीघ्रंस्वपुरमेत्यमनः परमेश्वरेसंदधे ४२ एतदेवस्वसाधुवृत्तानुरूपमरण
पूर्वकंतत्कृतेननिश्चयेनदर्शयति नेतिसप्तभिः कुलदैवात् ब्रह्मकुलात्सकाशात्मेपाणादयोनातिवह्मभानातिप्रियाः ४३ ४४ ४५

मह्यंममभूतभावोहरिस्तस्मिन्नेवभावनायस्यसोहंतं कामं नवृणे ४५ तत्रहेतुः यदिति विक्षिप्तानां द्रियाणि धीश्च येषां ते देवा अपि ४६ अथतस्मा
त्प्रकृत्यास्वभावेनात्मनि रूढं गुणेषु संगं विश्वकर्तुं भावेन हित्वा तमेवाहं प्रपद्ये ४७ अन्यभावं देहाद्यभिमानरूपमज्ञानं हित्वा ४८ स्वभावमेवा
हं यत्तदिति शून्यवल्कलितम् वागाद्यविषयत्वात् वासुदेव इति यंगुणंति ब्रह्मण एव भक्तास्तु ग्रहार्थमाविष्कृतं ततो वासुदेवत्वात् ४९ इ
ति नवमस्कंधे टीकायां नवमोऽध्यायः ९ दशमोऽपि ह खट्वांगवंशे श्रीरामसंभवम् तच्च रिचंचलकेशं हत्वा यो ल्यागमावधि १ खट्वांगाच्च दीर्घबा
हुः १ २ ऋषिभिर्वाल्मीकिमुख्यैर्भूरिवर्णितं लया मुहुः श्रुतम् तथाऽपि संक्षेपतः कथ्यमानं शृणु ३ ग्रंथकोटिभिराकीर्णमद्भुतं रामविक्रमम्

देवैः कामवरोदत्तो मह्यं त्रिभुवनेश्वरैः नवृणे तमहं कामं भूतभावनभावनः ४५ ये विक्षिप्तो द्रियाधियो देवास्ते स्वहृदि
स्थितम् न विदति प्रियं शश्वदात्मानं किमुता परं ४६ अथ शोभायारचितेषु संगुणेषु गंधर्वपुरोपमेषु रूढं प्रकृत्यात्म
नि विश्वकर्तुं भावेन हित्वा तमहं प्रपद्ये ४७ इति व्यवसितो बुद्धानारायणगृहीतया हित्वाऽन्यभावमज्ञानं ततः स्व-
भावमाश्रितः ४८ यत्तद्ब्रह्म परं सूक्ष्मं शून्यं शून्यकल्पितम् भगवान् वासुदेव इति यंगुणंति हि सात्वताः ४९ इति
श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे सूर्यवशानुवर्णनं नवमोऽध्यायः ९ श्रीशुक उवाच खट्वांगात् दीर्घबाहु
श्चर्युस्तस्मात्पृथुश्रवाः अजस्ततामहाराज तस्माद्दशरथाऽभवत् १ तस्यापि भगवानेष साक्षाद्ब्रह्ममयो हरिः ॐ
शांशे न चतुर्धाऽगात्पुत्रत्वं पार्थितः सुरैः २ रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नादिति संज्ञया तस्यानुचरितं राजन् ऋषिभिस्तत्त्व
दर्शिभिः श्रुतं हिवर्णितं भूरित्वया सीतापते मुहुः ३ गुर्वथेत्युत्तराज्यो व्यचरदनुवनं पद्मपद्मां प्रियायाः पाणिस्पर्शाक्ष
माभ्यां मृजितपथरुजो यो हरीद्राक्षुजाभ्याम् वैरूप्याच्छूर्पणरव्याः प्रियविरहरुषारोपितभ्रूविजृम्भस्तत्ताब्धिर्बद्धसे
तुः खलदवहनः कोशलेंद्रो वतान्नः ४

अध्यायद्वयतो वक्ष्यन्नेकश्लोके समस्यति सकोशलेंद्रः श्रीरामः नोऽस्मान् अवतात् पातु कथं भूतः यो गुर्वे
थे पितुः सत्यस्य पालनार्थं त्यक्तराज्यः सन् पद्मवदति सकुमाराभ्यां पद्माम् तदेवाह प्रियायाः पाणिनाऽपि स्पर्शेनास्ति क्षमाययोः ताभ्यां प्रतिवनं व्यच
रत् हरीद्रो हनुमान् सुग्रीवो वा अनुजो लक्ष्मणस्ताभ्यां मृजिता अपनीता पथरुजामार्गश्च मोयस्य शूर्पणख्या वैरूप्यात् कर्णनासिकाच्छेदाद्धेतोः तथा
प्रलोभितेन रावणेनापहारात् प्रियेण कलत्रेण विरहः तेन रुद्धतया आरोपितयोर्भ्रुवोर्विजृम्भेणैव त्रस्तोऽब्धिर्यस्मात् ततस्तद्विज्ञापनेन बद्धः सेतुर्येन ततः
खलारावणादय एव दवो वनं तस्य दहनः ४

संक्षेपतो वर्णितं रामचरितमादित आरभ्य विस्तारेणाह विश्वामित्राध्वरइत्यादिनायावदुत्तराध्यायसमाप्ति पश्यतएवलक्ष्मणस्य तमप्यनपेक्ष्यैव हता
इत्यर्थः यच्छब्दानां सकोशलेंद्रोऽवतादित्यनेनैवान्वयः ५ लोके ये वीरास्तेषां समितौ समाजे ऐशं चैवं कंधनुरिक्षयष्टिमिव लीलयैवादायसज्जीकृ-
तमारोपितं विहृष्य मध्ये बभञ्ज हेनूपउग्रं कठिनं गरिष्ठम् तदाह बाहू कानां त्रिभिः शतैरुपनीतम् बालगजस्य लीले वलीलायस्य सः ६ अनुरूपानि स्त-
योग्यानि गुणशालादीनि यस्यास्तां सीता संज्ञाम् पूर्वमुरसि अभिलब्धो मानो यया तां श्रियं जित्वा धनुर्मगमहानादश्रवणक्षमितस्य भृगुपतेर्दंष्ट्र-
व्यनयत् अपनीतवान् कथं भूतस्य त्रिः सप्तकुलः राजबीजभूत्यां महीयोऽकरोत् तस्य ७ इदानीं गुर्वर्थ इति श्लोकं विवृण्वन्नाह य इति कदाचि-
त्कैकेयास्तुष्टेन राज्ञा खदपेक्षितं दास्यामीति प्रतिश्रुतम् ततः श्रीरामस्य सुवराज्याभिषेकसमये तया भरतस्य राज्यां रामस्य च वनेवासः प्रार्थितः त-
दा सत्यपाशेन परिधीतस्य पितुर्निदेशमाज्ञां शिरसा जगृहे तताराज्यादिकं त्यक्त्वा सभार्यो वनं गच्छेत् दुस्त्यजस्यापि सहर्षत्यागे दृष्टं तः सुक्तसंगो यो

विश्वामित्राध्वरे येन मारीचाद्यानि शाचराः पश्यतो लक्ष्मणस्यैव हतानेर्द्धतपुंगवाः ५ यो लोकवीरसमितौ धनुर्ऐश
मुग्रं सीतास्वयं वरगृहे त्रिशतोपनीतम् आदाय बालगजलील इव क्षयष्टिसज्जीकृतं नृपविहृष्य बभञ्ज मध्ये ६ जि-
त्याऽनुरूपगुणशालवयोऽगरूपां सीताऽभिधां श्रियमुरस्य अभिलब्धमानाम् मार्गे व्रजन् भृगुपतेर्व्यनयत्यरूढदंष्ट्रं म-
हीमकृतयस्त्रिराजबीजाम् ७ यः सत्यपाशपरिधीतपितुर्निदेशं श्रौणस्य चापि शिरसा जगृहे सभार्यः राज्यश्रियं प्र-
णयिनः सहृदो निवासं त्यक्त्वा ययौ वनमसूनि मुक्तसंगः ८ रक्षः स्वसुव्यक्त रूपमशुद्धबुद्धस्तस्याः स्वरत्रिशिरदूष-
णमुख्यबधून् जघ्ने चतुर्दशसहस्रमपारणीयकोदंडपाणिरदमान उवास कृच्छ्रम् ९ सीता कथाश्रवणदीपितहृच्छे-
येन सृष्टं विलोक्य नृपते दशकंधरेण जघ्नेऽदुतैण वपुषा श्रमतोऽपकृष्टं मारीचमाश विशिखेन यथा कसुमः १०

गी असूत्रप्राणानिवेति ८ रक्षसोरावणस्य स्वसुः शूर्पणखाया अशुद्धवद्वेः सीतां जिघृक्षोः कामातुराया इति वारूपं व्यकृतं विकारमनयत् तस्याः
स्वरत्रिशिरदूषणमुख्याबंधवो येषु तां श्रुतुर्दशसहस्रं जघान अपारणीयमलंघ्यमसह्यं कोदंडपाणौ यस्य सः ९ सीतायाः कथाश्रवणेन दीपितो-
हृच्छयो यस्य तेन सीतां हरिष्यता स्वस्माद्गीतेन स्वस्याश्रमादपकर्षणार्थं सृष्टं मारीचं विलोक्य जघान कथं भूतम् अदुतैण वपुरुषा स्वर्णहरिणदेहे-
नोपलक्षितम् अतएव प्रलोभेनाश्रमतस्तेनापकृष्टः सन् कंदसंयथा उग्रः श्रीरुद्रः १० ११ १२ १३ १४

ततश्चरक्षोधमेनरावणेन असमक्षमपनीतायां प्रियया वित्युक्तो भ्रात्रालक्ष्मणेन सह रूपणवदने च चार किमभिप्रायः सन् इति अनेन प्रकारेण-
स्त्रीसंगिनांदुःखोदकांगतिप्रख्यापयन् ११ आत्मार्येन कृत्येन कर्मणारावणेन सह युद्धेन हतं कृत्यं शास्त्रायं दहनादिकं यस्य तं जटाशुषं पुत्रद्वयद-
ग्ध्वाकबंधं स्वग्रहणाय प्रसारितबाहुं राक्षसमहन् अथवा लिनिहतेतैः कपिभिर्दयिताया गतिं बुद्ध्वा अजभवाभ्यामर्चिता वंधीयस्य समनुजो वे-
लांसमुद्रतीरमगात् १२ तत्र त्रिरात्रमुपवास्येन प्रतीक्षितोऽपि सिंधुर्यदानोपस्थितः तदा यस्य रोषविभ्रमेण क्रोधलीलया विवृत्तोयः कटाक्षः त-
स्य पातेन संभ्रांतानक्रामकरायस्मिन् भयेन गीर्णः यस्तः स्तंभितो घोषो येन सः सिंधुः एतद्वक्ष्यमाणं वभाषे अर्हणमर्घादिकं रूपी मूर्तिमान् १३
भाषणमेवाह नत्वा मिति द्वाभ्याम् एतावत्पर्यंतं नु निश्चितं त्वं न विदाम न जानाम इत्यर्थः इदानीं तु जातोऽसीत्याह यादति पृथक्पदं यस्येत्यर्थः यद्

रक्षोधमेन च कवद्विपिनेऽसमक्षं वैदेहराजदुहितर्यपयापितायाम् भ्रात्रावने रूपणवत् प्रियया वित्युक्तः स्त्रीसंगि-
नांगतिमिति प्रथयश्च चार ११ दग्ध्वात्मकृत्यं हतं कृत्यं महन्कबंधं सरत्यं विधाय कपिभिर्दयिता गतिं तैः बुद्ध्वाऽथवा लि-
निहते पूर्वगेंद्रसैन्यैर्वेलां मगात् समनुजोऽजभवा र्चितांघ्रिः १२ यद्रोषविभ्रमविवृत्तकटाक्षपातसंभ्रांतनक्रामकरो भ-
यगीर्णघोषः सिंधुः शिरस्यर्हणपरिगृह्य रूपी पादारविंदमुपगम्य वभाषणं तत् १३ नत्वा वयं जडाधियो नु विदाम भूमान्
कूटस्थमादिपुरुषं जगतामधीशम् यत्सलतः सरगणारजसः प्रजेशामन्योश्च भूतपतयः स भवान्गुणेशः १४ कामं
प्रयाहि जहिविश्नवसोऽयमेहं त्रैलोक्यं रावणमवाभुहि वीरपत्नीम् बन्धीहि सेतुमिह ते यशसो वितत्यैगायंति दिग्विज-
यिनो यमुपेत्य भूपाः १५ बध्वो दधौ रघुपतिर्विविधाद्रिकूटैः सेतुं कपींद्रकरकंपितभूरुहांगैः सुग्रीवनीलहनुमत्प्रसु-
रैरनीकैर्लंकाविभीषणदृशा विशदग्रदगधाम् १६

शोभ्यः सत्वादिभ्यः सरगणादयो भवन्ति स भवानिति १४ कामं यथेच्छं जलमा-
क्रम्य प्रयाहि अयमेहं पुरीषं प्रायं त्रैलोक्यं रावयति आक्रंदयतीति तथा तं जहि हे वीरयद्यपि तव जलं प्रति बंधकं न भवति तथाऽपीह सेतुं बन्धीहि तर्हि
किमर्थम् ते यशसो विस्ताराय तदेवाह यं सेतुमुपेत्य दुष्करं कर्म वैश्यत्वं यशोगास्यंति भूपास्तम् १५ तद्वाक्यमभिनंदयत्कृतं तदाह बध्वेति वि-
विधैरद्राणां कूटैः शृंगैः सेतुं बध्वा अग्रे सीतान्येपणे हनुमते वदधां लंकां माविशत् कथं भूतैः शृंगैः कपींद्राणां करैः कंपितानि भूरुहाणामंगानि
शारवादीनियेषुतैः विभीषणदृशा बध्वा कैः सहा विशत् सुग्रीवादयः प्रसुरवायेषां तैरनीकैः १६ ६९ ६९ ६९

ततश्च सालंकाघूर्णप्रचलिताबभूव कथंभूतावानरेंद्राणांबलैरुद्धविहारादयोयस्याम् निर्भज्यमानाधिषणादयोयस्यासातत्रविहारः क्रीडा-
स्थानंकोष्ठंधान्यागारादिश्रीः कोशः द्वारंगृहादीनांगोपुरंपुरद्वारंसदःसभा बलभीप्रासादादिपुरोभागच्छादिनी विटंकः कयोतपालिकाधिषणवे
दिकादिशृंगाटकंचतुष्यम् १७ रक्षःपतीरावणःपुत्रमिंद्रजितंप्रहस्तादींश्चसमहिनोत्प्रापुंक्त १८ असिभूलादिभिर्दुर्गमांतांयातुधानपृतना
म् सुग्रीवादिभिरन्वितःश्रीरामोऽभ्यगात् मरुत्सुतोहनुमान् ऋक्षोजांबवान् १९ तेरघुपतेः अनीकपाअंगदाद्याः सर्वेरावणस्यइमादिभिर्यद्वरु
थंसेन्यंतत्रद्वंद्वयथाभवतितथाऽभिपत्यसंगम्यद्रुमादिभिर्जधुः कान्सीताया अभिमर्शेनहतमंगलयस्यसरावणः ईशोयेषांतान् २० स्वबलस्यनष्टिं

सावानरेंद्रबलरुद्धविहारकोष्ठश्रीद्वारगोपुरसदोवलभीविटंका निर्भज्यमानाधिषणाध्वजहेमकुंभशृंगाटकागज
कुलैर्द्रदिनीवधूर्णा १७ रक्षःपतिस्तदवलोक्यनिकुंभकुंभधूम्राक्षदुर्मुखसरांतनरांतकादीन् पुत्रंप्रहस्तमतिकाय
विकंपनादीन्सर्वानुगान्समहिनोदथकुंभकर्णम् १८ तांयातुधानपृतनामसिभूलचापप्रासर्पिशक्तिशरतोमरखड्गदु
र्गाम् सुग्रीवलक्ष्मणमरुत्सुतगंधमादनीलांगदक्षपनसादिभिरन्वितोगात् १९ तेऽनीकपारघुपतेरभिपत्यसर्वद्वंद्व
रूथभिभपत्तिरथाश्वयोधैः जमुर्दुमैर्गिरिगदेषुभिरंगदाद्याः सीताऽभिमर्शहतमंगलरावणेशान् २० रक्षःपतिः स्वबल
नष्टिमवेक्ष्यरुष्टआरुह्ययानकमथाभिससाररामम् स्वःस्यंदनेद्यमतिमातलिनोपनीतेविभ्राजमानमहनन्निशितैःक्ष
रप्रैः २१ रामस्तमाहपुरुषादपुरीषयन्नः कातासमक्षमसताऽपहृताश्ववत्ते त्यक्तत्रपस्यफलमद्यजुगुप्सितस्ययच्छामि
कालइवकर्तुरलंघ्यवीर्यः २२ एवंक्षिपन्धनुषिसंधितमुत्ससर्जवाणंसक्त्रमिवतद्दृढयविभेद सोऽसृग्वमन्तुदशमुखैर्न्य
पतद्भिमानात्हाहेतिजल्पतिजनेसकृतीवरिक्तः २३ ततोनिष्क्रम्यलंकायायातुधान्यः सहस्रशः मंदोदयांसमतस्मिन्
परुदंत्यउपाद्रवन् २४ नाशमवेक्ष्यरुष्टःकुद्धःसन्यानकंपुष्पकंविमानंरथंवाआरुह्यश्रीराममभिससार अथतस्वःस्यंदनेस्वर्गस्थेइंद्रस्यर

थेमातलिनाइंद्रसारथिनोपनीतेद्युमतिदीप्तिमुक्तेविभ्राजमानमहनत् अहनत् २१ हेपुरुषादपुरीषराक्षसपुरीषप्राय यद्यस्मादपहृताश्ववत्त्वा
यथा असमक्षंगृहंप्रविश्यकिमपिहरतितद्वत् तस्मात्तजुगुप्सितस्यकर्मणः कर्तुंस्तेऽद्यकालइवालंघ्यवीर्योऽहंफलंयच्छामि अधर्मकर्तुःपुंसः
कालोयथायच्छतीतिवा २२ विरिक्तः क्षीणपुण्यःसकृतीविमानादिव विमानात्पुष्पकान्न्यपतदितिवा २३ राक्षसस्रग्नीणांविलापमाह ततइति
पंचभिः मंदंस्वल्पमुदरंयस्याः तयारावणमार्ययासह २४

२५ परंरदितापीडिता २६ २७ गृधाणामन्नं भक्ष्यः नरकहेतवे नरकभोगाय २८ सांपराधिकमौर्ध्वदेहिकम् २९ ३० आत्मनः स्वस्य संदर्शनेन य आल्हादस्तेन विकसन्मुखपंकजं यस्याः ताम् ३१ यानं पुष्पकम् भ्रातृभ्यां लक्ष्मणसग्रीवाभ्याम् ३२ आयुश्च दत्वा तेनापि सहैव ययौ ३३ गोमूत्रपक्वयवान्नभोजनं भ्रातरं भरतम् ३४ ३५ स्वशिविरात् रामं विनाभ्योऽध्यामप्रविशन् स्वस्य वासं यत्र निर्मितवान् तस्मात्सकाशात् गीतादि

स्वान् स्वान् बंधून् परिषज्य लक्ष्मणे पुंभिरदितान् रुरुदुःसुस्वरं दीनांश्चैव आत्मानमात्मना २५ हाहतास्मवयं नाथ लोकरावणारावण कयायाच्छरणं लंकाल्पद्विहीनापरादिता २६ नैवं वेदमहाभाग भवान् कामवशंगतः तेजोऽनुष्ठा वंसीतायायेन नीतो दशमिमाम् २७ कृतैषा विधवा लंकावयं च कुलनंदन देहः कृतो न्न गृधाणामात्मानरकहेतवे २८ श्रीशुक उवाच स्वानां विभीषणश्चक्रे कोशलं द्रानुमोदितः पितृमेधविधानेन यदुक्तं सांपराधिकम् २९ ततो ददर्श भगवानशोकवनि काश्रमे क्षामां स्वचिरहव्याधि शिंशपामूलमास्थिताम् ३० रामः प्रियतमां भायं दीनां वीक्ष्यान्वकंपत आत्मसंदर्शनाल्हादविकसन्मुखपंकजाम् ३१ आरोप्यारुरुहेयान् भ्रातृभ्यां हनुमद्युतः विभीष णाय भगवान् दत्त्वारक्षोगणेशताम् ३२ लंकामायुश्च कल्पांतययौ चोर्णव्रतः पुरीम् अवकीर्यमाणः कुसुमैर्लोक पालापितैः पुथि ३३ उपगीयमानचरितः शतधृत्यादिभिर्मुदा गोमूत्रयावकं श्रुत्वा भ्रातरं वल्कलांबरम् ३४ म हाकारुणिको तप्यत्तज्जटिलस्थंडिलशयम् भरतप्राप्तमावकर्ण्य पौरा मात्यपुरो हितैः पादुकेशिरसिन्यस्वरामं प्र त्युद्यतोऽयजम् ३५ नंदिग्रामात् स्वशिविरात् गीतवादित्रनिःस्वनैः ब्रह्मघोषेण च मुहुः पठद्भिर्ब्रह्मवादिभिः ३६ स्वर्णकक्षपताकाभिर्हैमैश्चित्रध्वजैरथैः सदभ्यैरुक्मसन्नाहैर्भटैः पुरद्वारमभिः ३७ श्रेणीभिर्वारमुख्याभिर्मृत्यै श्वैव पदानुगैः पारमेष्ठ्यान् युपादाय पण्यान् युच्चावचानि च ३८ पादयोन्यपतत्येष्णा प्रक्लिन्नहृदये क्षणः पादुके न्यस्य पुरतः प्राजलिबाष्पलोचनः ३९ तमांश्चिष्य चिरं दोष्यो स्नापयन्नेत्रजैर्जलैः रामो लक्ष्मणसीताभ्यां विप्रेभ्यो योऽहं सत्तमाः ४०

भिर्युक्तो रामं प्रकथतः अभिमुखं ययौ ब्रह्मघोषेण महताघोषेण पठद्भिः ३६ स्वर्णरसाक्ताः कक्षाः प्रांतायासां ताभिः हैमैरिति चत्वारि रथविशेष णानि ३७ पारमेष्ठ्या निराजार्हाणि छत्रचामरादीनि ३८ प्रेष्णा प्रक्लिन्नहृदये मीक्षणे च नेत्रे यस्य ३९ नेत्रजैर्जलैः स्नापयन्नाश्चिष्य येऽहं सत्तमाः कु

तेभ्योऽपिनमनंचके ४१ अयोध्याप्रवेशप्रकारमाह पादुके इति सान्द्रैस्त्रिभिः ४२ धनुश्चनिषंगौ चतानू ४३ ४४ ४५ गुरुपत्नीः कंकयाद्याः च
यस्यानवरजांश्च ४६ बाष्पौघैरभिषिंचत्यः शुचः शोकान्विजहुः शेषं स्पष्टम् ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ इति नवमे टीकायां दशमोऽध्यायः

तेभ्यः स्वयं नमश्चके प्रजाभिश्च नमस्कृतः धुन्वंत उत्तरासंगान्यतिं वोक्ष्य चिरागतम् ४१ उत्तराः कोशालामाल्यैः किरं
तो न नृत्तुमुदा पादुके भरतोगृहत्त्वामरव्यजनोत्तमे ४२ विभीषणः सकृद्योवः श्वेतछत्रं मरुत्कृतः धनुर्निषंगाश्च
बुधः सीतातीर्थकमंडलुम् ४३ अबिभ्रदंगदः खड्गं हर्मचर्मक्षराण्युप पुष्पकस्थोऽन्यतः स्त्रीभिः स्तूयमानश्च बांदिभिः
४४ विरेजे भगवान् राजन् ग्रहैश्चंद्रइवोदितः भ्रातृभिर्नीदितः सोऽपि सोऽसत्वां प्राविशत्पुरीम् ४५ प्रविश्य राजभवनं गुरु
पत्नीः स्वमातरम् गुरुन्वयस्यावरजान् पूजितः प्रत्यपूजयत् ४६ वैदेही लक्ष्मणश्चैव यथावत्सुमुपेयतुः पुत्रान् स्वमा-
तरस्तारुक्ताणां स्तनवद्वोत्थिताः आरोप्याकेऽभिषिंचत्यो बाष्पौघैर्विजहुः शुचः ४७ जटानि मुच्यविधिवत् कुलवृद्धैः
समंगुरुः अप्यभिषिंचत्यैवेंद्रंचतुः सिंधुजलादिभिः ४८ एवं कृतशिरः स्नानः स्रवासाः स्मग्व्यलंकृतः स्वलंकृतैः स्रवासा
भिर्भ्रातृभिर्भार्यया बभौ ४९ अग्रहीदासनं भ्रात्रा प्रणिपत्य प्रसादितः प्रजाः स्वधर्मनिरता वर्णाश्रमगुणान्विताः ५०
जुगोपपितृवद्रूपो मे निरोपितरंचतम् त्रेतायां वर्तमानायां कालः कृतसमोऽभवत् ५१ रामे राजनिधर्मज्ञे सर्वभूतसखा
वहे वनानि नद्योगिरयो वर्षाणि द्वापसिंधवः ५२ सर्वे कामदुया आसन् प्रजानां भरतर्षभ नाधिव्याधिजराग्लानिदुःख
शोकमयकुमाः ५३ मृत्युश्चानिच्छतां नासीद्रामे राजन्यधोऽक्षजे एकपत्नीयतधरो राजर्षिचरितः शूचिः ५४ स्वधर्मगृ-
हमेधीयं शिक्षयन् स्वयमाचरत् प्रेम्णाऽनुवृत्त्या शीलेन प्रश्रया वनतासती धिया द्विया च भावज्ञा भर्तुः सीताहरन् मनः
५५ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे श्रीरामचरिते दशमोऽध्यायः १० श्रीशुक उवाच भगवानात्मना-
त्मानं राम उत्तमकल्पकैः सर्वदेवमयं देवमीज आचार्यवान् मखैः १ हौत्रेऽददादिशंप्राचीं ब्रह्मणे दक्षिणां प्रभुः अध्वर्यवे
प्रतीचीं च उदीचीं सामगायसः २ आचार्याय ददौ शेषां यावती भूस्तदंतरा मन्यमान इदं कृत्स्नं ब्राह्मणोऽर्हतिनिस्पृहः ३

ध्यायः १० ततश्चैकादशोऽध्यायमावसन्ननुजैः सह यज्ञादियच्चकारेशो रामस्तदनुवर्ण्यते १ २ तदंतरा तासां दिशां मध्ये यावती भूः तां ब्राह्मण एवाहतीति
मन्यमानः ३

अयं श्रीरामः तत्तदासौ मंगल्यमाभरणादिकं तावन्मात्रमवशोषितं यस्याः तद्यतिरिक्तं हिरण्यादिसर्वददावित्यर्थः ४ ५ अप्रतं किमदत्तं सर्वदत्तमित्यर्थः विश्वप्रविश्य ६ न्यस्तदंडैर्मुनिभिः अर्पितौचित्येन्यस्तावंग्रायस्य तस्मै ते चार्पितावंग्रायेनेति वा ७ ८ असंविदः अज्ञात्वाचेतसो वा ल्मीकिः तस्याश्रमं प्राप्ता १० अंतर्वत्नीगर्भिणीक्रियाः जातकर्माद्याः ११ १२ १३ १४ १५ १६ ईश्वरोऽपिशचोरोत्थुनाशक्रोत्र नचातिचित्रमेतत्

इत्ययंतदलंकारवासोभ्यामवशोषितः तथाराज्यपिवैदेहीसौमंगल्यावशोषिता ४ ते तु ब्रह्मण्यदेवस्य वात्सल्यं वाक्ष्यसंस्तुतम् प्रीताः क्लिन्नधियस्तस्मै प्रत्यर्प्य देवमाधिरं ५ अप्रतं न स्त्वया किं नु भगवन् मुचने श्वर यन्नोऽतर्ह दयं विश्वतमोहं सिस्वरोचिषा ६ नमो ब्रह्मण्यदेवाय रामाया कुठमेधसे उत्तमश्लोकधुर्याय न्यस्तदंडार्पितोद्यये ७ क दाचिल्लोकजिज्ञासुर्गुहोरात्र्यामलक्षितः चरन्वाचोऽशृणोद्रामो भार्यामुद्दिश्य कस्यचित् ८ नाहं विभर्मित्वां दुष्टामस तीपरवेशमगाम् स्त्रीलोभी विभ्रयात्सीतां रामो नाहं भजे पुनः ९ इति लोकाद्दुःसुखात् दुराराध्यादसंविदः पत्याभीते न सात्यक्ता प्राप्ता प्राचेतसाश्रमम् १० अंतर्वत्न्यागतं काले यमो सासुषुवे सक्तौ कुशोलवद्वेति रज्यातौ तयोश्चक्रे क्रिया मुनिः ११ अंगदश्चित्रकेतुश्च लक्ष्मणस्यात्मजौ स्मृतौ तक्षः पुष्कल इत्यास्तां भरतस्य महीपते १२ सुबाहुः श्रुतसेनश्च शत्रुघ्नस्य बभूवतुः गंधर्वान्कोटिशोज्ज्वले भरतो विजये दिशाम् १३ तदीयं धनमानीय सर्वराजेन्यवेदयत् शत्रुघ्नश्च मधोः पुत्रं लवणं नामराक्षसम् १४ हत्वामधुवने चक्रे मथुरां नाम वैपुरीम् मुनौ निक्षिप्य तनयो सीताम् त्र्यां विवासिता १५ ध्या यती रामचरणौ विवरं प्रविवेश ह तच्छ्रुत्वा भगवान् रामो रुधन्ति पिधिया शुचः १६ स्मरंस्तस्या गुणां स्तां स्तान्नाशक्रोद्रोद्गु मीश्वरः स्त्रीपुं प्रसंगे तादृक् सर्वत्र त्रासमावहः १७ अर्पीश्वराणां किमु तत्राभ्यस्य गृहचेतसः तत्तत्तुल्यं ब्रह्मचर्यधारय न्नजुहोत्यक्तः त्रयोदशाब्दसाहस्रमग्निहोत्रमखंडितम् १८ स्मरतां हृदि विन्यस्य विद्धं दंडककंटकैः स्वपादपद्मवरा मआत्मज्योतिरगात्ततः १९ नैदं यशोरघुपतेः सुरयाज्ज्यात्तलीलातनोरधिकसाम्यविमुक्तधात्मः रक्षोवधोजलधिबंध नमस्त्रपूगैः किंतस्य शत्रुहने कपयः सहायाः २० स्त्रीपुंसोः प्रसंगः आसक्तिः त्रासमावहतीति तथा विभक्तेरलुगार्षः सर्वत्रैव मया वहइ-

ति पाठांतरं सुगमं १० किमु तेति प्रासंगिकोक्तिः अग्निहोत्रमजुहोत्प्रभुः रामः १८ आत्मज्योतिर्निजं धाम १९ जलधिबंधनमस्त्रपूगैश्चरक्षसां वधइ तीदं कविभिराश्रयमिव वर्णितमपि यशः कृतिर्न भवति तत्र हेतुः अधिकसाम्याभ्यां विमुक्तं धाम प्रभावाद्यस्य तस्य किं कपयः सहायाः अतः कर्मावाद्या श्रयणं यथा लीलामात्रं तथैवेदमपि यत्तच्चैतदित्याह सुराणां याज्या आत्तास्वीकृता लीला र्थातिनयेन तस्य २० २१ २२ २३

एवंविधलीलाप्रयोजनं दर्शयन् प्रणमति यस्य यशः नृपाणां सुधिष्ठिरादीनां सदस्सऋषयो मार्कण्डेयादयो गायन्ति दिग्भिर्द्राणां पट्टवदाभरणरूपं
तत्पर्यंतं व्याप्तमित्यर्थः नाकपालादेवाः वरुणपालावसुधापालाश्च तेषां किरीटैर्जुष्टपादांबुजं यस्य तं रघुपतिम् पादांतरे तत्तस्य रघुपतेर्जुष्टपादांबु
जं प्रपद्य इत्यर्थः २१ सरामः संविष्टः उपवेशितः अनुगतो वायैः तेषां कोशलदेशवासिनः सर्वेऽपि यत्र योगिनो गच्छन्ति तत्स्थानं ययुः २२ आनृशं स्यप
रुपशमनिष्ठः सन्निमुच्यते २३ सरामः स्वयंकथमवर्तत भ्रातृन् प्रतिवाक्यमवर्तत कथं भूतान् आत्मनः आत्मांशं भूतान् तस्मिन्वा ईश्वरे ते
भ्रात्रादयः अनु अनंतरं कथमवर्ततेति प्रश्नत्रयम् २४ तत्र श्रीरामस्य भ्रात्रादिषु प्रवृत्तिप्रकारमाह अथेति अनेनैव भ्रातृणामपि तदाज्ञाऽनुसा

यस्यामलं नृपसदस्स यशोऽधुनाऽपि गायंत्यघ्नमृषयो दिग्भिर्द्रपट्टम् तन्नाकपालवरुणपालकिरीटजुष्टपादांबुजं
रघुपतिं शरणं प्रपद्ये २१ यैः संस्पृष्टोऽभिष्टो वा संविष्टोऽनुगतोऽपि वा कोशलास्ते ययुः स्थानं यत्र गच्छन्ति योगिनः २२
पुरुषो रामचरितं यवणैरुपधारयन् आनृशं स्य पुरो राजन् कर्मबंधौ विमुच्यते २३ राजो वाच कथं स भगवान्
रामो भ्रातृन् वा स्वयमात्मनः तस्मिन्वातेऽन्यवर्तत प्रजाः पौराश्च ईश्वरे २४ श्रीसुकुण्वाच अथादिशदिग्भि
जये भ्रातृं स्त्रिभुवनेश्वरः आत्मानं दर्शयन् स्वानां पुरीमैस्ततसां नृगः २५ आसिक्तमार्गां गंधोदैः करिणामदसीकरैः
स्यामि न प्रोक्तमालोक्य मत्तां वा सुतरामिव २६ प्रासादगोपुरसभाचैत्यदेवगृहादिषु विन्यस्तहेमकलशैः पताकाभि
श्चमंडिताम् २७ पूगैः सचंदैरंभाभिः पट्टिकाभिः सुवाससाम् आदर्शैरंशकैः स्वग्भिः कृतकौतुकतोरणाम् २८ तसु
पेयुस्तत्र तत्र पौरा अर्हणपाणयः आशिषोऽयुयुजुर्देवपार्हासां प्राकृत्योद्धृताम् २९ ततः प्रजावांस्यपतिं चिरागतं दिदृ
क्षुः स्योत्सृष्टगृहाः स्त्रियो नराः आरुह्य हर्म्याण्यरविदलोचनमत्तनेत्राः कुसुमैरवाकिरन् ३० अथ प्रविष्टः स्वगृहं जु
ष्टस्वैः पूर्वराजभिः अनन्तारिव लकां शाद्व्यमनघ्नैरुपरिच्छदम् ३१

रितयावृत्तिरुक्ता २५ अथ सिंहासनस्वीकारानंतरं पुरीं वर्णयति

त्रिभिः गंधोदकैर्मदविंदुभिश्च आसिक्तमार्गां यस्याम् सुतरां मत्तामिव समृद्धाम् वा इति वितर्के पादांतरे वासितरां कामोन्मत्तां गामिवेत्यर्थः २६ २७
२८ पौराणां तस्मिन् प्रवृत्तिमाह तसु पेयुरिति वराहरूपेण लयोद्धृतामिमां पृथ्वीं पाहति २९ प्रजानां तस्मिन् प्रवृत्तिमाह ततः प्रजा इति ३० स्वयंकथमवर्तते
तितस्योत्तरमाह अथेतियावत्समाप्तिं स्वगृहं प्रविष्टः सन् तस्मिन् रेम इति पंचमेनान्वयः गृहं वर्णयति साहो स्त्रिभिः अनन्ताः यैः खिलानां रत्नादीनां को
शाः तैरादयम् अनर्घ्या उरयः परिच्छदायस्मिन् ३१

विद्रुममयादुंबरादेहल्योयेपुतैर्द्वारैः स्वच्छैः स्थलैः तृतीयांतानांमंडितमितितृतीयेनान्वयः वाससामर्णानांच अंशकैर्दीप्तिभिः चित्चैतन्यंत
दुद्धासैः उज्ज्वलैः यद्वाचिदितिक्वचिन् वैदूर्यस्तंभादिपुयथाशोभमुज्ज्वलैर्मुक्ताफलैर्मंडितमित्यर्थः कांताः कमनीयाः कामोपपत्तयोभोगसा
धनानिताभिः ३२ ३३ भूषणानांभूषणभूतैः ३४ ३५ नृणांमध्ये यद्वा नृणांनृभिरभिध्यातमधिपल्लवंग्रस्येति ३६ इतिनवमेटीकायामेका
दशोऽध्यायः ११ द्वादशोरामपुत्रस्यकुशस्यान्वयउच्यते एवमिक्ष्वाकुपुत्रस्यशशादस्योरितोन्वयः १ कुशस्यरामपुत्रस्य अतिथिः तत्कृतः तस्य

विद्रुमोदुंबरद्वारैर्वैदूर्यस्तंभपंक्तिभिः स्थलैर्मारकतैः स्वच्छैर्भातंस्फटिकभित्तिभिः ३२ चित्ररत्नभिः पट्टिकाभिर्वासो
मणिगणांशकैः मुक्ताफलैश्चिदुद्धासैः कांतकामोपपत्तिभिः ३३ धूपदीपैः सरभिभिर्मंडितं पुष्पमंडितैः स्त्रीपुंभिः सु
रसंकाशैर्जुष्टभूषणभूषणैः ३४ तस्मिन्समगवानुरामः स्निग्धयाप्रिययेष्टया रेमेस्वारामधीराणामृषभः सीतयाकिल
३५ धुमुजंचययाकालकामान्धर्ममपीडयन् वर्षपूगान्वहन् नृणामभिध्यातांधिपल्लवः ३६ इति श्रीभागवतेमहा
पुराणेनवमस्कंधेश्वरीरामोपारख्यानेएकादशोऽध्यायः ११ श्रीशुकउवाच कुशस्यचातिथिस्तस्मान्निषधस्त
त्कृतोनभः पुंडरीकोऽथतत्पुत्रः क्षेमधन्याऽभवत्ततः १ देवानां कस्ततोऽनीहः पारियात्रोऽथतत्कृतः ततोबलस्थलस्तस्मा
दुज्ज्वनाभोऽर्कसंभवः २ रवगणस्तत्कृतस्तस्माद्दिधृतिश्चाभवत्कृतः ततोहिरण्यनाभोभूतयोगाचार्यस्तजैमिनेः ३ शि
ष्यः कौशल्यअध्यात्मयाज्ञवल्क्योऽध्यगाद्यतः योगमहोदयमृषिर्हृदयग्रंथिभेदकम् ४ पुष्योहिरण्यनाभस्यध्रुवसंधि
स्ततोऽभवत् सुदर्शनोऽग्निवर्णश्चशीघ्रस्तस्यमरुः कृतः ५ योऽसावास्तेयोगसिद्धः कलापग्राममाश्रितः कलेरंतेसूर्यवं
शनंभावयितापुनः ६ तस्मात्सकथुतस्तस्यसंधिस्तस्याप्यमर्षणः महस्वास्तत्कृतस्तस्मात्विश्वसाहोऽन्वजायत ततः
प्रसेनजित्तस्मात्तक्षकोभवितापुनः ७ ततोबृहद्बलस्तत्कृतस्तस्मात्पित्रातेसमरेहतः एतेहीक्ष्वाकुभूपालाअतीताः शृण्वनागता
न् ८ बृहद्बलस्यभवितापुत्रोनामबृहद्गणः उरुक्रियस्ततस्तस्यवत्सबृहद्दोभविष्यति ९

कृतः १ अर्कसंभवः अर्कस्यांशात्संभूतः

२ ततोविधृतेः हिरण्यनाभः कथंभूतः जैमिनेः शिष्योयोगाचार्यः ३ तदाह यतः सकाशात् कौशल्योयाज्ञवल्क्यः ऋषिरध्यात्मयोगमध्यगात्
महान्तउदयाः सिद्धयोयस्मिन् तद्दयग्रंथेभेदकंच ४ ५ मरुविशिनष्टियोऽसाविति पुनर्भावयिताभावयिष्यति ६ ७ पित्राअभिमन्युना ८ ९

१० ११ तत्तस्मादमित्रजित् १२ १३ १४ निष्ठावशस्यास्थितिस्तस्या अंतः तदेवाह इक्ष्वाकूणामिति १५ इति नवमेटीकायां द्वादशोऽध्यायः १२
इक्ष्वाकोरेवपुत्रस्य निमेषशस्त्रयोदशो वर्ण्यते जज्ञिरेयत्र ब्रह्मज्ञाजनकादयः १ निमैरौरसः पुत्रो नाभूदिति दर्शयन् कथामाह निमिरित्येकाद
शभिः सन्नमारभ्य वसिष्ठमृत्विजमवृत्तवत्रे १ तं शक्रस्य मखं निर्वर्त्य प्रतिपालय प्रतीक्षस्वेति गृहपतिर्निमिः २ इदं जीवितं चलमस्थिरं विहा

प्रतिव्योमस्ततो भानुर्दिवा कोवाहिनापतिः सहदेवस्ततो वीरो बृहदश्वोऽथ भानुमान् १० प्रतीकाश्चो भानुमतः स
प्रतीकोऽथ तत्कृतः भविता मरुदेवोऽथ सुनक्षत्रोऽथ पुष्करः ११ तस्यांतरिक्षस्तत्पुत्रः सतपास्तदमित्रजित् बृहद्राज
स्तुतस्यापि बर्हिस्तस्मात्कृतं जयः १२ रणं जयस्तस्य सुतः सजयो भविता ततः तस्माच्छाक्योऽथ शक्रो दोलांगलस्तत्क
तः स्मृतः १३ ततः प्रसेनाजित् तस्मात्कद्रको भविता ततः रणको भविता तस्मात्करथस्तनयस्ततः १४ सुमित्रो नाम नि
ष्टांत एते वा ह द्रुलान्वयाः इक्ष्वाकूणामयं वंशः सुमित्रांतो भविष्यति यतस्तं प्राप्स्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वैकलौ १५
इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे श्रीरामचरितवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ श्रीशक्र उवाच निमिरि
क्ष्वाकु तनयो वसिष्ठमवृत्तवर्जम् आरभ्य सन्नसोऽप्याह शक्रेण प्राग्वृत्तोऽस्मिभ्योः १ तं निर्वर्त्य गमिष्यामि तावन्मां
प्रतिपालय तूष्णीमासीत् गृहपतिः सोपींद्रस्या करोन्मखम् २ निमिश्चलमिदं विद्वान्सन्नमारभतात्मवान् ऋत्विग्भि
रपरैस्तावत् नागं द्यावता गुरुः ३ शिष्यव्यतिक्रमं वीक्ष्य निर्वर्त्य गुरुरागतः अशपत् पतता देहो निमैः पंडितमानिनः
४ निमिः प्रतिददौ शापं गुरुर्वेधमवर्तिनं तवापि पतता देहो लोभाद्धर्ममजानतः ५ इत्कत्ससर्जतं देहं निमिरध्यात्म
कोविदः मित्रावरुणयोर्जज्ञे उर्वश्यां प्रपितामहः ६ गंधर्वस्तुषुत देहं निधाय मुनिसत्तमाः समासे सन्नयागेऽथ देवानूचुः
समागतान् ७ राज्ञो जीवतु देहोयं प्रसन्नाः प्रभवो यदि तथैत्युक्ते निमिः प्राह मा भून्मे देहबंधनम् ८ यस्य योगं न वा
च्छंति वियोगमयकातराः भजंति चरणांभोजं मुनयो हरिमेधसः ९

नृ ३ इंद्रस्य मखं निर्वर्त्य गतो गुरुः शिष्यस्य व्यतिक्रममन्यायं वीक्ष्य निमैर्देहः
पतत्त्वित्यशपत् ४ ५ उर्वशीदर्शनात् स्कन्धं रेतस्ताभ्यां कुंभे निषिक्तं तस्मात्प्रपितामहो वसिष्ठो जज्ञे तदाह मित्रावरुणयोरिति तथा च श्रुतिः कुंभेरे
तः सिधिवतुः समानमिति ६ ७ यदि प्रसन्नाः प्रभवः समर्थाश्च तर्हि जीवत्वित्यूचुः ८ यस्य देहस्य योगं न वांच्छंति अपितु मोक्षायैव भजंति ९ ७

१० निमिर्विदेहएवसन्नुष्यतांवसतु कामंयथेच्छम् एवंसतियुष्माभिः प्रार्थितंजीवितमस्यभाविष्यति नचदेहबंधइतिभावः सचअध्यात्मसंस्थि
तोलोचनयोः स्थितः सन् उन्मेषणनिमेषाभ्यां तत्त्ववर्तकत्वेनलक्षितोवर्ततइतिशेषः ११ तदेवंमृतादपिनिमैर्देहाद्वंशप्रवृत्तिंदर्शयति अराज
कमयमिति १२ तस्यान्वर्थानित्रीणिनामान्याह जन्मनाअसाधारणेनजनएवजनकः यद्वा स्वदेहद्वाराजनकत्वात् सनिमिर्जनकोऽमृदित्यर्थः

देहंनावरुरुत्सेहंदुःखशोकमयावहम् सर्वत्रास्ययतोमृत्युर्मत्स्यानामुदकेयथा १० देवाऊचुः विदेहउष्यतां
कामंलोचनेषुशरीरिणाम् उन्मेषणनिमेषाभ्यांलक्षितोऽध्यात्मसंस्थितः ११ अराजकमयन्द्वाणामन्यमानामहर्षयः
देहंममंथुःस्मनिमैः कुमारः समजायत १२ जन्मनाजनकः सोऽमृत्युर्वैदेहस्तविदेहजः मिथिलोमथनाज्जातोमिथिला
येननिर्मिता १३ तस्मादुदावसुस्तस्यपुत्रोभून्नंदिवर्द्धनः ततःसकैतुस्तस्यापिदेवरातोमहीपते १४ तस्माद्दुद्रथस्त
स्यमहावीर्यःसधृतिता सुधृतेर्धृष्टकेतुर्वैहयिवाथमरुस्ततः १५ मरुःप्रदीपकस्तस्माज्जातः कृतिरथोयतः देवमीद
स्तस्यसुतोविश्वतोऽथमहाधृतिः १६ कृतिरातस्ततस्तस्मान्महारांमाथतत्सुतः स्वर्णरोमास्तस्तस्यद्रुस्वरोमाव्यजाय
त १७ ततःसीरध्वजोजज्ञेयज्ञार्थकषतोमहीम् सीतारोरायतोजातातस्मात्सीरध्वजःस्मृतः १८ कुशध्वजस्तस्यपुत्र
स्ततोधर्मध्वजोत्तपः धर्मध्वजस्यद्वौपुत्रौकृतध्वजमितध्वजौ १९ कृतध्वजालेशिध्वजःस्वाडिक्यस्तुमितध्वजात् कृ
तध्वजस्तोराजन् आत्मविद्याविशारदः २० स्वाडिक्यःकमंतत्वज्ञोभीतःकेशिध्वजादृतः भानुमास्तस्यपुत्रोऽभूच्छत
द्युम्नस्ततत्सुतः २१ शुचिस्तत्तनयस्तस्मात्सनहजस्ततोऽभवत् ऊर्ध्वकैतुःसनहजा देजोऽथपुरुजित्स्ततः २२ अरि
ष्टेनोमिस्तस्यापिश्रुतायुस्तत्सुतःसर्वकः ततश्चित्ररथोयस्यक्षेमधिर्मिथिलाधिपः २३ तस्मात्समरथस्तस्यसुतःसत्य
रथस्ततः आसीदुपगुरुस्तस्मादुपगुतोऽग्निसंभवः २४ वस्यनंतोऽथतत्पुत्रोयुयुधायत्सभाषणः श्रुतस्ततोजयस्त
स्माद्दिजयोऽस्मादृतःसुतः २५ सुनकस्तत्सुतोजज्ञेवीतहव्योधृतिस्ततः बहुलाभ्योधृतेस्तस्यकृतिरस्यमहावशी

२६

मिथिलायेननिर्मिताइत्यनेनव्युत्पत्यंतरमर्थादुक्तं १३ १४ सधृत्सधृतिः तस्यपिता १५ १६ १७ १८ १९ २० तस्यकेशिध्वजस्यभानुमान् २१
२२ तस्मात्सुतःसर्वकः २३ अग्निसंभवः अग्नेरंशालसंभूतः २४ यद्यस्मात्सभाषणः २५ २६ ६२ ६२ ६२ ६२

योगेश्वरायाज्ञवल्क्यादयः तेषांप्रसादेन २७ इतिनवमेटीकायांत्रयोदशोऽध्यायः १३ चतुर्दशादिभिः सोमवंशमाह समाहितः यस्मिन्नैला
दयोभूपाः कीर्त्यते पुण्यकीर्तयः १ चतुर्दशे गुरोः पत्यां तारायां सोमजा दुधात् जातश्चैलः षडुर्वश्यामायुर्मुख्या नजीजनत् २ दृगम्यः आनंदाभुभ्यः
अतएवामृतमयः किलेत्याश्चर्ये पाठांतरे दृशः नेत्रात् वक्ष्यमाणदर्पस्य कारणमाह विप्रैति ३ सोमस्य पुत्रो बुध इति द्वारेणाह पत्नीमिति साद्वैर्नैव
भिः ४ तत्कृते तन्निमित्तम् ५ सराणां दानवानां च विग्रहे कारणमाह शुक्र इति अस्करैः सहितः उडुपमग्रहीत् इत्यर्थः संधिरार्षः गुरोः स्तुतं बृह

एते यौमिथिलाराजन्नात्मविद्याविशारदाः योगेश्वरप्रसादेन दृष्टैर्मुक्ता गृहे चपि २७ इति श्रीभागवते महापु
राणेनवमस्कंधे निमिवंशानुवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ श्रीशुक उवाच अथातः श्रूयतां राजन् वंशसो
मस्य पावनः यस्मिन्नैलादयोभूपाः कीर्त्यते पुण्यकीर्तयः १ सहस्रशिरसः पुंसो नाभीद्वदसरोरुहात् जातस्यासीत्सु
तां धातुरत्रिः पितृसमो गुणैः २ तस्य दृगम्योऽभवत्पुत्रः सोमो मृतमयः किल विप्रौषधुदृगणानां ब्रह्मणा कल्पितः प
तिः ३ सोऽयजद्राजसूयेन विजित्य भुवनत्रयम् पत्नीं बृहस्पतेर्दर्पात् तारां नामाह रह लोत् ४ यदा स देवगुरुणा या
चितोऽभीक्ष्णशो मदात् नात्यजत्तत्कृते जज्ञे सरदानवविग्रहः ५ शुक्रो बृहस्पतेर्दृष्टादग्रहीत्सा सरोडुपम् हरोगुरु
स्तुतं स्नेहात् सर्वभूतगणावृतः ६ सर्वदेवगणोपेतो महद्गुरुमन्वयात् सराऽसुरविनाशोऽभूत्समस्तारकामयः
७ निवेदितोऽंगिरसा सोमं निभर्त्स्य विश्वकृत् तारां स्वभवे प्रायच्छदं तर्पत्नीमवैत्यतिः ८ त्यजत्यजाशुदुःप्रज्ञे
मत्क्षेत्रादाहितं परैः नाहं त्वां भस्मसात्कुर्यां स्त्रियं सांतानिकः सति ९ तत्त्याजघ्नीडिता तारा कुमारं कनकप्रभम् स्पृहा
मांगिरसश्चक्रकुमारं सोम एव च १० ममायं न तवैत्युच्चैस्तस्मिन्निवदमानयोः पप्रच्छुर्नृषयो देवानैवोच्चैर्घ्नीडिता
तु सा ११ कुमारो मातरं प्राह कुपितोऽलीकलज्जया किं नावोचस्य सहृते आत्मा वद्यं वदश्रमे १२ ब्रह्मा तारह आ
हूय समप्राक्षीच्च सांख्यनू सोमस्येत्याह शनकैः सोमस्ते तावदग्रहीत् १३

स्पतिमग्रहीत् अंगिरसः सकाशात् प्राप्तविद्यो-

हर इति प्रसिद्धिः ६ ७ निवेदितो विज्ञापितः विश्वकृत् ब्रह्मा अवैत् अवुध्यत ८ बृहस्पतिराह त्यजत्यजेति परैराहितं गर्भम् गर्भेत्यक्ते भ
स्मीकरिष्यतीति बिभ्यतीत्याह नाहमिति सांतानिकः संतानार्थो सांतानिक इति पाठे सत्पुत्रे इत्यर्थः ९ १० ११ १२ रहः एकांते १३ १४ १५

पुरुषस्य उर्वश्यामायुः प्रमुखाः षट्पुत्रा जाता इति वक्तुं कथामाह तस्येत्यादिना यावत्समाप्ति १४ १५ १६ ननु देवीकुतो मनुष्यस्यांतिकमुपा
गच्छेत्तत्राह मित्रावरुणयोः शापान्नरलोकतां मनुष्यमावमापन्नासती १७ १८ नौ आवयोरस्त्विति १९ यस्य तवांगांतरं चक्षुः आसाद्य हरिं
सयारंतु मिच्छायाह स्फुटं न च्यवते नापयाति यद्यस्मादिति वा २० शापावसाने भाषाभंगमिवेण जिगमिषोस्तस्याभाषाबंधमाह एताविति
द्वाभ्याम् उरणकौमेयौ न्यासौ निक्षेप रूपौ रक्षस्व श्लाघ्यः स एव स्त्रीणां वरः स्मृतः अतो किं जातीयत्वं न दोष इति भावः २१ हे वीरयुतं मे मक्ष्यं

तस्यात्मयो निरकृतबुध इत्यभिधानृप बुध्यागंभीरयायेन पुत्रेणापोदुराणमुदम् १४ ततः पुरुषाजज्ञे इत्यायां य
उदाहृतः तस्य रूपगुणोदायशीलद्रविणविक्रमान् १५ श्रुत्वोर्वशीद्रभवने गीयमानान् सरर्षिणा तदंतिकमुपेया
यदेवास्मरशराहिता १६ मित्रावरुणयोः शापादापन्नानरलोकताम् निशम्य पुरुषश्चेष्टकंदर्पमिव रूपिणाम् १७
धृतिं विष्टम्यललना उपतस्थे तदंतिके सतां विलोक्य नृपतिर्हर्षेणोत्फुल्ललोचनः उवाच श्लाघ्यायावात्वा देवी हृष्ट
तनूरुहः १८ राजोवाच स्वागतं ते वरारोहे आस्यतां करवाम किम् सरमस्वमयासाकरंति नो शाश्वतीः समाः
१९ उर्वश्यावाच कस्यास्त्वयिनसज्जेत मनोदृष्टिश्च संदर यदंगांतरमासाद्य च्यवते हरिं सया २० एतावुरण-
कौराज नून्यासौ रक्षस्वमानद सरस्ये भवतासाकं श्लाघ्यः स्त्रीणां वरः स्मृतः २१ युतं मे वीर मक्ष्यस्यान्नेक्षेत्वाऽन्यत्र मे
शुनान् विवाससं तत्तथेति प्रतिपदे महामनाः २२ अहो रूपमहो भावो नरलोकविमोहनम् को न सेवेत मनुजो देवीं
त्वां स्वयमागताम् २३ तया स पुरुषश्चेष्टोरमयं त्यायथाऽहेतः रमे सरविहारं पुकामं चैत्ररथादिषु २४ रममाणस्तया
देव्या पद्मकिंजल्कगंधया तन्मुखामोदमुषितो मुमुदेऽर्हं गणान् बहून् २५ अपश्यन्नुर्वशीमिंद्रो गंधवो नू स मनोद-
यत् उर्वशीरहितं मह्यमास्थानं नातिशोभते २६ त उपेत्य महारात्रे तमै सि प्रत्यक्षस्थिते उर्वश्या उरणौ जहुर्न्यस्तौ राज
निजायया २७ निशम्याक्रंदितं देवीपुत्रयोनीयमानयोः हताः स्म्यहं कुनाथेन न पुंसा वीरमानिना २८

स्यात् अमृतं वा आन्यमिति श्रुतेः देवा

नां चामृताशित्वान् मैथुनादन्यत्र विवाससं त्वान्नेक्षिष्ये इति प्रतिपदे अंगीकृतवान् २२ तदेवाह अहो इति २३ २४ पद्मकिंजल्कस्य इव गंधो यस्याः तस्याः
मुखामोदेन मुषितः प्रलोभितः सन् २५ २६ महारात्रे मध्यरात्रे महानिशो देवदिके रात्रौ मध्यमयामयोरिति स्मृतेः २७ जिगमिषोस्तस्याः पुरुषोक्तिमाह हता

यथानारीतथासंज्ञस्तः शोते २९ ३० विद्वतः विशिष्टद्युतिमंतः व्यद्योतंतदीप्तिमकुर्वंत यद्वा तदैवतडितः प्रकाशंतइत्यर्थः नग्नमैक्षत अतोभा
षामंगान्निर्जगामेतिज्ञेयम् ३१ ३२ तस्याः सरवीश्वपंचवीक्ष्यसूक्तंवचतंशोभनंहयेजायेत्यादि ३३ तदेवार्थतआह अहोदतिहाभ्यां अनिर्च्य
मल्लतांनिर्चुतिममाप्यपाशंतरेमांनिर्चुतिमगमयित्वा मंत्राननुक्तेतिवा वचांसि कृणवावहैगोष्टाः करवावहै ३४ रुदेहो अतिकमनीयोऽयंममदे-
हः ३५ पुरुरवोमामृथाइत्यादितस्याः सूक्तंतदप्यर्थतआह मामृथाइतिचतुर्भिः माम्निप्रस्तुं पुरुषोऽसि अतो धैर्यमावहेतिभावः इमेचकाः प्रसि

यद्विश्रंभादहंनष्टाहतापत्याचदस्कभिः यः शोतेनिशिसंज्ञस्तोयथानारीदिव्यापुमान् २९ इतिवाकसायकैर्विद्वः प्रतोत्रै
रिवकुंजरः निशिनिरिंशमादायविवस्त्रोऽभ्यद्रवद्दुषा ३० तेविसंज्योरणोतित्रव्यद्योतंतस्मविद्यतः आदायमेपावा
यांतंनग्नमैक्षतसापतिम् ३१ ऐलोऽपिशयनेजायामपश्यन्विमनाइव तच्चित्तोविद्वलः शोचन्बभ्रामोन्मत्तवन्मही
म् ३२ सतांवीक्ष्यकुरुक्षेत्रेसरस्वत्यांचतसरवीः पंचप्रहृष्टवदनाः ग्राहसूक्तंपुरुरवाः ३३ अहोजायोतिष्ठतिष्ठयोरैन
त्यक्तुमर्हसि मांत्वमद्याप्यनिर्चुत्यवचांसि कृणवावहै ३४ रुदेहोयंपतत्यत्रदेविदूरहृतस्त्वया स्वादंत्येनंरुकागृध्रा
स्त्वत्पसादस्यनास्पदम् ३५ उर्वशक्वाच मामृथाः पुरुषोसित्वंमास्मत्वाऽद्यर्चकाइमे क्वापिसरत्वंनवैस्त्राणां
वृकाणांहृदयंयथा ३६ स्त्रियोह्यकरुणाः क्रूरादुर्मर्षाः प्रियसाहसाः घ्नत्यल्पार्थेऽपिविश्रब्धंपतिंस्मातरमप्युत ३७ वि
धायालीकविश्रंभमज्ञेषुत्यक्तसौहृदाः नवंनवमंभीप्संत्यः पुंश्चल्यः स्वैरचुत्तयः ३८ संवत्सरांतैर्हिमवानेकरात्रमयेश्व
र वत्स्यत्यपत्यानिचतेभविष्यंत्यपराणिभोः ३९ अंतर्वत्नीमुपालभ्यदेवांसप्रययौपुरम् पुनस्तत्रगतोऽब्दांतैर्उर्वशीं
वीरमातरम् ४० उपलभ्यमुदायुक्तः समुवासतयानिशम् अथैनमुर्वशीप्राहकृपणं विरहातुरम् ४१ गधर्वानुपधावे
मान्तुभ्यंदास्यंतिमामिति तस्यसंस्तुवतस्तुष्टाअग्निस्थालींददुर्नृप उर्वशीमन्यमानस्तांसोऽबुध्यतचरन्वने ४२ स्था
लींत्यस्यवनोगत्वागृहानाध्यायतोनिशि त्रैतायांसंप्रवृत्तायांमनेसित्रप्यवर्तत ४३ द्वाः इंद्रियाणिवात्वाइतित्वाम्मास्मअ-

द्युः भक्षयेयुः इंद्रियवशोमाभवेत्यर्थः ३६ प्रियेनिमित्तेसाहसंयासाम् ३७ ३८ तंसांत्वयति संवत्सरांतइति ३९ अपराणीतिवचनादंतर्वत्नी
मुपालभ्यज्ञात्वा ४० ४१ अनेनाग्निनाकर्मकृत्वातद्वशादुर्वशींप्राप्स्यतीत्यभिप्रायेणाग्निस्थालींददुः सतुतांस्थालीमेवोर्वशीमन्यमानः तयास
हितोवनेविचरन्नेयमुर्वशीकिंत्वग्निस्थालीत्यबुध्यत ४२ ततश्चतांस्थालींवनेस्थापयित्वागृहान्गत्वानिशिनित्यंतामेवाध्यायतस्तस्यमन
सित्रैतायांत्रयीअवर्ततकर्मबोधकंवेदत्रयंप्रादुरभूत् ४३

ततः स्थालीस्थानंगतः सन् शम्यागर्भे जातमश्वत्थं विलक्ष्य अस्मिन् सावग्निरस्तीति विशेषेण लक्षयित्वा तेनाश्वत्थेन हे अरणी कृत्वाऽग्निममं
थेति शेषः शमीगर्भादग्निममं यतेति श्रुतिः ४४ मयनप्रकारमाह अधरारणिमुर्वशीं ध्यायन्नुत्तरारणिमात्मानं ध्यायन् उभयोर्मध्ये यत्काष्ठं त-
त्प्रजननं पुत्रं ध्यायन् तत्थाचमन्त्रः उर्वश्यस्यायुरसि पुरुरवा इति ४५ तस्य तेन कृतान्निर्मथनाद्दिभा वस्तरग्निर्जातः कथं भूतः जातं वेदो धनं भो
ग्यं यस्मात् स च त्रय्याविद्यया विहितेनाधानसंस्कारेण भिरत् आहवनीयादिरूपः स नूराज्ञा पुरुरवसा पुत्रत्वे कल्पितः पुण्यलोकप्रापकत्वात्
४६ तदाह तेनेति ४७ नन्वनादिर्वेदत्रयबोधितो ब्राह्मणादीनामिन्द्राद्यनेकदेवयजनेन स्वर्गप्राप्तिहेतुः कर्ममार्गः कथं सादिरिव वर्ण्यते तत्राह
एक एवेति द्वाभ्याम् पुरा कृतयुगे सर्ववाङ्मयः यः सर्वासां वाचां बीजभूतः प्रणव एक एव वेदः देवश्च नारायण एक एव अग्निश्चैक एव लौकिकः वर्ण

स्थालीस्थानंगतोऽश्वत्थं शमीगर्भे विलक्ष्य सः तेन हे अरणी कृत्वा उर्वशीं लोककाम्यया ४४ उर्वशीं मंत्रतो ध्यायन् अध-
रारणिमुत्तराम् आत्मानमुभयोर्मध्ये यत्तत्प्रजननं प्रभुः ४५ तस्य निर्मथनाज्जातो जातवेदा विभावस्तः त्रय्यासविद्यया
राज्ञा पुत्रत्वे कल्पितस्त्रिरत् ४६ तेनायजत यज्ञेशं भगवंतमधोऽक्षजम् उर्वशीलोकमन्विच्छन् सर्वदेवमयं हरिम् ४७
एक एव पुरा वेदः प्रणवः सर्ववाङ्मयः देवो नारायणो नान्य एकोऽग्निर्वर्ण एव च ४८ पुरुरवस एवासीत् त्रयी त्रेता सुरवेनृ
प अग्निना प्रजया राजालोकं गांधर्वमेषिवान् ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे ऐलोपारव्याने चतुर्दशोऽ-
ध्यायः १४ श्रीशुक उवाच ऐलस्य चोर्वशीगर्भात् षडासन्नात्मजानृप आयुः श्रुतायुः सत्यायुरयोऽथ विज-
योजयः १ श्रुतायोर्वसुमान् पुत्रः सत्यायोश्च श्रुतं जयः रयस्य सुत एकश्च जयस्य तनयो मितः २ भीमस्तु विजयस्य अथ कां-
चनो होत्रिकस्ततः तस्य जन्तुः सुतो गंगा गंडूषी कृत्ययोऽपि च जन्तोः सुत पूरुस्तत्पुत्रो बलाकश्चात्मजोऽजकः ३ ततः
कुशः कुशस्यापि कुशांबु मूर्त्तयो वसुः कुशानामश्च चत्वारो गाधिरासीन् कुशांबुजः ४

श्वैक एव हंसो नाम ४८ वेदत्रयी तु पुरुरवसः
सकाशादासीत् एषिवान् प्राप अयं भावः कृतयुगे सत्त्वप्रधानाः प्रायशः सर्वेऽपि ध्याननिष्ठा रजःप्रधाने तु त्रेतायुगे वेदादिविभागेन कर्ममार्गः प्र-
कटोऽयं भूवेत्यर्थः ४९ इति नवमे टीकायां चतुर्दशः १४ ततः पंचदशो गाधिरैलपुत्रान्वयेजनि यद्गौहोत्रस्ततो रामः कार्तवीर्यमहन् रुषा १ कथं हत्वा
यात्यादि क्रमेण श्रुतायुः प्रभृतिषण्णां वंशानाह श्रुतायोरित्यादिना एकसंज्ञः अमितः तत्संज्ञः २ जन्तोः पूरुः तस्य बलाकः तस्याजकः ३ गाधेः पुत्रो वि-
श्वामित्रो ब्रह्मर्षिरभूदिति उत्तराध्यायां ते च स्यति गाधेरभ्यन्महातेजा इत्यादिना ४

तत्र तावत्तदुपोद्घातलेन भृगुवंशसंभवस्य ऋचीकस्य चरित्रं प्रसक्तानुप्रसक्तं न च परशुरामावतारचरितमाह तस्य सत्यवतीमित्यादिना विसदृशम
ननु रूपं भार्गवमृचीकम् ५ दक्षिणवामयोरेकतः श्यामः कर्णो येषां सर्वस्मिन् गेचंद्रस्येव वर्चो येषाम् न चेदमपि पर्याप्तमस्मत्कन्यायाः यतः कु
शिका कौशिकावयम् ६ ७ उभयैः पत्न्यैर्ब्राह्मैर्मंत्रैः श्वश्र्वे तु क्षात्रैरित्यर्थः ८ यावत्स्नात्वा मुनिर्नागतः तावद्धार्यायां भर्तृस्नेहात् पुत्र्याः सत्य
वत्याश्चरुं श्रेष्ठं मत्वा तया मात्रा सत्यवतीयाचितासती ब्राह्ममंत्राभिमंत्रितं स्वचरुं मात्रे अयच्छत् प्रादात्मातुः चरुं क्षात्रमंत्राभिमंत्रितम् स्वयम्

तस्य सत्यवतीकन्यामृचीकोऽयाचत द्विजः परं विसदृशं मत्वा गाधिर्भार्गवमब्रवीत् ५ एकतः श्यामकर्णानां हयानां च
द्रवर्चसाम् सहस्रदीयतां शल्कं कन्यायाः कुशिकावयम् ६ इत्युक्तस्तन्मतं ज्ञात्वा गतः सवरुणातिकम् आनीय दत्त्वा
तान् श्यानुपयमेव राननाम् ७ स ऋषिः प्रार्थितः पत्न्या श्वश्र्वाचापत्यकाम्यया अपयित्वोभयैर्मंत्रैश्चरुं स्नातुं गतो मु
निः ८ तावत्सत्यवतीमात्रा स्वचरुं याचितासती श्रेष्ठं मत्वा तया यच्छत् मात्रे मातुरदत्त्वयम् ९ तद्विज्ञाय मुनिः प्राह प
त्नोऽकष्टमकार्षीः योरोदंडधरः पुत्रो भ्राता ते ब्रह्मवित्तमः १० प्रसादितः सत्यवत्या मेव भूदिति भार्गवः अथ तर्हि भवे
त्यौत्रो जमदग्निस्ततोऽभवत् ११ सा चामूत्रसमहापुण्या कौशिकी लोकपावनी रेणोः सुतारं शुकां वै जमदग्निरुवाह
याम् १२ तस्यां वै भार्गव ऋषेः सुता वसुमदादयः यवीयान् जज्ञा एते पांराम इत्यभि विश्रुतः १३ यमाहुर्वसिष्ठदेवांशं हैह
यानां कुलांतकम् त्रिःसप्तकुलो यदमां चक्रे निःक्षत्रियां महोम् १४ दुष्टं क्षत्रं सुवोभारमब्रह्मण्यमनीनशत् रजस्त
मो घृतमहन् फल्गुन्यपि कृतैः हसि १५ राजोवाच कितदं हो भगवतो राजन्यैरजितात्मभिः कृतं येन कुलं न
ष्टं क्षत्रियाणामभीक्ष्णशः १६ श्रीशुक उवाच हैहयानामधिपतिरर्जुनः क्षत्रियर्षभः दत्तं नारायणस्यांशमा
राध्यपरिकर्मभिः १७ बाहून् दशशतं लभेदुर्द्ध्वं त्वमरातिषु अव्याहतेन्द्रियो जश्नीस्तेजोवीर्ययशोबलम् १८

दत् आदत् ९ कष्टं सुगुप्सितम् तदेवाह तेषु त्रयो योरो भविष्यति भ्राता तु ब्रह्मवित्तमो भविष्यतीति १० एवं मा भूदिति प्रसादितो भार्गव आह
अथ तर्हि पौत्रो योरो भविष्यति जमदग्निः पुत्रोऽभवदित्यर्थः ११ सा च सत्यवती कौशिकी नद्यभूत् १२ भार्गव ऋषेः जमदग्नेः सुताः १३ १४ अ
नीनशत् नाशयामास तदेवाह रजस्तमो घृतमिति पाठांतरं सगमम् १५ १६ कार्तवीर्यार्जुनेन कृतं मपराधं वक्तुं तस्य दर्पहेतुमैश्वर्यादिकमाह
हैहयानामिति षड्विः परिकर्मभिः परिचर्याभिः दत्तं दत्तात्रेयमाराध्य १७ अव्याहतेन्द्रियादिकं चलेभे १८ ७ ७ ७

यत्रयस्मिन्नैश्वर्येष्वाणिमादयोगुणाः १९ रेवांऽमसिनर्मदायाम् २० रावणोदिविजयेमाहिष्मत्याः समीपेदेवपूजांकुर्वन्प्रवाहस्यावरोधात्प्रति
स्त्रोतसः सत्याः तस्याः सरितोजलैर्विष्ठावितंस्वशिविरमालक्ष्यतस्यतद्दीर्येनसेहं २१ ततश्चकृतकिल्बिषः क्रोडंतसभिषवितुंपवृत्तः सन्गृही-
तः माहिष्मत्यांस्वपुर्याकपिरिवसंनिरुद्धापुनश्चावज्ञयायेनमुक्तः २२ इदानींतत्कृतमपराधंदर्शयन्नाह सएकदेत्यादिना २३ अर्हणामातिथ्या
दिहविष्मत्याकामधेन्वा २४ तत् अर्हणानाद्रियततस्मिन्नातुष्यत् यतोऽग्निहोत्र्यांहोमधेनौसाभिलाषः सहैहयः हैहयैः सहवर्त्तमानः २५ द-

योगेश्वरत्वमैश्वर्यगुणायत्राणिमादयः चचाराव्याहतगतिर्लोकेषुपवनोयथा १९ स्त्रीरत्नैरावृतः क्रोडन्रेवांमसि
मृदोत्कटः वैजयंतीस्त्रजंविष्मद्रोधसरितंभ्रजेः २० विष्ठावितंस्वशिविरप्रतिस्त्रोतः सस्त्रिजलैः नामृष्यन्तस्यतद्दी-
र्यवीरमानीदशाननः २१ गृहीतौलालयारत्नीणांसमक्षंकृतकिल्बिषः माहिष्मत्यांसन्निरुद्धोमुक्तोयेनकपिर्यथा २२
सएकदातुमृगयाविचरन्विपिनवने यदृच्छयात्रमपदजमदग्नेरुपाविशत् २३ तस्मैसनरदेवायमुनिरर्हणामाहरत्
ससैन्यामात्यवाहायहविष्मत्यातपोधनः २४ सर्वारस्तत्रतद्दृष्ट्वा आत्मैश्वर्यातिशायनम् तन्नाद्रियताग्निहोत्र्या
साभिलाषः सहैहयः २५ हविर्धानीमृषेर्दप्यात्नरानहर्त्तुमचोदयत् तेचमाहिष्मतीनिन्युः सवत्सांक्रंदतीवत्तात्
२६ अथराजर्त्तिनिर्यातेरामआश्रमआगतः श्रुत्वात्तत्तस्यदौरात्यंक्षुक्रोधाहिरिवाहतः २७ द्यौरमादायपरशंस
तूष्णचर्मकार्मुकम् अन्वधावतदुर्दृष्टोमृगोद्भूतवृथपम् २८ तमापततंमृगवयमोजसाधनुर्धरबाणपरश्वधायुध
म् ऐणेयचर्मबिरमकंधामभिर्युत्तजटाभिर्दृष्टोपुरोविशत् २९ अचोदयदंस्तिरयाश्वपत्तिभिर्गदासिबाणपिश
तघ्निशक्तिभिः अक्षौहिणीः सप्तदशातिभाषणास्तारामएकौभगवानसूदयत् ३० यतोयतोऽसौप्रहरत्परश्व
धोमनोऽनिलौजाः परचक्रसूदनः ततस्ततश्छिन्नभुजोरुकंधरानिपेतुरुर्व्याहतसूतवाहनाः ३१

प्राहेतोः ऋषेर्हविर्धानीमग्निहोत्रधेनुंहर्त्तुनरानचोदयत् प्रेरितवान् २६ तद्दौरात्यंहविष्मत्याहरणं क्रोधयुक्तोअहिरिक्क्षुक्रोध २७ सतू-
ष्णंकार्मुकंचर्मआदाय २८ ऐणेयंचर्मकृष्णाजिनमंबरयस्य २९ ३० प्रहरन् परश्वधोयस्यमनश्चअनिलश्चतयोरिवौजोवीर्ययस्य परेषांचक्रं
सैन्यंसूदयतीतितथा छिन्नाभुजाऊरवः कंधराश्वयेषाम् हताः सूताः वाहनानिचयेषांतेवीरानिपेतुः ३१

विचरणाः चर्मदयो यस्य ३२ पंचशतेषु धनुः सुसोऽर्जुनो रामायसंदधे एकमेव धनुर्यस्य सः पाठांतरे एक एव बंधः संधानयेषांतौ रिषुभिः तानि धनूषि
समंसहतक्षणमेवाच्छिनत् ३३ मृधेसाधनभूतानचलानंघ्रिपांश्चोत्क्षिप्य अभिधावतः तस्य भुजान् चिच्छेद अहैः फणा इवेत्यर्थः ३४ ३५
समर्पयत्समर्पयत् ३६ ३७ ३८ अर्हणतां पूज्यताम् ३९ सौरीसूर्यस्य प्रभो ४० तीर्थसंसेवया चकाराद्यमनियमैश्च अच्युते चेतनाचित्तय-

दृष्ट्वा स्वसैन्यं रुधिरौघकट्टमेरणाजिरेण भकुठारसायकैः विचरणा चर्मध्वजचापविग्रहं निपातितं हैहय आपतद्दु
षा ३२ अथार्जुनः पंचशतेषु बाहुभिर्धनुःषु बाणान्युगपत्संसंदधे रामाय रामोऽस्त्रभृतां समग्रणीस्तान्येकधन्वेषु-
भिराच्छिनत्समम् ३३ पुनः स्वहस्तैश्चलान्मृधेऽंघ्रिपान्नुत्क्षिप्य वेगादभिधावतो युधि भुजान् कुठारेण कठोरन-
मिना चिच्छेद रामः प्रसभं त्वहोरिव ३४ कृत्वा बाहोः शिरस्तस्य गिरेः शृंगमिवाहरत् हते पितरितसुत्रा अयुतं दुहु
वुर्भयात् ३५ अग्निहोत्रा मुपावर्त्य सवत्सां परवारहा समुपेत्याश्रमं पित्रे परिक्षिप्तं समर्पयत् ३६ स्वकर्मतत्क-
तरामः पित्रेष्वात्पुत्र एव च वर्णयामास तच्छ्रुत्वा जमदग्निरभाषत ३७ राम राम महाबाहो भवान्पापमकार्षीत्
अवधीन् नरदेवं यत्सर्वदेवमयं रथा ३८ वयं हि ब्राह्मणास्तात क्षमयाऽर्हणतां गताः यया लोकगुरुर्देवः पारमेष्ठ्यमि-
यात्पदम् ३९ क्षमयारो च तेलक्ष्मी ब्राह्मी सौरी यथा प्रप्ता क्षमिणामाशु भगवांस्तुष्यते हरिश्चरः ४० राज्ञो मूर्धा
वसिक्तस्य वधो ब्रह्मवधाद्गुरुः तीर्थसंसेवया चां होजद्वांगाच्युतचेतनः ४१ इति श्रीभागवते महापुराणे नव-
मस्कंधे पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीशुक उवाच पित्रोपशिक्षितो रामस्तथेति कुरुनंदन सवत्सरं तीर्थयात्रां च
रित्वाश्रममाव्रजत् १ कदाचिद्देणुकाया तांगंगायां पद्ममालिनम् गंधर्वराजं क्रीडंतं मप्सरोभिरपश्यत् २ विलोक्य
तीक्रीडंतमुदकार्थेन दीगता होमवेलां न सस्मार किंचिच्चित्ररथे स्पृहा ३ कालात्ययंतं विलोक्य सुनेः शापविशं कि-
ता आगत्य कलशं तस्यौ पुरोधाय कृतं जलिः ४ व्यभिचारं मुनिज्ञात्वा पत्न्याः प्रकुपितोऽब्रवीत् घतैर्नां पुत्रकाः पा-
पामित्यक्तास्तेन चकिरे ५

स्य सः ४१ इति नवमस्कंधे टीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ षोडशोऽथार्जुनस्तैर्जमदग्नौ हते सु-
हुः रामात् क्षत्रवधः प्रोक्तो विश्वामित्रस्य चान्वयः १ १ किंचिदीषत् चित्ररथे गंधर्वराजे स्पृहायस्याः सा किंचिन्न सस्मारेति वा २ कलशं
पुरोधाय अग्रे निधाय ४ व्यभिचारं मानसं ज्ञात्वा ५ ७ ७ ७ ७ ७

आज्ञाऽतिलंघिनां भ्रातृणां मातुश्च वधे संबोधितः सन् मुनेर्यः समाधिस्तपश्चतयोः प्रभावज्ञः यद्दिनहन्त्यां तर्हि मासपिशुंसमर्थः यदितुह-
न्यां तर्हि मयि संतुष्टः सन् तानपि जीवयितुं समर्थ इति जानन्नित्यर्थः ६ ७ नन्यतिनिन्दितं तत्कथं कृतवान् नत्राह पितुर्विद्वानिति = पूर्वोक्त
एवाभिप्रायः सर्वक्षत्रियवधे कारणं वक्तुमाह येऽर्जुनस्य सुकृता इत्यादिना ९ १० भगवति आवेशिता धीर्येन तम् ११ १२ १३ १४ दुःखादीनां वे-

रामः संबोधितः पित्रा भ्रातृन् मात्रासहा वधीत् प्रभावज्ञो मुनेः सम्यक् समाधेस्तपसश्च यः ६ वरेण च्छंदयामास
प्रीतः सत्यवतीसुतः वज्रेहतानां रामोऽपि जीवितं चास्मृतिवधे ७ उत्तस्थुस्ते कुशालिनो निद्राशायदवांजसा पितु
विद्वान्स्तपोर्वीर्यं रामश्चक्रे सह दधम् = येऽर्जुनस्य सुकृता राजन्स्मरन्तः स्वपितुर्वधम् रामवीर्यपराभूतालेभिरेण
मनश्चकित् ९ एकदा श्रमतो रामे स भ्रातरि वनंगते वैरं सिसाधाधिष्वोलब्धच्छिद्रा उपगमन् १० दृष्ट्वाऽग्न्यगा
र आसीनमावेशितधियमुनिम् भगवत्कृत्तमं श्लोकं जघ्मस्ते पापनिश्चयाः ११ याच्यमानाः क्षुण्णयाराममात्राति
दारुणाः प्रसह्य शिर उल्लुत्य निन्युस्ते क्षत्रवंधवः १२ रेणुका दुःखशोकात्तानि घ्नन्त्यात्मानमात्मना रामरामैहिताते
तिविचुक्रोशोच्चकैः सती १३ तदुपश्रुत्य दूरस्थो हारामेत्यात्तवैत्स्नम् त्वरया श्रममासाद्य ददृशो पितरं हतम् १४
तत्तदुःखरोषामर्षातिशोकवेगविमोहितः हाता तसाधो धर्मिष्ठत्यक्ताऽस्मान् स्वर्गतो भवान् १५ विलप्यैव पितुर्दे
हं निधाय भ्रातृषु स्वयम् प्रगृह्य परशं रामः क्षत्रांताय मनोदधे १६ गत्वा माहिष्मतीं रामो ब्रह्मघ्नविहतश्रियम् ॥
तेषां सशीर्षभीराजन्मध्ये चक्रे महागिरिम् १७ तद्रक्तेन नदीघोराम ब्रह्मण्यभयावहाम् हेतुकृत्वा पितृवधं क्ष
त्रेऽमंगलकारिणि १८ त्रिःसप्तकुलः पृथिवीकृतवानिः क्षत्रिया प्रभः स्यमेतपंचकेचक्रे शोणितो दान्द्रुदान्नव १९
पितुः कायेन संधाय शिर आदाय बर्हिषि सर्वदेवमयं देवमात्मानमयजन्मर्यैः २० ददौ प्राचीं दिशं होत्रे ब्रह्मणे द
क्षिणां दिशम् अध्वर्यवे प्रतीचीं वै उद्गात्रे उत्तरां दिशम् २१

गेन विमोहितः १५ १६ ब्रह्मघ्नोर्विहता श्रीर्यस्यास्ताम् हेराजन् सरामस्ते
षां शीर्षभिः माहिष्मत्यां मध्ये महांतां गिरिचक्रे १७ तेषां रक्तेन अब्रह्मण्यानां भयावहां घोरानदीचक्रे तथाऽपि सर्वक्षत्रियवधे किं कारणं तदाह हेतुं
कृत्वेति सार्द्धेन अमंगलकारिणि अन्यायवर्तिनिसति १८ त्रिःसप्तकुलो रेणुकया दुःखावेशादुरस्ताडनं कृतं ततो रामस्तावत्कुलः क्षत्रमुत्सादित
वानिति प्रसिद्धिः १९ २० २१

कतमो भविष्यतीत्यर्थः २५ सुवोभारमहन्भारमेवाह नृपानिति २७ तदेवं प्रसक्तानुप्रसक्तं समाप्य प्रस्तुतमाह गाधेरिति महातेजा विश्वा-
मित्रः २८ ते सर्वे लिंगसमवायन्यायेन प्राणभृत उपदधाति इति वत् मधुच्छंदस एवोच्यं ते इत्यादि तथा च श्रुतिः तस्य ह विश्वामित्रस्यैकशतं पु-
त्रा आसुः पंचाशदेव ज्यायां सोमधुच्छंदसः पंचाशलनीयांस इत्यादि तत्र च विश्वामित्रपुत्रस्य भार्गवस्या जीगर्तस्य देवरातस्य ज्येष्ठत्वं मवगम्यते
तथा आश्वलायनबोधायनादिभिः कौशिकानां देवरातप्रवरत्वं मुक्तम् प्रवरश्च तस्मिन्नेव वंशे अवांतरभेदः न तु वंशांतरम् तथा च स्मृतिः एक एव-

अन्येभ्योऽवांतरदिशः कश्यपाय च मध्यमाम् आर्यावर्तमुपद्रष्टे सदस्येभ्यस्ततः परम् २२ ततश्चावभृथस्नानवि-
धूताशेषकिल्बिषः सरस्वत्या ब्रह्मनद्यौरेज्यं प्रद्वंशमान् २३ स्वदेहं जमदग्निस्तलब्ध्वासंज्ञानलक्षणम् ऋषी-
णां मंडले सोऽभूत्सप्तमोराम पूजितः २४ जमदग्न्योऽपि भगवान् रामः कमललोचनः आगामिन्यंतरैराजन्वर्तयिष्य-
ति वैष्टहत् २५ आस्तेऽद्यापि मेहेद्राद्रौ न्यस्तदंडः प्रशांतधीः उपगीयमानचरितः सिद्धगंधर्वचारणैः २६ एवं भृगुषु
विश्वात्मा भगवान् हरिरीश्वरः अवतीर्य परंभारं सुवोऽहन् बहुशो नृपान् २७ गाधेरभून्महातेजाः समिद्ध इव पावकः
तपसाक्ष त्रमुत्सृज्य यो लेभे ब्रह्मवर्चसम् २८ विश्वामित्रस्य चैवासन्पुत्रा एकशतं नृप मध्यमस्तु मधुच्छंदामधुच्छंद-
स एव ते २९ पुत्रं ह्युत्पन्नः शोफं देवरातं च भार्गवम् आजीगर्तं सक्तानां हज्येष्वेष प्रकल्प्यताम् ३० यो वै हरिश्चंद्रमखे
विक्रीतः पुरुषः पशुः स्तुत्वा देवान् प्रजेशादीन् मुमुचे पाशबधनात् ३१ यो रातो देवयजने देवैर्गाधिषु तापसः देवरात
इतिख्यातः श्रुतः शोफः स भार्गवः ३२ ये मधुच्छंदसो ज्येष्ठाः कुशलं मे निरेन तत् अशपत्तान्मुनिः क्रुद्धो म्लेच्छाभवत्
दुर्जनाः ३३ सहोवाच मधुच्छंदाः सान्द्रं पंचाशताततः यं नो भवान्संजानीते तस्मिंस्तिष्ठामहे वयम् ३४

ऋषिर्याचित्पवरेष्वनुवर्तते तावत्समानगोत्रत्वं विना भृगवं गिरोगणादिति २९ तत्कुतो भृगुवंशभवस्य देवरातस्य कौशिकप्रवरत्वं भित्तिशंक्य
तदुपपादयन्नाह पुत्रं ह्युत्पन्नः शोफं देवरातं च भार्गवम् आजीगर्तं सक्तानां हज्येष्वेष प्रकल्प्यतामिति ३० एतदेव स्पष्टयितुं विशिनष्टि य इति ह्यभ्याम् मुमुचे अमुच्यत ३१ भार्गवोऽपि गाधिषु गाधेर्वंशजेषु देवरात इति ख्या-
तः ३२ तत्तस्य ज्येष्ठत्वं कुशलं मे निरेमध्यमस्यानर्थं विहलं हृष्टानां गीकृतवंतः मुनिः विश्वामित्रः ३३ पंचाशताकनिष्ठैः साकं समध्यमो मधु-
च्छंदा उवाच नोऽस्माकं यत्ज्येष्ठत्वं कनिष्ठत्वं भवान् पिता संजानीते मन्यते तस्मिन्वयं तिष्ठामेति ३४ ७ ७ ७ ७ ७

एवमुक्तामंत्रदशम् कस्यनूनंकतमस्यामृतानामित्यादिमंत्राणां दशारंशतः शोफं ज्येष्ठं चक्रुः तदाह वयंसर्वेत्तामन्वंचस्महि अनुगंतारः कनिष्ठाः
स्मदित्यर्थः ततः प्रसन्नो विश्वामित्रस्तान्सुतानाह वीरवंतः पुत्रवंतो भविष्यथ ये यूनं मे मानं पूज्यत्वमनुगृहंतः अनुवर्तमानाः संतः सांवीरवंतं
पुत्रवंतमकर्तृकृतवंत इत्यर्थः ३५ हे कुशिका एष देवरातः वीरुष्मादीयः कौशिक एव यतः वीरः मत्सुत्रः तमेन मन्वित अनुगच्छत अन्ये चाष्टका
दयः तस्य सुता आसन् ३६ उपसंहरति एवमिति एकेशाप्ता एकेऽनुगृहीताः अन्यस्तु पुत्रत्वेन स्वीकृतः इत्येवं कौशिकगोत्रं पृथग्विधं नानाप्र-
कारं जातम् तच्च प्रवरांतरमापन्नं प्राप्तम् हियस्मादेवं देवरातज्येष्ठत्वेन तत्प्रकल्पितम् ३७ इति नवमस्कंधे टीकायां षोडशोऽध्यायः १६

ज्येष्ठं मंत्रदशं चक्रुस्त्वा मन्वंचो वयं स्महि विश्वामित्रः सुतानाह वीरवंतो भविष्यथ ये मानं मेऽनुगृहंतो वीरवंतमक-
र्तमाम् ३५ एष वः कुशिका वीरो देवरातस्तमन्वित अन्ये चाष्टकहारी तजयक्रतुमदादयः ३६ एवं कौशिकगोत्रं तु-
विश्वामित्रैः पृथग्विधम् प्रवरांतरमापन्नं तद्विचैवंप्रकल्पितम् ३७ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे षोड-
शोऽध्यायः १६ श्रीशुक उवाच यः पुरुरवसः पुत्र आयुस्तस्याभवन्सुताः नहुषः क्षत्रवृद्धश्चरजीरमश्च
वीर्यवान् १ अनेनादितिराजेन्द्रशृणु क्षत्रवृद्धोऽन्यम् क्षत्रवृद्धस्तस्यासन्सुहोत्रस्यात्मजास्त्रयः २ काश्यः कुशो
गुल्ममद इति गुल्ममदादभूत् शुनकः शौनको यस्य बह्वचप्रवरो मुनिः ३ काश्यस्य काशिस्तत्पुत्रो राष्ट्रो दीर्घतमः पि-
ता धन्वंतरिर्दीर्घतम आयुर्वेदप्रवर्तकः ४ यज्ञमग्वास्तदेवांशः स्मृतमात्रार्तिनाशनः तत्पुत्रः केतुमानस्य जज्ञे भी-
मरथस्ततः ५ दिवोदासो द्युमास्तस्मात्प्रतर्दन इति स्मृतः स एव शत्रुजिह्वस्तस्मिन् कृतध्वज इतीरितः ६ तथा कुवल्या
श्वेति प्रोक्तोऽलर्कादयस्ततः षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च नालकादपरोराजन्मदिनीबुभुक्षेयुवा ७
अलर्कात्संततिस्तस्मात्सुनीयोऽथ सकेतनः धर्मकेतुः स तस्तस्मात्सत्यकेतुरजायत ८

आयोः सप्तदशैलज्येष्ठपुत्रस्य पंचसु सनेषु क्षत्रवृद्धादिचतुर्णां वंशवर्णनम् १ इदं
श्रीकृष्णावतारप्रस्तावाय वंशानुक्रमेण मैलादिक्रमेण प्रक्रांतमिति यस्य वंशो कृष्णावतारस्तस्य वंशोऽतिविततत्वादंते निरूप्यते अतः पुरुरवसः
पुत्राणां पंचानां कनिष्ठानां वंशात्तु त्केदानीं प्रथमस्ववंशमाह य इति एवं नहुषययातियदुप्रभृतिष्वपि द्रष्टव्यम् १ क्षत्रवृद्धः क्षत्रवृद्धस्य २ ३ दी-
र्घतमसः पिता ४ स्मृतमात्र एवार्तिरोगदुःखं नाशयतीति तथा ५ ततः प्रतर्दनादिशब्दवाच्यात् धर्मतः सकाशादलर्कादयः ६ ७ अलर्कात्संततिः ८

सत्यकताष्टकेतुः तस्मात्सकुमारः क्षितीश्वरः वीतिहोत्रस्य भर्गो तो भार्गभूमिरभून्नृपः ९ इतीमेकांशयोभूपाः क्षत्र
यंयातीतितथा १० ततः अनेन सः शक्रोजज्ञे ११ कृतकृत्यः सः यतः आत्मवान् ज्ञानी अतः पुत्रोत्सादनं न कृतवानित्यर्थः १२ १३ १४ तेषां मतिभ्रं
शायगुरुणा बृहस्पतिना अभिचारविधानेनाग्नेौ हूयमाने सति १५ सिंहावलोकनेनाह क्षात्रवृद्धात् क्षत्रवृद्धपौत्रात् कुशात् प्रतिः प्रतेः संजयः १६

धृष्टकेतुः सुतस्तस्मात्सकुमारः क्षितीश्वरः वीतिहोत्रस्य भर्गो तो भार्गभूमिरभून्नृपः ९ इतीमेकांशयोभूपाः क्षत्र
वृद्धान्वयायिनः रभस्यरभसः पुत्रो गभीरश्चाक्रियस्ततः १० तस्य क्षेत्रे ब्रह्मजज्ञे शृणुवंशमनेन सः शक्रस्ततः शक्रि
स्तस्माच्चिककुर्द्धर्मसारथिः ११ ततः शांतरयोजज्ञे कृतकृत्यः स आत्मवान् रजैः पंचशतान्यासन् पुत्राणाममितौजसा
म् १२ देवैरभ्यर्थितो दैत्यान् हर्षेद्रायाददाद्विचम् इन्द्रस्तस्मै पुनर्दत्वा गृहीत्वान्वरणै रजैः १३ आत्मानमर्पयामास प्रह्ला
दाद्यारिशंकितः पितर्युपरते पुत्रायाचमानाय नोददुः १४ त्रिविष्टपं महेंद्राय यज्ञभागात् समाददुः गुरुणा हूयमानेग्ने
बलभित्तनयान् रजैः १५ अवधीन्द्र शितान्मागान् न कश्चिदवशेषितः कुशात् प्रतिः क्षात्रवृद्धात् संजयस्तत्सुतोजयः
१६ ततः कृतः कृतस्यापि जज्ञे हर्यवनो नृपः सह देवस्ततो हीनो जयसेनस्तु तत्सुतः १७ संकृतिस्तस्य च जयः क्षत्रधर्मा
महारथः क्षत्रवृद्धान्वयाभूपाः शृणुवंशं च नाहुषात् १८ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे चंद्रवंशानुवर्णने
सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीशुक उवाच यतिर्ययातिः संयाति रायतिर्वियतिः कृतिः षडिमेन हुषस्यासन्निद्रि
याणीव देहिनाम् १ राज्यं नैच्छद्यतिः पित्रादत्तं तत्परिणामवित् यत्र प्रविष्टः पुरुष आत्मानं नावबुध्यते २ पितरि भ्रं
शिते स्थानादिद्राण्याधर्षणाद्भिर्जैः प्रापिते जगरत्वं वै ययातिरभवन्नृपः ३ चतसृषादिशद्भिर्भ्रातृन् भ्राताय वी
यसः कृतदारो जुगोपोर्वीकाव्यस्य वृषपर्वणः ४ राजोवाच ब्रह्मर्षिर्भगवान् काव्यः क्षत्रबधुश्च नो हुषः राजन्य
विप्रयोः कस्माद्दिवाहः प्रतिलोमकः ५

१७ १८ इति नवमस्कंधे टीकायां सप्तदशोऽध्यायः १७ अष्टादशो ययातेस्तु नाहुषस्य कथोच्यते
यस्य पंचसु पुत्रेषु कनीयानग्रहीज्जराम् १ १ तस्य राज्यस्य परिणाममनर्था विहर्षं वेत्तीति ततथा तत्र हेतुः यत्रेति २ स्थानात्स्वर्गात् द्विजै रग
स्त्यादिभिः ३ यवीयसो भ्रातृनादिशत् काव्यस्य शक्रस्य वृषपर्वणश्च कन्याभ्यां कृतदारः सन् ४ ५ ६ ७ ८ ९

अ.
१८

25

25

ब्राह्मणमेव वृणीहि किमनेनाग्रहणेति चेत्तत्राह न ब्राह्मण इति बृहस्पतेः सूतः कचः शक्रात् मृतसंजीवनीं विद्यामध्यगात् तदा च देवयानीतं
 पतिंचकमे सच गुरुपुत्रीममपूज्येति नतामुदवहत् ततश्च कुपिता सती तवेयं विद्या निष्फला भवत्विति शशाप स च तव ब्राह्मणः पतिर्न भवेदिति
 तां शशाप तदेतदाह यमहमशपंतस्य शापात् २२ अशास्त्रायत्वादनभिप्रेतमपि देवेनोपहृतं प्रापितं बुध्यात् द्रुतं तस्यां सकामं स्वं मनश्च बुध्यान
 ह्यधर्मे मदीयं मनः प्रविशेदिति तस्यावचः प्रतिजग्राह अंगीकृतवान् २३ शर्मिष्ठा संबंधोऽपि देववशादेवाभवदिति दर्शयन्नाह गते राजनीतिन
 वभिः उक्तं भिक्षुकीत्यादि कृतं कूपे प्रक्षेपादि २४ कापोतीमुच्छृत्तिम् २५ प्रत्यनीका देवास्ते विवक्षिता जयं प्रापणीया इत्यभिप्रेतं यस्य तथाभू

यदिदं कूपलग्नाया भवतो दर्शनं मम न ब्राह्मणो मे भविता हस्तग्राहो महाभुज कचस्य बार्हस्पत्यस्य शापाद्यमशपं
 पुरा २२ ययातिरनभिप्रेतं देवोपहृतमात्मनः मनस्ततद्रुतं बुध्या प्रतिजग्राह तद्वचः २३ गते राजनिसावीरे तत्र स्मरु
 दतीपितुः न्यवेदयत्ततः सर्वमुक्तं शर्मिष्ठया कृतम् २४ दुर्मना भगवान्काव्यः पौरोहित्यं विगर्हयन् स्तुवन् वृत्तिंच
 कापोतीं दुहित्रासययौ पुरात् २५ वृषपर्वतमाज्ञाय प्रत्यनीकविवक्षितम् गुरुप्रसादयन्मूर्धापादयोः पतितः पथि
 २६ क्षणाद्धूमन्युर्भगवान्शिष्यं व्याचष्ट भार्गवः कामोस्याः क्रियतां राजन् नैनां त्यक्तुमिहोत्सहे २७ तथेत्यवस्थिते
 प्राह देवयानीमनागतम् पित्रादत्ताय तोयास्ये सानुगाया तु मामनु २८ स्वानां तत्संकटं वीक्ष्य तदर्थस्य च गौरवम्
 देवयानीं पर्यचरन्त्री सहस्रेण दासवत् २९ नाहूषाय सतां दत्त्वा सह शर्मिष्ठयो शनाः तमाहराजन् शर्मिष्ठामाधास्त
 ल्येन वह्निं चित् ३० विलोक्योशनसी राजन् शर्मिष्ठा सप्रजां क्वचित् तमेव वघ्रेरहसि सरल्याः पतिमृतौ सति ३१ राज
 पुत्र्यार्थितोपत्ये धर्मं चावेक्ष्य धर्मवित् स्मरन् शुक्रवचः काले दिष्टमेवाभ्यपद्यत ३२ यदुंचतुर्वसं चैव देवयानी व्यजा
 यत दुह्यंचालुंच पूरुंच शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ३३ गर्भसंभवमासु यमिर्तुर्विज्ञायमानिनी देवयानी पितुर्गर्हययौ क्रोध
 विसृच्छिता ३४

तं ज्ञात्वा प्रत्यनीकानां विवक्षितमिति वा २६ २७ सानुगा सरवी सहिता शर्मिष्ठामामनुयात्विति २८ तत्तस्मान्निर्गतात् शु
 क्रात्संकटं वीक्ष्य तत्तस्मादवस्थितादर्थस्य प्रयोजनस्य गौरवं च वीक्ष्य २९ तल्लेमाधाः नोपगच्छेरित्यर्थः ३० ३१ अपत्यार्थमृतुकाले प्रार्थना
 तत्तस्याः कामपूरणं धर्ममवेक्ष्य शक्रस्य वचश्च स्मरन् दिष्टं देवप्रापितमेव तत्संगमभ्यपद्यत नतुकामत इत्यर्थः ३२ ३३ आसुर्याः शर्मिष्ठाया भ
 तुः सकाशात् ३४

उपमंत्रयन्प्रसादयन् ३५ विकृतरूपं करोतीति तथा ३६ ते दुहितरिका मे रघा प्यतु सोऽस्मि कामानां भोगै रिति वा शक्र आह तर्हियोऽभिधास्य
ति अभितो धारयिष्यति तस्य वयसा कामं व्यत्यस्यतां यथेच्छं जरा व्यत्यस्यं यातु व्यत्यस्यं नीयतामिति वा यहा व्यत्यस्येति च्छेदः तां जरां व्यत्यस्य
संगमयेत्यर्थः ३७ इति लब्धव्यवस्थानं जराया व्यवस्थिति र्येन सः ३८ ३९ ४० यतो न धर्मज्ञाः अनित्ये च यौवने नित्यबुद्धयः ४१ त्वं जरां किं ग्रहीष्य
सीत्यपृच्छत्प्रत्यारव्यानं मा कृथा इत्याह नत्वमिति ४२ आत्मकृतः स्वदेहकर्तुः प्रत्यपकारं कर्तुं को नु क्षमः ४३ तथापि पितुर्यश्चित्तं तं तत्कुर्यात्

प्रियामनुगतः कामी वचोभिरुपमंत्रयन् न प्रसादयितुं शोके पादसंवाहनादिभिः ३५ शक्रस्तमाह कुपितः स्त्रीका
मानृतपूरुष त्वं जराविशतां मंदविरूप करणी नृणाम् ३६ ययातिरुवाच अतु सोऽस्म्यद्य कामानां ब्रह्म न दु
हितरि स्मृते व्यत्यस्यतां यथा कामं वयसा योभिधास्यति ३७ इति लब्धव्यवस्थानः पुत्रं ज्येष्ठमवोचत यदोतात्तप्रतो
च्छेमां जरा देहि निजवयः ३८ मातामहकृता वत्सनतु सो विषये घहम् वयसा भवदीये नरस्ये कतिपयाः समाः ३९
यदुरुवाच नोत्सहं जरा स्यातु मतरा प्राप्तया तव अविदित्वा सरवंग्राम्यं वै तृष्यं नैति पूरुषः ४० तुर्वसश्चोदितः
पित्रा द्रुह्युश्चानुश्चभारत प्रत्याचरत्युरधर्मज्ञा ह्यनित्ये नित्यबुद्धयः ४१ अपृच्छत्तनयं पूरुष वयसो न गुणाधिकम् नत्व
मग्रजवदत्समाप्रत्यारव्यातु महसि ४२ पूरुरुवाच को नु लोके मनुष्येद्रपितुरात्मकृतः पुमान् प्रतिकर्तुं क्षमो
यस्य प्रसादादिदं ते परम् ४३ उत्तमश्चित्तं कुर्यात्प्रोक्तकारा तु मध्यमः अधमोऽश्रद्धया कुर्यादकर्तोच्चरितं पितुः
४४ इति प्रमुदितः पूरुः प्रत्यगृह्ण जरां पितुः सोऽपितृव्यसा कामान् यथा वज्जुजुषे नृप ४५ सप्तद्वीपपतिः सम्यक्
पितृवत्पालयन् प्रजाः यथोपजोषं विषयान् जुजुषे ह्याह तेन्द्रियः ४६ देवयान्यप्यनुदिनं मनोवाक् देहवस्तुभिः
प्रेयसः परमां प्राप्तिमुवाह प्रेयसीरहः ४७ अयजद्यज्ञपूरुषं क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः सर्वदेवमयं देवं सर्वं वेदमयं हरि
म् ४८ यस्मिन्निदेविरचितं व्योम्नी वज्रलदा वलिः नानेव भाति नाभाति स्वप्नमायामनोरथः ४९ तमेव हृदिविन्य
स्ववासुदेवं गुहाशयम् नारायणमणीयां स निराशीरयजत्प्रभुम् ५० स उत्तमः यस्तु प्रोक्तकारो मध्यमः यस्तु श्रद्धया कुर्यात्-

सोऽधमः अकर्ता पितुरुच्चरितं पुरीषप्रायः ४४ जुजुषे सैवितवान् ४५ यथोपजोषं यथा प्राप्तिजुषे ४६ ४७ ४८ नानेव भाति यावदिन्द्रियप्रवृ
त्तिः तदुपरमेनाभाति स्वप्नमायाभ्यां सहितो मनोरथ एवेत्यर्थः ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

१२ ननु तर्हि पुनरपि बहवो विषयाः संव्यंतांततो मनसि प्राते कामोपशांत्या मोहो निवर्तेतेति चेत्तत्राह यदि तद्वाप्त्या न दुःखंति न पूरयेति १३ हविषा घृतेन कृष्णवर्त्माऽग्निरिव १४ तर्हि कदाकेनोपायेन वामनसः संपूर्णा प्रातिः स्यात् यया कामोपशमः स्यादित्यत आह यदेति षड्विः असंगलं भावरागा द्वेषादिवैषम्यम् १५ दुःखानि नितरां वहतीति तथाताम् १६ स्त्रीसंनिधानं तु सर्वथा त्याज्यमित्याह मात्रेति अविविक्तं संकीर्णमानसं यस्य सः कर्षति

तथाऽहं कृपणः सक्तः भवत्याः प्रेमयंत्रितः आत्मानं नाभिजानामि मोहितस्तव मायया १२ यत्पृथिव्यां ब्रीहियवं हिरण्यं पशवः स्त्रियः न दुःखंति मनः प्रातिपुंसः कामहतस्यते १३ न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति हविषा कृष्णवर्त्मा वभूय एवाभिवर्द्धते १४ यदानुकुरुते भावं सर्वभूतेषु मंगलम् समदृष्टेस्तदा पुंसः सर्वाः सुखमयादिशः १५ यादुस्य जादुर्मतिभिर्जीर्यतो यान जीर्यते तां तृष्णादुःखनिवहं शर्म कामोद्भूतं त्यजेत् १६ मात्रास्वस्मादुहित्रावानाविविक्तास नो भवेत् बलवानिन्द्रियग्रामो विद्वांसमपकर्षति १७ पूर्णविषसहस्रं मे विषयान् सेवतो सकृत् तथाऽपि चानुसवनेन तृष्णातेषूपजायते १८ तस्मादेतामहं त्यक्त्वा ब्रह्मण्याधाय मानसम् निर्द्वंद्वो निरहंकारश्चरिष्यामि मृगैः सह १९ दृष्टुं तमसदुध्यानां नुध्यायेन्न संविशेत् संसृतिं त्वात्मना शोचतत्र विद्वान्स आत्महृक् २० इत्युक्तानां हृषो जायात दीयं पूरवेवयः दत्त्वा स्वाजिरसं तस्मादाददेवि गतस्पृहः २१ दिशि दक्षिणपूर्वस्था इत्युक्तं दक्षिणतो यदुम् प्रतीच्या तुर्वसं चक्र उदीच्या मनुमीश्वरम् २२ भूमडलस्य सर्वस्य पूरुमहेतमं विशाम् अभिषिच्याग्रजांस्तस्य वशं स्थाप्य वनं ययौ २३ आसेवितं वर्षपूगान् षड्गं विषयेषु सः क्षणेन मुमुचे नीडं जातपक्षद्विजः २४ सतत्र निर्मुक्तसमस्तसंग आत्मानु भूत्या विधुतमिलिंगः परेऽमले ब्रह्मणि वासुदेवे लभे गतिं भागवती प्रतीतः २५ श्रुत्वा गाथां देवयानी मेने प्रस्तो भामात्मनः स्त्रीपुंसोः स्नेहवैकुल्यात् परिहासमिवेरितम् २६

आकर्षति १० १८ १९ ननु तृष्णा त्यागस्यातिदुष्करत्वात् कथं ब्रह्मणि मनस आधानं स्यात्

तत्राह दृष्टमिति यो नानुध्यायेत् न संविशेत् न चोपभुंजीत तत्र दृष्टुं तयोरनुध्यानादौ स आत्महृक् भवति २० २१ २२ तस्य पूरोर्वशो स्थापयित्वा २३ विषयेषु शब्दादिषु आसेवितं षड्गं षडिन्द्रियसुखं मुमुचे तत्याज्य यद्वा विषयेषु आसेवितं सेवांकारितं षण्णामिन्द्रियाणां वर्गं मुमुचे उपैक्षतेत्यर्थः २४ विधुतं निरस्तं त्रिगुणात्मकं लिङं येन प्रतीतः प्रख्यातः २५ प्रस्तो भामेवाह परिहासमिवेति यद्वा प्रस्तो भं निवृत्तिमार्गे प्रोत्साहनं मेने २६

२७ २८ कथं समावेश्य तदाह नम इति नमनादिभिः समावेश्येत्यर्थः शक्रकोवानमस्कारोति २९ इति नवमेटीकायां एकोनविंशोऽध्यायः १९
 वंशोपितृप्रसादात्तराजासनमहोन्नतेः पुरोर्वंशो हि दौष्यं तेर्षरतस्यैर्यतेयशः १ १ २ तत्कृतः अहं यातेः कृतः ३ धर्मेषु अथ सत्येषु अथ व्रतेषु अथ
 र्मसत्यव्रतेषु वः ४ वनेषु अथ वमः स्मृतः एवं दर्शते क्रतेषु प्रमुखस्तस्य रौद्राश्च सघृता च्यामप्सरसि पुत्रा जाताः अप्सरस इति षष्ठी सत्तम्यर्थे वश

या संनिवासं सहदां प्रपाया मि व गच्छताम् विज्ञायेच्चरतं त्राणां माया विरचितं प्रभोः २७ सर्वत्र संगमुत्सृज्य स्वभौ
 पम्येन भार्गवी कृष्णो मनः समावेश्य व्यधुनो ह्यङ्गमात्मनः २८ नमस्तुभ्यं भगवते वासुदेवाय वेधसे सर्वभूताधिवा
 साय शांताय बृहते नमः २९ इति श्रीभागवते म० नवमस्कंधे एकोनविंशोऽध्यायः १९ श्रीशक्र उवाच
 पुरोर्वंशं प्रवक्ष्यामि यत्र जातोऽसि भारत यत्र राजर्षयो वंश्या ब्रह्म वंश्या अजतिरे १ जन्मे जयोत्वा भूत्पूरोऽप्रचिन्वास्त
 त्सुतस्ततः प्रवीरोऽथ नमस्युर्वै तस्माच्चारुपदोऽभवत् २ तस्य सुहृद्वरभूत्पुत्रस्तस्माद्दुर्गवस्ततः संयातिस्तस्याह
 याती रौद्राश्च स्तत्कृतः स्मृतः ३ क्रतेषु स्तस्य कुक्षेयुः स्थंडिलेयुः क्रतेषु कः जलेयुः संततेषु अथ धर्मसत्यव्रतेषु वः ४
 दर्शते अप्सरसः पुत्रा वनेषु अथ वमः स्मृतः घृता च्यामिन्द्रियाणीव मुख्यस्य जगदात्मनः ५ क्रतेषु रतिभारो भूत्रयस्त
 स्यात्मा जगत्पुत्रः सुमतिर्ध्रुवोऽप्रतिरथः कण्वोऽप्रतिरथात्मजः ६ तस्य मेधातिथिस्तस्मात्प्रस्कण्वाद्या हि जातयः पुत्रो भू
 त्समते रैष्यो दुष्यंतस्तत्कृतो मतः ७ दुष्यंतो मृगयायातः कण्वाश्च मपदंगतः तत्रासीनां स्वप्नप्रभया मंडयंती रमा मिव
 विलोक्य सद्यो मुमुहे देवमाया मिव स्त्रियम् ८ वभाषेतां वरारोहो भद्रैः कतिपर्यैर्दृतः तद्दर्शनं प्रमुदितः सन्निवृत्तपरि
 श्रमः ९ पप्रच्छ कामसंतप्तः प्रहसन् श्लक्ष्णया गिरा कात्वं कमलपत्राक्षिकस्यासि हृदयंगमे १० किं वाचिकीर्षितं तत्र
 भवत्यानिर्जने वने व्यक्तराजन्यतनयां वेद्यहं त्वां समध्यमे न हि चेत्तः पौरवाणामधर्मैरमते क्वचित् ११ शकुंतलो
 वाच विश्वामित्रात्मजो वाहं त्यक्ता मेन कया वने वेदैर्तद्गवान् कण्वो वीरकिं करवामते १२

वर्तित्वे दृष्टान्तः जगदात्मनः जगत आत्मभू

तस्य मुख्यस्य प्राणस्येन्द्रियाणीव ५ ६ ७ दुष्यंतस्य शकुंतलायां भरतः पुत्रोऽभवदिति कथाद्वारेणाह दुष्यंतो मृगयाभितिपंचदशाभिः तामाश्च मंडयं-
 तां स्त्रियं विलोक्य मुमुहे असुहृत् ८ तस्यादर्शनेन प्रमुदितोऽतएव सन्निवृत्तः परिश्रमो यस्य ९ १० पौरवाणां चेतो न ह्यधर्मैरमते अतो मच्चेतसः त्वयिरम-
 णा देवाहं त्वां राजन्यतनयां वेदि ११ विश्वामित्रस्यात्मजाऽहं मेन कायां जाता तया च स्वर्गं गच्छंत्याऽत्यक्ता अतो राजकन्यैवाहमित्यर्थः १२ ६९

१३ किंकरवामेत्यादिवाक्यात्तदभिप्रायंज्ञात्वाः ह उपपन्नमिति १४ गांधर्वीविधिनामिथः समयपूर्वकेण १५ १६ १७ दुरत्ययविक्रांतं विक्रमणं य
स्य १८ १९ भरुचाचर्मपात्रंतद्वत् माताआधारपात्रंपितुरेवतुपुत्रः तत्रहेतुः येनेति आत्मायैपुत्रनामासीतिश्रुतेः भरस्वपुषाण अनेनभरतनामनिरु
क्तम् २० किंच रेतोधाः रेतः सेक्तावंशकृत्युत्रोयमक्षयासितरंनयति तारयति तथाचश्रुतिः पुन्नाम्नोनरकाद्यस्मात्पितरंत्रायतेस्ततः तस्मात्पुत्र
इतिप्रोक्तः स्वयमेवस्वयंभवति पाठांतरेमातृपित्रोः पुत्रंप्रतिविवादेयमक्षयात् धर्मेनिर्णेतुर्यमस्यसभायाः सकाशात् रेतोधाः रेतः सेक्तापितैवधर्मे

आस्यतांह्यरविंदाक्षगृह्यतामर्हणंचनः भज्यतांसंतिनाचाराउष्यतांयदिरोचते १३ दुष्यंतउवाच उपपन्नमिदं
स्रष्टृजातायाः कुशिकान्वये स्वयंहिरण्यतेराज्ञांकन्यकाः सदृशंवरम् १४ ओमित्युक्तेयथाधर्ममुपयेमेशकुंतलाम्
गांधर्वविधिनाराजादेशकालविभागावित् १५ अमोघवीर्योराजर्षिर्महिष्यांवार्यमादधे श्वोभूतेस्वपुरंयातः कालेना
सूतसासुतम् १६ कण्वः कुमारस्यवनेचक्रेसमुदिताः क्रियाः बध्वाभृगोंद्रोस्तरसाक्रीडतिस्मसबालकः १७ तंदुरत्ययवि
क्रांतमादायप्रमदोत्तमा हरेरंशांशसंभूतंभर्तुरंतिकमागमत् १८ यदानजगृहेराजाभार्यापुत्रावनिंदितौ शृण्वतांस
र्वभूतानांरवेवागाहाशरीरिणी १९ माताभरुचापितुः पुत्रोयेनजातः सएवसः भरस्वपुत्रंदुष्यंतमावमंस्थाः शकुंतलाम्
२० रेतोधाः पुत्रोनयतिनरदेवयमक्षयात् त्वचास्यधातागर्भस्यसत्यमाहशकुंतला २१ पितर्युपरते सोऽपिचक्रवर्ति
महायशाः महिमागीयतेतस्यहरेरंशांशवोभवि २२ चक्रंदक्षिणहस्तेऽस्यपद्मकोशोऽस्यपादयोः ईजेमहाभिषेकेण
सोऽभिषिक्तोऽधिराट् विभक्तः २३ पंचपंचाशतामेध्यैर्गंगायामनुवाजिभिः सामंतेयंपुरोधाययमुनायामनुप्रभक्तः २४ अ
ष्टसप्ततिमेध्याश्वान्बबन्धप्रददददसु भरतस्यहिदोष्यंतेरग्निः साचीगुणेचितः सहस्रंबहूशोयस्मिन्ब्राह्मणागाविभे
जिरे २५ णविजित्यपुत्रंनयतिनतुमातेत्यर्थः ततश्चभार्यापुत्रौस्वीकृतवानितिज्ञेयम् २१ चक्रवर्तीविभूवेतिशेषः तस्यमहिमागीयते तदप्येते
श्लोका अभिगीता इत्यादिबह्वचश्रुत्या हरेरंशांशवः अंशाज्जातस्य २२ तत्रलिंगमाह चक्रमिति २३ गंगायामनुलोमंपंचपंचाशतावाजिभिराजे पु
रोधायपुरोहितंकृत्वायमुनायामनुचयमुनायाश्वानुलोमम् २४ अष्टाधिकसप्ततिमेध्यान् अश्वान्बबन्ध किंकुर्वन्वसूधनंप्रकर्षेणददत् साचीगु
णंप्रकृष्टगुणवतिदेशोऽग्निः चितोऽभूतयस्मिन्नग्निचयनेदेशोवासहस्रंब्राह्मणाः भरतेनभूरिदानेनदत्ताः गाः बहूशः प्रत्येकंबह्वंविभेजिरेविभज्य
जगृहुः चतुस्शीत्यधिकैः त्रयोदशसहस्रैरेकंबह्वंभवति तथाहिहिरण्येनपरीक्षितान्कृष्णान्शक्रूदतोमृगान् मध्णारेभरतोददाच्छतंबह्वानिसा

सवेति श्रुत्वा तानि सप्ताधिकशतं बह्वानि श्रीशुकैर्नोत्तरं श्लोके चतुर्दशलक्षत्वेन संगृहीतानि अदात्कर्मणि मष्णारे नियुतानि चतुर्दशेति एवं चतुर्दशलक्षाणां सप्ताधिकशतभागो बह्वमित्युक्तम् इयंच बह्वसंख्या श्लोकेन संगृह्यते चतुर्दशानां लक्षाणां सप्ताधिकशतांशकः बह्वंचतुरशीत्यग्रसहस्राणि त्रयोदश २५ देवानामपि मायां वैभवमत्यगात् अत्यशेत यतः गुरुं पूज्यं हरिमाययौ प्राप्तः तदंशमवत्वात् मायवत्तर इति पाठे ह्रस्वं श्रुत्यनुसारेण मायावतां श्रेष्ठः हरिरेवासावित्यर्थः २६ मृगान् श्रेष्ठगजान् भद्रमंद्रमृगादयोगजजातिभेदाः मष्णारे इत्यस्य श्रुतिपदस्य व्याख्यानं कर्मणीति कस्मिंश्चिद्व्यक्तकर्मविशेषे केचित्तु मष्णारे तीर्थ इति व्याचक्षते २७ २८ २९ पुरा देवान् जित्वा ये ऽसुरारसौकांसि रसातलादिस्थानानि भोजिरेतैः प्राणि

त्रयस्त्रिंशच्छतं ह्यश्वान् बध्वा विस्मापयन् नृपान् दौष्पतिरत्यगान्मायां देवानां गुरुमाययौ २६ मृगान् शुकुदतः कृष्णान् हिरण्येन परीवृतान् अदात्कर्मणि मष्णारे नियुतानि चतुर्दश २७ भरतस्य महत्कर्मन पूर्वनापरे नृपाः नैवापुनैव प्राप्स्यंति बाहुभ्यां त्रिदिव्यया २८ किरातहूणान् यवनान् धानुककान् कशाश्लुकान् अब्रह्मण्यान् नृपांश्चाहन् म्लेच्छान् दिग्विजये खिलान् २९ जित्वा पुरा ऽसुरा देवान् यैरसौकांसि भोजिरे देवस्त्रियोरसानीताः प्राणिभिः पुनराहरत् ३० सर्वकामान् दुदुहतुः प्रजानां तस्य रोदसी समास्त्रिणवसाहस्त्रादिंश्चक्रमवर्तयत् ३१ ससम्प्राद्लोकपालारव्यमैश्वर्यमधिराट् श्रियम् चक्रं चास्वलितं प्राणान् मृषेत्यपरममह ३२ तस्यासन्नृपवैदभ्यः पत्न्यस्ति स्रः ससंमताः जघ्नस्त्यागभयात् पुत्रान् नानुरूपा इतीरिते ३३ तस्यैवं वितथेवं शेतदर्थं यजतः सुतम् मरुत्सो मेन मरुतो भरद्वाज सुपाददुः ३४ अंतर्वत्यां भ्रातृपत्न्यां मेथुनाय बृहस्पतिः प्रवृत्तो वारितो गर्भं शस्वावीर्यमवास्तृजत् ३५

भिर्बलिभिर्देवस्त्रियोरसातलं नीताः सतीः पुनराहरत् आनित्ये प्राणिभिरन्यैर्मनुष्यादिभिः सह नीता इति वा प्राणिभिरिति पाठे पणयो ऽसुरास्तैर्नीताः सतीः यद्वा पणयो दूतास्तैर्दूतान् प्रस्थाप्या हरदित्यर्थः ३० त्रिणवसाहस्त्राः समाः सप्तविंशतिसहस्रं वत्सरान् चक्रं सेना आज्ञावा ३१ तस्य वैराग्येण मोक्षप्रकारमाह स इति मृषेति विचार्येति शेषः ३२ नानुरूपाः मत्सदृशान् भवंतीति भर्त्रा ईरिते सति व्यभिचारशंकया ऽस्मांस्त्यक्ष्यतीति भयात् पुत्रान् जघ्नुः पुनः पुत्राणां दर्शने वैसादृश्यात्संधानेन त्यजेत् नान्यथेत्याशयेन हतवत्यः ३३ वितथे व्यर्थे सति तदर्थं पुत्रार्थं मरुत्सो मेन यागेन यजतस्तस्य प्रसन्नाः संतो मरुतो भरद्वाजं नाम पुत्रसुपाददुः समर्पयामासुः ३४ मरुतां भरद्वाजागमप्रकारं प्रदर्शयन्माह अंतर्वत्यां भ्रातृपत्न्यां मेथुनाय कदाचित्

वृत्तो बृहस्पतिः तदा द्वितीयगर्भस्यावकाशाभावादाक्रोशपूर्वकं गर्भस्थेन वारितः ततः कुड्रो बृहस्पतिरंधो भवेति तंगर्भं शास्त्राबलाद्वार्यं न्यषिंचत् त
तो बृहस्पतेः शापात् गर्भस्थो दार्यतमा अंधो बभूव तेन चतुर्द्वार्यं पाष्णिप्रहारेण योनेर्बहिः निःसारितं भ्रूमीं पतितं सद्य एव कुमारो भवत् ३५ तंच परवा
र्यजं भर्तुस्त्यागात् विशंकितं सतीत्यक्तुकामां ममतां प्रतिसराः एनं बृहस्पतेर्ममतायाश्च विवादस्त्वप्यंशोऽंजगुः किमर्थं जगुः अत आह तस्य नाम निरु-
च्यते येन तत् तन्नाम निर्वचने नैव भर्तुस्त्यागशंकामपाकर्तुमित्यर्थः ३६ तत्र पुत्रं त्यक्त्वा यांतीं ममतां बृहस्पतिराह हे मूढे इमं पुत्रं भरपुष्पाण भर्तुर्विभो
माति चेत्तत्राह द्वाजमेकस्य क्षेत्रे अन्यस्य बीजादित्येवं द्वाभ्यां जातमतस्तस्याप्ययं पुत्र इति न तस्माद्द्वयशंकेत्यर्थः एवमुक्ता सतीतं प्रत्याह हे बृहस्पते
त्वमिमं भरयतः द्वाजं द्वाभ्यामावाभ्यामन्यायतो जातम् अतो नाहमेकाकिना भरामीत्यर्थः यद्यस्मादेवमुक्ता पितरौ ममता बृहस्पती विवदमानौ

तं त्यक्तुकामां ममतां भर्तुस्त्यागविशंकिताम् नाम निर्वचनं तस्य श्लोकमेनं सराजगुः ३६ मूढे भरद्वाजमिमं भरद्वाजं
बृहस्पते यातो यदुक्ता पितरौ भरद्वाजस्ततस्त्वयम् ३७ चोद्यमाना सुरैरेवं मत्वा वितथमात्मजम् व्यसृजन्मरुतो वि-
भ्रन् दत्तोऽयं वितथेऽन्वये ३८ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधो विंशोऽध्यायः २० श्रीशुक उवाच
वितथस्य सक्तो मन्वुर्बृहत्क्षत्रजयस्ततः महावीर्यो नरोगर्गः संकृतिस्तु नरात्मजः १ गुरुश्चरंति देवश्च संकृतेः पांडुनंद-
न रंति देवस्य हियश इहा सुत्रचर्गीयते २ वियद्वित्तस्य ददतो लब्धं लब्धं बुभुक्षतः निश्चिन्नस्य धीरस्य सकुटुंबस्य-
सीदतः ३ व्यतीशुरष्टचत्वारिंशदहान्यपि बतः किल घृतपायससंयावतो यंप्रातरुपस्थितम् ४ रुच्छ्र्याप्तकुटुंब-
स्य क्षत्तृदभ्यां जातवेषयोः अतिथिर्ग्राह्यः काले भोक्तुकामस्य चागमत् ५ तस्मै संव्यभजत्सोऽन्नमाहृत्य श्रद्धया
न्यतः हरिं सर्वत्र संपश्यन् स भक्त्या प्रययौ द्विजः ६ पुत्रं परित्यज्य यातो ततो हेतोरयं भरद्वाज इति पाठांतरे यस्य त्यागदुःखात् पित

रौ याता वित्यर्थः ३७ वितथं व्यभिचारसंभवात् तमात्मजं वितथं निरर्थकं मत्वा ममता व्यसृजत् तत्याज पाठांतरे आदिजं प्रथमजं भर्तुर्वीर्यज्जात
मेव मुख्यमात्मजं मत्वा बृहस्पतेर्जातं तत्याजेत्यर्थः एवं तया त्यक्तं मरुतोऽविभ्रन् अविभ्ररुः तदेवं मरुद्भिः प्राप्तो यं भरतस्यान्वये वितथे सति दत्तः ३८
इति नवमेटीकायां विंशोऽध्यायः २० एकविंशो तु दौष्यंतेः सक्तस्यान्वय उच्यते रंति देवाजभीटादेर्यत्र कीर्तिः प्रतन्यते १ भरतस्यान्वये वितथे सति
दत्तत्वाद्वितथसंज्ञो भरद्वाजः सच ब्राह्मणोऽपि भरतस्य दत्तः पुत्रो जात इति तदंशोऽनुक्रम्यते वितथस्य सक्तो मन्वुः तस्माद्बृहत्क्षत्रजय महावीर्यनर-
गर्गः पंचपुत्रा बभूवुः १ २ वियद्वित्तस्य वियतोगगनादिवोद्यमं विना देवादुपस्थितमेव वित्तं भोग्यं यस्य यद्वा वियद्वयं प्राप्नुवत् वित्तं भोग्यं यस्य तदेव
ह बुभुक्षतोऽपि स तोलब्धं लब्धं ददतः तस्य पंचयति निश्चिन्नस्येत्यादिसाधैः पंचदशभिः ३ अपि बतोजलपानमप्यकुर्वतः घृतादित्रयाणां द्रव्यैक्यं तोयं

अथान्योऽष्टषलोऽतिथिरागमत् विभक्तस्य कुटुंबार्थमन्नादिकं विभक्तवतः ७ सगणाय श्वयूथसहिताय ८ ९ उच्छेषमुर्वरितमेकमेव तर्पयतीति १० ११ परदुःखासहिष्णुतया सर्वेषां दुःखं स्वयं भोक्तुमाशास्ते नेति अणिमाद्यष्टसमृद्धियुक्तांगतिमपिमोक्षमपि चाहं न कामये तर्हि किं कामये सेत दाह अखिलदेहभाजामार्तिदुःखं तत्तद्भोक्तृरूपेणांतःस्थितः सन्नहं प्रपद्ये प्राप्नुयामित्येवं कामये येन तदुःखभोक्तामया हेतुभूतेन ते सर्वे अदुःखा भवंति १२ ननु दुःखं किमिति प्रार्थयसे परदुःखनिवृत्त्यैव मम सर्वदुःखनिवृत्तिरित्याह क्षत्तृडिति कृपणस्य जंतोर्जीविनहेतोः जलस्वार्पणात् सर्वे

अथान्यो भोक्ष्यमाणस्य विभक्तस्य महीपते विभक्तं व्यभजत्तस्मै च पलायहरिं स्मरन् ७ याते भूद्रेतमन्योगादतिथिः श्वभिरावृतः राजन्मे दीयतामन्नं सगणाय बुभुक्षते ८ स आदृत्यावशिष्टं यद्बहुमानपुरस्कृतम् तच्च दत्त्वा नमश्चक्रे श्वभ्यः श्वपतये विभुः ९ पानीयमात्रमुच्छेषं तच्चैकपरितर्पणम् पास्यतः पुलकसाऽभ्यागादपादेह्यशक्तमस्य मे १० तस्य तां करुणां वाचं निशम्य विपुलश्रमाम् कृपया भृशसंतप्त इदमाहामृतं वचः ११ न कामयेऽहं गतिमोक्षरात्परामर्शयितुं युक्ता मपुनर्भवं वा आर्तिप्रपद्येऽखिलदेहभाजामंतस्थितो येन भवंत्यदुःखाः १२ क्षत्तृडश्च भोगात्रपरिश्रमश्च दैन्यं कुमः शोकविषादमोहाः सर्वे निवृत्ताः कृपणस्य जंतोर्जीविषोर्जीविजलार्पणान्मे १३ एवं प्रभाष्य पानीयं श्रियमाणः पिपासाया पुलकसाया ददाद्दीरो निसर्गकरुणो नृपः १४ तस्य त्रिभुवनाधीशाः फलदाः फलमिच्छताम् आत्मानं दर्शयांच कुर्माया विष्णुविनिर्मिताः १५ सर्वे तेभ्यो नमस्कृत्य निःसंगो विगतस्पृहः वासुदेवेभ्यो भगवति भक्त्या चक्रे नमः परम् १६ ईश्वरालंबनं चित्तं कुर्वतो नन्यराधसः मायागुणमयी राजन् स्वप्रवत्प्रत्यलीयत १७ तत्प्रसंगानुभावेन रंति देवानुवृत्तिनः अभवन् योगिनः सर्वे नारायणपरायणाः १८ गर्गाच्छिनिस्ततो गार्ग्यः क्षत्राद्ब्रह्महवर्तत दुरितक्षयो महावीर्यात् तस्य त्रय्यारुणिः कविः १९

क्षत्तृडादयो निवृत्ताः १३ इत्येवं संभाष्य १४ त्रिभुवनाधीशाः ब्रह्मादयः मायाः तदीयधैर्यपरीक्षाऽर्थप्रथमं मायाचष्टलादिरूपेण प्रतीताः संत इत्यर्थः १५ परं केवलं वासुदेवेभ्यो भक्त्या नमश्चक्रे न तु तान् किमपि वाचितवान् १६ अनन्यराधसः ईश्वरतिरिक्तफलांतरानपेक्षस्य प्रत्यलीयत आत्मन्येव लीना बभूव १७ १८ मनुस्कृतस्य वंशमुत्क्रातुं तत्कृतस्यैव गार्गस्य वंशमाह गर्गादिति महावीर्यस्य वंशमाह दुरितक्षयः तस्य त्रय्यारुणिः कविः पुष्करारुणिश्चेति त्रयः पुत्राः १९ ७ ७ ७ ७ ७

कथंभूताः ये अत्रक्षत्रवंशो ब्राह्मणगतिं ब्राह्मणरूपतां गतास्ते मन्युपुत्राणां पंचानां ज्येष्ठस्य वंशमाह बृहत्क्षत्रस्येति यत्तयेन हस्तिनापुरं कृतमि-
त्यर्थः २० अजमीढादयस्त्रयो हस्तिनः पुत्राः २१ अजमीढादेवान्यः पुत्रो बृहदिषुर्नामा भवत् २२ २३ पारस्यतनयो नीपः नीपस्य पुत्रशतं २४ स ए-
व कृत्यां कृत्वा संज्ञायां शककन्यायां ब्रह्मदत्तं जनयामास तदुक्तं हरिवंशादिषु पराशरकुलोत्पन्नशकोनाम महायशाः व्यासादरण्यां संभूतो विधू-
मोऽग्निरिवोज्ज्वलन् सतस्यां पितृकन्यायां वारिण्यां जनयिष्यति कृष्णांगौरप्रभं शंभं तथाभूरिश्रुतं जयम् कन्यां कार्तिमतीं षष्ठीं योगिनीं योग-
मातरम् ब्रह्मदत्तस्य जननीं महिषीमणुहस्य चेति यद्यपि शकउत्पत्त्यैव विमुक्तसंगो निर्गतः तथापि विरहातुरं व्यासमनुयातं दृष्ट्वा च्छायाशु

पुष्करारुणिरित्यत्र ये ब्राह्मणगतिं गताः बृहत्क्षत्रस्य पुत्रोऽभूद्दस्तीयहस्तिनापुरम् २० अजमीढो हिमीढश्च पुरु-
मीढश्च हस्तिनः अजमीढस्य वंश्याः प्रियमेधादयो द्विजाः २१ अजमीढा बृहदिषुस्तस्य पुत्रो बृहद्भुः बृहत्काय-
स्ततस्तस्य पुत्र आसीज्जयद्रथः २२ तत्कृतो विशदस्तस्य सेनजित्समजायत रुचिराश्वो बृहद्भुः काश्यावत्सश्च तत्क-
ताः २३ रुचिराश्वकृतः पारः पृथक्सेनस्तदात्मजः पारस्यतनयो नीपस्तस्य पुत्रशतं त्वभूत् २४ सकृत्या शककन्या-
यां ब्रह्मदत्तमजीजनत् सयोगी गविभार्यायां विध्वक्सेनमधात्कृतम् २५ जैगीषव्योपदेशेन योगतंत्रं चकार ह उदक्स्व-
नस्ततस्तस्मात् भल्लादो बार्हदीषवाः २६ यवीनरो हिमीढस्य कृतिमांस्तत्कृतः स्मृतः नाम्ना सत्यधृतिर्यस्य दृढनेमिः
सुपार्श्वकृत् २७ सुपार्श्वकृतस्तस्य पुत्रस्तन्नतिमांस्ततः कृती हिरण्यनाभाद्यो योगं प्राप्य जगौ स्मषट् २८ संहि-
ताः प्राच्यसाम्नां वैनीपो ह्यग्रायुधस्ततः तस्य क्षेम्यः सुवीरो यः सुवीरस्य रिपुं जयः २९ ततो बहुरथो नाम पुरुमीढोऽप्र-
जोऽभवत् नलिन्यामजमीढस्य नीलः शांतिः कृतस्ततः ३० शांतेः सुशांतिस्तत्पुत्रः पुरुजोऽकृतस्ततोऽभवत् भर्मा-
श्वस्तनयस्तस्य पंचासन्मुद्गलादयः ३१

कं निर्माय गतवान् तदभिप्रायेणैव गार्हस्थ्यादिव्यवहार इत्यविरोधः सब्रह्मदत्तो योगी गवि-
वाचिसरस्वत्याम् २५ स एव योगतंत्रं चकार बार्हदीषवाः बृहदिषोर्वंश्यादमेदीर्यत्वमार्षम् २६ सुपार्श्वकृतस्तस्य पिता २७ प्राच्यसाम्नां
षट्संहिता जगौ विभज्याध्यापितवान् २८ २९ अजमीढस्य वंश्याः प्रियमेधादयः केचिद्ब्राह्मणा बभूवुः बृहदिषु प्रभृतयः क्षत्रियाश्चेति वंशह-
यमुक्तम् तस्यैव वंशांतरमाह नलिन्यामिति यावत्समाप्ति ३० ३१

मुद्गलः एकः यवीनरादयश्चत्वार इत्येवंपंच ३२ ३३ भार्यात् भार्याश्वपुत्रात् मिथुनं चाभूत् तदेवाह दिवोदासः पुमान् अहल्याचकन्यकेति ३४
३५ ३६ इति नवमेटीकायामेकविंशतितमोऽध्यायः २१ द्वाविंशेतु दिवोदासवंशमुक्ताः श्रवर्णिताः ऋक्षवंशे जरासंधपार्थदुर्योधनादयः
१ १ तस्य सोमकस्य पुत्राणां शतं बभूव तेषां जंतुर्ज्यैष्ठः यवीयान्पृषतः २ अजमीढस्यैव वंशांतरमाह यदिति ततः संवरणात् कुरुः ३ ४ तस्य

यवीनरो बृहदिषुः कांपिल्यः संजयः सुताः भार्याश्वः प्राह पुत्रामे पंचानां रक्षणाय हि ३२ विषयाणामलमिमेदिति पं
चालसंज्ञिताः मुद्गलाद्ब्रह्मनिर्वृत्तगोत्रं मौद्गल्यसंज्ञितम् ३३ मिथुनं मुद्गलाद्भार्या दिवोदासः पुमान् भूत् अहल्याक
न्यकायस्यां शतानंदस्तु गीतमात् ३४ तस्य सत्यधृतिः पुत्रो धनुर्वदविशारदः शरद्वास्तस्मतो यस्मादुर्वशीदर्शनालि
ल ३५ शरस्तवेपतद्रेतो मिथुनं तदभूच्छुभम् तद्ब्रह्माकृपयाऽगृण्हाच्छतनुर्मृगयांचरन् कृपः कुमारः कन्याचद्रो
णपत्यभवत्कृपा ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे एकविंशोऽध्यायः २१ श्रीशुक उवाच मित्रेण
श्वदिवोदासाश्च्यवनस्तत्कृतो नृप सदासः सहदेवोथ सोमको जंतुजन्मकृत् १ तस्य पुत्रशतं तेषां यवीयान्पृषतः सुतः
दुपदोद्रोपदीतस्य धृष्टकम्नादयः सुताः २ धृष्टकम्नाद्दृष्टकेतु भार्याः पंचालकाश्च योऽजमीढस्ततो ह्यन्यः ऋक्षः
संवरणस्ततः ३ तपत्यां सूर्यकन्यायां कुरुक्षेत्रपतिः कुरुः परीक्षितस्य धनुर्जं न्दुर्निषधाश्वः कुरोः सुताः ४ सहोत्रोऽभू
त्सुधनुषश्च्यवनोऽथ ततः कृती वसुस्तस्योपरिचरो बृहद्रथसुखास्ततः ५ कुशांबमत्स्यप्रत्यग्रचेदिपाद्याश्च चेदिपाः
बृहद्रथाकुशाग्रोऽभूदृषभस्तस्य तत्कृतः ६ जज्ञे सत्यहितोऽपत्यं पुष्यवांस्तत्कृतो जहुः अन्यस्यांचापि भार्यायां शकले
द्वे बृहद्रथात् ७ ते मात्रा बहिरुत्सृष्टे जरया चाभिसंधिते जीवजीवितिक्रीडंत्या जरासंधो भवत्कृतः ८ ततश्च सहदे
वोऽभूत्सोमापिर्यच्छ्रुतश्च वाः परीक्षितनपत्यो भूत्सरथो नाम जान्हवः ९ ततो विदूरथस्तस्मात्सार्वभौमस्ततोऽभव
त् जयसेनस्तत्तनयो राधिकोऽतो युतो ह्यभूत् १० ततश्च क्रोधनस्तस्माद्देवातिथिरमुष्यच ऋष्यस्तस्य दिलीपो भू
त्पतीपस्तस्य चात्मजः ११ कृतिनः उपरिचरो वसुः तस्य वसोः बृहद्रथो मुखमादिर्येषाम् ५ तानेवाह कुशांबेति तत्कृतः पुष्यवान्
जज्ञे तस्यापत्यं सत्यहित इति योज्यम् ६ ७ जरया राक्षस्या ८ यत् यस्मात्सोमापेः श्रुतश्च वाः कुरोः पुत्रः ९ अतो राधिकादयुतोऽभूदि
त्यर्थः १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

तस्यप्रतीपस्यदेवापिशंतनुबाल्हीकाः १२ प्राक् पूर्वजन्मनिमहाभिषदतिसंज्ञायस्यसः १३ यदादेवोनववर्षतदाशंतनुस्तत्रकारणं ब्राह्मणान्
पप्रच्छ १४ ब्राह्मणैश्चैवमुक्तः दाराग्निहोत्रसंयोगंकुरुतेयोऽग्रजेस्थिते परिवेत्तासविज्ञेयः परवित्तिस्तु पूर्वज इति स्मृतेः योऽग्रजकृत्तुवमग्रतो
भुनक्ति अयंत्वादृशोऽपिपरिवेत्तैवभवति अतस्तद्विषयपरिहारायराज्यमग्रजायदेहि ततोवृष्टिर्भविष्यतीत्येवमुक्तः १५ शंतनुर्वनंगलाज्येष्टं
दद्यामास राज्ञः प्रजापालनादिः परोधर्मः अतस्त्वंराज्यंस्वीकुर्विति प्रार्थितवान् ततः पूर्वमेवतस्यमंत्रिणा अश्वरावसंज्ञेन देवापि पारवंडी कृत्यरा

देवापिः शंतनुस्तस्य बाल्हीक इति चात्मजाः पितृराज्यं परित्यज्य देवापि स्तव नंगतः १२ अभवच्छंतनूराजा प्राङ्म
हाभिष संज्ञितः ययंकराभ्यां स्पृशति जाणं यौवनमेतिसः १३ शान्तिमाप्नोति चैवाग्रां कर्मणा तेन शंतनुः समाहाद
शतद्राज्येन ववर्ष यदा विष्णुः १४ शंतनु ब्राह्मणे रुक्तः परिवेत्ता त्वमग्रजकृत् राज्यं देह्यग्रजायाश्च पुरराष्ट्रविद्वद्भ्ये
१५ एवमुक्तो हि जैज्यैष्ठं दद्यामास सोऽब्रवीत् तन्मंत्रिप्रहितैर्विप्रैर्वेदादिभ्यं शितो गिरा १६ वेदवादातिवादान् चैत
दादेवो ववर्ष ह देवापिर्योगमास्थाय कलापयाममाश्रितः १७ सोमवशं कलौ नष्टे कृता दोस्थापयिष्यति बाल्हीका
सोमदत्तो भूरिभूरिश्रवास्ततः १८ शलश्च शंतनोरासीद्गंगायां भीष्म आत्मयान् सर्वधर्मविदां श्रेष्ठो महाभाग
वतः कविः १९ वीरयूथाग्रणीर्येन रामोऽपियुधितो धितः शंतनोर्दासकन्यायां जज्ञे चित्रांगदः सुतः २० विचित्रवीर्य
श्चावरजो नाम्ना चित्रांगदो हतः यस्यां पंराशरात्साक्षादवतीर्णो हरिः कला २१ वेदगुप्तो मुनिः कृष्णो यतोऽहमिदम
ध्यगाम् हिलास्वशिष्यान्पैलादीन् भगवान्वादरायणः २२ मह्यपुत्राय शान्ताय परगुह्यमिदं जगौ विचित्रवीर्यो
ऽथोवाह काशिराजसूते बलात् २३ स्वयंवरादुपानीते अंबिकां बालिके उभे तयोरासक्त हृदयो गृहीतो यद्वमणा
मृतः २४

२५ नर्हं कर्तुं ये प्रहिताः विप्राः तैः पारवंडमना श्रयया गिरा वेदात् भ्रंशितः सन् १६ वेदवादस्यातिवादान्तिंदावचनानिसोऽब्रवीत्
ततस्तस्य पातित्येन राज्या नर्हत्वे जाते शंतनोर्दोषाभावात् देवो ववर्षेत्यर्थः १७ ततः सोमदत्तात् भूरिः भूरिश्रवाः शलश्चेति त्रयः १८ १९ रामो जा
मदग्न्यः दासकन्यामिति उपरिचरस्य वसोर्वीर्येण मत्स्यगर्भादुत्पन्ना दासैः कैवर्तैः पालिता अतो दासकन्येति प्रसिद्धायां सत्यवत्याम् २० नाम्नात
त्समान नाम्ना चित्रांगदेन गंधर्वेण युद्धे हतः यस्यां सत्यवत्यां शंतनुपरिग्रहात् पूर्वमेव वेदागुप्तायेन यतोऽहं जातः इदं भागवतं चाध्यगामधिगत-
वानस्मि २२ २३ स्वयंवरात् भीष्मेण बलादुपानीते २४

मात्रासत्यवत्याउक्तइतिनिषेधाभावमाह अपतिरपत्यालिप्सुर्देवरात्गुरुप्रयुक्तादृतुमतीयादित्यादिवचनात् २५ दुःशालानामकन्याचजज्ञे २६
अरण्येमृगशापात्मैथनेनरुद्धस्यप्रतिबद्धस्य २७ नासत्यदस्याभ्यामश्विनीकुमाराभ्याम् पंचभ्योयुधिष्ठिरादिभ्यःपंचाभवन् २८ २९ तथाऽप
रेभार्यांतरेषु ३० कालीचान्याभीमस्यभार्यातस्यांभीमसेनात्सर्वगतोनामपुत्रोःभवदित्यर्थः ३१ उत्सृप्यांनागकन्यायांमणिपूरपतेःसुतायांपुत्रि

क्षेत्रेऽप्रजस्यवैश्रातुर्मात्रोक्तोबादरायणः धृतराष्ट्रं च पांडुं च विदुरं चाप्यजीजनत् २५ गांधार्यां धृतराष्ट्रस्य जज्ञे पु
त्रशतं नृप तत्र दुयोधनो ज्येष्ठो दुःशालाचापिकन्यका २६ शापान्मैथुनरुद्धस्य पांडोः कुंत्यां महारथाः जाता धर्मानि
लेंद्रेभ्योयुधिष्ठिरसुखास्त्रयः २७ नकुलः सहदेवश्च माद्यानासत्यदस्ययोः द्रौपद्यां पंचपंचभ्यः पुत्रास्ते पितरोऽभवन्
२८ युधिष्ठिरात्मतिविंध्यः श्रुतसेनो घृकोदरात् अर्जुनाच्छ्रुतकीर्तिस्तु शतानीकस्तु नाकुलिः २९ सहदेवसुतो राजन्
श्रुतकर्मा तथापरे युधिष्ठिरात्तु पौरव्यां देवकोऽथ यदौलर्चः ३० भीमसेनाद्दिडिबायां काल्यां सर्वगतस्ततः सहदेवात्स
होत्रंतु विजयासूतपार्वती ३१ करेणुमत्यां नकुलो निरमित्रतथार्जुनः इरावंतमुत्सृप्यां वै सुतायां बभ्रुवाहनम् मणि
पूरपतेः सोऽपितत्पुत्रः पुत्रिकासुतः ३२ तवतातः सुभद्रायामभिमन्युरजायत सर्वातिरथ जिह्वारुत्तरायां ततो भवा
न ३३ परिक्षीणेषु कुरुषु द्रोणे ब्रह्मास्त्रतेजसा त्वंच कृष्णानुभावेन सजीवो मोचितोऽतकात् ३४ तवेमेतनयास्ता
तजनमेजयपूर्वकाः श्रुतसेनो भीमसेन उग्रसेनश्च वीर्यवान् ३५ जनमेजयस्त्वां विदित्वा तक्षकान्निधनंगतम् स
पान्चैसर्पयागाग्नौ सहोष्यति रुषाऽन्वितः ३६ कावषेयं पुरोधाय तुरंतुरगमेधया ह समंतात्पृथिवीं सर्वां जित्वा यक्ष्य
ति चाध्वरैः ३७ तस्य पुत्रः शतानीको याज्ञवल्क्या त्रयीपठन् अस्त्रज्ञानं क्रियाज्ञानं शौनकात्परमेष्ठ्यति ३८ सह-
स्रानीकस्तत्पुत्रस्ततश्चैवाश्वमेधकः असीमकृष्णस्तस्यापि निमिचक्रस्तु तत्सुतः ३९

काधर्मेण दत्तायां बभ्रुवाहनमसूत अतस्तत्पुत्रः सन्नपिसः पुत्रिकासुतः मातामहसुतइत्यर्थः ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ तुरसंज्ञं पुरोहितं कृत्वा
३७ भविष्यानाह तस्य पुत्र इति यावत्समाप्ति याज्ञवल्क्यात् क्रियाज्ञानं परं चात्मानं शौनकात्प्राप्स्यति अस्त्रज्ञानं च कृपाचार्यादिति द्रष्टव्यम् या
ज्ञवल्क्यात् त्रयीमधीत्य कृपादस्याप्यवाप्येति वैष्णवोक्तेः क्वचित्तु अस्त्रज्ञानं कृपादित्येव पाठः ३८ ३९ ४० ४१ ४२

४० यद्यस्मात्सुरवीनलः पुत्रः ४१ तस्मात्परिपूवात्सुनयः तस्यात्मजो मेधावीत्यर्थः तस्मात्सुदासः ततः शतानीक इत्यर्थः ४२ ४३ ४४ बृहद्रथ-
स्यजरासंधः तस्य सहदेवस्तस्य मार्जारिः यस्मान्मार्जारिः श्रुतश्च वाः ४५ ४६ ४७ सहस्रसंवत्सरमेतेषां व्याः भूपालाः ततः परं भाव्यान् द्वादशस्कं
धेवक्ष्यति ४८ इति नवमेटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः २२ त्रयोविंशे त्वनोर्दुहोस्तुर्वसोश्चान्वयः क्रमात् यदोश्चवंशोऽनुक्रांतो यावज्ज्यामघसंभवः

गजाद्वये हतेन द्याकौशांब्यां साधुवत्स्यति उक्तस्तत्तुश्चित्ररथस्तस्मात्कविरथः सुतः ४० तस्माच्च वृष्टिमांस्तस्य
सुषेणोऽथ महीपतिः सुनीथस्तस्य भवितान् चक्षुर्यत्सुरवीनलः ४१ परिपूवः सुतस्तस्मान्मेधावी सुनयात्मजः
नृपंजयस्ततो दुर्वस्तिमिस्तस्माज्जनिष्यति तिमैर्बृहद्रथस्तस्माच्छतानीकः सुदासजः ४२ शतानीकाद्दुर्मनस्त
स्यापत्यं बहूनां नरैः दंडपाणिर्निमिस्तस्य क्षेमको भवितान् नृपः ४३ ब्रह्मक्षत्रस्य वैशोक्तो वंशो देवर्षिसत्कृतैः क्षेमकं
प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वैकलौ ४४ अथ मागधराजानो भवितारो वदामि ते भविता सहदेवस्य मार्जारिर्यच्छु
तश्च वाः ४५ ततो युता युस्तस्यापि निरमित्रोऽथ तत्सुतः सुनक्षत्रः सुनक्षत्रात् बृहत्सेनोऽथ कर्मजित् ४६ ततः सुतज-
याद्विप्रः शक्तिस्तस्य भविष्यति क्षेमोऽथ सुव्रतस्तस्माद्दर्मसूत्रः शमस्ततः ४७ द्रुमत्सेनोऽथ सुमतिः सुबलोजनिता
ततः सुनीथः सत्यजिदथ विश्वजिद्यद्रिपुंजयः बार्हद्रथाश्च भूपाला भाव्याः साहस्रवत्सरम् ४८ इति श्रीभागव
ते महापुराणे नवमस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः २२ श्रीशुक उवाच अनोः सभानरश्चक्षुः परोऽक्षश्च सुतास्त्र
यः सभानरात्कालनरः सृजयस्तत्सुतस्ततः १ जनमेजयस्तस्य पुत्रो महाशीलो महामनाः उशीनरस्तिति क्षश्च महा
मनस आत्मजौ शिबिर्वनः शमिर्दक्षश्च त्वारोशीनरात्मजाः २ वृषादर्भः सुवीरश्च भद्रः कैकेय आत्मजाः शिवेश्च
त्वार एवासंस्तिति क्षोश्च रुशद्रथः ३ ततो हेमोऽथ सुतपाबलिः सुतपसोऽभवत् अंगवंगकलिंगाद्याः सुहृद्विंशोऽथ
संज्ञिताः ४ जज्ञिरे दीर्घतमसो बलैः क्षेत्रे महीक्षितः चक्रुः स्वनाम्ना विषयान् षडिमान् प्राच्यकांश्चते ५

१ तदेवं यथा तेः पुत्राणां पंचमस्य पूरोर्वंशोऽनुक्रांतः इदानीं चतुर्थस्य वंशमनुक्रामति अनोरिति कर्णस्य जगतीपतेरित्यंतेन १ तस्य जन
मेजयस्य महाशीलः महामनाः चत्वार उशीनरात्मजाः संधिरार्षेः २ ३ ४ ५ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ सदुष्यंतः स्ववंशं पौरवंशम् १७ १८ १९ प्रथमस्य सहस्रजित आत्मजः २० २१ कुंतेः सोहंजिः सोहंजे
र्महिष्मान् महिष्मतो भद्रसेनकः तस्य दुर्मदो धनकश्चेति द्वौ पुत्रौ कृतवीर्यस्य जनकः कृतवीर्यादयश्चत्वारो धनकस्यात्मजा इत्यर्थः २२ २३ २४

रवनपानोऽगतोजज्ञेतस्माद्विविरयस्ततः सतो धर्मरथो यस्य जज्ञे चित्ररथोऽप्रजः ६ रोमपाद इति ख्यातस्तस्मै दशर
थः सखा शांतां स्वकन्यां प्रायच्छुदृष्य शृंग उवाहताम् ७ देवे वर्षीति यं रामा आनिन्यु हरिणी सतम् नाट्यसंगीतवादि
त्रैर्विष्वमालिङ्गनार्हणैः ८ सतुराज्ञो न पत्यस्य निरूप्येष्टि मरुत्वतः प्रजाम ददृश रथो येन लेभेऽप्रजः प्रजाः ९ चतुरंगो
रोमपादात्पृथुलाक्षस्तुतत्सुतः बृहद्रथो बृहत्कर्मा बृहद्भानुश्च तत्सुताः १० आद्यात् बृहन्मनास्तस्माज्जयद्रथ उदाहृतः
विजयस्तस्य संप्रभूत्या ततो धृतिरजायत ११ ततो धृतव्रतस्तस्य सत्कर्मा धिरयस्ततः यो सौ गंगा तटे क्रीडन्मंजूषां तर्ग
तं शिशुम् १२ कुल्यापविट्कानीनमनपत्योऽकरोत्सतम् वृषसेनस्तस्य कर्णस्य जगतीपतेः १३ दुह्योश्च तने यो बभूवुः
सेतुस्तस्यात्मजस्ततः आरब्धस्तस्य गांधारस्तस्य धर्मस्ततो धृतः १४ धृतस्य दुर्मनास्तस्मात्प्रचेताः प्राचेतसं शतम्
म्लेच्छाधिपतयोऽभूवन्नुदीची दिशमाश्रिताः १५ तुर्वसोश्च सतो वह्निर्वह्नेर्भर्गोऽथ भानुमान् त्रिभानुस्तत्सतोऽस्या
पिकरं धमउदारधीः १६ मरुतस्तत्सुतोऽपुत्रः पुत्रं पौरवमन्वभूत् दुष्यंतः सपुनर्भेजे स्ववंशं राज्यका मुकः १७ ययातेर्ज्ये
ष्ठपुत्रस्य यदोर्वंशं नरर्षभ वर्णयामि महापुण्यं सर्वपापहरं नृणाम् १८ यदोर्वंशं नरः श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते यत्रावती
णो भगवान् परमात्मानराकृतिः १९ यदोः सहस्रजित्क्रोधानलोरिपुरिति श्रुताः चत्वारस्तूनवस्तत्र शतजित्प्रथमात्म
जः २० महाहयो वेणुहयो हैहयश्चेति तत्सुताः धर्मस्तु हैहयस्ततो नेत्रः कुंतेः पिता ततः २१ सोऽहंजिरभवत्कुंतेर्महिष्मा
न् भद्रसेनकः दुर्मदो भद्रसेनस्य धनकः कृतवीर्यसूः कृताग्निः कृतवर्मा च कृतौजा धनकात्मजाः २२ अर्जुनः कृतवीर्य
स्य सप्तद्वीपेश्वरोऽभवत् दत्तात्रेयाद्दुरंशात्प्राप्तयोगमहागुणः २३ ननूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यंति पार्थिवाः यज्ञदान
तपो योगश्च कृतवीर्यजयादिभिः २४ पंचाशीति सहस्राणि ह्यव्याहृतबलैः समाः अनष्टवित्तस्मरणो बुभुक्षेऽक्षय्यषड्
स्त २५ तस्य पुत्रसहस्रेषु पंचैवोर्वरिता मृधे जयध्वजः शूरसेनो वृषभो मधुरूर्जितः २६

अनष्टमविनाशं वित्तं येन तथा विधं स्मरणं यस्य सः अक्षय्यं षड्दुःखं विद्विषयं बुभुक्षे २५ और्वस्य तेजसा सगरेणोपसंहृतमित्यर्थः २६ २७

२७ तेषां तालजंघपुत्राणां ज्येष्ठः तस्य मधोः पुत्रशतं वृष्णिर्ज्येष्ठो यस्मिन् यतो मधोर्दृष्टो र्यदोश्च हेतोरिदं कुलम् २८ २९ ३० चतुर्दशमहा
स्तनानि तत्तज्जातिश्चैषानियस्यसः तानि च मार्कंडेयपुराणे वर्णितानि गजवाजिरथरुद्राणि निधिमात्यां वरदुमाः शक्तिपाशमणिच्छत्रविमाना
निचतुर्दशेति दशानां पत्नीसहस्राणां भार्यायुतस्य प्रत्येकं लक्षं लक्षमित्येवं तासु पुत्राणां दशलक्षसहस्राणि जनयामास पृथुश्रवाः पृथुय

जयध्वजात्तालजंघस्तस्य पुत्रशतं त्वभूत् क्षत्रं यत्तालजंघारव्यमौर्वतेजोपसंहृतम् २७ तेषां ज्येष्ठो वातिहोत्रो
वृष्णिः पुत्रो मधोः स्मृतः तस्य पुत्रशतं लासी वृष्णिर्ज्येष्ठं यतः कुलम् २८ माधवा वृष्णा यो राजन्त्या दवाश्चेति संज्ञि
ताः यदुपुत्रस्य चक्रोष्ठः पुत्रो वृजिनवास्ततः २९ श्वाहिस्ततोरुशो कुर्वेत्तस्य चित्ररथस्ततः शशविंदुर्महायोगीम
हाभोजो महानभूत् ३० चतुर्दशमहारत्नश्चक्रवर्त्यपराजितः तस्य पत्नीसहस्राणां दशानां सुमहायशाः ३१ दश
लक्षसहस्राणि पुत्राणां तास्वजीजनत् तेषां तु षट्प्रधानानां पृथुश्रवस आत्मजः ३२ धर्मो नामो शनास्तस्य हयमे
धशतस्य यादु तत्कतोरुचकस्तस्य पंचासन्नात्मजाः शृणु पुरुजिद्रुक्मरुक्मेषु पृथुज्यामघसंज्ञिताः ३३ ज्यामघस्त्य
प्रजोऽप्यन्या भार्या शौल्यापतिर्भयात् नाविंदच्छत्रुभवं नाद्रौ ज्याकन्यामहारषीत् ३४ रथस्थां तां निरीक्ष्या ह शौ
ल्यापतिममर्षिता कैयकुहकमत्स्थानं रथमारोपितेति वै ३५ स्नुषा तवैत्यभिहितं स्मयंती पतिमब्रवीत् अहं य
ध्याऽसपत्नी च स्नुषा मे युज्यते कथम् ३६ जनयिष्यसि यराक्षितस्य यमुपयुज्यते अन्वमोदंततद्दिश्वेदेवाः पितर ए
व च ३७ शौल्या गर्भमधात्काले कुमारं सुषुवे शुभम् सविदर्भ इति प्रोक्तं उपये मे स्नुषां सतीम् ३८ इति श्रीभा०
म० नवम० यदुवंशात्तुवर्णने त्रयोविंशोऽध्यायः २३

शादत्यादयः षट्प्रधानाः श्रेष्ठा येषां तेषां मध्ये पंच आत्मजा आसन् तान् शृणु तानेवाह पुरुजिदिति

३१ ३२ ३३ भार्याभियां देवैकभार्यस्य वंध्यापतेर्ज्यामघस्यापुत्रस्य तद्वयमेव पुत्रप्रदमभवदिति दर्शयन्नाह ज्यामघस्त्विति ३४ ३५ यदि मे सपत्नी स्यात्
तर्हि स्नुषेयं युज्येतापि न त्वेतदस्तीत्याह असपत्नी चेति ३६ अतिभयव्याकुल आह जनयिष्यसीति भार्याभयप्रकंपमानस्त्विन्नसर्वांगस्य राज्ञः प्राणसं
कटमालोक्यात्तु कं पितास्तेन पूर्वबहुकालमाराधिताश्च विश्वेदेवाः पितरश्च तथेत्यन्वमोदंत ३७ ततश्च देवताप्रसादेन जनयिष्यसीति प्रतिवचनमुहूर्त
गुणेन च निवृत्तरजस्काऽपि शौल्या गर्भमधात् तस्य च महिमा पराशरादिभिरुक्तः यथोक्तं भार्याविश्यास्तु ये केचित्प्रविध्यं त्यथामृताः तेषां तु ज्यामघः श्रेष्ठः

चतुर्विंशो विदर्भस्य पुत्रत्रयसमुद्भवाः वंशानानासुखाः प्रोक्तारामकृष्णोद्भवावधि १ चैद्यादयो दमघोषादयः २ ३ ततो दशरथाच्छकुनिः पुत्राणां
तदा देवमादिविशेषो द्रष्टव्यः ४ ततः कुरुवशादनुः ५ अनोः पुत्रः पुरुहोत्रः ६ महाभोजश्चेत्येवं सप्तमारिषहे आर्य ७ ८ ९ ततस्तदुपदेशेन ये पं-
चषष्ठ्यादिसंख्याः पुरुषास्ते अमृतत्वमोक्षप्राप्ताः १० ११ तस्य युधाजितः शिनिरनमित्रश्च १२ तस्य सत्यकः १३ सत्यकस्य पुत्रो युयुधानः त-

श्रीशतकउवाच तस्यां विदर्भोजिनयत्पुत्रो नाम्नाकुशक्रथौ तृतीयं रोमपादं च विदर्भकुलनन्दनम् १ रोम
पादस्ततो बभूवुर्बभ्रौः कृतिरजायत उशिकस्तस्तस्तस्माच्चैदिश्चेद्यादयो नृप २ क्रथस्य कुंतिः पुत्रो भूतृष्टिस्त
स्याथ निर्वृतिः ततो दशाहो नाम्नाः भूतस्य व्योमः सतस्ततः ३ जीमूतो विकृतिस्तस्य यस्य भीमरथः सुतः ततो नव
रथः पुत्रो जातो दशरथस्ततः ४ करंभिः शकुनेः पुत्रो देवरातस्तदात्मजः देवक्षत्रस्ततस्तस्य मधुः कुरुवशादनुः ५
पुरुहोत्रस्त्वनोः पुत्रस्तस्यायुः सात्वतस्ततः भजमानो भजिर्दिव्यो वृष्णिर्देवावृधोऽधकः ६ सात्वतस्य सुताः सप्त महाभो-
जश्च मारिष भजमानस्य निम्लोचिः किंकिणो वृष्णिरेव च ७ एकस्यामात्मजाः पत्न्या मन्यस्यां च त्रयः सुताः शताजि-
च्च सहस्राजिदयुताजिदिनिप्रभो ८ बभ्रुर्देवावृधस्तयोः श्लोकौ पठत्यमू यथैव शृणु मे दूरात्संपश्यामस्तथाऽ-
तिकात् ९ बभ्रुः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवावृधः समः पुरुषाः पंचषष्टिश्च षट्सहस्राणि चावृचै १० यैः मृतत्वमनु-
प्राप्ता बभ्रुर्देवावृधादपि महाभोजोऽपि धर्मात्मा भोजा आसस्तदन्वये ११ वृष्णोः समित्रः पुत्रोऽभूत् युधाजिच्च पर-
तप शनिस्तस्यानमित्रश्च निम्नोऽभूदनमित्रतः १२ सत्राजितः प्रसेनश्च निम्नस्याप्यासतुः सुतो अनमित्रस्त-
तो योऽन्यः शनिस्तस्याथ सत्यकः १३ युयुधानः सत्यकिर्वैजयस्तस्य कुणिस्ततः युगंधरो नमित्रस्य वृष्णिः पुत्रोऽ-
परस्ततः १४ श्वफल्कश्चित्ररथश्च गार्दिन्यां च श्वफल्कतः अक्रूरप्रसुखा आसन् पुत्रा द्वादश विश्रुताः १५ आ-
संगः सारमेयश्च मृदुरो मृदुवित्गिरिः धर्मवृद्धः सुकर्मा च क्षेत्रोपेक्षो गरिमर्दनः १६ शत्रुघ्नो गंधमादश्च प्रतिबा-
हुश्च द्वादश तेषां स्वसासुर्चारारव्याहावक्रूरसुतावपि १७

स्य जयस्तस्य कुणिः ततः कुणेर्युगंधरः अनमित्रस्यैवापरः वृष्णिर्ना

मपुत्रः १४ अक्रूरः प्रसुखो येषामित्यत दुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः १५ अतोऽक्रूरतिरिक्तान् द्वादशदशयति आसंग इति १६ १७ ६९

पृथुरेकः विदूरथाद्या अन्यंच बहवः विप्रथुधामाद्या इति पाठे आद्यशब्देन विदूरथोऽप्युक्तः ततश्च शूरो विदूरथादासीदिति वक्ष्यमाणनिर्देशोपपत्तिः
 १८ कुकुरादयश्चत्वारोऽंधकस्य सुता इति ज्ञेयम् तथाच पराशरः कुकुरो भजमानश्च शुचिः कंबलबर्हिषः तथा अंधकस्य पुत्रा इति १९ अनोरं
 धकः अंधकात् दुंदुभिर्गिन्यापितद्वचनादेव ज्ञेयम् २० २१ धृतदेवा आदिर्यासां शांतिदेवादीनां षण्णाम् २२ ताः सप्त औग्रसेनयः उग्रसेनस्य
 सुताः २३ २४ वसुदेवस्य ये अनुजादेव भागादपस्तेषां स्त्रियो भार्याः अंधकसुतानां चतुर्णां प्रथमस्य कुकुरस्य वंशोक्तः २५ द्वितीयस्य भजमा

देवानुपदेवश्च तथाचित्ररथात्मजाः पृथुर्विदूरथाद्याश्च बहवो वृष्णिनंदनाः १८ कुकुरो भजमानश्च शुचिः
 कंबलबर्हिषः कुकुरस्य सुतो वद्विर्विलोमा तनयस्ततः १९ कपोतरोमा तस्यानुः सरयायस्य चतुर्वरुः अंधको दुं
 दुभिस्तस्मादरिद्योतः पुनर्वसुः २० तस्याहुकश्चाहुकीचकन्याचैवाहुकात्मजौ देवकश्चोग्रसेनश्च चत्वारो देव-
 कात्मजाः २१ देवानुपदेवश्च वसुदेवो देववर्धनः तेषां स्वसारः सप्तसिन्धुतदेवादयो नृप २२ शांतिदेवोपदेवा
 च श्रीदेवादेवरक्षिता सहदेवा देवकीच वसुदेव उवाहताः २३ कंसः सुनामान्यग्रोधः कंकः शंकुः सहस्तया रा-
 घुपालोऽथ सृष्टिश्चतुष्टिमानो ग्रसेनयः २४ कंसाकंसवती कंका शूरभूराघुपालिका उग्रसेनदुहितरौ वसुदेवा
 नुजस्त्रियः २५ शूरो विदूरथादासीद्भजमानः सुतस्ततः शनिस्तस्मात्स्वयं भोजो हृदीकस्तस्मात्सुतो मतः २६ देव
 बाहुः शतधनुः कृतवर्त्मानो तितल्लुताः देवमीढस्य शूरस्य मारिषानामपत्यमवत् २७ तस्यांसजनयामास दशपु
 त्रान् कल्मषान् वसुदेवदेवभागदेवश्च वसमानकम् २८ सृजयंश्यामकंकं कंशमीकं वत्सकं वृकम् देवदुंदुभयो
 नेदुरानकायस्य जन्मनि २९ वसुदेवहरेः स्थानवदत्थानकदुंदुभिम् पृथाचश्चुतदेवाचश्चुतकीर्तिः शुतश्रवाः ३०
 राजाधिदेवाचैतेषां गिन्यः पंचकन्यकाः कुंतैः सरयुः पिता शूरो ह्यपुत्रस्य पृथ्यामदात् ३१

नस्य वंशमाह शूरो विदूरथादि

ति भजमानाच्च विदूरथः पुत्रोऽभवत् विदूरथाच्च शूर इति पराशरादिवचनात् यद्वा पृथुर्विदूरथाद्याश्चेति पूर्वोक्तचित्ररथात्मजात् विदूरथान्
 २६ देवमीढस्य यः शूरो नाम पुत्रः तस्य देवमीढो हृदीकस्यैव सुतः यथाह पराशरः तस्यापि कृतवर्मा शतधनुर्देवमीदुषाद्याः पुत्रा बभूवुः देवमीढस्य
 शूरः तस्यापि मारिषानामपत्यमवत् २७ तस्यां चासौ दशपुत्रान् जनयत् वसुदेवपूर्वमिति २८ आनकाश्च नेदुः २९ हरेः प्रादुर्भाविष्य स्थानं ३०

पृथायाः कन्यका वस्थायां कणोत्पत्तिप्रकारमाह कंशे गिति नं नृपि ३०

कदाचिद्गृहमागतं दुर्वाससं पृथापरिचर्यादिना तोषयामास ततश्च सातस्माद्देवहूतीं देवाब्धानहेतुं विद्यामवाप तदाह सापेति ३२ देवसु
पागतं वोक्ष्यसाप्राह प्रत्ययार्थं परीक्षाऽर्थं मया विद्याप्रयुक्तान तुल्यया किंचित्कार्यमित्यभिसंधिना अनोयाहीत्येवमुक्तोरविरुवाच ३३ अमो
घं देवदर्शनमितिकन्याऽहमिति चेत्तत्राह यथा योनिर्न दुष्येत तथाऽहं कर्ता करिष्यामि ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ आवंत्यौ विंदात्तु विंदौ ३९

सापदुर्वाससो विद्यां देवहूतीं प्रतोषितात् तस्या वीर्यं परीक्षार्थमाजुहावरं विंशच्चिम् ३२ तदैवोपागतं देवं वोक्ष्य
विस्मयमानसा प्रत्ययार्थं प्रयुक्ता मेयाहिदेवक्षमस्वमे ३३ अमोघं दर्शनं देवि आधत्से त्वयि चात्मजम् योनिर्य
थानदुष्येत कर्ता हं ते समध्यमे ३४ इति तस्यांस आधाय गर्भं सूर्यो दिवगतः सद्यः कुमारः संजज्ञे द्वितीय इव मा
स्करः ३५ तं सात्यजन् नदीतोये कृच्छ्रां लोकस्य बिभ्यती प्रपितामहस्तामुवाह पांडुर्वै सत्यविक्रमः ३६ श्रुतं देवां
तु कारुण्योऽष्टशर्मसि मग्नं हीत् यस्यामि भूदंतवल्कलं ऋषिशप्तोदितैः सुतः ३७ कैक्यो धृष्टकेतुश्च श्रुतकीर्तिमविं
दत संतदनादयस्तस्यापंचासन् कैकयाः सुताः ३८ राजा धिदेव्या मावंत्यौ जयसेनोऽजनिष्ट ह दमघोषश्चोदिराजः
श्रुतश्च वसुमग्नं हीत् ३९ शिशुपालः सुतस्तस्याः कथितस्तस्य संभवः देवभागस्य कंसायां चित्रकेतुश्च हृल्लौ ४०
कंसावत्यां देवश्च वसुः सुवीर इषुमांस्तथा कंकायामानकाज्जातः सत्यजित्पुरुजित्तथा ४१ संजयो राष्ट्रपाल्या च च
षट्पुर्मर्षणादिकान् हरिकेशाहिरण्याक्षौ शूरभूम्भ्यां च श्यामकः ४२ मिश्रकेश्यामप्सरसि वृकादीन् वल्सकस्तथा
तक्षपुष्करशालादीन् दुर्वाक्ष्यां च कआदर्थे ४३ सभित्रार्जुनपालादीन् शमीकात्तु स दामिनी कंकश्च कर्णि
कायां चैतधामजयावपि ४४ पौरवीरोहिणी भद्रामदिरारोचना इला देवकी प्रसुखा आसन् पत्न्य आनक
दुदुभेः ४५ बलंगदसारणां च दुर्मदविपुलं ध्रुवम् वसुदेवस्तरोहिण्यां कृतादीन् दपादयत् ४६ सभद्रो भद्रवाह
श्च दुर्मदो भद्रा एव च पौरव्यास्तनया ह्येतैर्भूताद्या द्वादशा भवन् ४७ नंदोपनंदकृतकशूराद्या भद्रात्मजाः कौ
शल्या केशिनं त्वेकमसूतकुलनदनम् ४८

तदेवं वसुदेवस्य भगिनीनां पतीन् पुत्रांश्चोत्कातद्भ्रातृणां नवानां पत्नीः पुत्रांश्चाह देव-
भागस्येति नवभिः श्लोकार्थैः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ वसुदेवस्य पत्नीः पुत्रांश्चाह पौरवीत्येकादशभिः ४५ ४६ ४७ कौशल्या भद्रा ४८ ४९

४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ अष्टमस्तस्यपमवारीत् ननु कर्मादिनाहेतुना ताप्यांजनितो वा यतोऽसौ हरिः ५५ तदेवोपपादयति यदेति त्रिभिः
५६ ईशस्यमायानियंतुः परस्य असंगस्य द्रष्टुः साक्षिणः आत्मनः सर्वगस्य न ह्येवं भूतस्य मायाविनोदं विना जन्मनः कर्मणो वा हेतुः संभवतीत्य-
र्थः ५७ किंच यस्य मायाचेष्टितं पुंसो जीवस्यानुग्रहः तस्य जीवानुग्रहात् कस्य कुतः कर्मादिपारतंत्र्येण जन्मादिसंभवः अनुग्रहमेवाह ह्यस्मात्त-
देवस्थित्यादयेदृष्यते प्रलये लीनोपाधेर्जीवस्य धर्माद्यसंभवादुपाधिसृष्ट्यादिना धर्मादिसंपादनेनानुग्रहः तथा आत्मलाभाय मोक्षाय चेष्ट्यते

रोचनायामतो जाता हस्तहेमांगदादयः इलाया मुरुवल्कादीन् यदुमुख्या न जीजनत् ४९ विपृष्टो धृतदेवायामे-
क आनकदुंदुभेः शान्तिदेवात्मजाराजन् श्रमप्रतिश्रुतादयः ५० राजानः कल्पवर्षाद्या उपदेवसुतादश वसुहंससु-
वंशाद्याः श्रीदेवायास्तुषट्सुताः ५१ देवरक्षितया लब्धान वचात्रगदादयः वसुदेवः सुतानष्टावादधे सहदेवया
५२ पुरुविश्रुतमुख्यास्तु साक्षाद्भूमौ वसूनिव वसुदेवस्तु देवस्यामष्टपुत्रान जीजनत् ५३ कीर्तिमंतसुषेणं च भ-
द्रसेनमुदारधीः ऋजुं समदर्शनं च संकर्षणमहीश्वरम् ५४ अष्टमस्ततयोरासीत् स्वयमेव हरिः किल सुप्रज्ञा च
महाभागा तव राजन् अपितामही ५५ यदा यदेह धर्मस्य क्षयो वृद्धिश्च पाप्यनः तदा तु भगवानोश आत्मानं सृजते ह-
रिः ५६ न ह्यस्य जन्मनो हेतुः कर्मणो वा महापते आत्ममायाविने शस्य परस्य द्रष्टुः आत्मनः ५७ यन्मायाचेष्टितं पु-
ंसः स्थित्युत्पत्त्यप्ययाय हि अनुग्रहस्तन्निवृत्तेरात्मलाभाय चेष्ट्यते ५८ अक्षौहिणीनां पतिभिरसुरैर्नृपलाञ्छ-
नैः भुव आक्रम्य भाणाया अमाराय कृतोद्यमः ५९ कर्माण्यपरिमेयाणि मनसाऽपि सुरेश्वरैः सह संकर्षणश्च क्रेष्ण-
गवान् मधुसूदनः ६० कलौ जनिष्यमाणानां दुःस्वशोक्तमोत्तुदम् अनुग्रहाय भक्तानां स पुण्यं व्यतनोद्य शः ६१
यस्मिन् सत्कर्णपीयूषे यशस्तार्थवरे स कृत् श्रीत्रांजलि रूपस्पृश्य धुनुते कर्मवासनाम् ६२

तत्र हेतुः तेनैव श्रूयमाणेन तस्य स्थि-
त्यादेर्निवृत्तेः ५८ तस्य चेष्टितं भूमेरनुग्रह इत्याह अक्षौहिणीनां गिति हास्याम् अमाराय भारपरिहाराय ५९ सुरेश्वरैरेपि मनसाऽपि अपरिमेया-
णि अवितर्क्याणि संकर्षणसहितश्चक्रे ६० संकल्पमात्रेण भूभारहरणसमर्थस्यापि कर्मकरणं यशोविस्तारद्वारा भक्तानुग्रहार्थमित्याह कलावि-
ति हास्याम् दुःस्वशोक्तमोत्तुदतीति तथा तद्यशो व्यतनोत् ६१ यस्मिन् सतां कर्णपीयूषे यशोरूपे तीर्थपरे श्रोत्रमेवांजलिः पानसाधनं यस्य स

पुरुषः सकृदपि उपस्पृश्य आचमनमात्रं कृत्वा तत्सौंदर्या कष्टचित्तः कर्मवासनां धनते ६२

तदेवाहं द्वाभ्याम् भोजादिभिः श्लाघनीयमोहितं यस्य सर्वैरंगैरम्यया मूर्त्या च ६३ ६४ तत्प्रदर्शनार्थं मुखशोभासाह यस्याननं दृशिभिर्न
त्रैः पिबं त्यो नार्यो निराश्रय न तत्पुः न तृप्ताः निमेषोन्मेषमात्रव्यवधानमप्यसहमानास्तत्कर्तुर्निमोः कुपिताश्च वभूवुः कथं भूतमाननम् मकर
कुंडलाभ्यां चारुकर्णौ भ्राजंतौ कपोलौ च तैः स्रग्भगं सुविलासो हासो यस्मिन् नित्यमुत्सावो यस्मिन् ६५ श्रीकृष्णस्य चरितं समासतो वर्णयति

भोजवृष्ययंधकमधुशूरसेनदशार्हकैः श्लाघनीये हितः शशवत् कुरुसंजयपांडुभिः ६३ स्निग्धस्मितेक्षितोदारैर्वा
क्यैर्विक्रमलीलया नृलोकं रमयाभासमूर्त्या सर्वांगिरम्यया ६४ यस्याननं मकरकुंडलचारुकर्णभ्राजत्कपोलस्रग्भ
गं सुविलासहासम् नित्योत्सावं न तत्पुद्गैश्चिभिः पिबं त्यो नार्यो निराश्रय सुदिताः कुपितानि मेऽश्व ६५ जातो गतः पितृगृ
हाद्ब्रजमेधितार्थो हत्वारिपून् सुतशतानि कृतोरुदारः उत्पाद्यतेषु पुरुषः क्रतुभिः समीजे आत्मानमात्मनि गमय प्रथय
नृजनेषु ६६ पृथ्व्याः सर्वे गुरुभारक्षपयन् कुरुक्षणा मत्तः समुत्थ कलिनाय दिभूपचम्बः दृष्ट्या विधूय विजये जयसुहृयो-
ष्यप्रोच्योद्वाय च परं समगात्स्वधाम ६७ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे श्रीसूर्यसोमवंशानुकीर्तने य-
दुवंशानुकीर्तनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः २४

जात इति द्वाभ्याम् जातो निजेन रूपेण पश्चात्पुरुषो मनुष्याकारः सन् ब्रजं गतः ब्रजवासिना मेधिता अर्थायेन तेषु दारेषु कृतानां शता
न्युत्पाद्य आत्मनि गमं स्वकीयं वेदमार्गम् ६६ अंतः समुत्थेन कलिनानि मित्तेन गुरुभारं क्षपयन् दृष्ट्यैव भूपचमूर्तिं विधूय विजये जयमर्जु-
नेन जितमित्येव सुहोषं कृत्वा परंतत्पुद्गैश्चिभिः पिबं त्यो नार्यो निराश्रय सुदिताः कुपितानि मेऽश्व ६५ जातो गतः पितृगृ
हाद्ब्रजमेधितार्थो हत्वारिपून् सुतशतानि कृतोरुदारः उत्पाद्यतेषु पुरुषः क्रतुभिः समीजे आत्मानमात्मनि गमय प्रथय
नृजनेषु ६६ पृथ्व्याः सर्वे गुरुभारक्षपयन् कुरुक्षणा मत्तः समुत्थ कलिनाय दिभूपचम्बः दृष्ट्या विधूय विजये जयसुहृयो-
ष्यप्रोच्योद्वाय च परं समगात्स्वधाम ६७ इति श्रीभागवते महापुराणे नवमस्कंधे टीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४

इति श्रीमद्भागवतनवमस्कंधः समाप्तः

अथ श्रीमद्भागवत एकदशस्कंधः प्रारभ्यते.

श्रीगणेशायनमः श्रीकृष्णायनमः ॐ नमः श्रीपरमहंसास्वादितचरणकमलचिन्मकरंदायभक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामचंद्राय विजयंतेप
रानंदकृष्णपादरजःस्वजः याधतामूर्ध्नि जायंते महेंद्रादिमहःस्वजः १ उक्तैकत्रिंशताध्यायैर्मुक्तिरेकादशोततः जायंते येतिहासाद्यैः समासव्यासरूपतः २ नार
दोवसूदेवायसमासेनन्यवर्णयत् भगवानुद्धवायाथविस्तरेणोपपत्तिभिः ३ तत्रतुप्रथमेऽध्यायेयदुवंशस्यसंक्षयः उपक्षिप्तोविरागायमौसलस्यापदेशतः ४
प्रवृत्तितः परानंदकृष्णक्रीडानुवर्णिता तन्निवृत्त्यापरानंदपदारोहोऽनुवर्ण्यते ५ एवतावद्दशमस्कंधेभूभारावतारणायनिजविभूतिविभूषितयदुवंशस्य
यदुवंशावतारितसकलसरांशस्यभगवतः श्रीकृष्णस्यतदुचितप्रवृत्तिविडंबनेनतच्छ्रवणादिपराणांपरेषामानंदकारणं क्रीडानिरूपिता अथेदानीमपरिमि
तयोगमायावैभवस्यभक्तानामात्मतत्त्वोपदेशपूर्वकंक्रीडायांभूतले अवतारितानां चाधिकारिणां सरांशानां मौसलापदेशेनतत्तदधिकारपदप्रापणपूर्वकंचब्रह्म
घनुग्रहायनिजपदारोहो निरूप्यते तत्रकुरुक्षेत्रयात्रायामविरक्तस्य वसूदेवस्यकर्मणाकर्मनिर्हारीयथास्यान्नस्तदुच्यतामित्येवंकर्मयोगंप्रवृत्तौनारदादि
भिः कर्मयोगो निरूपितः कर्मणाकर्मनिर्हारएषसाधुनिरूपितः यच्छ्रद्धयाऽपवित्रेनशुक्लेनेज्येतपुरुषइत्यादिना तेनचविशद्भूतत्वस्यश्रीकृष्णारामौपरमेश्व
रत्वेनज्ञातवतःषड्गर्भानयनाध्यायेश्रीकृष्णोनात्मतत्त्वमुपदिष्टम् वचोवः समवेतार्थतातेतदुपमन्महे यन्नः पुत्रान्समुद्दिश्यतत्त्वग्रामउदाहृतइत्यादिना

श्रीबादरायणिरुवाच कृत्वादित्यवधंकृष्णः सरामोयदुभिर्वृतः भ्रुवोऽवतारयद्भारंजविष्टंजनयन्कलिम् १ येकोपिताः सु
बहुपांडुसुताः सपत्नैर्दुर्धूतहेलनकचग्रहणादिभिस्तान् कृत्वानिमित्तमितरंतरतः समेतान्हत्वानृपान्निरहरत्सितिभारमीशः २

तच्चविषयभोगातिशयेनतिरोहितमासीत् तदेवेदानींनारदमुखेनप्रथमंपंचाध्यायानिरूप्यते तत्रप्रथमेऽध्यायेवैराग्योत्सादनाययदुकुलस्यब्रह्मशापापदे
शेनात्युन्नतविषयसरवानामप्यनित्यताप्रतिपाद्यते ततश्चतुर्भिर्निर्मिजायंतेयसंवादेनसपरिकरंपरमतत्वनिरूपणम् ततःषष्ठेभगवदुद्धवसंवादेप्रस्तावः त
तस्त्रयोविंशत्याउद्धवंप्रतिभगवत्तत्वनिरूपणम् ततोद्वाभ्यामौसलक्रीडेत्येवमेकत्रिंशताध्यायैरेकादशस्कंधप्रवृत्तिः तस्यचयथामितिव्याख्यानमारभ्यते
तत्रमौसलप्रसंगार्थपूर्वस्कंधार्थमनुवदतिश्लोकद्वयेन कृत्वेति अवतारयत् अवतारयदित्यडागमोदृष्टव्यः जविष्टंवेगवत्तरमतिशीघ्रं हिंसापर्यवसायिनमित्य
र्थः कलिकलहम् १ एतद्विद्वणोति येकोपिताइति सपत्नैः दुर्योधनादिभिः कोपिताः कोपंकारिताः सः बहुयथाभवतितथा बहुवारानित्यर्थः तदेवाहदुर्धूतहे
लनकचग्रहणादिभिरिति दुर्धूतंकपटदूतम् हेलनमवज्ञा कचग्रहणंदुःशासनेनद्रौपद्याः केशाकर्षणम् एतानिआदिर्येषांगरदानजतुगृहदाहादीनांतैः कृत्वा
येकोपितास्तान्पांडुसुतान्निमित्तंकृत्वाइतरंतरतः उभयोः पक्षयोः समेतान् मिलितान् नृपान्हत्वाक्षितेभारंनिरहरत् जहार यद्वा येकोपिताः यैश्चकोपिताः
तानितरंतरतः परस्परंनिमित्तंकृत्वेत्यन्वयः येतावत्प्रकटदैत्याः पूतनादयः तान्स्वयमेवहतवान् येतुदैत्याः बांधवच्छ्रद्धनास्थितास्तान् परस्परंनिमित्तंविधाय

अपिच भूभारत्यादि अन्याश्च भूभारभूताराजन्य एतनाराज्ञा एतनाः सैनाः राजानस्तेषां एतनाश्चेति वा स्वबाहुभिर्गुप्तः पारिरक्षित यदुभावावाहादच्छलनानर-
 स्यहत्वा बाहुभिरिति बहुवचनं वस्तुतश्चतुर्भुजाभिप्रायेण नन्वेवं कृष्णाश्चिकीर्षतीति ज्ञात्वा कथं तस्मै यादवान् दुह्यंति स्म तत्राह अप्रमेयः प्रमातुमशक्यः चिन्तामाह
 मन्यइति नन्विति वितर्के अवनेर्भूमेर्भारो यद्यपि लोकप्रतीत्यागतः तथाऽप्यहमगतमेव मन्ये हि निश्चितम् यत्तस्मात् अविषद्यं सोऽदुमशक्यं यादवं कुलमित्यने-
 नैव स्ववंशत्वात् स्वयंहननमनुचितमिति सूचितम् ३ तर्हि इदमप्यन्यैर्यात्यन्तां तत्राह नैवेति अन्यतः देवादिभ्योऽपि यादवकुलस्य परिभवस्तिरस्कारो न भवेत्
 कुतः मत्संश्रयस्य मांसं श्रयत इति मत्संश्रयं कुलं तस्य किंच नित्यं विभवोन्नहनस्य विभवेर्गजतुरगादिभिरुच्छ्रंखलस्य यद्वा तर्हि दिङ्किमिति संहर्तव्यं तत्राह विभ-
 वोन्नहनस्येति तस्मादेवं करिष्यामीत्याह अंतःकलिमिति शांतिमुपशमम् उपैमिवर्तमानसामीप्ये वर्तमानवद्वा उपैष्यामि तदनंतरं धाम च वैकुण्ठारव्यमुपैष्यामी-
 त्यर्थः ४ व्यवसितः कृतनिश्चयः संजहे उपसंहृतवान् ५ तदेवमवतारप्रयोजनं सर्वसंपाद्य स्वलोकं जगामेत्याह श्लोकद्वयेन स्वमूर्त्येति लोकानां लावण्यनि-

भूभारराज एतनाय दुभिर्निरस्य गुप्तैः स्वबाहुभिरचिंतयदप्रमेयः मन्येऽवनेर्ननुगतोऽप्यगतं हि भारं यद्यादवं कुलमहो ह्यविष-
 द्यमास्ते ३ नैवान्यतः परिभवोऽस्य भवेत् कथंचिन्मत्संश्रयस्य विभवोन्नहनस्य नित्यम् अंतःकलियदु कुलस्य विधाय वेषु स्तंभ-
 स्य वद्विभिवशांतिमुपैमि धाम ४ एवं व्यवसितो राजन्सत्यसंकल्प ईश्वरः शापव्याजेन विप्राणां संजहे स्वकुलं विभुः ५ स्वमूर्त्या
 लोकलावण्यनिर्मुक्त्या लोचनं नृणाम् गीर्भिस्ताः स्मरतां चित्तं पदैस्तानीक्षतां क्रियाः ६ आच्छिद्य कीर्तिं सः श्लोकां वितत्य ह्यंज-
 सानुकौ तमोऽनया तरिष्यंतीत्यगात् स्वपदमीश्वरः ७ राजोवाच ब्रह्मण्यानां वदान्यानां नित्यं हृदोपसेविनाम् वि-
 प्रशापः कथमभूदृष्णीनां कृष्णचेतसाम् ८

मुक्तिस्त्यागो यथा यामपेक्ष्य लोकेषु लावण्यं नास्तीत्यर्थः यद्वा लोकेभ्यो लावण्यस्य निर्मुक्तिर्दानम् यतः यत्संपर्केण लोकालावण्यवंतो भवंतीत्यर्थः तथा स्वमूर्त्या
 नृणां लोचनमाच्छिद्य आकृष्य ततोऽन्यस्यावलोकने लोचनस्याप्रवृत्तेः तथा स्वगीर्भिस्तागिरः स्मरतां चित्तं चाच्छिद्य तथा पदैस्तत्र तत्रांकितैस्तानि पदानी-
 क्षतामीक्षमाणानामन्यतो गमनादिकाः क्रियाश्चाच्छिद्य तदानींतनानां सर्वेषां चक्षुरादिप्रवृत्तीः स्वैकनिष्ठाः कृत्वेत्यर्थः ६ किंच इत उपरिजनिष्यमाणानां
 संसारतरणाय कौण्ठिक्याम् शोभनाः श्लोकाः सः श्लोकाः कवीनां यस्यां तांस्वकीर्तिं वितत्य विस्तार्य अनया कीर्त्या अंजसा सरवे नैव नु निश्चितं तमः तरिष्यं-
 तीत्यभिप्रेत्य ईश्वरः स्वपदं स्थानमगादिति ७ अब्रह्मण्येभ्यो दातृभ्यो वाऽसेवकेभ्यो वा विप्राः कुप्यंति वृष्णाय स्तनतयेत्याह ब्रह्मण्यानामित्यादिना किंच
 कोपे जातेऽपि कृष्णचेतसां कथमभूत् कथं प्रादुरभूदित्यर्थः ८

अतः स्पष्टस्य निमित्तस्थाभावात् निमित्तान्तरं पृच्छति यन्निमित्त इति एकात्मना मेकचित्तानां कथं भेदः कलहः ९ ईश्वरे चैवात्र निमित्तमिति परिहरति विभ्र
दिति सकलानां संस्तरवस्तूनां सन्निवेशो विन्यासविशेषो यस्मिंस्तत् वपुर्विभ्रत तर्हि किमिति सौंदर्यादियथपरः नक्तमंगलं कर्माचरन् तत्किं कथाऽपि कामनया न
आप्तकामः तर्हि किमिति कर्माचरति धामद्वारवन्द्यारं व्यग्रहमास्थाचरममाणः गृहेरममाणान् कर्मग्राहयितुमित्यर्थः ननु किमाप्तकामस्य गृहरत्या कर्मभिर्वातत्रा
ह उदारकीर्तिः बहुफलप्रदा कीर्तिर्यस्यसः कीर्तिवितानार्थमित्यर्थः एवं परमेश्वर्येण वर्तमान एव कुलं संहर्तुमैच्छत तत्कस्य हेतोः स्थितः कृत्ये १० भारहरणेशेषो य
स्यसः १० ईश्वरे चैवात्र निमित्तं ब्रह्मशापनिमित्तं वक्तुमाह कर्माणीति कर्मार्थमाहूताः कर्माणि कृत्वा विस्तृष्टा मुनयः पिंडारकं समगमनित्यन्वयः विस्तृष्टाः प्र
स्थापिताः पूर्वोक्ता उदारकीर्तितां विवृण्वन् कर्माणि विशिनष्टि पुण्यनिवहानीत्यादिभिः पदैः कानिचिदश्वमेधादिकर्माणि पुण्यमेव जनयन्ति पुत्रोपलाल

यन्निमित्तः स वै शापो यादृशो हि जसत्तम कथमेकात्मनां भेद एतत्सर्वं वदस्व मे ९ श्रीशक्र उवाच विभ्रदपुः सकलसं
देरसन्निवेशं कर्माचरन् भुवि स्रमंगलमाप्तकामः आस्थाय धामरममाण उदारकीर्तिः संहर्तुमैच्छत कुलं स्थित कृत्यशेषः १०
कर्माणि पुण्यनिवहानि स्रमंगलानि गायज्जगत्कलिमलापहराणि कृत्वा कालात्मनानि वसता यदुदेवगे हे पिंडारकं समग
मन्मुनयो विस्तृष्टाः ११ विश्वामित्रोऽसितः कण्वो दुर्वासा १२ गुरंगिराः कश्यपो वामदेवोऽत्रिर्वसिष्ठो नारदादयः १२ श्रीडंत-
स्तानुपव्रज्य कुमारयदुनंदनाः उपसंगृह्य पप्रच्छुर विनीता विनीतवत् १३ ते वेषयित्वा स्त्रीवेषैः सांबं जांबवती सतम्
एषा पृच्छति वो विप्रा अंतर्वत्स्यसि ते क्षणा १४ प्रभुं विलज्जती साक्षात्प्रभूता मोघदर्शनाः प्रसोष्यन्ती पुत्रकामा किं स्वित्संजनयि
ष्यति १५ एवं प्रलब्धा मुनयस्तानूतुः कुपितानृप जनयिष्यन्ति वो मंदामुसलं कुलनाशनम् १६ तच्छ्रुत्वा ते तिस्रस्तस्मा विमुच्य
सहसौ द्रुम् सांबस्यददृशस्तस्मिन्मुसलं वल्क्यस्मयं १७

नादीनितु तत्काले स्रवमेव कुर्वन्ति प्रायश्चित्तादीनितु पापमेव हरन्ति एतानितु सर्व
तो मुखानीत्याह पुण्यनिवहानि कीर्तनादिना पुण्यानि निवहन्ति प्रापयन्तीति तथा स्रमंगलानि अतिस्रवात्मकानि गायतो जगतः कलिमलापहराणि कृत्वा
मुनिप्रस्थापने हेतुः कालात्मनां संहारकरूपेण यदुदेवगे हे वसुदेवगे हे निवसतास्व कुलं सौजिहीर्षतेत्यर्थः पिंडारकं ततो नातिदूरं तीर्थविशेषम् ११ १२ उ
पसंगृह्य पादग्रहणं कृत्वा १३ प्रश्नप्रकारमाह ते वेषयित्वेति द्वयेन हे अमोघदर्शनाः विप्राः एषा अंतर्वत्नी गर्भिणी १४ वीर्युष्मात् साक्षात्प्रभुं विलज्जती ल
ज्जमाना अस्मन्मुखेन पृच्छति प्रसोष्यन्ती आसन्नप्रसवा किं स्वित्संजनयिष्यति कन्या वा पुत्रं वा तद्वत् १५ प्रलब्धाः वंचिताः १६ तस्मिन्नुदरे अ
वस्मयं लोहमयम् १७

मंदभागैरस्माभिः किमेतत्कृतम् नः अस्मान् किं वदिष्यंतीति विद्वलिताः संतो मुसलमादाय गेहान् ययुः १८ राज्ञोऽग्रसनाय न तु श्राद्धाय १९ अहं कः
 उग्रसेनः सोऽपि श्रीकृष्णमपह्नैव प्रास्यत् प्रक्षिप्तवान् अस्य मुसलस्य चूर्णीं क्रियमाणस्यावशेषितं लोहं च प्रास्यत् २१ तरलैः तरंगैः २२ अन्यैर्मत्स्यैः सह श
 ल्येशरात्रे २३ ज्ञाताः सर्वेऽर्था येन सः ईश्वरोऽपि समर्थोऽपि सन् अन्यथा कर्तुं नैच्छत् किं त्वन्वमोदत यतः कालरूपी २४ इत्येकादशोऽंशकायां प्रथमोऽ
 ध्यायः १ द्वितीये निमिजायंत संवादेनाह नारदः धर्मान् भागवतान् भक्त्या वसुदेवाय पृच्छते १ अभीक्ष्णं प्रस्थापितोऽपि पुनः पुनरवात्सीदित्यर्थः ननु
 नारदस्य दक्षादिशापान्नैकत्रवासः संभवतीत्याशंक्याह गोविंदं भुजगुप्तायामिति न तस्यां शापादेः प्रभाव इत्यर्थः कृष्णोपासने लालसा औत्कण्ड्यस्य सः

किं कृतं मंदभागैर्नः किं वदिष्यंतीति नो जनाः इति विद्वलिता गेहानादाय मुसलं ययुः १८ तच्चोपनीय सदसि परिम्लानमुरवश्रियः
 राज्ञा आवेदयां चक्रुः सर्वयादवसन्निधौ १९ श्रुत्वा ओषं विप्रशापं दृष्ट्वा च मुसलं नृप विस्मिता भयसंनस्ता बभूवुर्द्वारकौ कसः
 २० तच्चूर्णयित्वा मुसलं यदुराजः स आहुकः समुद्रसलिले प्रास्य लोहं चास्यावशेषितम् २१ कश्चिन्मत्स्योऽग्रसी लोहं चूर्णानित
 रलैस्ततः उद्धमानानि वेलायां लग्नान्यासन् किलैरकाः २२ मत्स्यो गृहीतो मत्स्यघ्नैर्जालेनान्यैः सहार्णवे तस्योदरगतं लोहं स श
 ल्ये लुब्धकोऽकरोत् २३ भगवान् ज्ञात सर्वार्थे ईश्वरोऽपि तदन्यथा कर्तुं नैच्छद्दिप्रशापं कालरूप्यन्वमोदत २४ इति श्रीभा
 गवते महापुराणे एकादशस्कंधे विप्रशापो नाम प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशक उवाच गोविंदं भुजगुप्तायां द्वारवत्यां कुरुद्वह
 अवात्सीन्नारदो भीक्ष्णं कृष्णोपासनलालसः १ को नुराजन्निद्रियवान्मुकुंदचरणान्बुजम् न भजेत् सर्वतो मृत्यु रूपास्य ममरोत्तमैः
 २ तमेकदा तु देवर्षि वसुदेवो गृहागतम् अर्चितं सखमासीनमभिवाद्येदमब्रवीत् ३ वसुदेव उवाच भगवन्भवतो या
 त्रास्वस्तये सर्वदेहिनाम् कृपणानां यथापित्रोरुत्तमश्लोकवर्त्मनाम् ४ भूतानां देवचरितंदुःखाय च सखवाय च सखवायैव हि सा
 धूनां त्वादृशामच्युतात्मनाम् ५ भजंतिये यथा देवान् देवा अपि तथैव तान् छायेव कर्मसचिवाः साधवो दीनवत्सलाः ६

१ यद्भजने मुक्तानामपीदृशमौत्सुक्यं तं को नाम न भजेदित्याह को निति इन्द्रियवानिति इन्द्रियवत्त्वमात्रमेव यत्राधिकारि विशेषणमित्यर्थः सर्वतः सर्वेष्वपि
 लोकेषु मृत्युर्यस्य सः २ ३ यथापित्रोर्यात्रा आगमनमपत्यानां स्वस्तये मंगलाय यथा च उत्तमश्लोकस्य वर्त्मभूतानां महतां यात्रा कृपणानां स्वस्तये तथा भग
 वद्भूषणस्य भवतो यात्रा सर्वदेहिनां स्वस्तये इति ४ देवैरपि महतामुपमानमनुचितमित्याह भूतानामिति देवानां चरितमतिदृष्ट्यादिना भूतानां दुःखाय च सखवाय च सखवायैव हि सा
 त्वादृशाम् त्वया सदृशानाम् अच्युत आत्मायेषां तेषाम् ५ किंच सखं कुर्वन्तोऽपि देवा भजनानुसारेण कुर्वन्ति न तथा साधव इत्याह भजन्तीति छायेव यथा पुरु
 षो यावत्करोति तावदेव तस्य छायापि तथा कर्मसचिवाः कर्मसहायाः ६ ७

तदेवंपद्यपि भगवत आगमनमात्रेणैव वयं कृतार्थास्तथाऽपि पृच्छामः तवेति तवैवैधर्मैः प्रसन्नो भगवान् न तानित्यर्थः ७ ननु त्वतोऽपि किमन्यो भगवत्प्रसाद-
पात्रमस्ति तत्राह अहंकिलेति भुवि प्रजाऽर्थोऽपूजयं पुत्रलाभे प्रयोजनः सन् पूजितवान् किलेति सूती गृहे भगवदुक्तमनुस्मरति ८ यतो यथा मुच्ये महित-
थानोऽस्मान् शाधि शिक्षय विचित्राणि व्यसनानि यस्मिन् संसारे तस्मात्संसारान् तथा विश्वतः सर्वतो भयं यस्मिन् तस्मात् भवद्भिः हेतुभूतेः अंजसा अना-
यासेन अद्वासाक्षात् ९ हरेर्गुणैर्वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतैर्हरिः संस्मारित इत्यर्थः १० प्रीतिमा विष्करोति सम्यगिति त्रिभिः पृच्छसे पृच्छसि विधवभावनान् स-

ब्रह्मंस्तथाऽपि पृच्छामो धर्मान् भागवतांस्तव यांच्छुत्वा श्रद्धयामर्त्यो मुच्यते सर्वतो भयात् ७ अहंकिल पुराऽनंतं प्रजाऽर्थो भुवि
मुत्तिदम् अपूजयं न मोक्षाय मोहितो देवमायया ८ यथा विचित्रव्यसना इव द्विर्विश्वतो भयात् मुच्ये मद्यंजसा वाह्यातथानः शा-
धिस्रघ्नत ९ श्रीशुक उवाच राजन्नेवं कृतप्रभो वक्तुं देवेन धीमता प्रीतस्तमाह देवर्षिः हरिः संस्मारितो गुणैः १० नार-
द उवाच सम्यगेतद्वर्णितं भवता सात्वतर्षभ यत्पृच्छसे भागवतान् धर्मोऽस्त्वं विश्वभावनान् ११ श्रुतोऽनुपठितो ध्यात आह-
तो वानुमोदितः सद्यः पुनर्जातः सद्धर्मो देव विश्वदुहोऽपि हि १२ त्वया परमकल्याणः पुण्यश्रवणकीर्तनः स्मारितो भगवान् धदेवो ना-
रायणो मम १३ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् आर्षभाणां च संवादं विदेहस्य महात्मनः १४ प्रियव्रतो नाम सक्तो म-
नोऽस्वायं भवस्य यः तस्याग्नीधस्ततो नाभिर्नृप भक्तस्ततः स्मृतः १५ तमाहुर्वासुदेवांशं मोक्षधर्मविवक्षया अवतीर्णं स-
तशतं तस्यासीद्देवपारगम् १६ तेषां वै भरतोज्येष्ठो नारायणपरायणः विख्यातवर्षमेतद्यन्माभारतमद्भुतम् १७ स भ-
क्तभोगोऽत्यक्ते मां निर्गतस्तपसा हरिम् उपासीनस्तपदवीं लभे वै जन्मभिस्त्रिभिः १८ तेषां नवनवद्वीपपतयोऽस्य समंततः
कर्मतंत्रप्रणेतार एकाशीतिर्दिजातयः १९

वशोधकान् ११ आहतः आस्ति दयेन गृहीतः अनुमोदितः परैः क्रियमाणः संस्तुतः सद्धर्मो भागवतो धर्मः
देवहेव स देवेत्यर्थः यद्वा देवेभ्यो विश्वस्मै च दुह्यंति येतानपि १२ किंच त्वयामहानुपकारः कृत इत्याह त्वयेति पुण्यश्रवणकीर्तने यस्य सः १३ अत्रापि भग-
वद्धर्मनिर्णयेऽपि विदेहस्य जनकस्य १४ आर्षभाणां मुत्तिं सान्वयां विविच्य कथयति प्रियव्रत इति सप्तभिः १५ मोक्षधर्मविवक्षया मोक्षधर्माणां प्रवर्तने-
च्छया अवतीर्णं वासुदेवांशमाहुः तस्य च वेदपारगं सुतशतमासीत् १६ तेषां मृषभक्तानां मध्ये नवयोगीश्वराणां चरितं वक्तुमिदं तेषां चरितं तो विविच्य आह-
तेषां मिति एतद्वचनाभंगं नववर्षस्य नाम्नाभारतमित्यद्भुतं विख्यातमासीत् एतेन तस्य धर्मातिरेको निरूपितः १७ इमां पृथ्वीम् गृहान् निर्गतः हरिमुपा-
सीनः सेवमानः सन् १८ नवसक्ताः नवद्वीपपतयः नवानां ब्रह्मावर्तादिभूरवंडानां पतयः अस्य भारतस्य वर्षस्य एकाशीतिः सक्ताः कर्ममार्गप्रवर्तकाः ब्राह्मणा-

अर्थशंसिनः परमार्थनिरूपकाः श्रमणाः श्रमवन्तः आत्माप्यासेन तत्रमाइत्यर्थः वातरशनाः दिगंबरः आत्मविद्यायां विशारदाः निष्णाताः २० २१ तेषां परम
हंस्यचरितमाह एतदिति द्वाभ्याम् भगवद्भूषणं विश्वं पश्यन्तः सदसदात्मकं स्थूलसूक्ष्मरूपं तच्च स्वाव्यतिरेकेण पश्यन्तः २२ अव्याहता अप्रतिहता इष्टा अभिप्रेता ग
तिर्येषां ते मुक्ता अनासक्ताः २३ महात्मनो निमोः वितायमानमनुष्ठीयमानं अजनाभे भारतवर्षे २४ यजमानोऽग्निमिअग्रयः आहवनीयादयः विप्राः कृत्विगादयः २५
अभिप्रेत्य ज्ञात्वा २६ स्वरुचैव रोचमानान् नत्वा भरणं दिप्रकाशैः ब्रह्मपुत्रोपमानं सनत्कुमारादिसदृशान् २७ परमप्रीत्या तद्दर्शनमभिनन्दति द्वाभ्याम् म
न्यदिति ननु भगवतः पार्षदानां कथमत्रोपलब्धिस्तत्राह विष्णोरिति विष्णुभक्ता लोकपावनार्थं सर्वत्र पर्यटन्तीत्यर्थः २८ मया दुर्लभं लब्धमहोभाग्यमि

नया भवन्महाभागा मुनयो ह्यर्थशंसिनः श्रमणा वातरशना आत्मविद्या विशारदाः २० कविर्हरिरन्तरिक्षः प्रबुद्धः पिप्पलायनः
आविर्होत्रोऽथ दुर्मिलश्चमसः करभाजनः २१ एते वै भगवद्भूषणं विश्वं सदसदात्मकम् आत्मनोऽव्यतिरेकेण पश्यन्तो व्यचर
न्महीम् २२ अव्याहतेषु गतयः सरसि ह्यसाध्यगंधर्वयक्षनरकिन्नरनागलोकान् मुक्ताश्चरन्ति मुनिचारणभूतनाथ-
विद्याधर हि जगत्संभवनानि कामम् २३ त एकदानीमोः सत्रमुपजग्मुर्यदृच्छया वितायमानमृषिभिरजनाभे महात्मनः
२४ तान् देह्वासूर्यसंकाशान् महाभागवतान् नृप यजमानोऽग्नयो विप्राः सर्व एवोपतस्थिरे २५ विदेहस्तानभिप्रेत्य नाराय
णपरायणां प्रीतः संपूजयां चक्र आसनस्थान् यथाऽर्हतः २६ तान् रोचमानान् स्वरुचा ब्रह्मपुत्रोपमानान् व पप्रच्छ पर
मप्रीतः प्रश्रयावनतो नृपः २७ विदेह उवाच मन्ये भगवतः साक्षात्पार्षदान्वो मधुद्विषः विष्णोर्भूतानि लोकानां
पावनाय चरन्ति हि २८ दुर्लभो मानुषो देहो देहिनां क्षणभंगुरः तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम् २९ अत आत्यंतिकं
क्षेमं पृच्छामो भवतोऽनघाः संसारेऽस्मिन् क्षणार्धोऽपि सत्संगः शो वधिर्नृणाम् ३० धर्माद्भागवतान्भूतयदिनः श्रुतयेक्षम
म् यैः प्रसन्नः प्रपन्नाय दास्यत्यात्मानमप्यजः ३१

त्याह दुर्लभमिति बहवो देहा भवन्ति येषां ते देहिनो जीवास्तेषां क्षणभंगुरोऽपि मा
नुषो देहो दुर्लभः परमपुरुषार्थसाधनत्वात् वैकुण्ठप्रियो येषां वैकुण्ठस्य वा प्रियास्तेषां दर्शनम् २९ हे अनघाः निरवद्याः भवतोऽनुष्मात् आत्यंतिकं
क्षेमं पृच्छामः यतः क्षणार्धकालमवोऽपि सत्संगः शो वधिर्निधिः निधिलाभे यथानंदो भवति तथाऽत्र परमानंद इत्यर्थः ३० तदर्थं च भागवता-
नृधर्मान्भूत यदि नोऽस्माकं श्रुतये श्रवणाय क्षमं योग्यं भवति कथं भूतान् यैर्धर्मैः प्रपन्नाय भक्ताय अजो हरिः आत्मानमपि दास्यति तां
३१ श्रीगोपालकृष्णो विजयते श्रीर्जयति ५ ५ ५ ५ ५ ५

सहस्रदस्यैः ऋत्विग्भिश्च वर्तमानम् तेऽपि भगवद्धर्मश्रवणपरावभूवुरित्यर्थः भगवद्धर्मतद्रूपमायातत्तरणानि च ब्रह्मकर्मावतारेहाभक्तप्राप्यसु
गक्रमात् ज्ञातुं क्रमेण कृतवान्नवप्रश्नान्निमिर्नव एकैकस्योत्तरं प्रोचुः कविमुख्यामुनीश्वराः ३२ प्रथममात्यंतिकं क्षेमं कथयति मन्यइति नकुत-
श्चिद्भयं यस्मात्तदकुतश्चिद्भयम् अत्र संसारे असदात्मभावात् असदिति देहादावात्मभावात्ततः नित्यं सर्वदा उद्दिग्बुद्धेः विश्वात्मना सर्वथानिःशे-
षं यत्र पादांबुजोपासनेभीर्निवर्तते तत् ३२ भागवतधर्मलक्षणमाह ये वै इति मन्वादिमुखेन वर्णाश्रमादिधर्मानुष्ठागतिरहस्यत्वात् स्वमुखेनैव भ-
गवताऽविदुषामपि पुंसामंजः सुखेनैवात्मलब्धये ये वै उपायाः प्रोक्ताः तान् भागवतान् धर्मान् विद्धि ३४ अंजः पदेनोक्तं सुकरत्वं विवृणोति यानिति
यानास्थाय आश्रित्य योगादिष्विव न प्रमाद्येत विघ्नेर्न विहन्येत किंच निर्मील्य नेत्रे धावन्नपि इह एषु भागवतधर्मेषु न स्खलेत् निर्मीलनं नामाज्ञान-
म् यथाहुः श्रुतिस्मृतीउभेनेत्रे विप्राणां परिकीर्तिते एकेन विकलः काणो ह्याभ्यामंधः प्रकीर्तित इति अज्ञात्वाऽपीत्यर्थः यथापदन्यासस्थानम-

नारद उवाच एवं ते निमिना पृष्टाव स देव महत्तमाः प्रतिपूज्या ब्रूवन् प्रीत्या स सदस्यत्विजं नृपम् ३२ कवि उवाच
मन्ये कुतश्चिद्भयमच्युतस्य पादांबुजोपासनमत्र नित्यम् उद्दिग्बुद्धेः सददात्मभावाद्दिश्वात्मना यत्र निवर्तते भीः ३३
ये वै भगवता प्रोक्ता उपायाऽद्यात्मलब्धये अंजः पुंसामविदुषां विद्धि भागवतान् हितान् ३४ यानास्थाय नरो राजन् प्रमा-
द्येत कर्हिचित् धावन् निर्मील्य वानेत्रे न स्खलेन्न पतेदिह ३५ कायेन वाचामनसोर्द्विगैर्वा बुद्ध्यात्मना वा नुसृतस्वभावा-
त्करोति यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयेत्तत् ३६

तिक्रम्य शीघ्रं परतः पदन्यासेन गतिर्धावनं तद्दत्त्रापि किंचित् किंचिदिति
क्रम्याति क्रम्याति शीघ्रमनुष्ठानं धावनं तथाऽनुतिष्ठन्नपि न स्खलेत् न प्रत्यवायी स्यात् तथानपतेत् फलान्न भ्रश्येत् ब्राह्मणादीनामुक्तानपि धर्मान्क-
श्चिदकुर्वाणो भागवतान् धर्मान् श्रवणकीर्तनादीन् कुर्वाणस्तत्फलं प्राप्नुयादित्यर्थः ३५ ननु के ते भागवताधर्माः ईश्वरार्पितसर्वकर्माण्यपीत्याह कायेने-
ति आत्मना चित्तेन अहंकारेण वा अनुसृतोयः स्वभावस्तस्मात् अयमर्थः न केवलं विधितः कृतमेवेति नियमः स्वभावानुसारि लौकिकमपीति तथा च
भगवद्गीतासु यत्करोषियदश्रासियज्जुहोषिददासियत् यत्तपस्यसि कौंतेय तत्कुरुष्व मदर्पणमिति यद्वा ननु कायादीनामेव कर्मनात्मन इत्याशंक्या
ह अध्यासेनानुसृतात् ब्राह्मणत्वादिस्वभावात् यद्यत्करोतीत्यर्थः तत्सकलं परस्मै परमेश्वराय नारायणायेति समर्पयेत् तथा सति सकलमपि कर्म भागव-
तो धर्मो भवतीति भावः ३६

ननु किमेवं परमेश्वरभजनेन अज्ञानकल्पितभयस्य ज्ञानैकनिवर्त्यत्वादित्याशङ्क्याह भयमिति यतो भयं तन्मायया भवेत् अतो बुधो बुद्धिमान् तमेवाभजेत्
ननु भयं देहाद्यभिनिवेशतो भवति स च देहाहंकारतः सनुस्वरूपा स्मरणात् किमत्र तस्य माया करोति अत आह ईशादपेतस्येति ईशविमुरवस्य तन्मायया
ऽस्मृतिः भगवतः स्वरूपा स्फूर्तिस्ततो विपर्ययो देहोऽस्मीति ततो द्वितीयाभिनिवेशादयं भवति एवं हि प्रसिद्धं लौकिकीष्वपि मायासू उक्तं च भगवता देवी
ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरेति तदिति एकया अव्यभिचारिण्या भक्त्या भजेत् किंच गुरुदेवतात्मा गुरोरे वदेवता ईश्वरः
आत्मा प्रेष्ठश्च यस्य तथा दृष्टिः सन्नित्यर्थः ३७ ननु विषयविक्षिप्तचित्तस्य कुतोऽव्यभिचारिणी भक्तिः संभवति कुतस्तस्मात् भयम् तन्न ततावद्विषयो नाम वास्त
वोऽस्ति किंतु मनोविलासमात्रम् अतो मनो नियमेनेन भजनादभयं स्यादित्याह अविद्यमानोपीति ह्ययः द्वैतप्रपञ्चः ध्यातुः पुंसः धियामनसा स्वप्नश्च मनोर
थश्च यथेत्यर्थः तत्तस्मात् कर्माणि संकल्पयति विकल्पयति च यन्मनस्तन्निरुद्ध्यात् नियच्छेत् ततश्चैक्या भक्त्या भजनादभयं स्यादित्यर्थः ३८ एतदत्यन्ता

भयं द्वितीयाभिनिवेशतः स्यादशादपेतस्य विपर्ययोऽस्मृतिः तन्माययाऽतौ बुध आभजेतं भक्त्यैक्येशं गुरुदेवतात्मा ३७
अविद्यमानोऽप्यवभाति हि द्वयोर्ध्यातुर्धिया स्वप्नमनोरथौ यथा तत्कर्मसंकल्पविकल्पकं मनो बुधो निरुंध्यादभयं ततः स्यात्
३८ शृण्वन् स्फुटं प्राणि रथांगपाणे र्जन्मानि कर्माणि च यानि लोके गीतानि नामानि तदर्थं कानि गायन् विलज्जो विचरेदसंगः ३९ एवं
व्रतः स्वप्रियनामकीर्त्या जाता नुरागोद्भुतचित्त उच्चैः हसत्यथोरोदितीरौ तिगायत्युन्मादवन्मृत्यु तिलोकबाह्यः ४० एवं वायुमग्निं स-
लिलं महीं च ज्योतीं पिसत्त्वानि दिशोऽद्रुमादीन् सरित्समुद्रांश्च हरेः शरीरं यत्किंच भूतं प्रणमेदनन्यः ४१

शक्यमित्याशंक्य स्रगमंमार्गमाह शृण्वन्निति तदर्थकानितान्येवजन्मानिकर्माणिच अर्थोयेषांतानि एतान्यपि साकल्येन ज्ञातुमशक्यानीत्याशं-
क्याह यानिलोके प्रसिद्धानितानि शृण्वन्नायंश्च विचरेत् असंगो निस्पृहः ३९ एवं भजतः संप्राप्तप्रेमलक्षणभक्तियोगस्य संसारधर्मातीतांगतिमाह एवमिति
एवं व्रतं व्रतं यस्य सः स्वप्रियस्य हरेर्नामकीर्त्या जातोऽनुरागः प्रमेयस्य सः अतएव द्रुतचित्तः श्रुत्य हृदयः कदाचिद्भक्तपराजितं भगवंतं आकलय्यो-
च्चैर्हसति एतावंतं कालमुपेक्षितोऽस्मीति रोदिति अत्यौत्सुक्या द्रौतिको शति अतिहर्षेण गायति जितं जितमिति नृत्यति किंदांभिकवत्सरा-
न् प्रतिप्रकाशयितुम् न उन्मादवत् ग्रहगृहीतवत् लोकबाह्यः विवशः ४० किंच स्वमिति सत्त्वानिष्कृतानि आकाशादियत्किंचिद्भूतमात्रं हरेः शरी-
रमिति मत्वा प्रणमेत् संभावनायां लिङ् ४१ श्रीगोपाल श्रीकृष्णाय श्रीद्वारकानाथाय श्रीगोविंदाय श्रीवासुदेवाय श्रीदेवकीनंदनाय नमोनमः

২ ২ ২ ২ ২ ২ ২ ২ ২ ২ ২ ২ ২ ২

नन्विष्यमास्तु योगानामपि बहुभिर्जन्मभिर्दुर्लभा गतिः कथं नाम कीर्तनमात्रेणैकस्मिन्नेव जन्मनि भवेदित्याशंक्य सदृष्टान्तमाह भक्तिरिति प्रपद्यमानस्य
हरिं भजतः पुंसः भक्तिः प्रेमलक्षणा परेशानुभवः प्रेमास्पदभगवद् रूपस्फूर्तिः तथानिर्वृत्तस्य ततोऽन्यत्र गृहादिषु विरक्तिरित्येषत्रिकः एककालः भजनसमका-
ल एव स्यात् यथाऽश्रुतो भुंजानस्य तुष्टिः स्रवं पुष्टिरुदरभरणं क्षन्तिवृत्तिश्च प्रतिधासं स्युः उपलक्षणमेतत् प्रतिसिक्थमपि यथास्युस्तद्वत् एवमेकै-
कस्मिन् भजने किंचित्प्रेमादित्रिके जायमानेऽनुवृत्त्या भजतः परमप्रेमादि जायते बहुग्रासभोजिन इव परमतुष्यादि ४२ ततश्च भगवत्प्रसादेन कृता-
र्थो भवतीत्याह इत्यच्युतांघ्रिमिति ४३ भागवतस्य भवतीत्युक्ते तस्य लक्षणं पृच्छति अथेति यद्धर्मः यस्मिन् धर्मे परिनिष्ठितः यादृशः यत्त्वभावः य-
था चरति वर्तते ब्रूते वा येनैव लिङ्गैर्भगवतः प्रियो भवति ४४ यद्धर्म इत्यस्योत्तरमाह त्रयेण सर्वभूतेष्विति आत्मनः स्वस्य सर्वभूतेषु ब्रह्मभावेन स-

भक्तिः परेशानुभवो विरक्तिरन्यत्र चैषत्रिक एककालः प्रपद्यमानस्य यथाऽश्रुतः स्तुः स्तुष्टिः पुष्टिः क्षुद्रपायोऽनुयासम् ४२
इत्यच्युतांघ्रिं भजतोऽनुवृत्त्या भक्तिर्विरक्तिर्भगवत्प्रबोधः भवन्ति वै भागवतस्य राजस्ततः परां शांतिमुपैतिसाक्षात् ४३
राजोवाच अथ भागवतं ब्रूत यद्धर्मे यादृशो नृणाम् यथा चरति यद्भूते यैर्लिङ्गैर्भगवत्प्रियः ४४ हरिरुवाच
सर्वभूतेषु यः पश्येद्भगवद्भावमात्मनः भूतानि भगवत्यात्मन्येष भागवतोत्तमः ४५ ईश्वरे तदधीनेषु बालिशेषु द्विषत्सु च
प्रेममैत्रीरूपोपेक्षायः करोति समध्यमः ४६ अर्चयामेव हरये पूजां यः श्रद्धयेह ते न तद्भक्तेषु नान्येषु स भक्तः प्राकृतः स्मृतः ४७
गृहीत्वा पीद्विद्यैरर्थान्योन द्वेष्टिन दृष्ट्यति विष्णोर्माया मिदं पश्यन् सर्वे भागवतोत्तमः ४८

मन्वयं पश्येत् तथा ब्रह्मरूपे आत्मन्यधिष्ठाने भूतानि च यः पश्येत् यद्वा आततत्वात्प्रमातृत्वादात्मा हि परमो हरिरितितन्त्रोक्तेः आत्मनो हरेः सर्व-
भूतेषु मशकादिष्वपि नियन्त्रत्वेन वर्तमानस्य भगवद्भावं निरतिशयैश्वर्यमेव यः पश्येत् न तु तस्य तारतम्यं तथात्मनि हरावेव भूतानि च पश्येत् कथं भू-
ते भगवति अप्रच्युतैश्वर्यादिरूपेण पुनर्जडमलिनभूताश्च यत्वेन जाड्यादिप्रसक्त्या ऐश्वर्यादिप्रच्युतिं पश्येत् स सर्वत्र परिपूर्ण भगवत्तत्त्वं पश्यन् भाग-
वतोत्तम इत्यर्थः ४५ प्रेमचमैत्रीचरुपाचउपेक्षाचताः ईश्वरादिषु चतुर्षु यः करोति समध्यमो भागवतः एवं भूतस्य भेदस्य दर्शनात् ४६ अर्चयां प्रति-
मायां पूजामीह ते करोति न तद्भक्तेषु अन्येषु च कतरां न करोति स प्राकृतः प्रकृतिः प्रारंभः अधुनैव प्रारब्धभक्तिः शनैरुत्तमो भविष्यतीत्यर्थः ४७ पुनरष्टभिः
श्लोकैरभ्यर्हितत्वादुत्तमभागवतस्यैकलक्षणान्याह गृहीत्वाऽपीति श्रीवासुदेवाविष्टचेतानगृण्हातितावदिन्द्रियैरर्थान् गृहीत्वाऽपीत्यपिशब्दार्थः इदं वि-

किंच देहादीनां संसारधर्मैर्जन्माप्ययादिभिर्योहरेः स्मृत्या विमुह्यमानः स भागवतप्रधानः तत्र देहस्य जन्माप्ययौ भाणस्य क्षुत्पिपासे मनसो भयम् बुद्धे
स्तर्षः तृष्णा इन्द्रियाणां कृच्छ्रं श्रमस्तैः ४९ कामश्च कर्माणि च बीजानि च वासनास्तेषाम् वासुदेव एव एको निलय आश्रयो यस्य सः एतेन गृहीत्वा पीत्यादिभ्यो क
त्रयेण द्वेषहर्षमोहकामादिरहितश्चरतीति यथा चरतीत्येतस्योत्तरमुक्तम् ५० यैर्लिंगैर्भगवत्प्रिय इत्यस्योत्तरमाह नयस्येति जन्मसत्कुले कर्मतप आदि
जातयोऽनुलोमप्रतिलोमजाः सूर्द्धावसिक्तादयः अस्मिन्देहे अहंकाररहितैः सत्कुलकर्मादिलिंगैः हरेः प्रियो भवतीत्यर्थः ५१ वित्तेषु स्वीयं परकीयमिति
आत्मनि स्वः पर इति ५२ किंच त्रिभुवनविभवहेतवेऽपि त्रैलोक्यराज्यार्थमपि लवार्द्धमपि निमिषार्धमपि भगवत्पदारविंदमजनाद्यो न चलति सर्वे
ष्वावाग्र्यः ननु लवार्द्धमात्रं भजनोपरमे चेत्तावाँल्लाभो भवेत् तत्कुतो न चलेत्तत्राह अकुंठस्मृतिः भगवत्पदतोऽन्यत्सारं नास्तीत्येवं रूपाऽकुंठा अनप
गतास्मृतिर्यस्य सः भगवत्पदारविंदादन्यत्सारं नास्तीति कुतः अत आह अजिते हरावेव आत्मा येषां तथा भूतैः सुरादिभिरपि दुर्लभात् किंतु केवलं

देहैन्द्रियप्राणमनो धियां यो जन्माप्ययद्वयतर्षकृच्छ्रेः संसारधर्मैरविमुह्यमानः स्मृत्या हरेर्भागवतप्रधानः ४९ न का
मकर्मबीजानां यस्य चेतसि संभवः वासुदेवैकनिलयः सर्वैर्भागवतोत्तमः ५० नयस्य जन्मकर्मभ्यां नवर्णाश्रमजातिभिः स
ज्जतेऽस्मिन्नहंभावो देहवैसहरेः प्रियः ५१ नयस्य स्वः पर इति वित्तेषां त्मनि वाभिदा सर्वभूतसमः शान्तः सर्वैर्भागवतोत्तमः
५२ त्रिभुवनविभवहेतवेऽप्यकुंठस्मृतिरजितात्मसुरादिभिर्विमृग्यात् न चलति भगवत्पदारविंदाल्लुवननिमिषार्धमपि यः सर्वे
ष्वावाग्र्यः ५३ भगवत उरुविक्रमांघ्रिशारवानरवमणिचंद्रिकयानिरस्ततापे हृदिकथमुपसीदतां पुनः स प्रभवति चंद्रइवोदि
तेऽर्कतापः ५४ विसृजति हृदयं नयस्य साक्षाद्हरिरवशाभिहितोऽप्यघौघनाशः प्रणयरशनयाधृतांघ्रिपद्मः स भव
ति भागवतप्रधान उक्तः ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे नारदवसुदेवसंवादे द्वितीयोऽध्यायः २ विमृग्यात् तद

पेक्षया सर्वस्य तुच्छत्वं स्मरन् यो न चलतीत्यर्थः ५३ अपि च विषयाभिसंधिना चलनं कामेनाति संतापे सति भवेत् स तु भगवत्सेवा निर्वृत्तौ न संभवतीत्या
ह भगवत इति उरुक्रमौ चतौ अंघ्री चतयोः शारवा अंगुल्यः तासु नरवानि च तान्येव मणयस्तेषां चंद्रिकाशीतलादीप्तिस्तयानिरस्तः कामादितापो यस्मि
न्तस्मिन् उपसीदतां भजतां हृदिकथं पुनः सतापः प्रभवति चंद्रे उदिते सति अर्कस्य ताप इव नयस्य स्वः पर इत्यादिना श्लोकत्रयेण यादृश इत्यस्यो-
त्तरमुक्तं वेदितव्यम् यद्भूते इत्यस्य च हरिना मानीति ज्ञातव्यम् ५४ उक्तं समस्तलक्षणसारमाह विसृजतीति हरिरेव स्वयं साक्षाद्यस्य हृदयं न विसृ
जति न मुंचति कथं भूतः अवशेनाप्यभिहितमात्रोऽपि अघौघं नाशयति यः सः तत्किं न विसृजति यतः प्रणयरशनयाधृतं हृदये निबद्धमंघ्रिपद्मं य

स्य सः भागवतप्रधान उक्तो भवति ५५ इत्येकादोऽध्यायः २

मायातत्तरणब्रह्मकर्मप्रश्नचतुष्टये तृतीयेतत्तरंदत्तमार्धभेर्मुनिभिः पृथक् १ विष्णोर्मायामिदं पश्यन्नित्युक्तमतोमायां पृच्छति परस्येति हे भगवन्तः १ ननुक्तलक्षणैर्भागवतो भूत्वा कृतार्थस्याः किं बहु प्रश्नेरत आह नानुत्पद्येति संसारतापैर्निर्तरांतमोहंतस्य तापस्य भेषजं हरिकथा मृतरूपं युष्मद्वचो जुषमाणो नानुत्प्यामि २ मायायाः स्वरूपतो निरूपणासंभवात् सृष्ट्यादिकार्यद्वारेण निरूपयितुमाह एभि रिति आद्यः पुरुषः यथाशक्त्या भूतानामात्माकारणभूतः एभिः सृष्टैर्महाभूतैरुच्चावचानि भूतानि ससर्ज एषामाया भगवत इति चरमश्लोकपादस्य प्रतिश्लोकमनुषंगः किमर्थं ससर्ज स्वमात्रात्मप्रसिद्धये स्वमिमीते प्रमिमीते उपास्तेयः सः स्वमाता तस्यात्मनो जीवस्य प्रकृष्टायै सिद्धये यद्वा स्वांशभूतानां जीवानां मात्राप्रसिद्धये विषयभोगाय आत्मप्रसिद्धये मोक्षाय चेत्यर्थः तदुक्तं वेदस्तुतौ बुद्धीन्द्रियमनः प्राणान् जनानामश्नजत्प्रभुः मात्रार्थं च भ

राजोवाच परस्य विष्णोरीशस्य मायिनामपि मोहिनीम् मायां वेदितुमिच्छामो भगवन्तो ब्रुवन्तु नः १ नानुत्प्ये जुषन् युष्मद्वचो हरिकथा मृतरूपं संसारतापनिस्तप्तो मर्त्यस्तत्तापभेषजम् २ अंतरिक्ष उवाच एभिर्भूतानि भूतात्मा महाभूतैर्महाभुजः ससर्जोच्चावचान्याद्यः स्वमात्रात्मप्रसिद्धये ३ एवं सृष्टानि भूतानि प्रविष्टाः पंचधा तुभिः एकधा दशधा आत्मानं विभजन् जुषते गुणान् ४ गुणैर्गुणान्संभुजान् आत्मप्रद्योतितैः प्रभुः मन्यमान इदं सृष्टमात्मानमिह सज्जते ५ कर्माणि कर्मभिः कुर्वन् स निमित्तानि देहभृत् तत्तत्कर्मफलं गृह्णन् भ्रमती ह सरवतरम् ६ इत्थं कर्मगतीर्गच्छन् बह्वभद्रवहाः पुमान् आप्नोत संलवात्सर्गप्रलयावश्रुतेऽवशः ७ धातूपलव आसन्नेव्यक्तं द्रव्यगुणात्मकम् अनादिनिधनः कालो ह्यव्यक्तायापकर्षति ८

वार्थं च आत्मनेकत्पनाय चेति ३ एवं जीवोपकारार्थं पंचधा तुभिर्महाभूतैः सृष्टानि भूतानि अंतर्यामिरूपेण प्रविष्टाः एकधामनसा दशधा बाह्येन्द्रियरूपेण आत्मानं विभजन् गुणान् तत्तद्विषयान् जुषते जोषयतीत्यर्थः यद्वा तमात्मानं प्रति गुणान् विभजन् जुषते प्रीयत इत्यर्थः ४ सच जीव आत्मना अंतर्यामिणा प्रद्योतितैर्गुणैर्गोचरिन्द्रियैर्गुणान् विषयान् संभुजान् इदं सृष्टं शरीरमात्मानं मन्यमान इह शरीरादौ सज्जते ५ कर्मभिः कर्मैर्द्रियैश्च स निमित्तानि कर्माणि कुर्वन् तत्तत्पूर्वकर्मफलं च गृह्णन् अयं देहभृत् भ्रमती हरं सारं ननु मुच्यते कथं भूतं कर्मफलं सुखेतरं सरवदुःखात्मकम् ६ कियंतं कालं भ्रमति तदाह इत्थमिति बह्वभद्राणि वहंतीति तथा ताः सर्गप्रलयौ उत्पत्तिमरणौ ७ एवं मायामयीं सृष्टिमुक्त्वा प्रलयं दर्शयितुमारभते धातूनां महाभूतानां सुपलवेनाशहेतावा सन्नेव्यक्तं कार्यम् द्रव्यं स्थूलं गुणः सूक्ष्मं तदात्मकम् अव्यक्ताय अव्यक्तं प्रति नेतुमाकर्षति ८ ६२

नाशहेतूनाह शतवर्षेति तस्मिन्काले उपचितश्वासोऽष्ठाश्वासावर्कश्च यद्वा तेन कालेनोपचितमुष्णत्वं यस्य सः ९ ऊर्ध्वशिरव ऊर्ध्वज्वालः विष्वक् सर्वतः १०
सांवर्तकः प्रलयकर्ता धाराभिः ननु बिंदुभिः हस्तिहस्ताभिस्तत्प्रमाणाभिः ११ तत उपाधिलया द्वैराजः पुरुषोऽव्यक्तं कारणं प्रविशति ननु ब्रह्मणा सह ते स
र्वे संप्राप्ते प्रतिसंचरे परस्यां ते हतात्मनः प्रविशंति परंपदमिति स्मृतेर्यावदधिकारमवस्थितिरधिकारिणामिति न्यायाच्च वैराजशब्दाभिधेयस्य च ब्रह्मणः
परमभागवतत्वान्मोक्ष एव संगच्छते नान्येषामिव कारणमात्रप्रवेशः सत्यम् अश्वमेधादिना सत्यलोकंगतानामप्यभक्तानामावृत्तिश्रवणादभक्तत्वे च ब्र
ह्मणोऽपि प्रकृतौ लयः पुनरुत्पत्तिश्चेति मोक्षदोर्लभ्यसूचनायैव मुक्तमित्यविरोधः यद्वा केनापि प्रमाणेन न व्यज्यत इत्यव्यक्तं ब्रह्मैव तत्प्रवेशेन च मोक्ष ए
वोक्त इति द्रष्टव्यम् १२ एवं विराजो लयमुक्त्वा तत्कारणानां महदादि पृथिव्यंतानां प्रातिलोभ्येन लयमाह वायुनेति वायोर्हि गंधरसहारित्वं प्रसिद्धम् सांवर्त

शतवर्षाद्यनावृष्टिर्भविष्यत्युल्बणाभुवि तत्कालोपचितोष्णाको लोकांस्त्रीन्यतपिष्यति ९ पातालतलमारभ्य संकर्षण
मुखानलः दहनूर्ध्वशिरवो विष्वक् वर्धते वायुनेरितः १० सांवर्तको मेघगणो वर्षति स्म शतं समाः धाराभिर्हस्तिहस्ताभिर्ली
यते सलिलैर्विराट् ११ ततो विराजमुत्सृज्य वैराजः पुरुषो नृप अव्यक्तं विशते सूक्ष्मं निरिंधन इवानलः १२ वायुना हृतगंधाभूः
सलिलत्वाय कल्पते सलिलं तद्धृतरसं ज्योतिष्वायोपकल्पते १३ हृतरूपं तु तमसा वा योज्योतिः प्रलीयते हृतस्पर्शोऽवकाशे
न वायुर्न भसिलीयते १४ कालात्मना हृतगुणं न भआत्मनिलीयते इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सहवैकारिकैर्नृप प्रविशंति ह्यहंका
रं स्वगुणैरहमात्मनि ५५ एषामाद्या भगवतः सर्गस्थित्यंतकारिणी त्रिवर्णावर्णिताऽस्माभिः किं भूयः श्रोतुमिच्छसि १६
राजोवाच यथैतामैश्वरीमायां दुस्तरामकृतात्मभिः तरंत्यंजः स्थूलधियो महर्षे इदमुच्यताम् १७

केन वायुना हृतगंधा अतएव गंधस्य

व्यावर्तकस्य गतत्वात् सलिलत्वाय कल्पते सलिले लीयत इत्यर्थः तद्धृतर संतेन वायुना एव हृते रसो यस्य तत् १३ तमसश्च रूपतिरस्कारित्वं प्रसिद्धं सांवर्तकेन तम
सा अवकाशेन आकाशेन स्वकारणेन १४ कालात्मना शब्दस्य हि कालतएव नाशः प्रसिद्धः तद्गुणेणात्मना ईश्वरेण आत्मनि तामसा हंकारे इन्द्रियाणि बुद्धिश्च रा
जसा हंकारम् मनो वैकारिकैर्देवैः सह सात्विका हंकारम् एवं त्रिविधैः स्वगुणैः स्वकार्यैः सहितः अहमहंकारः आत्मनि महति स च प्रकृताविति द्रष्टव्यम् १५ त्रि
वर्णात्रिगुणा माया श्रवणाभीतराजानंतं निवृत्य पायश्रवणोच्छंदयति किं भूय इति १६ एवमनुकंपितस्तन्निवृत्य पायमेव पृच्छति यथैतामिति यद्यपि त
न्याययाऽतो नुप आभजेत्तमिति भक्तिस्तत्तारकत्वेनोक्तैव तथाऽपि किं भक्तिरेव अन्योऽपि वातत्रोपायोऽस्तीति ज्ञातुं पुनः प्रश्नः अकृतात्मभिः अवशीकृतांत
करणैः स्थूलधियाः स्थूलेशरीरे अहं धीर्येषां ते १७

भक्तिव्यतिरेकेण नास्त्यन्यउपायइत्यभिप्रेत्यभक्तिमेवसाराधनानिरूपयति तत्रप्रथमंवेराग्यद्वारागुरूपसत्तिमाहचतुर्भिः कर्माणीति दुःखहृत्येदुःख
प्रतीकारायपाकविपर्यासंफलवैपरीत्यम् मिथुनीचारिणांमिथुनीभूयप्रवर्तमानानाम् १८ कर्मभिः साधिताअपिवित्तादयोनस्करवहेतवइतिचपश्येदि-
त्याह नित्यार्तिदेनेति आत्मना स्वस्यमृत्युरूपेणचलैः अनित्यैः अपाधिभिश्च १९ एवंलोकंपरमिति कर्मनिर्मितत्वात्नश्वरम् तथाचश्रुतिः तद्यथेहक-
र्मचितोलोकः क्षीयतएवमेवामुत्रपुण्यचितोलोकः क्षीयतइति किंच वर्तमानसमयेपिदुःखयुक्तंपश्येदित्याह सतुल्यातिशयध्वंसंसहसुल्येन अ-
तिशयेनध्वंसेनचवर्तमानम् अतस्तुल्येस्पर्द्धाअतिशयेअसूयाध्वंसालोचनैर्भयादिकंचापरिहार्यमित्यर्थः यथारवंडमंडलपतीनामिथः स्पर्द्धादित-
द्वत् २० उत्तमंश्रेयोज्ञातुमिच्छुः शाब्देब्रह्मणिवेदारब्धेन्यायतोनिष्णातंतत्त्वज्ञम् अन्यथासंशयनिरासकत्वायोगात् परेचब्रह्मणिअपरोक्षानु-

प्रबुद्धउवाच कर्माण्यारभमाणानांदुःखहृत्येस्करवायच पश्येत्पाकविपर्यासंमिथुनीचारिणांचृणाम् १८ नित्या-
र्तिदेनवित्तेनदुर्लभेनात्ममृत्युना गृहापत्याप्तपशुभिः कात्रीतिःसाधितेश्चलैः १९ एवंलोकंपरंविद्यान्नश्वरंकर्मनिर्मितम्
सतुल्यातिशयध्वंसंयथामंडलवर्तिनाम् २० तस्माद्गुरुंप्रपद्येतजिज्ञासुः श्रेयउत्तमम् शाब्देपरेचनिष्णातंब्रह्मण्युपशमा-
श्रयम् २१ तत्रभागवतानुधर्माश्चिद्विद्वद्गुर्वीक्ष्यदेवतः अमाययानुवृत्त्यायेस्तुल्येदात्मात्मदोहरिः २२ सर्वतोमनसोसंगमादो-
संगंचसाधुषु दयांमैत्रींप्रश्रयंचभूतेष्वद्विधायथोचितम् २३ शौचंतपस्तितिक्षांचमौनंस्वाध्यायमार्जवम् ब्रह्मचर्यमहिंसां
चसमत्वंद्वंद्वसंज्ञयोः २४ सर्वत्रात्मेश्वरान्वीक्षांकैवल्यमनिकेतताम् विविक्तचीरवसनंसंतोषोयेनकेनचित् २५

भवेननिष्णातमन्यथाबोधसंचारायोगात् परब्रह्मनिष्णातत्वद्योतकमाहउपशमाश्रयमिति २१ गुरुरेवात्मादेवतंचयस्यसः अनुवृत्त्यासेवयायैः
धर्मेः वस्तुत आत्मा आत्मप्रदश्चोपासकानाम् यथाबलिप्रभृतीनाम् २२ यथोचितमिति हीनेषुदयांसमेषुमैत्रीमुत्तमेषुप्रश्रयंचशिक्षेदित्यर्थः २३
शौचंचाद्यंमृज्जलादिभिः आभयंतरंचादंभामानादिशिक्षेत् तपः स्वधर्माचरणम् तितिक्षांक्षमाम् मौनंवथावाचामनुच्चारणम् स्वाध्यायमधिका-
रानुरूपंवेदपाठादिकम् मार्जवंस्वच्छतांब्रह्मचर्यंयस्य यादृगुचितमृतुकालेस्वदारनियमादि अहिंसांभूतेष्वद्विधम् द्वंद्वसंज्ञयोः शीतोष्णास्करवदुः-
खादिरूपयोः समत्वं हर्षविषादराहित्यं २४ आत्मेश्वरान्वीक्षांसच्चिद्रूपेणात्मेशाम् नियंतरूपेणेश्वरान्वीक्षाम् कैवल्यमेकांतशीलत्वम् अनिकेततां
गृहाद्यभिमानराहित्यम् विविक्तचीरवसनंविजनपतितानांवस्त्रखंडानांशुद्धानांवाचल्कलानांपरिधानम् २५

भागवतेभगवत्प्रतिपादके अन्यत्रशास्त्रादौ या अनिंदाताम् मनसः प्राणायामैः वाचोभोगेन कर्मणोऽनीहयादंडम् सत्यं यथार्थभाषणम् शमदमोऽं
तः करणवात्येदियनिग्रहो २६ हरेर्जन्मकर्मगुणानां श्रवणादि तदर्थं हर्युद्देशेन सर्वकर्मविशेषतश्च यजनादियत्तत्तदर्थं शिक्षेत् २७ इष्टं दत्तमित्यादयो
भावेनिष्ठाः वृत्तंसदाचारः आत्मनः प्रियंगंधपुष्पादिदारादीनप्यालक्ष्य परस्मैपरमेश्वराय निवेदनं तत्सेवकतया समर्पणं यत्तच्छिक्षेत् २८ कृष्णा एवा
त्मनाथश्च येषाम् कृष्णाश्चात्मनो जीवस्य नाथो येषामिति वा तेषु उभयत्र स्थावरे जंगमे च यापरिचर्यातां विशेषतो नृषु तत्रापि साधुषु स्वधर्मशीलेषु ततो
पि महत्सु श्रीभागवतेषु २९ तैश्च सह संगम्य यत्पावनं भगवद्यशः तस्य परस्परानुकथनं शिक्षेत् यद्वा यशः प्रतितत्र संस्पर्धादिपरित्यागेन मिथो या
रतिः रमणं याचतुष्टिः सरवं याच निवृत्तिः समस्तदुःखनिवृत्तिः तां च शिक्षेत् ३० एवं वर्तमानानां परमानंदप्राप्तिमाह स्मरंत इति ह्येन भक्त्या-

श्रद्धां भागवतेशास्त्रेऽनिंदा मन्यत्र चापि हि मनोवाक्कर्मदंडं च सत्यं शमदमावपि २६ श्रवणं कीर्तनं ध्यानं हरेरदुत क
र्मणः जन्मकर्मगुणानां च तदर्थं उरिविलचेष्टितम् २७ इष्टं दत्तं तपो जप्तं वृत्तं यच्चात्मनः प्रियम् दारानुसक्तानुगृहान्प्राणा
न्यत्परस्मै निवेदनम् २८ एवं कृष्णात्मनाथेषु मनुष्येषु च सौहृदम् परिचर्यां चोभयत्र महत्कृत्तुषु साधुषु २९ परस्परा
नुकथनं पावनं भगवद्यशः मिथोरतिमिथस्तुष्टिर्निवृत्तिर्मिथ आत्मनः ३० स्मरंतः स्मारयंतश्च मिथोऽघोघहरं हरिम् भ-
क्त्या संजातया भक्त्या बिभ्रत्युत्तुलकांतनुम् ३१ क्वचिद्रुदंत्यच्युतचित्तया क्वचिद्धसंतिनंदं तिवदंत्यलौकिकाः नृत्यंति
गायंत्यनुशीलयंत्यजं भवंति तूष्णीं परमेत्यनिर्वृताः ३२ इति भागवतानुधर्मांश्छिदन् भक्त्या तदुत्थया नारायणपरोमा
यामंजस्तरति दुस्तराम् ३३ राजोवाच नारायणाभिधानस्य ब्रह्मणः परमात्मनः निष्ठामर्हथ नो वक्तुं शूयं हि
ब्रह्मवित्तमाः ३४

साधनभक्त्या संजातया प्रेमलक्षणया भक्त्या ३१ अजं हरिं मनुशीलयंति तल्लीलामभिनयंति एवं परमेत्यप्राप्य
निर्वृताः संतस्तूष्णीं भवंति ३२ उपसंहरति इतीति भागवतधर्मोत्पन्नया भक्त्या ३३ नारायणपरोमायां तरतीत्युक्ते पृच्छति नारायणाभिधा
धानस्येति निष्ठां स्वरूपम् अयं भावः ब्रह्मैव तावन्नारायण इति भगवानिति परमात्मेति चोच्यते तदुक्तम् वदंति तत्तत्त्वविदस्तत्त्वं यद्भूतमद्वयं
ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शब्दत इति तथानारायणे भगवति तदिदं विश्वमाहितम् गृहीतमायोरुगुणः स्वर्गादावगुणः स्वत इत्यादिषु तत्र कि
मेभिः शब्दैर्निर्विशेषत देववस्तूच्यते अस्ति वा कोऽपि विशेषांश इति ३४

अत्रोत्तरम् स्थित्युद्भवेति अयमर्थः अस्य विश्वस्य स्थित्युद्भवप्रलयानां हेतुः स्वयं च अहेतुः हेतुरहितः स नारायण इति परमेव तत्त्वमवेहि स्वप्नजागरसंस्तु-
 तिषु सत् अनुवर्तमानं यत् वक्ष्यति च तुरीयं त्रिषु संततमिति बहिः स्वसमाध्यादौ यत्सत्तद्ब्रह्मेति परमेव तत्त्वमवेहि देहेंद्रियप्राणमनांसियेन जीवितानि सं-
 तिचरन्ति प्रवर्तन्ते तत्परमात्मेति परमेव तत्त्वमवेहि एवं लक्षणभेदैर्नारायणादिनामभिरुच्यमानमपि परमेकमेव तत्त्वमजानीहि ३५ अवेहीत्यनेन विषयत्वं प्रा-
 णनिषेधयति नैतदिति एतत्परंतत्त्वमनो न विशति न विषयीकरोति वायुतवागपि चक्षश्च आत्मा बुद्धिश्च प्राणश्च क्रियाशक्त्या न प्राप्नोति अन्यानि चेहेंद्रि-
 याणि यथानुलंसाः स्वांशभूता अर्विषो विस्फुल्लिगादयो न प्रकाशयन्ति न दहन्ति च तथा जडासु मन आदिवृत्तिष्वभिव्यज्यमानस्यात्मप्रकाशस्य च त-
 त्त्वमिति प्रकाशकस्य न तत्प्रकाशविषयत्वम् प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरुत श्रोत्रस्य श्रोत्रमन्नस्यान्नं मनसो ये मनो विदुरिति तथा यतो वाचो निव-
 र्त्तते अप्राप्य मनसा सहेत्यादि श्रुतेः ननु तत्त्वोपनिषदं पुरुषं पृच्छामीति श्रुतेः शब्दगोचरत्वं प्रतीयते तत्राह शब्दोऽपि आत्ममूलमात्मनि
 प्रमाणं सत् अर्थोक्तमर्थोक्तं यथाभवति तथा आह न साक्षात् कुतः बोधकनिषेधतया स्वस्यैव बोधकनिषेधरूपत्वात् यतो वाचो निवर्त्तते अप्राप्य

पिप्पलायन उवाच स्थित्युद्भवप्रलयहेतुरहेतुरस्य यत्स्वप्नजागरसंस्तुतिषु सद्बहिः देहेंद्रियासु हृदयानि चरं-
 तियेन संजीवितानि तदवेहि परं नरेन्द्र ३५ नैतन्मनो विशति वायुत चक्षुरात्मा प्राणेंद्रियाणि च यथाऽनलमर्चिषः स्वाः
 शब्दोऽपि बोधकनिषेधतयात्ममूलमर्थोक्तमाह यद्वृत्तेन निषेधसिद्धिः ३६ सत्त्वं रजस्तम इति त्रिवृदेकमादौ सूत्रं महा-
 नहमिति प्रवदंति जीवम् ज्ञानक्रियार्थफलरूपतयोरुशक्तिब्रह्मैव भातिसदसच्चतयोः परं यत् ३७

मनसा सह यद्वाऽचानभ्युदितं येन वागभ्युद्यते तदेव ब्रह्मत्वं विद्धि यन्मनो न मनुते न चक्षुषा पश्यति कश्चनेन मित्यादि श्रुतेः ननु तर्हि नैवाह श्रुतिः
 किमिदमुच्यते अर्थोक्तमाहेति तत्राह यद्वृत्त इति अथात आदेशो नैतिनेति अस्थूलमन एव यतो वाचो निवर्त्तते यद्वाचानभ्युदितमित्यादि निषेधस्य य-
 त् अवधिभूतं ब्रह्मकृतं विना सिद्धिर्नास्ति सर्वस्य निषेधस्य सावधित्वात् ३६ ननु तर्हि प्रमाणा विषयत्वान्नास्ति ब्रह्मेति प्रसज्येत अत आह सत्त्वमि-
 ति सत्स्थूलं कार्यम् असत्सूक्ष्मं कारणम् तत्सर्वं ब्रह्मैव भाति कुतः यत् यस्मात् तयोः सदसतोः परं कारणम् ननु कथमेकं बहुविधस्य कारणं त-
 त्राह उरुशक्तिः अनेकशक्तिमत् उरुर्महती माया लक्षणा शक्तिर्यस्य तदिति वा बहुधा भातमेव दर्शयति आदौ यदेकं ब्रह्म तदेव सत्त्वं रजस्तम इति त्रिवृत्
 प्रधानं प्रवदंति ततः क्रियाशक्त्या सूत्रं ज्ञानशक्त्या महानिति तद्वै प्रवदंति ततः अहमिति जीवं जीवोपाधिमहंकारं च तदेव प्रवदंति ततश्च ज्ञानक्रिया-
 र्थफलरूपतया ज्ञानशब्देन देवताः क्रियाः इंद्रियाणि अर्था विषयाः फलं तत्प्रकाशः सत्त्वादिवा तद्रूपतया ब्रह्मैव भाति न हि सर्वस्वरूपेण स्वतो भास-

ननुसर्वात्मकं चेद्द्रष्टा तर्हि सर्वस्य कार्यस्य जन्मादिविकारवत्त्वाद्द्रष्टाणोऽपि तत्संगः स्यादत आह नात्मेति आत्मा ब्रह्म न ज जान न जातः जन्माभावा
 देवतदनंतरास्ति तालक्ष्णोऽपि विकारो जास्ति नैधतेन वर्धते वृक्ष्यभावादेव विपरिणामोऽपि निरस्तः कुतः हियस्मात् व्यभिचारिणामागमापायिनां वा
 लयुवादिदेहानां सवनवित् तत्तत्कालद्रष्टा न ह्यवस्थावतां द्रष्टा तदवस्थो भवतीत्यर्थः ननु निरवस्थः को सावात्मा अत आह उपलब्धिमात्रमिति नन्वा
 यातं तर्हि द्वाणिकत्वं नेत्याह सर्वत्रेति सर्वत्र देशे शश्वत्सर्वदा अनपायि अनुवर्तमानम् ननु नीलज्ञानं जातं पीतज्ञानं नष्टमिति प्रतीतेर्न ज्ञानस्यानपायित्वम
 त आह इन्द्रियबलेनेति सदेव ज्ञानमिन्द्रियबलेन विविधं कल्पितम् नीलाद्याकारावृत्तय एव जायंते नश्यंति च न ज्ञानमिति भावः व्यभिचारिष्वप्यभिचारे दृष्टांतः प्राणो
 यथेति ३८ दृष्टांतं विवृण्वन् इन्द्रियादिलयेन निर्विकारात्सोपलब्धिं दर्शयति अंडेष्विति पेशिषु जरायुजेषु तत्सु उद्भिज्जेषु अविनिश्चितेषु स्वेदजेषु उपधाव
 ति अनुवर्तते एवं दृष्टांते निर्विकारत्वं प्रदर्शयदाष्टांतिकेऽपि दर्शयति कथं तदैवात्मा स विकार इव प्रतीयते यद्यदा जागरे इन्द्रियगणः यदा च स्वप्ने तत्संस्कार
 वानहंकारः यदा तु प्रसृतं तदा तस्मिन् प्रसृते इन्द्रियगणे सन्नेलीने अहमि अहंकारे च सन्ने कूटस्थो निर्विकार एवात्मा कुतः आशयसृते लिंगशरमुपाधिं

नात्मा ज जान न मरिष्यति नैधतेऽसौ न क्षीयते सवनविद्यभिचारिणां हि सर्वत्र शश्वदनपाय्युपलब्धिमात्रं प्राणो ययेंद्रियबले
 न वि कल्पितं सत् ३८ अंडेषु पेशिषु तत्सु विनिश्चितेषु प्राणो हि जीवमुपधावति तत्र तत्र सन्ने यदिन्द्रियगणे हमि च प्रसृते
 कूटस्थ आशयसृते तदनुस्मृतिर्नः ३९ यर्ह्यङ्गनाभचरणौषणयोरुभक्त्या चेतोमलानिविधमेदुणकर्मजानि तस्मिन् वि
 श्रद्ध उपलभ्यत आत्मतत्वं साक्षाद्यथाऽमलदृशोः सवितृ प्रकाशः ४०

विना विकारहेतोरुपाधेरभावादित्यर्थः नन्वहंकारपर्यंतस्य सर्व-
 स्तलये शून्यमेवावशिष्येत तत्कथं तदा कूटस्थ आत्मा अत आह तदनुस्मृतिर्नः तस्य विशेषज्ञानशून्यस्य सारवात्मनः स्रष्टुमिसाक्षिणः स्मृतिर्नोऽस्माकं भवति
 एतावंतं कालं सारवमहंससः न किंचिदरेदिषमिति अतो ननु भूतस्यास्मरणादस्येव स्रष्टुमावात्मानुभवः विषयसंबंधाभावाच्च न स्पष्ट इति भावः तथाच
 श्रुतिः यद्वैतन्न पश्यति पश्यन्वेतद् दृष्टव्यं न पश्यति न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यत इति ३९ ननु यदि स्रष्टुसौ कूटस्थात्मानुभवो भवेत् कथं पुनरपि संसारः
 स्यात् अविद्या तत्संस्काराणां विद्यमानत्वादिति चेत् कदा तर्हितं निवर्तकोऽनुभवो भवेत् अत आह यहीति विज्ञेयणादिविहाय केवलमङ्गनाभस्येन चर
 णोच्छ्रयाया उरुभक्तिस्तथापुमाच्च चेतसोमलानिविधमेत् नाशयेत् चेत एव वाकर्तृस्वगतानि मलानि तथा भक्त्या क्षालयेत् तदा तस्मिन् विश्रद्धे चेतसि
 सति साक्षादव्यवधानेन आत्मतत्त्वमुपलभ्यते अमलयोर्दृशोः सत्योर्यथा पूर्वमेव सिद्धः सवितृ प्रकाश इति ४० ५ ५ ५

भक्तेः कर्मयोगाधीनत्वात्तत्पृच्छति कर्मयोगमिति नैष्कर्म्यकर्मवृत्तिसाध्यंज्ञानम् ४१ प्रश्नांतरमाह एवमिति प्रश्नप्रष्टव्यमर्थम् पितुः इक्ष्वाकोः ब्रह्म
णः पुत्राः सनकादयः सर्वज्ञा अपि नाब्रुवन् ४२ गहनत्वद्योतनाय प्रथमं द्वितीयप्रश्नस्योत्तरमाह कर्मेति कर्मविहितम् अकर्मतद्विपरीतं निषिद्धम् विक
र्मविगतं कर्मविहिताकरणम् एतच्च यं वेदवादः वेदैकगम्यम् न लौकिकम् ईश्वरात्मत्वात् ईश्वरादुद्भूतत्वात् अपौरुषेयत्वादित्यर्थः पुंवाक्ये हि व
क्तुरभिप्रायतोऽर्थज्ञानं शक्यम् अपौरुषेये तु केवलं वाक्यपौर्वापर्येणैव तात्पर्यावधारणं तच्च दुष्करमिति तत्र कर्मादौ विद्वांसोऽपि मुह्यन्ति किमुतान्ये
अतस्तव तदा बालत्वान्नैवाब्रुवन्निति ४३ दुर्ज्ञेयं वेदतात्पर्यमाह परोक्षवादइति यत्रान्यस्थितोऽर्थः संगोपयितुमन्यथाकृत्वोच्यते स परोक्षवा
दः तथाच श्रुतिः तं वा एतच्चतुर्हृतं संतं चतुर्हतेत्याचक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवा इति परोक्षवादत्वमेवाह कर्ममोक्षायेति ननु स्वर्गाद्य
र्थं कर्माणि विधत्ते न कर्ममोक्षार्थं तत्राह बालानामनुशासनं यथाभवति तथा अत्र दृष्टान्तः अगदमौषधं यथा पिता बालमगदं पाययन् रवंडलं दुका

राजोवाच कर्मयोगं वदत नः पुरुषो येन संस्कृतः विधूयेह शुकर्माणि नैष्कर्म्यं विंदते परम् ४१ एवं प्रश्नमृषीन्पूर्व
मपृच्छं पितुरंतिके नाब्रुवन् ब्रह्मणः पुत्रास्तत्र कारणमुच्यताम् ४२ आविर्होत्र उवाच कर्मा कर्म विकर्मेति वेदवादे
न लौकिकः वेदस्य चेश्वरात्मत्वात्तत्र मुह्यन्ति सूरयः ४३ परोक्षवादो वेदोऽयं बालानामनुशासनम् कर्ममोक्षाय कर्मा
णिविधत्तेऽगदं यथा ४४ नाचरेद्यस्तु वेदोक्तं स्वयमजितेन्द्रियः विकर्मणा ह्यधर्मेण मृत्योर्मृत्युमुपैतिसः ४५ वेदो
क्तमेव कुर्वाणो निःसंगोऽर्पितमीश्वरे नैष्कर्म्यालभते सिद्धिं रोचनार्थाफलश्रुतिः ४६

दिक्षिः प्रलोभयन् पाययति ददाति च तान्

निनैतावताऽगदपानस्य तल्लाभः प्रयोजनमपित्वारोग्यम् तथा वेदोऽप्यवांतरफलैः प्रलोभयन् कर्ममोक्षायैव कर्माणिविधत्ते ४४ ननु कर्ममोक्ष
श्चेत्युरुषार्थस्तर्हि प्रथममेव कर्म त्यज्यतां न तदकरणे प्रत्यवायोस्तीत्यत आह नाचरेदिति अजितेन्द्रियत्वादज्ञाः स्वयं यदि नाचरेत्तर्हि विकर्म
णा कर्मानाचरणलक्षणेनाधर्मेण मृत्योरनंतरं मृत्युमेव प्राप्नोति तथाच श्रुतिः मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यन्ते अर्घ्यमानाः स्वकर्मभिरिति ४५
तस्माद्देवोक्तमेव कुर्वाणो ननु निषिद्धम् ननु कर्मणि क्रियमाणे तस्मिन्नासक्तिस्तत्फलंच स्यात् ननु नैष्कर्म्यरूपा सिद्धिरत आह निःसंगः अन
भिनिवेशवान् ईश्वरेऽर्पितं ननु फलोद्देशेन ननु फलस्य श्रुतत्वात् कर्माणि कृते फलं भवेदेव नरोचनार्थेति कर्मणिरुच्युत्पादनार्थं अगदपाने रवंड
लं दुकादिवत् ततश्च कर्माभिरुच्य वेदार्थं सम्यग्विचारयति तदा च यो वा एतदक्षरमविदित्वा गार्ग्यस्माद्धोकात् प्रैतिसकृपण इत्यनात्मज्ञस्यैकपणता

मृतमेतवेदानुवचनेन ब्राह्मणाविवेदिषन्ति ब्रह्मचर्येण तपसा श्रद्धया यज्ञेनानाशकेनेति यज्ञादीनां ज्ञानशेषतां चावधार्य निष्कामेषु कर्मरूपवर्तते
ततश्च स्वर्गकामो यजेतेत्यादिभिः कामिनस्यैव स्वर्गादेः फलत्वेनावगमादकामितोऽसौ न भवतीति नैष्कर्म्यसिद्धिर्भवतीति भावः ४६ वैदिकं कर्मयोगमु
क्ता तांत्रिकमाह य आश्रिवति परमात्मनः परस्यैव सत आत्मनो जीवस्य हृदयग्रंथि महंकारबंधं निर्हर्तुमिच्छुः सन् तंत्रोक्तेन च विधिना प्रकारेण भजेत्
तंत्रमागमः चकारादौ दिकेन सह समुच्चयमाह ४७ तमेव विधिमाह लब्धानुग्रह इत्यादिना तेनाचार्येण संदर्शित आगमः अर्चनप्रकारो यस्य सः
४८ मूर्तेः संमुखमासीनः आदिशब्देन भूतशुल्यादिभिः पिंडं देहं विशोध्य संन्यासेः सद्भिर्न्यासेः कृतारक्षायेन सः ४९ आदावेव द्रव्याणि पुष्पादीनि जंत्वादिशोध
नेन क्षितिं संमार्जनादिना आत्मानमव्यग्रतया लिङ्गमूर्तिमनुलेपक्षालनादिनानिष्पाद्य योग्यानि कृत्वा ५० पाद्यादिपात्राण्युपकल्प्य सन्निधाप्य

य आशु हृदयग्रंथि निर्जिहीर्षुः परात्मनः विधिनोपचरे देवं तंत्रोक्तेन च केशवम् ४७ लब्धानुग्रह आचार्यात्तेन संदर्शि
तागमः महापुरुषमभ्यर्चन्मूर्त्याऽभिमतयात्मनः ४८ शतचिः संमुखमासीनः प्राणसंयमनादिभिः पिंडं विशोध्य सं
न्यासकृत रक्षोर्चयेद्हरिम् ४९ अर्चादौ हृदये चापि यथा लब्धोपचारकैः द्रव्यक्षित्यात्मलिङ्गानि निष्पाद्य प्रोक्ष्य चासनम् ५०
पाद्यादीनुपकल्प्याथ सन्निधाप्य समाहितः हृदादिभिः कृतन्यासो मूलमंत्रेण चार्चयेत् ५१ सांगोपांगो सपार्षदां तांतां मू
र्तिस्वमंत्रतः पाद्यार्घ्याचमनीयाद्यैः स्नानवासो विभूषणैः ५२ गंधमाल्याक्षतस्त्रग्निर्धूपदीपोपहारकैः सांगं संपूज्य विधि
वत्स्तवैः स्तुत्वानमेद्हरिम् ५३ आत्मानं तन्मयं ध्यायन् मूर्तिसंपूजयेद्दरेः शेषामाधाय शिरसि स्वधाम्न्युद्वास्य सत्कृतम्
५४ एवमग्न्यर्कतोयादावतिथौ हृदये च यः यजतीश्वरमात्मानमचिरान्मच्युते हि सः ५५ इति श्रीभागवते महापु
राणे एकादशस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३ राजोवाच यानियानीह कर्माणि यैर्यैः स्वच्छंदजन्मभिः चक्रे करोति कर्ता वा हरि
स्तानि श्रुवंतु नः १

हरिः संपूजितं श्रीमूर्तौ ध्यात्वा हृदादिभिः हृदयशिरः शिरवाक्वचनेत्रास्त्रमंत्रैः मूलमंत्रेण च देवे कृतन्यासो मूलमंत्रेणार्चयेत् ५४
अंगानि हृदयादीनि उपांगानि स्रदर्शनादीनि तत्सहितां पार्षदां सपरिवाराम् कैरुपचारैरर्चयेत्तदाह पाद्येति आदिशब्देन मधुपर्कमाचमनं च ५२ अक्षता
स्तिलकालंकारेन तु पूजायाम् नाक्षतैरर्चयेद्दिष्णुं न केतव्यामहेश्वरमिति निषेधात् उपहारो नैवेद्यम् ५३ शेषां निर्माल्यम् स्वधाम्नि स्वस्थाने देवं हृदि
मूर्तिकरं डके उद्वास्य स्थापयित्वा पूजाविधिं समापयेदिति शेषः ५४ तांत्रिकं कर्मयोगमुपसंहरति एवमिति ५५ इत्येकादशोऽध्यायः ३ चतुर्थे त्ववता
रे हा प्रश्नस्योत्तरमुक्तवान् जयंती नंदनो नाम्ना दुर्मिलो न वसन्तमः १ मूर्त्याभिमतयात्मन इत्यनेनात्मनः प्रियवतारं पूजयेदित्युक्तेऽवतारज्ञानमपेक्षि

तम् तथास्तवैः स्तुत्वानमेद्हरिम् इत्युक्ते गुणकर्मज्ञानं चापेक्षितमतः पृच्छति यानियानीति कर्ता करिष्यति १ ५५

तयापृष्ठानि कालत्रयसंबंधिसकलावतारगुणकर्माणिकथयितुमशक्यानि संक्षेपतस्तुकांनिचित्कथयिष्यामीत्याह योवाइत्यादिना अनुक्रमिष्यन्
गणयितुमिच्छति यः स तु बालानामिव बुद्धिर्यस्य समंदमतिः कालेन महता कोऽपि महामतिः रजोसिगणयेदपि अखिलशक्तिधाम्नः सर्वशक्त्याश्रय
स्य भगवतो गुणां स्तनैव गणयेत् तथा च श्रुतिः विष्णोर्नुकंवीर्याणि प्रवोचंयः पार्थिवानि विममे रजोसीत्यादि २ तत्रादौ पुरुषावतारमाह भूतैरिति य
द्यस्वसृष्टेर्भूतैर्विराजं ब्रह्मांडं पुरं निर्माय तस्मिन् लीलया प्रविष्टो न तु भोक्तृत्वेन प्रभूतपुण्यस्य जीवस्य तत्र भोक्तृत्वात् ३ अस्य गुणकर्माण्याह द्वयेन
यत्काय इति यस्याधिष्ठेयः काय एषः काय इति सप्तमी वा तनुभृतां समाष्टिव्यष्टिजीवानां ज्ञानकर्मेन्द्रियाण्यस्य स्वतः स्वरूपभूतात्सत्वात् तनुभृ
तां ज्ञानम् यस्य स्वतः सिद्धम् ज्ञानमिति वा यस्य श्वसनतः प्राणात् बलं देहशक्तिः ओजः इन्द्रियशक्तिः ईहाक्रिया यश्च सत्त्वादिभिर्विश्वस्य स्थितिल

द्रुमिल उवाच योवा अनंतस्य गुणाननंताननुक्रमिष्यन् स तु बालबुद्धिः रजोसिभूमेर्गणयेत्कथंचित्कालेन नैवाः
खिलशक्तिधाम्नः २ भूतैर्यदा पंचभिरात्मसृष्टेः पुरं विराजं विरचय्य तस्मिन् स्वांशेनावष्टः पुरुषाभिधानमवाप नाराय-
ण आदिदेवः ३ यत्काय एष भुवनत्रयसन्निवेशो यस्येन्द्रियैस्तनुभृता सुभयेन्द्रियाणि ज्ञानं स्वतः श्वसनतो बलमोज ईहा
सत्त्वादिभिः स्थितिलयोद्भव आदिकर्ता ४ आदावभूच्छतधृती रजसाः स्यसर्गे विष्णुः स्थितौ क्रतुपतिर्हि जघर्मसेतुः रु
द्रोऽप्ययायतमसा पुरुषः स आद्य इत्युद्भवस्थितिलयाः सततं प्रजासू ५ धर्मस्य दक्षदुहितर्यजनिष्टमूर्त्या नारायणो नरक-
षिप्रवरः प्रशांतः नैष्कर्म्यलक्षणमुवाच च चारकर्मयोऽद्यापि चास्त ऋषिवर्ये निषेवितोऽग्निः ६

योद्भवे आदिकर्ता ४ आदिकर्तेत्यनेन तत्पूर्वकं कर्त्तृतरमपि सूचितं तद्दर्शयितुं गुणावतारद्वारा चराचरसृष्ट्यादिकर्तृत्वमाह आदाविति यस्येत्यनुषंगः य
स्य रजसा अस्य जगतः सर्गे कार्ये शतधृतिर्ब्रह्माभूत् स्थितौ च विष्णुर्यस्य सत्त्वेनेति शेषः क्रतुपतिस्तत्फलदाता हि जातीनां तद्धर्माणां च सेतुः पालक इ
त्यर्थः यस्य तमसा अस्याप्ययाय रुद्रोऽभूत् इत्येतैर्ब्रह्मादिभिर्निमित्तभूतैः प्रजासू उद्वादयो यतो भवन्ति स आद्यः पुरुष इत्यन्वयः ५ नरनारायणा
वतारमाह धर्मस्य भार्यायां दक्षदुहितरि मूर्तिसंज्ञायां नारायणो नर इति मूर्तिर्द्वयेन जनिष्ट जातः तच्चरितमाह नैष्कर्म्यमात्मस्वरूपं लक्ष्यते येन तत्क
र्मकर्मनिर्हाररूपं वा उवाच नारदादिभ्यः स्वयंचचार योऽद्यापि कर्माचरन्नास्ते ऋषिवर्ये निषेवितोऽग्नीयस्यसः ६

त्वद्भक्तानां तु केवलं तपश्चरतां हृषीगतिः अस्माकं वा वशं यांति क्रोधस्य वा तत्रास्मद्दृशाः कामोपभोगमपितावदनुभवन्ति क्रोधस्य वशाः पुनरतिमं
 द्युःखं कुरुते इति क्षुब्धं तद्वच्चिकालगुणाश्च शीतोष्णवर्षाणि च मारुतश्च प्राणो वाह्यो वा जैह्वाः जिह्वाभोगाश्च शैश्याः गुह्योपभोगाश्च एतान्
 स्मान् अपारजलधिरूपानतितीर्य विलंघ्य गोष्पदेमज्जन्ति कुतः यतः क्रोधस्य विफलस्य वशं यांति गच्छन्ति किंच जलेमज्जन्तो यथा विवशाः संतो म-
 स्तकारोपितं भारमुत्सृजन्ति तथा हृथैव न मोक्षाय न च भोगाय शापादिना दुश्चरन्तप उत्सृजन्ति ११ स्त्रियः योगनिर्मिताः स्त्रीः शुश्रूषां कुर्वतीः स्व-
 र्चिताः स्रष्टु अलंकृताः तेषां स्वलावण्यादिदर्पोपशमाय दर्शयामास १२ रूपिणी मूर्तिमती श्रीरिवताः स्त्रियः स्त्रीर्दृष्ट्वा तासां तु रूपस्योदार्येण

क्षुब्धं तद्वच्चिकालगुणमारुतजैह्वाशैश्यानस्मान् अपारजलधीनतितीर्य केचित् क्रोधस्य यांति विफलस्य वशं पदे गोर्मज्ज-
 न्ति दुश्चरन्तपश्च वथोत्सृजन्ति ११ इति प्रगृणतां तेषां स्त्रियोत्यद्भुतदर्शनाः दर्शयामास शुश्रूषां स्पर्चिताः कुर्वतीर्विभुः १२
 ते देवानुचरा हृष्टास्त्रियः श्रीरिव रूपिणीः गन्धेन मुमुहुस्तासां रूपोदार्यहतश्रियः १३ तानाह देवदेवेशः प्रणतान्
 हसन्निव आसामेकतमां हंग्ध्वंसवर्णां स्वर्गभूषणाम् १४ ओमित्यादेशमादाय नत्वा तं सरबं दिनः उर्वशीमप्सरः श्रे-
 ष्ठां पुरस्कृत्य दिवं ययुः १५ इंद्रायानम्य स दसि शृण्वतां त्रिदिवौकसाम् ऊचुर्नारायणबलं शक्रस्तत्रासविस्मितः १६
 हंसस्वरूप्यवददच्युत आत्मयोगंदत्तः कुमारऋषभो भगवान् पितानः विष्णुः शिवाय जगतां कलयाः वतीर्णस्तेना
 हतामधुभिदा श्रुतयो हयास्ये १७ गुप्तोऽप्ययेम नुरिलोषधयश्च मात्स्ये क्रीडे हतो दितिज उद्धरतां भसः क्षमास् कौ-
 र्मेधतोऽदिरमृतो न्मथने स्वपृष्ठे ग्राहात्पपन्नमिभराजममुंचदार्तम् १८

महत्वेन हता श्रीः कांतिर्येषाम् १३ हंग्ध्वं वृणीध्वम् क्वयं वराकाः क्वचेमा इति चेत्तत्राह सवर्णां समानरूपाम् नैकाऽप्यस्मदनु रूपेति चेत् मा-
 भवतु तथाऽपि स्वर्गस्य भूषणरूपाम् १४ सरबं दिनः देवभृत्याः १५ इंद्राय इंद्रं प्रति नारायणबलमूचुः शक्रः तत्रास त्रासं प्राप्तः विस्मितश्च त-
 त्रविस्मित आसेति वा १६ अन्यानप्यवतारांस्तच्चरितानि चाह हंसस्वरूपीति दत्तः दत्तात्रेयः कुमारः सनकादिः नः पिताऋषभश्च विष्णुरेव कल-
 यावतीर्णः सन्नात्मयोगमवदत् तेन विष्णुना हयास्ये हयग्रीवावतारे मधुभिदा सनापातालतः सनातन्यः श्रुतयः आहताः १७ इत्यापृथ्वी ओष-
 धयश्च गुप्ताः क्रीडे च वाराहावतारे ग्राहात् गजेन्द्रममुंचदमोचयामास एवमादौ यत्रावतारनामनास्ति तत्र विष्णुः शिवाय जगतां कलयावतीर्ण इत्य-
 उवर्तनीयम् १८

संस्तुत्वतः स्तुतिं कुर्वणान् ऋषीन् बालरिव ल्यान् कश्यपार्थे समिदाहरणे गोष्पदे निमग्ना निंद्रेणोपहसितान् इत्यापदोऽमोचयत् तमसि ब्रह्म हत्वा
यां प्रविष्टं मोचयामास अस्मरगृहे पिहितानि रुद्धाया देवस्त्रियस्ताश्चामुंचदनेकावतारैः १९ अंतरेषु सर्वमन्वंतरेषु कलाभिर्मूर्तिभिर्भुवनानि अद-
धात् अपालयत् इमां क्षमाम् समदात् ददौ २० हैहयानां कुलस्याप्ययाय भार्गवरूपोऽग्निः सरामो दाशरथिः सन् सलंकं कायां स्थितं स च जयति
वर्तमानकालीनोऽवतार इत्यर्थः २१ भाविनं रामरुष्णावतारमाह भूमेरिति बुद्धावतारमाह वादैरिति अतदर्हान् यज्ञानर्हान् देवान् विमोहयि-
ष्यति कल्कवतारमाह शूद्रानिति न्यहनिष्यत् निहनिष्यति २२ २३ इत्येकादशोटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेषु भक्तिहीनानां का-

संस्तुत्वतोऽब्धिपतितां श्रमणामृषींश्च शक्रं च वृत्रवधतस्तमसि प्रविष्टम् देवस्त्रियोऽस्मरगृहे पिहिता अनाथा जघ्नेऽस-
रेंद्रमभयाय सतां नृसिंहे १९ देवास्मरे युधि च देत्यपतीन् सरार्थं हत्वाऽतरेषु भुवनान्यदधात् कलाभिः भूत्वाऽथ वामन-
इमामहरतुलैः क्षमां यात्रा छलेन समदाददितेः सृतेभ्यः २० निःक्षत्रियामकृतगां च त्रिः सप्त कृत्वोरामस्तु हैहयकुलाप्य-
य भार्गवाग्निः सोऽब्धिं बंधदशवक्त्रमहन्सलंकं सीतापतिर्जयति लोकमलघ्नकीर्तिः २१ भूमेर्भरावतरणाय यदुष्यज-
न्माजातः करिष्यति सरैरपि दुष्कराणि वादैर्विमोहयति यज्ञकृतेऽतदर्हान् शूद्रान् कलौ सिति भुजौ न्यहनिष्यदन्ते २२ एवं वि-
धानि कर्माणि जन्मानि च जगत्पतेः भूरीणि भरियंशसो वर्णिता निमहाभुज २३ इति श्रीभागवते महापुराणे ए-
कादशस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ४ राजोवाच भगवंतं हरिं प्रायो न भजं त्यात्मवित्तमाः तेषामशांतकामानां कानि
ष्ठाऽविजितात्मनाम् १ चमसा उवाच मुरवबाहुरूपादेभ्यः पुरुषस्याश्रमैः सह चत्वारो जज्ञिरे वर्णा गुणैर्विप्रादयः
एथ क २ येषां पुरुषं साक्षादात्मप्रभवमीश्वरम् न भजं त्यवजानंति स्थानाद्द्रष्टाः पतंत्यधः ३

निष्ठाको युगे युगे पूजाविधिरिति प्रश्न द्वयस्योत्तरमुच्यते १ त्वांसेवतां स्मरकृता बहूतोऽतराया इत्यनेन श्रीहरिभक्त्यविघ्नसूत्रिपदं दत्वा परांग-
तिं यांति अभक्तानां तु विघ्ना भवंति इत्युक्ते तर्हि तेषां का गतिर्भवति इति पृच्छति भगवंतमिति हे आत्मवित्तमाः अविजितात्मनामत एवाशांतकामा-
नां कानि ष्ठा किं प्राप्यमित्यर्थः १ स्वजनकस्य गुरोर्भगवतो नारदादुरुद्रोद्देष्टुं दुर्गतिं यांतीति वक्तुं भगवतः सकाशाद्वर्णाश्रमाणां मुं त्यतिमाह मुखेति गु-
णैः सत्त्वेन विप्रः सत्त्वरजोभ्यां क्षत्रियः रजस्तमोभ्यां वैश्यः तमसा शूद्र इति २ एषां मध्ये ये ज्ञात्वा तं न भजंति ये च ज्ञात्वाऽप्यवजानंति आत्मनः प्रभवो ज-
न्मयस्मात्तस्मै तदभजने कृतघ्नतामप्याह ईश्वरमिति स्थानाद्दर्शाश्रमाद्द्रष्टाः ३

तत्र येऽज्ञास्ते भवद्दिधानामनुग्राह्या इत्याह दूर इति दूरे हरिकथा श्रवणं येषां ते अतएव दूरे च अच्युत कीर्तनं येषां ते दूरे अच्युत कीर्तनाश्चेति वा ४
ज्ञानलवदुर्विदग्धास्त्वचिकित्स्यत्वादुपेक्ष्या इत्याशयेनाह विप्र इति श्रौतेन उपनयनारच्येन उपलक्षणमेतत् अध्ययनादिनाऽपि हरेः पदांतिकं
तद्भजनोत्तमाधिकारं प्राप्ता अपि मुह्यन्ति कर्मफलेषु सज्जन्ते कुतः आम्नायेषु ये वादा अर्थवादाः ते मोहकतया विद्यन्ते येषां ते तदुक्तं गीतासु
यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदंत्य विपश्चितः वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिन इत्यादिना ५ भक्तिमार्गदाह्याय तेषां मोहं प्रपंचयन् निंदति कर्मणी
त्यादिना अकोविदा यथा बंधकं न भवति तथा कर्तुं मज्ञाः न चाभिज्ञानं च्छन्ति यतः स्तब्धाः अनम्नाः स्तब्धत्वे हेतुः यतः मूर्खा अपि पंडिता वयमिति मा
नवंतः अतः अपामसो मम मृता अभूम अक्षय्यं हवै चातुर्मास्ययाजिनः स्रुतं भवति यत्र नोष्ठां न शीतं स्यात् न ग्लानिर्नाप्यरातय इत्यादिकथा

दूरे हरिकथाः केचिद्दूरे च अच्युत कीर्तनाः स्त्रियः शूद्रादयश्चैव तेऽनुकंप्या भवाद्दशाम् ४ विप्रो राजन्य वैश्यौ च हरेः प्रा
प्ताः पदांतिकम् श्रौतेन जन्मनाथापि मुह्यन्त्याम्नायवादिनः ५ कर्मण्यकोविदाः स्तब्धा मूर्खाः पंडितमानिनः वदन्ति
चातुकान् मूढाय यामाध्यागिरोत्सकाः ६ रजसाघोरसंकल्पाः कामका अहिमन्यवः दांभिकमानिनः पापाविहसंत्यच्यु
तप्रियान् ७ वदन्ति तेऽन्योऽन्यमुपासितस्त्रियोगृहेषु मैथुन्यस्सरवेषु चाशिषः यजंत्यसृष्टान्नविधानदक्षिणं वृत्त्यै परं ध
तिपशून् तद्विदः ८ श्रिया विभूत्याऽभिजनेन विद्यया त्यागेन रूपेण बलेन कर्मणा जातस्मयेनांधधियः सहेश्वरान्
सतोऽवमन्यन्ति हरिप्रियान् रवलाः ९

ययामाध्यागिरोत्सकाः संतो मूढास्तया चातुकान् अप्सरोभिः सह विहरिष्याम इत्यादिप्रियान्
शूद्रान् वदन्ति ६ किंच तेषां कर्माभिनिवेशात् कामक्रोधदंभादयोर्वर्धत इत्याह त्रयेण रजसेति घोरः अभिचारादिः संकल्पो येषां ते अहिमन्य
सुर्येषां ते ७ कामुकत्वं प्रपंचयति वदन्तीति उपासिताः स्त्रियोयैः न तु वृद्धाः ते मैथुन्यं मैथुनस्सरवमेव परं मत्वा तिथ्यादियेषु गृहेषु तेषु आशि
षो वदन्ति इदमद्यमया लब्धमिमं प्राप्स्येमनोरथम् इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनमित्याकारः दांभिकानां प्रपंचयति यजन्तीति असृष्टान्न
विधानदक्षिणं न सृष्टान्न संपादिता अन्नविधानदक्षिणायथा तथा यजन्ति तदा च वृत्त्यै जीविकाऽर्थं परं केवलं पशून् धन्ति अतद्विदः हिंसादोषान-
भिज्ञाः ८ मानितां प्रपंचयति श्रियेति श्रिया धनादिसंपदा विभूत्या ऐश्वर्येण श्रियादिना जातोयः स्मयोगर्वस्तेन अंधा धीर्येषां ते ईश्वरसहि
तान् सतः साधून् अवमन्यन्ते ९

किंच एवं वर्तमानास्ते वेदतत्त्वार्थस्फुटमपि न जानन्तीत्याह सर्वे धिति केन रूपेणावस्थितं तदाह आत्मानमीश्वरम् आत्मतया ईश्वरतया चावस्थितम् एवमप्यसंगतामाह यथारवम् पुरुषार्थतामाह अभीष्टम् स्फुटत्वमाह वेदोपगीतं चेति तत्कुतः यतो मनोरथानां व्यवयामिषमद्यसेवानिषयाणां वार्तया प्रवदन्ति निवृत्तिपरं संतं वेदं प्रवृत्तिपरं वर्णयन्तीत्यर्थः १० ननु व्यवयादीनामपि क्रतौ भार्यामुपेयात् हुतशेषं भक्षयेदित्यादिना विहितत्वात् किमेवं निन्दते अत आह लोक इति व्यवयः स्त्रीसंगः नित्याः रागत एव नित्यं प्राप्ताः जंतोः प्राणिमात्रस्य अतस्तत्र तासु चोदना विधिर्नास्ति ननु क्रतां उपेयादित्यादिना विधिर्दर्शितः सत्यम् नत्वयमपूर्वविधिः रागतः प्राप्तत्वात् किंतु नियमविधिरूपेण रागिणामभ्यनुज्ञानमात्रं क्रियते तदाह व्यवस्थितिरिति तेषु व्यवयादिषुकैः विवाहयज्ञसराग्रहैः विवाहविषय एव व्यवयः कार्यः यज्ञ एवामिषसेवा सौत्रामण्यां सराग्रहान् गृह्णातीति श्रुतेः तत्रैव मद्यसेवेति नियमः क्रियते ननु च नियमपक्षेऽप्यावश्यकत्वान्न निन्दा युक्ता अत आह आसु निवृत्तीति अयं भावः नायं नियमविधिरपि नित्यप्राप्तत्वात् अतो निवृत्तिः परिसं-

सर्वेषु शश्वत्तनुभृत्स्ववस्थितं यथारवमात्मानमभीष्टमीश्वरम् वेदोपगीतं च न शृण्वते बुधामनोरथानां प्रवदन्ति वार्तया १०
लोके व्यवयामिषमद्यसेवानित्यास्तु जंतोर्न हितत्र चोदना व्यवस्थितिस्तेषु विवाहयज्ञसराग्रहैरासु निवृत्तिरिष्टा ११

स्वैव आसु व्यवयामिषमद्यसेवासु निवृत्तिरिष्टा कथं तर्हि व्यवस्थितिरित्युक्तमुच्यते न तावत् परिसंख्याविधिना श्रुत्या निवृत्तिरुच्यते तथा सति स्वार्थत्यागः परार्थकल्याणाप्राप्तबाधश्चेति दोषत्रयं स्यात् अतः क्वचित् प्राप्स्यतोऽप्यर्थस्य प्रापणमनर्थकमित्यपूर्वविधिद्वारान्यनिवृत्तिः फलतो भवति तद्यथा इमामगृष्णान्नशनामृतस्येत्यश्वाभिधानीमादत्त इत्यन्नरशनालिंगतो गर्दभाश्वाभिधानीरशनाद्वये प्राप्स्यतो मंत्रस्यापूर्वविधिद्वारा परिसंख्योच्यते यथोक्तं तत्र वार्तिके अप्राप्तविधिरेवायमतो मंत्रस्य निश्चितः परिसंख्याफलेनोक्तानविशेषः पुनः श्रुतेरिति क्वचित्तुरागतो नित्यप्राप्तस्याप्राप्तांशपूरणलक्षणस्य नियमफलस्याप्यभावान्नियमविधिद्वारा फलतः परिसंख्या भवति यथा पंचपंचनरवाभक्ष्या इति तथारागतो नित्यवत् प्राप्तस्य व्यवयादेर्विवाहादिनियमेनाभ्यनुज्ञाद्वारा परिसंख्यैवेति ननु यद्यभ्यनुज्ञामात्रमेतद्भवेत् तर्हि क्रतुस्मात्तांतुयो भार्यासन्निधौ नोपगच्छति योरायां भूणहत्यायां पच्यतनात्र संशय इत्यादि दोषश्चरणं न स्यात् नैष दोषः मनसिकामे सत्यपि तस्यामरुच्याद्वेषादिना वातामनुपगच्छतो दोषश्च वणोपपत्तेरिति सर्वमनवद्यम् ११

तदेवंव्यवायादिमनोरथाकुलितत्वादभीष्टमात्मानं न शृण्वन्तीत्युक्तम् इदानीं धनस्यापि धर्मद्वारा परमात्मप्रापकस्य दृष्टोपभोगार्थं विनियोगान्मात्मज्ञानं
 धोऽपीत्याह धनंचेति धर्मएवैकं फलं यस्य तत् कुतः यतः यस्मात् धर्मात्सविज्ञानमपरोक्षज्ञानसहितं हृदं परोक्षज्ञानं भवति कथं भूतं अनुप्रशान्तिः अनु अनंत
 रमेव प्रहृष्टाशान्तिः निर्वाणलक्षणायस्मात्तत् एवं भूतं धनं गृहेषु देहाद्यर्थं युजंति १२ किंच व्यवस्थयाऽपि व्यवायाद्यभ्यनुज्ञानं न यथेष्टमपित्वन्यथैवेत्याह
 यदिति यद्यस्मात्सरायाः घ्राणभक्षः अवघ्राणस एव विहितः नपानम् तथापशोरप्यालभनमेव विहितं न तु हिंसा अयमर्थः देवतोद्देशेन यत्पशुह
 ननंतदालभनम् वायव्यं श्वेतमालभेतेत्यादिश्रुतेः न तु हिंसा यावेदविहिता हिंसा न सा हिंसेति कीर्त्यत इति वचनात् भक्षणोद्देशेन तु क्रियमाणं हननं लौकि
 कवद्भिर्सेव अत्रत्यालभनमेव विहितं न तु हिंसा अतो न यथेष्टभक्षणाभ्यनुज्ञेत्यर्थः व्यवायोऽपि प्रजयानिमित्तभूतयानतुरत्यै अतो मनोरथवादि
 न इमं विशदं स्वधर्मं न विदुरिति १३ एवं भगवत्पराङ्मुखानां बहुदोषतां प्रपंच्यतन्निष्ठां प्रपंचयति यत्त्विति पंचभिः अनेवं विदः न एवं धर्मं विदंति

धनंच धर्मैकफलं यतो वैज्ञानं सविज्ञानमनुप्रशान्ति गृहेषु युजंति कलेवरस्य मृत्युं न पश्यन्ति दुरंतवीर्यम् १२ यद्वाणभ
 क्षो विहितः सरायास्तथापशोरालभनं न हिंसा एवं व्यवायः प्रजयानरत्या इमं विशदं न विदुः स्वधर्मम् १३ ये त्वनेवं वि-
 दोऽसंतः स्तब्धाः सदभिमानिनः पशून् द्रुह्यन्ति विस्त्रब्धाः प्रेत्य रवादन्ति ते च तान् १४ द्विषंतः परकायेषु स्वात्मानं हरिमीश्व
 रम् मृतके सानुबंधेऽस्मिन्बद्धस्नेहाः पतंत्यधः १५ ये कैवल्यमसंप्राप्ता ये चातीताश्च मृदताम् त्रैवर्गिकाश्च क्षणिका आ
 त्मानं घातयन्ति ते १६ एत आत्महनोशांता अज्ञाने ज्ञानमानिनः सीदंत्य कृतकृत्या वैकालं ध्वस्तमनोरथाः १७ हित्वात्माया
 सरचिता गृहापत्य सुहृच्छ्रियः तमो विशंत्य निच्छंतो वासुदेवपराङ्मुखाः १८

येते विस्त्रब्धाः निःशंकाः अनेन मनोरथो भविष्य

नीतिविश्वस्ता वा तदानीं तनपोषणेन वातैः पशूभिर्विश्वस्ताः ते च पशवः प्रेत्य असुत्रतान् रवादन्ति मांसभक्षयिताऽमुत्र यस्य मांसमिहा द्य
 हम् एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिण इति वचनात् १४ अभिचारादिना द्विषंतः मृतके देहे सानुबंधेषु चादिसहिते १५ अज्ञास्तत्त्वज्ञैरनुकं-
 पिता स्तरंति तत्त्वज्ञास्तु स्वतः स्तरंति ये तु नात्यंतमज्ञाः न च तत्त्वज्ञाः तैः अंतरालवर्तिनः पतन्तीत्याह यदिति कैवल्यं तत्त्वज्ञानमसंप्राप्ताः अत्र हेतुः
 त्रिवर्गप्रधानाः अक्षणिकाः उपशान्तिक्षणादिताः देहादौ स्थैर्यबुधयो वा स्वयमेवात्मानं घातयन्ति १६ तदाह एतदिति आत्महनः आत्मापद्मवक्त्रोरः
 अज्ञाने कर्मणि तथा च श्रुतिः असूर्यानामते लोका अंधेन तमसावृताः तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये केचात्महनो जना इति १७ या गृहापत्य सुहृच्छ्रियस्ताः हित्वा

तदेवंप्रगवद्भक्तिरेवकर्तव्येतिस्थितेतन्त्रविशेषं पृच्छति कस्मिन्काले इति किंवर्णः कीदृक् वर्णवान् कीदृशः कीदृगाकारः केनवानाम्ना केनवाविधिना
 १९ एषुकृतादिकालेषु नानाप्रकारावर्णाभिधाकारायस्यसः नानैवविधिना विविधेनैवमार्गेण २० तदेववर्णादिचतुष्टयमाह कृतइत्यादिना कृष्णाजि
 नादीन् बिभ्रदिति ब्रह्मचारिवेषोदर्शितः २१ तपसाध्यानेन २२ २३ त्रिगुणादीक्षां भूतामेरवलायस्यसः यज्ञमूर्तिः हिरण्यकेशः पिशंगकेशः
 २४ त्रय्याविद्यया वेदत्रयोक्तकर्मभिः २५ एभिर्गर्भः एभिः स्तुतपसः प्रजापतेः पत्नीतस्याः पुत्रः वृषाकपिः स्मृतः सन् वर्षतिकामान् आकंपयति

राजोवाच कस्मिन्काले स भगवान् किंवर्णः कीदृशो नृभिः नाम्ना वा केन विधिना पूज्यते तदिहोच्यताम् १९ करभाज
 नउवाच कृतं त्रेताद्वापरं च कलिरित्येषु केशवः नानावर्णाभिधाकारो नानैव विधिनेज्यते २० कृते शुक्लश्चतुर्बाहु
 र्जटिलो वल्कलांबरः कृष्णाजिनोपवीताक्षान् बिभ्रदंडकमंडलू २१ मनुष्यास्तु तदाशांतानि वैराः सहृदः समाः यजंति-
 तपसा देवं शमेन च दमेन च २२ हंसः सपर्णो वैकुण्ठो धर्मो योगेश्वरो मनुः ईश्वरः पुरुषोऽव्यक्तः परमात्मेति गीयते २३ त्रेता
 यां रक्तवर्णो सौ चतुर्बाहुस्त्रिमेरुवल्कः हिरण्यकेशश्च त्रय्यात्मा स्तु कुरुवाद्युपलक्षणः २४ तंतदामनुजा देवं सर्वदेवमयं हरिम्
 यजंति विद्यया त्रय्या धर्मिष्ठा ब्रह्मवादिनः २५ विष्णुर्यज्ञः एभिर्गर्भः सर्वदेव उरुक्रमः वृषाकपिर्जयंतश्च उरुगाय इतीर्य-
 ते २६ द्वापरे भगवान् श्यामः पीतवासानिजायुधः श्रीवत्सादिभिरंकैश्च लक्षणैरुपलक्षितः २७ तंतदा पुरुषं मर्त्या महारा
 जोपलक्षणम् यजंति वेदतंत्राभ्यां परं जिज्ञासवो नृप २८ नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च प्रद्युम्नायानिरुद्धाय तुभ्यं
 भगवते नमः २९ नारायणाय ऋषये पुरुषाय महात्मने विश्वेश्वराय विश्वाय सर्वभूतात्मने नमः ३० इति द्वापर उर्वीश
 स्तुवंति जगदीश्वरम् नानातंत्रविधानेन कलावपियथाशृणु ३१

क्लेशानिति तथा जयत्येव सर्वदा जयंतः २६ श्यामः अतसीपुष्पसंकाशः निजानिचक्रादीन्यायुधानियस्यसः श्रीवत्सो नाम वक्षसो दक्षिण
 भागे रोम्णां प्रदक्षिणावर्तः स आदिर्येषां करचणादिगतपद्मादीनां तैः अंकैः अंकितैः चिन्हैः लक्षणैर्बाह्वैः कौस्तुभादिभिः २७ महाराजोपलक्ष
 णं छत्रचामरादियुक्तम् वेदतंत्राभ्यां वैदिकेनागमिकेन च मार्गेण यजंति पूजयंति परमीश्वरं ज्ञातुमिच्छवः २८ नामान्याह नमस्तइति २९ ३०
 नानातंत्रविधानेनेति कलौ तंत्रमार्गस्य प्राधान्यं दर्शयति ३१

५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

रूक्षतां व्यावर्तयति त्विषाकांत्याः कृष्णमिंद्रनीलमणिवदुज्ज्वलम् यदा त्विषाकृष्णं कृष्णावतारम् अनेन कलौ कृष्णावतारस्य प्राधान्यं दर्शय-
यति अंगानि हृदयार्दानि उपांगानि कौस्तुभादीनि अस्त्राणि सुदर्शनादीनि पार्षदाः स्नानं दादयः तत्सहितम् यज्ञैः अर्चनैः संकीर्तनमनामोच्चारणं स्तु-
तिश्च तत्प्रधानैः सुमेधसो विवेकिनः ३२ स्तुतिमाह ध्येयमिति हेमणतपाल हेमहापुरुष ते चरणारविंदं वंदे कथं भूतं ध्येयं ध्यातुं योग्यम् सदेति स-
र्वत्र संबध्यते ध्येयत्वे हेतवः इन्द्रियकुटुंबादिभिर्यः परिभवस्तिरस्कारः तंहंतीति तथा तम् किंच अभीष्टदोहं मनोरथपूरकम् किंच तीर्थास्पदं गंगा-
द्याश्च यत्वेन परमपावनम् शिवविरिंचिभ्यां नुतंस्तुतं महत्तमम् ननु तौ कृतार्थावेव किमर्थं ताभ्यां नुतं तत्राह शरण्यमाश्रययोग्यं सखात्मकमित्य-
र्थः तर्हि ब्रह्मादिस्तुत्यं प्राकृतस्य कथं गोचरं स्यात् न भृत्यातिहन् यस्य कस्यापि भृत्यमात्रं स्यात्तिहंत् न केवलमागतुं कार्तिमात्रं हंति किंतु भवा-

कृष्णावर्णं त्विषाः कृष्णं सांगोपांगं अस्त्रपार्षदम् यज्ञैः संकीर्तनप्रार्थैर्यजंति हि सुमेधसः ३२ ध्येयं सदा परिभवन्नमभीष्टदोहं
तीर्थास्पदं शिवविरिंचितं नुं शरण्यम् भृत्यातिहन् प्रणतपाल भवाब्धिपोतं वंदे महापुरुष ते चरणारविंदम् ३३ त्यक्त्वा सद्गु-
स्त्यजसुरेप्सितराज्यलक्ष्मीं धर्मिष्ठ आर्यवचसा यद्गादरण्यम् मायामृगं दयितयेप्सितमन्वधा वंदे महापुरुष ते चरणार-
विंदम् ३४ एवं युगानुरूपाभ्यां भगवान्युगवर्तिभिः मनुजैरुज्यते राजंश्छेयसामीश्वरो हरिः ३५ कलिं सभाजयं त्याग्य गुण-
ज्ञाः सारभागिनः यत्र संकीर्तनेनैव सर्वैः स्वार्थोऽभिलभ्यते ३६ न ह्यतः परमोलाभो देहिनां भ्राम्यतामिह यतो विंदेत परमां
शान्तिं नश्यति संसृतिः ३७

ब्धिपोतं संसारार्णवतारकं च ३३ इदानीं स्वयमात्मकामत्वा नैरपेक्ष्यं भक्तार्थं च सापेक्षतां दर्शयन् श्रीरामचंद्रं
स्तौति त्यक्तेति अन्यैः सद्गुस्त्यजायासुरेप्सितराज्यलक्ष्मीस्तां त्यक्त्वा यदि तिय इत्यर्थः यः अरण्यमगात् किं राज्यं वै कस्य दर्शनेन न धर्मिष्ठः कुतः आ-
र्यस्य गुरोः दशरथस्य वचसा किंच एवमज्यं त्यक्त्वाऽपि भक्तत्वात्सल्येन दयितया सीतया ईप्सितं मायामृगं स्वर्णाकारं योऽन्वधावत् तस्य भगवतश्चर-
णारविंदं वंदे हे धर्मिष्ठेति संबोधनं वा तथाऽप्यविवक्षितत्वादार्यपदेन संधिर्न भवति तथा यद्गादिति चरणारविंदमेवोच्यते यत् मायामृगमन्वधा-
वत् तत्ते चरणारविंदं वंद इत्यन्वयः अन्यत्समानम् ३४ युगानुरूपाभ्यां नाम रूपाभ्याम् ३५ एतेषु चतुर्गुणेषु कलिरेव श्रेष्ठ इत्याह कलिमिति गुण-
ज्ञाः कलेर्गुणं जानंति ये ते ननु दोषाणां बहुत्वात् कथं सभाजयंति तत्राह सारभागिनः गुणां शयाहिणः कोऽसौ गुणस्तमाह यत्रेति तदुक्तम् ध्यायन् ह-
तेयजन्यं शैल्येतायां ह्यपरेर्चयन् यदा भोति तदा भोति कलौ संकीर्त्य केशवमिति ३६ यस्मात्कलौ अतः अस्मात् संकीर्तनात् परमोलाभो नास्ति यतः सं-

कच कृतादीषांते ३८ ३९ अमलाशयाः संतः प्रायः प्रायशो भगवति भक्ता भविष्यन्ति ४० भक्तस्य विधिनिषेधनिवृत्तेः कृतकृत्यतामाह देवर्षीति आत्मा
पोष्याः कुटुंबिनः इतरे देवादयः पंचयज्ञदेवताः एतेषां यथा भक्तः ऋणी अतएव तेषां किंकरः तदर्थं नित्यं पंचयज्ञादिकर्ता तथा च स्मृतिः हीनजातिपरिह्रा-
णमृणार्थं कर्मकारयेदिति अयं तु न तथा कोऽसौ यः सर्वभावेन श्रीमुकुंदं शरणं गतः कर्तृकृत्यं परिहृत्य परित्यज्य यद्वा कर्तृभेदं परिहृत्य कृती छेदन इत्य-
स्मात् वासुदेवः सर्वमिति बुद्धेत्यर्थः ४१ विहितकर्मनिवृत्तिमुक्तानिषेधनिमित्तप्रायश्चित्तनिवृत्तिमाह स्वपादमूलमिति त्यक्तः अन्यस्मिन्देहादौ देवतो-
तरे वा भावो येन अतएव तस्य विकर्मणि प्रवृत्तिर्न संभवति यच्च कथंचित्प्रमादादिना उत्पत्तितं भवेत्तदपि हरिर्धुनोति ननु यमस्तन्मन्येत तत्राह परेशः

कृतादिषु प्रजाराजन् कलाविच्छंति संभवम् कलौ रवलुभविष्यन्ति नारायणपरायणाः ३८ क्वचित्क्वचिन्महाराजद्रविडेषु च
भूरिशः ताम्रपर्णी नदी यत्र कृतमालापयस्विनी ३९ कावेशि च महापुण्या प्रतीची च महानदी ये पिबन्ति जलं तासां मनुजामनु
जेश्वर प्रायो भक्ता भविष्यन्ति वासुदेवेऽमलाशयाः ४० देवर्षिभूता मनुष्याः पितृणां न किं करोनायमृणी च राजन् सर्वात्म-
नायः शरणं शरणं गतो मुकुंदं परिहृत्य कर्तम् ४१ स्वपादमूलं भजतः प्रियस्य त्यक्तान्यं भावस्य हरिः परेशः विकर्मयच्चोत्पत्तितं क-
थंचिद्धनोति सर्वं हृदिसन्निविष्टः ४२ नारद उवाच धर्मान् भागवतानि त्वं श्रुत्वाऽथ मिथिलेश्वरः जायन्ते यान्मुनीन्
प्रीतः सौ पाध्यायो ह्यपूजयत् ४३ ततोऽतर्दधिरे सिद्धाः सर्वलोकस्य पश्यतः राजा धर्मानुपातिष्ठन् न वाप परमांगतिम् ४४ त्व-
मप्येतान् महाभाग धर्मान् भागवतां श्रुत्वा आस्थितः श्रद्धया युक्तो निःसंगो यास्यसे परं ४५ युवयोः रवलुदं पत्यो र्यशसा पूरितं ज-
गत् पुत्रताम गमयद्वां भगवानीश्वरो हरिः ४६ दर्शनालिंगनालापैः शयनासनभोजनैः आत्मा वां पावितः कृष्णो पुत्रस्नेहं प्रकुर्वतो-
४७ वैरेण यं नृपतयः शिशुपालपौंड्रशाल्वादयोगतिविलासविलोकनाद्यैः ध्यायंत आकृतधियः शयनासनादौ तत्साम्यमापुर-
नुरक्तधियां पुनः किम् ४८

ननु श्रुतिस्मृतीर्ममैवाज्ञे इति भगवद्वचनात् स्वाज्ञाभंगं कथं सहेतुतत्राह प्रियस्य ननु नार्यं पापक्षयार्थं भजते तत्राह हृदिस-
न्निविष्टः न हि वस्तु शक्तिरर्थितामपेक्षत इत्यर्थः ४२ जायन्ते यान् जयन्त्याः पुत्रान् ४३ उपातिष्ठन् अनुतिष्ठन् ४४ निःसंगो भूत्वा ४५ शास्त्रप्रक्रियेयमुक्तायु-
वांतु संगत एव कृतार्थो इत्याह युवयोरिति वां युवयोः ४६ न च सर्वकर्मार्पणादि भागवतधर्मैरन्येषामिव युवयोः सत्त्वशक्तिरापादनीया पुत्रोपलालनेनैव भा-
गवतधर्मसर्वस्वनिष्पत्तेरित्याह दर्शनेति कृष्णो पुत्र इति स्नेहं प्रकुर्वतो वां तस्य दर्शनादिभिरात्मा पावितः शोधितः ४७ एतदेव कैमुत्यन्यायेन स्फुरयति वैरेणे-
ति यं शयनासनादौ वैरेणापि ध्यायंतः तस्य गतिविलासाद्यैः आकृतधियः तत्तदाकाराधीर्येणांते तत्सारूप्यमापुः किंपुनर्वक्तव्यमनुरक्तधियां तत्सारूप्यं भवतीति

ननुपुत्रस्नेहश्चेन्मोक्षहेतुस्तर्हि सर्वेषु च्येन्न तत्राह मापत्यबुद्धिमिति अपत्यमिति बुद्धिमाकृताः अडागमश्चादसः ४९ ननु कथं मीश्वरो मानुषः स्यात्
कथं वा तस्य विश्वसृष्ट्यादिकर्तुः पूतनाशोषणादिकर्मोश्चर्यमिव निरूप्यते तत्राह भूभाररूपा अरुह्रा एव राजन्यास्तेषां हंतवे तान् हंतुम् सतां निर्द्वैतैर्मोक्षाय
५० ५१ इह अस्मिन्नेव देहेशमलं मोहं विधूय ब्रह्मत्वाय कल्पते ५२ इति एकादशोटीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठे ब्रह्मादिभिस्तु त्वागंतुं विज्ञापि
तं हरिम् उद्धवः प्रार्थयामास स्वधामनयमामिति १ अतः परमतिविस्तरेणात्मविद्यां निरूपयितुं तत्प्रस्तावमाह अथेति आत्मजैः सनकादिभिः अभ्यगा

मापत्यबुद्धिमकृताः कृष्णो सर्वात्मनीश्वरे मायामनुष्यभावेन गूढैश्वर्ये परेऽव्यये ४९ भूभारास्तराजन्यहंतवे गुप्तये स-
ताम् अवतीर्णस्य निर्द्वैतैयशो लोके वितन्यते ५० श्रीशुक उवाच एतच्छ्रुत्वामहाभागो वसुदेवोऽर्जुनविस्मितः दे-
वकीचमहाभागा जहत्तुर्मोहमात्मनः ५१ इति हासमिमं पुण्यंधारयेद्यः समाहितः स विधूयेह शमलं ब्रह्म भूयाय कल्पते
५२ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पंचमोऽध्यायः ५ श्रीशुक उवाच अथ ब्रह्मात्मजैर्देवैः प्र-
जेशैरावृतो भ्यगात् भवश्च भूतभव्येशो ययौ भूतगणैर्हतः १ इन्द्रो मरुद्भिर्भगवानादित्या वसवोऽश्विनौ ऋभवोऽगिरसोरु-
द्रा विश्वेसाध्याश्च देवताः २ गंधर्वाप्सरसो नागाः सिद्धचारणगुह्यकाः ऋषयः पितरश्चैव सविद्याधरकिन्नराः ३ द्वारका-
मुपसंजग्मुः सर्वे कृष्णादिदृक्षवः वपुषा येन भगवान् नरलोकमनोरमः यशोवितेने लोकेषु सर्वलोकमलापहम् ४ तस्यां वि-
भ्राजमानायां समृद्धायां महर्द्धिभिः व्यचक्षता वितृप्ताक्षाः कृष्णामद्भुतदर्शनम् ५ स्वर्गोद्यानोपगैर्माल्यैश्छादयंतो यदुत्तमम्
गीर्भिश्चित्रपदार्थाभिस्तु पुवुर्जगदीश्वरम् ६ देवा ऊचुः न तास्मतेनाथ पदारविंदं बुद्धीन्द्रियप्राणवचो मनोभिः य-
च्चिंत्यते तर्ह्यदिभावयुक्तैर्मुमुक्षुभिः कर्ममयोरुपाशात् ७

तद्द्वारकामिति चतुर्थेनान्वयः १ २ ३ ननु तेषामुपेन्द्रादिरूपं भगवंतं नित्यं पश्य-
तां केयमिति दिदृक्षा अत आह वपुषेति येन वपुषा नरलोकमनोरमः सन् सर्वलोकेषु यशोवितेने तदति सुंदरं वपुर्दिदृक्षवः ४ व्यचक्षत अपश्यन् ५ स्व-
र्गोद्यानस्थैर्माल्यैः चित्राणि शृंगवलाबंधप्रायाणि पदानि अर्थाश्च यासुताभिर्गीर्भिः ६ बुद्धीन्द्रियादिभिर्दर्शनादिना प्राणेन च बलहेतुना दंडवत्प्रणिपाते
न नता वयं नमस्कृतवंतः स्मेति विस्मये यथाहुः दोभ्यां पदाभ्यां जानुभ्यामुरसा शिरसा दृशा मनसा वचसा चेति प्रणामोऽष्टांग इति स्मशब्दोक्त-
विस्मयाय विशेषणम् कर्ममयात् उरुपाशात् मुमुक्षुभिर्भावयुक्तैरपि यत्केवलमंतर्ह्यदि चिंत्यते न तु दृश्यते तद्वयं नताः अहो भाग्यमित्यर्थः ७

ननुममापदष्टादष्टकमकरणात्कुतोयस्यदारविंदचितनंकर्मपाशान्मुमुक्षुभिः क्रियतेतत्राहुः त्वमिति हेअजित आस्तामिदानंतनमिदमत्यत्यंकर्म
 त्वंव्यक्तंमहदादिप्रपंचंसृजसिपालयसिसंहरसिचतदप्यात्मन्येवनपृथक् दुर्विभाव्यंमनसाउप्यवितर्क्य तदुणःतस्यामायायागुणेषुनियंतृत्वेनस्थितः
 अतएवतैः कर्मभिः भवान्नाज्यते नलिप्यतेकुतः योभवान् अनवद्यः रागादिरहितः यतः स्वेआत्मरूपे स्वरवेअव्यवहिते अनाहतेअभिरतः अतस्त्वं
 कर्मकुर्वन्नप्यात्मारामः परमेश्वरइति मुमुक्षुभिश्चित्यतइतिभावः ८ नन्वात्मारामस्यकिंकर्मकरणेनअतआहुः शक्तिरितिहेइड्य हेऋषभदुराशा
 यानारागिणांविद्याउपासना विद्यादिभिः तथाशक्तिर्नभवति सत्त्वात्मनांसतांतेयशसिश्चवणेनसंभृतयापरिपुष्टया अभिवृद्धया सच्छ्रद्धयायथा
 स्यात् परमपावनस्ययशसोवितानायतवकर्माचरणमितिभावः ९ तदेवंत्वद्यशः श्रद्धैवशक्तिहेतुः अस्माभिस्तुतवांग्घ्रिर्दृष्टः अतस्तवांग्घ्रिर्नोऽस्माक

त्वंमाययान्निगुणयात्मनिदुर्विभाव्यंमनसाउप्यवितर्क्य तदुणःतस्यामायायागुणेषुनियंतृत्वेनस्थितः नैतैर्भवानजितकर्मभिरज्यतेवैयत्स्वेस्वरवे
 ७ व्यवहितेऽभिरतोऽनवद्यः ८ शक्तिर्नृणांनतुतथेड्यदुराशयानांविद्याश्रुताध्ययनदानतपःक्रियाभिः सत्त्वात्मनामृ-
 षभतेयशसिप्रवृद्धसच्छ्रद्धयाश्चवणसंभृतयायथास्यात् ९ स्यान्नस्तवांग्घ्रिरशभाशयधूमकेतुः क्षेमाययोमुनिभि
 राद्रहदोह्यमानः यः सात्वतैः समविभूतयआत्मवद्विब्यूहेऽर्चितः सवनशः स्वरतिक्रमाय १० यश्चित्यतेप्रयतपाणिभि
 रध्वराग्रौत्रय्यानिरुक्तविधिनेशहविर्गृहीत्वा अध्यात्मयोगउतयोगिभिरात्ममायांजिज्ञासुभिः परमभागवतैः परीष्टः ११

मशभाशयानांविषयवासनानां धूमकेतुः तद्वाहकः स्यात् कथंभूतः यः क्षेमायमोक्षायमुनिभिः मुमुक्षुभिः प्रेमाद्रहदाउह्यमानश्चित्यमानः य
 श्चसात्वतैः भक्तैः समविभूतयेसमानैश्वर्यायवासदेवादिव्यूहेऽर्चितः तेषुव्यूहेषुकैश्चिदात्मवद्विः धीरैः स्वरतिक्रमायस्वर्गमतिक्रम्य वैकुण्ठप्राप्त
 येसवनशस्त्रिकालमर्चितः १० किंच प्रयतपाणिभिः संयतहस्तैर्हविर्गृहीत्वा अध्वराग्रौ आहवनीयादौयाज्ञिकैर्यश्चित्यते ननुयस्यैदेवतायैह-
 विर्गृहीतंस्यात्तांध्यायेद्वषट्करिष्यन्नितिवचनात्तत्तद्देवताश्चित्यंतेअतआहुः त्रय्यानिरुक्तेनविधिनाइंद्रादिरूपेणैवयज्ञपुरुषश्चित्यतइत्यर्थः उत
 किंच अध्यात्मयोगेआत्माधिकारेयोगेयोगिभिरपिआत्मनस्तवमायाअणिमादिस्तांजिज्ञासुभिस्तत्तामैर्यश्चित्यते परमभागवतैस्तमुक्तै
 र्यः परीष्टः सर्वतः पूजितः सतवांग्घ्रिर्नोऽशभाशयधूमकेतुः स्यादितिपूर्वेणान्वयः ११

७

७

७

७

एतेषां च मुनि सात्वतादीनां षण्णां सेवकानां मध्ये परमभागवतेषु लक्ष्म्या अपितव प्रीतिरधिकेति संस्तुयन्ति पर्युष्येति इडभावश्चादसः अहं यत्र वसा
मितत्रैव वक्षसि पर्युषिताः पीयं वसति इति प्रतिपत्तिवत् स पत्नी च त्वाः संस्पर्धमाना भवति तथाऽपि स्पर्धमानां श्रियमना इत्ययो भवान् पर्यु-
षितयाऽपि असुयावन मालया भक्तैरर्पितेयमिति प्रीत्या स्रप्रणीतं स्रष्टुं संपादितं यथा भवति तथाऽर्हणं पूजामाददत् स्वीकृतवान् स्रप्रणीतमिति
अर्हणविशेषणं वा तस्य तवांघ्रिर्नोऽश्रुभाशयधूमकेतुर्भूयात् यद्वा योऽघ्रिरमुया स्रप्रणीतमर्हणमाददत् सनोऽश्रुभाशयधूमकेतुर्भूयादित्यन्व-
यः अथ वैवं संबंधः एतेभ्योऽध्याना रचनादिनिष्ठेभ्योऽपि त्वद्यशसि प्रवृद्धस च्छुद्धा वंत एव कृतार्था भगवतो यशः प्रियत्वादित्याहुः पर्युष्यावशकांता वि-
त्यस्मात्परितः सर्वांगेऽष्टयाकांतया शोभितया वनमालया वक्षसि एकदेशे वर्तमाना श्रीः संस्पर्धमाना भवति तथाऽप्यास्माय मधुवर्ते बहुधा वर्णित-
या कीर्तिमय्या वैजयंत्या वनमालयै वयो भवान् स्रप्रणीतमर्हणमादददित्यादि पूर्ववत् १२ त्वच्चरणस्य भक्तपक्षपातः प्रसिद्ध एवेति स्तुवंतः प्रार्थयन्ते के-

पर्युष्यात वविभो वनमालयेयं संस्पर्धिनी भगवती प्रतिपत्तिवच्छ्रीः यः स्रप्रणीतममुयाऽर्हणमाददन्नो भूयात्सदांघ्रि-
रश्रुभाशयधूमकेतुः १२ केतुस्त्रिविक्रमयुतस्त्रिपतस्तताको यस्तेभ्या भयकरोऽस्मरदेवचम्बोः स्वर्गाय साधुपुरवले वि-
तराय भूमन्यादः पुनातु भगवन् भजतामघनः १३ नस्योतगाव इव यस्य वशो भवंति ब्रह्मादयस्तनुभृतो मिथुरघमाणाः
कालस्य ते प्रकृतिपुरुषयोः परस्य शं नस्तनो तु चरणः पुरुषोत्तमस्य १४

तुरिति बलिबंधने त्रिभिर्विक्रमैर्युतः तत्र द्वितीयविक्रमे सत्यलो-
कंगतः तवपादः केतुः अत्युच्छ्रितो विजयध्वज इव तत्संपादयन्ति त्रिपतस्तताकः त्रिधापतंती त्रिषु लोकेषु वापतंती गंगापताका यस्य तथा अस्ररदेवचम्बोः
तत्सेनयो रभयो भेया भयकरः साधुषु स्मरेषु स्वर्गाय रवलेषु अस्मरेषु इतराय इतरस्मै अधोगमनाय य एवं केतुरूपस्तेपादः स भजतां नः अघं पुनातु शो-
धयतु अघादिति पाठे भजतां नः इति कर्मणि षष्ठ्यो अघाद्रजतोऽस्मान् पुनात्विति तथा च श्रुतिः चरणं पवित्रं विततं पुराणं येन पूतस्तरति दुष्कृतानि तेन पवि-
त्रेण शब्देन पूता अतिपाप्मानमरातिं तरेम लोकस्य द्वारमर्चिमत्यवित्रं ज्योतिष्मद्भाजमानं महस्वत् अमृतस्य धारा बहुधा दोहमानं चरणं नो-
लोके स्रधितां दधात्विति १३ ननु युद्धे देवास्मरादयः परस्परं जयन्ति जीयन्ते च किमहं तत्रेत्यत आहुः नसीति मिथुः मिथः अर्घमाणाः युद्धादिभिः पी-
ड्यमानाः ब्रह्मादयोऽपि यस्य तव वशो भवंति न तु जये पराजये वा स्वतंत्राः के इव नसि नासिकायामोताः नासिकामाविद्या बद्धाः गावो बलीवर्दा इव कुतः काल-
स्य कलयितुः प्रवर्तकस्य तदेव कुतः प्रकृतिपुरुषयोरपि परस्य तस्य ते पुरुषोत्तमस्य पादः नः शंतनोतु १४ ६३

प्रकृतिपुरुषाभ्यां परत्वमुपपादयतः कालत्वेन पुरुषोत्तमत्वमाहुः अस्येति अस्य जगतः उदयादीनां हेतुरसि कुतः अव्यक्तं प्रकृतिः जीवः पुरुषः महान् महत्तत्वं तेषां कालं नियन्तारं त्वामाहुः अक्षरात्परतः परः महतः परमव्यक्तमव्यक्तासुरुषः परः पुरुषान्न परं किंचित्साकाशासापरागतिरित्याद्याः श्रुतयः किंच अयं संवत्सरात्मकः यः कालस्त्रिणाभिः त्रीणि चानुर्मास्यानि नाभयो यस्य सोऽपित्वमेव अतस्त्वमुत्तमः पुरुष इति तथा चर्गातास्त यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तम इति १५ त्वमेव प्रकृत्यादिद्वारा जगत्स्रस्यादि हेतुरित्युक्तं तत्त्वेन प्रकारेण तदाहुः त्वत्त इति त्वत्तः पुरुषो वीर्यं शक्तिं समधिगम्य प्राप्य यया मायया सह महान्तं धत्ते कमिव अर्य विश्वस्य गर्भमिव सोऽयं महान् तयैव माययाऽनुगतः सन् आत्मनः सकाशादंडकोशं समर्ज्य त्वयानुगत इति पाठेऽपि यया मायया त्वया धिष्ठितः सन्निति १६ नन्वेवं भूतमीश्वरत्वं मम कुतोऽवगतं भवद्विस्तदाहुः तदि

अस्यासि हेतुरुदयास्थिति संयमानामव्यक्तजीवमहतामपि कालमाहुः सोऽयं त्रिणामिरस्विलापचये प्रवृत्तः कालो गभीरस्य उत्तमपुरुषस्त्वम् १५ त्वत्तः पुमान्नामधिगम्य ययाऽस्य वीर्यं धत्ते महान्तं भवगर्भममोयवीर्यः सोऽयं तयाऽनुगत आत्मन आंडकोशं हेमंसमर्ज्य बहिः शवरणैरुपेतम् १६ तत्तस्थुषश्च जगतश्च भवानधीशो यन्मायया त्वगुणविक्रययोपनीतान् अर्थान् जुषन् नपि ह पीकपतेन लिप्तोऽयेऽन्ये स्वतः परिहृतादपि विभ्यति स्म १७ स्मायावलोकलवदर्शितभावहारि भ्रूमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौंडैः पत्न्यस्तः षोडशसहस्रमनंगवाणैर्यस्येंद्रियं विमथितुं करणैर्न विभ्यः १८ विभ्यस्तवामृतकथोदवहास्त्रिलोक्याः पादावने जसरितः शमलानि हंतुम् आनुश्रवंश्चुतिभिरांघ्रिजमंगसंगैस्तीर्थद्वयं शचिपदस्त उपस्पृशंति १९

ति तत्तस्मात्तस्थुषः स्थावरस्य

जगतो जंगमस्य च भवानधीशः यद्यस्मान्मायया उत्थाउज्जृम्भिताया गुणविक्रिया इन्द्रियवृत्तिः तयोपनीतान् अर्थान् विषयान् जुषन् जुषमाणोऽपि हेह पीकपतेन लिप्तस्त्वम् ये त्वन्ये जीवा योगिनो वा स्वतः परिहृतादपि अविद्यमानान् त्वत्कादाविषयजोषणा हि भ्यति वासना मात्रेण बद्धं तदित्यर्थः १७ अलिप्तत्वमाहुः स्मार्येति स्मायावलोकः मंदस्मितविलसितोऽवलोकः तस्य लवः कलाक्षः तेन दर्शितो यो भावोऽभिप्रायः तेन मनोहारियत् भ्रूमंडलं तेन प्रहिता ये सौरतामंत्राः तेः शौंडैः प्रगल्भैः अनंगवाणैः कामस्यवाणैः समोहनैः करणैः कामकलादिभिः षोडशसहस्रं पत्न्यः यस्येंद्रियं मनः विमथितुं क्षोभयितुं न विभ्यः न समर्थाः स भवानलिप्त इति पूर्वेणान्वयः १८ तस्मात्तव अमृतरूपाया कथा तदेव उदउदकं वहंतीति तथा कीर्तिनद्यः तथा पादावने जसरितो गंगाद्याश्च त्रिलोक्याः शमलानि हंतुं विभ्यः केन प्रकारेण आनुश्रवं गुरोरुच्चारणं अनुश्रूयत इत्यनुश्रवो वेदः तत्र भवं कीर्तिरूपं तीर्थं श्रुतिभिः श्रवणेंद्रियैः अंघ्रिजं चांगसंगैः एवं शचिपदः स्वाश्रमधर्मस्थितास्तव तीर्थद्वयमुपस्पृशंति सेवंत इति १९ ५

विबुधैः सह २० २१ विक्षिप्ताविस्तारिता २२ उद्दामानि वृत्तानि विक्रमायेषु तानि कर्माणि २३ २४ २५ २६ २७ २८ वीर्यशौर्यसुक्तयाश्रिया २९ उद्दले
नलंघितमर्यादेन ३० वैकुण्ठ्यास्यन्तवभवनं यास्यामि ३१ ३२ ३३ ३४ प्रभासं यास्याम इति वदतोऽयमभिप्रायः एते देवांशाः स्वाधिकारानेवार्हेति न

वादरायणिरुवाच इत्यभिपूय विबुधैः शेषः शतधृतिर्हरिम् अभ्यभाषत गोविंदं प्रणम्यां वरमाश्रितः २० ब्रह्मोवाच
भूमेभारोवताराय पुराविज्ञापितः प्रभो त्वमस्माभिरशेषात्मंस्तत्तथैवोपपादितम् २१ धर्मश्च स्यापितः सत्सत्सत्यसंधे
षु वै त्वया कीर्तिश्च दिक्षु विक्षिता सर्वलोकमलापहा २२ अवतीर्य यदोर्वेशो विभ्रद्रूपमनुत्तमं कर्माण्युद्दामवृत्तानि हिता
यजगतो कृथाः २३ यानिते चरितानीशमनुष्याः साधवः कलौ शृण्वंतः कीर्तयंतश्च तरिष्यंत्यंजसा तमः २४ यदुवंशोऽवतीर्ण
स्य भवतः पुरुषोत्तम शरच्छतं त्वतीयाय पंचविंशधिकं प्रभो २५ नाधुना तेऽखिलाधारदेवकार्यावशेषितम् कुलं च विप्र
शापेन नष्टप्रायमभूदिदम् २६ ततः स्वधाम परमं विशस्वयदि मन्यसे सलोकं लोकपालान्नः पाहि वैकुण्ठकिंकरान् २७
श्रीभगवानुवाच अवधारितमेतन्मे यदा त्यविबुधेश्वर कृतं वः कार्यमखिलं भूमेभारोवतारितः २८ तदिदं यादवकुलं
वीर्यशौर्यश्रियोद्धतम् लोकं जिघृक्षद्दुर्द्धमैर्वेलयेव महार्णवः २९ यद्यसंहृत्य दृष्टानां यदूनां विपुलं कुलम् गंतास्म्यनेन लोको
यमुद्दलेन विनंदयति ३० इदानीं नाश आरब्धः कुलस्य द्विजशापजः यास्यामि भवनं ब्रह्मन्नेतदंततवानय ३१ श्रीशुक
उवाच इत्थक्तो लोकनाथेन स्वयं भूः प्रणिपत्य तम् सह देवगणैर्देवः स्वधाम समपद्यत ३२ अथ तस्यां महोत्पातान् द्वा
रवत्यां समुत्थितान् विलोक्य भगवानाहयदुर्दृष्टान्समागतान् ३३ श्रीभगवानुवाच एते वै स्रमहोत्पातास्त्युत्ति
ष्ठंतीह सर्वतः शापश्च नः कुलस्यासीद्वाह्येभ्यो दुरत्ययः ३४ नवस्तव्यमिहास्माभिर्जिजीविषुभिरार्यकाः प्रभासं स्रमह
त्पुण्यं यास्यामोऽद्यैव माचिरम् ३५ यत्र स्नात्वा दक्षशापाद्दूहीतो यक्ष्मणोऽदुराट् विमुक्तः किल्बिषात्सद्यो भोजेभ्यः कलोद-
यम् ३६ वयंच तस्मिन्नास्तुत्यतर्पयित्वा पितृन्सुरान् भोजयित्वा शिजो विप्रान्नानागुणवतां धृसा ३७

तु सद्यो मोक्षम् द्वारवत्यां मृतामुच्येरन् तस्मादभ्युदयफलं प्रभासं नेष्यामीति ३५ दक्षशापान् यक्ष्मणा दूहीतो दुराट् चंद्रो यत्र स्नात्वा स्नानमात्रं कृत्वा
किल्बिषात् तस्माद्गोगदुःखान् सद्यो विमुक्तः सन्भूयः कलाहृदि भोजे ३६ उशिजः कमनीयान् अंधसा अन्नेन ३७

उत्वेति यथासक्तैर्बोजमुत्तबहुफलंभवति तथादानं सत्यात्रे इति द्योतयति ३८ ३९ ४० ४१ लोकं मर्त्यलोकम् न प्रत्यहन् न प्रतिहतवान् ४२ ४३ ४४
शय्यादिषु त्वां भक्तानित्यं सेवितवन्तो वयं कथं त्यजेम ४५ त्यक्तुमशक्नुवन् प्रार्थयते न माया भयादित्याह त्वयेति चर्चिता अलंकृताः हि निश्चितं जयेम ४६
संन्यासिनो हि ब्रह्मचर्यादिक्लेशैः कथंचित्तरंति वयं त्वनायासेनैव तरिष्याम इत्याह वाताशना इति उर्ध्वमंथिनः उर्ध्वरेतसः ४७ तावकैर्भक्तैः सह त्वद्वार्त

तेषु दानानि पात्रेषु श्रद्धयोत्सामहांति वै वृजिनानि तरिष्यामो दानैर्नो भिरिवार्णवम् ३८ श्रीशुक उवाच एवं भगवता
दिष्टाया दवाः कुलनंदन गंतुं कृतधियस्तीर्थस्यंदनान्समयूयुजन् ३९ तन्निरीक्ष्योद्धवो राजंश्चुत्वा भगवतो दितम् दृष्ट्वा रि
ष्टानि घोरानि नित्यं कृष्णमनुव्रतः ४० विविक्त उपसंगम्य जगतामीश्वरेश्वरम् प्रणम्य शिरसा पादौ प्रांजलिस्तमभाषत ४१
उद्धव उवाच देवदेवेश योगेश पुण्यश्रवणकीर्तन संहृत्यैतत्कुलं नूनं लोकं संत्यक्षते भवान् विप्रशापं समर्थोऽपि
प्रत्यहन्नयदीश्वरः ४२ नाहंत वांघ्रिकमलं क्षणार्द्धमपि केशव त्यक्तुं समुत्सहे नाथ स्वधाम नय मामपि ४३ तव विक्रीडितं कृ
ष्णानृणां परममंगलम् कर्णपीयूषमास्वाद्यत्यजत्यन्यस्पृहां जनः ४४ शय्यासनादनस्थानस्नानक्रीडाशनादिषु कथं त्वां प्रि
यमात्मानं वयं भक्तास्त्यजेम हि ४५ त्वयोपमुक्तस्त्रगंधवासोऽलंकारचर्चिताः उच्छिष्टभोजिनो दासास्तव मायां जयेम हि ४६
वाताशनाय क्रवयः श्रमणा उर्ध्वमंथिनः ब्रह्मारत्यं धाम ते यांति शांताः संन्यासिनोऽमलाः ४७ वयं त्विह महायोगिन् भ्रमंतः क
र्मवर्त्मसु त्वद्वार्तया तरिष्यामस्तावकैर्दुस्तरंतमः ४८ स्मरंतः कीर्तयंतस्ते कृतानि गदितानि च गत्युत्थिते क्षणक्ष्वेलीयन्
लोकविडम्बनम् ४९ श्रीशुक उवाच एवं विज्ञापितो राजन् भगवान् देवकीरुतः एकांतिनं प्रियं भृत्यमुद्धवं समभा
षत ५० इति श्रीभागवते महा० एकादशस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीभगवानुवाच यदा त्वमं महाभाग तच्चि
कीर्षितमेव मे ब्रह्माभवो लोकपालाः स्वर्वासंभ्रं भिकांक्षिणः १ मयानिष्ठादितं ह्यत्र देवकार्यमशेषतः तदर्थमवतीर्णोऽहं
मंशेन ब्रह्मणाऽर्थितः २ कुलं वैशापनिर्दग्धं न क्ष्यत्यन्योऽन्यविग्रहात् समुद्रः सप्तमेत्येतां पुरीं च स्त्रावयिष्यति ३

या दुस्तरंतमः संसा

रम् ४८ क्ष्वेलीपरिहासः द्वंद्वैकत्वम् ४९ एकांतिनमित्यादि स्वाप्तिप्रायवचने हेतुः ५० इत्येकादशोटीकायां षष्ठोऽध्यायः ६ सप्तमे तूद्धवस्यात्मज्ञान
सित्येह हरिः स्वयम् अवधूतेति हासोक्तगुरुष्वष्टाववर्णयत् १ यदा त्वसंहृत्यैतत्कुलमिति स्वर्वासंभ्रं कुंठं प्रति १२ त्वंच सर्वत्यागे नात्मनिष्ठो भवेति वक्तु
माह कुलमिति त्रयेण ३ ५

तदेवायं नष्टमंगलो भविष्यति निराकृतः नितरा माक्रान्तः ४ नवस्तव्यमेव त्वया ५ ६ ननु गुणदोषाभ्यां विषमं लोके कुतः समरक्षितव्यमिति आह
यदिदमिति मनआदिभिर्गुण्यमाणं मनोमयत्वाच्चायेति विद्धि तदपि न स्थिरं किंतु नष्टव्यं विद्धि ७ मनोमयत्वे हेतुः पुंस इति अयुक्तस्य नित्यस्य मनसः
नानाऽर्थो भेदविषयो भ्रमः स भ्रम एव गुणदोषभाक् ननु वेदेनैव विधिनिषेधाभ्यां भेदस्य सत्यतोक्ता न भ्रमविज्ञप्तिगुणदोषबुद्धेः पुंसः कर्मविहितम्
अकर्मतत्त्वोपः विकर्मनिषिद्धमिति भेदः अविद्यावद्विषय एव वेद इत्यर्थः ८ कथमात्मनि परिच्छिन्ने विततं जगद्दक्षणीयं तत्राह आत्मानमिति म
यि ब्रह्मणितद्रूपेणोक्षस्व ९ नन्वेवं युक्तचित्तत्वेन कर्माकरणं देवादयो विघ्नान् करिष्यंति तत्राह ज्ञानेति ज्ञानं वेदनात्पर्यनिश्चयः विज्ञानं तदर्थान्तु

यत्तदेवायं मया त्वत्तो लोकोऽयं नष्टमंगलः भविष्यत्यचिरात्साधोकलिनापि निराकृतः ४ नवस्तव्यं त्वयैवेह मया त्वत्तो म-
हीतले जनोऽधर्मरुचिर्भद्रा भविष्यति कलौ युगे ५ त्वंतु सर्वपरित्यज्य स्नेहं स्वजनबंधुषु मय्यावेश्य मनः सम्यक् समद-
ग्विचरस्व गाम् ६ यदिदं मनसा वाचा चक्षुर्भ्यां श्रवणादिभिः नश्वरं गुण्यमाणं च विद्धि मायामनोमयम् ७ पुंसोऽयुक्त-
स्य नानाऽर्थो भ्रमः स गुणदोषभाक् कर्माकर्माविकर्मेति गुणदोषधियो भिदा ८ तस्माद्युक्तेंद्रियग्रामो युक्तचित्त इदं जग-
त् आत्मना दत्तस्व विततमात्मानं मय्यधीश्वरे ९ ज्ञानविज्ञानसंयुक्त आत्मभूतः शरीरिणाम् आत्मानुभवतुष्टात्मानां
तरायै विहन्त्यसे १० दोषबुद्ध्या भ्यातीतो निषेधान् निवर्तते गुणबुद्ध्या च विहितं न करोति यथाऽर्भकः ११ सर्वभूतसह-
च्छांतो ज्ञानविज्ञाननिश्चयः पश्यन्मदात्मकं विश्वं न विपद्ये तवैपुनः १२ श्रीशुक उवाच इत्यादिष्टो भगव-
ता महाभाग वतोनृप उद्धवः प्रणिपत्या हतत्त्वजिज्ञासरच्युतम् १३

भवताभ्यां सम्यग्युक्तः तत आत्मानुभवेनैव तुष्टचित्तः अ-
तः शरीरिणां देवादीनामात्मभूतः अंतरायैर्न प्रतिहन्त्यसे अयं भावः यावदनुभवं यथाश्रमं कर्माणि कुर्यादेव तदनंतरं सर्वेषामात्मभूतत्वान्नकोऽ-
पि विघ्नानाचरति तथा च श्रुतिः तस्य हनदेवाश्च नाभूत्या ईशिरे आत्मा ह्येषां स भवतीति १० न चोत्पन्नज्ञानस्यापि यथेष्टाचरणप्रसंग इत्याह दोष-
बुद्ध्येति गुणदोषबुद्ध्यातीतोऽपि प्राक्तनसंस्कारात् निषेधान् निवर्तते एव किंतु न दोषबुद्ध्या विहितं च प्रायशः करोति न गुणबुद्ध्या यथाऽर्भकः संक-
ल्पविकल्परहितः किंचित्करोति कुतश्चिन्निवर्तते तद्वत् ११ एवंभूतस्य न पुनः संसार इत्याह सर्वभूतेति न विपद्ये तन पुनः संसरेत् १२ १३

त्वंतु सर्वपरित्यज्येत्याद्युपदेशमात्मनो योग्यं न्वानः पृच्छति योगेशोति योगफलदायिन् योगविदां न्यासो नामातिगोप्यो निक्षेपविशेषः यद्वा योगो विन्यस्यते क्रियते यस्मिन् योगात्मन् योगे आत्मा प्रकटो भवति यस्य योगस्वरूपोति वा योगस्य संभवो यस्मात् चतुर्भिरेतैः संबोधनैः स्वमहिम्ना केवलं तयोपदिष्टं न तु मदधिकारं पर्यालोच्येति द्योतितं तदाह निःश्रेयसायेति न चारोग्याद्यर्थं सर्वस्वदानादिव दर्थत्वात् किंतु संन्यासलक्षणाः अप्रत्यापत्तिरूपः १४ १५ यं प्रति त्यागाद्युपदिष्टं सोऽहं मूढमतिः कुतः ममेति अहमिति च सानुबन्धे पुत्रादिसहिते तन्मायया विरचिते आत्मनि देहे विगाढो निमग्नः अतः तत्तु भवतानि गदितं यथाहं मंजसा संसाधयामि तथाभूत्यं मामनुशाधिशनैः शिक्षय १६ मया संक्षेपत उक्तं विस्तरतस्त्वन्यान् पृच्छेति चेदत आह सत्यस्येति स्वदृशः स्वप्रकाशस्य सत्यस्यात्मनः आत्मनो मां प्रति वक्तारं ते त्वत्तः अन्यं नानुचक्षे न पश्यामि स्वदृशः स्वतः सिद्धज्ञानात् त्वत्तोऽन्यमिति वा कुत इत्यतः

उद्धव उवाच योगेश योगविन्यासयोगात्मन्योगसंभव निःश्रेयसाय मे प्रोक्तः स्त्यागः संन्यासलक्षणाः १४ त्यागोऽयं दुष्करो भूमन् कामानां विषयात्मभिः सत्तरां त्वयि सर्वात्मन् भक्तैरिति मे मतिः १५ सोऽहं ममाहमिति मूढमतिर्विगाढस्त्वन्मायया विरचितात्मनिसानुबन्धे तत्त्वं जसानि गदितं भवता यथाहं संसाधयामि भगवन् अनुशाधिभूत्यम् १६ सत्यस्य ते स्वदृश आत्मन आत्मनोऽन्यं वक्तारमीश विबुधे घृणि नानुचक्षे सर्वे विमोहितधियस्तव मायये मे ब्रह्माधियस्तनुभूतो बहिरर्थभावाः १७ तस्माद्भवंत मनवद्यमनंतपारं सर्वज्ञमीश्वरमकुंठविकुंठधिष्यम् निर्विण्णधीरहमुहर्जिना भित्तो नारायणं नरसरवंशरणं प्रपद्ये १८ श्रीभगवानुवाच प्रायेण मनुजालोके लोकतत्त्वविचक्षणाः समुद्धरंति ह्यात्मानमात्मनैवाश्रया शयात् १९ आत्मनो गुरुरात्मैव पुरुषस्य विशेषतः यत्प्रत्यक्षानुमानाभ्यां श्रेयोऽसावनुविदते २०

आह सर्वदिति बहिरर्थभावाः विषयेष्व

र्थकुद्वयः १७ केचिद्दुःशीला भवंति केचित्सेविताः फलकाले विनश्यंति केचिदज्ञाः केचिद्रक्षणोत्समर्थाः केचित्तु स्थानाद्भृष्टाः तद्वा त्वत्त्वर्थमनवद्यमित्यादीनि पंचविशेषणानि न अंतःकालतः पारंदेशतश्च यस्य तम् कालादिभिरकुंठो विकुंठलोको धिष्यंस्थानं यस्य तं उद्देभगवन् हस्फुटम् निर्वदेहेतुः हजिनेः दुःखैरमृतसः हकारगौरवाय शकारोयुक्तद्रवपठनीयः नन्वनवद्यत्वादीनि कुतो ममतदाह नारायणमिति अनुकंपितामाह नरसत्त्वं नरो जीवः नयते निक्षिप्यते दुःखैरिति नरो जीवः तस्य सरत्वाय भवंतं शरणं प्रपद्ये १८ तदेवमसंभावना विपरीतभावनाभ्यामुपदिष्टं तत्त्वमनवगाहमानं प्रति न चि वृत्तये गुरुपदेशं विनापि स्नान्वयव्यतिरेकाभ्यामेव तत्त्वप्रतिपत्तिर्भवतीति दर्शयितुमाह प्रायेणेति लोकतत्त्वस्य विचक्षणाः परीक्षकाः अश्रभाशयात् निषयवासनातः १९ त

दुपपादयति आत्मनः पश्वादिशरीरेऽप्यात्मैव हिताहितज्ञाने गुरुः २०

तत्रप्रत्यक्षं दर्शयति पुरुषत्वे चेति तथा च श्रुतिः पुरुषत्वे चाविस्तरामात्मासिद्धिप्रज्ञानेन संपन्नतमो निज्ञातं वदति विज्ञातं पश्यति वेदश्च स्तनं वेदलोका
लोको मर्त्येनामृतमीप्सत्येवं संपन्नोऽथेतेरेषां पशूनामशनाविपासे एवाभि विज्ञानमिति २१ अतः पुरुषं स्तौति एक इति २२ अनुमानमाह अत्रेति अ
त्र पौरुष्यां पुरियुक्ताः अप्रमत्ताः अग्राह्यां ग्राह्येभ्योऽहंकारादिभ्यो व्यतिरिक्तं मामद्वाराक्षान्मृगयन्ति मार्गणे प्रकारद्वयमाह गृह्यमाणैर्बुल्यादिभिर्गु
णैर्हेतुभिः जडानां प्रकाशः स्वप्रकाशमेकं विना न घटत इति अनुपपत्तिमुखेन लक्षकैः तथा तैरेव लिङ्गे व्याप्तिगुणेनानुमानतः ईश्वरं प्रवर्तकं मृगयन्ते बु
ल्यादिकरणानि कर्तृप्रयोज्यानि करणत्वाद्वास्यादिवदिति तदुक्तम् भगवान्सर्वभूतेषु लक्षितः स्वात्मना हरिः दृश्यैर्बुल्यादिभिर्द्रष्टालक्षणे रनुमापकै

पुरुषत्वे च मां धीराः सांख्ययोगविशारदाः आविस्तरां प्रपश्यन्ति सर्वशक्त्युपहं हितम् २१ एकद्वित्रिचतुष्पादो बहुपाद
स्तथाऽपदः बद्धाः संति पुरःसृष्टास्तासां मे पौरुषाप्रिया २२ अत्र मां मार्गयन्त्यद्वायुक्ता हेतुभिरीश्वरम् गृह्यमाणैर्गुणैर्लि
गैरग्राह्यमनुमानतः २३ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् अवधूतस्य संवादं यदोरमित तेजसः २४ अवधूतो द्विजं कं
चिच्चरंतमकुतोभयम् कविं निरीक्ष्य तरुणं यदुःपप्रच्छ धर्मवित् २५ यदुरुवाच कुतोर्बुद्धिरियं ब्रह्मन् न कर्तुः स
विशारदा यामासाद्य भवान् लोकं विद्वांश्चरति बालवत् २६ प्रायो धर्मार्थकामेषु विविक्तायां च मानवाः हेतुनैव समीहन्ते आ
युषो यशसः श्रियाः २७ त्वं तु कल्पः कविर्दक्षः स भगोऽमृतभाषणः न कर्तानेह से किंचिज्जडो न्यत्तपिशान् च वत् २८ जनेषु
दृष्टमानेषु कामलोभदवाग्निना न तप्यसेऽग्निना मुक्तो गंगाऽभस्य इव द्विपः २९ त्वं हि नः पृच्छतां ब्रह्मन् आत्मन्या नंदकार
णम् ब्रूही स्पृशं विहीनस्य भवतः केवलात्मनः ३० श्रीभगवानुवाच यदुनैवं महाभागो ब्रह्मण्येन स मे धरा
एष्टः स भाजितः प्राह प्रथया वनतं नृपम् ३१

रिति न चैतावता अनुमानिक आत्मा इति संतव्यम् देहादिव्यतिरिक्तत्वं पदार्थशब्दमात्रस्ये
वानुमानेन विवक्षितत्वात् २३ भूयोऽन्वयव्यतिरेकाभ्यां असंभावनादि निवृत्तानिति हासमाह अत्रापीति २४ २५ सविशारदा अतिनिपुणा सर्वलो
कविलक्षणा २६ सर्वलोकवैलक्षण्यमेवाह प्राय इति धर्मादिषु विविक्तायामात्मविचारे च मानवाः समीहन्ते प्रवर्तन्ते तत्रापि आयुरादेर्हेतुना कामनयैव २७
त्वं तु न कस्यचित्कर्मणः कर्ता भवति न किंचिदीह से इच्छसि न च शक्त्या अज्ञानेन वा अनैपुण्येन वा विस्मृतत्वेन वा अवागमितया औदासिन्यं घटन एव ने
त्याह कल्प इत्यादिना २८ महानानंदश्च तव कुत इति पृच्छति जनेष्विति २९ स्पर्शविहीनस्य विषयभोगरहितस्य अत्र हेतुः केवलात्मनः कलत्रादिभूतस्य

बुद्ध्यैवोपाश्रिताः स्वीकृताः नतूपदेशेन अटामिपर्यटामि ३२ गुरुनाहृथिवीति ३३ शोभनंरूपम् कीदृश्यकरोतीतिरूपेशकृत् ३४ मेमयाश्रिताः न
दाह एतेषांवृत्तिभिः आत्मनःशिक्षाःशिक्षणीयानर्थान् हेयोपादेयादीन् अन्वशिक्षम् अनुशिक्षितवानस्मि ३५ नाहुषोययातिः ३६ क्षितेःक्षमांशि
क्षतवानित्याह भूतैरिति आक्रम्यमाणः पीड्यमानः तद्विद्वान् भूतानांदैववशवर्तित्वंविद्वान् व्रतंनियमम् ३७ पर्वतरूपावृक्षरूपाचयावृथिवी
तस्याःशिक्षितमाह शश्वदिति सर्वदापरार्थाः परोपकारार्थाः सर्वाइहायस्यसः परार्थेएवएकांततः संभवोयस्यसः भूभूतःपर्वतात् तस्याहिवृक्षत्
णनिर्झरप्रसवक्रियाः परार्थेएवयथातद्वत् तथानगशिष्यः वृक्षशिष्यः सन् परात्मतांपराधीनात्मताम् वृक्षोयथापरैरचरवंडोत्पाद्यवानयनमप्यनुम
न्यतेतद्वत् ३८ वायुरपिद्विविधः प्राणोवाह्यश्च तत्रप्राणस्यगुरुत्वमाह प्राणवृत्त्येति प्राणोत्पादहारदिमात्रेणप्रवर्तते रूपरसादीनिंद्रियविषयांस्तुनापेक्ष

ब्राह्मणउवाच संतिमेगुरवोराजन्बहवोबुद्ध्युपाश्रिताः यतोबुद्धिसुपादायमुक्तोदामीहतान्शृणु ३२ पृथिवीवायु
राकाशमापोऽग्निश्चंद्रमारविः कपोतोऽजगरःसिंधुःपतंगोमधुकृद्भजः ३३ मधुहाहरिणोमीनःपिंगलाकुररोऽर्भकः कुमारीश
रहृत्सर्पऊर्णनाभिःसूपेशकृत् ३४ एतेमेगुरवोराजन्चतुर्विंशतिराश्रिताः शिक्षावृत्तिभिरेतेषामन्वशिक्षमिहात्मनः ३५
यतोयदनुशिक्षामियथावानाहुपात्मज तत्तथापुरुषव्याघ्रनिबोधकथयामिते ३६ भूतैराक्रम्यमाणोऽपिधीरोदैववशानु
गैः तद्विद्वान्चलेन्मार्गादन्वशिक्षंक्षितेर्व्रतम् ३७ प्राणवृत्त्येवसंतुष्येन्मुनिर्नैर्बुद्ध्याप्रियैः ज्ञानंयथाननश्येतनावकीर्येत
वाङ्मनः ३९ विषयेषाविशन्योगीनानाधर्मेषुसर्वतः गुणदोषव्यपेतात्मानविषज्जेतवायुवत् ४० पार्थिवेधिहृदेहेषुप्रविष्ट
स्तद्गुणाश्रयः गुणैर्नयुज्यतेयोगीगंधैर्वायुरिवात्मदृक् ४१ अंतर्हितश्चस्थिरजंगमेषुब्रह्मात्मभावेनसमन्वयेन व्यास्याव्यवच्छे
दमसंगमात्मनोमुनिर्नभस्त्वंविततस्यभावयेत् ४२

ते तथासुनिरपिभवेदित्यर्थः प्राणवृत्तेरकरणे मनोवैकल्येनज्ञाननाशः स्यात् अतोदेहनि
र्वाहकर्मव्यः गुणलिप्सायांतुवाक्मनश्चविक्षिप्येत अतोनाधिकंलिप्सेदित्याह ज्ञानमिति ज्ञानंयथाननश्येतमनोवाग्यथानावकीर्येत नविक्षिप्येत ३९
विषयान्सेवमानोऽपितेष्वनासक्तिंवाह्याद्वायोःशिक्षेदित्याह विषयेधिति नानाधर्मेषुशीतोष्णादिधर्मकेषुनहिवायुर्वनेदहनेवासज्जतेतद्वत् ४० यथा
वायुर्गंधादिधर्मयोगेनप्रतीयमानोऽपिवस्तुतो नतद्योगीएवंदेहादिधर्मयोगेनाहंप्रत्ययेनप्रतीयमानोऽप्यात्मानतद्धर्मवानितिसंभावितमितिवायो
रेवशिक्षितमित्याह पार्थिवेधिति ४१ आकाशाच्छिद्वितंसंभावनाद्वयमाह अंतर्हितश्चेतिद्वयेन अंतर्हितश्चदेहांतर्गतोऽपिसुनिरात्मनोदेहाद्यसं
गमतएवाव्यवच्छेदंभावयेत्कुतः स्थिरजंगमेषुसमन्वयेनयाव्याप्तिस्तथाकिंमणिषुसूत्रस्येवव्याप्तिःनविततस्यसर्वगतस्यतत्कुतःब्रह्मात्मभावेनब्रह्म

स्वरूपभावनया तत्त्वमसीति श्रुतेः नन्वेतत्सर्वकयंसंभवति तत्राह नभस्त्वं तत्तुल्यत्वं संभावयेत् यथानभसः सर्वगतस्य नयदादिभिः संगः परिच्छेदो वा
 एवमात्मनोऽपि संभवतीति ४२ किंच कूटस्थस्यात्मनो नागमापायि देहादिसंबन्ध इत्याह तेजो वन्नमयैः तेजश्च आपश्च अन्नं रथि वीच तन्मयैः काल
 सृष्टैर्गुणैः देहादिभिः पुमान् न स्पृश्यत इति नभो वत्संभतीति ४३ स्वच्छत्वादिभिर्गुणैः उदकं जगत्पुनतीति तदुणामया शिक्षिता इत्याह स्वच्छः निर्मलः
 प्रकृतिः स्वभावतः स्निग्धः जनेषु नुरागवान् माधुर्यो मधुरा न्नापी तीर्थभूः तीर्थस्थानम् अपां मित्रमुदकतुल्यः अद्यादिति पाठे सरवायं पापात्पुनतीति
 स्वच्छत्वादिगुणैरर्थादुदकसादृश्यं ज्ञातव्यम् ४४ अग्नेः शिक्षितमाह तेजस्वीति ज्ञानातिशयात् विशेषनस्तपसा दीप्तः दुर्धर्षः अक्षोभ्यः सचासाबुद्धभा
 जनश्च अपरिग्रहः युक्तात्मा मुनिः ४५ अग्नेरेव शिक्षांतरमाह क्वचिदिति यथाऽग्निः परेच्छयैव हविर्गृण्णाति तथा मुनिरित्याह दातृणामिति प्रागुत्तराश
 भंभूतं भविष्यच्च पापम् ४६ आत्मनो देहोपाधिकमेवोच्चनीचत्वादि न स्वाभाविकमित्यप्यग्निदृष्टान्तेन संभावितमित्याह स्वमाययेति स्वमा

तेजोऽवन्नमयैर्भाविर्मैयाद्यैर्वायुनोरितैः न स्पृश्यते न भस्महृत्कालसृष्टैर्गुणैः पुमान् ४३ स्वच्छः प्रकृतिः स्निग्धो माधुर्य
 स्तीर्थभूर्नुणाम् मुनिः पुनात्यपां मित्रमीक्षोपस्पर्शकीर्तनैः ४४ तेजस्वी तपसा दीप्तो दुर्धर्षो दूरभाजनः सर्वभक्षोऽ
 पियुक्तात्मानादत्ते मलमग्निवत् ४५ क्वचिच्छन्नः क्वचित्स्पृष्टोपास्यः श्रेय इच्छताम् भुङ्क्ते सर्वत्र दातृणां दहन्त्यागु
 त्तराशभम् ४६ स्वमायया सृष्टमिदं सदसल्लक्षणां विभक्तः प्रविष्ट इत्येतत्तत्त्वरूपोऽग्निरिवैधसि ४७ विसर्गाद्याः
 श्मशानां ताभावाद्देहस्य नात्मनः कलानामिव चंद्रस्य कालेनाव्यक्तवर्त्मना ४८

यथा स्वाविद्यया सृष्टं सदसल्लक्षणं देवतिर्यगादिरूपं विप्र

श्च दारिरूपं वा ४७ आत्मनो जन्मादिषड्विकाराभावश्चंद्रदृष्टान्तेन संभावित इत्याह विसर्गाद्यादिति विसर्गो जन्म श्मशानं नाशः तत्रेयं ज्योतिः शास्त्रप्र
 क्रिया आप्यमंडलं चंद्रः तेजो मयमंडलमादित्यः तयोरेकनक्षत्रावस्थाने चंद्रो न दृश्यते चक्षुष आदित्यमंडले न समदेशस्थितेन व्यवधानात् सा अ
 मावास्या अथ षष्टिघटिकाभिः चंद्रो नक्षत्रांतरंगच्छति आदित्यस्तु त्रयोदशभिर्होरात्रैः अतः प्रतिपदमारभ्य विषमस्थितस्य आदित्यमंडलस्य
 पंचदशः पंचदशो भाग आप्यमंडले प्रतिविंबतो दृश्यते सा कलेत्युच्यते एवं पंचदशोऽद्विचोदशभिर्नक्षत्रैरंतरमिति राशिचक्रस्य सप्तविंशतिनक्ष
 त्रात्मकस्य मध्ये संमुखौ चंद्रादित्यौ तिष्ठतः तदा संपूर्णं प्रतिविंबं भूलायां लंछितं दृश्यते सा पौर्णिमा तस्याममावास्यां प्रतिविंबेन सह षोडशकलश्चंद्रः उपचर्यते त
 तः पुनः प्रतिपदमारभ्य मंडलयोर्विषमीभावात् कला द्वा सः तत्र यथा कलानामेवोत्पत्त्यादयो नाप्यमंडलस्य तथात्मनोऽपीत्याह कलानामिवेति ४८

सिंहवल्गुकननाग्रदृष्टान्तवद्दृष्टान्तमिदं कालनात आचवद्गोयस्यतन आत्मनः सबाधनाभूतानादहानामित्य
 र्थः अर्चिषांज्वालानाम् ४९ आदित्याच्छिक्षितमाह दृष्टेन गुणैरिन्द्रियैर्गुणानुविषयानुपादत्ते यथाकालमर्थिन्यागते सति विमुंचति च न तेषु युज्यते लब्ध
 मिति दत्तमिति वा अभिनिवेशं न करोति गोभिः रश्मिभिः गाः जलानि गोपतिः सूर्यो यथा ५० स्वतोभेदश्च न्यस्याप्यात्मनोभेदप्रतीतिरुपाधिवशादित्यादित्य
 दृष्टान्तेनैव संभावितमित्याह बुद्ध्यत इति स्वेस्वरूपे वस्थित आत्माभेदेन न बुद्ध्यते अभिव्यनक्तीति व्यक्तिः उपाधिः व्यक्तिस्थः उपाधौ प्रतिविंबितस्त
 तद्गत इव उपाधिप्रविष्ट इव भेदेन स्थूलमतिमिर्लक्ष्यते अर्कवदित्यन्वयः ५१ कपोताच्छिक्षितमाह नातिस्नेह इति स्नेहः प्रीतिः प्रसंग उपलालनाद्या

कालेन द्योयवेगेन भूतानां प्रभवाप्ययौ नित्यावपि न दृश्येते आत्मनो गौर्यथा अर्चिषाम् ४९ गुणैर्गुणानुपादत्ते यथा का
 लं विमुंचति न तेषु युज्यते योगी गोभिर्गा इव गोपतिः ५० बुद्ध्यते स्वेन भेदेन व्यक्तिस्य इव तद्गतः लक्ष्यते स्थूलमतिमिरात्मा
 चावस्थितोऽर्कवत् ५१ नातिस्नेहः प्रसंगो वा कर्तव्यः क्वापि केनचित् कुर्वन् विंदेत संतापं कपोत इव दीनधीः ५२ कपोतः कश्च ना
 रण्ये दृष्टनीडो वनस्पतौ कपोत्याभार्य या सार्द्धमुवास कतिचित्समाः ५३ कपोतौ स्नेहगुणित हृदयो गृह्य धर्मिणो दृष्टिं दृ
 ष्यांगमंगेन बुद्धिं बुद्ध्या बबन्धतुः ५४ शय्यासनादनस्थानवार्त्ताक्रीडाशनादिकम् मिथुनीभूय विस्त्रब्धौ चेतुर्वनराजि
 षु ५५ यं यं वाञ्छितसाराजंस्तर्पयंत्यनुकंपिता तंतं समनयत्कामं कृच्छ्रेणाप्यजितेन्द्रियः ५६ कपोती प्रथमं गर्भं गृह्णाती
 काल आगते अंडानि स्रष्टुवंती डेस्वपत्युः सन्निधौ सती ५७ तेषु काले व्यजायंतर रचिता वयवाहरेः शक्तिभिर्दुर्विभाव्या
 भिः कोमलांगतनूरुहाः ५८ प्रजाः पुपुषतुः प्रीतौ दंपती पुत्रवत्सलौ शृण्वंतौ कूजितं तासां निहंतौ कलभाषितैः ५९ तासां पत
 त्रैः स्रस्पर्शैः कूजितैर्मुग्धचेष्टितैः प्रत्युद्गमैरदीनानां पितरौ मुदमापतुः ६० स्नेहानुबद्धा हृदया वन्योऽन्यं विष्णुमायया विमोहि
 तौ दीनधियो शिशून् पुपुषतुः प्रजाः ६१

सक्तिः ५२ दृष्टान्तं प्रपंचयति कपोतः कश्चनेति ५३ उभयोर्मिथः स्नेहप्रसंगौ दर्शयति कपोताविति त्रये
 ण स्नेहेन गुणितं बद्धं हृदयं ययोस्तौ ५४ विस्त्रब्धौ निःशंकौ ५५ सा कपोती तर्पयंती सहासवीक्षिता लापादिभिः प्रीणयंती अतएव तेनानुकंपिता सती
 यं यं वाञ्छितं तंतं कामं समनयत् संपादयामास राजन्नितिलं यथेति सूचितम् ५६ ५७ तेषु जलभरिते घण्डेषु हरेः स्वभावकर्मादिशक्तिभिः रचिता वय
 वाः पक्षिणः कोमलान्यंगानितनूरुहाश्च येषां ते ५८ ५९ पतत्रैः पक्षैः अदीनानां दृष्टानाम् ६० शिशून् बालान् प्रजाः पुत्रान् ६१ ५२ ५३

६२ स्वालयांतिकेचरतः क्रीडतः तान् कपोतपुत्रान् आतस्य प्रसार्य ६३ उत्सृज्य कृत्वा देवतस्योषणार्थं गतो संतो पोषणं भक्ष्यम् ६४ ६५ शिञ्चा जा-
लेन ६६ आत्मानुरूपं भार्या विललाप ३१ शोच ६७ विलापमाह वयेण अहो इति अतृप्तस्य दृष्टकरवे अकृतार्थस्य अदृष्टमसंगादितवतः ६८ ६९
७० तानाहतान्यश्यन्नपि शिक्षजालेषु ७१ ७२ दाह्यंतिके योजयति एवमिति ७३ गृहासक्तिस्तिरश्चामप्यनर्थहेतुः मनुष्यस्य त्वनिनिन्दितेत्याह
यः प्राप्येति ७४ इत्येकादशोटीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमेऽजगरादिभ्यो नवभ्यः शिदितं हारः अवधूतगिरा प्राह चिवंका योद्धवं मतिः १

एकदा जग्मतुस्तासामन्नार्थौ तौ कुटुंबिनौ परितः कानने तस्मिन्नर्थिनौ चेरतुश्चिरम् ६२ दृष्ट्वा तालुब्धकः कश्चिदह-
च्छातो वने चरः जगृहे जालमातस्य चरतः स्वालयांतिके ६३ कपोतश्च कपोती च प्रजापोषे स दोत्सृज्य कौ गतो पोषणमादा-
यस्व नीडमुपजग्मतुः ६४ कपोती स्वात्मजान् बीक्ष्य बालकान् जालसंवृतान् तानभ्यधावत्क्रोशन्ती क्रोशतो भृशदुःखिता
६५ सा सकृत् स्नेहगुणिता दीनचित्ताऽजमायया स्वयंचावस्यत शिञ्चावद्वा न्यश्यत्यपस्मृतिः ६६ कपोतश्चात्मजान् बद्धा-
नात्मनोऽप्यधिकांशमियात् भार्या चात्मसमादीनो विललापातिदुःखितः ६७ अहो मे पश्यता पायमत्यपुण्यस्य दुर्मतेः
अतृप्तस्या कृतार्थस्य गृहस्येवर्गिको हतः ६८ अतु रूपान्नुकूलाचयस्य मे पतिदेवता शून्यं गृहे मां संत्यज्य पुत्रैः स्वर्थाति सा-
धुभिः ६९ सोऽहं शून्ये गृहे दीनो मृतदारो मृतप्रजः जिजीविषे किमर्थं वा विधुरो दुःखजीवितः ७० तांस्तथैवावृतान् शिग्भि-
र्घृत्युग्रस्तान् विचेष्टतः स्वयंचरुपणः शिक्षपश्यन्नप्यबुधोऽपतत् ७१ तं लब्ध्वा लुब्धकः क्रूरः कपोतं गृहमेधिनम् कपोत-
कान् कपोती च सिद्धार्थः प्रययौ गृहम् ७२ एवं कुटुंबं शांतात्मा हं द्वारामः पतन्निवत् पुष्पां कुटुंबं रूपणः सानुवंधोऽवसीदति
७३ यः प्राप्यमानुषं लोकं मुक्तिद्वारमपाहतम् गृहं पुरवगवत्सक्तस्तमासुहृन्नुत विदुः ७४ इति श्रीभागवते महापुराणे
एकादशस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ७ ब्राह्मण उवाच स्रवमैन्द्रियकं राजन्स्वर्गे नरक एव च देहिनां यद्यथा दुःखं तस्मा-
न्नेच्छेत्तदुधः १ ग्रासं स्रमृष्टं विरसं महान्तं स्तोके मेव वा यदृच्छेयैवापतितं ग्रसं दाजगरोऽक्रियः २

भारव्य कर्मभोगस्याव-

श्यं भावित्वा तदर्थोद्यमैर्नायुर्व्ययो हथा कर्तव्य इत्यजगराच्छिदितमित्याह स्रवमित्यादिना यदैन्द्रियकं स्रवं तत्स्वर्गे नरके च भवत्येव यथा दुःखं
तस्मादुधः तन्नेच्छेत् १ शरीरनिर्वाहमात्रं तु यथा लब्धेन कर्तव्यमित्याह ग्रासमिति आजगरा अजगरवृत्तिः अक्रिय उदासीनः २

यदानापतितितदाकिंकर्तव्यतत्राह शयीतेति अनुपक्रमः निरुद्यमः दिष्टशुक्लदैवमेवप्रापकमिति धैर्यवान् ३ ननुसमर्थोऽपिशयीतेवकिम् ओमित्या
ह ओजइति ओजः इंद्रियबलंसहोमनोबलंबलंशारीरमेव तद्युक्तमपि देहमकर्मकमेवविभ्रतशयानएवमवेत् वीतनीद्रः स्वार्थेदत्तदृष्टिश्चमवेत् नपु
नरीहेत इंद्रियवानपीतिदर्शनादिव्यापारमपिनिवारयति ४ समुद्राच्छिक्षितमाह मुनिरिति बहिः प्रसन्नश्चासौअंतर्गंभीरश्चदुर्विगाद्यः एवंभूत
इतिपरिकलयितुमशक्यः अलक्ष्याभिप्रायत्वात् दुरत्ययः अनतिक्रमणीयः तेजस्वितात् अनंतपारः कालतोदेशतश्चापरिच्छेद्यः स्वरूपावि
र्भावात् अक्षोभ्यः अविकार्यः रागाद्यभावात्स्तिमितोदः निश्चलोदकोऽर्णवोयथातद्देतेर्गुणैर्भवेदित्यर्थः ५ किंच वर्षाससरिद्रिः समृद्धोऽपिसागरो
यथानोत्सर्पेत ग्रीष्मेतद्विहीनोऽपिनश्व्येत तथासमृद्धकामस्तद्विहीनोवानहृष्येत् नशोचोदित्यर्थः अत्रहेतुः नारायणपरः ननुविषयपरइति ६

शयीताहानिभूरीणिनिराहारोऽनुपक्रमः यदितोपनमेद्भासोमहाहिरिवदिष्टशुक् ३ अजःसहोबलयुतंविभ्रद्देहमकर्म
कम् शयानोवीतनिद्रश्चनेहेतेंद्रियवानपि ४ मुनिः प्रसन्नगंभीरोदुर्विगाद्योदुरत्ययः अनंतपारोद्यक्षोभ्यस्तिमितो-
दइवार्णवः ५ समृद्धकामोहीनोवाननारायणपरोमुनिः नोत्सर्पेतनश्व्येतसरिद्रिरिवसागरः ६ दृष्ट्वास्त्रियंदेवमायांत
द्रावैरजितेंद्रियः प्रलोभितः पतत्यंधेतमस्यग्नौपतंगवत् ७ योषिद्विरण्यांभरणांबरादिद्रव्येषुमायारचितेषुमूढः प्र
लोभितात्माद्युपभोगबुल्यापतंगवन्नश्यतिनष्टदृष्टिः ८ स्तोकंस्तोकंश्रुसेद्भासंदेहोवर्तेतयावता गृहानहिंसन्नातिष्ठे
हृत्तिमाधुकरोमुनिः ९ अणुभ्यश्चमहद्भ्यश्चशास्त्रेभ्यःकुशलानरः सर्वतःसारमादद्यात्पुण्येभ्यइवषट्पदः १०

रूपगंधस्पर्शशब्दरसैः पंचभिर्विषयैर्मोहिताः पतंगमधुकरगजहरिणमीनाहताः अतस्तेष्वनासक्तौपंचैतेगुरवः तदुक्तम् पतंगमातंगकुरंग-
भृंगमीनाहताः पंचभिरेवपंच एकः प्रमादीसकथंनहन्यतेयः सेवतेपंचभिरेवपंचेति तत्ररूपविलासमोहितोनश्यतीतिपतंगाच्छिक्षितमाह दृष्ट्वा
ति तस्याभावैः प्रलोभितः ७ स्त्रियपुपलक्षणीकृत्यैतत्पंचयति योषिदिति ८ मधुकराच्छिक्षितमाह स्तोकमिति गृहान्गृहस्थान् अहिंसा
न्नपीडयन् अयंभावः यथामधुकरोविशिष्टगंधलोभेनैकस्मिन्नेवपद्मेवसन्नस्तमयसमयेमुबुलितेतस्मिन्बल्यते एवंमुनिरपिगुणलोभेनैक
मेवगृहमाश्रितस्तन्मोहेनबध्यतइति ९ किंच अणुभ्यश्चेति १०

द्विविधो मधुकृत् मधुकृतंति पुष्पादाच्छिद्यगृण्हातीति मधुकृद्भ्रमरः मधुकरोति आहारत्वेन स्वरूपेण चेति मधुमक्षिका च तत्र प्रथमाच्छिदितसु
कंद्वितीयाच्छिदितमाह सायमिदं भोक्ष्यामि श्वदं भोक्ष्यामीति भिक्षितमन्नादिनसंगृण्हीत किंतु पाणिपात्रं रत्नमात्रग्राही यदा उदरमेवामत्रं
पात्रं यस्य सः एकभिक्षायां तदुदरमात्रग्राही भवेत् संग्रहीतुमक्षिके वनपावति न जीवतीत्यर्थः ११ एतद्विद्वणोति पुनः सायंतनमिति १२ स्पर्शो स
क्तिर्नाशहेतुरिति गजाच्छिदितमित्याह यदा व्योतिपादेनापि दारवीं दारुमयीमपि गजो हि करिणीं प्रदर्शयति निरवातपि हितगते निपात्य बध्यते १३ किंच
नाधिगच्छेदिति नोपगच्छेत् १४ त्यागभोगविहीनो धनसंचयः परगामीत्यत्र मधुहागुरित्याह न देयमिति तदन्यो बलवान् भुंक्ते तदप्यन्यस्तच्चान्यः

सायंतनं श्वस्तनं वानसंगृण्हीतमिदमित्यत्र पाणिपात्रोदरामत्रो मक्षिके वनसंग्रही ११ सायंतनं श्वस्तनं वानसंगृण्हीत
भिक्षकः मक्षिका इव संगृण्हीत सहतेन विनश्यति १२ पदापि युवतीं भिक्षुर्न स्पृशेद्दारवीमपि स्पृशन्करीव बध्यते
करिण्या अंगसंगतः १३ नाधिगच्छेत्स्त्रियं प्राज्ञः कर्हिचिन्मृत्युमात्मनः बलाधिकैः सहन्येत गजैरन्यैर्गजो यथा
१४ न देयं नोपभोग्यं च लुब्धैर्यदुःखं संचितम् भुंक्ते तदपि तच्चान्यो मधुहेवार्थं विन्मधु १५ सुदुःखोपाजितैर्वित्तैरा
शासानां गृहाशिषः मधुहेवाग्रतो भुंक्ते यतिर्वैरुहमेधिनाम् १६ ग्राम्यगीतं न शृणुयाद्यतिर्वनचरः क्वचित् शिक्षेत ह-
रिणा हृद्धान्मृगयोगीति मोहितात् १७ नृत्यवादित्रगीतानि जुषन् ग्राम्याणिर्योषिताम् आसां क्रीडनको वश्यः ऋष्य
शृंगो मृगीकृतः १८ जिह्वयातिप्रमाथिन्या जनोरसविमोहितः मृत्युमृच्छत्यसदुद्धिर्मानिस्तबडिशैर्यथा १९

मधुहामक्षिकाभिः संचितम् मधुयथा भुंक्ते तद्वत् ननु सुगुतं धनं कथमन्यो ज्ञास्यति हरिष्यति चेति तत्राह अर्थवित् त्रिलिंगैरर्थं तदुपायं च वेत्ती
त्यर्थवित् यथामधुहातरुकोटरादिगतं मधुवेत्ति हरति च १५ स्वोद्यमं विनाऽपि भोगः संभवतीत्यत्रापि स एव गुरुरित्याह सुदुःखेति आशासाना
नामिति वक्तव्ये वर्णलोप आर्थः यतिश्च ब्रह्मचरिश्च पक्वान् स्वामिनावुभौ तयोरन्नमदत्वा तु भुक्त्वा चां द्रायणं चरेदिति गृहीणाभावशयकत्वेन
दानविधानात् १६ हरिणाच्छिदितमाह ग्राम्येति भगवद्गीतं तु शृणुयादेव मृगयोर्लुब्धकस्य १७ हरिणशब्दादेव हरिणीकृत ऋष्यशृंगोऽ
पि गुरुर्ज्ञातव्य इत्याह नृत्येति वश्यो बभूवेति विशेषः १८ रसासक्तिर्नाशहेतुरिति मीनाच्छिदितमित्याह जिह्वयेति अतिप्रमाथिन्या अति
क्षोभिकया दुर्जयया ऋच्छति प्राप्नोति बडिशैः आमिषलिप्तेर्लोहकंदर्कैः १९

दुर्जयत्वमुपपादयति इन्द्रियाणीति द्वाभ्याम् अयंभावः यद्याहारस्यज्यतेतर्हि अन्येन्द्रियजयः केवलंभवति रसनैन्द्रियंवर्धते यदि तु भुज्यते तर्हि पुन
 श्वरसासक्त्यासर्वेन्द्रियक्षोभाः स्यात् अतो रसासक्तिं परित्यज्यौषधवहुं जीतेति प्राणवृत्त्येव संतुल्येदित्यत्रोक्तमपिरसनस्यातिदुर्जयत्वज्ञापनायोच्यत
 इति विशेषः २० २१ पिंगलायानैराशयं शिक्षितमिति वक्तुं तदारव्यानमाह पिंगलेत्यादिना मेमया शिक्षितम् २२ स्त्रैरिणीकामचारिणी संकेतेरतिस्था
 ने २३ तान् वित्तवतः सधनान् अतएव शुल्कदानं मूल्यदानं कांतान् सरतार्हान् २४ अपिसंभावनायाम् अन्योऽपि मासुपैष्यत्येवंदुराशयेत्युत्तरेणा
 न्वयः २५ द्वार्यवलंबमाना पुनः प्रविशति पुनर्निर्गच्छति एवं कुर्वती निशीथमर्द्धरात्रम् २६ निर्वेदोऽलंबुद्धिः वित्तचिंतैव हेतुर्यस्यसः २७ यथायथा

इन्द्रियाणि जयंत्याशु निराहारा मनीषिणः वर्जयित्वा तुरसनंतं निरन्तरं स्य वर्धते २० तावज्जितेन्द्रियो न स्याद्विजितान्वेन्द्रि
 यः पुमान् न जयेद्दसनं यावत् जितं सर्वं जिते रसे २१ पिंगलानामवेश्यासीद्दिदेहनगरेपुरा तस्यामेशिक्षितं किंचि
 निबोधन् पनंदन २२ सास्त्रैरिण्येकदा कांतं संकेत उपनेष्यती अभूत्काले बहिर्द्वारि विप्रवती रूपमुत्तमम् २३ मार्ग आगच्छ
 तो वीक्ष्य पुरुषान् पुरुषर्षभ तान् शुल्कदानं वित्तवतः कांतान् मेनेऽर्थकामुका २४ आगतेषु पयानेषु सा संकेतोपजीविनी अ
 प्यन्यो वित्तवान्कोऽपि मासुपैष्यति मूरिदः २५ एवंदुराशया ध्वस्तनिद्रा द्वार्यवलंबनी निर्गच्छती प्रविशति निशीथं समपद्य
 त २६ तस्या वित्ताशया शक्यद्वक्रायादीनचेतसः निर्वेदः परमोज्ञो चिंता हेतुः सरवावहः २७ तस्या निर्विण्णचित्तायागीतं
 शृणु यथा मम निर्वेद आशापाशानां पुरुषस्य यथा ह्यसिः न ह्यंगा जातनिर्वेदो देहबंधं जिहासति २८ पिंगलोवाच
 अहो मे मोहविततिं पश्यता विजितात्मनः या कांता दसतः कामं कामये येन बालिशा २९ संतं समीपे रमणं रतिप्रदं वित्तप्रदं
 नित्यमिमं विहाय अकामदंदुःखमयादिशोकमोहप्रदं तुच्छमहं भजे ज्ञा ३० अहो मया त्वापरितापितो वृथा सांकेत्यवृत्त्या
 इति विगर्ह्य वार्तया स्त्रोणान्नरादर्थतृषोऽनुशोच्या क्रीतेन वित्तरति मात्मनेच्छती ३१ वत् मम मत्तः शृणु ननु किं निर्विण्णायागीतश्रवणे

नतत्राह हियस्मात् पुरुषस्य आशापाशानां निर्वेदोऽसि र्यथा तथा च्छेत्ता तत्र हेतुः नहीति अंगहेराजम् २८ अविजितात्मत्वे हेतुः याहं बालिशा विवेकशून्या
 तस्याः कुतः येन कारणेन असतः तुच्छान्नरात् कामं कामये २९ बालिशत्वं प्रपंचयति संतमिति चतुर्भिः समीपे संतमं तर्यामि त्वात् इममपरोक्षमीश्वरम्
 ३० अतिविगर्ह्य विनिंघाया वार्ता जीविका तया कुतः सांकेत्येन यावृत्तिः तथा बहुव्रीहिणा स्वविशेषणं वापरितापं प्रपंचयति स्त्रोणादिति स्त्रीलंपटात् अथ च
 अर्थतृषः लुब्धात् अतएवानुशोच्या तन्नरात् याहं वित्तरति चेच्छती मया वृथा त्वापरितापितः केन वित्तमिच्छतीति तेन नरेण क्रीतेन स्वयं विक्रीतेनात्मना देहेन

अहोधिक्रमांयाः ह्यमतिर्वाप्तसितं भजामीत्याह यदिति वंशो नामस्थूणासु निहितस्तिर्यक्वेणुः वंश्यास्तस्मिन्नुभयतो निहितावेणवः अस्थिभिरेव
निर्मिता वंशादयो यस्मिन्तत् तत्र पृष्ठे दीर्घमस्थियत् सर्वशः पार्श्वस्थानि वंश्यानि स्थूणाहस्तपादास्थानि तथारोमभिर्नरैर्वेश्वपिनद्वंछादितं त
थाऽपि क्षरंति नवद्वाराण्यस्मिन्तत् एवं भूतागाररूपं नृशरीरमेतत् मत् मत्तोऽन्याकावाकांतबुल्या उपैति सेवते ३२ सत्संगतो सत्यामप्यहोमममोह
इत्याह विदेहानामिति याहमसती अच्युतादन्यं कामं भोगमिच्छंतीत्या ३३ एवं निर्विण्णासती अतः परमेवंकारिष्यामीत्याह स्रहदिति अयमीश्वरः आ
त्मनैव आत्मानमेव निवेद्य तं विक्रीय विशेषेण क्रीत्वा अनेनैव सहरमे रमालक्ष्मीर्यथा ३४ अन्यस्यासेव्यत्वं दर्शयति कियदिति आद्यं तवं तोये कामाः
विषयाः कामदानरावादेवावाकालकलिताः भार्यायाः कियत्प्रियं कृतवन्तः न किंचित् अतो नैह सुत्रवत्तद्वतिरिक्तः कोऽपि सेव्योऽस्तीत्यर्थः ३५ एवं निश्चित्य स्व

यदस्थिभिर्निर्मितं वंशं वंशयस्थूणं त्वचारो मनरैर्वेः पिनद्धम् क्षरन्नवद्वारमगारमेतद्विष्णुमूत्रपूर्णं मदुपैति काऽन्या ३२ विदे
हानां पुरे ह्यस्मिन्नहमेकैव मूढर्थाः याऽन्यमिच्छंत्यसत्यस्मादात्मदात्काममच्युतात् ३३ स्रहत्वे प्रतमो नाथ आत्मा चायं
शरीरिणाम् तं विक्रीय आत्मनैवाहरमेनेऽन्यथारमा ३४ कियत्प्रियं ते व्यभजन् कामाये कामदानराः आद्यं तवं तो भार्याया
देवावाकालविद्रुताः ३५ नूनमेव भगवन्प्रीतो विष्णुः केनापि कर्मणा निर्वेदोऽयं दुराशायान्मेजातः सखावहः ३६ मैवं
स्युर्मंदभाग्यायाः क्लेशानिर्वेदहेतवः येनानुबंधं निर्वृत्य पुरुषः धाममृच्छति ३७ तेनोपहृतमादाय शिरसा ग्राम्यसंग
ताः त्यक्त्वा दुराशाः शरणं ब्रजामितमधीश्वरम् ३८ संतुष्टाश्च हृद्यत्येतद्यथा लाभेन जीवती विहराम्यमुनैवाहमात्म
नारमणेनैव ३९ संसारकूपे पतितं विषये मुषिते क्षणम् अस्तं कालाहिनात्मानं कोऽन्यस्त्रातुमधीश्वरः ४० आत्मैव ह्या
त्मनो गोप्तानिर्विद्येत यदाऽखिलात् अप्रमत्त इदं पश्येद्भूतं कालाहिना जगत् ४१

भाग्यमभिनंदति नूनमिति दुष्टा आशायस्यास्तस्या

मे ३६ ननु यना प्रात्याक्षिप्रासिकयं विष्णुः प्री तस्तत्राह मैवमिति मंदभाग्याचेदहं स्यांतर्ह्येवं निर्वेदहेतवः क्लेशानस्युरित्यर्थः येन निर्वेदेन अनुबंधं गृहा
दिकं निर्वृत्य परित्यज्य ३७ अतः तेन श्रीविष्णुना उपहृतं कृतमुपकारं निर्वेदलक्षणम् ग्राम्येषु नरेषु विषयेषु वा संगताः ३८ कयं ब्रजसितदाह संतुष्टेति
३९ ननु ब्रह्मादीन् हित्वा असुनैवेति कोऽयं नियमस्तत्राह संसारेति मुषिते क्षणमपहृतं विवेकम् ४० तर्हि किमात्मन्नाणोपाधिना तं भजिष्यसि नतत्र सर्वतो
निर्विद्य भगवद्भजने प्रवृत्तस्यात्मन एव समर्थत्वादित्याह आत्मैवेति यदा एवं जगत्पश्येत्ततश्चाप्रमत्तः सन् निखिलात् इहामुत्र च भोगान् निर्विद्येत तदा हि

आत्मनैवात्मनो गोप्तेत्यन्वयः अतः केवलं प्रेम्णैव भजामीति भावः ४१ ५२

कांतस्य तर्षोऽभिलाषस्ततो जाताम् ४२ फलितमाह आशाहीति ४३ इत्येकादशोटीकायामष्टमोऽध्यायः नवमेकुररादिभ्यो देहनश्चोपशि
क्षितम् श्रुत्वा यदुःकृतार्थोऽभूदिति हृष्णेन वर्णितम् १ कुरराच्छिक्षितमाह परिग्रहोहीति यद्यस्त्रियतमंतस्य तस्य परिग्रहः तद्विद्वान् परिग्रहो दुःखमिति
विद्वान्सन् यस्त्वकिंचनः त्यक्तपरिग्रहः ततुदरिद्रः १ तदाह सामिषमिति २ मानापमानहीन इति अर्भकशिक्षामाह नेति गेहपुत्रिणां तद्वतां या भवति चिन्ता
सा च मे नास्ति आत्मनैव क्रीडा यस्य आत्मनिरतिः प्रीतिर्यस्य सः ३ नन्वज्ञसर्वज्ञयोः किं सादृश्यं नैश्चित्यं परमस्वरूपमित्याह द्वाविति विमुग्धः अज्ञः जडो
ऽनुद्यमः एवं भूतो यो बालः यश्च प्रकृतेः परमीश्वरं प्राप्तः तौ द्वौ ४ कुमार्योः शिक्षितं वक्तुमारव्यायकामाह क्वचिदित्यादिना वृणानान् स्ववरणायागता

ब्राह्मण उवाच एवं व्यवसितमतिदुराशां कांततर्षजाम् छित्त्वोपशममास्थाय शय्यासु पविवेश सा ४२ आशाहिपर
मंदुरं वनैराशं परमं स्वरूपम् यथासंछिद्य कांताशां स्वरवं सुधापि पिंगला ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे
पिंगलोपारव्याने अष्टमोऽध्यायः ब्राह्मण उवाच परिग्रहो हि दुःखाय यद्यस्त्रियतमं नृणाम् अनंतं स्वरूपमाप्नो
ति तद्विद्वान्यस्त्वकिंचनः १ सामिषं कुररं जघ्रुर्बलिनो ये निरामिषाः तदा मिषं परित्यज्य स स्वरं समविंदत २ न ते मानावमा
नोस्तोनचिन्ता गेहपुत्रिणाम् आत्मक्रीडा आत्मरतिर्विचरामीह बालवत् ३ द्वावेव चिंतयामुक्तौ परमानंद आसुतौ यौ वि
मुग्धौ जडौ बालौ योगुणोभ्यः परंगतः ४ क्वचिन्कुमारं त्वात्मानं वृणानान् गृहमागतान् स्वयंतान् हयामास क्वापि यातेषु बंधुषु
५ तेषामभ्यवहारार्थं शालीनरहसिपाथिव अवघ्नत्याः प्रकोष्ठस्थाश्चक्रुः शंखाः स्वनं महत् ६ सा तज्जुगुप्सितं मत्वामहती व्रीडि
ता ततः बभ्रुर्जैकैकशः शंखाश्च द्वौ द्वौ पाण्योरशेषयत् ७ उभयोरप्यभूद्वोषोद्युवघ्नत्याः स्मशंरवयोः तत्राप्येकं निरभिददेकस्मा
न्नाभवत्स्वनिः ८ अन्वशिक्षमिमंतस्या उपदेशमरिंदम लोकाननुचरन्नेतौ द्यौकतत्त्वविवित्सया ९ वासे बहूनां कलहो भ
वेद्दार्ता द्वयोरपि एक एव चरेत्तस्मात् कुमार्यो इव कंकणाः १० मन एकत्र संयुज्याज्जितश्वासो जितासनः वैराग्याभ्यासयोगेन
धियमाणा मतंद्रितः ११ बंधुषु पित्रादिषु क्वापि क्षौत्रादौ ५ शंखाः शंखवलयः महद्यथाभवति तथा स्वनं चक्रुः ६ सामहती बुद्धिमती तत् स्वयं शाल्यवह

न ननु जुगुप्सितं च दरिद्रताद्योतकम् एकैकशः क्रमेणैकमेकं बभ्रुर्जं करादपसारितवती ७ निरभिदत्तवती ८ ननु कुमार्यस्तव च कथं संगतिस्तत्राह लो
कानिति ९ वास इति प्रथमांतपाठे कलहहेतुः वार्ता गोष्ठीहेतुर्भवेदित्यर्थः १० चित्तैकाग्रता द्वौ तास्फूर्तिलक्षणसमाधिहेतुरिति शरकाराच्छिक्षितमित्या
ह मन इति तत्रोपायमाह जितेति आसनजयेश्वासजयः तस्य च जयेश्वासाधीना मनो निश्चलं भवति ननु क्षणं निश्चलं सदपि मनो विषयवासनयायदिविस्ति
प्येतत्सु सुप्ताविव सर्वथा लीयेत वा तदा किं तत्राह वैराग्येति वैराग्येणा विक्षिप्यमाणमभ्यासयोगेन लक्ष्ये धियमाणं स्थिरीक्रियमाणम् ११

एकत्रैतिकुचतदाह यस्मिन्निति यत्तल्यविशेषात्मकं मनः एतद्यस्मिन्परमानंदरूपे भगवतिलब्धास्पदंसत् कर्मरेणूकर्मवासनाः मुंचतितस्मिन् न
नुकर्मवासनात्यागेऽपि सत्पुष्टिवल्लयोदुर्वारः न सत्त्वेनेति वृद्धेन उपशमात्मकेन रजस्तमसोरभाषेविशेषलयाभावाग्निर्वाणमहत्तिकं ध्येयाकारेणावस्थान
मुपैति कुतः अनिधनम् इधनं गुणाः तत्कार्यं च न दहितम् तदुक्तं योगशास्त्रे मनसो हृत्तिः शून्यस्य ब्रह्माकारतया स्थितिः यासं प्रज्ञातनामा सोऽसमाधिर
भिधीयत इति ततश्च न ह्येतस्मिन्निति रित्याह तदेति बहिर्दर्शनादिना अंतरं स्मृत्याऽप्यौगतात्मानस्य कज्जकरणे दत्तचित्तः सौरीयोऽपरेति के प्रजंतं नृपतिम
पिनवेदत इत् १३ सर्पाच्छिद्विंशतिमाह एकचारीति योगिसंमर्दस्यापित्यागे कुमारी गुरुः जनसंगत्यागे सर्पः स यथा जनाच्छंक्रमानः एकाकी विचरति
नियतनिकेतरहितश्च सदाऽप्रमत्तश्च एकांतवासी च आचारैर्गतिभिः सविषो निर्विषो वेति न लक्ष्यते च असहायश्च मितभाषी च तद्वत् मुनिर्वैति
तेत्यर्थः १४ किंच गृहारंभ इति अध्रुवात्मनः न श्वरदं हस्यसरवं यथा भयति तथा वर्धते १५ कारकसामग्री निरपेक्षात्केवलादिश्वरादिश्वसृष्टिसंहारा

यस्मिन्मनो लब्धपदं यदेतच्छूनैः शनैर्मुंचति कर्मरेणूक सत्त्वेन वृद्धेन रजस्तमश्च विधूय निर्वाणमुपैत्य निधनम् १२ तदे
वमात्मन्यवरुद्धचित्तो न वेद किंचिद्बहिर्तरं वा यथेष्टकारो नृपतिं प्रजंतं मिपौगतात्मानं ददर्श पाश्वर् १३ एकचर्य निवेतः
स्यादप्रमत्तो गुहाशयः आलक्ष्यमाण आचारैर्मुनिरेकोत्यभाषणः १४ गृहारंभोतिदुःखाय विफलश्चाक्रवात्मनः स-
र्पः परकृतं चेशमप्रविश्य सखमेधते १५ एको नारायणो देवः पूर्वसृष्टं च मायया संहृत्य कालकलया कल्यांत इदमीश्व
रः १६ एक एवा द्वितीयोऽभूदात्मा धारोऽखिलाश्रयः कालेनात्मानुभावेन साम्यं नीता स शक्तिषु सत्त्वादिष्वदिषु पुरुषः प्र
धानपुरुषेश्वरः १७ परावराणां परम आस्ते कैवल्यसंज्ञितः कैवल्यानुभवानंदसंदोहो निरुपाधिकः १८ कैवल्यात्मानुभा
वेन स्वमायां त्रिगुणात्मिकाम् संक्षोभयन् सृजत्यादौ तथा सूत्रमरिंदम १९

वूर्णनाभिदृष्टान्तेन यया संभाविता विवितवक्तुं प्रथमं संहारप्रकारमा

ह एक इति सार्धत्रयेण एकः कारक निरपेक्षः पूर्वसृष्टमिदं जगत्कालकलया कालशक्त्या संहृत्य १६ एक एवा द्वितीयः सजानीय विजानीय भेदशून्योऽभूत्
कारणभूता सत्त्वादिषु शक्तिषु पिसाम्यं नीता सतीषु साम्यं गुणसाम्यं प्रधानं तदुपाधिः पुरुषः तयोरीश्वरः १७ परावराणां परे ब्रह्मादयः अवरेऽन्ये च मु
क्ता जीवास्तेषां परमः प्राप्य आस्ते कुतः कैवल्यसंज्ञितः मोक्षशब्दाभिधेयः तत्र हेतुः केवलेति निर्विषयः स्वप्रकाशः आनंदानां संदोहः समूहः परमानंद
इत्यर्थः कुतः निरुपाधिकः १८ अतः केवलादेव सृष्टिं दर्शयति केवलेनात्मानुभावेन कालेन सूत्रं क्रियाशक्तिप्रधानं महत्तत्त्वं सृजति जीवसंसारहेतुभूते सूत्रे सृष्टे

ऽपित्वं मा भौरिति संबोधयति अरिंदम अरीन्गारादीन् दमयितुं समर्थ १९ ५

सूत्रस्यैवव्यक्तिशब्देनोच्यमानस्यतामितिस्त्रीलिङ्गेनपरामर्शः त्रिगुणव्यक्तिं गुणत्रयकार्यम् अतएवविश्वतोमुखंनानाविधंत्रिगुणात्मकम् विश्वमहंका
रद्वारेणसृजंतीम् त्रिगुणकार्यस्यसूत्रसंज्ञायांकारणमाह यस्मिन्निति कारणभूतेसमष्टिरूपेयस्मिन्निदंविश्वंप्रोतंग्रथितम् वायुर्वेगौतमतत्सूत्रंवायुना
वेगौतमसूत्रेणायंचलोकः परश्चलोकः सर्वाणिचभूतानिसंहृद्धानीतिश्रुतेः येनवास्वात्मप्राणरूपेणजीवः संसरति २० तदेवंशिक्षितमर्थमुक्तादृष्टांतमाह य
थेतिहृदयादुद्गतांवक्त्रतः वक्त्रेणसंतत्यप्रसार्यविहृत्यक्रीडित्वा २१ भागवत्यानपराणांतत्सारूप्यंनचित्रमिति पेशस्कृतोभ्रमरविशेषात्ज्ञातमित्याह यत्र
यत्रेति सकलमेकाग्रम् २२ कुड्यांप्रवेशितः निरुद्धः भयेनध्यायन् सात्मतांतत्सारूप्यं साम्यतामितिपाठेत्वार्पता पूर्वरूपमसंत्यजन्नित्यस्यायमभिप्रायः
यदातेनैवदेहेनान्यसारूप्यं दृश्यते तदाकिंचक्तव्यंदेहांतरेणसारूप्यंघटतइति २३ स्वदेहादेवशिक्षितमाह स्वात्मेति स्वात्मनोदेहाच्छिक्षितम् २४ गुरुत्वे

तामाहुस्त्रिगुणव्यक्तिंसृजंतींविश्वतोमुखम् यस्मिन्प्रोतमिदंविश्वंयेनसंसरतेपुमान् २० यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णांसंत-
त्यवक्त्रतः तथाविहृत्यपूर्यस्तांग्रसत्येवंमहेश्वरः २१ यत्रयत्रमनोदेहीधारयेत्सकलंधिया स्नेहाद्वेषाद्वयाद्वाऽपियातित
तत्सरूपताम् २२ कीटःपेशस्कृतंध्यायन्कुड्यांतेनप्रवेशितः यातितत्साम्यतांराजन्पूर्वरूपमसंत्यजन् २३ एवंगुरुभ्याएते
भ्याएषामेशिक्षितामतिः स्वात्मोपशिक्षितांबुद्धिंशृणुमेवदतः प्रभो २४ देहोगुरुर्ममविरक्तिविवेकहेतुर्विभ्रत्समसत्त्वनिधनं
सततार्त्युदर्कम् तत्त्वान्यनेनविमृशामियथातथाऽपिपारक्यमित्यवसितोविचराम्यसंगः २५ जायात्माजार्थपशभृत्यगृहासच
गान्पुष्पातियत्प्रियचिकीर्षयावितन्वन् स्वांतेसकृच्छमवरुद्धधनः सदेहः सृष्ट्वाऽस्यबीजमवसीदतिवृक्षधर्मः २६

हेतुः विरक्तिविवेकयोर्हेतुः विरक्तिहेतुत्वमाह सत्त्वनिधनमुत्पत्तिविनाशौविभ्रत्सम किंच सततंसंततमार्त्युदर्कंदुःखमेवोत्तरफलंविभ्रत् यद्वासतता
तिरेकउदर्कउत्तरफलंयस्यतत्सत्त्वनिधनंविभ्रत् विवेकहेतुत्वमाह तत्वानीति यथायथावत् एवमत्युपकारित्वेऽपिदेहेनैवास्याकर्तव्येत्याह तथाऽ
पीति पारक्यंसृगालादिभक्ष्यमितिविनिश्चितवान् २५ सततार्त्युदर्कतांप्रपंचयति जायेतिद्वाभ्याम् यस्यदेहस्यप्रियचिकीर्षयाभोगसंपाद
नेच्छयाजायादिवर्गान् वितन्वन् पुष्पाति पुरुषः कथंभूतः सत्कृत् शंयथाभवतितथाऽवरुद्धानिसंचितानिधनानियेनसः देहविशेषणंवा सदे
हः स्वांतेस्वस्यायुषोऽंते अवसीदति नश्यति किंच देहनाशोऽपिनदुःखसमाप्तिरित्याह अस्यपुरुषस्यदेहांतरबीजंकर्मसृष्ट्वेति वृक्षस्येवधर्मोय
स्यसः २६

किंच जिह्वेति असुंदेहंतदभिमानिनंपुरुषं वा एकतः रसंप्रतिजिह्वाअपकर्षति आच्छिन्नति कर्हि कदाचित् तर्थापिणासा जलंप्रति शिश्रोव्यवा
यंप्रति त्वक्स्पर्शंप्रति उदरमन्नमात्रंप्रति श्रवणंशब्दंप्रति घ्राणोगंधंप्रति चपलदृक्स्वपंप्रति कचकचित्स्वस्वविषयंप्रतिकर्मशक्तिः अन्यदपि क
र्मेन्द्रियम् लुनंतित्रोटयंति २७ तदेवंदेहो गुरुरित्यादिभिर्विवेकहेतुत्वमुपपाद्येदानीमस्य देहस्यातिदुर्लभत्वं दर्शयन्नीश्वरनिष्ठां विधत्ते स्म
ष्टेति द्वाभ्याम् पुराणि शरीराणि पुरुषं पुरुषदेहं ब्रह्मणो बल्लोकाय आपरोक्ष्याय धिषणा बुद्धिर्यस्मिन्तम् तदुक्तम् तासां मे पौरुषी प्रियेति श्रुतिश्च
पुरुषत्वे चाविस्तरात्तेत्यादि ईश्वरोहिकरणाधिष्ठात्रीरग्यादिदेवताः वागादिभिः सह स्पृष्टवान् ताश्च तंप्रतिभोगार्थं शरीरमयाचंत स च नाभ्योगो शरी
रमश्वशरीरं पुरुषशरीरं यथाक्रममानीतवान् ततस्तादेवताः सोऽब्रवीद्यथायतनं चक्षुरादिस्थानमस्मिन्देहे प्रविशतेति तदाह ताभ्य इत्यादितथाता

जिह्वैकतोऽसुमपकर्षति कर्हितर्पा शिश्रोऽन्यतस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित् घ्राणोऽन्यतश्चपलदृक् कचकर्मशक्तिर्ब्रह्माः
सपत्न्य इव गेहपतिं लुनंति २७ सृष्ट्वा पुराणि विविधान्यजयात्मशक्त्या दृक्षान्सरीस्पृष्टपशून् रवगदंशमत्स्यान् तैस्तैर
तुष्टदयः पुरुषं विधाय ब्रह्मावलोकधिषणं सुदमापदेवः २८ लब्ध्वा सुदुर्लभमिदं बहुसंभवांते मानुष्यमर्थदमनित्यम
पीह धीरः तूर्णयते तनपतेदनुमृत्युयावन्निःश्रेयसाय विषयः खलु सर्वतः स्यात् २९ एवं संजातं वैराग्यो विज्ञाना लौक
आत्मनि विचरामि महीमेतां मुक्तसंगो न हं कृतिः ३० नद्ये कस्मादुरोर्ज्ञानं सस्थिरं स्यात्स पुष्कलम् ब्रह्मेतद्वितीयं वैगीय
ते बहु धर्षिभिः ३१

भ्योगामानयत्ता अश्रुवन् नवैनोऽयमलमिति ताभ्योऽश्वमानयत्ता अश्रुवन् नवैनोऽयमलमिति ताभ्यः पुरुषमानयत्ता अ
श्रुवन् स कृतं बतेति च २८ तस्माद्ब्रह्मणां संभवानां जन्मनामंते मानुष्यमनित्यमप्यर्थदं पुरुषार्थप्रापकं देवा लुब्धा इदमनुमृत्यु अन्वनु निरंतरं मृत्यवो
यस्य तत् यावन् चपते तावदेव तूर्णं शीघ्रं निःश्रेयसाय यतेत विषयः पुनः सर्वतः पश्वादयो निष्पि स्यादेव २९ तदेवं हेयो पादेय विवेकं बहुधा निरूप्ये
दानीं यदुक्तं त्वंतु कल्पः कविर्दक्ष इत्यादितत्रोत्तरमाह एवमिति एवं बहुभ्यो गुरुभ्यः शिक्षितेन विशिष्टं ज्ञानमेव आलोकः प्रदीपो यस्य सः सप्तम्यंतं वा
आत्मविशेषणम् आत्मनि स्थित एव महीं विचरामि ३० ननु किं बहुभिर्गुरुभिः न हि श्वेतकेतुष्पृगुप्रमुरैर्बहवो गुरव आश्रितास्तत्राह नद्ये कस्मादिति
बहुधा सप्रपंचनिष्प्रपंचभेदादिभिः अयं भावः नैते परमार्थापदेशगुरवः किं त्वन्वयव्यतिरेकाभ्यामात्मन्यसंभावनादिमात्रनिवर्तकाः तेषां बहुत्वं युक्तमेव
निज्ञानप्रदं गुरुमेकमेव वक्ष्यति मदभिज्ञं शांतमुपासीतंति उक्तं च तस्मादुरुं प्रपद्येत जिज्ञासुः श्रेय उत्तममिति ३१

विप्रोदत्तात्रेयः योगविमापुरुषार्थीयदुर्हेहयाद्याइत्युक्तत्वात् यथागतंतथैवयदृच्छयाययावित्यर्थः ३२ भगवान्स्वीयं ब्रह्मवित्कुलमिति श्लाघते नः
पूर्वेषांपूर्वजइति अत्रसंग्रहश्लोकाः कपोतमीनहरिणकुमारीगजपन्नगाः पतंगः कुररश्चाष्टौ हेयार्थे गुरवो मताः मधुकृन्मधुहर्ता च पिंगला च द्वयोस्त्रयः उपादेया
र्थविज्ञानेशेषाः पृथ्व्यादयो मताः २ तदवांतरभेदश्च तत्र तत्र स्फुटीकृतः अध्यायत्रितयोच्चाष्टनवाष्टावीरिताः क्रमात् ३३ इत्येकादशोदाकायां न
वमोऽध्यायः ९ चतुर्विंशतिगुर्वारव्यालब्धसंभावनाभुवः उद्धवस्थात्मतत्वास्त्यैसाधनोक्तिरतः परैः १ दशमे देहसंबंधात्संसृतिर्नात्मनः स्वतः इ
त्येतद्दर्शयामासमतान्तरनिरासतः २ तदेवमन्वयव्यतिरेकाभ्यामुत्पन्नविवेकज्ञानस्य तत्त्वज्ञानायादित आरभ्य साधनान्युपदिशति भगवान् मये
ति पंचरात्राद्युक्तवैष्णवधर्मेष्वहितः अप्रमत्तः सन् तदविरोधेन वर्णाद्याचारमनुतिष्ठेत् १ कथमकामात्मता संभवति तत्राह अन्वीक्षेतेति स्वधर्मेः

श्रीभगवानुवाच इत्युक्त्वा स यदुं विप्रस्तमामं न्यगभीरधीः वंदितोऽभ्यर्थितो राज्ञाय यो प्रीतो यथागतम् ३२ अव
धूतवचः श्रुत्वा पूर्वेषां नः स पूर्वजः सर्वसंगविनिर्मुक्तः समचित्तो बभूव ह ३३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादश
स्कंधे भगवदुद्धवसंवादे नवमोऽध्यायः ९ श्रीभगवानुवाच मयोदिते धवहितः स्वधर्मेषु मदाश्रयः वर्णा-
श्रमकुलाचारमकामात्मा समाचरेत् १ अन्वीक्षेत् विशुद्धात्मा देहिनां विषयात्मनाम् गुणेषु तत्त्वध्यानेन सर्वारंभविप
र्ययम् २ सप्तस्य विषयालोकोऽध्यायतो वामनोरथः नानात्मकत्वाद् विफलस्तथा भेदात्मधीर्गुणैः ३ निवृत्तं कर्म सेवेत प्रवृत्तं
मत्सरस्त्यजेत् जिज्ञासायां संप्रवृत्तो नाद्रियेत्कर्मचोदनाम् ४ यमानभीक्ष्णं सेवेत नियमान्मत्सरः क्वचित् मदभिज्ञं गु
रुं शीतमुपासीत मदात्मकम् ५

विशुद्धचित्तः सन् देहिनां विषयेषु सत्यत्वाभिनिवेशेन ये सर्वे आरंभाः तेषां फलवैपरीत्यं पश्येत् एवं फलवैप
रीत्यादकामः स्यात् २ किंच काम्यविषयाणां मिथ्यात्वादपीत्याह सप्तस्येति विफलः अर्थशून्यः अत्रैवं प्रयोगः इन्द्रियैर्या बहिर्नानाबुद्धिः सा विफला
नानात्मकत्वात् ऐन्द्रियकत्वाच्च मनोजन्त्यस्वप्नमनोरथं वदिति ३ मोक्षार्थी न प्रवर्तेत तत्र काम्यनिषिद्धयोः नित्येनैमित्तिके कुर्यात्प्रत्यवायजिहासया
इति स्मृतिः अतः प्रवृत्तं काम्यं कर्म त्यजेन्न निवृत्तं नित्येनैमित्तिकमेव कुर्यात् आत्मविचारे तु सम्यक् प्रवृत्तो निवृत्तकर्मचोदनामपि नाद्रियेत् ४ किंच यमा
नभीक्ष्णं सेवेत शौचादींस्तु नियमान् क्वचिद्यदाशक्तिस्तदा आत्मज्ञानाविरोधेन यमान् द्वादशानियमांश्चैकोनविंशोऽध्यायेव
क्ष्यति किंच यमेव व्यासं परित्यज्य गुरुमुपासीतेत्याह मदभिज्ञमिति मदात्मकं मद्रूपम् ५

गुरुसेवकस्य धर्मानाह अमानीति दक्षः अनलसः निर्ममः जायादिषु ममताशून्यः गुरोस्तु दृढसौहृदः असत्वरः अव्यग्रः अमोघवाक् व्यर्थालापरहितः एतान्येव शिष्यस्य लक्षणानि ज्ञेयानि ६ ननु स्वजायादिषु कथं निर्ममः स्यात् तत्राह जायेति औदासिन्यहेतुं विवेकं दर्शयति आत्मनोऽर्थप्रयोजनं सर्वत्र सममिव पश्यन्निति अयं भावः सर्वदेहेष्व्वात्मन एकत्वाज्जायादिदेहेऽस्मिंश्च देहे आत्मनोऽर्थः स्रवादिः सम एव केन विशेषेणैतेष्वेव ममत्वाभिनिवेश इत्येवमुदासीनः सन्नगुरुं प्रपद्येतेति ७ अहोकोऽसौ देहादित्यतिरिक्त आत्मा यस्यैक्यादर्थः सर्वेषु समः स्यात् तमाह विलक्षण इति स्थूलसूक्ष्मदेहद्वयादात्माऽन्यः यतो विलक्षणः द्वेधा वैलक्षण्यं दर्शयति ईक्षितास्वदृगिति द्रष्टृहि दृश्यात् विलक्षणः स्वप्रकाशश्च जडात् विलक्षणः तयोरन्यत्वे दृष्टांतः यथाऽग्निर्दाहकः प्रकाशकश्च दात्यात् प्रकाश्याच्च दारुणः काष्ठादन्यस्तदृदिति ८ अनेनैव दृष्टांतेन नित्यत्वानादित्वविमुक्तत्वैकत्वादयोऽपि सिद्ध्यन्तीत्याह निरोधेति यथा दारुणतः प्रविष्टोऽग्निस्तत्कृतान्नाशादीन् प्राप्नोति ननु स्वतो नाशादिमात्रं एवं देहगुणा

अमान्यमत्सरो दक्षो निर्ममो दृढसौहृदः असत्वरथोजिज्ञासरनसूपुरमोघवाक् ६ जायापत्यगृहक्षेत्रस्वजनद्रविणादिषु उदासीनः समं पश्यन् सर्वेष्वर्थमिवात्मनः ७ विलक्षणः स्थूलसूक्ष्मादेहादात्मेक्षितास्वदृक् यथाऽग्निर्दारुणो दाह्याहोकोऽन्यः प्रकाशकः ८ निरोधोऽप्यणुदहनानात्वं तत्कृतान् गुणान् अंतः प्रविष्ट आधत्त एवं देहगुणान्परः ९ योऽसौ गुणैर्विरचितो देहोऽयं पुरुषस्य हि संसारस्तन्निबंधोऽयं पुंसो विद्याच्छिदात्मनः १० तस्माज्जिज्ञासया त्मानमात्मस्थं केवलं परम् संगम्य निरसे देतद्वस्तु बुद्धिं यथाक्रमं ११ आचार्यो रणिराद्यस्यादंते वास्युत्तरारणिः तत्संधानं प्रवचनं विद्यासंधिः स्रवावहः १२

न नित्यत्वादीन् देहासरो नित्यादिस्वरूपोऽप्यात्माऽनुभवति ततश्च नित्यत्वादिभिरपि वैलक्षण्यादन्यत्वमिति भावः ९ नन्वग्नेर्दारुसंयोगात्तद्धर्मभाकृत्वं पटते आत्मनस्त्वसंगत्वात्कथं देहेन तद्धर्मैर्वासंबंधः संबंधे वा कुतस्तन्निवृत्तिस्तत्राह योसाविति पुरुषस्येश्वरस्याधीनैर्मायागुणैः योऽसौ सूक्ष्मः अयंचस्थूलो देहो विरचितः पुंसो जीवस्यायं संसारः तन्निबंधनस्तदध्यासकृतः हियस्मादेवं तस्मादात्मविद्या तन्निवर्तकेत्याह आत्मनो विद्याविज्ञानं तस्य छित् छेत्री आच्छिदिति वापदच्छेदः १० यस्मादेवं तस्माज्जिज्ञासया विचारेण आत्मस्थमात्मनिकार्यकारणसंघात एव स्थितं सम्यक् ज्ञात्वा एतत् एतस्मिन् देहादौ वस्तु बुद्धिं स्थूलसूक्ष्मक्रमेण निरसेत्यजेत् ११ गुरोर्लब्धा विद्या अविद्या तत्कार्यनिरसनक्षमेति स्फुटीकर्तुं विद्योत्पत्तिमग्न्युत्पत्तिरूपकेण निरूपयति आचार्य इति आद्यः अधरः तत्संधानं तयोर्मध्यमं मथनकाष्ठम् प्रवचनमुपदेशः विद्यातुल्यमिति स्फुटीकर्तुं विद्योत्पत्तिमग्न्युत्पत्तिरूपकेण निरूपयति आचार्य इति आद्यः अधरः तत्संधानं तयोर्मध्यमं मथनकाष्ठम् प्रवचनमुपदेशः विद्यातुल्यमिति १२

अग्नि सादृश्यमेवाह वैशारदीति विशारदोऽतिनिपुणः तेन शिष्येण प्राप्तानेन गुरुणोपदिष्टावा अतिविशुद्धा बुद्धिः गुणकार्यरूपां मायां निवर्तयति य
दात्मकमेतद्विश्वं जीवस्य संसृतिनिमित्तं तान् गुणांश्च दग्ध्वा असमिन् निरिन्धनः तस्मात् कार्येण कारणेन विद्यया च व्यवधानाभावात् साक्षात्सरमानंदरू
पो भवतीति १३ एवतावत्स्वप्रकाशज्ञानस्वरूपो नित्य एक एवात्मा कर्तृत्वादयश्च धर्मास्तस्य देहोपाधिकाः तद्वति रिक्तं सर्वमनित्यं मायामयं च अतः सर्व
तो विरक्तः सन्नात्मज्ञानेन मुच्यत इत्युक्तम् विलक्षणाः स्थूल सूक्ष्मादित्यादिना तदेव श्रुतिसमन्वयेन निर्णीतेऽप्यर्थे मतांतरविरोधेन संदेहो भाभूदिति तन्म
तं निराकर्तुमुद्भावयति अथ मन्यसे एषां जीवात्मनां कर्मकर्तृणां स्वरवदुःखयोर्भोक्तृणां च नानात्वमिति एवं हि जैमिनीयामन्यंते अहंप्रत्ययविज्ञेय एवात्मा
प्रतिशरीरं भिन्नः कर्तृभोक्तरूपश्च न तु तत्स्वरूपभूतो निर्विकार एकः परमात्माऽस्तीति यथाहुः अहंप्रत्ययविज्ञेयो ज्ञातव्यः सर्वदेवहीति तथा वैराग्यं च न संभ
वति तथा हि भोगस्थानानामनित्यत्वाद्वा वैराग्यं भवेत् भोगकालस्य वा तदुपायकर्मबोधकागमस्य वा भोक्तुरात्मनो वा न त्वेतदस्तीत्याह अथ नित्यत्वं लो

वैशारदीसाऽतिविशुद्धबुद्धिर्धुनोति मायां गुणसंप्रसूताम् गुणांश्च संदह्य यदात्ममेतत्त्वयंच शाम्यत्यसमिद्यथाऽग्निः १३
अथैवां कर्मकर्तृणां भोक्तृणां स्वरवदुःखयोः नानात्वमथ नित्यत्वं लोककालागमात्मनां १४ मन्यसे सर्वभावानां संस्थाद्यौत्पत्ति
की यथा तत्तदाकृतिभेदेन जायते भिद्यते च धीः १५ एवमप्यंगसर्वेषां देहिनां देहयोगतः कालावयवतः संति भावा जन्माद
योऽसकृत् १६ अत्रापि कर्मणां कर्तुरस्वातंत्र्यंच लक्ष्यते भोक्तुश्च दुःखस्वरवयोः को न्वर्थो विवशं भजेत् १७

क कालागमात्मनां मन्यस इति १४

न च भोग्यानां विच्छेदान्मायामयत्वाद्वा वैराग्यं स्यादित्याह सर्वभावानां स्वकृचंदनादीनां संस्थास्थितिः औत्पत्तिकी प्रवाहरूपेण नित्या तथा च वदंति न कदा
चिदनीदृशं जगदिति अतस्तत्कर्ता कश्चिदीश्वरो नास्तीति भावः किंच यथा यथावत् न तु मायामयीत्यर्थः न चात्मस्वरूपभूतं नित्यमेकं ज्ञानमस्तीत्याह तत्त
दिति घटपटाद्याकारभेदेन धीर्जायते अतोऽनित्या भिद्यते च अयंगूढोऽभिप्रायः न हि नित्यज्ञानरूप आत्मा अपितु ज्ञानपरिणामवान् न च विकारित्वेनानि
त्यत्वप्रसंगः यथाहुः विक्रिया ज्ञानरूपाऽस्य न नित्यत्वे विरोत्यत इति अतो मुक्ता विंदियादिरहितस्य परिणामासंभवाज्जडत्वेन तस्यासेरपुरुषार्थत्वात् सवृत्तिरेव
श्रेयसी न निवृत्तिरिति १५ तत्र तावदुक्तमंगीकृत्य वैराग्योपपादनाय प्रवृत्तिमार्गस्थानर्थहेतुत्वं प्रपंचयति एवमपीत्यादिना लोकानां लोकपालानामित्यतः प्राक्त
नेन ग्रंथेन अंगहेउद्धव कालावयवतः संवत्सरादिरूपात् १६ अत्रापि नित्यत्वात् तत्रापक्षे दुष्कर्मणो दुःखभोगस्य वाऽसंभवादित्यर्थः १७

ननु ये सम्यक् कर्मकर्तुं जानन्ति ते सखिन एव ये तु न जानन्ति ते एव दुःखिन इति चेत्तत्राह नेति विदुषामपि क्वचित्सख्यं न विद्यते तथा मूढानामपि दुःखं न विद्यते
अतो वयं कर्मकुशलत्वात् सखिन इति तेषां केवलं वृथैवाहंकार इत्यर्थः १८ अंगीकृत्याह यदीति तं योगमुपायं न विदुर्यथा साक्षात् मृत्युर्न प्रभवेत् १९ तथाः
पियावज्जीवं सख्यं न विध्यतीति चेत् नेत्याह को न्विति यतः अतिकेवर्तमानो मृत्युर्न तुष्टिदः न तुष्टिददति आघातं वधस्थानं प्रति नीयमानस्य वध्यस्य
स्वकचंदनादिसख्यं न भवेत् २० एवमस्मिद्धौ के सख्यं नास्तीत्युक्तम् नोकांतरेऽपि तथैवेत्याह श्रुतमिति श्रुतं स्वर्गादि तदपि दुष्टम् स्पर्धापरसख्यं सहनम् आ-
सूयापरगुणे दोषा विष्करणम् अत्ययो नाशः व्ययोऽपक्षयः तद्दुष्टम् यद्वा व्ययो नाशः अत्ययोऽन्यस्यातिशयः तद्वत्त्वात् तदप्राप्त्या दुःखमित्यर्थः किंच च

न दोहिनां सख्यं किंचिद्द्विद्यते विदुषामपि तथा च दुःखं मूढानां तथाऽहंकरणं परम् १८ यदि प्राप्तिं विद्यात् च जानन्ति सख्यं दुःख-
योः तेष्वप्यन्धानविदुर्योगं मृत्युर्न प्रभवेद्यथा १९ को न्वर्थः सख्यं यत्प्रेनं कामो वा मृत्युर्नतिके आघातं नीयमानस्य वध्यस्येव न
तुष्टिदः २० श्रुतं च दृष्टं वदुष्टं स्पर्धाऽसूयाऽत्ययव्ययैः बह्वंतरायकामत्वात् कृषिवच्चापि निष्फलम् २१ अंतरायैरविहृतो यस्मिन्
मैः स्वनुष्ठितः तेनापि निर्जितं स्थानं यथा गच्छति तच्छृणु २२ इत्येह देवतायज्ञैः स्वर्लोकां याति याज्ञिकः भुंजीत देववत्तत्र भो-
गान्दित्यान्निजार्जितान् २३ स्वपुण्योपचिते शब्दे विमान उपगीयते गंधर्वैर्विहरन्मध्ये देवीनां हृद्यवेषधृक् २४ स्त्रीभिः का-
मगयानेन किंकिणीजालमालिना क्रीडन् न वेदात्मपातं सराक्रीडेषु निर्हतः २५ तावत्प्रमोदते स्वर्गे यावत्पुण्यं समाप्यते क्षी-
णपुण्यः पतत्यर्वागनिच्छन्कालचालितः २६ यद्यधर्मरतः संगोदसतां वाजितेंद्रियः कामात्मा रूपणोलुब्धः स्त्रीणो भूतविहिं-
सकः २७ पशून् विधिना लभ्य प्रेतपूतगणान्यजन् नरकानवशोजंतुर्गत्वा यात्युल्बणंतमः २८

हवोऽंतरायावैगुण्यादिरूपा विधायस्मिन्का

मे सख्ये तस्य भावस्तत्त्वं तस्मात् कृषिर्यथा बहुविघ्नान्न दत् बहुसख्यत्वेन श्रुतमपि निष्फलम् २१ विघ्नवैगुण्याद्यभावमंगीकृत्यापि नाशदुःखं दुष्परिहर-
मित्याह अंतरायैरिति पंचभिः निर्जितं साधितमुपाजितमित्यर्थः २२ यज्ञैर्देवता इन्द्रादिरूपा इत्या २३ स्वपुण्यैरुपचिते सर्वभोगसंपन्ने देवीनां मध्ये विहर-
न् गंधर्वैरुपगीयते २४ कामगेन इच्छया गच्छता विमानेन किंकिणीजालमालिना क्षुद्रघंटिकासमूहशोभिना सह स्त्रीभिः सराक्रीडेषु नंदनादिषु क्रीड-
न्नात्मपातं न वेद २५ कालेन चालितः पातितः २६ प्रवृत्तिर्द्विविधा वित्यनुसारेण काम्ये कर्मणि वा तल्लंघने नाधर्मे वा तत्र काम्यप्रवृत्तेर्गतिरुक्ता अधर्मप्रवृत्तेर्गति-
माह यदीति यदि चेत्त्यन्वयः अजितेंद्रियत्वात् कामात्मा अतः रूपणः अतो लुब्धो भोगवृष्णाकुलः अतः स्त्रीणः स्त्रीलंपटः तदर्थं पूतविहिंसकः २७ किंच
दुष्टजनप्रलोभितो धनाद्यर्थपशून् विधिना हत्वा उल्बणंदुःखं नरकं याति तदनुतमः स्थावरतां याति २८

एवंकर्मसुप्रवृत्तस्यनसारवंनचनिवृत्तिरित्युपसंहरति कर्माणीति २९ तथाऽपिलोकानानित्यत्वादमर्त्यधर्मत्वाच्चलोकपालानांसर्वमस्तीतिचेत्तत्राह
लोकानामिति द्वौपराधौपरमायुर्यस्यतस्यब्रह्मणोऽपि तथाचश्रुतिः श्रीषास्माद्वातः पवते श्रीषोदेतिसूर्यः श्रीषास्मादग्निश्चंद्रश्चमृत्युर्धोवतिपंचमइति
अतः प्रवृत्तिमार्गस्यैवमनर्थहेतुत्वादिरक्ष्याततोनिवृत्तिरेवयुक्तेतितास्यार्थः ३० एतेनैवस्वयमीश्वरत्वाविष्कारेणेश्वराभावांगीकारः परित्यक्तः अ
न्यदपिप्रौढ्यापूर्वमंगीकृतंनिराकरोतिचतुर्भिः तत्रयदुक्तंकर्तृभोक्तृरूपएवात्मैतितन्निराकरोति गुणाइति गुणाइंद्रियाणिकर्माणिसृजंतिनत्वात्मा
आत्मैवैंद्रियाणिप्रवर्तयन्कर्माणिकरोतीतिचेन्नेत्याहगुणइतिगुणःसत्त्वादिः गुणान्इंद्रियाणि अनुसृजतेप्रवर्तयतिनत्वात्मा अतः आत्मनःकर्तृ-
त्वंतावन्नास्ति भोक्तृत्वमप्यौपाधिकमित्याह जीवस्त्विति गुणसंयुक्तइंद्रियादिसंयुक्तः कुतइत्यतआह असौतेषु अहंकारवानित्यर्थः ३१ यच्चोक्त
मात्मनोनानात्वंतदप्यौपाधिकमित्याह यावत्स्यादिति गुणानांवैषम्यमहंकारादिकार्यरूपम् नन्वात्मनएकत्वेकथंपारतंत्र्यमुक्तंकथंवालोकपाला

कर्माणिदुःखोदकाणिकुर्वन्देहेनतैः पुनः देहमाभजतेतत्रकिंसारवंमर्त्यधर्मिणः २९ लोकानांलोकपालानांयद्वयंकल्पजी
विनाम् ब्रह्मणोऽपिभयंमत्तोद्विपरार्द्धपरायुषः ३० गुणाःसृजंतकर्माणिगुणोऽनुसृजतेगुणान् जीवस्तुगुणसंयुक्तोभुं
क्तेकर्मफलान्यसौ ३१ यावत्स्याद्गुणवैषम्यंतावन्नानात्वमात्मनः नानात्वमात्मनोयावत्पारतंत्र्यंतदेवहि ३२ यावदस्यास्व
तंत्रत्वंतावदीश्वरतोभयम् यएतत्समुपासीरंस्तंमुह्यंतिशत्रुचाऽर्पिताः ३३ कालआत्मागमोलोकः स्वभावोधर्मएवच
इतिमांबहुधाप्राहुर्गुणव्यतिकरेसति ३४ उद्धवउवाच गुणेषुवर्तमानोऽपिदेहजेष्वनपाहतः गुणैर्नबल्यते
देहीबल्यतेवाकथंविभो ३५

दीनामपितद्वयमित्यक्तंतत्राह नानात्वमिति ३२ यच्चगूढमभिप्रेतंप्रवृत्तिरेवश्रेयसीतितत्राह यएतदिति एतद्गुणवै
षम्यंतत्कृतंभोगंकर्मचेत्यर्थः उपासीरन्सेवेरन्तेलोकादीनामनित्यत्वाच्छ्रुचाऽर्पिताः प्रोक्ताः संतोमुह्यंति ३३ नकेवलमनित्यतामात्रंकिंतुमायामयत्वम
पीत्याह कालइति स्वभावोदेवत्वादिपरिणामहेतुः धर्मस्तद्भोगकारणम् गुणव्यतिकरेमायाक्षोभेसतिमामेवप्राहुः नतुमद्यतिरिक्ताःसंति ३४ ततो-
निवृत्तिरेवमुक्तिहेतुत्वाच्छ्रेयसीतिसिद्धम् एवतावदेकएवात्मानस्यचगुणकार्यदेहसंबंधःकृतःसंसारः आत्मज्ञानाच्चमुक्तिरित्यक्तंविलक्षणःस्थूलसूक्ष्म
दित्यादिना तदेवचमतांतरनिरासेनदृढीकृतम् अथैषामित्यादिनातत्रएच्छति गुणेष्विति अयमर्थःगुणेषुअसत्समुक्तिः सत्त्वेववा आद्येज्ञानसाध
नाभावान्नमुक्तिःद्वितीयेचगुणेषुवर्तमानोऽपितत्कार्यदेहजेषु कर्मसुसारवादिषुचकथंनबल्येत तथाऽपितैराकाशवदनावृतत्वान्नबल्यतइतिचे
त्तर्हिबंधोनसंभवतीत्याह अनपाहतः कथंबल्यतइति ३५ ४३

यदितुसत्त्वेवतदहंकारेणवस्यतेतन्निवृत्त्याचमुच्यतेइतिमतंतर्हि कथं ज्ञातव्यमिति एच्छति बद्धोमुक्तोवाकथं वर्तेतेत्यादि किं भंजीत कथं भंजीते
 त्वर्थः ३६ एतत् एतद्विषयं प्रश्नम् किंच एक एवात्मा अनादिगुणसंबंधान्नित्यबद्धः मुक्तेर्जन्यत्वे अनित्यत्वप्रसंगान्नित्यमुक्त इत्यप्यंगीकार्यस्यात् तत्र
 मेभ्रमोभवतीत्याह नित्यबद्ध इति ३७ इत्येकादशोदीकायां दशमोऽध्यायः १० एकादशोत्तुबद्धानां मुक्तानां चाथलक्षणम् साधूनां च तथाभ
 केर्लक्षणं हरिणोरितम् १ नित्यमुक्तो नित्यबद्ध एक एवेति मेभ्रमः इति यदुक्तं तत्किं वस्तुतो विरोधः प्रतीतिरित्या नाद्यः बंधमोक्षयोर्वीस्तवत्वाभा
 वादित्याह बद्धोमुक्त इति द्वाभ्याम् आत्मा बद्धोमुक्तश्च मेगुणतः मदधीनसत्तादिगुणोपाधितः ननु वस्तुतः नन्वौपाधिकत्वेऽपि तदुलपाकादिवत् वास्त
 वत्वं किं न स्यात्तत्राह गुणस्य मायामूलत्वाद्धंधनं नास्ति अतएव मोक्षश्च नास्ति ननु कथं सर्वशास्त्रविरुद्धमुच्यते तत्राह इति मेव्यारव्येति एवं मल्ल

कथं वर्तेत विहरेत् कैर्वा ज्ञायेत लक्षणैः किं भंजीतो तविसृजेच्छीतासीतयातिवा ३६ एतदच्युतमेब्रूहि प्रश्नं प्रश्नवि
 दांवर नित्यमुक्तो नित्यबद्ध एक एवेति मेभ्रमः ३७ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भागवदुद्धवसंवादे
 दशमोऽध्यायः १० श्रीभागवानुवाच बद्धोमुक्त इति व्याख्या गुणतो मेन वस्तुतः गुणस्य मायामूलत्वान्न मेमो
 क्षो न बंधनम् १ शोकमोहोऽस्मद्वदुःखं देहोत्पत्तिश्च मायया स्वभोयथात्मनः रव्यातिः संसृतिर्न तु वास्तवी २ विद्याऽवि
 द्ये ममत नू विदुर्द्वयशरीरिणाम् मोक्षबंधकरी आद्ये मायया मे विनिर्मिते ३ ७ ७ ७ ७

तो निर्णयः अलमतिकृतं कैरित्यर्थः अथैवमन्वयः आत्मा बद्धोमुक्त इति व्याख्या उक्तिः सामेगुणतः महुण पारतंत्र्यात् अत्र हेतुत्वेन गुणनियंतरिस्व
 स्मिंस्तद्व्यतिरेकमाह अतएव न मे बंधनं मोक्षोवेति अन्यत्समानम् १ एवं कारणभूतगुणानां मायामयत्वात् तत्कार्यसंसृतिर्मायेति प्रपंचयति शोक
 मोहाविति यथास्वप्नः आत्मनः बुद्धिरेवरव्यातिः विवर्तः तद्वत् २ अतो वस्तुविरोधस्तावन्नास्ति प्रतीतिस्त्वौपाधिकी घटत इत्याह विद्याऽविद्ये
 इति तन्येते मोक्षबंधावाभ्यामिति तनूशक्ती कुतः मेमायया विनिर्मिते माया हतिरूपत्वात् मोक्षबंधकरीत्येकवचनं द्विवचनार्थे ननु तत्कार्यत्वे ब
 धमोक्षयोरनादित्वनित्यत्वेन स्याताम् न आद्ये अनादि अतो यावदविद्यां प्रवर्तयामि तावद्धंधः यदा विद्यां ददामि तदा मोक्षः स्फुरतीत्यर्थः तथाच स्कंद
 पुराणे बंधको भवपाशेन भवपाशाच्च मोचकः कैवल्यदः परंब्रह्मविष्णुरेव सनातन इति ३ ७ ७ ७ ७

तत्रशरीरिणामिति बहुवचननिर्देशादिष्यभेदेनाविरोधोक्त इति भांतिव्यावर्तयन्बन्धमोक्षव्यवस्थामुपपादयति एकस्यैवेति तर्हि किमात्माभेदानवा-
पिबन्धः नहीत्याह अस्यजीवस्यैवेति नन्वात्माभेदे जीवो नाम कोऽन्योऽस्ति एतच्छ्रुत् कथंचबन्धमोक्षसर्वदुःखादिव्यवस्थातत्राह ममांशस्येति अयंभावः यथै-
कस्यापि चंद्रादेर्जलाद्युपाधिना विंबप्रतिविंबरूपोभेदः तथाचजलकृताः कंपादयः प्रतिविंबस्यैव तथाचप्रतिविंबानामप्युपाधिभेदेनभेदादेकस्मिन्नुद-
कुंभेभग्नोत्पन्नप्रतिविंबस्यैवविंबैक्यं नान्यगतस्य तथाऽविद्यायां प्रतिविंबितस्य मदंशस्य जीवस्यैतत्कृतो बन्धः तस्य चोपाधितोभेदान्नाव्यवस्थेति त-
थाहुः यथैकस्मिन् घटाकाशोरजोधूमादिभिर्युते न सर्वे संप्रयुज्यन्ते तथा जीवाः स्रस्वादिभिरिति एतच्चातिरहस्यं स्वबुद्धानिश्चेतव्यमिति संबोधयति हेमहा-
मते इतरोमोक्षः ४ तदेवं व्यवस्थामुपपाद्य कथंचवर्तेतेत्यादिवैलक्षण्यप्रश्नस्योत्तरमाह अथेति तच्चवैलक्षण्यं द्विविधम् जीवेश्वरयोरेकं जीवानां चैवं नत्र

एकस्यैवममांशस्य जीवस्यैवमहामते बंधोऽस्याविद्यानादिविद्याचतथेतरेः ४ अथबद्धस्यमुक्तस्यवैलक्षण्यं वदामि
ते विरुद्धधर्मिणोस्तातस्थितयोरेकधर्मिणि ५ स्रपणोर्वितौ सदृशौ सरवायौ यदृच्छयंतौ कृतनीडौ च वृक्षौ एकस्तयोः स्वा-
दतिपिप्पलान्नमन्योऽनिरन्नोऽपि बलेन भूयान् ६ आत्मानमन्यं च स वेदविद्वानपि प्ललादो न तु पिप्पलादः योऽविद्यायायुक्
स तु नित्यबद्धो विद्यामयो यः स तु नित्यमुक्तः ७

जीवेश्वरयोर्वैलक्षण्यमाह विरुद्धधर्मिणोरितिसार्द्धद्वयेन शोकानंदधर्मवतोः एकस्मिन् धर्मिणि शरीरे नियम्य नियंतृत्वेन स्थितयोः ५ स्रपणोर्विक्षात्यक्षि-
णाविवदेहात्स्थग्नूतौ सदृशौ चिद्रूपत्वात् सरवायौ अवियोगादेकमत्याच्च यदृच्छया अनिरुक्त्या मायया वृश्च्यत इति वृक्षोदेहः ऊर्ध्वमूलमवाकुशारवं वृ-
क्षं यो वेदसंप्रतीतिश्रुतेः ऊर्ध्वमूलमधःशारवमश्वत्थं प्रादुरव्ययम् छंदांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदविदिति स्मृतेश्च तस्मिन्कृतं नीडं निकेतनं हृदयरूपं
याभ्यांतौ तयोर्मध्ये एको जीवः पिप्पलान्नं पिप्पलोऽवत्यः तस्मिन्नदनीयं कर्मफलमित्यर्थः स्वादतिप्रक्षयति अन्यः ईश्वरः निरन्नः अभोक्ताऽपि नि-
जानंदत्सोबलेन ज्ञानादिशक्त्या भूयान् अधिकः श्रुतिश्च द्वाप्तपर्णासयुजा सरवाया समानं वृक्षं परिष्वजान्ते तयोरन्यः पिप्पलं स्वादृत्य नश्नन्नन्यो
अभिचाकशीति ६ बलाधिक्यमेवाह आत्मानमिति अतो योऽविद्यायायुक् युक्तः स तु नित्यबद्धः अनादिबन्धः यस्तु विद्याप्रधानः स तु नित्यमुक्तः माया
या अनावरकत्वात् आश्रयात्पामोहकत्वाच्च ७

इदानीं बद्धमुक्तजीवानामेव मिथो वैलक्षण्यमाह देहस्थोऽपीति दशभिः विद्वान्मुक्तः संस्कारवशेन देहस्थोऽपि देहस्थो न भवति यथा स्वप्नादुत्थितः स्वप्नमाणे स्वप्नदेहे स्थितोऽपि तत्र स्थो न भवति तद्वत्तस्य दुःखदुःखभावान्न तद्वत् तथा च वस्तुतः अदेहस्थोऽपि कुमतिः अविद्वान् देहस्थः तन्निमित्तस्य दुःखभावः यथा स्वप्नदेहगत इति = अत्र हेतुत्वेन वैलक्षण्यांतरमाह द्वाभ्यां इंद्रियैरिन्द्रियार्थेषु गृह्यमाणेषु अपि यस्तु विद्वान् सनाहं कुर्यात् अहं गृह्णामीति मतिं न कुर्यादित्यर्थः कुतः गुणैर्गुणेषु गृह्यमाणेषु अतएव अविक्रियः रागादिभूतः तदुक्तं गीतासु तच्च वित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सज्जत इति ९ अबुधस्तु पूर्वकर्मार्थानेऽस्मिंश्चरीरे वर्तमानः गुणैरिन्द्रियैर्भावेन कर्मणा तत्र देहादौ निबध्यते कुतः कर्ताऽस्मीत्यहंकारेण तदुक्तं तत्रैव वृत्तेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः अहंकारविमूढात्मा कर्ताऽहमिति मन्यते एते स्त्रिभिः श्लोकेः कथं वर्तते तस्य प्रश्नस्य सारं दुरवस्थू न्योनिरभिमानश्च देहे वर्तत इति उत्तरमुक्तं भवति १० वैलक्षण्यांतरं वदन् किं भुज्जीतेत्यादिप्रश्नोत्तरमाह एवमिति त्रिभिः अन्यगतमेव कर्ममा

देहस्थोऽपि न देहस्थो विद्वान् स्वप्नाद्यथोत्थितः अदेहस्थोऽपि देहस्थः कुमतिः स्वप्नदृश्यथा = इंद्रियैरिन्द्रियार्थेषु गुणैरपि गुणेषु च गृह्यमाणेषु अहं कुर्यान्न विद्वान्यस्तु विक्रियः ९ देवार्थानेशरीरेऽस्मिन् गुणभावेन कर्मणा वर्तमानो बुधस्तत्र कर्ताऽस्मीति निबध्यते १० एवं विरक्तः शयनआसनादनमज्जने दर्शनस्पर्शनघ्राणभोजनश्रवणादिषु ११ न तथा बध्यते विद्वांस्तत्र तत्रादयन् गुणान् प्रकृतिस्थोऽप्यसंसक्तो यथारवं सविताऽनिलः १२ वैशारद्येक्षयाऽसंगशितया छिन्नसंशयः प्रतियुद्धइव स्वप्नान्नालाहिनिवर्तते १३ यस्य स्युर्वीतसंकल्पाः प्राणोद्विगमनो धियाम् वृत्तयः स विनिर्मुक्तो देहस्थोऽपि हितगुणैः १४ यस्यात्मा हिंस्यते हिंसेर्येन किंचिद्यदृच्छया अर्च्यते वा क्वचित्तत्र न व्यतिक्रियते बुधः १५

वधातीत्येवं विरक्तो विद्वान् ११ तथाऽपि

अविद्वानिव शयनासनादिषु न बध्यते कुतः तत्र तत्र विषयेषु गुणान् इंद्रियाणि आदयन् भोजयन् तत्साक्षित्वेन वर्तमानः न तु स्वयमदन् एतदेव कुतस्तत्राह प्रकृतिस्थोऽपीति साद्वेन यथारवं सर्वत्र स्थितमपि न सज्जते यथा सविता जले प्रतिबिंबितोऽपि यथाऽनिलः सर्वत्र संचरन् न पित द्रुत् १२ असंगेन वैराग्येण शितया तीक्ष्णया छिन्नाः संशया असंभावनादयो यस्य सः नानालात् देहादिप्रपंचात् १३ कथं विहरेदित्यस्योत्तरत्वेन वैलक्षण्यांतरमाह यस्य स्युरिति तदुणैः देहगुणैः संकल्पशून्याभिप्राणादिवृत्तिभिः विहरन्मुक्त इत्यर्थः १४ एवं तावद्बद्धमुक्तयोः स्वसंवेद्यमेव वैलक्षण्यमुक्तम् इदानीं वैवाज्यायेन लक्षणैरित्यस्योत्तरतया परैरपि संज्ञयं वैलक्षण्यमाह यस्यात्मेति त्रिभिः हिंसेर्दुर्जनैः अन्यैर्वा प्राणिभिः यस्यात्मा देहः पीड्यते यदृच्छया येन केनापि क्वचित् किंचित् अर्च्यते वा स बुधश्चेत्तत्र न व्यतिक्रियते नातिविक्रियत इत्यर्थः तदुक्तं याज्ञवल्क्येन यः कंदकैर्वितुदनिचंदनैर्यश्च लिंपति अकुट्टोऽपरितुष्टश्च समस्तस्य च तस्य चेति १५

किंच साध्वसाधुवाकुर्वतो वदतो वा जनान् न स्तुवीत न च निंदेत योलौकिकव्यवहारे विमुक्तः समुक्त इत्यर्थः १६ अपि च न कुर्यादिति यौदौहिकैः पि
कर्मण्युदासीनः समुक्तः इतरो बद्ध इत्यर्थः एतान्येव सर्वाणि सुमुक्तोः साधनानि ज्ञातव्यानि १७ यस्तु केवलं शब्दब्रह्मण्यभिज्ञः पांडित्यमात्रश्लाघीनतृप्तैः
साधनैस्तदर्थनिष्ठो भवेत् तं निंदति शब्दब्रह्मणि निष्णातः अर्थतः पारंगतोऽपि परे ब्रह्मणि न निष्णायात् ध्यानाद्यभियोगं न कुर्यात् तस्य शास्त्रश्र
मः श्रमैकफलः न तु पुरुषार्थपर्यवसायी अधेनुं चिरप्रसूताम् १८ एतदेवान्वार्थनिदर्शनैः प्रपंचयति गामिति दुग्धत इति दोहः पयः दुग्धो दुहो नोत्तर
न दोहो स्तियस्यास्तामर्थ्यं शून्यामसतीं भार्यां कामशून्यां देहं परार्थीनम् प्रतिक्षणं दुःस्वरवहेतुम् असत्यजां दृष्ट्वा दृष्टसाधनभूतं पुत्रम् अतीर्य किं
तमागते पात्रेऽदत्तं वित्तं दुर्कीर्तिदुरितापादकम् अंगहे उद्धव दुःस्वानंतरं दुःस्वमेव यस्य स रक्षति १९ मया हीनां वाचमित्युक्तं विवृणोति यस्यां वाचिमे

न स्तुवीत न निंदेत कुर्वतः साध्वसाधुवा वदतो गुणदोषाभ्यां वर्जितः समदृक् सुनिः १६ न कुर्यान्न वदे किंचिन्न ध्याये
साध्वसाधुवा आत्मारामो न यावत्त्याविचरेज्जडवन्मुनिः १७ शब्दब्रह्मणि निष्णातो न निष्णायात् परे यदि श्रमस्तस्य श्र
मफलोऽद्य धेनुमिव रक्षतः १८ गां दुग्धदोहामसतीं च भार्यां देहं परार्थीनमसत्यजां च वित्तं त्वतीर्य किं तमंगवाचं हीनां म
यारक्षति दुःस्वदुःस्वी १९ यस्यां न मे पावनमंगकर्म स्थित्युद्धवप्राणनिरोधमस्य लीलावतारेऽस्मिन् जन्मवास्या दं ध्यां-
गिरंतां बिभृथान् न धीरः २० एवं जिज्ञासयाऽपो ह्यनानात्वमत्र ममात्मनि उपारमेत विरजं मनो मयि सर्वगं २१ यद्य-
नीशो धारयितुं मनो ब्रह्मणि निश्चलम् मयि सर्वाणि कर्माणि निरपेक्षः समाचर २२ श्रद्धालुर्मे कथाः शृण्वन्स भद्रालोक
पावनीः गायन् नुस्मरन् कर्मजन्म चाभिनयन्मुहुः २३ मदर्थे धर्मकामार्थानाचरन्मदपाश्रयः लभते निश्चलां भक्तिं म
य्युद्धवसनातने २४

जगतः शोधकं चरित्रं न स्यात् किंतु अस्य विश्वस्य स्थित्यादिरूपं तद्देतुरित्यर्थः लीलावतारेषु ईप्सितं जगतः प्रेमास्प
दं श्रीरामकृष्णादिजन्मवानस्यात् तां निष्फलां गिरं धीरो धीमान् न धारयेत् २० उक्तं ज्ञानमार्गमुपसंहरति एवं निश्चित्य विचारेणात्मनि नाना-
त्वममं देहाद्यध्यासं निरस्य निर्मलं मनो मयि सर्वगं परिपूर्णं समर्प्य संधार्य उपारमेत न किंचित्कुर्यात् न शास्त्रपांडित्यमात्रेणेत्यर्थः २१ यद्यनीशः अशा
क्तः तर्हि आत्मा मिदं मद्रूपं यैव कृतार्थो भविष्यतीत्याह मयीति २२ मदर्थे धर्मकामार्थानाचरन्मदपाश्रयः लभते निश्चलां भक्तिमाह श्रद्धालुरिति द्वाभ्याम्
अभिनयन् स्वयमनुकुर्वन् २३ आचरन् सेवमानः २४

ततश्चानेन प्रकारेण मयि सत्संगेन लब्धया भक्त्या स भक्तः मासुपासिता ध्याता भवति स च ध्यानशीलः सद्भिर्दर्शितम् वैनिश्चितम् सस्वेनैव मे
पदं स्वरूपं प्राप्नोति २५ सत्संगलब्धया भक्त्येत्युक्तं तत्र सतां भक्तेष्वविशेषं पृच्छति साधुरिति साधवः स्वस्वमति कल्पिताः संति बहवः तव तु कीदृ
धाः संमतः भक्तिरपि बहुविधा लोके कीदृशी पुनस्त्वय्युपयुज्येत सद्भिश्च नारदादिभिराहता एतच्च कथ्यताम् २६ इदं चातिगुह्यं त्वये वक्तव्यमित्येष्व
र्यमा विप्ररोति हे पुरुषाध्यक्षेत्यादिना ब्रह्मादिनियंतः २७ अत्र हेतुः त्वमिति व्योमवदसंगः यतः प्रकृतेः परः स्वेषां भक्तानामिच्छया उपात्तं पृथक् य
दि भित्तं वपुर्येन सः २८ तत्र त्रिंशल्लक्षणैः साधुं निरूपयति कृपालुरिति पंचभिः कृपालुः परदुःखा सहिष्णुः सर्वदेहिनां केषां चिदपि अकृतद्रोहः तिति
क्षः क्षमावान् सत्यसारः स्थिरबलं वायस्य सः अनवद्यात्मा असूयादिरहितः करवदुःखयोः समः हर्षविषादरहितः यथाशक्तिसर्वेषां उपकारकः २९ कामै

सत्संगलब्धया भक्त्या मयि मांस उपासिता सर्वैर्मे दर्शितं सद्भिर्जसा विंदते पदम् २५ उद्धव उवाच साधुस्त्वो
त्तम श्लोकमतः कीदृक् वि धः प्रभो भक्तिस्त्वय्युपयुज्येत कीदृशी सद्भिराहता २६ एतन्मे पुरुषाध्यक्ष लोकाध्यक्ष जगत्प्रभो
प्रणतायानुरक्ताय प्रपन्नाय च कथ्यताम् २७ त्वं ब्रह्म परमं व्योम पुरुषः प्रकृतेः परः अवर्तीर्णोऽसि भगवन्स्वेच्छोपात्त पृथग् व
पुः २८ श्रीभगवानुवाच कृपालुरकृतद्रोहस्ति ति क्षः सर्वदेहिनाम् सत्यसारो नवद्यात्मा समः सर्वोपकारकः २९ का
मैरहतधीर्दातो मृदुः शत्रुचिरकिंचनः अनीहो मितशुक्रशान्तः स्थिरो मच्छरणो मुनिः ३० अप्रमत्तो गभीरात्मा धृतिमान् रजितष
ड्गुणः अमानीमानदः कल्यो मैत्रः कारुणिकः कविः ३१ आज्ञायैव गुणान् दोषान् मयादिष्टानपि स्वकान् धर्मान् संत्यज्य यः सर्वान्
मां भजेत स सत्तमः ३२

विषयैरक्षभितचित्तः दांतः संयतबाह्येन्द्रियः मृदुः अकठिनचित्तः शत्रुचिः सदाचारः अकिंचनः अपरिग्रहः अनीहः दृष्टि
याश्चैन्यः मितशुक्रलब्धहारः शान्तः नियतांतः करुणः स्थिरः स्वधर्ममच्छरणः मदकाश्रयः मुनिः मननशीलः ३० अप्रमत्तः सावधानः गभीरात्मानिर्विकारः
धृतिमान् विपद्यप्यरूपणः रजितषड्गुणः क्षुत्पिपासे शोकमोहो जरा मृत्युषड्मयः एते जिता येन सः अमानी नमाना कांक्षी अन्येभ्यो मानदः कल्यः परबोधनेद
क्षः मैत्रः अत्रंचकः कारुणिकः करुणयैव प्रवर्तमानः न दृष्टलोभेन कविः सम्यक्ज्ञानी ३१ किंच मया वेदरूपेणादिष्टानपि स्वधर्मान् संत्यज्य यो मां भजेत
सोऽपि एवं पूर्वोक्तवत्सत्तमः किमज्ञानान्नास्ति क्याह न धर्माचरणे सत्त्वशक्त्यादीन् गुणान् विपक्षे दोषांश्च आज्ञाय ज्ञात्वाऽपि भक्त्या न विक्षेपकतया मद्
त्तैव सर्वे भविष्यंतीति हृदनिश्चयेनैव धर्मान् संत्यज्य यद्वा भक्तिदाढ्येन निवृत्ताधिकारतया संत्यज्य अथवा विद्वेकादशुपवास कृष्णोकादशयनुपवासानि
वेद्यश्चाद्धादयो ये भक्तिविरुद्धा धर्मास्तान् संत्यज्येत्यर्थः ३२

किंच यावान्देशकालापरिच्छिन्नः यश्चसर्वात्मा यादृशः सच्चिदानंदादिरूपः तंमांज्ञात्वाऽपि यद्वा विशेषतः पुनः पुनर्ज्ञात्वा एकांतभावेन ये भजन्तीति
 ३३ साधुलक्षणमुक्तं भक्तेर्लक्षणमाह मल्लिंगेत्यष्टभिः लिंगानि प्रतिमादीनि ३४ सर्वलाभोपहरणं सर्वस्य लब्धस्य समर्पणम् ३५ पर्वाणि जन्माद्यभ्या
 दीनि तदनुमोदनम् ३६ बलि विधानं पुष्पोपहारादिसमर्पणं सर्ववार्षिकपर्वसु चातुर्मास्यैकादश्यादिषु विशेषतः ३७ उद्यानादिकरणे सामर्थ्यं सति स्व
 तः असति चान्यैः संभूयोद्यमः उद्यानं पुष्पप्रधानम् उपवनं फलप्रधानं वनम् आर्कीडं क्रीडास्थानम् ३८ संमार्जनं रजसोपाकरणम् उपलेपः गोम-
 यादिभिरालेपनम् मेकः तैरेव प्रोक्षणम् मंडलवर्तनं सर्वतोभद्रादिकरणम् मह्यं मम ३९ कृतस्य धर्मस्यापरि कीर्तनम् स्वयमन्येन वा निवेदितं न स्वी

ज्ञात्वाऽज्ञात्वाऽथ ये वै मां यावान्यश्चास्मि यादृशः भजंत्यनन्यभावेन ते मे भक्ततमामताः ३३ मल्लिंगमद्वक्तुं जनदर्शनस्पर्श-
 नार्चनम् परिचर्यास्तुतिः प्रबुद्धगुणकर्मानुकीर्तनम् ३४ मत्कथाश्रवणेश्रद्धामदनुत्थानमुद्धव सर्वलाभोपहरणं दास्ये
 नात्मनि वेदनम् ३५ मज्जन्मकर्मकथनं मम पर्वानुमोदनम् गीततांडववादित्रगोष्ठीभिर्मद्वहोत्सवः यात्राबलिं विधानं
 च सर्ववार्षिकपर्वसु वैदिकी तांत्रिकी दीक्षामदीयव्रतधारणम् ३७ ममार्चास्थापने श्रद्धास्वतः संहत्य चोद्यमः उद्यानो
 पवनाक्रीडपुरमंदिरकर्मणि ३८ संमार्जनोपलेपाभ्यां मेकं मंडलवर्तनैः गृहशुश्रूषणं मह्यं दासवद्यदमायया ३९ अमा
 निलमदंभित्वं कृतस्यापरि कीर्तनम् अपि दीपावलोकं मे नोपयुंज्यान्निवेदितम् ४० यद्यदिष्टं तमं लोके यच्चातिप्रियमात्मनः
 तत्तन्निवेद्येन्मह्यं तदानं त्यागकल्पते ४१ सूर्योऽग्निर्ब्राह्मणो गावो वैष्णवः खं मरुज्जलम् भूरात्मा सर्वभूतानि भद्रं
 जापदानि मे ४२ सूर्ये तु विद्यया त्रय्या हविषाऽग्नौ यजेत माम् आतिथ्येन तु विप्राग्ने गोघं गयवसादिना ४३

कुर्यात् एतच्च साधारणस्थावरविषयम् रागप्राप्तविषयं वा भक्त्या तु ग्राह्यमेव षड्विर्मासोपवासैस्तथैकलं परिकीर्तितम् विष्णोर्नैवेद्यसिक्थे
 नपुण्यं तदुंजतां कलौ हृदिरूपं मुखेनामनैवेद्यमुदरे हरेः पादोदकं च निर्माल्यं मस्तके यस्य सोऽच्युत इत्यादिवचनेभ्यः यद्वा अन्यस्मै निवेदितं मे
 नोपयुंज्यात् मह्यं न निवेदयेदित्यर्थः विष्णोर्निवेदितान्नेन यद्यद्व्यं देवतांतरम् पितृभ्यश्चैव तद्देयं तदानं त्यागकल्पते पितृशेषं तु यो दद्याद्दुरये परमा
 त्मने रेतोदाः पितरस्तस्य भवन्ति क्लेशभाणि इत्यादिवचनेभ्यः ४० ४१ इदानीं मेकादशपूजाऽधिष्ठानान्याह सूर्य इति हेभद्र ४२ अधिष्ठानभेदेन पूजा
 साधनान्याह सूर्य इति त्रिभिः त्रय्या विद्यया सूक्तैरुपस्थानादिना अंगहे उद्धव यवसादिना तृणादिना ४३

बंधुसकृत्वा बंधुवत्संमानेन हृदिरवेहृदयाकाशे मुख्यधिया प्राणदृष्ट्या तोयेतोयादिभिर्द्रव्यैस्तपेणादिना ४४ स्यंदिलेभुविमंत्रहृदयैः रहस्यमंत्रन्या
सैः ४५ सर्वाधिष्ठानेषु ध्येयमाह धिष्ण्येधिति इति अनेन मंत्रप्रकारेण एषु धिष्ण्येषु ४६ उक्तायाः भक्तेः फलमाह इष्टापूर्तेनेति सद्भक्तिं हृदां भक्तिम्
अस्या भक्तेरंतरंगसाधनमाह इत्थं मत्स्मृतिः साधुसेवया भवति यद्वा स्मृतिर्ज्ञानम् ततश्च हृदभक्तिमतः पुंसः साधुसेवया मद्ज्ञानं भवतीत्यर्थः ४७
ज्ञानभक्तिमार्गो उक्तौ तत्र ज्ञानमार्गो दपि भक्तिमार्गः श्रेष्ठ इत्याह प्रायेणेति सत्संगेन भक्तियोगः तेन विनोपायः संसारतरणेन विद्यते सत्संगेनेत्य
त्र हेतुमाह हियस्मात् सतामहं प्रायणं प्रकृष्टमयनमाश्रयः अतः सत्संगो मय्यंतरंग इत्यर्थः ४८ इदानीं सांख्ययोगादीनि साधनान्तरसापेक्षाणि सत्य

वेषणवेवंधुसकृत्वा हृदिरवेध्याननिष्ठया वायौ मुख्यधिया तोयेद्रव्यैस्तोयपुरस्कृतैः ४४ स्यंदिले मंत्रहृदयैर्भोगैरात्मान
मात्मनि क्षेत्रज्ञं सर्वभूतेषु समत्वेन यजेत माम् ४५ धिष्ण्येधेधिति मद्रूपं शंखचक्रगदां बुजैः युक्तं चतुर्भुजं शांतं ध्याय
न्नर्चेत्समाहितः ४६ इष्टापूर्तेन मामेवं योजेत समाहितः लभते मयि सद्भक्तिं मत्स्मृतिः साधुसेवया ४७ प्रायेण भक्तियो
गेन सत्संगेन विनोद्धव नोपायो विद्यते सध्य दुःप्रायणं हि सतामहम् ४८ अथेतत्परमं गुह्यं शृण्वतो यदुनंदन सगोप्यमपि व
क्ष्यामि त्वं मे भृत्यः स हृत्सखा ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवद्गुह्यसंवादे एकादशोऽध्यायः ११
श्रीभगवानुवाच नरो धयति मां योगेन सांख्यं धर्म एव च न स्वाध्यायस्तपस्त्यागैर्नेष्टा पूर्तं न दक्षिणा १ व्रतानि च
क्षुण्ठं दांसि तीर्थानि नियमायमाः यथावरुंधे सत्संगः सर्वसंगापहो हि माम् २ सत्संगेन हि देते या यातु धाना मृगाः रवगाः
गंधर्वाप्सरसो नागाः सिद्धाश्चारणगुह्यकाः ३ विद्याधरा मनुष्ये पुर्वेश्याः शूद्राः स्त्रियोऽव्यजाः रजस्तमः प्रकृतयस्तस्मिंस्त
स्मिन्पुगेऽनघ ४

भिचाराणि च सत्संगस्तत्स्वतंत्र एव समर्थः फलाव्यभिचारी चेति वर्णयितुमाह अथेति एतद्वक्ष्यमाणं परमं गुह्यमतः शृण्वित्य
र्थः ४९ इत्येकादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽध्यायः ११ द्वादशोऽध्यायः ११
रोधयति न वशीकरोति योगः आसनप्राणायामादिः सांख्यतत्त्वानां विवेकः धर्मः सामान्यतो हिंसादिः स्वाध्यायो वेदजपः तपः कृच्छ्रादित्यागः संन्या
सः इष्टापूर्तमिष्टं च पूर्तं च तत्रेष्टमग्निहोत्रादिपूर्तं कूपारामादिनिर्माणं दक्षिणाशब्देन सामान्यतो दानं लक्ष्यते १ व्रतानि एकादशपुपवासादीनि यज्ञः
देवपूजा क्षुण्ठांसिरहस्यमंत्राः अवरुंधे वशीकरोति २ यातु धाना राक्षसाः ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११

त्वाष्ट्रोद्वजः कायाधवः प्रहादः ५ ऋक्षोजांबवान् गृध्रोजरायुः वणिक्पथः तुलाधारः व्याधः धर्मव्याधः यज्ञपत्यः दीक्षितनार्यः ६ तेषां सत्संगव्याति
रिक्तसाधनांतराभावमाह तइति नअधीताः श्रुतिगणायैः तदर्थं च नउपासितामहत्तमायैस्ते तथा किंच अव्रतातप्तपसः नव्रतानियेषां नतमानित
पांसियैः ते च ते च तथा सत्संगादिति सद्भिः संगो नाम मयैव संग इत्यभिप्रेत्योक्तम् यद्वा स्वसंगस्यापि सत्संगत्वं विवक्ष्यते स्वस्यापि सत्त्वात् यद्वा म
दीयसंगादित्यर्थः ७ तत्र वृथादीनां भवतु नाम कथंचित्साधनांतरंगोपी प्रभृतीनां तु नान्यदस्तीत्याह केवलेनेति सत्संगलब्धेन केवलेनैव भावेन प्री
त्यानगाः यमलार्जुनादयः नागाः कालियादयः यद्वा तदानीं तनानां सर्वतरुगुल्मादीनामपि भगवति भावोस्तीति गम्यते तदुक्तं भगवतैव अहो अमी

बहवो मत्सदं प्राप्तास्त्वाष्ट्रकायाधवादयः वृषपर्वावलिर्बाणो मयश्चाथ विभीषणः ५ सग्रीवो हनुमान् ऋक्षोगजो गृध्रो व
णिक्पथः व्याधः कुब्जा व्रजे गोप्यो यज्ञपत्यस्तथा परे ६ तेनाधीतश्रुतिगणानोपासितमहत्तमाः अव्रतातप्तपसः स
त्संगान्मा मुपागताः ७ केवलेन हि भावेन गोप्यो गावोनगामृगाः येऽन्ये मूढधियो नागाः सिद्धा मामीयुरंजसा ८ यं न यो
गेन सांख्येन दानवततपोऽध्वरैः व्याख्या स्वाध्यायसंन्यासैः प्राप्नुयाद्यत्नवानपि ९ रामेण सार्धं मथुरां प्रणीतेश्वाफल्कि
नामभ्यनुरक्तचित्ताः विगाढभावेन न मे वियोगतीव्रा धयोऽन्यं ददृशुः सरवाय १० तास्ताः क्षपाः प्रेषुत मे न नीता मयैव हं
दावनगोचरेण क्षणार्द्धवत्ताः पुनरंगतासां हीना मया कल्पसमावभूवुः ११

देववरामरार्चितं पादांबुजं ते रुमनः फलार्हणम् नमं लूपादाय शिरवाभिरात्मनस्तमोऽपहृत्यैतरुजन्मयत्कृतमित्यादि सिद्धाः कृतार्थाः संत ईयुः प्रापुः ८
सप्राप्तेर्दुर्लभतामाह यमिति योगादिभिः कृतप्रयत्नोऽपि यं न प्राप्नुयात् तं मामीयुरिति पूर्वणान्वयः अत्र च प्रथमं या गोप्यः पश्चादयो वा श्रीकृष्णेन सह
संगताः ते संतः तत्संगोऽन्येषां सत्संगः तेन च तेषां भक्तिरिति ज्ञातव्यम् ९ गोपीनां भावं प्रपंचयति रामेणेति चतुर्भिः श्वाफल्किना अचूरेण मयि प्रणी
ते सति मे मत्तोऽन्यं सरवाय न ददृशुः कुतः वियोगेन तीव्रो दुःसहः आधिर्यासां ताः अत्र हेतुः मयि विगाढेन अतिहृदेन भावेन प्रेम्णा अनुरक्तानि संसक्तानि
चित्तानि यासां ताः १० तीव्राधिलं व्यनक्ति तास्ता इति मया सह या एव क्षपाः रात्रयः क्षणार्द्धवन्नीतास्ता एव पुनः मया हीनास्तासां कल्पसमावभूवुः क
थं भूताः तास्ताः वाचामगोचरा इत्यर्थः ११

किंच एवंप्रतीतिप्रसङ्गात् मोहमिषेण समाधिं प्राप्ता इत्याह तादृशं मयि अनुषंगेण आसत्तया बद्धाधियो याभिस्ताः स्वमात्मानं स्वदेहमदः दूरस्थं
मिदं सन्निहितं च नाविदन् यद्वा स्वंपतिपुत्रादिममतास्पदं आत्मानमहंकारास्पदं अदः परलोकं इहलोकं च नाविदन्निति यथा मुनयः समाधौ नामरूपेण
विदुः तद्वत् किंतु अधितोयेन यद्वमयि प्रविष्टा इत्यन्वयः १२ एवंप्रतीतिप्रसङ्गात् केवलं मत्का माः अस्वरूपविदः स्वरूपं न तु जानन्ति तथापि सत्तां
गात् जारं ब्रह्म जारबुद्धिर्वेद्यमपि ब्रह्म स्वरूपमेव मां परमं प्राप्नुवित्यर्थः १३ यस्मादेवं भूतो मद्भजनप्रभावः तस्मात्त्वं चोदनां श्रुतिं प्रति चोदनां स्मृतिं

तानाविदन्मय्यनुषंगबद्धाधियः स्वमात्मानमदस्तयेदम् यथा समाधौ मुनयोऽधितोयेन यः प्रविष्टा इव नामरूपे १२
मत्का मां रमणं जारमस्वरूपविदोऽबलाः ब्रह्म मां परमं प्राप्नुः संगच्छन्तसहस्रशः १३ तस्मात्त्वमुद्धवोत्सृज्य चोदनां प्रति
चोदनाम् प्रवृत्तं च निवृत्तं च श्रोतव्यं श्रुतमेव च १४ मामेकमेव शरणमात्मानं सर्वदेहिनां याहि सर्वात्मभावेन मया स्या
त्यकुतो भयः १५ उद्धव उवाच संशयः शृण्वतो वाचं तव योगेश्वरेश्वर न निवर्तत आत्मस्थो येन भ्राम्यति मे मनः
१६

च यद्वा विधिं च निषेधं च उत्सृज्य मां शरणं याहि १४ मयैवाकुतो भयः स्याः भव १५ पूर्वतावन्मयोदितेष्ववहितः स्वधर्मे चित्यादिना कर्मकर्तव्य
मित्युक्तम् इदानीं तु सर्वलक्षा मां शरणं याहीत्युच्यते तत्र किमात्मनः कर्तृत्वाद्यस्ति नास्ति वेत्यात्मस्थः आत्मविषयः संशयो न निवर्तते यद्वा कर्मका
र्ये त्याज्यं वेत्यात्मस्थः हृदि स्थः संशयो न निवर्तते इति एच्छति संशय इति येन संशयेन १६

अव्यक्तस्य सतः सूक्ष्ममध्यमक्रमेणाभिव्यक्तौ दर्शनः यथेति यथाऽग्निः खे ऊष्मा अव्यक्तोष्मारूपः दारुणि अधिकं मथ्यमानः अनिलसहायः सन् अणुः सूक्ष्माविस्फुल्लिङ्गादिरूपो भवति पुनः प्रहस्यो जातो हविषा संवर्धते तथैव मेव्यक्तिरियं हि वाणी १८ एवं गदिः कर्मगतिर्विसर्गो घ्राणोरसो हृक्स्पर्शः श्रुतिश्च संकल्पविज्ञानमथाभिमानः सूत्रं रजः सत्त्वतमो विकारः १९ अयं हि जीवस्त्रिवृद्धज्योतिरव्यक्त एको वयसास आद्यः विश्लिष्टशक्तिर्बहुधेव भाति बीजानि योनिं प्रतिपद्य यद्दत् २० यस्मिन्निदं प्रोक्तं मशेषमोतं पदो यथा तंतुवितानसंस्थाः य एष संसारतरुः पुराणः कर्मात्मकः पुष्पफले प्रसूते २१ द्वे अस्य बीजेशतमूलस्त्रिनालः पंचस्कंधः पंचरसप्रसूतिः दशैकशारवो द्विसप्तर्षणी डस्त्रिचल्लो द्विफलोर्कप्रविष्टः २२

न्यायाविलसितत्वात्तदाश्रयमिदं जगन्मततः पृथगिति सदृशं तमाह यस्मिन्निति तंतुविताने संस्थास्थितिर्यस्य सः पदो यथा तथा यस्मिन्निदं विश्वमोतं दीर्घतंतुषु पट इव प्रोतं तिर्यक्तंतुष्विव एवं भूतं समष्टिर्व्यवस्थात्मकं विश्वमविद्ययाऽत्यन्यध्यस्तं वृक्षरूपं जीवस्य कर्तृत्वादिसंसारहेतुः अनस्तद्विवेकज्ञानेन कर्मादिसर्वत्याज्यमित्युक्तमित्याशयेनाह य एष इति सार्धं स्त्रिभिः पुराणैः अनादिः कर्मात्मकः प्रवृत्तिस्वभावः पुष्पफलभोगापवर्गो कर्मतत्फलेवा प्रसूते जनयति २१ वृक्षरूपकं प्रपंचयति द्वे इति द्वे पुण्यपापे अस्य बीजे स च शतमूलः शतमपरिमिताः वासनाः मूलानियस्यत्र योगुणाः नालानि प्रकांडा यस्य पंचभूतानि स्कंधा यस्य पंचरसाः शब्दादिविषयास्तेषां प्रसूतिर्यस्मात् दशचक्राश्च शारवा इन्द्रियाण्यस्य द्वयोः सप्तर्षयो जीवि परमात्मनोर्नीडं यस्मिन् त्रीणि चल्लानि त्वचो वातपित्तश्लेष्माणो यस्य द्वे सारवदुःखे फले यस्य सः अर्कप्रविष्टः सूर्यमंडलपर्यंतं व्याप्तः तन्निर्भिद्यगतस्य संसारभावात् २२

तत्फलभोक्तृनाह गृह्यंतीतिगृधाः कामिनः ग्रामेचराः गृहस्थाः अस्यवृक्षस्यैकंफलंदुःखमदंति परिणामतः स्वर्गादेरपिदुःखस्वरूपत्वात् हंसाविवे-
किनः अरण्यवासाः संन्यासिनः एकंफलंस्तरुमदंति एकंपरमात्मानं गायामयमेव बहुरूपमिज्यैः गुरुभिः कृत्वायोवेदसवेदंवेदतत्त्वार्थवेद २३ त्वंचैवं-
ज्ञात्वाकृतकृत्यः सर्वसाधनं त्यजेत्याह एवमिति एकांतभक्त्याशितेनतीक्ष्णेनज्ञानकुटारेणस्वतंत्रतावाद्द्वयोर्ज्ञानभक्तयोः जीवोपाधिं त्रिगुणात्मकंलिं-
गशरीरंविद्वश्यच्छित्वापरमात्मानं चसंपद्यप्राप्य अथास्त्रंसाधनं त्यजेति २४ इत्येकादशोटीकायांद्वादशोऽध्यायः १२ त्रयोदशोऽथसत्त्वस्य
वृद्ध्याविद्योदयक्रमः हंसेतिहासतश्चित्तगुणविश्लेषवर्णनम् १ विद्याकुटारेणजीवाशयंविद्वश्यसाधनं त्यजेत्युक्तम् ननुतत्रतमआदिगुणत्रयवृ-
त्तिप्रतिबंधेसति कथंविद्योत्पत्तिरित्याशंक्यतन्निवृत्त्याविद्योत्पत्तिप्रकारमाह सत्त्वमितिससभिः तत्रयद्यानंदादिवदात्मधर्मागुणाःस्युः तर्हितत्त्वरूप-
त्वात्तेषांनिवृत्त्याविद्योत्पत्तिर्नस्यात् नत्वेतदस्तीत्याह बुद्धेः प्रकृतेरेतेगुणाः नत्वात्मनइति अतःसत्त्वेनसत्त्ववृद्ध्याऽन्यतमोहन्यात् रजस्तमोहनीर्जये-

अदंतिचैकंफलमस्यगृध्राग्रामेचराएकमरण्यवासाः हंसायएकंबहुरूपमिज्यैर्मायामयंवेदसवेदवेदम् २३ एवंगुरुपा-
सनयेवभक्त्याविद्याकुटारेणशितेनधीरः विद्वश्यजीवाशयमप्रमत्तः संपद्यचात्मानमथत्यजास्त्र २४ इतिश्रीभा-
गवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेभगवदुद्धवसंवादेद्वादशोऽध्यायः १२ श्रीभगवानुवाच सत्त्वरजस्तमइतिगुणा-
बुद्धेर्नचात्मनः सत्त्वेनान्यतमोहन्यात्सत्त्वंसत्त्वेनचर्वाह १ सत्त्वाद्धर्मोभवेद्दृष्टात्सोमद्राक्तिलक्षणाः सात्विकोपासयासत्त्वं
ततोधर्मः प्रवर्तते २ धर्मोरजस्तमोहन्यात्सत्त्ववृद्धिरनुत्तमः आशानश्यतितन्मूलोद्यधर्मउभयेहते ३ आगमोऽपः प्रजादेशः
कालः कर्मचजन्मच ध्यानंमंत्रोऽथसंस्कारोदशैतेगुणहेतवः ४

दित्यर्थः सत्त्वंचसत्यदयादिवृत्तिरूपमुपशमात्मकेनसत्त्वेनैवहन्यात् १

ननुगुणत्रयवृत्तीनांपरस्पररोपमर्दनरूपत्वात् कथंसत्त्ववृद्धौवेतरवृत्तयोनियमेनहंतव्यास्तत्राह सत्त्वादिति मद्राक्तिलक्षयति यो धर्मः सः मद्राक्तिरू-
पएववा सत्त्वमेवकथंवर्धेततत्राह सात्विकानांपदार्थानामुपासयासेवयासत्त्वंवृद्धंभवतीत्यर्थः सचधर्मोरजस्तमश्चहन्यात् कुतः नविद्यतेउत्तमोयस्मा-
त्सः सर्वोत्तमः यत्तः सत्त्ववृद्धिः सत्त्ववृद्धिर्यस्मिन्कारणं सः अतएवतत्कार्योऽधर्मप्रतिबंधोऽपिनास्तीत्याह तस्मिन्नुभयस्मिन्हतेनन्मूलः तेरजस्तमसीरा-
गद्वेषादिनाप्रमादालस्यादिनाचमूलंयस्यसः ३ सात्विकोपासनयासत्त्वंवर्धतइत्युक्तं तानेवसत्त्ववृद्धिहेतून्दर्शयितुंसामान्यतोगुणत्रयवृद्धिहेतूनाह
आगमः शास्त्रं अपः आपः क्वचिदागमोऽर्थइतिपाठः प्रजापुत्रः देशः वायणस्यादिः कालः वसंतादिः कर्मवेदोक्तंजन्मध्यानंचदेवादीनांमंत्रोद्वादशाक्ष-
रादिः संस्कारः जातकर्मादिः एतेदशत्रिगुणोत्पत्तिहेतवः ४ ५ ५

भा. ए. टी.
३४

एषां सात्त्विकादिनिर्णयमाह एषामेवमध्ये यद्वद्वाः शास्त्रज्ञाः प्रचक्षते प्रशंसन्ति तत्सात्त्विकं यच्च निन्दन्ति तत्तामसं यत्तु तैर्द्वैतैरुपेक्षितं न स्तुतं न च निन्दितं तद्राजसं स्मृतं
५ सात्त्विकान्येवेति निवृत्ता निशास्त्राण्येवसेवेतनप्रवृत्तिपाखंडशास्त्राणि तीर्थापएव न गंधोदकसराद्याः प्रजाः निवृत्तान् जनान् न प्रवृत्तदुराचारान् विवि-
क्तदेशं न रथ्याघृतदेशान् कालं ब्राह्मसुहृतादिकं ध्यानादौ न प्रदोषनिशीथादीन् कर्मचनित्यं न काम्याभिचारादीनि जन्मचवैष्णवशैवदीक्षा लक्षणम्
न शाक्तक्षद्रदीक्षारूपम् ध्यानं च विष्णोः न कामिनी विद्विषाम् मंत्रं प्रणवादिकं न काम्यक्षद्रादीन् संस्कारमात्मनः शोधकं न तु केवलं देहगृहादीनाम् न
नुज्ञानं महावाक्यश्रवणादेवोपघतो किं तत्र सत्त्वहत्याधर्मेण वा अत आह यावत्स्मृतिः आत्मा पारोक्ष्यम् यावच्च देहद्वयतत्कारणभूतगुणापोहः तावत्स-
र्पितं ज्ञानं भवतीत्यर्थः ६ ननु गुणव्यतिकराज्जातो देहः कथं स्नाश्रयभूतान् गुणान् स्वतएवोत्पन्नया विद्ययाः पोष्य स्वयमप्युपरमेत्तत्राह वेणूनां संघ-

तत्तत्सात्त्विकमैवेषां यद्वद्वाः प्रचक्षते निन्दन्ति तामसं यत्तद्राजसं तदुपेक्षितम् ५ सात्त्विकान्येवसेवेतपुमान्सत्त्वविबुद्धये
ततो धर्मस्ततो ज्ञानं यावत्स्मृतिरपोहनम् ६ वेणुसंघर्षजो बद्धिर्देग्वाशास्यति तद्हनम् एवं गुणव्यत्ययजो देहः शास्यति त-
त्क्रियः ७ उद्धव उवाच वदन्ति मर्त्याः प्रायणविषयान्पदमापदाम् तथाऽपि भुंजते हृष्णा तत्कथं श्वरवराजवत् ८
श्रीभगवानुवाच अहमित्यन्यथा बुद्धिः प्रमत्तस्य यथा हृदि उत्सर्पति रजो धोरंततो वैकारिकं मनः ९ रजो युक्तस्य
मनसः संकल्पः सविकल्पकः ततः कामो गुण ध्यानाद्दुःसहः स्याद्बुद्धिर्दुर्मतेः १० करोति कामवशातः कर्माण्यविजितेन्द्रियः
दुरबोदकाणिसंपश्यन् रजो वेगविमोहितः ११ रजस्तमोभ्यां यदपि विद्वान् विक्षिप्तधीः पुनः अतन्द्रितो मनोयुंजन् दोषहृदि
नैसज्जते १२

र्षाज्जातोऽग्निर्यथा स्वतएवोत्पन्नाभिर्ज्वालाभिस्तद्हनं सर्वदग्धापश्चात्स्वयं शास्यति एवं देहोऽपि तत्क्रियः तस्याग्नौ रिव क्रियाव्या-
पारो यस्य सः ७ ननु नियतेन्द्रियतया सात्त्विकसेवायामियानस्ति पुरुषार्थः तथाऽपि राजसादीन् विषयान् दुःखमिति जानन्तोऽपि कथं सेवंत इति पृच्छन्ति
विदन्तीति पदं स्थानम् श्वानो यथा भर्त्स्यमाना अपि स्वरायथा पद्मां ताडयमाना अपि स्वरीमनुधावंतः अजायथानिर्लज्जाः हंतुमार्नाता अपि तद्वत् ८ मि-
थ्याऽपि निवेशेन भुंजते इति सहेतुकमाह अहमिति त्रिभिः प्रमत्तस्य विवेकशून्यस्य देहादावहमिति मिथ्या बुद्धिर्देहियथोत्सर्पति ततोऽहंबुद्धेश्च वैकारिकं सत्त्वं
प्रधानमपि मनः प्रतिघोरं दुःखात्मकं रजः उत्सर्पति मनो व्याप्नोतीत्यर्थः ९ इदमेवमिदमेवं भोग्यमिति सविकल्पः संकल्पः स्यात् ततश्च अहो रूपमहोभाव इति गु-
णाभिध्यानात् दुर्धरः कामः स्यात् ततो विषयान् भोक्तुं कर्माणि करोति १० एवं चेन्न कस्यापि दुःखनिवृत्तिः स्यादित्याशंक्याह यदपि यद्यपि रजस्तमोभ्यां विक्षि-
प्तधीर्न भवति तत्राह विद्वान् विक्षिप्तधीः पुनः अतन्द्रितो मनोयुंजन् दोषहृदि नैसज्जते १२

विषयदोषदृष्ट्याऽपिमनोनिरोधाशक्तौ सखंतनिरोधोपायमाह अप्रमत्तइति अनिर्विण्णः अनलसः यथाकालं विषयवर्णम् मायपरमानंदरूपेऽर्पयन् स
मादध्यात् १३ विषयैः संग्रहितस्य मनसस्तद्वियोगेनेश्वरनिष्ठत्वमसंभावितं मन्यमानं प्रतितनिरूपणायेति हासमुपक्षिपति एतावानिति यथायथावन्म
य्यावेश्यत एतावानित्यर्थः १४ मच्छिष्यैरित्युक्ते तेषामतिज्यायसामनेन रूपेण निरूपणासंभवात् पृच्छति यदेति तं कालं तदेतद्दृष्टं चेदितुमिच्छामि तत्
थयेति १५ मानसाः पुत्राः सूक्ष्मां दुर्जेयाम् एकांतिकीं गतिं परां काष्ठाम् १६ तदेवाह गुणेष्विति विषयेषु स्वभावलोरागादिवशाच्चेतः प्रविशति ते च अनुभू
ताविषयावासनारूपेण चेतसि प्रविशन्ति अनिति तीर्षोः विषयानतिक्रामितुमिच्छोः १७ एवमिति महान्देवोऽपि स्वयंभूरपि भूतानां स्वष्टाऽपि ध्यायमानः
विचारयन् नपि प्रश्नस्य बीजं यदज्ञानादयं प्रश्नः तन्नाविंदत् यतः कर्मविक्षिप्तधीः १८ प्रश्नस्य पारसुत्तरमभिप्रायो वा तस्य तितीर्षया जिज्ञासया हं सरूपेणो

अप्रमत्तो नु युं जीतमनो मय्यर्पयंश्छन्नैः अनिर्विण्णो यथाकालं जितश्वासो जितासनः १३ एतावान्योगादिष्टो मच्छिष्यैः स
नकादिभिः सर्वतो मन आहूय मय्यद्वावेश्यते यथा १४ उद्धव उवाच यदा त्वं सनकादिष्वोयेन रूपेण केशव योग
मादिष्टवानेतद्दृष्टमिच्छामि वेदितुम् १५ श्रीभगवानुवाच पुत्राहिरण्यगर्भस्य मानसाः सनकादयः पप्रच्छुः पि
तरं सूक्ष्मां योगस्यैकांतिकीं गतिम् १६ सनकादय ऊचुः गुणेष्वविशते चेतो गुणाश्चेतसि च प्रभो कथमन्योऽन्यसं
त्यागो मुमुक्षोरति तितीर्षोः १७ श्रीभगवानुवाच एवं पृष्टो महादेवः स्वयंभूर्भूतभावनः ध्यायमानः प्रश्नबीजं ना
भ्यपद्यत कर्मधीः १८ समामचिंतय देवः प्रश्नपारतितीर्षया तस्याहं हं सरूपेण सकाशमगमंतदा १९ दृष्ट्वा मांत उपद्रज्य कृ-
त्वा पादाभिवंदनम् ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा पप्रच्छुः को भवानिति २० इत्यहं मुनिभिः पृष्टस्तत्त्वजिज्ञासुभिस्तदा यदवोचमहं ते
भ्यस्तदुद्धवनिबोधमे २१ वस्तुनो यद्यनानात्वं आत्मनः प्रश्न ईदृशः कथं घटेन वो विभावतुर्वामेक आश्रयः २२
ति यथाहं सो नीरं दीरं च

पृथक्कर्तुं शक्तः एवमहं गुणांश्चेतश्चेति द्योतयितुं हं सरूपेण गतोऽस्मीति १९ २० इत्यहं मुनिभिः पृष्ट इति पृथक्वाक्यम् यदवोचमिति च पृथक् अतोऽस्मच्छब्दात्
तिरदोषः तेभ्यो यदवोचं तन्मेव च न निबोध २१ देहादिविविक्तात्मज्ञाने सति तन्निष्ठस्य रागाद्यसंभवात् स्वयमेव विषयचेतसोर्विश्लेषो भवतीति वक्तुं प्रश्नखंडन
मिषेणैव तावदात्मानात्मविवेकमाह वस्तुन इति त्रिभिः किमात्मनोऽयं प्रश्नः तदुपाधेर्भूतसंघस्य वा यद्यात्मविषयः तर्हितस्य वस्तुनः परमार्थरूपस्य अनानात्वे स-
ति हेति प्राः कः सुष्माभिः कृतः प्रश्नः ईदृशः बहुषु निर्धारणरूपः कथं घटेन वक्तुं रुत्तरदातुर्वामेकममक आश्रयः अविशेषे आत्मानिकं जानिगुणादिविशेषमाश्रित्यो
नरं वक्ष्यामीत्यर्थः २२

भूतरांयविषयत्वेऽपि अयं वः प्रश्नः वाचारंभः वाङ्मात्रेणारब्धः यतोऽनर्थकः कुतः भूतेषु देवमनुष्यादिदेहेषु पञ्चभूतात्मकेषु अतः समानेषु अभिन्नेषु पुनः
श्ववस्ततः परमकारणात्मना अभिन्नेषु वाचारंभणविकारोनामधेयं सृष्टिकेत्येव सत्यमिति श्रुतेः २३ तत्र पञ्चात्मकत्वं प्रत्यक्षादिसिद्धमेवेति परमकारणाभेदं
वोपगादयति मनरोति मनः आदिभिर्यद्यद्ब्रह्म तेन तदहमेवेत्यर्थः अंजसा तच्च विचारेण एतेनैव सर्वात्मकोऽहमित्यंजसाऽत्युत्तरमुक्तं भवति २४ एवं प्रश्नस्त्वं
डनमिषेणैवात्मस्वरूपं सामान्यतो निरूप्य ब्रह्मणोऽपि दुष्परिहरं यत्पुष्टं तत्रोत्तरमाह गुणेष्वित्यादिना यावदव्याप्यमासि अयमभिप्रायः यदिकर्तृत्वभो
क्तृत्वादिरूपतया विषयैः संग्रथितं चित्तं बुद्ध्यादिशब्दवाच्यमेव जीवस्य स्वरूपं भवेत् ततः वियोगो न घटेत् तस्य तु स्वरूपमहं ब्रह्मैव चित्ताध्यासेन तु त
त्स्वभावतया विषयैः संग्रथितम् अतः स्वस्य ब्रह्मत्वभावनया विषयाणां च मिथ्यात्वानुसंधानेन सर्वतो निर्विद्यमगवंतं भजतो भवत्येव परिपूर्णस्वरूपा च

पञ्चात्मकेषु भूतेषु समानेषु च वस्ततः को भवानिति वः प्रश्नो वाचारंभोऽनर्थकः २३ मनसा वचसा दृष्ट्या गृह्यतेऽन्यैर
पीन्द्रियैः अहमेव न मत्तोऽन्यदिति बुद्ध्यध्वमंजसा २४ गुणेष्वविशते चेतो गुणाश्चेतसि च प्रजाः जीवस्य देह उभयं गुणाश्चे
तो मदात्मनः २५ गुणेषु चाविशति चित्तमभीक्ष्णं गुणसेवया गुणाश्च चित्तप्रभवामद्रूप उभयं त्यजेत् २६ जाग्रत्स्वप्नः स्रष्टु-
संच गुणतो बुद्धि वृत्तयः तासां विलक्षणो जीवः साक्षित्वेन विनिश्चितः २७ यर्हिसंस्मृतिबंधोऽयमात्मनो गुणवृत्तिदः मयि
तुर्यो स्थितो जह्यात्यागस्तदुणचेतसाम् २८

स्थानमिति हे प्रजाः पुत्रकाः सत्यम् गुणेषु चेतोऽविशति गुणाश्च चेतसि एव गुणाश्चेत-
श्चोभयंग्रथितं सदसदात्मनो ब्रह्म स्वरूपस्य जीवस्य देहः अध्यस्त उपाधिः ननु स्वरूपम् २५ तस्मात् अभीक्ष्णं पुनः पुनर्गुणसेवया तत्संस्कारेण गुणेष्व
विशति चित्तं ते च पुनर्वासनारूपेण चित्ते प्रकर्षेण भवतीति तथा ते गुणाश्च एवं यदुभयं तन्मद्रूपः स च त्यजेत् २६ ननु जाग्रदाद्यवस्थावतः कुतः कूटस्थ
त्वरूपता तत्राह जाग्रत्जागरः स्वप्नः स्रष्टुसंचेति बुद्धेरेता वृत्तयः ताश्च न स्वाप्नाविक्रयः किंतु सत्त्वाज्जागरणं विद्यात् रजसा स्वप्नमादिशेत् प्रस्वापं न
मसाजंतोस्तुरीयं त्रिषु संततमिति वक्ष्यमाणक्रमेण गुणत एव जीवस्तद्विलक्षणाः तदवस्थारहित एव विनिश्चितः कुतः तासां साक्षित्वेन २७ ननु तर्हि क
थमहं जागर्मीत्यादिप्रतीतिस्तत्राह यर्हियस्मात्सम्यक्सृतिः सरणमनयेति संस्मृतिर्बुद्धिः तया बंधोऽयमात्मनो गुणवृत्तीर्ददाति तस्माच्च यितुर्यो स्थितः
सन्निमंसंस्मृतिबंधं जह्यात् तत्तदा गुणचेतसां गुणानां चेतसश्चाऽन्योऽन्यं त्यागो भवति २८ श्रीकृष्णपरमात्मने नमः ६५

कथं संसृत्याबंधः कथंचतं जह्यात्तदाह अहंकारेण कृतं बंधमात्मनः अर्थविपर्ययमानं दाद्यावरणेनानर्थहेतुं विद्वान् जानन्नसन् निर्विद्यदुःस्वमेतदिति
 ज्ञात्वा तुर्ये स्थितो भूत्वा संसारचिंतां संसारो बुद्धिः तस्मिन् चिंतामभिमानं तत्कृतां भोगचिंतां त्यजेदिति २९ यावदेव न त्यजेत् तावत्तस्य कर्मज्ञानादिसर्वव्यर्थ
 मित्याह यावदिति यद्यपि जागर्तिकर्मादिषु तथाऽपि स्वप्न स्वप्नान् पश्यन्निवभ्रवति यतोऽज्ञः असम्यक्दर्शी अज्ञजागरस्य स्वप्नत्वे दृष्टान्तः स्वप्न इति
 ३० ननु कथं वेदप्रमितवर्णाश्रमकर्मादिनानाधीर्निवर्त्तेततत्राह असत्वादिति भावानां देहादीनां तत्कृताभिदावर्णाश्रमादिरूपागतयः स्वर्गादिफलानि हे-
 तवः कर्माणि चास्यात्मनो मृषा अविद्यावद्विषयो वेद इति भावः ३१ युक्तिभिरित्युक्तं ता एव युक्तीराह यदिति अर्थान्स्थूलान्देहादीन् समस्तकरणैः चक्षुरादिभिः
 भुंक्ते कथं भूतान् अनुक्षणधर्मिणः क्षणिकबाल्यतारुण्यादिधर्मवतः यश्च स्वप्ने हृदि जागरदृष्टसदृशान् वासनामयान् भुंक्ते यश्च सृष्टुमेतान् सर्वानुपसंहर-
 ति स एकः कुतः त्रिगुणवृत्तिदृक् अवस्थात्रयद्रष्टा ननु जाग्रदवस्थां सर्वेन्द्रियाणि पश्यन्ति स्वप्नमनः सृष्टुमिदं तत्संस्कारशेषा बुद्धिः कथमात्मानं दृष्टवती

अहंकारकृतं बंधमात्मनो र्थविपर्ययम् विद्वान्निर्विद्यसंसारचिंतां तुर्ये स्थितस्त्यजेत् २९ यावन्नानाऽर्थधीः पुंसो न निव-
 र्त्तेत युक्तिभिः जागर्त्यपि स्वप्नज्ञः स्वप्ने जागरणं यथा ३० असत्त्वादात्मनोऽन्येषां भावानां तत्कृताभिदा गतयो हेतवश्चा-
 स्य मृषा स्वप्नदृशो यथा ३१ योजागरे बहिरनुक्षणधर्मिणोऽर्थान् भुंक्ते समस्तकरणैर्हृदि तत्सदृशान् स्वप्ने सृष्टुमनुपसंहर-
 ते स एकः स्मृत्यन्वया त्रिगुणवृत्तिदृग्निद्रियेशः ३२ एवं विमृश्य गुणतो मनसस्त्रयवस्थामन्माययामयिकृता इति निश्चिता-
 र्थाः संछिद्य हार्दमनुमानसदुक्तितीक्ष्णज्ञानसिनाभजतमाऽखिलसंशयाधिम् ३३ ईक्षेत्तविभ्रममिदं मनसो विलासं दृष्टं
 विनष्टमति लोलमलातचक्रम् विज्ञानमेकमुरुधेव विभाति मायारचमस्त्रिधा गुणविसर्गकृतो विकल्पः ३४

आह इन्द्रियेशः ननु इन्द्रियेशोऽपि विश्वेनैजसप्राज्ञाभिन्नाः न कुतः स्मृत्या प्रतिबंधनेन सर्वावस्थास्वन्वयात् यः स्वप्नान् दृष्टं यश्च तदनंतरं न किंचिदवेदिष्य-
 त्स एवैतर्हि जागर्मीति उपाधिभेदेन विश्वादि व्यवहार इति भावः एतेन बालयुवाद्यवस्थास्वप्नप्रतिसंधानेनात्मैक्यं दृष्टव्यम् ३२ ततः किमत आह एवमिति
 गुणतो या एतामनसस्त्रयवस्थाः ताः मदविद्ययामयिकृताः न तत्त्वतः संतीति निश्चित आत्मरूपो र्थो धैः ते यूयमखिलसंशयानामाधिम् आधीयन्तेऽस्मि-
 न्नित्याधिरहंकारः तं संछिद्य हार्दं हृदि स्थितं मां भजत केन छित्वा तदाह अनुमानैः सदुक्तिभिः सतामुपदेशैः श्रुतिभिश्च तीक्ष्णेन ज्ञानरवद्वेन ३३ अ-
 नुमानानि दर्शयति ईक्षेतेति इदं जगत्विभ्रममीक्षेत् तत्र हेतवः मनो विजृम्भितत्वात् दृष्टत्वादिना शित्वाच्च स्वप्नवत् अतिचंचलत्वाच्च अलातच-
 क्रवत् ननु भ्रमोऽपि निर्विषयः कथं स्यात्तत्राह विज्ञानमिति निगमनम् तस्मात्त्रिधा योऽयं गुणपरिणामकृतो विकल्पो भेदः समावेति ३४

तत्तस्मात्ततो दृश्यादृष्टिर्निवर्त्य निजसरवानुभवो भवेत् तन्नेश्वर्यार्थं च निवृत्ततृष्णास्तूष्णीं निरीहश्च भवेत् मनोवाक्कायव्यापाररहित इत्यर्थः ननु देहवतः सर्वथा ह्येतदृष्टिप्रतिनिवर्तनायोगात् पुनः संसारः स्यात् एवमत्राह संदृश्यत इति क्वचिदावश्यकद्वारादिषु यद्यपीदं संदृश्यते तथाऽप्यवस्तुबुद्ध्या यत्तत् तत्पुनर्माहायनमवेदेव किंतु देहपातपर्यंतं स्मृतिः संस्कारमात्रेणावभासो भवेदित्यर्थः ३५ एतदेवोपपादयति देहमिति आसनादुत्थितमुत्थाय तत्रैव स्थितं ततः क्वचिदपेतं निर्गतं पुनस्तत्रैवोपेतं वा देहमपि नानुसंधत्ते कुतोऽन्यत् यतः येन देहेन स्वरूपमध्यगमत् ज्ञानवान् तं देहम् यतः कारणादिति वा परिकृतं परिहितं वा सो गतं स्थितं वा यथानवेत्तित इत् ३६ ननु च यः परिपाल्यमानोऽपि मुमूर्षुर्पतितं चेन्न पश्यति तर्हि पतेदेवनेत्याह देहोपीति देहो देववशेन गच्छन् स्वारंभकं कर्म यावदस्ति तावत्पर्यंतं प्रतिसमीक्षत एव जीवत्येव सासः प्राणोद्विजसहितः ननु तर्हितस्मिन् कदाचिदासज्जेतापि नेत्याह तमिति स्वाप्नं स्वप्नतुल्यं

दृष्टिं ततः प्रतिनिवर्त्य निवृत्ततृष्णास्तूष्णीं भवेन्निजसरवानुभवो निरीहः संदृश्यते क्वचयदीदमवस्तुबुद्ध्या त्यक्तं भ्रमायनमवेत् स्मृतिरानिपातात् ३५ देहं च नश्वरमवस्थितमुत्थितं वा सिद्धो न पश्यति यतोऽध्यगमत् स्वरूपम् देवादपेतमुत देववशादुपेतं वा सो यथा परिकृतं मदिरामदांधः ३६ देहोऽपि देववशात् स्वलुकर्म यावत् स्वारंभकं प्रतिसमीक्षत एव सासः तं संप्रपंचमधिरूढ समाधियोगः स्वाप्नं पुनर्न भजते प्रतिबुद्धवस्तुः ३७ मयेतदुक्तं वो विप्रा गुह्यं यत्सांख्ययोगयोः जानीतमागतं यज्ञं युष्मद्भर्मवि वक्ष्या ३८ अहंयोगस्य सांख्यस्य सत्यस्य तस्य तेजसः परायणो द्विजश्रेष्ठाः श्रियः कीर्त्तयेदमस्य च ३९ मां भजंति गुणाः सर्वे निर्गुणं निरपेक्षकम् सत्त्वं दं प्रियमात्मानं साम्यासंगाद्योगुणाः ४० इति मेच्छिन्नसंदेहामुनयः सनकादयः सभाजयित्वा परयाभक्त्याऽगुणतस्तैः ४१ तैरहंपूजितः सम्यक्संस्तुतः परमर्षिभिः प्रत्येयायस्व कंधामपश्यतः परमेश्विनः ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३

ए आधिरूढः प्राप्तः समाधिपर्यंतो योगो येन अतएव प्रतिबुद्धं ज्ञातं परमार्थवस्तु येन सः तथा च श्रुतिः तस्य तावदेव चिरं यावन् विमोक्षे अथ संपत्स्यत इति ३७ उक्तार्थे तेषां विश्वासार्थं स्वस्वरूपमाह मयेति सांख्यमात्मानात्मविवेकयोगोऽष्टांगः तयोर्गुह्यं रहस्यम् यज्ञं विष्णुं यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः युष्मद्भर्मविवक्षयेत्यनेन धर्मा अप्युपदिष्टा इति ज्ञेयम् ३८ अतएव यत्तेन हंसरूपेण ब्रह्मणोऽभ्यासमाधवेत्यनुवादो भविष्यति कृतं प्रमीयमानो धर्मः सत्यमनुष्ठीयमानो धर्मः तेजः प्रभावः एतेषां परायणं परमयनम् ३९ किंच मामिति कथं भूताः अगुणाः गुणपरिणामरूपान भवन्ति किंतु नित्या इत्यर्थः ४० मेमया अगुणतमां तुष्टुः ४१ प्रत्येयाय प्रत्यागतोऽस्मि ४२ इत्येकादशीं त्रयोदशोऽध्यायः

चतुर्दशोपरंश्रेयोभक्तिरेव नचेतरत् इत्येतद्वर्ण्यते ध्यानयोगश्च सहसाधनैः १ एवंतावद्भगवतो भक्त्या मोक्ष इत्युक्तम् अन्ये चान्यानि साधनानि वदन्ति त
त्र विशेषनिर्धारणाय पृच्छति वदन्तीति श्रेयांसि श्रेयः साधनानि किं विकल्पेन प्राधान्यमुताहो किं वा एकस्यैव मुख्यता १ एकमुख्यतापक्षोत्थाने कारणं
भवतेति अनपेक्षितः न अपेक्षितमपेक्षायस्मिन् सः अहेतुकः अयमर्थः भवता यो भक्तियोग उक्तः अन्ये च यानि श्रेयः साधनानि वदन्ति तेषां किं साक्षात् फ
लसाधनप्राधान्यमेव सर्वेषाम् उतांगंगिकत्वम् प्राधान्येऽपि किं विकल्पेन सर्वेषां तुल्यफलत्वम् यद्वा कश्चिदस्ति विशेष इति २ तत्र भक्तिरेव महाफलत्वेन
मुख्या अन्यानि तु स्वस्वप्रकृत्यनुसारेण पुष्पस्थानीयस्वर्गादिफलबुद्धिभिः प्राणिभिः प्राधान्येन परिकल्पितानि क्षल्लुकफलानीति विवेक्तुं प्रकृत्यनुसारेण

उद्धव उवाच वदन्ति कृष्ण श्रेयांसि बहूनि ब्रह्मवादिनः तेषां विकल्पप्राधान्यमुताहो एकमुख्यता १ भवतो दाहृतः स्वा
मिन् भक्तियोगोऽनपेक्षितः निरस्य सर्वतः संगं येन त्वय्या विशेषमनः २ श्रीभगवानुवाच कालेन नष्टा प्रलये वाणीयं
वेदसंज्ञिता मया दौ ब्रह्मणे प्रोक्ता धर्मो यस्यामदात्मकः ३ तेन प्रोक्ता च पुत्राय मनवे पूर्वजाय सा ततो भृगुवादयोगेण हन्सत
ब्रह्म महर्षयः ४ तेभ्यः पितृभ्यस्तत्पुत्रादेव दानवगुह्यकाः मनुष्याः सिद्धगंधर्वाः सविद्याधरचारणाः ५ किं देवाः किन्नरा नागा
रक्षः किंपुरुषादयः बह्वस्तेषां प्रकृतयोरजः सत्त्वतमो भुवः ६ याभिर्भूतानि भिद्यन्ते भूतानां मतयस्तथा यथा प्रकृतिसर्वेषां
चित्रावाचः स्रवंति हि ७ एवं प्रकृतिवैचित्र्याद्भिद्यन्ते मतयो नृणाम् पारंपर्येण केषांचित् पारवंडमतयो परे ८ मन्माया-
मोहितधियः पुरुषाः पुरुषर्षभ श्रेयो वदन्त्यनेकांतं यथा कर्म यथारुचि ९

बहुधा वेदार्थप्रतिपत्तिमाह कालेनेति सप्तभिः मदात्मकः मय्येवात्मा

चित्तं येन सः ३ भृगुवादयः भृगुश्च मरीचिरभ्यंगिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुरित्येते सप्त ब्रह्माणः प्रजापतयः ते च ब्रह्मर्षयश्च ४ ५ किं देवाः कृमस्वेदे
र्गंध्यादिराहित्येन किं देवाः मनुष्यावेति संदेहास्पदं भूताद्दीपांतरमनुष्याः एवं किन्नराः किन्नरा इव मुखतः शरीरतो वा किंपुरुषाः किंचित्पुरुषा इव वानरा
दयः प्रकृतयः वासनाः बह्वतः कुतः रजः सत्त्वतमांसि भुवः जन्मस्थानानि यासां ताः ६ भूतानि देवास्तरमनुष्यादीनि चित्रावाचः वेदार्थव्याख्यान
विषयाः ७ एवमित्युक्तोपसंहारः केषांचिदध्ययनादि शून्यानामप्युपदेशपारंपर्येण अपरे पारवंडमतयः वेदविरुद्धार्थमतयः ८ तत्कृतीनां मायायु
णमूलत्वान्मन्मायामोहितधियः अनेकांतं नानाविधम् ९

तदेवाह धर्ममितिसार्धेन धर्मकर्ममीमांसकाः यदुक्तम् मोक्षार्थनिप्रवर्तत तत्रकाम्यनिषिद्धयोः नित्यनैमित्तिकेकुर्यात् प्रत्यवायजिहासयेत्यादि यथाः
काव्यालंकारकृतिः यथाहुः यावत्कीर्तिर्मनुष्यस्यपुण्यालोकेषुगीयते तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयतइति कामंवात्स्यायनादयः सत्यंदमंशमंच
योगशास्त्रकृतः अन्येदृष्टार्थवादिनोदंडनीतिरुतः वैप्रसिद्धम् ऐश्वर्यमेवस्वार्थपुरुषार्थवदंति अतः सामाद्युपायाएवश्रेयःसाधनमितितेषांमतम् त
थैवत्यागंभोजनंचलोकायतिकाः यज्ञतपोदानंयज्ञोदेवतानांपूजनंतपश्चदानंच १० तेषांतुच्छफलत्वमाह आद्यंतवंतइति एषांलोकाः एतैः साध्यानि
फलानि तमोनिष्ठामोहावसानाः भोगकालेऽप्यसूयादिभिः शृचार्पिताः व्याप्ताः ११ भक्तेर्मुख्यत्वमाह मयीति यावत्समाप्ति हेसभ्यमयापरमानंदरू
पेणआत्मनास्वरूपत्वेनस्फुरता १२ किंच अन्येषांतत्तल्लोकादिपरिच्छिन्नंस्वरूपम् भक्तस्यतुपरिपूर्णमित्याह अकिंचनस्येति १३ परिपूर्णतामेवाह

धर्ममेकेयशश्चान्येकामंसत्यंदमंशमम् अन्येवदंतिस्वार्थेवाऐश्वर्येत्यागभोजनम् केचिद्यज्ञतपोदानंव्रतानिनियमा
न्यमान् १० आद्यंतवंतएवेषांलोकाः कर्मविनिर्मिताः दुःखोदकारस्तमोनिष्ठाः क्षुद्रानंदाः शृचाऽर्पिताः ११ मय्यर्पितात्म
नःसभ्यनिरपेक्षस्यसर्वतः मयात्मनास्वरूपंयत्तत्कुतः स्याद्विषयात्मनाम् १२ अकिंचनस्यदांतस्यशांतस्यममचेतसः म
यासंतुष्टमनसः सर्वाः स्वरूपमयादिशः १३ नपारमेष्यंनमहद्रधिष्यंनसार्वभौमंनरसाधिपत्यम् नयोगसिद्धीरपुनर्भ
वंवामय्यर्पितात्मेच्छतिमहिनाजन्यत् १४ नतथामेप्रियतमआत्मयोनिर्नशंकरः नचसंकर्षणोन्मथीर्नैवात्माचयथाभ
वान् १५ निरपेक्षंमुनिंशांतंनिर्वैरं समदर्शनम् अनुव्रजाम्यहंनित्यं पूयेयेत्यंगिरेणुभिः १६ निश्चिंचनामय्यतुरक्तचेतसः
शांतामहांतोऽरिविलजीववत्सलाः कामैरेनालब्धधियो जुषंतियत्तन्नैरपेक्ष्यंनविदुः स्वरूपंमम १७

नपारमेष्यमिति रसाधिष्यंत्यपाता

लादिस्वाम्यम् अपुनर्भवंमोक्षमपि महिनामांहित्वा अन्यन्नेच्छति अहमेवतस्यप्रेष्ठइत्यर्थः १४ ममापिसएवप्रेष्ठइत्याह नतथैतिहाभ्याम्
आत्मयोनिर्ब्रह्मापुत्रोऽपिशंकरोगत्स्वरूपभूतोऽपिसंकर्षणः भ्राताऽपिश्रीभार्याऽपि आत्मासूतिरपियथाभक्तइतिवक्तव्येतिहर्षेणाह भवानिति १५
पूयेयमदंतवर्तिब्रह्मांडानिपवित्रीकुर्यामितिभावेनेत्यर्थः १६ किंच मद्रक्तानांस्वरूपमेतावदेवंभूतमितिवाकोवक्तुंसमर्थः यतस्तत्त्वसंवेद्यंनिरुपममि
त्याह निश्चिंचनाइति महान्तः निरभिमानाः अनालब्धधियः अस्पृष्टचित्ताः निश्चिंचनत्वादीनांयथेष्टहेतुहेतुमद्भावः एवंभूताः मममदीयाः यत्स्वरूपंजुषं
तिसेवंतेनस्वरूपंतएवविदुः लभंते नान्येकुतः नैरपेक्ष्यंनास्ति अपेक्षणीयंयेषांतैरपेक्षाः तैरेवलभ्यम् नतुमोक्षापेक्षैरपीत्यर्थः यद्वा एवंभूताः संतोयेमममा
मित्यर्थः जुषंतेप्रीणंतेतएवयन्नैरपेक्ष्यंस्वरूपंतद्विदुर्नान्यइत्यर्थः १७

अपिच आस्तांतावदुत्तममद्रक्तकथायतः प्राकृतोऽपि भक्तः कृतार्थ एवेत्याह बाध्यमान इति द्वाभ्याम् विषयैराकृत्यमाणोऽपि प्रगल्भया समर्थया १८ पा
काद्यर्थं प्रज्वालितो भिर्यथा काष्ठानि भस्मीकरोति तथारागादिनाऽपि कथंचिन्मदिषया सती भक्तिः समस्तपापानीति भगवानपि स्वभक्तिमहिमाश्चर्येण संबो
धयति अहो उद्धव विस्मयं शृण्विति १९ अतएवं भूतं श्रेयो नान्यदस्तीत्याह न साधयतीति द्वाभ्याम् २० श्रद्धया या भक्तिस्तया संभवात् जातिदोषादपीत्यर्थः
२१ भक्त्यभावेऽन्यत्साधनं व्यर्थमित्याह द्वाभ्याम् धर्म इति २२ रोमहर्षादिकं विना कथं भक्तिर्गम्यते भक्त्या विना च कथमाशयः शून्ये इति २३ किंच भक्तिः सा
श्रयं शोधयतीति किंच कृत्यम् यतो गद्गद्वागादिलक्षणो मद्रक्तियुक्तो लोकं सर्वं पुनातीत्याह वागिति २४ अपिच भक्त्यैवात्मशुद्धिर्नान्यत इति सदृष्टान्तमाह

बाध्यमानोऽपि मद्रक्तो विषयैरजितेन्द्रियः प्रायः प्रगल्भया भक्त्या विषयैर्नाभिभूयते १८ यथाऽग्निः स्रसमृद्धार्चिः करोत्येधांसि
भस्मसात् तथामदिषया भक्तिरुद्धवैर्नांसि कृत्स्नशः १९ न सा धयति मां योगेन सारं व्यं धर्म उद्धव न स्वाध्यायस्तपस्त्यागो यथा
भक्तिर्ममोर्जिता २० भक्त्या ह मे कया ग्राह्यः श्रद्धया त्मा प्रियः सताम् भक्तिः पुनाति मन्निष्ठाश्रुपाकानपि संभवात् २१ धर्मः सत्य
दयोपेतो विद्यावानपसान्विता मद्रक्त्यापेतमात्मानं न सम्यक् पुनाति हि २२ कथं विना रोमहर्ष उद्धव तच्चैतसा विना विना नंदाश्रुक
लयाशुत्येद्भक्त्या विना शयः २३ वाग्गद्गद्वादवते यस्य चित्तं रुदत्यभीक्ष्णं हसति क्वचिच्च विलज्ज उद्धव तिनृत्यते च मद्रक्तियु-
क्तो भुवनं पुनाति २४ यथाऽग्निना हेममलं जहाति ध्यातं पुनः स्वं भजते स्वरूपम् आत्मा च कर्मानुशयं विधूय मद्रक्तियोगेन भज
त्यथो माम् २५ यथा यथा त्मा परिमृज्यतेऽसौ मत्पुण्यगाथाश्रवणाभिधानैः तथा तथा पश्यति वस्तु सूक्ष्मं चक्षुर्यथैवां जनसं प्र
युक्तम् २६ विषयान्ध्यायतश्चित्तं विषयेषु विषज्जते ममानुस्मरतश्चित्तं मय्येव प्रविलीयते २७ तस्मादसदभिध्यानं यथा स्वप्न
मनोरथम् हित्वा मयि समाधत्स्व मनो मद्वावभाषितम् २८

यथेति यथाऽग्निना ध्यातं तापितमेव हेमसुवर्णमंतर्मलं जहाति न क्षालनादिभिः स्वं नि

जं रूपं च भजते कर्माशयं कर्मवासनाम् मां भजते मद्रूपतामापद्यते ३५ ननु ब्रह्मविदाप्रोति परंतमेव विदित्वाऽतिमृत्युमेतीत्यादिश्रुतिभ्यो ज्ञानादेवा विधानि
वृत्त्या तत्प्राप्तिरवगम्यते कुतो भक्तियोगेनेत्युच्यते तत्राह यथा यथेति आत्मा चित्तं परिमृज्यते शोध्यते मत्पुण्यकथानां श्रवणैरभिधानैश्च भक्तेरेवावांतरव्यापा
रो ज्ञानं न पृथगित्यर्थः २६ किंच ज्ञानं नाम चित्तस्य मदाकारपरिणामः स च मां भजतः स्वभावत एव भवति न च यत्नांतरमपेक्षत इति सदृष्टान्तमाह विषया
नि २७ यस्मादन्यसाधनं तत्फलं च स्वप्न मनोरथवदसदभिध्यानमात्रं तस्मात्तद्विहाय मय्येव मनः समाहितं कुर्विति प्रकरणार्थमुपसंहरति तस्मादिति मद्वाव
भाषितं मद्वावेन भजनेनैव शोधितम् २८

भा. ए. टी.
३८

अ.
१४

विशेषतोवात्स्यायनाद्युक्तकाममार्गाः परित्याज्या इत्याह स्त्रीणामिति आत्मवाचधीरः सन् क्षेमेनिर्भयदेशे विविक्ते विजने २९ एतदुपपादयति नतचे
ति अस्यपुंसः यथातत्संगिसंगतः क्लेशो भवेत् यथाचबन्धो योषिसंगतः तथा अन्यप्रसंगतो न भवेदिति ३० मां चिंतयेदित्युक्तं तत्प्रकारं पच्छति यथेति ध्या
नांगप्रश्नः यादृशमिति ध्येयविशेषेण प्रश्नयदात्मकमिति यस्य तानि विशेषणानि तत्स्वरूपप्रश्नः एतन्मे ध्यानं मे वक्तुमर्हसीति पाठः तत्रायमर्थः मुमुक्षुस्त्वां य-
था ध्यायेत्तन्मे वक्तुमर्हसीति जिज्ञासोः कथनाय मे पुनरेतत्त्वदास्यमेव पुरुषार्थः न तु ध्यानेन कृत्यमस्तीति तदुक्तं त्वयोपभुक्तस्त्रगंधेत्यादित्वं वक्तुमर्हसीति पा
ठः स्रगमः ३१ तत्र ध्यानांगत्वेनासनप्राणायामप्रकारमाह सम इति चतुर्भिः समेनालुच्छिद्रतेनातिनीचे आसने कंबलादौ समकायः सन् यथा स्मरवभासी न
इति नास्ति स्वस्तिकादिनियम इत्युक्तं नासाग्रनिरीक्षणं च चित्तस्थैर्याय अंतर्लक्ष्योर्वाहिर्दृष्टिः स्थिरचित्तः स्रसंयत इति योगशास्त्रोक्तेः ३२ विपर्ययेण रेच
कपूरकुंभकक्रमेणापि यद्वा वामनाड्या पूरितं दक्षिणया त्वजेत् तथा वा पूरितं वामयेत्येवं विपर्ययेण यथोक्तयोगे इडया पूरयेद्वा सुं त्यजेत्सिं गलयातत

स्त्रीणां स्त्रीसंगिनां संगं त्यक्त्वा दूरत आत्मवाच क्षेमे विविक्त आसीनश्चित्तये च्चासतं द्रितः २९ न तथाऽस्य भवेत्क्लेशो बन्धश्चान्य
प्रसंगतः योषिसंगाद्यथा पुंसो यथा तत्संगिसंगतः ३० उद्धव उवाच यथा त्वा मरविंदा क्षया दृशं वा यदात्मकम्
ध्यायेन्मुमुक्षुरेतन्मे ध्यानं मे वक्तुमर्हसि ३१ श्रीभगवानुवाच सम आसून आसीनः समकायो यथा स्मरवम्
हस्तावुत्संग आधाय स्य नासाग्रकृतेक्षणः ३२ प्राणस्य शोधयेन्मार्गं पूरकुंभकरेचकेः विपर्ययेणापि शनैरभ्यसेन्निर्जितं
द्रियः ३३ हृद्यविच्छिन्नमोंकारं घंटानादं विसोर्णवत् प्राणेनोदीर्य तत्राय पुनः संवेशयेत्स्वरम् ३४ एवं प्रणवसंयुक्तं प्राण-
मेव समभ्यसेत् दशकृत्वस्त्रिषवणं मासादवाग्जितानिलः ३५ हृत्सुंडरीकमध्यस्थमूर्ध्वनालमधोमुरवम् ध्यात्वोर्ध्वमुरव
मुन्निद्रमष्टपत्रं सकर्णिकम् ३६ इति निर्जितेन्द्रिय इति प्रत्याहार उक्तः ३३ प्राणायामो द्विविधः सगर्भोऽगर्भश्चेति तत्र श्रेष्ठत्वात् प्रणवगर्भमा

हृद्दीति ह्याभ्याम् मूलाधारादारभ्य अविच्छिन्नं सततं घंटानाद तुल्यमोंकारं हृदि सतं प्राणेन उदीर्य ऊर्ध्वं द्वादशां तपर्यंतं नीत्वा कथं विसोर्णवत् कम-
लनालतंतुवत् तत्र मात्राऽतीते स्वरं पंचदशं बिंदुं संवेशयेत् अथ पुनरित्यस्य तंच बिंदुशिरस्कं कुर्यादित्यर्थः यद्वा मूलाधारादारभ्य मूर्धोतपर्यंतं वि-
सतंतुवत् सूक्ष्ममविच्छिन्नं सतं हृदि मनसि प्राणेनोदीर्याभिलष्य अथ पुनस्तत्रोंकारे घंटानाद तुल्यं स्वरमुदात्तं नादं स्थिरीकुर्यादिति ३४ मासादवा
कृजितानिलो भवति ३५ एवं ध्यानांगमुक्त्वा यादृशमित्यस्योत्तरं वक्तुं ध्येयपीठमाह हृत्सुंडरीकमिति सार्धेन अंतस्थं देहांतवर्ति ऊर्ध्वनालमधोमु-
रवम् मुकुलितं च कदलीपुष्पसंकाशं यदस्ति तद्विपरीतं ध्यात्वेत्यर्थः ३६

३८

न्यसेत् चिंतयेत् सविशेषणं ध्यानमाह वह्निर्मध्य इति षड्विः ध्यानमंगलं ध्यानस्य शुभं विषयम् ३७ सममनुरूपं विषयम् दीर्घाश्चारायः चत्वारामु ज्ञायामि
नृतत् सूचारु अतिरम्यम् ३८ समानयोः कर्णयोर्विन्यस्ते स्फुरन्ती मकराकारे कुंडले यस्मिन्नृतत् श्रीवत्सश्रियोर्निकेतनं वक्षसि दक्षिण वामतस्ताभ्यां यु-
क्तमित्यर्थः ३९ ४० शुभद्विः किरीटादिभिः आसमंताद्युत्तमलंकृतम् प्रसादेन शोभनं मुखवमीक्षणं च यस्मिन्नृतत् ४१ सकुमारमतिकोमलम् सविशे-
षणं ध्यानमुपसंहरति इन्द्रियाणीति प्रकर्षेण नयेत् सर्वतः सर्वांगयुक्ते ४२ यादृशमित्यस्योत्तरत्वेन सविशेषणमुक्ता यदात्मकमित्यस्योत्तरतया शनैर्वि-
शेषणत्यागेन ध्यानमेव समाधिपर्यंतमाह तदिति त्रिभिः एकत्रांगे अन्यान्यंगानि न चिंतयेत् एकत्रेति यदुक्तं तदेवांगं दर्शयति सूक्ष्मतममिति ४३ व्यो-

कर्णिकायां न्यसेत् सूर्यसोमाग्नीनुत्तरोत्तरम् वह्निर्मध्ये स्मरेद्दृपं ममैतद्ध्यानमंगलम् ३७ समं प्रशान्तं समुखं दीर्घं चारुं
चतुर्भुजम् सूचारुसंदरशीवं सकपोलं शचिस्मितम् ३८ समानकर्णविन्यस्तस्फुरन्मकरकुंडलम् हेमांबरधनश्यामं
श्रीवत्सश्रीनिकेतनम् ३९ शंखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितम् नूपुरैर्विलसत्पादं कौस्तुभप्रभया युतम् ४० शु-
भमत्किरीटकटकटिसूत्रांगदायुतम् सर्वांगसंदरं हृद्यं प्रसादसमुखं वेक्षणम् ४१ सकुमारमभिध्यायेत् सर्वांगेषु मनोदधत्
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यो मनसा हृष्यतन्मनः बुद्ध्या सारथिना धीरुः प्रणयेन्मयि सर्वतः ४२ तत्सर्वं व्यापकं चित्तमाह व्येक-
त्रधारयेत् तच्च तत्कामदारोहोऽसूक्ष्मतं भावयेन्मुखम् ४३ तत्र लब्धपदं चित्तमाह व्योम्नि धारयेत् तच्च तत्कामदारो-
होऽन किंचिदपि चिंतयेत् ४४ एवं समाहितमतिर्मामेवात्मानमात्मनि विचक्षेम यिसर्वात्मन ज्योतिर्ज्योतिषिसंयुतम् ४५
ध्यानेनेत्यं सतीघ्रेण युंजतो योगिनो मनः संयास्य त्याशनिर्वाणं द्रव्यज्ञानक्रियाभ्रमः ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे
कादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे चतुर्दशोऽध्यायः १४ श्रीभगवानुवाच जितेंद्रियस्य युक्तस्य जितश्वासस्य यो-
गिनः मयि धारयतश्चेत उपतिष्ठंति सिद्धयः १

मिसर्वकारणरूपे तच्च कारणत्वमपि त्यक्त्वा मदारोहः मयि शुद्धेन्द्रियण्या रूढः सन् किंचित् ध्यात्
ध्येयविभागमपि न चिंतयेत् ४४ मामेवात्मनि विचक्षे आत्मानं च सर्वात्मनि मयि संयुतं विचक्षे ज्योतिर्ज्योतिषिसंयुक्तमिवेत्यन्ययः ४५ एवं भूतसमाधिपर्यं
तद्ध्यानस्य फलमाह ध्यानेनेति मनोयुंजतः समादधतः द्रव्यज्ञानक्रियाभ्रमः अधिभूताधिदैवात्मरूपः दृश्यद्रष्टृदर्शनरूपो वा भ्रमः निर्वाणं शांतिं सस्य वसा
स्यतीति ४६ इत्येकादशो चतुर्दशः १४ ततः पंचदशोऽंशोऽस्ति ध्यानानुगाः श्रीविष्णुपदसंप्राप्ता चंतरायतयामताः १ एवं मनोयुंजतः योगिनो नंतरा विभ्र-
वंत्यः सिद्धयोप्यंतरायप्राया एव अतस्ताः परिहृत्य परमेश्वर एव भवोदिति वक्तुं सिद्धीराह जितेंद्रियस्येति युक्तस्य स्थिरचित्तस्य १ ५९

स्विदितिवितर्के कास्वित् किं नामा कथंस्वित् कीदृशीवाधारणाश्चकतीति प्रश्नांतरे वा शब्दः त्वमेवैतज्ज्ञानासिनान्यइत्याशयेनाह योगिनामिति २
धारणाश्च अष्टादशेत्यनुषंगः योगपारंगोरिति त्रिकालज्ञत्वादिकृद्रसिद्धिरन्येऽपि जानन्तीति भावः अहमेव प्रधानं मुख्यः स्वभावत आश्रयो यासां ताः
मत्सारूप्यप्राप्तेषु किंचिन्मूनाभवन्तीति भावः गुणहेतवः सत्त्वोत्कर्षहेतुकाः ३ ताः स्वरूपेणोपदिशति अणिमेतिसाद्धेः पंचभिः अणिमामहिमालघिमा
चमूर्तेर्देहस्यतिस्त्रः सिद्धयः प्राप्तिर्नामसिद्धिः सर्वप्राणिनामिन्द्रियैः सत्तत्तदधिष्ठातृदेवतारूपेण संबंधइत्यर्थः श्रुतेषु पारलौकिकेषु दृष्टेषु दर्शनयोगे-
षुपि सर्वेषु भूविवरादिपिहितेषुपि प्राकाश्यं भोगदर्शनसामर्थ्यसिद्धिः शक्तीनां मायातदंशभूतानां प्रेरणम् तत्रेश्वरेमायायाः अन्येषु तदंशानां प्रेरण

उद्धवउवाच कयाधारणयाकास्वित्कथंवासिद्धिरच्युत कतिवासिद्धयो ब्रूहियोगिनांसिद्धिदोभवान् २
श्रीभगवानुवाच सिद्धयोष्टादशप्रोक्ताधारणायोगपारंगैः तासामष्टौ मत्प्रधानादशौवगुणहेतवः ३ अणिमाम
हिमामूर्तेर्लघिमाप्राप्तिरिन्द्रियैः प्राकाश्यं श्रुतदृष्टेषु शक्तिप्रेरणमीशिता ४ गुणेषु संगोवशिता यत्कामस्तदवस्यति ए
तामेसिद्धयः साम्यअष्टावौत्पत्तिकामताः ५ अचूर्मिमत्वं देहेऽस्मिन्दूरश्रवणदर्शनम् मनोजवः कामरूपं परकायप्रवेश
नम् ६ स्वेच्छं दमृत्युर्देवानां सहक्रीडानुदर्शनम् यथासंकल्पसंसिद्धिराज्ञाऽप्रतिहता गतिः ७ त्रिकालज्ञत्वमहं हंपर-
चित्ताद्यभिज्ञता अग्न्यर्कांबुविपादीनां प्रतिपंभोपराजयः ८ एताश्चोद्देशतः प्रोक्तायोगधारणासिद्धयः यथाधार
णयायास्याद्यथावास्यान्निबोधमे ९ भूतसूक्ष्मात्मनिमयितन्मात्रंधारयेन्मनः अणिमानमवाप्नोति तन्मात्रोपासके
मम १०

मीशितानामसिद्धिः ४ विषयभोगेष्टसंगोवशितासिद्धिः यत्कामः यद्यत्सरवं कामयते तत्तदवस्यति तस्य तस्य सीमानं प्राप्नोतीति
सिद्धिः औत्पत्तिकाः स्वाभाविक्योनिरतिशयाश्चेत्यर्थः ५ गुणहेतुसिद्धिराह अचूर्मिमत्वं क्षुत्पिपासादिराहित्यम् दूरश्रवणं दर्शनं चेति द्वे सिद्धौ मनोवे
गेन देहस्य गतिः कामितरूपप्राप्तिः परकायप्रवेशः ६ स्वेच्छामृत्युः अप्सरोभिः सह देवानां याः क्रीडास्तासामनुदर्शनं प्राप्तिः संकल्पानुरूपप्राप्तिः अप्र
तिहता आसमंतात् गतिर्यस्याः सा आज्ञाचेत्येतादश ७ क्षुद्रसिद्धीश्च पंचाह त्रिकालज्ञत्वमिति अहं हं शीतोष्णाद्यनभिभवः अग्न्यादीनां संस्तंभनम्
८ तत्तद्धारणाभिः सह विशेषतो निरूपयति यथेति यावत्समाप्ति ९ भूतसूक्ष्मोपाधौ मयितन्मात्रं भूतसूक्ष्माकारम् सः तन्मात्रोपासकः मम मदी
यमणिमानम् १० श्रीगोपालकृष्णो विजयते ५२ ५३ ५४ ५५

ज्ञानशक्तिमहत्तत्त्वोपाधौमयि यथासंस्थं महत्तत्त्वाकारम् भूतानांचेति आकाशादिभूतोपाधौचमयिमनोधारयन् तत्तद्भूतमहिमानं प्राप्नोतीत्यर्थः ११
वास्वादिभूतानां ये परमाणवः तन्मयेतदुपाधौचित्तंमयिरंजयन् योगीकालसूक्ष्मार्थतां कालपरमाणूपाधिरूपतामिति लघुत्वविवरणम् तदुक्तम् स
कालः परमाणुर्वैयोभंने परमाणुतामिति १२ वैकारिकाहंकारोपाधौमयि अखिलमेकाग्रम् आत्मत्वमधिष्ठानत्वम् तत्र हेतुः मन्मनाः मयिमनोधारणप्रभा
वादेवंभवति नात्रातीव हेतुरनुसंधेय इति भावः एवंमद्वारणां अनुभावेन मद्योगबलमाश्रय इत्यादिषु द्रष्टव्यम् १३ क्रियाशक्तिप्रधानं महत्तत्त्वमेव सूत्रं तदुपाधौ
मयिसमेपारमेष्ठ्यं सर्वैरुष्टं प्राकाशयं विंदते कथं भूतस्य अव्यक्ताज्जन्मयस्य तस्य सूत्रस्य तदुपाधौर्ममेत्यर्थः १४ अथीश्वरे त्रिगुणमायानियंतरि अतएव का

महत्यात्मन्यापि परे यथासंस्थं मनोदधत् महिमानमवाप्नोति भूतानांच पृथक् पृथक् ११ परमाणुमये चित्तं भूतानां मयिरंजय-
न् कालसूक्ष्मार्थतां योगीलघिमानमवाप्नुयात् १२ धारयन्मय्यहंतत्वे मनो वैकारिकेऽखिलम् सर्वेन्द्रियाणामात्मत्वं प्राप्तिं
प्राप्नोति मन्मनाः महत्यात्मनियः सूत्रे धारयेन्मयिमानसम् प्राकाशयं पारमेष्ठ्यं मे विंदते व्यक्तजन्मनः १४ विष्णोश्च श्रीश्वरे च
तंधारयेत्कालविग्रहे स ईशित्वमवाप्नोति क्षेत्रक्षेत्रज्ञचोदनाम् १५ नारायणो तुरीयारव्ये भगवच्छब्दशब्दिते मनोमय्यादधद्यो
गीमद्भर्मावशितामियात् १६ निर्गुणे ब्रह्मणि मयि धारयन् विशदं मनः परमानंदमाप्नोति यत्र कामो वसीयते १७ श्वेतदीप
पतो चित्तं शब्दधर्ममये मयि धारयन् श्वेततां याति षडूर्मिरहितो नरः १८ मय्याकाशात्मनि प्राणे मनसा घोषमुद्रहन् तत्रोपल
ब्धा भूतानां हंसो वाचः शृणोत्यसौ १९ चक्षुस्त्वष्टरिसंयोज्यत्वष्टारमपि चक्षुषि मां तत्र मनसा ध्यायन् विश्वं पश्यति सूक्ष्म
दृक् २०

लविग्रहैकलघितरूपे अंतर्यामिणि ईशित्वं विशिनष्टि क्षेत्रज्ञानां जीवानां क्षेत्राणां तदुपाधीनां च चोदनां प्रेरणं न तु विश्वसृष्ट्यादिकर्तृत्वं
क्षणमित्यर्थः १५ तुरीयारव्ये विराट् हिरण्यगर्भश्च कारणं चेत्युपाधाय ईशस्य यन्निर्मितं तुरीयं तत्पदं विदुरित्येवं लक्षणो ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यश
सः धियः ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भगवद्गीता तद्वति भगवच्छब्दशब्दिते १६ यत्र परमानंदरूपे सर्वोऽपि कामस्तदंशभूतोऽवसीयते समाप्यते तम् १७
अतः परगुणहेतुकाः सिद्धीराह शब्दे सत्वात्मके श्वेततां शब्दरूपताम् १८ आकाशात्मायः प्राणः समष्टिरूपस्तद्रूपे मयि मनसा घोषं नादं चिंतयन् अ
सौ हंसो जीवः तत्र आकाशोऽपलब्धजाता सन् तत्रस्थाः विचित्राः वाचः शृणोति यद्वा तत्राकाशोऽपलब्ध आभिव्यक्ता या वाचस्तादूरतः शृणोतीति १९
त्वष्टा आदित्यः तस्मिन् परिच्छिन्ने चक्षुः संयोज्य तत्रोभयसंयोगे मां ध्यायन् विश्वं दूरतः पश्यति २०

भा. ए. टी.
४०

मनोदेहं च तदनुवर्तिना वायुना सह देहं च मयि ससंयोज्य यामह्वारणा क्रियते तस्याः प्रभावेन यत्र मनो याति तत्रात्मा देहो यातीत्यर्थः यदा मनः कर्तृ आत्मानं वा
युना सह देहं च मयि ससंयोज्य यत्र याति तदनुवर्तते हो यातीति २१ मनः उपादाय उपादान कारणं कृत्वा यद्यदेवादिरूपं भवितुमिच्छति तत्तन्मनो रूपं मनसो
भीष्टरूपं योगी भवेत् कुतः यतो मद्योगबलं यो ह मच्चित्तशक्तिर्नाकारस्तस्मिन्मयि मनसो योगधारणा तस्य बलं प्रभावः स एवाश्रयः कारणम् २२ यत्र प्रवि
विशति तत्रात्मानं चिंतयेत् ततः पिंडं स्वदेहं हित्वा प्राणः प्राणप्रधानलिंगशरीरोपाधिः वायुभूतः प्रविष्टस्तेन मार्गेणेत्यर्थः षडंघ्रिवत् भृंगो यथा पु
ष्पासुष्पांतरमनायासेन प्रविशति तद्वत् ३१ पिंडं हित्वेत्युक्तं तत्प्रकारं कथयन् स्वच्छंदं सृज्युमाह पाष्ण्यापीड्य गुदं प्राणं हृदयं कंठं मूर्धं स आरोप्य ब्रह्मरंध्रेण ब्रह्मणीत्वोत्सृजेत्तनुम् २४ विहरिष्यन् सरार्कगंडे मत्स्थं सत्त्वं वि
नं ब्रह्मरंध्रेण मूर्धद्वारेण ब्रह्मेत्युपलक्षणम् ब्रह्मवा अन्यद्वा अपेक्षितं स्थानं मनसानीत्वा २४ मत्स्थं मन्मूर्तिरूपं शब्दं सत्त्वं चिंतयेत् तदा सत्त्ववृत्तयः

मनो मयि ससंयोज्य देहं तदनुवायुना मह्वारणाऽनुभावेन तत्रात्मा यत्र वै मनः २१ यदा मन उपादाय यद्यद्रूपं बुभूषति तत्त
द्रवेन्मनो रूपं मद्योगबलमाश्रयः २२ परकार्यं विशन् सिद्ध आत्मानं तत्र भावयेत् पिंडं हित्वा विशेत्प्राणो वायुभूतः षडंघ्रिवत् २३
पाष्ण्यापीड्य गुदं प्राणं हृदयं कंठं मूर्धं स आरोप्य ब्रह्मरंध्रेण ब्रह्मणीत्वोत्सृजेत्तनुम् २४ विहरिष्यन् सरार्कगंडे मत्स्थं सत्त्वं वि
भावयेत् विमानेनोपतिष्ठंति सत्त्ववृत्तीः सारस्त्रियः २५ यथा संकल्पयेद्बुद्ध्या यदा वामत्सरः पुमान् मयि सत्ये मनो युंजन्त
था तत्समुपाश्रुते २६ यो वै मद्भावमापन्न ईशितुर्वशितुः पुमान् कुतश्चिन्नविहस्येत तस्य चाज्ञायथा मम २७ मद्रुतया शुद्ध
सत्त्वस्य योगिनो धारणाविदः तस्य त्रैकालिकी बुद्धिर्जन्ममृत्यूपहं हिता २८ अग्न्यादिभिर्न हन्येत मुनेर्योगमयं वपुः मद्यो
गश्चातचित्तस्य यादसा मुदकं यथा २९

सत्त्वांशभूताः २५ यदा वा अकालेऽपि यथावेति पाठे यथावा येन केनापि प्रकारेण बुद्ध्या संकल्पयेत् तत्तथा
यथा वत्सा प्रोतीत्यर्थः यद्वा यथा संकल्पयेत् यथा वामत्सरो मयि विश्वासवान् भवति तथा तदनु रूपं सर्वमाप्नोतीत्यर्थः किं कुर्वन् सत्ये सत्यं संकल्पे मयि
मनो युंजन् २६ मदिति एयं कूपदं ममेत्यर्थः ईशितुः सर्वनियंतुः वशितुः स्वतंत्रस्य मम भावं स्वभावं प्राप्तः एता गुणहेतवः २७ अतः परं स्रद्धाः धार
णाविद इति त्रिकालज्ञेश्वरधारणा सूचिता त्रैकालिकी त्रिकालवस्तुविषया स्वजन्ममृत्युभ्यामुपहं हिता तत्सहिता अनयैव परचित्ताद्यभिज्ञताऽ
पित्यारव्याता २८ अग्न्यादिसर्वोपघातशून्यो भगवानित्येवं धृतयोगमयम् तैर्नाभिभूयंत अन्नहेतुः मद्योगेति यादसा मुदकं यथाभिघातकं न भ
वति तथा तस्य वपुषोऽग्न्यादय इत्यर्थः अनयैवाहं हिताऽपित्यारव्याता २९

५ ५ ५ ५ ५

महिष्मृतीर्ममावतारान्ध्वजादिभिः सह ३० उपसंहरति उपासकस्येति एवं पृथक्धारणादिभिः ३१ यद्वा किंनानाधारणाप्रयासेन एकैवैव सर्वाः सि-
द्धयो भवन्तीत्याह जितेन्द्रियस्येति मद्धारणां नारायणोत्तुरीयाख्य इत्यत्रोक्तम् सद्गुर्लभास्यात्कानकाचिदित्यर्थः ३२ यद्यप्येवं तथाऽपि न प्राश्न्या इत्याह
अंतरायानिति ३३ तस्मादहेतुकीयमेव धारणाकार्या नान्याः काव्या इत्याह जन्मोति जन्मनैव काश्चित्सिद्धयो भवन्ति यथा देवानाम् यथा च यादसासु
दकस्तंभः पक्ष्यादीनां रवेचरत्वादि तदुक्तं पातं जले जन्मौषधितपोमंत्रयोगजाः सिद्धय इति योगेन मद्धारणामित्युक्ते न योगगतिं मत्सालोक्यादिरूपां ३४
कुत इत्यत आह सर्वासामित्यर्द्धेन प्रभुलोपपादनं हेतुः कारणम् पतिः पालयिता चेति किंच न केवलं सिद्धीनामेव प्रभुः अपितु मोक्षादीनामपीत्या

महिष्मृतीरभिध्यायं च्छ्रीवत्सास्त्रविभूषिताः ध्वजातपत्रव्यजनैः सभावेदपराजितः ३० उपासकस्य मामेवं योगधारणया
मुनेः सिद्धयः पूर्वकथिता उपतिष्ठन्त्यशेषतः ३१ जितेन्द्रियस्य दांतस्य जितश्वासात्मनो मुनेः मद्धारणां धारयतः कासासि-
द्धिः सद्गुर्लभा ३२ अंतरायान्त्वदत्येताद्युंजतो योगमुत्तमम् मया संपद्यमानस्य कालक्षपणहेतवः ३३ जन्मौषधितपोमं-
त्रैर्यावतीरिह सिद्धयः योगेनाप्नोति ताः सर्वानान्यैर्योगगतिं व्रजेत् ३४ सर्वासामपि सिद्धीनां हेतुः पतिरहं प्रभुः अहं योग-
स्य सांख्यस्य धर्मस्य ब्रह्मवादिनाम् ३५ अहमात्मांतरोवाह्योऽनाद्यतः सर्वदेहिनाम् यथा भूतानि भूतेषु बहिरंतः स्वयंत
था ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे पंचदशोऽध्यायः १५

ह अहमिति योगो मोक्षः सांख्यंतत्साधनं ज्ञानम् धर्मस्य

तदुपदेष्टृणां ब्रह्मवादिनां च ३५ कुतस्तत्राह अहमिति सर्वदेहिनां जीवानामात्मा यतः आंतरः अंतर्हामी एष त आत्मा अंतर्हाम्यमृत इति श्रुतेः तर्हि किं
मंतर्बर्तित्वात्परिच्छिन्नः नवाह्यश्च व्यापक इत्यर्थः तत्र हेतुः अनाद्यतः एतत्सदृष्टांतमाह भूतेषु चतुर्विधेषु महाभूतानि यथा बहिश्चांतं च भवन्ति स्वयम्
हमपि तथेत्यर्थः ३६ इत्येकादशोटीकायां पंचदशोऽध्यायः १५ श्रीकृष्णपरमात्मने नमः श्रीगोपालाय नमः ५ ५

षोडशोत्तुहरेराविर्भावयुक्ताविभूतयः ज्ञानवीर्यप्रभावादिविशेषेणोपवर्णिताः १ अंतश्चित्तेनयत्नानमशक्यमकृतात्मनाम् अतस्तद्योग्यतापत्त्यै-
विभूत्यादिनिरूपणम् २ एवंपावनवाध्याय्यामष्टप्रश्नानिरूपिताः ब्रह्मत्वसंभवेतावत्सप्तमादिचतुष्टये ३ बंधमुक्त्योस्तुनिर्धारसद्भक्त्योश्चततःपरे
द्वादशेनंतरं कर्मकृतित्यागव्यवस्थितौ हंसेतिहासतोयोगनिष्ठायांचत्रयोदशे श्रेयःसाधननिर्धारेध्यानेचैवचतुर्दशे धारणासिद्धिभेदेचप्रसंगेननि-
रंतरे उद्धवप्रश्नतोदत्तमुत्तरंहरिणोचितम् षोडशोभूतिविस्तारे द्वयोर्वर्णाश्रमव्रते ज्ञानादिनिर्णयेचातोयमादीनांचनिर्णये योगत्रयाधिकारेतुविंशेच
तदनंतरे तत्त्वसरव्याविवादेचपुं प्रकृत्योर्विवेचने जन्ममृत्युप्रकारेचद्वाविंशेदत्तमुत्तरम् परापराधसहनेचतुर्भिस्तदनंतरे सप्तविंशेक्रियायोगप्रश्ने
तदुपवर्णनम् अष्टविंशेततः प्रोक्ताज्ञानयोगोपसंहतिः संसारासंभवप्रश्नेतन्मध्येदत्तमुत्तरम् तदशक्त्यापुनःप्रश्नेभक्तियोगोपसंहतिः एवंप्रश्नोत्त-
राण्यत्रक्रमेणैतानिविंशतिः अहमात्मांतरोबाह्योऽनाहतःसर्वदेहिनाम् यथाभूतानिभूतेषुबहिरंतःस्वयंतथेत्युक्तम् तत्रभूतानियथाक्वचित्के

उद्धवउवाच त्वंब्रह्मपरमंसाक्षादनाद्यंतमपावृतम् सर्वेषामपिभावानांचाणस्थित्यप्ययोद्भवः १ उच्चावचेषुभू-
तेषुदुर्ज्ञेयमकृतात्मभिः उपासतेत्वांभगवन्याथातथ्येनब्राह्मणाः २ येषुयेषुचभावेषुमत्स्यात्वांपरमर्षयः उपासीनाःप्र-
पद्यंतेसंसिद्धिंतद्दस्वमे ३ गूढश्चरसिभूतात्माभूतानांभूतभावन नत्वांपश्यंतिभूतानिपश्यंतंमोहितानिते ४ याःकाश्चि-
भूमौदिविवैरसायांविभूतयोदिक्षुर्महाविभूते तामह्यमारव्याह्यनुभावितास्तेनमामितेतीर्थपदांधिपद्यम् ५

नचिदुणविशेषेणोदित्तानिवर्तते क्वचित्सामान्यरूपेणैव तथात्वमपिक्वकथंवर्तसइतिविभूतीः प्रपुं प्रथमंतावदुक्तमेवसर्वात्मकत्वमनुवदति त्वं
ब्रह्मेति अपावृतम् निरावरणम् स्वतंत्रंवा अतएवसर्वेषामपित्राणरक्षणस्थितिर्जीविनंचाणस्थितिसहितौ अप्ययोद्भवौयस्मात् सत्त्वमुपादानका-
रणमित्यर्थः १ अत्रसदाचारंप्रमाणमाह याथातथ्येनयथार्थत्वेन सर्वभूतकारणत्वात् ब्राह्मणावेदतास्यविदः २ एवंकारणत्वेनसर्वात्मत्वमनूद्यवि-
भूतीः पृच्छति येष्विति उपासीनाः सेवमानाःसंतः ३ दुर्ज्ञेयत्वमेवाह गूढः अस्फुटः भूतानांप्राणिनांमध्ये अत्रहेतुः भूतानामात्मा अंतर्गामी अत्रा-
पिहेतुः हेभूतभावेनेति तेत्वया ४ ताएवसाकल्येनपृच्छति हेमहाविभूते याःकाश्चिद्भूम्यादिषुतेविभूतयःरसायांरसातले अनुभाविताः त्वयैवकेन-
चिच्छक्तिविशेषेणसंयोजिताः तीर्थानांपदंचतदंधिपद्यंच ५

नरावतारभूतार्जुनप्रश्नसंवादित्वात्तवायंप्रश्नः साधीयानिति तावदनुमोदते एवमिति त्रिभिः प्रश्नंप्रष्टव्यम् सपत्नैर्यौत्सुमिच्छता विनशानकुरुक्षेत्रे ६ युयुत्सोर्विभूतिप्रश्नेकः प्रसंगस्तत्राह ज्ञात्वेति लौकिकः प्राकृतमतिः सन् ७ सचयदाततोज्ञातिवधान्निवृत्तः तदामयाप्रतिबोधितः सन् यथा स्वमभिभाषसे एवं संग्राममुखे मामभ्यभाषत तद्देवतवापिकथयिष्यामीति भावः ८ ताः विभूतीः कथयति अहमिति अस्मच्छब्दसमानाधिकरणः प्रथमांता द्वितीयांताश्च सर्वा विभूतयः तास्ताश्चोपासनार्थं कथ्यन्ते षष्ठीचक्रचिन्निर्धारणे संबंधे च क्वचिद्यथायोग्यं द्रष्टव्या ततश्चामीषां भूताना-

श्रीभगवानुवाच एवमेतदहंपृष्ठः प्रश्नप्रश्नविदांवर युयुत्सनाविनशनेसपत्नैरर्जुनेनवै ६ ज्ञात्वाज्ञातिवधंगर्ह्यमधर्मं
राज्यहेतुकम् ततोनिवृत्तोहंताऽहंहतोऽयमितिलौकिकः ७ सतदापुरुषव्याघ्रोयुक्त्यामेप्रतिबोधितः अभ्यभाषतमामेवंयथा
स्वरणमूर्धनि ८ अहमात्मोद्धवामीषांभूतानांसहृदीश्वरः अहंसर्वाणिभूतानितेषांस्थित्युद्वाप्ययः ९ अहंगतिर्गतिमतां
कालः कलयतामहम् गुणानांचाप्यहंसाभ्यंगुणिन्योत्पत्तिकोगुणः १० गुणिनामप्यहंसूत्रंमहतांचमहानहम् सूक्ष्माणामप्य
हंजीवोदुर्जयानामहंमनः ११ हिरण्यगर्भोवेदानांमंत्राणांप्रणवस्त्रिवृत् अक्षराणामकारोऽस्मिपदानिच्छंदसामहम् १२
इंद्रोऽहंसर्वदेवानांवसूनामस्मिहव्यवाद् आदित्यानामहंविष्णुरूद्राणांनीललोहितः १३ ब्रह्मर्षीणांभृगुरहंराजर्षीणांमहंम
नुः देवर्षीणांनारदोऽहंहविर्धान्यस्मिधेनुषु १४ सिद्धेश्वराणांकपिलःरूपर्षोऽहंपतत्रिणाम् प्रजापतीनांदक्षोऽहंपितृणाम
हमर्यमा १५ मांविष्णुर्द्धवदैत्यानांपद्मादमकरेश्वरम् सोमंनक्षत्रौषधीनांधनेशंयक्षरक्षसाम् १६ ऐरावतंगजेन्द्राणांचाद
सांवरुणांपुत्रम् तपतांद्युमतांसूर्यमनुष्याणांचभूपतिम् १७ उच्चैश्चैश्रवास्तरंगाणांधातूनामस्मिकांचनम् यमःसंयमतांचा
हंसर्पाणामस्मिवासकिः १८

हंसर्पाणांमस्मिंवास्तुकिः १८
मात्मेति स्रहदिति ईश्वर इति च सामान्येनाहं उपास्य इत्यर्थः एवं सर्वत्र तेषां स्थित्युद्वाप्ययः तत्तद्धेतुरित्यर्थः १
विशेषतो विभूतीराह कलयतां वशीकुर्वतां गुणानां सत्त्वादीनां मध्ये साम्यमव्याकृतं गुणिनिधर्मिणि भौत्पत्तिकः स्वाभाविको योगुणः सोऽहम् १० सूत्रं प्र
थमकार्यम् महान्महत्तत्त्वम् सूक्ष्मोपाधित्वात् दुर्ज्ञेयत्वाच्च जीवस्य सूक्ष्मत्वम् बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेन चैव बालाग्रमात्रोऽद्यवरोऽपि दृष्ट इति श्रुतेः ११ वेदानां
संबन्धीतेषामध्यापकः पदानि त्रिपदा गायत्रीत्यर्थः १२ १३ हविर्धानी कामधेनुः १४ १५ नक्षत्रोषधीनां प्रभुं सोमम् यक्षरक्षसां प्रभुम् १६ यादसां प्रभु
म् तपतां तापयतां धुमतां दीप्तिमतां च मध्ये १७ संयमतां दंडयतामित्यर्थः १८

शृंगिणांदंष्ट्रिणांचमध्येतेषांप्रभुर्वातुर्यः संन्यासः प्रथमो ब्राह्मणः १९ स्त्रोतसांप्रवाहाणांच सरसांस्थिरोदकाशयानां २० धिष्ण्यानां निवासस्थानानाम्
महानां दुर्गमानाम् २१ ब्रह्मिष्ठानां वेदार्थनिष्ठानाम् सेनान्यांच मूपतीनाम् अग्रण्यां सन्मार्गप्रवर्तकानाम् अजः ब्रह्मा २२ शुचीनां शोधकानामपि मार्ज
नत क्षणघर्षणादीनां मध्ये वाख्यादिरूपः शोधकोऽहम् २३ योगानां योगांगानामघानां मध्ये आत्मसंरोधः समाधिरहम् मंत्रोनीतिः कौशलानां विवेकादिने
पुणानां मध्ये आन्वीक्षिकी आत्मानात्मविवेकविद्या अख्यात्यन्यथारव्यातिश्चून्यरव्यात्यसत्त्वव्यात्यनिर्वचनीयरव्यातिवादिनामेवमिदमेवंवेत्तियोदुरंतो वि
कल्पः सोऽहम् २४ कुमारः सनत्कुमारः २५ संन्यासः भूताभयदानम् क्षेमाणामभयस्थानानां मध्ये अबहिर्मतिः अंतर्निष्ठा सूत्रतंप्रियवचनम् मौनेच

नागेंद्राणामनंतोऽहं मृगेंद्रः शृंगिदंष्ट्रिणाम् आश्रमाणामहंतुर्योवर्णानां प्रथमोऽनघ १९ तीर्थानां स्त्रोतसांगंगासमुद्रः सरसा
महम् आयुधानां धनुरहं त्रिपुरघोधनुष्मताम् २० धिष्ण्यानामस्म्यहं मेरुर्गहनानां हिमालयः वनस्पतीनामश्वत्थओष
धीनामहं यवः २१ पुरोधसां वसिष्ठोऽहं ब्रह्मिष्ठानां बृहस्पतिः स्कंदोऽहं सर्वसेनान्यामग्रण्यां भगवानजः २२ यज्ञानां ब्रह्मय
ज्ञोऽहं व्रतानामविहिंसनम् वाय्वग्न्यर्को बुवागात्मा शुचीनामप्यहं शुचिः २३ योगानामात्मसंरोधो मंत्रोऽस्मि विजिगीषता
म् आन्वीक्षिकी कौशलानां विकल्पः रव्यातिवादिनाम् २४ स्त्रीणां तु शतरूपाहं पुंसां स्वायंभुवो मनुः नारायणो मुनीनां च कु
मारो ब्रह्मचारिणाम् २५ धर्माणामस्मि संन्यासः क्षेमाणामबहिर्मतिः गुह्यानां सूत्रतं मौने मिथुनानामजस्त्वहम् २६ सं
वत्सरोऽस्म्यनिमिषामृतूनां मधुमाधवो मासानां मार्गशीर्षोऽहं नक्षत्राणां तथाऽभिजित् २७ अहं युगानां च कृतं धीराणां देव
लोऽसितः द्वैपायनोऽस्मि व्यासानां कवीनां काव्यआत्मवान् २८ वासुदेवो भगवतां तं तु भागवतेष्वहम् किंपुरुषाणां हनुमा
न्विद्याधाणां सुदर्शनः २९ रत्नानां पद्मरागोऽस्मि पद्मकोशः सपेशसाम् कुशोऽस्मि दर्भजातीनां गव्यमाज्यं हविष्वहम् ३०

नहिप्रियभाषणे मौनेच पुरुषस्याभिप्रायो ज्ञायते अजः प्रजापतिः यस्य देहाधाभ्यां मिथुनमभूत् स एव मुरव्यं मिथुनम् अर्द्धो हवा एष आत्मनो यत्कृती
ति श्रुतेः २६ अनिमिषामनिमिषाणामप्रमत्तानाम् मधुमाधवौ वसंत इत्यर्थः अभिजिदुत्तराषाढा चतुर्थपादः श्रवणप्रथमपादश्च तथा च श्रुतिः अ
भिजिन्नामनक्षत्रमुपरिष्ठादषाढानामधस्ताच्छ्रोणाया इत्यादि २७ कृतंकृतयुगम् देवलः असितश्च व्यासानां वेदविभागकर्तृणाम् कवीनां विदुषां काव्यः
शक्रः २८ भगवताम् उत्सृष्टिं प्रलयं चैव भूतानामागतिं गतिम् वेत्ति विद्यामविद्यां च सवाच्यो भगवानित्येवं लक्षणां नाम् २९ सपेशसां सुंदराणाम्
दर्भजातीनां काशदर्भजातीनाम् दधिष्ण्यचरुपरोदाशादिष्वनेषता ३०

लक्ष्मीः धनादिसंपत् ३१ बलवतामोजश्चसहस्रं सात्वतां भागवतानां भक्त्या कृतं कर्माहमित्यर्थः तेषामेव नवव्यूहाच्चेनैवास्मदेव संकषेण प्रयुज्यान्तरुद्ध
नारायणहयग्रीववराहचू सिंहब्रह्माण इति यानवमूर्तयस्तासां मध्ये वासुदेवाख्या ३२ गंधर्वाणां विश्वावसुः अप्सरसां पूर्वचित्तिः गंधमात्रमविकृ
तम् ३३ परमः मधुरः परः परारव्यः शब्दः ३४ अर्जुनः पार्थः भूतानां प्राणिनां प्रतिसंक्रमः प्रलयः ३५ गत्यादयः पंचकर्मेन्द्रियव्यापाराः स्पर्शादयो ज्ञा
नेन्द्रियव्यापाराः तत्र लक्षणं दर्शनम् सर्वेन्द्रियाणामिन्द्रियंतत्तदर्थग्रहणशक्तिरप्यहम् ३६ तदेवं तत्र तत्र निर्धारणेन तत्र संबंधेन च विशेषतो विभूतीर्नि
रूप्येदानीं सामान्यतः सर्वा अपि निरूपयति पृथ्वीति सार्धं द्वयेन पृथिव्यादिशब्दैस्तन्मात्राणि विवक्षितानि अहमहंकारः महान्महत्तत्त्वम् एताः सप्त प्र
कृतिविकृतयः विकारः पंचमहाभूतानि एकादशेन्द्रियाणि चेत्येवं षोडशसंख्याकः पुरुषोजीवः अव्यक्तं प्रकृतिः एवं पंचविंशतितत्त्वानि तदुक्तम् मूल

व्यवसायिनामहं लक्ष्मीः कितवानां च लग्रहः तितिक्षाऽस्मितिति क्षूणां सत्त्वं सत्त्ववतामहम् ३१ ओजःसहो बलवतां क
र्माहं विद्धि सात्वताम् सात्वतां नवमूर्तीनामादिमूर्तिरहं परः ३२ विश्वावसुः पूर्वचित्तिर्गंधर्वाप्सरसामहम् भूधराणामहं
स्यैर्यंगंधमात्रमहं भुवः ३३ अपारसश्च परमस्ते जिघानां विभावसुः प्रभासूर्यदुताराणां शब्दोऽहं नमसाः परः ३४ ब्रह्म
ण्यानां बलिरहं वीराणामहमर्जुनः भूतानां स्थितिरुत्पत्तिरहं वै प्रतिसंक्रमः ३५ गत्युत्पत्त्युत्सर्गोपादानमानंदस्पर्शलक्षण
म् आस्वादश्रुत्यवघ्राणमहं सर्वेन्द्रियेन्द्रियम् ३६ पृथिवीवायुराकाशआपोज्योतिरहं महान् विकारः पुरुषोऽव्यक्तरजः स
त्त्वं तमः परम् ३७ अहमेतत्संख्यानं ज्ञानं तत्त्वविनिश्चयः मयेश्वरेण जीवेन गुणेन गुणिनाविना सर्वात्मनाऽपि सर्वेण
नभावो विद्यते क्वचित् ३८ संख्यानं परमाणूनां कालेन क्रियते मया न तथा मे विभूतीनां सृजतोऽडानि कोटिशाः ३९

प्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याः प्रकृतिविकृतयः सप्त षोडशकश्च विकारो न प्रकृतिर्न विकृतिः पुरुष इति किंच रजः सत्त्वं तम इति प्रकृतेर्गुणाश्च परं ब्रह्म च
तदेवं तत्सर्वमहमेव किंच एतत्संख्यानमेतेषां परिगणनमेतेषां लक्षणतो ज्ञानं च तत्फलं तत्त्वनिश्चयश्चाहमेव एतदेव संक्षिप्याह मयेति जीवेश्वररू
पो द्विविधो यो भावः यश्च गुणिगुणरूपः यश्च क्षेत्रक्षेत्रज्ञरूपः स सर्वोऽपि मया विना मद्यतिरेकेण नास्ति अहमेव सर्वमित्यर्थः ३८ ननु सामान्यतः
किमेवं संक्षिप्य कथयसि पूर्ववन्निर्धारणसंबंधाभ्यां विशेषतः सर्वाः कथयेति चेत्तत्राह संख्यानं पृथिव्यादिपरमाणूनां कालेन महता तदपि मयैव
क्रियते कृत्वा च वक्तुं शक्यते तथा मे विभूतीनां संख्यानं कर्तुं न शक्यते कुत इत्यत आह सृजतोऽडानीति यदा मया सृज्यमानानां ब्रह्मांडानां मेव ता
वत्संख्या नास्ति तदा कुतस्तद्भवानां विभूतीनां संख्येत्यर्थः ३९

तथाऽपि विशेषतएव सर्वा अपि संक्षेपतः कथयामीत्याह तेजः प्रभावः श्रीः संपत् सौ भगं मनो नयनाह्लादकत्वम् भगः भाग्यस्वीर्यं बलम् अंशकः
विभूतिः ४० उपसंहरति एतादिति एते च विभूतिभेदा मयि चित्तावताराय कल्पिताः अतो नात्राती वाभिनिवेशः कर्तव्य इत्याह मनो विकारा एव न तु परम
र्थाः यथा किंचित्स्वरूपपुष्पादिवाङ्मात्रेणाभिधीयते तत्तुल्याः ४१ तस्माद्वागादीन् नियच्छ आत्मानं बुद्धिम् आत्मना सत्त्वसंपन्नया तयैव नियच्छ अ
ध्वने संसारमार्गाय ४२ असंयमने दोषमाह यदिति असंयच्छ न संयच्छति ४३ परिसमाप्यते कृतकृत्यो भवतीत्यर्थः ४४ इत्येकादशोऽष्टाकायां
षोडशोऽध्यायः १६ ततः सप्त दशोऽष्टे स्वधर्मभक्तिलक्षणे हंसोक्तं धर्ममन्वाह ब्रह्मचारिगृहस्थयोः १ कर्माहं विद्धि सात्वतामित्यत्र भक्त्या कृतं क

तेजः श्रीः कीर्तिरैश्वर्यं द्वीस्त्यागः सौ भगं भगः वीर्यं तितिक्षा विज्ञानं यत्र यत्र समं शकः ४० एतास्ते कीर्तिताः सर्वाः संक्षेपे
ण विभूतयः मनो विकारा एव ते यथा वाचाभिधीयते ४१ वाचं यच्छ मनो यच्छ प्राणान् यच्छेन्द्रियाणि च आत्मानमात्म
ना यच्छ न भूयः कल्पसेऽध्वने ४२ यो वै वाङ्मनसीसम्यगसंयच्छन्धियायतिः तस्य व्रतं तपो ज्ञानं स्ववत्यामघटां बुवत् ४३
तस्मात्मनो यच्च प्राणान् नियच्छेन्मत्परायणः मद्भक्तियुक्त्या बुद्ध्या ततः परिसमाप्यते ४४ इति श्रीभागवते महापु
राणे एकादशस्कंधे षोडशोऽध्यायः १६ उद्धव उवाच यस्त्वयाऽभिहितः पूर्वधर्मस्त्वद्भक्तिलक्षणाः वर्णाश्रमा
चारवतां सर्वेषां द्विपदामपि १ यथाऽनुष्ठीयमानेन त्वयि भक्तिर्गुणां भवेत् स्वधर्मेणारविंदाक्षतत्समारव्यातुमर्हसि २ पु
रा किल महाबाहो धर्मपरमकंप्रभो यत्तेन हंसरूपेण ब्रह्मणेऽभ्यास्यमाधव ३ स इदानीं समहता कालेना मित्रकर्शेन न
प्रायो भवितामर्त्यलोके प्रागनुशासितः ४ वक्ता कर्त्ता वितानान्यो धर्मस्याच्युत तेषु वि सभायामपि वैरिं च्यां यत्र सूर्तिध
राः कलाः ५ कर्त्राऽवित्रा प्रवञ्चा च भवतामधुसूदन त्यक्ते महीतले देवविनष्टं कः प्रवक्ष्यति ६

र्ममोक्षसाधनं मद्भिभूतिरित्युक्तम्

भक्तिसाधनत्वं च कर्मणां मयोदिते धवहितः स्वधर्मे धित्यादिना तत्र तत्रोक्तम् न च कर्मानुष्ठातृणां नियमेन भक्तिर्दृश्यते अतः पृच्छति यस्त्वयेति स
तभिः पूर्वकल्पादौ त्वद्भक्तिलक्षणाः तज्ज्ञापकः तत्साधनमित्यर्थः वर्णाश्रमहीनानामपि द्विपदानराणाम् १ यथा येन प्रकारेणानुष्ठीयमानेन स्वधर्मेण
२ ननु संप्रदायादेव ज्ञास्यते किं पुनर्वर्णनेन तत्राह पुरेति परमकंपरमश्चासौ कंसखरूपश्च तम् यत्तयम् हंसरूपेण धर्मोऽप्युक्त एव न तु योगमात्रम् जानी
तमागतं यज्ञं युष्मद्भर्मविवक्षयेत्युक्तत्वात् ३ प्रागनुशासितोऽपि न भवितान भविष्यति ४ अत्र हेतुमाह वक्तेति द्वाभ्याम् ते त्वत्तोऽन्यः कलावेदाद्याः ५

तत्तस्मान्नः अस्माकं मनुष्याणां मध्ये यस्य यथाविधीयते ७ धर्मो धर्मादनपेतः कुतो नैः श्रेयसकरो भक्तिजनकः अतो मे मत्तः तं धर्मे निबोध ८ त
 त्रादौ मनुपासनालक्षण एव मुख्यो धर्म आसीत् आचारलक्षणस्तु पश्चात्प्रवृत्तः स चैव मनुषितो भक्तिहेतुरिति वर्णयितुमाह आदाविति कल्यादौ य
 त्कृतयुगं तस्मिन् ते च तदामामुपासत एव केवलं नान्यत् कुर्वतीति कर्तुं कृतयुगनामनिरुक्तिमाह कृतकृत्या इति जात्या जन्मनैव ९ किंच विधायकाभा
 वादपि तदानीं नान्यत्कर्मास्तीत्याह वेद इति धर्मश्च मनोविषयोऽहमेव वृषरूपधृक् चतुष्पात् न त्रियाविशेषो यज्ञादिः अतः तपो निष्ठाः मनसश्चैन्द्रिया
 णां च त्वैकाग्र्यं परमं तप इति वचनादेकाग्रतया हं संशुद्धं मां ध्यायंतीत्यर्थः १० पश्चाच्चेतायुगप्रवेशे मे वैराजरूपस्य प्राणान्निमित्तात् हृदयात्सकाशात् न

तत्त्वं नः सर्वधर्मज्ञधर्मस्त्वङ्गितिलक्षणः यथायस्य विधीयेत तथा वर्णय मे प्रभो ७ श्रीभगवानुवाच धर्म्य एष तव
 प्रश्न नैः श्रेयसकरो नृणाम् वर्णाश्रमाचारवतां तदुद्धवनिबोध मे ८ आदौ कृतयुगे वर्णो नृणां हंस इति स्मृतः कृतकृत्याः प्रजा
 जात्या तस्मात्कृतयुगं विदुः ९ वेदः प्रणव एवाग्रे धर्मोऽहं वृषरूपधृक् उपासते तपो निष्ठा हंसं मां मुक्तकिल्बिषाः १० त्रेतासुरवेम
 हाभागप्राणान्मे हृदयाश्च यी विद्याप्रादुरभूत्तस्या अहमासं त्रिवर्त्मरवः ११ विप्रक्षत्रियविद्वद्भ्रातृमुरवबाहुरूपादजाः वैरा-
 जात्पुरुषाज्जाताय आत्माचारलक्षणाः १२ गृहाश्रमोजघनतो ब्रह्मचर्यं हृदो मम वक्षस्य लादने वा सो न्यासः शीर्षेणिसंस्थितः
 १३ वर्णानामाश्रमाणां च जन्मभूम्यनुसारिणीः आसन्न्य कृतयो नृणां नीचैर्नीचोत्तमोत्तमैः १४ शमो दमस्तपः शौचं संतोषः क्षांति
 रार्जवम् मद्रक्तिश्च दया सत्यं ब्रह्म प्रकृतयस्त्विमाः १५ तेजो बलं धृतिः शौर्यं तितिक्षा दार्यमुद्यमः स्थैर्यं क्षम्यते श्वर्यं क्षत्रप्रह
 तयस्त्विमाः १६ आस्तिक्यं दानं निष्ठा च अदंभो ब्रह्मसेवनम् अनुष्ठिरयोपचर्यै वैश्यप्रकृतयस्त्विमाः १७ शुश्रूषणं हि जवां
 देवानां चाप्यमायया तत्र लब्धेन संतोषः शूद्रप्रकृतयस्त्विमाः १८ अशौचमनृतं स्तेयं नास्तिक्यं शक्रविग्रहः कामः क्रोधश्चतर्ष
 श्वस्वभावोऽनेव साधिनाम् १९

स्यात्प्रत्याः सकाशात् हौत्राध्वर्यवोद्गात्रैः त्रिवृत् त्रिरूपः यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः ११ वर्णानामाश्रमाणां च धर्मान्वक्तुं
 तेषामुत्पत्तिमाह विप्रेति द्वाभ्याम् आत्माचारः स्वधर्म एवलक्षणं ज्ञापको येषां ते १२ मम वैराजरूपस्य हृदः वक्षसोऽधस्ताद्ब्रह्मचर्यमिति नैष्ठिकाभिप्रायम् १३ ते
 षामधिकारिविशेषणस्वभावानाह वर्णानामिति पंचभिः जन्मस्थानानुसारिण्यः नीचैरित्यव्ययम् अतोऽयमर्थः मंदाभिर्जन्मभूमिभिर्मंदाः उत्तमाभिरुत्त
 माश्चेति १४ तपः आलोचनम् १५ तेजः प्रतापः एतैरेवाश्रमस्वभावा अपि ज्ञेयाः १६ १७ १८ तद्वाह्यानां स्वभावानाह अशौचमिति शक्रविग्रहः निर्मूलकलहः
 तर्षः तृष्णा १९ ७

तत्रतावत्सर्वसाधारणधर्ममाह अहिंसेति वर्णग्रहणमुपलक्षणाथम् वर्णधर्मान्गृहस्थप्रकरणेवक्ष्यति २० प्रथमंतावदाश्रमेषुब्रह्मचारिणो धर्मावर्ण्ये
ते सचद्विविधः उपकुर्वाणकोनैष्ठिकश्च तत्रउपकुर्वाणकस्यधर्मानाह द्वितीयमिति नवभिः द्विजः त्रैवर्णिकः आनुपूर्व्याद्गर्भाधानादिसंस्कारमात्रेण द्वितीय
मुपनयनारव्यंजन्मप्राप्याचार्येणाहूतो ब्रह्मवेदभूषीतवकारात्तदर्थंचविचारयेत् २१ किंच मेखलादीन्कुशांश्चदधत् तत्राक्षशब्देनाक्षमाला कथंभूतः न
दिलः अनभ्यंगादिनाजातजटः तथाअधौतदृष्टसोऽरक्तपीठः दंताश्चवासश्चदहासंसिन्धौतानितानियस्यसः अधौतदहासाः सचासावरक्तपीठश्च नतु
कोतुकादिनारक्तपीठमासनंयस्यसः २२ जपश्चउच्चारोमूत्रपुरीषोत्सर्गः जपोच्चारंतस्मिन् वाग्यतः मौनीभवेत् २३ रेतीबुद्धिपूर्वनावकिरेत् नत्सृजेत्

अहिंसासत्यमस्तेयमकामक्रोधलोभता भूतप्रियहितेहाचधर्मोऽयंसार्ववर्णिकः २० द्वितीयंप्राप्यानुपूर्व्याज्जन्मोपनयनं-
द्विजः वसन्गुरुकुलेदांतो ब्रह्माधीर्यातचाहुतः २१ मेखलाजिनदंडाक्षब्रह्मसूत्रकमंडलून् जटिलोऽधौतदहासोरक्तपीठः कु
शात्तदधत् २२ स्नानभोजनहोमेषुजपोच्चारंचवाग्यतः नच्छिंद्यान्नखरोमाणिकक्षोषस्यगनान्यपि २३ रेतीनावकिरेज्जा
तु ब्रह्मव्रतधरः स्वयम् अवकीर्णेऽवगाह्याप्स्यतास्तस्त्रिपदींजपेत् २४ अग्न्यर्काचार्यगोविप्रगुरुवृद्धसरान्शक्तिः स
माहितउपासीतसंध्येचयतवाग्यजपन् २५ आचार्यमांविजानीयान्नावमन्येत कर्हिचित् नमर्त्यबुल्याः सूयेतसर्वदेवम्
योगुरुः २६ सायंप्रातरुपानीयमौक्ष्यंतस्मैनिवेदयेत् यच्चान्यदप्यनुज्ञातमुपयुंजीतसंयतः २७ शुश्रूषमाण आचार्यं स
दोपासीतनीचवत् यानशय्यासनस्थानैर्नातिदूरेकृतांजलिः २८ एवंवृत्तोगुरुकुलेवसेद्भोगविवर्जितः विद्यासमाप्यते
यावद्विभ्रतमखंडितः २९ यद्यसौछंदसांलोकमारोक्षन्ब्रह्मविष्टपम् गुरवेविन्यसेद्देहंस्वाध्यायार्थं बृहद्व्रतः ३०

ब्रह्मव्रतधरः गृहस्थः स्वयमेव कथंचिदवकीर्णेऽवगाह्यस्नात्वायतास्तः कृतप्राणायामः त्रिपदीं गायत्रींजपेत् २४ संध्येचदेयतवाग्यजपन्नुपासीत म
ध्याद्देसंध्यानिमित्तंमौनंनास्तीतिद्विवचनम् २५ २६ अन्यदपियत्संप्राप्तंतच्चनिवेदयेत् तेनानुज्ञातंतुसंयतः सन्नुपयुंजीतइत्यर्थः २७ यानशय्यास
नस्थानैः यांतं पृष्ठतोयानेन निद्रितमप्रमत्ततयासमीपशयनेन श्रान्तं पादसंवाहनादिभिः समीपासनेन आसीनं कृतांजलिर्नियोगप्रतीक्षयानातिदूरेऽवस्थ्या
नेनेत्यर्थः २८ एवंभूतंवृत्तंयस्यसः २९ एवमुपकुर्वाणकस्यधर्मानुक्तानैष्ठिकस्यविशेषधर्मानाह यदीतिषड्विः असौब्रह्मचारीयदिच्छंदसांलोकंमहर्लोकंततो
ब्रह्मलोकंचारोक्षन् आरोढुमिच्छतीत्यर्थः यद्वाछंदसांलोकमितिब्रह्मलोकविशेषणम् यत्रमूर्तिधराः कलाइत्युक्तत्वात् तर्हिबृहद्व्रतः सन् बृहन्नैष्ठिकंव्रतंयस्य
सः विन्यसेत् समर्पयेत् अधिकस्वाध्यायार्थमधीतनिष्क्रियार्थंच ३०

ब्रह्मवर्चः वेदाभ्यासजं तेजः तद्दान् ३१ तस्यैव वनस्थयति साधारणधर्मानाह स्त्रीणामिति निरीक्षणं भावगर्भम् क्ष्वेलनं परिहासः एवमादिकं त्यजेत्
मिथुनीभूतानग्रतस्त्यजेत् न पश्येदित्यर्थः ३२ तस्यैव सर्वाश्रमसाधारणं धर्ममाह शौचमिति द्वाभ्याम् ३३ ३४ निष्कामनैष्ठिकस्य तु मोक्षफलमाह एव
मिति अमलः निष्कामश्चेत् दग्धः कर्माशयोऽन्तः करणं यस्य तथाभूतः स नृमद्भक्तो भवति ३५ उपकुर्वाणस्य समावर्तनप्रक्रममाह अथेति अनंतरं द्वि
तीयाश्रममावेक्षन् प्रवेष्टुमिच्छन् यथायथावद्विचारितवेदार्थः स्नायात् अभ्यंगादिकं कृत्वा समावर्तेतेत्यर्थः ३६ तस्याधिकारानुरूपमाश्रमविकल्प
समुच्चयावाह गृहमिति सकामश्चेद्गृहम् अन्तःकरणशुद्ध्यादिकामश्चेद्द्वनं प्रविशेत् शब्दांतःकरणः स च द्विजोत्तमः ब्राह्मणश्चेत्स व्रजेदित्यर्थः यद्वा आ

अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेषु मां परम् अपृथग्धीरुपासीत ब्रह्मवर्चस्य कल्मषः ३१ स्त्रीणां निरीक्षणं स्पर्शसंलापक्ष्वेल
नादिकम् प्राणिनो मिथुनीभूतानग्रहस्थोऽग्रतस्त्यजेत् ३२ शौचमाचमनं स्नानं संध्योपासनमार्जवम् तीर्थसेवाजपोऽ
स्पृश्याभक्ष्यासंभाष्यवर्जनम् ३३ सर्वाश्रमप्रयुक्तोऽयं नियमः कुलनंदन मद्भावं सर्वभूतेषु मनोवाक्कायसंयमः ३४ एवं ह
हृदयधरो ब्राह्मणोऽग्निरिव ज्ज्वलन् मद्भक्तस्तीव्रतपसा दग्धकर्माशयोऽमलः ३५ अथानंतरमावेक्षन्यथाजिज्ञासितागमः
गुरवे दक्षिणां दत्वा स्नायाद्गुर्वनुमोदितः ३६ गृहं वनं वोपविशेत्स व्रजे द्वा द्विजोत्तमः आश्रमादाश्रमंगच्छेन्नान्यथा मत्पर
श्वरेत् ३७ गृहार्थासदृशीं भार्यामुद्देह जुगुप्सिताम् यवीयसीतु वयसायांसवर्णामनुक्रमात् ३८ इज्याऽध्ययनदाना
निसर्वेषां च द्विजन्मनाम् प्रतिग्रहो ध्यापनं च ब्राह्मणस्यैव याजनम् ३९ प्रतिग्रहं मन्यमानस्तपस्तेजोयशोनुदम् अन्या
भ्यामेव जीवेत शिलैर्वा दोषदृक्कृतयोः ४० ब्राह्मणस्य हि देहोऽयं क्षद्रकामायनेष्यते कच्छ्रायतपसे च देहप्रेत्यानंतस्करवाय-
च ४१

श्रमादाश्रमांतरंगच्छेत् अन्यथा अनाश्रमी प्रतिलोमं च नाचरेदित्यर्थः अमत्पर इति वाच्छेदः स्वभक्तस्याश्रमनियमाभावस्य वक्ष्यमा
णत्वात् ३७ विवाहनियमपूर्वकं वर्णधर्मेः सहगृहस्थधर्मानाह गृहार्थीति सदृशींसवर्णाम् अजुगुप्सितां कुलतोलक्षणात् श्रानिंदिताम् कामतस्तु
यामन्यामुद्देहत् तांसवर्णामनुतस्या अनंतरम् तत्रापि वर्णक्रमेणोद्देहत् इत्यर्थः तिस्रो वर्णानुपूर्व्येण हेतुर्नैकायथाक्रमम् ब्राह्मणक्षत्रियविशांभा
र्याः स्नाः शूद्रजन्मन इति स्मृतेः ३८ इज्यादयस्त्रैवर्णिकानामावश्यकधर्माः ३९ प्रतिग्रहादित्रयंतु वृत्तिः सा च ब्राह्मणस्यैव तत्रापि मुख्यं मुख्यतमां-
वान्यां च वृत्तिमाह प्रतिग्रहमिति तयोर्याजनाध्यापनयोरपि कार्पण्यादिदोषं पश्यन् शिलैः स्वामित्यक्तेः क्षेत्रपतितैः कणिशैः ४० एवं च वृत्तिकाश्रयं
ब्राह्मणेन सोदव्यमित्याह ब्राह्मणस्येति ४१

उच्छृत्तिर्नामविपणादिपतितकणोपादानं तांशिलवृत्तैर्कीकृत्यतयातु ह्यचित्तस्य मोक्षफलमाह शिलोच्छेति महांतमातिथ्यादिलक्षणम् ४२ एव
मधनस्य महत्फलमुक्तासधनानामप्याह त्रिभिः समुद्धरंति दारिद्र्यादुत्तारयंति विप्रमित्युपलक्षणं मत्परायणं यं कमपि ४३ राजस्त्वावश्यकमेतदि
त्याह सर्वा इति ४४ ४५ सर्वेषामापदुत्तीराह सीदन्ति त्रिभिः पण्यैर्विक्रयार्हैः ननु सरालवणाद्यैः तत्राप्यापदाक्रांतश्चेत्स्वद्वेनक्षत्रियवृत्त्यावायद्यपि गौ
तमो नंतरा पापीयसीं वृत्तिमातिष्ठेदिति स्मरन् स्वद्वेनधारणं पण्यविक्रयात् श्रेष्ठं मन्यते तथाऽपि हिंसातो वणिग्भूतिरेव श्रेष्ठेति भगवतो मतम् ननु श्ववृत्त्या
नीचसेवया ४६ तत्राप्यापदि मृगयया विप्ररूपेण वा अध्यापनादिना ४७ कारकः प्रतिलोमजविशेषाः बुरुडादयः तेषां वृत्तिकटादिक्रियाम् आपदुत्ती

शिलोच्छृत्त्यापरितुष्टचित्तो धर्ममहांतं विरजं जुषाणः मय्यर्पितात्मा गृह एव तिष्ठन्नातिप्रसक्तः समुपैति शांतिम् ४२ समुद्ध
रंतिये विप्रं सीदंतं मत्परायणम् तानुद्धरिष्ये न चिरादापद्भ्यो नौरिवार्णवात् ४३ सर्वाः समुद्धरेद्राजापिते वव्यसनात्प्रजाः
आत्मानमात्मना धीरो यथा गजपतिर्गजान् ४४ एवंविधो नरपतिर्विमानेनार्कवर्चसा विधूयेद्वाशमं कृत्स्नमिंद्रेण सह मोदते
४५ सीदन्ति प्रोवणिग्भूत्या पण्यैरेवापदंतरेत् स्वद्वेनवापदाक्रांतो न श्ववृत्त्या कथंचन ४६ वैश्यवृत्त्या तुराजन्यो जीवेन्मृ
गययापदि चरेद्वा विप्ररूपेण न श्ववृत्त्या कथंचन ४७ शूद्रवृत्तिं भजेद्द्वैश्यः शूद्रः कारुकटक्रियाम् कृच्छ्रान्मुक्तो न गर्ह्येण वृ
त्तिलिप्सेत कर्मणा ४८ वेदाध्यायस्वधास्वाहावल्यन्नाद्यैर्यथोदयम् देवर्षिपितृभूतानि मद्रूपाण्यन्वहं यजेत् ४९ यदृच्छ्योप
पन्नेन शक्लेनोपार्जितेन वा धनेनापीडयन् भृत्यान्त्यायेनैवाहरेन्न तून् ५० कुटुंबेषु न सज्जेत न प्रमाद्येत् कुटुंब्यपि विपश्चिन्न-
श्वरं पश्येददृष्टमपि दृष्टवत् ५१ पुत्रदारासंबन्धूनां संगमः पांथसंगमः अनुदेहं वियंत्येते स्वप्नो निद्रानुगो यथा ५२

र्णस्तनानुकल्पेन वर्तेतेत्याह कृच्छ्रादिति ४८ तदेवं वृत्तित्ववस्थामुक्ता पुनर्गृहस्थस्यावश्यकान्यंच यज्ञानाह वेदाध्ययनं ब्रह्मयज्ञः तेन ऋषीन् स्वधाका
रेण पितृन् स्वाहाकारेण देवान् बलिहरणेन भूतानि अन्नाद्यैरन्नोदकादिभिर्मनुष्यानि निज्ञातव्यम्यथोदयं विभवात्सुसारतः तेष्वीश्वरदृष्टिं विधत्ते मद्रूपा
णीति ४९ आवश्यकं धर्ममुक्ता शक्त्यनुसारं धर्ममाह यदृच्छ्योपपन्नेन शक्लेनोपार्जितेन वा शक्लेन स्ववृत्त्या लब्धेन शक्लेन वा धनेन भृत्यान्पोष्यान् ५०
गृहस्थस्यापि निवृत्तिनिष्ठामेवाह कुटुंबेषु न सज्जेत इति श्वरनिष्ठायां प्रमत्तो न भवेत् ननु दृष्टादृष्टार्थकर्मासक्तस्य कथं प्रसादः विचारेणेत्या
ह विपश्चिदिति ५१ तत्रापि दृष्टेष्वासक्तेरधिकत्वात्तेषां न श्वरतां प्रपंचयति पुत्रादीनामेकत्र संगमः पांथानां प्रपायां संगम इव तत्र हेतुः अनुदेहं प्रतिदे
हमेते वियंति नश्यंति निद्रानुवर्ती स्वप्नो निद्राऽपाये यथा इति ५२

अतिथिवत्तुदासीनः ५३ अस्याप्याश्रमविकल्पमाह कर्मभिरिति गृहाश्रमएवतिष्ठेत् यदिप्रजावाचं तर्हिप्रव्रजेद्वा ५४ गृहाद्यासंगेदोषमाह
यस्त्वितित्रिभिः ५५ बंधमेवाभिनयेनदर्शयति अहोइति बालाआत्मजायस्याः सा आत्मजाश्रमांविनाअनाथाः संतः कथंजीवयिष्यंतीति ५६ गृहे
यआशयोवासनातेन आसर्वतः क्षिप्तहृदयंयस्यसः अंधंतमः अतितामसींयोनिम् ५७ इत्येकादशोटीकायांसप्तदशोऽध्यायः १७ अष्टाद
शोवदद्धर्मवनस्थयतिगोचरम् अधिकारविशेषेणविशेषंवापितकृतम् १ क्रमप्राप्तान्वनस्थधर्मानाह वनमिति आयुषस्तृतीयंभागंपंचस
प्ततिवर्षपर्यंतम् ततः परंक्षीणेंद्रियस्येषद्विरागेऽपिसंन्यासाधिकारः स्यादितिभावः १ वसीतपरिदधीत २ दंतः दंतान्नधावेत् नशोधयेत् त्रि

इत्थंपरिमृशन्मुक्तोगृहेषतिथिवद्सन् नगृहैरनुबद्धोतनिर्ममोनिरहंकृतः ५३ कर्मभिर्गृहमेधीयैरिष्ट्वामामेवभक्तिमा
न तिष्ठेद्वनंवापविशेत्प्रजावान्वापरिव्रजेत् ५४ यस्त्वासक्तमतिर्गेहेपुत्रविचैषणातुरः स्त्रेणः कृपणधीर्मूढोममाहमिति
बध्यते ५५ अहोमेपितरौवृद्धौभार्याबालात्मजात्मजाः अनाथामामृतेदीनाः कथंजीवंतिदुःखिताः ५६ एवंगृहाशया
क्षिप्तहृदयोमूढधीरयम् अतस्तस्ताननुध्यायन्मृतोऽंधंविशतेतमः ५७ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधे
सप्तदशोऽध्यायः १७ श्रीभगवानुवाच वनंविविक्षः पुत्रेषुभार्यान्यस्यसहैववा वनएववसेच्छांतस्तृतीयंभा
गमायुषः १ कंदमूलफलैर्वन्यैर्मध्येर्वात्तंप्रकल्पयेत् वसीतवल्कलंवासस्तृणपर्णाजिनानिच २ केशरोमनरवश्मश्रुम
लानिचिभृयादतः नधावेदप्क्रमज्जेतत्रिकालंस्थंडिलेशयः ३ ग्रीष्मेतप्येतपंचाग्नीन्वर्षास्वासारषाड्जले आकंठमग्नः
शिशिरएवंवृत्तस्तपश्चरेत् ४ अग्निपद्मंसमश्रीयात्कालपद्ममथापिवा उल्लूरवलाशमकुट्टोवादंतोल्लूरवलेएववा ५ स्वयंसंचि
नुयात्सर्वमात्मनोवृत्तिकारणम् देशकालबलाभिज्ञोनाददीतान्यदाहृतम् ६ वन्यैश्चरुपुरोडाशैर्निर्वपेत्कालनोदितान् नतु
श्रोतेनपशूनामांयजेतवनाश्रमी ७ अग्निहोत्रंचदर्शश्चपूर्णमासश्चपूर्ववत् चातुर्मास्यानिचमुनेरात्मातानिचनैगमैः ८

कालमप्क्रमज्जेतमुशलवत्स्नायात् स्थंडिलेशयः भूमिशायी ३ तप्येतपंचाग्नीन्सूर्येणसहचतुर्दिशमग्नीन्निधायात्मानंतापयेदित्यर्थः आसा
रषाट् आसारंधारासंपातंसहतइतितथाअभ्रावकाशंनामव्रतंचरेत् जलेआकंठमग्नः उदकवासंनामव्रतंचरेत् ४ उल्लूरवलेनवाऽश्मनावाकुट्ट-
यतिकंडयतीतितथा दंताएवोल्लूरवलंयस्यसतथा ५ संचिनुयात् आहरेत् अन्यदाकालांतरेनाददीत लब्धेनवेनवेऽन्नाद्येपुराणंतुपरित्य
जेदितिनारदोक्तेः ६ कालनोदितान् आग्रयणादीन् ७ किंच अग्निहोत्रमितिमुनेश्चनैगमैर्वेदवादिभिः ८

अस्य निष्कामस्य फलमाह एवमिति धमनीभिः शिराभिः संततः व्यासः यावज्जीवं कृतेन तपसा शक्यमांस इत्यर्थः ऋषिलोकात् महर्लोकादिक्रमेण अ-
यं भावः अंतःकरणशुद्धिभक्तिद्वाराऽत्रैव तावन्मुच्यते प्रतिबंधकबाहुल्ये त्वनेन क्रमेण मुच्यत इति ९ तं सकामं निंदति यस्त्विति निःश्रेयसं मोक्षफलं अ-
त्पीयसे आविरिंच्यादत्यल्प एव तस्मै १० यावज्जीवं वर्तमानस्य मोक्षः तृतीयभागावसाने तु मंदविरागे पिसंन्यासाधिकारः यदितु ततोऽर्वागे वस्वध-
र्माशक्तो भवेत् तदा पिसम्यगविरक्तः विरक्तो वा तत्राविरक्तस्य कृत्यमाह यदेति जातो वेपथुः कंपो देहे यस्य सः ११ विरक्तं प्रत्याह यदेति १२
तत्रादौ कृत्यमाह इत्येति यथोपदेशं श्राद्धाष्टकपूर्वकं प्राजापत्ये ध्यामामि ह्यास्वे प्राणे आत्मनि १३ संन्यासे विघ्ना भवन्ति तान विगणय्य संन्यसे-

एवं चोर्णेन तपसा मुनिर्धमनि संततः मांतपो मयमाराध्य ऋषिलोकादुपैति माम् ९ यस्त्वेतत् कृच्छ्रतश्चीर्णं तपो
निःश्रेयसं महत् कामानात्पीयसे युंज्या द्वालिशः कोऽपरस्ततः १० यदाऽसौ नियमेऽकल्पो जरया जातवेपथुः आ-
त्मन्यग्नीन् समारोप्य मच्चित्तोऽग्निं समाविशेत् ११ यदा कर्मविपाकेषु लोकेषु निरयात्मकः विरागो जायते सम्यक् न्यस्ता-
ग्निः प्रव्रजेत्ततः १२ इष्ट्वा यथोपदेशं मांदत्वा सर्वस्वमृत्विजे अग्नीन् स्वप्राणा आवेशयति निरपेक्षः परिव्रजेत् १३ विप्रस्य
वैसंन्यसतो देवा दारादि रूपिणः विघ्नान् कुर्वन्त्ययं ह्यस्मान्नाक्रम्य समियात्परम् १४ विभृयाच्चेन्मुनिर्वासः कौपीना-
च्छादनं परम् त्यक्तं न दंडपात्राभ्यामन्यत्किंचिदनापदि १५ दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं पिवेज्जलम् सत्यपूतां वदेद्वा-
चं मनः पूतं समाचरेत् १६ मौनानीहानिलायामादंडावाग्देहचेतसाम् न ह्येते यस्य संत्यंगवेणुभिर्न भवेद्यतिः १७
भिक्षां चतुर्षु वर्णेषु विगह्यान्वर्जयंश्चरेत् सप्तागारानसंस्कृतांस्तप्येत्तुल्येन तावता १८

देवेत्याशयेनाह विप्रस्येति केनाभिप्रा-

येण कुर्वन्ति तमाह अयमिति परंपरं ब्रह्म १४ एवं प्रव्रजितस्य धर्मानाह विभृयाच्चेदिति परं कौपीनादन्यद्वासो यदि धारयितुमिच्छति तर्हि कौपीन-
माच्छाद्य ते यावता तावन्मात्रं धारयेदित्यर्थः त्यक्तं प्रेषोच्चारान् पूर्वमेव अतोऽन्यत्किंचिदपि न विभृयात् दंडपात्राभ्यामित्यावश्यकजलपात्रादेरु-
पलक्षणम् १५ मनः पूतं मनसा सम्यक् विचार्य च्छुद्धं तदाचरेत् १६ मौने वाचोदंडः अनीहा कामकर्मत्यागः देहस्य प्राणायामश्चेतसः एते
अंतस्त्रयोदंडा यस्य न सन्ति अंगहे उद्धव अंगे धृतैर्वेणुभिरिति वा १७ चतुर्धिति ब्राह्मणे धेववृत्तिभेदेन चतुर्विधेषु पूर्वपूर्वासं भवेच्च विगह्यान्
अभिशास्तपतितान् असंस्कृतान् अत्रायं लाभो भविष्यतीति पूर्वमनुद्दिष्टान् १८ ५ ५ ५ ५ ५

बहिर्गामात् पावितं प्रोक्षणादिभिः शोधितम् विभज्य विष्णुब्रह्मार्कभूतेभ्यः अशेषमित्यधिकाहरणं निरस्तम् याचितमिति पाठे माधुकरणाया
चितमन्नं चेत् तर्हि विभज्यं जुगीत न त्वया चितादिभैक्ष्यचतुष्टयमित्यर्थः माधुकरेतु नैवेद्यं भैक्ष्यं नान्येषु विद्यते नैवेद्यकं क्षिपेदप्स्रचितयं भौतिकं व
हिरिति स्मृतेः यद्वा तदानीं केनापि याचितं चेत्तन्मध्ये तस्मै किंचिद्विभज्यदत्त्वेत्यर्थः १८ किंच एकश्चरेदिति आत्मन्येव क्रीडा कौतुकं यस्य सः आ
त्मन्येव चरतस्तृष्टः आत्मवान् धीरः २० विविक्तं विजनं क्षेमं निर्भयं शरणम् स्थानं यस्य सः मयि भावेन विमल आशयो यस्य सः २१ बंधं मोक्षं
च केन बंधः केन वामोक्ष इति तावाह बंध इति २२ २३ पुराणि हृदादिमंति ग्रामास्तद्रहिताः व्रजाः गोष्ठानितान् सार्थान् यात्रिकजनसमूहा

बहिर्जलाशयंगत्वा तत्रोपस्पृश्य वाग्यतः विभज्य पावितं शेषं भुंजीता शेषमाहृतम् १९ एकश्चरेन्महीमेतानिः
संगः संयतेंद्रियः आत्मक्रीडआत्मरत आत्मवान्समदर्शनः २० विविक्तक्षेमशरणो मद्रावविमलाशयः आत्मा
न चिंतयेदेकमभेदेन मया मुनिः २१ अन्वीक्षेतात्मनो बंधं मोक्षं च ज्ञाननिष्ठया बंधइंद्रियविक्षेपो मोक्ष एषा
च संयमः २२ तस्मान्नियम्य षड्वर्गं मद्रावेन चरेन्मुनिः विरक्तः क्षुल्लकामेष्यो लब्ध्वात्मनिरुखं महत्
२३ पुरग्रामव्रजानुसार्थान् भिक्षार्थं प्रविशंश्चरेत् पुण्यदेशसरिच्छैलवनाश्रमवतीं महीम् २४ वानप्रस्थाश्रमप
देष्वभीक्ष्णं भौक्ष्यमाचरेत् संसिध्यत्याश्वसं मोहः शुद्धसत्त्वशिलांधसा २५ नैतद्वस्तु तथा पश्येद्दृश्यमानं विनश्यति अ
सक्तचित्तो विरमेदिहामुत्र चिर्कीर्षितात् २६ यदेतदात्मनि जगन्मनो वाक्प्राणसंहतम् सर्वमायैतितर्केण स्वस्थस्य
त्कानतत्स्मरेत् २७

न २४ यतः शिलवृत्त्याप्राप्तेन तदीयेनांधसा अन्नेन शब्दसत्त्वः सन्निवृत्त मोहः संसिद्ध्यति मुच्यते २५ ननु मिष्टान्नं वि
हाय कथं शिलान्ने प्रवृत्तिः स्यादत आह नैतदिति एतत् दृश्यमानं मिष्टान्नादिवस्तुतया न पश्येत् यतो विनश्यति अत इहामुत्र च लोके असक्तचित्तः
सन् चिकीर्षितात् तदर्थं कृत्वा तु विरमेत् २६ ननु तथाऽपि यावद्विनाशं स्रस्वहेतुत्वात् तच्चिंतावतः कुतो विरागः स्यात्तत्राह यदेतदिति एतज्जगत्
ममतास्पदं मनोवाक्प्राणैः संहतं सहितमहंकारास्पदं शरीरं च सर्वं तज्जन्यं स्रस्वं च आत्मनि मायामात्रमिति तर्केण स्वप्नादिदृष्टान्तेन त्यक्त्वा स्वस्थः
आत्मनिष्ठः सन् तत्तन् समरेत् न चिंतयेत् २७

एवंबहूदकादिधर्मानुक्तापरमहंसधर्मानाह ज्ञाननिष्ठइतिसाद्वैर्देशभिः बहिर्विरक्तोमुमुक्षुः सन् ज्ञाननिष्ठोवा मोक्षोऽप्यनपेक्षोमद्भक्तोवा सलिंगा
नृ त्रिदंडादिसहितान् आश्रमान् तद्धर्मान् त्यक्त्वा तदासक्तित्यक्ताय योचित्तं धर्मचरेदित्यर्थः न पुनरत्यंतत्यागएवविवक्षितः पुनर्धर्मविधानान्
अक्रियस्योत्तराध्यायेवक्ष्यमाणत्वाच्च तर्हि पूर्वस्मात्कोविशेषस्तमाह अविधिगोचरः विधिकिं करोन स्यादिति एतदेव स्फुटीकरिष्यति शौचमा
चमनं स्नानं न तु चोदनयाचरेदित्यादिना २८ कथंचरेत्तदाह बुधः विवेकवानपि बालकवत् मानावमानविवेकशून्यः कुशलः निपुणोऽपि जडवत्
फलानुसंधानाभावेन विद्वान्पंडितोऽपि उन्मत्तवत् लोकरंजनाभावेन नेगमः वेदार्थनिष्ठोऽपि गोचर्यामनियताचारमिव २९ वेदवादरतः कर्म-

ज्ञाननिष्ठो विरक्तो वामद्भक्तोऽवाऽनपेक्षकः सलिंगानाश्रमांस्त्यक्त्वाचरेदविधिगोचरः २८ बुधो बालकवत् क्रीडेलु
शलोजडवच्चरेत् वदेदुन्मत्तवद्विद्वान्गोचर्यामनैगमश्चरेत् २९ वेदवादरतो न स्यान्न पाषंडी न हेतुकः शुक्लवादविवादेन
कंचित्सक्षं समाश्रयेत् ३० नो द्विजेतजनाद्धीरो जनंचोद्वेजयेन्न तु अतिवादांस्तितिक्षेत न आवमन्येत कंचन देहमुद्दिश्यप
श्रवणैरंकुर्यान्न केनचित् ३१ एकएव परोह्यात्मा भूतेषात्मन्यवस्थितः यथेदुरुदपात्रेषु भूतान्येकात्मकानि च ३२ अ
लब्धवानविषादेतकालेकालेऽशनं क्वचित् लब्धवानदृष्ट्यद्भुतिमानुभयंदैवतं त्रितम् ३३ आहारार्थं समीहितयुक्तं तत्
प्राणधारणम् तत्त्वं विमुश्यते तेन तद्विज्ञाय विमुच्यते ३४ यदृच्छ्योपपन्नान्नमद्याच्छ्रेष्ठमुत्तापरम् तथावासस्तथा
शय्यां प्राप्तं प्राप्तं भजेन्मुनिः ३५ शौचमाचमनं स्नानं न तु चोदनयाचरेत् अन्यांश्च नियमान् जानीयथाऽहं लीलयेश्वरः ३६

कांडव्याख्यानादिनिष्ठः पाषंडीश्रुतिस्मृतिविरुद्धधर्मानुष्ठानवान् हेतुकः केवलतर्कनिष्ठः शुक्लवादेन प्रयोजनगोष्ठां पोविवादस्तस्मिन् ३० अतिवा
दान्दुरुक्तानि ३१ आत्मदृष्ट्या तावद्वैरकारणं नास्तीत्युक्तम् एकएवेति देहदृष्ट्याऽपि नास्तीत्याह भूतानि च देहा अपि कारणरूपेणैकात्मकानि
३२ देवतं त्रितं देवाधीनं यतः ३३ अलं तर्हि भिक्षाप्रयत्नेनापि तत्राह आहारमात्रार्थं समीहितैव यतः तस्य प्राणधारणं युक्तं सम्यक्कथम् ते
न प्राणधारणेन तत्त्वं विचार्यते किं तेनापि तदाह तद्विज्ञायेति ३४ तर्हि किं मिष्टान्नादिकमग्राह्यमेव केनैव मुक्तमित्याह यदृच्छ्येति ३५
यथाऽहमीश्वरो लीलयाचरामि तथा जानी ज्ञाननिष्ठः अनासक्तः कुर्यात् न तु विधिकिं करत्वेन तस्य ज्ञाननिष्ठा विरोधादित्यर्थः ३६

कुतोविधिकंकरत्वा भावस्तस्यतत्राह नहितस्यविकल्पाख्याभेदप्रतीतिः नन्वस्तिसासत्यम् याचासीत्साऽपिमदीक्षयाज्ञानेनहता ननुनहतापु
नर्दश्यमानत्वात्तत्राह आदेहांतात्क्वचित्कदाचित्बाधितैवरख्यातिर्भवति ३७ तदेवंविरक्तस्यपरोक्षज्ञानवतः संन्यासंतद्धर्मोश्चोक्ताकेवलंवेरा
ग्यवंतंविविदिषुंप्रत्याह दुरवोदकेष्विति नजिज्ञासितोमद्धर्मोमत्याप्तिसाधनंयेनसः ३८ मामेवमदृष्ट्यैवगुरुंपरिचरेत् ततःपरमेकेश्वरेदित्यादि
धर्मेवर्तेतइतिभावः ३९ अनधिकारिणः संन्यासंनिंदतिद्वाभ्याम् यस्त्विति प्रचंडोऽत्यासक्त इंद्रियसारथिर्बुद्धिर्यस्यसः ४० सरावययएव्यानदेवा
न आत्मानंचस्वात्मानमात्मस्थंमांचनिद्रुते प्रतारयति निद्रवफलमाह अस्मादिति ४१ चतुर्णांप्रधानधर्मानाह भिक्षोरिति ४२ अन्यधर्मा

नहितस्यविकल्पाख्यायाचमदीक्षयाहता आदेहांतात्क्वचित्कदाचित्बाधितैवरख्यातिस्ततःसंपद्यतेमया ३७ दुरवोदकेषुकामेषुजा
तनिर्वेदआत्मवान् अजिज्ञासितमद्धर्मोर्गुरुंमुनिमुपाव्रजेत् ३८ तावत्परिचरेद्भक्तःश्रद्धावाननुसूयकः यावद्ब्रह्मवि
जानीयान्मामेवगुरुमाहृतः ३९ यस्त्वसंयतषड्गुणः प्रचंडेन्द्रियसारथिः ज्ञानवैराग्यरहितस्त्रिदंडमुपजीवति ४० सराना
त्मानमात्मस्थंनिद्रुतेमांचधर्मेहा अविपक्वकषाऽयोऽस्मादमुष्माच्चविहीयते ४१ भिक्षोर्धर्मः शमोऽहिंसातपइज्यावनौ
कसः गृहिणोभूतरक्षेज्याद्विजस्याचार्यसेवनम् ४२ ब्रह्मचर्यतपःशौचंसंतोषोभूतसौहृदम् गृहस्थस्याप्युतौगंतुःसर्वेषांम
दुपासनम् ४३ इतिमांयःस्वधर्मेणभजन्नित्यमनन्यभाक् सर्वभूतेषुमद्रावोमद्रक्तिंविंदतेऽचिरात् ४४ भक्त्येवाद्भवान-
पायिन्यासर्वलोकमहेश्वरम् सर्वोत्पत्त्ययंब्रह्मकारणंमोपयातिसः ४५ इतिस्वधर्मनिर्णिक्तसत्त्वेनिर्ज्ञातमद्रक्तिः ज्ञा
नविज्ञानसंपन्नोचिरात्समुपैतिमाम् ४६ वर्णाश्रमवर्तांधर्मएषआचारलक्षणः सएवमद्रक्तियुतोनिःश्रेयसकरःपरः

४७

नृकांश्चिद्गृहस्थस्याप्यतिदिशति ब्रह्मचर्यमिति शौचंरागादिरहित्यंच तस्यब्रह्मचर्यप्रकारमाह ऋतौगंतुरिति ४३ एवंभूतवर्णा
श्रमधर्मफलमाह इतिमामिति दृढांमद्रक्तिंविंदते ४४ ततःकिमतआह भक्त्येति महेश्वरत्वेहेतुः सर्वोत्पत्त्ययंसर्वस्योत्पत्त्यययौयस्मात् अतए
वतत्करणंमामांब्रह्मरूपंवैकुण्ठनिवासिनम् यद्वा ब्रह्मणोवेदस्यकारणंमासुपयाति सामीप्येनप्राप्नोति ४५ ततश्चासौमुक्तएवेत्याह इतिएवंभूते
नस्वधर्मेणनिर्णिक्तंशुद्धंसत्त्वंयस्वसः अतएवनिर्ज्ञाताममगतिरैश्वर्ययेन ४६ उक्तमर्थंसंक्षिप्याह यएषआचारलक्षणः पितृलोकप्राप्तिफलः
सएवमद्रक्तियुतः मदपणेनकृतः ४७

प्रकरणार्थमुपसंहरति एतच्चेऽभिहितम् यथाभक्तोभूत्वा मां परं संप्राप्नुयादिति ४८ इत्येकादशोटीकायां अष्टादशोऽध्यायः १८ ज्ञानादे
निर्णयः पूर्वकृतो ह्याश्रमधर्मतः अत्रो न विंशतितमे ज्ञानादेस्त्याग उच्यते १ तदेवं तर्कतो बाधितोऽपि देहादिप्रपञ्चो यावत् परोक्षानुभवेन दिङ्मोहादि
रिचनलीयते तावत् ज्ञानाभ्यासस्ततो मुक्तिरित्युक्तम् आदेहांतात् क्वचित्ख्यातिस्ततः संपद्यते मयेत्यादिना यस्य त्वपरोक्षानुभवेन प्रपञ्चो लीनप्राय
स्तस्य न किञ्चित्कृत्यमस्तीत्याह यइति विद्या अनुभवः तत्पर्यं तेन श्रुतेन संपन्नः अतएवात्मवान् प्राप्तात्मतत्त्वः नानुमानिकः केवलपरोक्षज्ञानवान् न
भवति अनकारपाठे प्राक्श्रुत्यनुकूलतर्कतो निर्णीतार्थ इत्यर्थः स एतद्वैतं न निवृत्तिसाधनं च मयि मायामात्रमिति ज्ञात्वा ज्ञानं च तत्साधनं संन्य

एतच्चेऽभिहितं साधो भवान् पृच्छति यच्च माम् यथास्वधर्मसंयुक्तो भक्तो मां समियात्परम् ४८ इति श्रीभागवते म
हापुराणे एकादशस्कन्धे अष्टादशोऽध्यायः १८ श्रीभगवानुवाच यो विद्याश्रुतसंपन्न आत्मवान् नानु-
मानिकः मायामात्रमिदं ज्ञात्वा ज्ञानं च मयि संन्यसेत् १ ज्ञानिनस्त्वहमेवैष्टः स्वार्थो हेतुश्च संमतः स्वर्गश्चैवापव
र्गश्च नान्योऽर्थो महतो प्रियः २ ज्ञानविज्ञानसंसिद्धाः पदं श्रेष्ठं विदुर्मम ज्ञानी प्रियतमोऽतो मे ज्ञानेनासौ विभर्ति माम्
३ तपस्तीर्थं जपोदानं पवित्राणीतराणि च नालं कुर्वंति तां सिद्धिं या ज्ञानकलया कृता ४ तस्माज्ज्ञानेन सहितं ज्ञा
त्वा स्वात्मानमुद्धव ज्ञानविज्ञानसंपन्नो भज मां भक्तिभावतः ५ ज्ञानविज्ञानयज्ञेन मामिह्वात्मानमात्मनि सर्वय-
ज्ञपतिं मां वै संसिद्धिं मुनयो गमन् ६

सेत् अयमेव विद्वत्संन्यासो नाम १ अत्र हेतुमाह ज्ञानिनस्त्विति यस्मादहमेव तस्यैष्टः अपे
क्षितः स्वार्थः फलं हेतुः तत्साधनं च संमतः स्वर्गोऽभ्युदयश्च अपवर्गः संसारनिवृत्तिश्च अतस्तस्य न प्राप्यं कृत्यं वा किञ्चिदस्तीत्यर्थः २ अत्र विद्वद
नुभवं प्रमाणयति ज्ञानेति यथोक्तं ज्ञानिनमभिनन्दति ज्ञानीति यतोऽसौ ज्ञानेन मां धारयति ३ तस्य ज्ञानं स्तोति तप इति अलमत्यर्थम् ज्ञानस्य
कलया लेशेन ४ ज्ञानेन सहितं तत्पर्यं तं यथा भवति तथा ज्ञात्वा तत्संपन्नः सन् मामेव भज अन्यत्सर्वं त्यजेत्यर्थः ५ तस्य प्रत्ययार्थं तेषां वृत्तमाह
ज्ञानेति मामेव संसिद्धिं प्राप्ताः ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५

तदेवज्ञानं संक्षेपत उपदिशति त्वयिति त्रिविधः आध्यात्मिकादिः विकारः देहादिः सः माया न तु परमार्थः यत्तस्मात् अंतरामध्य एवापतति रज्जौ स
 र्पमालादिवत् नाद्यपवर्गयोः नत्वादावंते चास्ति अतः यत् यदा अस्य विकारस्यामी जन्मादयः स्युः तदा तस्य तवाधिष्ठानभूतस्य किं किंचिदित्यर्थः न
 नुतस्यापि वस्तुतो न संतितस्यासत्त्वादित्याह आद्यंतयोरिति असतः सर्पादेः आद्यंतयोर्यदस्ति रज्ज्वा दितदेव मध्येऽपि न तु सर्पादितद्वयं विकारो
 नास्तीत्यर्थः यद्वा आद्यंतयोर्यदस्ति तन्मध्येऽप्यस्येव न तस्य जन्मादयः संति अतस्त्वं निर्विकारं ब्रह्मेति ७ ज्ञानादेर्विशेषं जिज्ञासुः पृच्छति ज्ञा
 नमिति विशद्भमेतत्ज्ञानं विपुलं यथा भवति तथा कथयेति महद्भिर्ब्रह्मादिभिर्मृग्यम् ८ महद्भिर्मृग्यत्वमभिनयेनाह तापत्रयेणेति तापत्रयेण
 अध्यात्मादिना अभिहतस्य अतः संतप्यमानस्य अंग्रिहं हमेवातपत्रंतस्मात् न केवलमातपात् त्रातुः किंतु अमृतमप्यभितो वर्धयितुं तस्मात् ९

त्वय्युद्धवाश्रयतियस्त्रिविधो विकारो मायांतरापतति नाद्यपवर्गयोगात् जन्मादयोऽस्य यदमी तव तस्य किं स्युराद्यंतयो
 र्यदसतोऽस्ति तदेव मध्ये ७ उद्धव उवाच ज्ञानं विशद्भं विपुलं यथैतद्देवाग्यविज्ञानमुतं पुराणम् आरव्याहिवि
 श्वेश्वरविश्वमूर्ते त्वद्भक्तियोगं च महद्भिर्मृग्यम् ८ तापत्रयेणाभिहतस्य घोरं संतप्यमानस्य भवाध्वनीश पश्यामि ना
 न्यच्छरणं तवांग्रिहं ह्मातपत्रादमृताभिवर्षात् ९ दष्टं जनं संपतितं बिलेऽस्मिन्कालाहिना दक्षदक्षरवोरुतर्षम् समुद्धरे
 नं कृपयाऽपवर्ग्यैर्वचोभिरासिंच महानुभाव १० श्रीभगवानुवाच इत्थमेतत्पुराराजाभीष्मं धर्मभृतां वरम्
 अजातशत्रुः पप्रच्छ सर्वेषां नो नुशृण्वताम् ११ निवृत्ते भारते युद्धे सहन्निधनविह्वलः श्रुत्वा धर्मान् बहून्पश्चान्मोक्ष
 धर्मान् पृच्छत १२ तानहं तेऽभिधारयामि देव व्रतमुरवाच्छ्रुतात् ज्ञानवैराग्यविज्ञानश्रद्धाभक्त्युपबृंहितान् १३ न चै
 कादशपंचत्रीन्भावान्भूतेषु येन वै ईक्षेताथैकमप्येषु तज्ज्ञानं मम निश्चितम् १४

अतिरूपमुत्पादयन्नाह दष्टमिति अस्मिन्बिले संसारकूपे पतितम् तत्र च कालाहिना दष्टमेवमपि दक्षदक्षरवेष्वेव उरुस्तर्षस्तृष्णा यस्य तम् दह्यमानः
 कथं समुद्धरणीय इति चेत्तत्राह आपवर्ग्यैः अपवर्गबोधकैः वागमूर्तेरासिंचेति १० तद्विश्वासार्थं विद्वत्सभायां निणीतमहं वक्ष्यामीत्याशयेनाह
 इत्थमिति ११ १२ ज्ञानादिभिरुपबृंहितान् तत्सहितानित्यर्थः १३ तत्र ज्ञानं कथयति नवेति प्रकृतिपुरुषमहदहंकारपंचतन्मात्राणि एकादश
 द्रियाणि पंच महाभूतानि त्रयो गुणाः एतान् भावानष्टाविंशति तत्त्वानि भूतेषु ब्रह्मादिस्थावरांतेषु कार्येषु अनुगतानि येन ज्ञानेनेक्षेत् अथ एष
 पि भावेषु एकं परमात्मतत्त्वमनुगतं येनेक्षेत् कार्यकारणात्मकं जगत् परमकारणात्मकमेवेतत् न तु ततः पृथगितियेन पश्यति तज्ज्ञानमित्यर्थः
 १४

विज्ञानमाह एतदेवेति श्लोकार्धेनयत् यदायेनैकेनानुगतानेकात्मकान्भावान् पूर्वमेक्षततान् तथापूर्ववन्नेक्षेत किंतुतदेकं परमकारणं ब्रह्मे
वतदा एतदेव विज्ञानमुच्यते एतदुक्तं भवति परोक्षज्ञानेनापरोक्षमभ्यस्यदिष्टोहादिधिवनिवृत्त्यभावात् तदात्मकं जगत् पश्येत्तथात्मनः
पृथक्सदिति मन्यते अपरोक्षज्ञाने तु बाधितमेव जीवन्मुक्तः संस्कारशेषं पश्यति अतः परोक्षापरोक्षज्ञाने ज्ञानविज्ञानशब्दाभ्यामुच्येत इति
एकेन सर्वकार्याणामनुगतिकार्याणां पृथगसत्त्वं चोपपादयति सार्द्धेन तत्र यदि न कदाचिदनीदृशं जगदित्यादिमतेनैतेषां भावानामुत्पत्त्यादयो
न स्युः तर्हि कारणस्यैकस्याभावादेकात्मता मिथ्यात्वं च न स्यात् अतस्तेषामुत्पत्त्यादीन् साधयति स्थितीति त्रिगुणात्मनां सावयवानामित्य-
त्यर्थः विमताभावात् उत्पत्त्यादिमंतः सावयवत्वात् यदादिवदिति पश्येत् १५ तत आदौ उत्पत्तौ अंते परिणामांतरापत्तौ च कारणत्वेन मध्ये चा-

एतदेव हि जिज्ञानं न तथैकेन येन यत् स्थित्युत्पत्त्यप्ययान्पश्येद्भावानां त्रिगुणात्मनाम् १५ आदावन्ते च मध्ये च सृ-
ज्यात्सृज्यं यदन्वियात् पुनस्तत्प्रतिसंक्रमेयच्छिष्येत तदेव सत् १६ श्रुतिः प्रत्यक्षमैतित्थमनुमानं चतुष्टयम् प्रमाणे
घनवस्थानाद्विकल्पात्सविरज्यते १७ कर्मणां परिणामित्वादाविचिंच्यादमंगलम् विपश्चिन्नश्वरं पश्येदहमपि दृष्ट-
वत् १८ भक्तियोगः पुरैवोक्तः प्रीयमाणायतेऽनघ पुनश्च कथयिष्यामि मद्भक्तेः कारणं परम् १९ श्रद्धाऽमृतकथायां
मेशश्वन्मदनुकीर्तनं परिनिष्ठा च पूजायां स्तुतिभिस्तवनं मम २० आदरः परिचर्यायां सर्वांगैरभिवंदनम् मद्भक्तपू-
जाभ्यधिका सर्वभूतेषु मन्मतिः २१

अथत्वेन सृज्यात्सृज्यं कार्योत्कार्योतरं प्रतियदन्वियात् अनुगच्छेत्तत्प्रतिसंक्रमेतेषां प्रलये च यद-
वशिष्येत तदेव सदिति पश्येदित्यर्थः १६ वैराग्यमाह श्रुतिरिति द्वाभ्याम् श्रुतिः नेह नानास्ति किंचनेत्यादि प्रत्यक्षं पदादिकार्यं तत्त्वादित्यतिरेकेण
न दृश्यते चैतन्यव्यतिरेकेण च न किंचिद्दृश्यत इति ऐतित्थं महाजनप्रसिद्धिः अनुमानम् विमतं मिथ्या दृश्यत्वात् शक्तिरजतादिवदित्यादि
एवं प्रमाणचतुष्टयम् एते घनवस्थानात् एतैर्बाधितत्वात् स एवं सर्वानुगतं सत्यमात्मतत्त्वं पश्यन् विकल्पस्य च मिथ्यात्वात्ततो विरज्यते
विरक्तो भवतीत्यर्थः १७ ननु वेदोक्तस्वर्गादिस्रग्वाशयानविरज्येतेत्याह कर्मणामिति आविचिंच्यात् ब्रह्मलोकपर्यंतमहमपि स्रग्वाशयानविरज्येते
गलंदुःखरूपं न श्वरं पश्येत् १८ भक्तियोगं सकारणमाह भक्तियोगः पूर्वमुक्त एव तथाऽपि तस्मिन्प्राप्तिं प्राप्नुवते तुभ्यं पुनश्च कथयिष्यामि १९
श्रद्धाश्रवणादरः शिवदिति सर्वत्रानुषज्जते मदनुकीर्तनं श्रवणानंतरं मत्कथा व्याख्यानमित्यर्थः २० २१

अंगचेष्टालोकीक्रियावचसालोकिर्केनापिमहुणानामीरणंकथनम् २२ मदर्थे मद्रजनार्थतद्दिरोधिनीऽर्थस्यपरित्यागः भोगस्यतत्साधनस्यचदनादः
सरवस्यपुत्रोपलालनादैः इष्टादिवैदिकंयत्कर्मतदपिमदर्थेकृतंभक्तेः कारणमित्यर्थः २३ भक्तिः प्रेमलक्षणासंजायते अस्यभक्तस्यअन्यः कोऽर्थः साध
नरूपः साध्यरूपोवाऽवशिष्यते सर्वोऽपिस्वतएवभवतीत्यर्थः २४ तदेवाह किंबहुनाचित्तमेवांतर्बहिर्निष्ठमर्थोनर्थयोः कारणमित्याह यदात्मनीतिहा
भ्याम् यदाआत्मनिमयिइश्वरेचित्तमर्पितंतदापुमान्धर्मादीन्याप्रोत्येव २५ एतदेवव्यतिरेकेणद्रव्यति यत्तयदातच्चित्तंविकल्पेदेहगृहादावर्पि

मदर्थेधंगचेष्टाचवचसामहुणोरणम् मय्यर्पणंचमनसःसर्वकामविवर्जनम् २२ मदर्थेर्थपरित्यागोभोगस्यचसरवस्यच
इष्टंदत्तंहृतंजप्तमदर्थेयद्वृतंतपः २३ एवंधर्मैर्मनुष्याणामुद्धवात्मनिवेदिनाम् मयिसंजायतेभक्तिः कोऽन्योऽर्थोऽस्यावशिष्य
ते २४ यदात्मन्यर्पितंचित्तंशांतंसत्त्वोपबृंहितम् धर्मज्ञानंसर्वैराग्यमैश्वर्यंचाभिपद्यते २५ यदर्पितंतद्विकल्पइंद्रियैः
परिधावति रजस्सलंचासन्निष्ठंचित्तंविद्वि विपर्ययम् २६ धर्मोमद्रक्तिरुत्प्रोक्तोज्ञानंचैकात्म्यदर्शनम् गुणेष्वसंगोवैरा
ग्यमैश्वर्यंचाणिमादयः २७ उद्धवउवाच यमः कतिविधः प्रोक्तो नियमोवारिकर्शन कः शमः कोदमः कृष्ण-
कांतितिक्षाधृतिः प्रभो २८ किंदानं किंतपः शौर्यं किंसत्यमृतमुच्यते कस्त्यागः किंधनंचेष्टं कोयज्ञः काचदक्षिणा २९ पुंसः
किंस्त्रिदलं श्रीमन्भगोलाभश्चकेशव काविद्याहीः पराकाश्रीः किंसरवंदुःखमेवच ३० कः पंडितः कश्चमूर्खः कः पंथाउत्पथ
श्चकः कः स्वर्गोनरकः कः स्वित्कोबंधुरुतकिंगृहम् ३१ कआद्यः कोदरिद्रोवाकृपणः कः क ईश्वरः एतान्यश्नान्ममब्रूहि विप
रीतांश्चसस्यते ३२ श्रीभगवानुवाच अहिंसासत्यमस्तेयमसंगोद्वीरसंचयः आस्तिक्यंब्रह्मचर्यंचर्मोनस्थैर्यं
क्षमाभयम् ३३

तंससरिधावति तदाधिकंरजस्सलमसन्निष्ठंचभवति ततश्चविपर्ययमधर्मादिकंविद्वि २६ स्वाभिप्रेतान्धर्मादीन्याचष्टे ध
र्मोमद्रक्तिरुत् नतएवप्रोक्तः प्रकृष्टउक्तः शास्त्रेषु २७ धर्मादीनांमहाजनप्रसिद्धानामन्यथाव्याख्यातत्वाद्यमादिष्वपिसंख्याताः स्वरूपतोवाकिंचिद्वै
लक्षण्यस्यादिति एवंसंभावनयातद्विशेषंजिज्ञासुः पृच्छति यमइतिपंचभिः २८ इष्टमभ्यर्हितंधनंचकिम् २९ परेति विद्यादीनांविशेषणम् श्रीर्मंडन
म् ३० ३१ प्रश्नान्पृष्टानर्थान्विपरीतान् अशमादीन् ३२ यमनियमानाह अहिंसेतित्रिभिः अस्तेयंमनसाऽपिपरस्वाग्रहणम् आस्तिक्यंधर्मविश्वासः ३३

शौचं बाह्यमाभ्यंतरं चेति द्वयम् अतो द्वादशानियमाः श्रद्धाधर्मादयः ३४ उभयोः श्लोकयोरेस्मृताः तेयमानियमाश्च यद्वा उभयोः प्रवृत्तिनिवृत्तयोः मु-
मुक्षोर्यमामुरव्याः सकामस्य नियमामुरव्याः स्मृता इत्यर्थः अत्र हेतुगाहं हियस्मात् उपासिताः सेविताः संतः पुंसां प्रवृत्तानां निवृत्तानां च यथा कामं कामानु-
सारेण मोक्षमभ्युदयं च दुहंतीति ३५ मुमुक्षोरूपादेयान् शमादीन् हेयांश्च दुःखादीन् महाजनप्रसिद्धेभ्यो विलक्षणानाहं शम इत्यादिना यावत्समाप्ति ए-
तेनैव तद्विपरीता अशमादयोऽभ्युज्जयाः शमो मन्निष्ठता बुद्धेः न तु शांतिमात्रम् दमः इन्द्रियसंयमः न चौरादिदमनं तितिक्षा विहितदुःखस्य संमर्षः सहनम्
नभारादेः जिह्वोपस्थयोर्जयो वेगधारणं धृतिः न तु अनुद्वेगमात्रम् ३६ दंडो भूतद्रोहः तस्य त्यागोदानम् न धनार्पणम् कामत्यागः भोगोपेक्षातपः न ह-
ृत्तादि स्वभावो वासना तस्य जयः प्रतिबंधः शौर्यं न विक्रान्तिः समं ब्रह्मतस्य दर्शनमालोचनं सत्यविषयत्वात् सत्यम् न यथार्थभाषणमात्रम् ३७ अ-

शौचं जपस्तपो होमः श्रद्धातिथ्यं मदर्चनम् तीर्थाटनं परार्थं हातुष्टिराचार्यसेवनम् ३४ एते यमाः सनियमा उभयोर्द्वादश-
स्मृताः पुंसां मुपासितास्ता तयथा कामं दुहंतीति हि ३५ शमो मन्निष्ठता बुद्धेर्दम इन्द्रियसंयमः तितिक्षा दुःखसंमर्षो जिह्वो-
पस्थजयो धृतिः ३६ दंडन्यासः परंदानं कामत्यागस्तपः स्मृतम् स्वभावविजयः शौर्यं सत्यं च समदर्शनम् ३७ अतं च
सूनुतावाणी कविभिः परिकीर्तिता कर्म स्वसंगमः शौचं त्यागः संन्यास उच्यते ३८ धर्म इष्टं धनं नृणां यज्ञोऽहं भगवत्तमः
दक्षिणाज्ञानसंदेशः प्राणायामः परंबलम् ३९ भगो म एश्वरो भावो लाभो मद्रक्तिरुत्तमः विद्यात्मनि मिदा बाधो जुगुप्सा
हीरकर्मसू ४० श्रीगुणानैरपेक्षाद्याः स्रवंदुःखस्रवात्ययः दुःखं कामस्रवापेक्षापंडितो बंधमोक्षवित् ४१

न्यच्च अतं सूनुता सत्यापि याचवाक् एवं च कृतसत्ययोः स्फुट एव विवेकः क्रमप्राप्तं त्यागं व्याख्यातुमादौ ततोऽर्थभेदेन शौचं व्याचष्टे तस्यापि संग-
लत्यागरूपत्वेन त्यागाभेदप्रतीतेः कर्मस्रवसंगमः अनासक्तिः शौचम् त्यागस्तसंन्यास इति तयोर्भेद इत्यर्थः ३८ नृणामिष्टं धनं धर्मः न पश्वादि-
साधारणम् भगवत्तमः परमेश्वरोऽहमेव यज्ञः महुच्चायज्ञोऽनुष्ठेयः न क्रिया बुद्ध्येत्यर्थः यज्ञार्थं दानं दक्षिणासाचज्ञानोपदेशः न हिरण्यादिदानं ते-
न हियज्ञरूपो विष्णुः प्राप्यते दुर्दमदमनं बलम् तच्च मनोदमनरूपत्वात् प्राणायाम इति ३९ लाभं व्याचिरव्यासः प्रथमं भगंततो भेदेन व्याचष्टे लोके त-
योर्भेदप्रसिद्धेः भगो भाग्यंतच्च मे एश्वरो भावो मदीयमैश्वर्यादिषाड्गुण्यमित्यर्थः उत्तमो लाभस्तु मद्रक्तिः न पुत्रादिः विद्याचात्मनि प्रतीतस्य भेद-
स्य बाधः न ज्ञानमात्रम् अकर्मस्रजुगुप्सा हेयत्वदर्शनं द्वीः न लज्जामात्रम् ४० गुणा एव श्रीर्मंडनम् न किरीटादिः दुःखस्रवयोरत्ययः अतिक्रमः अन-
नसंधानं स्रवं न भोगः विषयभोगोपेक्षैव हः रवं नाग्निनादाहृदि बंधमोक्षं द्वयं च यो वेत्ति स पंडितः न विद्वन्मात्रम् ४१

अहंबुद्धिरित्यपलक्षणम् देहगोहादिष्वहंममेत्यभिमानवान् मूर्ख इत्यर्थः मन्निगमः मानितरांगमयति प्रापयति यानिहातमागः सतुपथाः सन्मा
 र्गः नकंटादिशून्यः चित्तविक्षेपः प्रवृत्तिमार्गः सउत्पथः कुमार्गः नतुचोराद्याकुलः सत्त्वगुणस्योदयः उद्रेकः स्वर्गः नेंद्रादिलोकः ४२ तमसउन्नाह उ
 द्रेकः सनरकः नतामिस्त्रादिः गुरुरेवबंधुः नभ्रात्रादिः सचाहमेव यथाऽहंजगद्गुरुः एकएवपरोबंधुर्विषमेसमुपस्थिते गुरुः सकलधर्मात्मायत्राकिंच
 नगोहरिरिति ससाधनंभोगायतनंगृहंतच्चमानुष्यंमानुषंशरीरमेवनहर्म्यादि गुणैः संपन्नआद्यउच्यते नयनी ४३ असंतुष्टोयः सदरिद्रः ननिःस्वः
 योऽजितेंद्रियः सकृपणाः शोच्यः नदीनः विषयेष्वनासक्तधीर्यः सईशः स्वतंत्रः नराजादिः गुणसंगः गुणेषुसंगोयस्यसः विपर्ययः अनीशः एतच्चश
 मादिविपर्ययोपलक्षणार्थम् ४४ उपसंहरति एतइति साधुमोक्षोपयोगितया एतच्चसर्वगुणदोषयोर्विवेकायोद्धवेनपृष्टमिति तयोः संक्षेपतोलक्षण
 माह किंबहुनावर्णितेनगुणदोषयोः लक्षणमेतावदेव तदाह गुणदोषयोर्दृशिदर्शनंदोषः गुणस्तुतदुभयदर्शनविवर्जितस्वभावइति ४५

मूर्खोदेहाद्यहंबुद्धिः पंथामन्निगमः स्मृतः उत्पथश्चित्तविक्षेपः स्वर्गः सत्त्वगुणोदयः ४२ नरकस्तमउन्नाहोबंधुर्गुरुरहं
 सरवे गृहंशरीरमानुष्यं गुणाद्योत्थाद्यउच्यते ४३ दरिद्रोयस्त्वसंतुष्टः कृपणोयोजितेंद्रियः गुणेष्वसक्तधीरीशो
 गुणसंगोविपर्ययः ४४ एतउद्धवतेप्रश्नाः सर्वसाधुनिरूपिताः किंवर्णितेनबहुनालक्षणंगुणदोषयोः ४५ गुणदोषह
 शिर्दोषोगुणस्तूभयवर्जितः ४५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेभगवदुद्धवसंवादेएकोनविंशोऽध्या
 यः १९ उद्धवउवाच विधिश्चप्रतिषेधश्चनिगमोहीश्वरस्यते अवेक्षतेऽरविंदाक्षगुणदोषंचकर्मणाम् १

इत्येकादशोटीकायांएकोनविंशोऽध्यायः १९ विंशोयोगत्रयंप्रोक्तंभक्तिज्ञानक्रियात्मकम् गुणदोषव्यवस्थार्थमधिकारिविभागतः १ गुणदो
 षदृशिर्दोषगुणस्तूभयवर्जितइत्युक्तंतदाक्षिपति विधिश्चेतिपंचभिः विधिश्चप्रतिषेधश्चेश्वरस्यतवनिगमआज्ञारूपोवेदः सचविधेयानांप्रतिषे
 ध्यानांचकर्मणांगुणदोषपुण्यपापफलरूपमवेक्षते उत्तमाधमभावेनतदधिकारिणांवर्णानामाश्रमाणांविकल्पंभेदंचगुणदोषरूपमेवेक्षते प्रति
 लोमानुलोमजंचगुणदोषंचतथैवावेक्षते प्रतिलोमजाः उत्तमवर्णास्सूत्रीषुहीनवर्णेष्यः पुरुषेभ्योजाताः सूतवैदेहकादयः अनुलोमजास्तत्तमवर्णेष्यः पु
 रुषेभ्योहीनवर्णास्सूत्रीषुजाताः मूर्धावसिक्तांबष्ठादयः तेषांच असत्संतस्तविज्ञेयाः प्रतिलोमानुलोमजाइतिगुणदोषी द्रव्यादीन्कर्मार्हताऽन
 र्हताभ्याम् स्वर्गनरकंचतत्फलतयागुणदोषरूपमेवावेक्षते एतच्चोत्तराध्यायेप्रपंचयिष्यते १ ५२ ५३ ५४

एवंतावदविरक्तस्य वैराग्यद्वारा ज्ञानभक्तिसाधकं कर्मयोगसुक्ते दानीं सम्यक् विरक्तस्य ज्ञानयोगतस्य च ज्ञानप्राप्तेः पूर्वं किंचित्कृत्यं वर्जनीयं चाह सार्धं
 नैवभिः यदा तु आरंभेषु कर्मसु निर्विण्णः दुःखदर्शनेनोद्दिग्धः तत्फलैषु विरक्तश्च तदा संयतो द्रियः सन् आत्मनोऽभ्यासेन आत्मविषयवृत्तिसंतत्या अ-
 लंयथा भवति तथा मनोधारयेत् १८ तत्र प्रथममेवात्यंतधारणा संभवात् तत्त्वभावानुसारेण वशीकरणमाह यर्हि आशुभ्राम्यत्परिभ्रमदनवस्थि-
 तं भवति तदा अनुरोधेन किंचिदपेक्षा पूरणद्वारेण १९ ननु तर्हि यथा पूर्वमेव स्यात्तत्राह मनोगतिं तु न विसृजेत् नोपेक्षेत किंतु अप्रमत्तः सन् लक्षयेदित्य-
 र्थः २० अनुरोधमार्गं सदृष्टांतं स्तौति एषः अनुवृत्तिमार्गेण मनसः संग्रहः परमो योगः तत्साधनत्वात् उपचारेण स्फुटिः यथा अदांतस्य दमनीयस्य अ-
 र्वतः अश्वस्य हृदयजत्वमन्विच्छन् अपेक्षमाणः अश्वधारकः प्रथमं किंचित्तद्गतिमनुवर्तते तदा चरश्मिना तं धृत्वेव गच्छति न च

यदा रंभेषु निर्विण्णो विरक्तः संयतो द्रियः अभ्यासेनात्मनो योगीधारयेदचलं मनः १८ धार्यमाणं मनो यर्हि भ्राम्यदाश्व-
 नवस्थितम् अतं द्रितोऽनुरोधेन मार्गेणात्मवशं नयेत् १९ मनोगतिं न विसृजेज्जितप्राणोजितेन्द्रियः सत्त्वसंपन्नया बुद्ध्या
 मन आत्मवशं नयेत् २० एष वै परमो योगो मनसः संग्रहः स्मृतः हृदयजत्वमन्विच्छन् दम्यस्येव अर्वातो मुहुः २१ सांख्येन
 सर्वभावानां प्रतिलोमानुलोमतः भवाप्ययावन्नुध्यायेन्मनो यावत्प्रसीदति २२ निर्विण्णस्य विरक्तस्य पुरुषस्योक्तवा-
 दिनः मनस्यजतिदोरात्म्यं चिंतितस्यानुचिंतया २३ यमादिभिर्योगपथैरात्मीक्षिक्या च विद्यया ममार्चापासनाभिर्वा
 नान्यैर्योग्यं स्मरेन्मनः २४ यदि कुर्यात्प्रमादेन योगीकर्मविगर्हितम् योगेनैव दहेदहो नान्यत्तत्र कदाचन २५

पेक्षते तद्दित्यर्थः २१ एवमीषद्वशीकृतस्य मनसोऽत्यंतनैश्चत्योपायानाह सांख्येनेति त्रिभिः सांख्येन तत्त्वविवेकेन सर्वभावानां महदादिदेहांताना-
 मनुलोमतः प्रकृत्यादिक्रमेण भवम् प्रतिलोमतः पृथिव्यादिक्रमेणाप्ययं च अन्वनुध्यायेत् प्रसीदति निश्चलं भवति २२ तत्तश्चागमापायिषु तेऽधि-
 भूतात्मदर्शनात्तदविवेकापन्नसंसारे निर्विण्णस्य अतो विरक्तस्य ततश्च उक्तवेदिनः गुरूपदिष्टार्थलोचकस्य ततो गुरूपदिष्टस्यैव चिंतितस्य पुनः पु-
 नरनुचिंतया दोरात्म्यं देहाद्यभिमानं त्यजति २३ किंच यमादिभिर्योगमार्गैः आत्मीक्षिक्यापदार्थद्वयशोधनेन ममार्चन ध्यानादिभिर्वा वाशब्दे-
 नास्य पक्षस्य स्वातंत्र्यं दर्शयति एतैरुपायैर्योग्यं परमात्मानं मनः स्मरेत् नान्यैः अतोऽन्यन्न कुर्यादित्यर्थः २४ ननु पापापत्तौ प्रायश्चित्तं कार्यमेव त-
 त्राह यदीति योगेन ज्ञानाभ्यासेनैव एतच्च भक्तस्यापि नाम कीर्तनाद्युपलक्षणार्थं नान्यत्कच्छादि २५

ननुनित्यनैमित्तिकं कर्मसत्त्वशोधकत्वाद्गुणः हिंसादिकं त्वशुद्धिहेतुत्वाद्दोषः तत्रचतन्निवर्तकत्वात्कृच्छ्रादिप्रायश्चित्तं गुणइतिविधिप्राप्तयथाभ्या
मुक्तत्वात्प्रायश्चित्तंविनायोगेनैव कथं पापंदहेतुत्राह स्वेस्वइतिसार्धेन स एव गुणः नेतरः तदुपपादयति यस्माद्विधिप्रतिषेधाभ्यामनेन गुणदोषवि
धानेन कर्मणां नियमः संकोचः कृतः कुत इत्यत आह जात्या उत्पत्त्यैवाशुद्धानां स च प्राप्तानां संगानां त्याजनेच्छया अयं भावः पुरुषस्याशुद्धिर्नाम
न प्रवृत्तेरन्याऽस्ति स्वाभाविक प्रवृत्त्येव तस्य मलिनत्वात् न च सहसा सर्वतो निवृत्तिकं तु शक्यते अत इदं न कर्तव्यमिदमेव कर्तव्यमित्येवं स्वाभाविक प्र
वृत्तिसंकोचद्वारेण निवृत्तिरेव क्रियते यथा च न प्रवृत्तिपरो वेदस्तथोत्तराध्याये वक्ष्यामः उत्पत्त्यैव हि कामेधित्यादिना अतो योगिनः स्वाभाविक प्रवृत्त्य
भावान्न प्रायश्चित्तादिविधिगोचरतेति २६ भक्त्यधिकारिणो भक्तियोगमाह जातश्च दृढ इति न दमिः मत्कथासंज्ञातश्च दृढः अत एवान्येषु कर्मसु उद्धि

स्वेस्वेऽधिकारेयानिष्ठासगुणः परिकीर्तितः कर्मणां जात्यशुद्धानामनेन नियमः कृतः गुणदोषविधानेन संगानां त्या
जनेच्छया २६ जातश्च दृढो मत्कथासंनिर्विण्णः सर्वकर्मसु वेददुःखात्मकान्कामान्परित्यागेऽप्यनीश्वरः २७ ततो भजे
तमां प्रीतः श्रद्धालुर्हृदनिश्चयः जुषमाणश्च तान्कामान्दुःखोदार्कंश्च गर्हयन् २८ प्रोक्तेन भक्तियोगेन भजतो मां स कृन्मुनेः
कामाहृदस्थानशयंतिसर्वमयि हृदि स्थिते २९ भिद्यते हृदयग्रंथि श्लिद्यंते सर्वसंशयाः क्षीयंते चास्य कर्माणि मयि हृदयेऽखि
लात्मनि ३० तस्मान्मद्भक्तियुक्तस्य योगिनो वै मदात्मनः न ज्ञानं न च वैराग्यं प्रायः श्रेयो भवेदिह ३१ यत्कर्मभिर्यत्तपसा
ज्ञानवैराग्यतश्च यत् योगेन दानधर्मेण श्रेयोभिरितरैरपि ३२ सर्वमद्भक्तियोगेन मद्भक्तो लभतेऽजसा स्वर्गपवर्गमिदम
कथंचिद्यदि वांछति ३३

ग्रः ननु तत्फलैषु विरक्तः तदाह वेदेति यद्यपि वेदतथाऽपि तत्परित्यागेऽप्यनीश्वरः अशक्तः २७ एवं भूतो यः श्रद्धालुः स
भक्त्यैव सर्वं भविष्यतीति हृदनिश्चयः स च ततः तदनंतरं मां प्रीत्या भजेत विषयांस्तु सेवमानोऽपि तेषु प्रीतिं न कुर्यादित्याह गर्हयन्निति २८ कथं भजेत किं
वा ततो भवति तदाह प्रोक्तेनेति द्वाभ्याम् श्रद्धामृतकथायां मेशश्वन्मदनुकीर्तनमित्यादिना तत्र तत्रोक्तेन मामसकृन्नित्यं भजतः हृदय्याः हृदताः कामा
नशयंति २९ हृदयमेव ग्रंथिरहंकारः तत्पूर्वकाश्च सर्वसंशयाः असंभावनादयः कर्माण्यनारब्धफलानि संसारहेतुभूतानि ३० तदेवं व्यवस्थयाऽधि
कारत्रयमुक्तम् तत्र च भक्तेरन्यनिरपेक्षत्वादप्यस्य च तत्सापेक्षत्वात् भक्तियोग एव श्रेष्ठ इत्युपसंहरति तस्मादिति त्रिभिः मदात्मनः मयि आत्मा चित्तं
यस्य तस्य श्रेयः साधनम् ३१ तत्र हेतुः यत्कर्मभिरित्यादि इतरैरपि तीर्थयात्रादिभिः श्रेयः साधनैर्यद्वा व्यसत्त्वशुद्ध्यादितत्सर्वं अजसा अनायासेनैव
३२ स्वर्गमपवर्गमिदमवैकुण्ठलभत एव वांछा तु नास्तीत्युक्तम् यदि वांछतीति ३३

तत्र हेतुमाह न किंचिदिति धीराः धीमन्तः यतो मम एकांतिनः मय्येव प्रीतियुक्ताः अतो मया दत्तमपि न गृणहंति किं वक्तव्यं न वांछन्तीत्यर्थः अपुनर्भवमा-
 त्यंतिकमपि कैवल्यम् ३४ तदुपपादयति नैरपेक्ष्यमेव परमुत्कृष्टमनस्य कं महत्तु निःश्रेयसं फलं तत्साधनं च प्राहुः मे भक्तिः निराशिषः प्रार्थना शून्यस्य
 निरपेक्षस्य प्रार्थना कारणभूता पेक्षारहितस्य पुंसो भवेत् यद्वा मे निरपेक्षस्य या भक्तिः सा निराशिषो भवेदित्यर्थः ३५ अनेन प्रकारेण सिद्धानां
 न गुणदोषा इति विरोधपरिहारमुपसंहरति न मयीति गुणदोषैर्विहितप्रतिषिद्धैरुद्भवो येषां ते गुणाः पुण्यपापादयः साधूनां निरस्तरागादीनामतः
 समचित्तानामतएव बुद्धेः परमीश्वरं प्राप्तानाम् ३६ काम्यकर्मनिष्ठानि निदिष्यन्नेतान्मुक्तिमार्गानुपसंहरति एवमिति मे पथः मत्प्राप्त्युपायान् ये अनु-
 तिष्ठन्ति ते क्षेमं कालमायादिरहितं मम लोकं विंदन्ति यत्परमं ब्रह्म तच्च विदुः ३७ इत्येकादशोटीकायां विंशतितमोऽध्यायः २० जयति स्वपरानं-
 दः परानंदनृके सरी यत्कृपालवल्लेशेन श्रीधरः सत्कृतः कृती इक्षितामिच्छया संतः क्षमन्तां मम साहसम् मया हि स्वीयबोधाय कृतमेतन्न सर्वतः २

न किंचित्साधवो धीरा भक्ता ह्येकांतिनो मम वांछन्त्यपि मया दत्तं कैवल्यमपुनर्भवम् ३४ नैरपेक्ष्यं परं प्राहुर्निश्रेयसमन-
 त्यकम् तस्मान् निराशिषो भक्तिर्निरपेक्षस्य मे भवेत् ३५ न मय्येकांतभक्तानां गुणदोषोद्भवा गुणाः साधूनां समचि-
 त्तानां बुद्धेः परमुपेयुषाम् ३६ एवमेतान्मया दिष्टाननुतिष्ठन्ति मे पथः क्षेमं विंदन्ति मत्स्थानं यद्ब्रह्म परमं विदुः ३७
 इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे विंशतितमोऽध्यायः २० श्रीभगवानुवाच य एतान्मस-
 थो हित्वा भक्तिज्ञानक्रियात्मकान् क्षुद्रान् कामांश्चलैः प्राणैर्जुषन्तः संसरन्ति ते १

एकविंशो क्रियाज्ञानभक्तिष्वनधिकारिणाम् कामिनां द्रव्यदेशादिगुणदोषाः प्रपञ्चिताः ३ तदेवं गुणदोषव्यवस्थाऽर्थयोगत्रयमुक्तम् तत्र ज्ञा-
 नभक्तिसिद्धानां न किंचिदुणदोषौ साधकानां तु प्रथमतो निवृत्तिकर्मनिष्ठानां यथाशक्ति नित्यनैमित्तिकं कर्म सत्त्वशोधकत्वाद्गुणः तदकरणं निषि-
 द्धकरणं च तन्मलीमसकरणत्वादोषः तन्निवर्तकत्वाच्च प्रायश्चित्तं गुणः विशुद्धसत्त्वानां तु ज्ञाननिष्ठानां ज्ञानाभ्यास एव सिद्धिहेतुत्वाद्गुणः भक्ति-
 निष्ठानां पुनः श्रवणकीर्तनादिभक्तिरेव गुणः तद्विरुद्धं सर्वमुपयेषां दोष इत्युक्तम् इदानीं ये तु न सिद्धानापि साधकाः किंतु केवलं काम्यक-
 र्मप्रधानाः तेषां सकलगुणदोषान् प्रपञ्चयिष्यन्नादौ तानतिबहिर्मुखान्निंदति य एतानिति मत्पथः सदुक्तमार्गान् क्षुद्रान् तुच्छान् चलैः अस्थिरैः
 प्राणैर्देहवायुभिरिन्द्रियैर्वा जुषन्तः सेवमाना भवन्ति ते संसरन्ति निरिवलगुणदोषभाक्तेन नाना योनीः प्राप्नुवन्तीत्यर्थः १

ननुतैरेवकर्मभिः केचिदुणदोषभाजः केचिन्नेतिकुतोवैषम्यं न ह्यग्निना केचित्तप्यंते केचिन्नेतिसंभवतितत्राह स्वेस्वइति अधिकारभेदेन कल्पितौ गुणदोषौ न वस्तुनिष्ठाविति भावः २ तदाह शब्दशब्दोऽइति विचिकित्सार्थयोग्यमयोग्यं वेतिसंदेहद्वारा स्वाभाविकप्रवृत्तिप्रतिबंधार्थमित्यर्थः तत्र शब्दशब्दोऽयोग्यत्वायोग्यत्वे गुणदोषौ तन्निमित्तोपादेयत्वानुपादेयत्वेश्च भाशभौ तन्निमित्तावर्थानर्थौ ३ तत्र शब्दशब्दोऽधर्मार्थशब्देन धर्मः अशब्देना धर्मइति गुणदोषौ व्यवहारार्थम् अशब्दावपिराजादीनां व्यवहारदर्शनाद्युपादेयं नान्यदिति शब्दाशब्दौ यात्रार्थदोषत्वेऽप्यापत्तशरीरनिर्वाहमात्रोपादानेन पापम् अधिकोपादाने तु पापमिति मयामन्वादिरूपेण धर्मरूपांधुरंभारं कर्मजडानामित्यर्थः ४ शुद्धशब्दोऽप्रपञ्चयिष्यन्वेदोक्तत्वेन तदभिनिवेशो मा भूदिति समानेष्वपि वस्तुष्वित्यदुक्तं तत्प्रपञ्चयति भूमीति त्रिभिः भूतानां प्राणिनाम् धारयंतीति धातवः कारणानि शरीराः शरीरारंभकाः

स्वेस्वेऽधिकारेयानिष्ठासगुणः परिकीर्तितः विपर्ययस्तु दोषः स्यादुभयोरैष निश्चयः २ शुद्धशब्दोऽविधीयेते समानेष्वपि वस्तुषु इत्यस्य विचिकित्सार्थगुणदोषौ शब्दाशब्दौ ३ धर्मार्थव्यवहारार्थयात्रार्थमिति चानय दर्शितोऽयं मया चारो धर्मसु दहतांधुरम् ४ भूम्यं च भूम्यनिलाकाशाभूतानां पञ्चधातवः आब्रह्मस्थावरादीनां शरीरा आत्मसंयुताः ५ वेदेन नामरूपाणि विषमाणि समेष्वपि धातुषूद्धवकल्प्यंते एतेषां स्वार्थसिद्धये ६ देशकालादिभावानां वस्तूनां मम सत्तम गुणदोषौ विधीयेते नियमार्थं हि कर्मणाम् ७ अकृष्णसारो देशानामब्रह्मण्योऽशुचिर्भवेत् कृष्णसारोऽप्यसौ वीरकीकटासंस्कृते रिणम् ८

देहतः साम्यमुक्तं जीवतोऽप्याह आत्मसंयुता इति धातुषु देहेषु नामरूपाणि वर्णाश्रमादीनि कल्पनायाः प्रयोजनमाह एतेषां प्राणिनां स्वार्थसिद्धये प्रवृत्तिनियमद्वारा धर्मादिषु पुरुषार्थसिद्धये ६ न केवलं देहेष्वेव अपितु देशकालादिभावानामपि आदिशब्देनानुपादेयानां फलनिमित्ताधिकारिणां ग्रहणम् वस्तूनामुपादेयानां ब्रीह्यादीनामपि मम मया नियमार्थसंकोचार्थमित्यर्थः ७ एवं गुणदोषविषयं परिशोध्यतयोः शब्दशब्दोऽमूलत्वात् शब्दशब्दोऽप्रपञ्चयति अकृष्णसार इत्यष्टभिः देशानां मध्ये कृष्णहरिणरहितोऽशुचिः तत्रापि अब्रह्मण्यः ब्राह्मणभक्तिः शून्यः अत्यंतमशुचिः कृष्णसारोऽपि कृष्णो न मृगेण सारः श्रेष्ठोयः सोऽपि असौ वीरः कीकटः स वीराः सत्पुरुषाः तद्वान् सौ वीरः कीकटोऽपि शुचिः तदुक्तम् सर्वैषु पुण्यतमो देशः सत्यान्नं च त्रलप्यत इति तद्वर्जितोयः कीकटः अंगवंगकलिङ्गादिः असंस्कृतः संमार्जनादिशून्यः म्लेंछबहुलोवा ईरिणमूषरम् एकवद्भावः तत् अशुचित्वं न्यः शुचिरित्यर्थादुक्तं भवति ८

कालस्य शुद्धशब्दीदर्शयति कर्मण्यइति द्रव्यतः द्रव्यसंपत्त्या स्वतो वा पूर्वाणह्यदिर्यः कर्मण्यः कर्मार्हः सकालस्तस्मिन्कर्मणिगुणवान् यतः पस्मिन्द्व्याला
भेन वाराष्ट्रविषवादिना वा कर्मनिवर्तते यश्च सूतकादौ दशाहादिलक्षणोऽकर्मकः कर्मार्हः स्मृतः सकालो दोषः अशब्द इत्यर्थः ९ वस्तुशब्दोपात्तानां द्र
व्याणां शब्दशब्दीदर्शयति द्रव्यस्येति चतुर्भिः द्रव्येण तोयादिना शब्दः सूत्रादिना त्वशब्दः वचनेन शब्दमशब्दं वेति संदेहे शुद्धमित्येवं रूपेण ब्राह्मणवच
नेन शब्दः विपरीतेन अशब्दः संस्कारेण प्रोक्षणादिना पुष्पादेः शब्दः अवघ्राणादिना त्वशब्दः कालेन दशाहादिना नवोदकादेः शब्दः काले मेघोद
कं ग्राह्यं कर्त्यं तु न्यहमेव हि अकाले दशरात्रं स्यात्ततः शब्दः विधीयते पर्युषितान्नादेः अशब्दः अंत्यजाद्युपहतानां तडागाद्युदकानां महत्वात्पत्वाभ्यां
शब्दशब्दी १० शक्त्या शक्त्या सूर्योपरागादिसूतकान्नादेः शक्त्या न्यति अशब्दः अशक्त्या न्यति शब्दः बुल्या पुत्रजन्मादौ दशाहाद्विज्ञानेन शब्दः
अंतर्ज्ञानेना शब्दः समृद्ध्या जीर्णमलवहस्त्रादेः समृद्धं प्रत्यशब्दः दरिद्रं प्रतिशुद्धिः तत्रापि विशेषमाह यदीति एते च द्रव्यवचनादयो द्रव्याशब्दः

कर्मण्यो गुणवान्कालो द्रव्यतः स्वतएव वा यतो निवर्तते कर्मसदोषोऽकर्मकः स्मृतः ९ द्रव्यस्य शुद्धशब्दी च द्रव्येण वचनेन
च संस्कारेणाथ कालेन महत्वात्पत्तयाऽथवा १० शक्त्या शक्त्याऽथवा बुल्या समृद्ध्या च यदात्मने अघं कुर्वन्ति हि यथा
देशावस्थाऽनुसारतः ११ धान्यं दारुस्थितं तूनां रसतैजसचर्मणाम् कालवाय्वग्निमृत्तौ यैः पार्थिवानां युतायुतैः १२
अमेध्यलिप्तं यद्येन गंधं लेपं व्यपोहति भजते प्रकृतिं तस्य तच्छौचं तावदिष्यते १३

द्वारा आत्मने यदघं कुर्वन्ति तद्देशावस्थाऽनुसारतएव यथा यथावत् कुर्वन्ति न सर्वतः तथा हि निर्भय एव देशे कुर्वन्ति न तु चौराद्याकुले तथा रोगादिव्य-
तिरिक्त्युवाच वस्थायामेव कुर्वन्ति न बाल्यरोगाद्यवस्थायामिति तथा च स्मृतिः देशकालं तथात्मानं द्रव्यं द्रव्यप्रयोजनम् उपपत्तिमवस्थां च ज्ञात्वा शौ-
चं प्रकल्पयेत् इति ११ द्रव्यादिभिर्द्रव्यस्य शब्दिरित्युक्तम् तत्र वचनादिशब्दिरैकरूपैव द्रव्यतस्तशब्दिर्यद्बहु रूपेति तां प्रपंचयति धान्येति दारुलौकि-
कं ग्रहचमसादि च धान्यानां वायुनादारूपां यज्ञपात्रादीनां ग्रहचमसानां च तोयाग्न्युष्णोदकैः अस्थिनां गजदंतानां कालेन तंतूनां तोयेन रसा-
स्तेलघृतादयः तैजसाः स्रवणादयः तेषां अग्निना शब्दः पार्थिवानां च रथ्या कर्दमघटेष्टकादीनां यथा यथं कालादिभिः शब्दः तत्रापि कां त्यजा-
द्युपघाततारतम्येन देशकालावस्थाऽनुसारेणैव एतैरन्यैश्च युतायुतैर्मिलितैः केवलैश्च कालस्य पुनर्ग्रहणं युतत्वप्रदर्शनार्थम् १२ अस्पृश्यस्पर्शेशु
द्धिमुत्कालेपविषयेऽप्याह यत्सीठपात्रवस्त्रादियेन तक्षणाक्षाराश्लोदकादिना गंधं लेपं च व्यपोहति त्यजति स्वगतं च मलं त्यक्त्वा प्रकृतिं स्वमेवरूपं भ-
जते तस्य तत्तच्छौचं शोधकम् यावता च तक्षणादिना व्यपोहति तावत्समाणं स्वरूपत आहृतिर्नो वा तत्कर्तव्यमिष्यते १३

एवंतावत्तद्व्यशतद्विरुक्ता इदानीं कर्तुं शुद्धिमाह स्नानेति अवस्थाकोमारादिः वीर्यशक्तिः संस्कारः उपनयनादिः कर्मसंध्योपासनदीक्षादिलक्षण
मृआत्मनःसाहंकारस्यकर्तुः एतैः स्नानादिभिर्विपर्ययायथंतत्कार्यानुसारिणीशुद्धिः इयंचशुद्धिर्नव्यवहारार्थकिंतुविहितकर्मार्थेत्याह शुद्धइति द्विजइ
त्युपलक्षणंश्रुदादेरपि १४ मंत्रशुद्धिमाह सदुरुमुखात् यथावत्सांगोपांगविनियोगसहितं परिज्ञानंमंत्रस्यशुद्धिः कर्मशुद्धिमाह ईश्वरार्पणंकर्मणः
शुद्धिः धर्माद्यर्थशुद्ध्यशुद्धीप्रपंचतः प्रदर्शयोपसंहरति धर्मइति देशकालद्रव्यकर्तृमंत्रकर्मभिःषड्विःशुद्धैः धर्मः संपद्यते एतेषांयोविपर्ययः सोऽधर्मस्त
द्धेतुरित्यर्थः १५ अयंचगुणदोषविभागोनवास्तवइत्याह क्वचिदिति आपदिप्रतिग्रहोऽप्यनापदिनिषिद्धत्वाद्दोषः परधर्मश्चपरस्यगुणोऽ
पिअस्यदोषः दोषोऽपिकुटुंबत्यागादिर्विरुक्तादेर्नदोषः अपितुविधिवलेनगुणः एवंयोऽयंगुणदोषयोरेकस्मिन्नर्थेनियमः गुणदोषार्थवायोनि
यमः नियामकंशास्त्रंसतयोर्भेदमेवबाधते १६ दोषस्यक्वचिद्दोषत्वाभावेगुणत्वेचोदाहरणंदर्शयति समानस्यतस्यैवकर्मणः सरापानादेशचरण

स्नानदानतपोवस्थावीर्यसंस्कारकर्मभिः मत्स्मृत्याचात्मनःशौचंशुद्धः कर्माचरेद्विजः १४ मंत्रस्यचपरिज्ञानंकर्मशुद्धि
र्मदर्पणम् धर्मःसंपद्यतेषड्विरधर्मस्तविपर्ययः १५ क्वचिद्गुणोऽपिदोषस्यादोषोऽपिविधिनागुणः गुणदोषार्थनियमस्त
द्धिदामेवबाधते १६ समानकर्माचरणंपतितानांपातकम् औत्पत्तिकोगुणःसंगोनशयानःपतत्यधः १७ यतोयतोनि
वर्तेतविसुच्येत ततस्ततः एषधर्मोऽनृणांक्षेमःशोकमोहमयापहः १८ विषयेषुगुणाध्यासात्सुसंगस्ततोभवेत् संग
तत्रभवेत्कामः कामादेवकलिर्नृणाम् १९ कलेर्दुर्विषहः क्रोधस्तमस्तमनुवर्तते तमसाग्रस्यतेपुंसश्चेतनाव्यापिनीद्रु
तम् २० तथाविरहितःसाधोजंतुःशून्यायकल्पते ततोऽस्यस्वार्थविभ्रंशोमूर्छितस्यमृतस्यच २१

मपतितानांपतनहेतुरपिजा-

त्याकर्मणावापतितानांपुनःपातकमधिकारभ्रंशकंभवति पूर्वमेवपतितत्वात् अतोऽत्रदोषस्यापिदोषतानास्तीत्यर्थः तथासंगोऽपि योयतेर्दोषः
सगृहस्थस्यौत्पत्तिकः पूर्वस्वीकृतोनदोषः अपितुगुणः ऋतौभार्यामुपेयादित्यादिविधानात् उभयत्रदृष्टांतः पूर्वमेवाधःशयानोयथानपतती
ति १७ अतोऽगुणदोषनियमविधीनांप्रवृत्तिसंकोचद्वारानिवृत्तावेवतात्पर्यमित्यभिप्रेत्याह यतोयतइति १८ यथाश्रुतप्रवृत्तिपरतांवेदस्यनिराक
र्तुंप्रवृत्तिमार्गस्यानर्थहेतुतांदर्शयति विषयेष्वितिचतुर्भिः संगःआसक्तिः तत्रतेषुविषयेषुयेनप्रतिहन्यतेकामः तेनसहकामादेवकलिः कल
होभवति १९ दुर्विषहः तीव्रःतमःसंमोहःतंक्रोधंचेतनाकार्याकार्यस्मृतिःद्रुतंशीघ्रम् २० हेसाधोतथाकार्याकार्यस्मृत्यारहितोजंतुःशून्यायकल्पते
असत्तुल्योभवतीत्यर्थः ततः स्वार्थविभ्रंशःपुरुषार्थहानिः मूर्छितस्यमृततुल्यस्य २१

तत्तुल्यत्वं प्रपञ्चयति विषयेति व्यर्थं वृक्षजीविकयैव योजीवन् वर्तते समूर्छिततुल्यः अतएव यो भस्त्रेव श्वसन् वर्तते समूर्ततुल्यः अतः स्वार्थनाश इत्यर्थः २२ ननु प्रवृत्तस्य स्वर्गादिफलश्रवणात् कुतः स्वार्थविभ्रंशस्तत्राह फलश्रुतिरिति इयं फलश्रुतिः न श्रेयः परमपुरुषार्थपरानभवतीत्यर्थः किंतु बहिर्भुरवानां नृणां मोक्षविवक्षया अवांतरफलैः कर्मस्वरुच्युत्पादनमात्रम् यथा भैषज्ये औषधैरोचनं रुच्युत्पादनम् तथा हि पिबति न वंप्रदास्यामिरव लुतेरवं डलडुकान् पिबैवमुक्तः पिबति न फलं तावदेव तु तथा मातृवाक्यं च शिरवानेव धत्ते वस्स गुडूचींश्च द्यापिबेति न फलं तावदेव तु किंतु आरोग्यम् २३ ननु कर्मकांडे मोक्षस्य नामापि न श्रूयते कुत एवं व्याख्यायते यथा श्रुतस्या यदनादित्याह उत्पत्त्येति द्वाभ्याम् उत्पत्त्या स्वभावतएव कामेषु पश्वादिषु प्राणेषु आयुरिंद्रियबलवीर्यादिषु स्वजनेषु पुत्रादिषु अनर्थहेतुषु परिपाकतो दुःखहेतुषु २४ अतस्तान् स्वार्थपरमस्वरवमविदुषः अतो न तान् प्रवृत्तीभूतान् वेदो

विषयाभिनिवेशेन नात्मानं वेदनापरम् वृक्षजीविकया जीवन् व्यर्थं भस्त्रेव यः श्वसन् २२ फलश्रुतिरियं नृणां न श्रेयोरोचनं परम् श्रेयोविवक्षया प्रोक्तं यथा भैषज्यरोचनम् २३ उत्पत्त्यै वह्निकामेषु प्राणेषु स्वजनेषु च आसत्तमनसो मर्त्या आत्मनो नर्थहेतुषु २४ न तान् विदुषः स्वार्थभ्राम्यतो वृजिना ध्वनि कथं युंज्यात्पुनस्तेषु तांस्ततो विशतो बुधः २५ एवं व्यवसितं केचिदविज्ञाय कुबुद्धयः फलश्रुतिं कुसमितां न वेदज्ञावदन्ति हि २६ कामिनः कृपणालुब्धाः पुष्पेषु फलबुद्धयः अग्निमुग्धा धूमताः ताः स्वलोकं न विदन्ति ते २७

यद्वोधयिष्यति तदेव श्रेय इति विश्वसितानित्यर्थः तानेवं भूतान् वृजिना ध्वनिकामवर्त्मनि देवादियो निंषु भ्राम्यतः ततः पुनः तमः वृक्षादियो निंविशतः पशुकाम इति आयुरिंद्रियादिकाम इति च पुत्रादिकाम इति च कथं पुनस्तेष्वेव कामेषु स्वयं बुधो वेदो युंज्यात् प्रवर्तयेत् तथा सत्यनाप्तः स्यादिति भावः २५ कथं नर्हिकर्ममीमांसकाः फलपरतां वदन्ति तत्राह एवमिति व्यवसितं वेदस्याभिप्रायम् कुसमिता मवांतरफलप्ररोचनायारमणीयां परमफलश्रुतिं वदन्ति कुतः ते कुबुद्धयः तदाह हियस्माद्देदज्ञाः व्यासादयस्तथानवदन्तीति २६ कुबुद्धितां प्रपञ्चयति कामिन इत्यष्टभिः कामित्वाल्लुपणाः ततो लुब्धाः तृष्णाकुलाः अतः पुष्पेषु अवांतरफलेषु परमफलबुद्धयः अतएव अग्निमुग्धाः अग्निसाध्यकर्माभिनिवेशेन लुप्तविवेकाः ततश्च धूमतां ताः धूमता धूममार्गोऽन्ते येषां ते स्वलोकमात्मतत्त्वम् तथा च श्रुतिः कश्चिद्वा अस्मा लोकात् प्रेत्य आत्मानं वेद अयमहमस्मीति कश्चित् स्वलोकं प्रति जानाति अग्निमुग्धो ह वै धूमतां त इति २७

कोऽसौ स्वलोकस्तमाह हृदि स्थितात्मानं मां स्वलोकम् ननु हृदि स्थितमहंकारास्पदं जानंतीत्येव सत्यम् परमात्मानं न तु जानंतीत्याह यददं यद्व्यतिरिक्तं जगन्नास्ति
कुतः यत इदं जगज्जातं तं कुतो जानंति हियस्मात् उक्तं कर्मैव शस्त्रं शस्यं कथनीयं पशुहिंसासाधनं वा येषां ते अतः केवलमस्मत्पुः प्राणतर्पणपराः नीहारं
तमः तेन व्यामानि चक्षुषि येषां ते यथा सन्निहितमपि न जानंति तद्वत् तथा च श्रुतिः न तं विदाथ य इमा ज जानान्यद्युष्माकमंतरं यभूव नीहारेण प्राहता जल्य
चास्मत्पु उक्त्यशासम्भरंतीति २८ वेदतास्यो ज्ञानाच्चान्यान्यजंतीत्याह ते परोऽक्षमस्फुटं मे मतमविज्ञाय देवादीन्यजंत इत्युत्तरेणान्वयः स्वमतमेवाह हिं
सायां मां स भक्षणार्थं तस्मै च यदिरागः स्यात्तर्हि यज्ञ एवेत्यभ्यनुज्ञाद्वारा परिसंरत्येयं न हिंस्यात्सर्पभूतानि अग्नीषोमीयं पशुमालभते इति नत्वा वश्यक
त्वेन चोदनेत्येवं रूपं यद्यपि नित्यं नेमिन्निकयोः कामविशेषानुबन्धो नास्ति तथाऽपि कर्मणा पितृलोक इति श्रुतेः सामान्यतः पितृलोककामनाऽस्येव अंतः क

न ते मामंग जानंति हृदि स्थितं यददं यतः उक्त्यशास्त्राद्यस्मत्पु यथानीहारचक्षुषः २८ ते मे मतमविज्ञाय परोऽक्षं विषया
त्मकाः हिंसायां यदिरागः स्याद्यज्ञ एव न चोदना २९ हिंसाविहाराद्यालब्धैः पशुभिः स्वस्वरवेच्छया यजंते देवतायज्ञैः पितृभू
तपतीन् रवलाः ३० स्वप्नोपमममुं लोकमसंतं श्रवणप्रियम् आशिषो हृदिसंकल्प्यत्यजंत्यर्थान्यथा वणिक् ३१ रजः सत्त्वतमो
निष्ठारजः सत्त्वतमोजुषः उपासते इन्द्रमुरव्यान् देवादीन् तथैव माम् ३२ इक्ष्वेह देवतायज्ञैर्गत्वारं स्याम हे दिवि तस्यांत इह भू
यास्ममहाशालामहाकुलाः ३३ एवं पुष्पितयावाचा व्याक्षिप्तमनसां च नृणाम् मानिनां चातिस्तब्धानां महार्त्ताऽपि नरोच
ते ३४

रणशब्दिकामना चोतिभावः तदुक्तम् नाकामस्य क्रिया काचिद्दृश्यते चेह कर्हिचित् यद्यद्विकुरुते जंतुस्तत्तत्कामस्य चेष्टितमिति २९
अज्ञत्वा देवहिंसया विहारः क्रीडायेषां ते ३० किंच तेति मंदबुद्धय इत्याह स्वप्नोपममिति अमुं परलोकम् आशिषश्चास्मिंल्लोके संकल्प्य न तु निश्चित्य वि
घ्नबाहुल्यात् त्यजंति कर्मसु विनियोजयंति यथा कश्चिद्वणिक् दुस्तरसमुद्रादिलंघनेन बहु धनार्जनेच्छया सिद्धं धनं त्यजन्नुभयभ्रष्टो भवति तद्वदि
त्यर्थः ३१ अतोरजः सत्त्वतमो निष्ठास्ते रजः सत्त्वतमोजुषः स्वानुरूपानिन्द्रादीनेवोपासते न तु मां गुणातीतम् यद्यपि इन्द्रादीनामपि मंदशत्वान्मदुपास
नमेव तत् तथाऽपि यथा वन्नोपासते भेददर्शित्वादित्यर्थः ३२ हृदिसंकल्प्येत्युक्तं तमेव संकल्पं दर्शयति इक्ष्वेति तस्य भोगस्य अंतमे महाशालामहागृ
हस्याः ३३ ततः किमत आह एवमिति अतो मत्प्रवणत्वाभावान्नित्यं संसारिणो भवंतीति भावः ३४ श्रीगोपालकृष्णो विजयते ५

५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५ ५

तदेवंवेदानां प्रवृत्तिपरत्वं निराकृत्य प्रकृतं निवृत्तिपरत्वमेवोपसंहरति वेदा इति कर्मब्रह्मदेवताकांडविषया इमे वेदाः ब्रह्मात्मविषयाः ब्रह्मैवात्मानं सं-
सारीत्येतत्पराः तत्परत्वाप्रतीतौ च फलश्रुतिरियं नृणां न श्रेयोरोचनं परम् श्रेयोविवक्षया प्रोक्तं यथा भेषज्यरोचनमित्युक्तमेव कारणमनुस्मारय-
ति परोऽक्षेति ऋषयो मंत्राः तद्दृष्टारोवा तत्किमिति यतः परोऽक्षमेव मम च प्रियम् अयं भावः शुद्धांतः करणैरेवावबोद्धव्यं नान्यैरनधिकारिभिः वृ-
था कर्मत्यागेन भ्रंशप्रसंगादिति ३५ ननु वेदज्ञा अपि जैमिन्यादयः किमिति तथा वेदस्य ब्रह्मपरत्वं न वर्णयन्ति मां विना तत्त्वतो वेदं तदर्थं वानकोऽपि
वेदेत्याशयेनाह शब्दब्रह्मेति यावत्समाप्तिस्वरूपतः पाठतोऽर्थतश्च दुर्विज्ञेयं तच्च सूक्ष्मं स्थूलं चेति द्विविधम् तत्र सूक्ष्मं तावत्स्वरूपतोऽपि दुर्ज्ञेयमित्याह
प्राणेंद्रियमनोमयम् प्रथमं प्राणमयं परारब्धं ततो मनोमयं पश्यंत्वारब्धम् तत ईन्द्रियमयं मध्यमारब्धम् तस्य वाग्व्यंजकत्वेन वागिन्द्रियप्रधानत्वात्
किंच अनंतपारं समष्टिप्राणादिमयस्य निर्विशेषस्य च तस्य कालतो देशतश्चापरिच्छेदात् अर्थतोऽपि दुर्ज्ञेयत्वमाह गंभीरं निगूढार्थम् अनोदुर्वि-

वेदा ब्रह्मात्मविषयास्त्रिकांडविषया इमे परोऽक्षवादा ऋषयः परोऽक्षं मम च प्रियम् ३५ शब्दब्रह्मरसदुर्बो धं प्राणेंद्रि-
यमनोमयम् अनंतपारं गंभीरं दुर्विगाह्यं समुद्रवत् ३६ मयोपबृंहितं भूम्ना ब्रह्मणानंतशक्तिना भूतेषु घोषरूपे-
ण विसेषूर्णे वलक्ष्यते ३७ यथोर्णनाभिर्हृदयादूर्णा मुद्गमते मुरवात् आकाशाद्घोषवान्प्राणो मनसा स्पर्शरूपिणा
३८

गाह्यम् सति प्रवेशानर्हम् तथा च श्रुतिः चत्वारि वाक्परिमितापदानि तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः गुहात्रीणि निहितानि गयन्ति तु
रीयं वाचो मनुष्या वदन्ति अयमर्थः वाचः शब्दब्रह्मणः परिमितानि गणितानि पद्यते ज्ञायते परंतत्त्वमेभिरिति पदानिरूपाणि चत्वारि चत्वार्यपि ये
मनीषिणो तर्ह्येयः त एव विदुः नान्ये यतः गुहायां देहमध्ये त्रीणि निहितानि गयन्ति स्वरूपं न प्रकाशयन्ति अतः केवलं वाचः तुरीयं चतुर्थं भागं वैरव-
रीरूपं मनुष्या वदन्ति तदपि वदत्येव न तत्त्वतो जानन्ति ३६ तत्र मनीषिभिरेव ज्ञेयं सूक्ष्मं तत्त्वं रूपं दर्शयति मयेति मयाऽतर्कामिणोपबृंहितमधि-
ष्ठितम् अंतस्थत्वेऽप्यपरिच्छेदमाह भूम्नेति अधिष्ठातृत्वेऽप्यविकारित्वमाह ब्रह्मणेति अविहृतस्यापि निधत्तृत्वं घटयति अनंतशक्तिना इ-
ति भूतेषु सर्वप्राणिषु घोषरूपेण नादरूपेण लक्ष्यते मनीषिभिः अंतः सूक्ष्मत्वेन दर्शने दृष्टांतः विसेषु ऊर्णांतं तुरिवेति ३७ ततो वैरवर्याख्याया
ब्रह्मवाच उत्पत्तिप्रकारं सदृष्टांतमाह यथेति त्रिभिः हृदयात्सकाशात् मुरवात् द्वारात् उद्गमते बहिः प्रकटयति दार्ष्टान्तिके योजयति आकाशादि-
ति प्राणः तदुपाधिः हिरण्यगर्भरूपः प्रभुर्भगवाचतेन रूपेण ३८

छंदोमयो वेदमूर्तिः स्वतस्त्वमृतमयः घोषवान् नादोपादानवान् मनसानिमित्तभूतेन निमित्ततामेव दर्शयति स्पर्शादीन् च वर्णां च रूपयति संकल्पयतीति स्पशरूपितेन स्पर्शग्रहणमुपलक्षणम् हृदयाकाशाद्ब्रह्मतीति तृतीयश्लोकेनान्वयः ब्रह्मतीति शब्दार्थव्याख्यानाय विशेषणानि सहस्रपदवीं बहुमार्गम् अनेकपुरुषार्थसाधनवर्तीति देवाह ओंकारात् उरः कंठादिसंगेन व्यंजितैः स्पर्शादिभिर्भूषिताम् ओंकारश्चा-
ब्रह्मद्वयः सूक्ष्मोऽभिप्रेतः नल्लकारादिवर्णरूपः तस्य व्यंग्यकोटित्वात् तत्र स्पर्शाः कादिपञ्चवर्गाः स्वराक्षरादयः षोडश ऊष्माणः शषसहाः
अंतस्था यरत्वाः तैरुपलक्षिताम् ३९ एवं विचित्राभिर्वैदिकलौकिकभाषाभिर्वितताम् यथोत्तरंचत्वारिचत्वार्यक्षराणि उत्तराणि अधिकां नये
षांतैः छंदोभिरुपलक्षिताम् एवमनंतपारां सृजति स्वयमेवाक्षिपते उपसंहरति ४० तेषु कतिचिच्छ्रंदांसि दर्शयति गायत्रीति तत्र चतुर्विंश-
त्यक्षरा गायत्री ततश्चतुरक्षरवृद्ध्योष्णिगादिच्छ्रंदांसि अष्टाविंशत्यक्षरा उष्णिक् द्वात्रिंशत्यक्षरानुष्टुप् एवं सर्वाणि चतुरक्षराणि छंदोसि

छंदोमयोमृतमयःसहस्रपदवींप्रफः ओंकाराद्यंजितस्पर्शस्वरोष्मांतस्थपूषिताम् ३९ विचित्रभाषाविततांछंदो
भिश्चतुरक्षरैः अनंतपारां ब्रह्मतीं सृजत्याक्षिपतेस्वयम् ४० गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् बृहतीपंक्तिरेव च त्रिष्टुप् जगत्यति
छंदो ह्यत्यष्ट्यतिजगद्विराट् ४१ किंविधत्ते किमाचष्टे किमनूद्य विकल्पयेत् इत्यस्याहृदयं लोकेनान्यौ मद्देदकश्चन
४२ मांविधत्तेऽभिधत्ते मां विकल्प्यापो ह्यते त्वहम् एतावान्सर्वविदार्थः शब्द आस्थाय मां भिदाम् मायामात्रमनूद्यांते
प्रतिषिध्य प्रसीदति ४३ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे एकविंशोऽध्यायः २९ अत्यष्टिभिः अतिजगती अ

तिविराडित्यर्थः एतैश्छंदोभिरुपलक्षितामिति पूर्वेष्वन्वयः एवंभूतावेदलक्षणावाणीतस्याअभिप्रायं मां विना न कोपि जानातीति भावः अतो ब्रह्म
पिसाकल्येन स्वरूपतो दुर्ज्ञेया इत्युक्तम् ४१ अर्थतोऽपि दुर्ज्ञेयत्वमाह किमिति कर्मकांडे विधिवाक्यैः किं विधत्ते देवताकांडे मंत्रवाक्यैः किमाचष्टे प्रका
शयति ज्ञानकांडे किमनूद्य विकल्पयेत् निषेधार्थमित्येवमस्याहृदयं तात्पर्यं मत्तमत्तोऽन्यः कश्चिदपि न वेद ४२ ननु तर्हि त्वं मत्कृपया कथय ओमिति
कथयति मामेव यज्ञरूपं विधत्ते न मत्तः पृथक् यच्चाकाशादिप्रपञ्चजातम् तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इत्यादिना विकल्प्यापोह्यते नि
राक्रियते तदप्यहमेव न मत्तः पृथगस्ति कुत इत्यपेक्षायां सर्ववेदार्थसंक्षेपतः कथयति एतावानेव सर्वेषां वेदानामर्थः तमेवाह शब्दो वेदः मां परमार्थ
रूपमाश्रित्य भिदां माया मात्रमित्यनूद्य नेह नानास्ति किंचनेति प्रतिषिद्ध्या प्रसीदति निवृत्तव्यापारो भवति अयं भावः यथा ह्यं कुरे योरसः स एव तद्विस्तार
रभूतानानाकांडशारवास्तपि तथैव प्रणवस्य योऽर्थः परमेश्वरः स एव तद्विस्तारभूतानां सर्ववेदकांडशारवानामपि संगच्छते नान्य इति नित्यमुक्तः
इत्येकादशोटी एकविंश्यायः २१

स्वतः सर्ववेदकृत् सर्ववेदवित् स्वपरज्ञानदातायस्तु वंदे गुरुमीश्वरम् ४३ इत्येकादशोऽङ्कविंश्यायः २१

द्वाविंशतस्त्वं संख्यानामविरोधविधोच्यते पुं प्रकृत्योर्विवेकश्च जन्म मृत्युविधादिच १ तदेवं वेदादीनां प्रवृत्तिपरत्वं निराकृत्य मोक्षपरत्वं निर्णीतं सति च
मोक्षपरत्वेऽपि तदन्तरविवादः तथाहि केचित्तत्त्वसंख्यासु विवदन्ति तत्रापि बाह्यार्थसदसत्त्वे आत्मत्वेऽप्येकत्वनानात्वादिसु तत्र किं सत्यमिति जिज्ञा
सया पृच्छति कतीति ऋषिभिः आगमेषु बहुधा संख्यातानि तेषु कति युक्तानीत्यर्थः भगवन्मतानुवादपूर्वकं बहुधा संख्यानं प्रपञ्चयति न वेति त्रिभिः
त्वं तावदष्टाविंशति तत्त्वान्यात्यतानि च वयं श्रुश्रुम श्रुतवन्तः १ २ एतावतीनां भाव एतावत्त्वं नानात्वमित्यर्थः यद्विवक्षया यस्य योजनमभिप्रेत्य च गायंति
आयुष्मन्नित्यमूर्ते ३ विवक्षाभेदेन सर्वे युक्तमेव गाययान्च किं नाम न युक्तमित्याह युक्त इति यथा ब्राह्मणाभाषंते तद्युक्तं न च वस्तुतः यस्मात्संति स
र्वत्रांतर्भूतानि सर्वाणि तत्त्वानि किंच मायामिति असत्त्वेऽपि माया श्रयत्वात् घटत एवेत्यर्थः उद्भूत्य स्वीकृत्य न हि मरीचिजलपरिमाणादिविवादे किंचि

उद्धव उवाच कति तत्त्वानि विश्वेश संख्यातान्युषिभिः प्रभो न वै कादशपञ्चत्रीण्यात्यत्वाभिहंशुश्रुम १ केचित् षड्विंशतिं
प्राहुरपरे पञ्चविंशतिम् सप्तैकेन वषट्के च चत्वार्येकादशापरे २ केचित्सप्तदशप्राहुः षोडशैके च योदश एतावत्त्वं हि संख्या
नामृषयो यद्विवक्षया गायंति पृथगायुष्मन्निदं नो वक्तुमर्हसि ३ श्रीभगवानुवाच न यः संयतिसर्वत्र भाषंते ब्राह्मणा
यथा मायां मदीया मुद्भूत्य वदतां किंच नु दुर्वदम् ४ नैतदेवं यथा त्वत्वं यदहं वच्मि तत्तथा एवं विवदतां हेतुं शक्तयो मे दुरत्य
याः ५ यासां व्यतिकरादासीद्विकृत्यो वदतां पदम् प्राप्ते शमदमेऽप्येति वादस्तमनुशाम्यति ६ परस्परानुप्रवेशात्तत्त्वानां
पुरुषर्षभ पौर्वापर्यप्रसंख्यानं यथा वक्तुर्विवक्षितम् ७

दधत्तमिव भवति ४ ननु यदि सर्वमपि युक्तं तर्हि कुतो विवादः यदि च मायैवा
लंबनं तर्हि कुतो हेतुं प्रतिविवादस्तत्राह नैतदेवमिति हेतुं प्रतिविवादमानानां मदीयादुरतिक्रमाः शक्तयः अंतःकरणवृत्तिविशेषरूपेण परिणताः स
त्वाद्या एव हेतुरित्यर्थः ५ तासां विवादहेतुत्वमुपपादयति यासां व्यतिकरात्क्षोभाद्दतां पदं विषयो विकृत्यो भेदः आसीदंतःकरण
वृत्तिविकृत्यो वा तन्मूलभूतः एतदेव व्यतिरेकेण दृढयति एतेषां वाक्यानां आलंबनभूतः सः विकल्पः शमदमयोर्द्वैतैक्यं तस्मिन्प्राप्ते सति अप्येतिलीय
ते तच्च विकल्पनाशमनुवादः शाम्यतीति ६ संति सर्वत्र इति युक्तं तत्प्रपञ्चयति परस्परं इति द्वाभ्याम् अन्योऽन्यस्मिन्नुपवेशाद्दत्तुर्यथा विवक्षितं त
था पूर्वकारणमपरं कार्यं कारणभावेन प्रसंख्यानं भवति यद्वा पूर्वाअल्पसंख्या पराधिकसंख्यातयोर्भावः पौर्वापर्येन प्रसंख्यानं गणनमिति

अनुप्रवेशं दर्शयति एकस्मिन् नपीति पूर्वस्मिन्कारणभूते तत्त्वे कार्यतत्त्वानि सूक्ष्मरूपेण प्रविष्टानीति मृदियदवत् अपरस्मिन् कार्यतत्त्वे कारणतत्त्वान्यनुगतत्वेन प्रविष्टानि घटे मृदवत् ८ अविरोधमुपसंहरति अतोऽमीषां तत्त्वानां पौर्वापर्यं तत्कारणकार्यत्वं प्रसंख्यानं च न्यूनधिकमभीप्सतां वादिनां मध्ये यथाविवक्षया यद्वक्त्रं यस्य मुखं प्रवर्तते तत्सर्वं विविक्तं निश्चितं वयं गृणहीमः उक्तन्यायेन सर्वत्र युक्तेः संभवात् ९ ननु कार्यकारणतत्त्वानां पृथक्त्वविवक्षया भवतु नाम संख्याभेदः जीवेश्वरयोस्तु कथं भेदाभेदविवक्षया षड्विंशतिपञ्चविंशतिपक्षो प्रवृत्तौ अत आह अनादीति स्वतो न संभवति अन्यतस्तु संभवात् स्वतः सर्वज्ञः परमेश्वरोऽन्यो भवितव्य इति षड्विंशतिपक्षाभिप्राय इत्यर्थः १० कथं तर्हि पञ्चविंशतिपक्षस्तत्राह पुरुषेति वैलक्षण्यं विसदृशत्वं नास्ति ह्योरपि चिद्रूपत्वादतस्तयोरत्यंतमन्यत्वकल्पना अपार्थाव्यर्थी एवं पञ्चविंशतिपक्षाः प्रवृत्त इत्यर्थः नन्वेवमपीश्वरप्रसादलभ्यज्ञानस्य पृथक्ता सक्षद्वयमपि न घटते अत आह ज्ञानं चेति सत्त्वगुणवृत्तित्वात्तदंतर्भूतमित्यर्थः ११ ननु ज्ञानं जीवधर्मः कथं प्रकृतेर्गुणः

एकस्मिन् अपि दृश्यंते प्रविष्टानीतराणि च पूर्वस्मिन्वापरस्मिन्वा तत्त्वेन तत्त्वानि सर्वशः ८ पौर्वापर्यमतोऽमीषां प्रसंख्यानमभीप्सताम् यथाविविक्तं यद्वक्त्रं गृणहीमो युक्तिसंभवात् ९ अनाद्यविद्यायुक्तस्य पुरुषस्यात्मवेदनस्य स्वतो न संभवादन्यस्तत्त्वज्ञानदो भवेत् १० पुरुषेश्वरयोरत्र न वैलक्षण्यमण्वपि तदन्यकल्पनापार्थक्यज्ञानं च प्रकृतेर्गुणः ११ प्रकृतेर्गुणसाम्यं च प्रकृतेर्नास्ति नो गुणाः सत्त्वं रजस्तम इति स्थित्युत्पत्त्यंत हेतवः १२ सत्त्वं ज्ञानं रजः कर्म तमोऽज्ञानमिहोच्यते गुणव्यतिकरः कालः स्वभावः सूत्रमेव च १३

स्यादत आह प्रकृतिरिति गुणसाम्यं हि प्रकृतिरतस्तद्विशेषरूपाः गुणास्तस्या एव न त्वात्मनो जीवस्याकर्तृत्वात्तस्य स्थित्यादि हेतुभूतगुणाश्च यत्त्वानुपपत्तेः १२ अतः सत्त्वं सत्त्वमयं ज्ञानं प्रकृतेर्गुण इति पूर्वेणैवान्वयः ननु तन्निवर्त्य कर्मज्ञानं च तत्त्वांतरं स्यात् न रजः कर्म रजसो वृत्तिः अज्ञानं च तमसः अतः कर्मज्ञानयोः रजस्तमो द्वारा प्रकृतावेवांतर्भाव इति भावः तथाऽपि कालस्वभावयोस्तत्त्वांतरं नास्यात् न गुणव्यतिकर इति गुणानां व्यतिकरो यस्मात् स ईश्वर एव कालो नाम स्वभावो नाम सूत्रं महत्तत्त्वमेव तस्य सर्वशक्तिमत्त्वात् तदेवं ज्ञानादीनां यथायथमंतर्भावान्न पक्षद्वयेऽपि तत्त्ववृद्धिरेतच्च पक्षांतरेष्वपि ज्ञेयम् पक्षांतरमुद्भावयति केते गुणाः किंप्रयोजनाः किं स्वरूपाः एतत्सर्वं दर्शयन् अर्थान्निवैकादशपञ्चत्रीन् स्वमतत्त्वप्रतिपादनं श्लोके त्रीनिति पदं व्याचष्टे सत्त्वं रजस्तम इति मतांतरे कालः सूत्रं पुरुष इति स्वमततु गुणानामागमापायित्वात् प्रकृतेर्भेदो विवक्षितः अतो गुणास्त्रीणितत्त्वानि अपराणि पञ्चविंशतितत्त्वानि पूर्वोक्तपक्षद्वयसाधारणानि १३

तत्र न वदशयति पुरुष इति सार्धं द्वाभ्याम् व्यक्तं महत्तत्त्वं न भूमादीनि पञ्चतन्मात्राणि मेमया १४ एकादशदर्शयति श्रोत्रमिति दर्शनं चक्षुः ज्ञानशक्तयः ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चवागादिपाद्यंतानि द्वंद्वैक्येनोक्तानि चत्वारि अंघ्रिश्च इति कर्माणि कर्मेन्द्रियाणि पञ्च उभयं उभयात्मकं मनः उभयैर्द्रियसाधारणमित्यर्थः अंगहेतुद्वय एवमेतान्येकादश १५ पञ्चदशदर्शयति शब्द इति शब्दादीनि विषयतया परिणतानि पञ्च भूतानि ननु गत्यादिभिस्तत्त्वाधिक्यं पक्षत्रयेऽपि स्थानेत्याह गतीति गतिश्च उक्तिश्च उत्सर्गश्च शिल्प्यं च तानि कर्मायतनानां कर्मेन्द्रियाणां सिद्धयः फलानि तत्त्वांतराणीत्यर्थः १६ तदेवं मतत्रयेऽपि तत्त्वसंख्याभेदे निरूप्य यद्विषयसाधारणं तत्तत्पृष्टं तत्र अन्यतात्पर्यं दर्शयति सर्गादिविति कार्याणि षोडश विकाराः कारणानि महदादीनि सप्ततद्रूपिणी सती प्रकृतिरस्य विश्वस्य सर्गादौ गुणैः सृज्याद्यवस्थां धत्ते उपादानकारणत्वात् पुरुषस्तु अव्यक्तोऽपरिणामी निमित्तभूतः के

पुरुषः प्रकृतिर्व्यक्तमहंकारो न लोऽनिलः ज्योतिरापः क्षिति रितितत्त्वात्पुक्तानि मेनव १४ श्रोत्रं त्वग्दर्शनं घ्राणो जिह्वेति ज्ञानशक्तयः वाक्पाण्युपस्थवाय्वग्निः कर्माण्यंगोभयं मनः १५ शब्दस्पर्शोरसोगंधोरूपं चेत्यर्थजातयः गत्यक्तस्युत्सर्गशिल्प्यानि कर्मायतनसिद्धयः १६ सर्गादौ प्रकृतित्थस्य कार्यकारणरूपिणी सत्त्वादिभिर्गुणैर्धत्ते पुरुषो व्यक्त इक्षते १७ व्यक्तादयो विकुर्वाणा धातवः पुरुषेक्षया लब्धवीर्याः सृजंत्यंडं संहताः प्रकृतेर्बलात् १८ सप्तैव धातव इति तत्रार्थाः पञ्च रवादयः ज्ञानमात्मोभयाधारस्ततो देहेन्द्रियासवः १९ षडित्यत्रापि भूतानि पञ्च षष्ठः परः पुमान् तैर्युक्त आत्मसंभूतैः सृष्ट्वेदं समुपाविशत् २० चत्वार्येवेति तत्रापि तेजः आपोऽन्नमात्मनः जातानि तैरिदं जातं जन्मावयविनः खलु २१

वलमीक्षते अतः परिणामिन्याः प्रकृतेः पुरुषो भिन्न इति १७ तत्त्वैरारब्धकार्यस्य तदंतर्भावमभिप्रेत्याह व्यक्तादय इति व्यक्तादयो महदादयः प्रकृतेरुत्पन्ना ये धातवस्ते विकुर्वाणाः पुरुषेक्षणेन लब्धवीर्याः संहता अंडं सृजंति प्रकृतेर्बलात्तामाश्रित्येत्यर्थः १८ एवं स्वमतमुपसंहृत्य मतांतरेष्वपि सामान्यतो निरूपितां घटनां विशेषतः सतात्पर्यं दर्शयति सप्तैवेति ज्ञानं जानातीति द्रष्टा जीवः उभयोर्द्रष्टृदृश्ययोराधारः आत्मा चेति सप्त तत्र प्रकृतीनां कारणत्वेन रवादिष्वंतर्भावः उत्तरेषां मंतर्भावार्थमाह ततस्तेभ्यः सप्तभ्यः देहेन्द्रियासवः सर्वकार्याणि जायंते १९ षडिति मतेऽपि भौतिकस्य भूतांतर्भावं जीवस्य च परमात्मांतर्भावमाह तैर्युक्त इति सच परः पुमान् तैरात्मसंभूतैः पञ्च भूतैर्युतः इदं देहादिकं सृष्ट्वा तत्स्वयं समुपाविशत् पूर्वस्मिन् कारणपञ्च भूतात्मके भौतिकेन्द्रियादीनां मंतर्भावः उक्तः पूर्वोक्त्या ज्ञातव्यः २० चत्वारिपक्षे तेजः आपः अन्नं पृथ्वी आत्मनो जातानि आत्मना सह चत्वारि तत्त्वानि अंतर्भावार्थमाह तैरिति तेस्तत्त्वैरिदं जगज्जातं अवयविनः कार्यस्य २१

भूतानिचमात्राणिचइंद्रियाणिचपंचपंचएकेनमनसासहआत्मासप्तदशः २२ आत्मैवसंकल्पयन्मनउच्यते त्रयोदशपक्षेभूतानितन्मात्रैरेकी-
कृतानिपंचैव इंद्रियाणितत्प्रकाशकानिपंचैवमनश्चैकमिंद्रियाधिष्ठातृ आत्माचद्विविधः एवंत्रयोदश २३ एकादशपक्षेपंचभूतानिपंचेन्द्रिया-
णि जीवमनसोश्चांतर्भावैर्नैतान्येवएकादश नवपक्षेअष्टौप्रकृतयः पुरुषश्चप्राणजिह्वात्वक्चक्षुश्चोत्रंसनोहस्तत्वगिति विकाराणामंतर्भावः
२४ उपसंहरति इतीति एभिः प्रकारैः तत्त्वानांगणनंश्रुषिभिः कृतं प्रकृतिपुरुषभेदज्ञापनायेत्यर्थः ननु एतेषां कतमः पक्षोऽप्युच्यते चेन्नब्राह्म-
सर्वमिति २५ ननु गुणसाम्यं प्रकृतिः तस्याः सत्त्वादयो गुणाः नात्मन इति तयोर्भेदाप्रतीतिः कथं ज्ञातुं शक्यत इति उद्धवः पृच्छति प्रकृतिरि-
ति आत्मनाजडाजडस्वभावेन विलक्षणौ अन्योन्यापाश्रयात् परस्परपरिहारेणाप्रतीतेरित्यर्थः २६ अन्योन्यापाश्रयत्वमेवाह प्रकृताविति

संख्यानेसप्तदशकेभूतमात्रेन्द्रियाणिच पंचपंचैकमनसाआत्मासप्तदशस्मृतः २२ तद्वत्सोऽदशसंख्यानेआत्मैवम-
नउच्यते भूतेन्द्रियाणिपंचैवमनआत्मात्रयोदश २३ एकादशत्वमात्मासौमहाभूतेन्द्रियाणिच अष्टौप्रकृतयश्चैवपु-
रुषश्चनवेत्यर्थः २४ इति नानाप्रसंख्यानंतत्त्वानांश्रुषिभिः कृतम् सर्वेन्याय्यं युक्तिमत्त्वाद्विदुषां किमशोभनम् २५
उद्धवउवाच प्रकृतिः पुरुषश्चोभौ यद्यप्यात्मविलक्षणौ अन्योऽन्यापाश्रयात्पृथग्दृश्यतेनभिदातयोः २६ प्रकृ-
तौलक्ष्यतेत्यात्माप्रकृतिश्चतथात्मनि एवमेपुंडरीकाक्षमहांतंसंशयंहृदि छेत्तुमर्हसि सर्वज्ञवचोभिर्नयनैर्पुणैः २७
त्वत्तो ज्ञानं हि जीवानां प्रमोषस्तेऽवशक्तितः त्वमेव ह्यात्ममायायागतिर्वैत्यनचापरः २८ श्रीभगवानुवाच
प्रकृतिः पुरुषश्चेति विकल्पः पुरुषर्षभ एष वै कारिकः सर्गो गुणव्यतिकरात्मकः २९

प्रकृतौ तत्कार्ये देहे प्रकृतिश्चात्मनितेन विना
तस्या अप्रतीतिः अहमित्यभेदप्रतीतेर्न देहात्मनोर्भेदोलक्ष्यत इत्यर्थः हृदि वर्तमानं संशयं नयेन युक्त्या नैपुण्यं प्रावीण्यं येषां तैः २७ अर्हसीत्यु-
क्तं न हेतुमाह त्वत्त इति हियस्मात् त्वत्तः त्वत्प्रसादादेव अवज्ञानं प्रमोषः अंशश्च ते शक्तितः मायातः ननु स्वप्रकाशस्यात्मनः कथं प्रमोषः ज्ञान-
दानेन तत्प्रमोषे वामम किं प्रयोजनं तत्राह त्वमेवेति २८ विकारा विकाराभ्यां नानात्वैकत्वाभ्यां सापेक्ष निरपेक्ष प्रकाशाभ्यां चात्यंतभेदं वक्तुमाह
प्रकृतिरिति हे पुरुषर्षभ यन्महदादिरूपेण परिणमति सा प्रकृतिः यदपरिणमि स पुरुष इति विकल्पोऽत्यंतभेद एव कुत इत्यपेक्षायां प्रकृतिशब्दोक्तदे-
हादिसंघातस्य विकारित्वं तावद्दर्शयति एष इति ह्याभ्याम् एषः सर्गः सृज्यत इति सर्गो देहादिसंघातः वैकारिकः विकारवान् अत्र हेतुः गुणव्यति-
करात्मकः गुणक्षोभककृतः २९

नानात्वमाह ममेति विकल्पं भेदं तद्बुद्धीश्च अनेकत्वं प्रपञ्चयति वैकारिक अनेकविकारवानपि स्थूलेन मार्गेण तावत्त्रिधा त्रैविद्यामाह अध्यात्म
मिति एकरूपम् ३० तानिरूपाणि दर्शयति दृक् अध्यात्मम् रूपमधिभूतम् अत्ररंध्रे चक्षुर्गोलके प्राविष्टमार्कं वपुरंशोऽधिदैवमिति सापेक्षप्रकाशता
माह परस्परमिति चक्षुषारूपं ज्ञायते तदन्यथाऽनुपपत्त्या चक्षुः तत्प्रवृत्त्यन्यथाऽनुपपत्त्या तदधिष्ठानादेव ताततश्च चक्षुषः प्रवृत्तिस्ततो रूपज्ञानमित्ये
वमेतन्नयं परस्परं सिद्ध्यति अत्ररंध्र इति विशेषणव्यावर्त्यमाह दृष्टान्तोपयोगितया यस्त्वरवे आकाशो अर्को वर्तते तमंडलात्मा स तु स्वतः सिद्ध्यति चक्षुः
विषयत्वेऽपि प्रतियोग्यपेक्षाभावमात्रेण रचत इत्युक्तम् इदानीमात्मनो विकारित्वाद्यभावेन भेदमाह यद्यस्मात् आत्मा एवामध्यात्मादीनामाद्यः
कारणमतः एकरूपो भिन्नश्च तस्मादेतेभ्योऽपरो भिन्नः स्वप्रकाशत्वादपीत्याह स्वयानुभूत्या स्वतः सिद्धप्रकाशेनारिविज्ञानां सिद्धानां परस्परप्रका

ममांगमायागुणमय्यनेकधा विकल्पबुद्धीश्च गुणैर्विधत्ते वैकारिकस्त्रिविधोऽध्यात्ममेकमथाधिदैवमधिभूतमन्यत् ३०
दृग् रूपमार्कं वपुरत्ररंध्रे परस्परं सित्यति यः स्वतः रवे आत्मा यदेवापपरो य आद्यः स्वयानुभूत्याः खिलसिद्धसिद्धिः एवं त्वगा
दिः श्रेवणादि चक्षुर्जिह्वादिनासादि च चित्तयुक्तम् ३१ योऽसौ गुणक्षोभकतो विकारः प्रधानमूलान्महतः प्रसृतः अहं त्रिव
न्मोहविकल्पहेतुर्वैकारिकस्तामस एन्द्रियश्च ३२ ५ ५ ५ ५ ५

शकानामपि प्रकाशकः सर्वेषामपि प्र-

काशकः सर्वेषामपि सामान्यतः चित्तकाशविषयत्वादन एव स्वप्रकाशत्वं सिद्धम् चक्षुषि दर्शितं त्रैविध्यमिन्द्रियांतरेष्वतिदिशति एवमि
ति यथा चक्षुरेवं त्वगाद्यपि इत्यर्थः त्वक्स्पर्शो वायुरिति श्रवणं शब्दो दिश इति जिह्वारसो वरुण इति नासागंधोऽश्विनाविति चित्तेन युक्तमंतःकरणं
तरमपि तत्र चित्तं चेतयितव्यं वासुदेव इति मनोमंतव्यं चंद्र इति बुद्धिर्बोध्यव्यं ब्रह्मेति अहंकारोऽहं कर्तव्यं रुद्र इत्येवं त्रिविधमित्यर्थः ३१ ननु पुनरपि
बैलक्षण्यमात्रमेवोक्तं त्रिविधप्रपञ्चव्यतिरिक्तात्मा प्राप्तिस्तु कुतः स्यात् अहंकारनिवृत्त्या तत्कुतः त्रिविधविकल्पनिवृत्त्यैवेत्याशयेनाह योऽसावह
महंकारः तमेवाह गुणक्षोभं करोतीति तथा ततः परमेश्वरात् कालनिमित्तात् प्रधानं मूलमुपादानं यस्य तस्मान्महतः प्रसृतो विकारः स त्रिवृत्त्रिविधः
मोहमयस्य विकल्पस्य हेतुः त्रिवृत्त्वमेवाह वैकारिक इति ३२ ५ ५ ५ ५ ५

सकुतो निवर्तते आत्मा ज्ञानविलसितत्वात्तत्त्वज्ञानेनेत्याशयेनाह आत्मा परिज्ञानमय इति ननु कथं मोहमयत्वं विकल्पस्याहंकारस्य वाकैश्चित्सत्यत्वा
गीकारात्तत्राह विवाद इति अयं भिदा अर्थनिष्ठो विवादोऽपि आत्मा परिज्ञानमय इति अन्वयः यद्वा विवादः सर्वोऽपि भिदा अर्थनिष्ठ एव न तु वस्तुमा
त्रनिष्ठः अतः परस्परं युक्तिभिरेव भेदस्य निराकृतत्वात् मोहमयत्वं सिद्धमिति ननु यद्यहंकारो विकल्पश्च नास्ति अलं तर्हि तन्निवृत्तिप्रयासेन तत्राह व्यर्थो
ऽपि अर्थरहितोऽपि स्वरूपभूतान्मत्तो बहिर्मुखानां नैवोपरमेत् प्रत्युत तत्कृतैः कर्मभिरुच्चनीचदेहेषु ने संसरंतीति ३३ तत्र पृच्छति त्वत्त इति व्यापकस्या
त्मनो देहादेहांतरगमनम् अकर्तुः कर्माणि नित्यस्य च जन्ममरणादीनि कथमिति भावः ३४ एतद्दिद्वांसो न संति हियस्मान्मायया वंचिता मोहिताः ३५
लिंगशरीराध्यासेन सर्वं घटत इत्युत्तरमाह मन इति प्रधानत्वेन पंचभिरिति निर्देशोऽन्येषामप्युपलक्षणार्थं देहादेहांतरं प्रतिपादयति ततोऽन्यथात्मान

आत्मा परिज्ञानमयो विवादो ह्यस्तीति नास्तीति भिदा अर्थनिष्ठः व्यर्थोऽपि नैवोपरमेत् पुंसां मत्तः परावृत्तधियां स्वलोका
त् ३३ उद्धव उवाच त्वत्तः परावृत्तधियः स्वकृतैः कर्मभिः प्रभो उच्चावचान्यथा देहान् गृह्णंति विसृजंति च ३४
तन्ममारव्याहिगोविंद दुर्विभाव्यमनात्मभिः न ह्येतत्प्रायशो लोके विद्वांसः संति वंचिताः ३५ श्रीभगवानुवाच
मनः कर्ममयं चृणामिंद्रियैः पंचभिर्युतम् लोकाल्लोकं प्रयात्यन्य आत्मानं दनुवर्तते ३६ ध्यायन् मनोऽनुविषयान् दृष्ट्वा न्वा
नुश्रुतानथ उद्यत्सीदत्कर्मतंत्रं स्मृतिस्तदनुशास्यति ३७ विषयाभिनिवेशेन नात्मानं यत्स्मरेत्पुनः जंतोर्वैकस्य चिद्धेतो
मृत्युरत्यंतविस्मृतिः ३८ जन्मत्वात्मानया पुंसः सर्वभावेन भूरिद विषयस्वीकृतिं प्राहुर्यथा स्वप्नमनोरथः ३९

न्मनोऽनुवर्तते अहंकारेणानुगच्छति ३६ ननु मनसोऽपि पूर्वदेहवियोगो देहांतरयोगश्च कथं भवतीति चेत् स्मृतिवियोगयोगाभ्यामिति वक्तुं तयो
कारणमाह ध्यायन्निति कर्मतंत्रत्वात् कर्मोपस्थापितान् दृष्ट्वा न्वा अश्रुतान् वेदोक्तान् विषयाननुध्यायन् अथानंतरं ध्यायमानेषु उद्यदाविर्भव
त् पूर्वविषयेषु च सीदत्तीयमानं भवति तदनंतरं तस्य स्मृतिः पूर्वापरानुसंधानं नश्यति ३७ ततः किमत आह विषयेति कर्मोपस्थापितदेवादि
देहात्यंताभिनिवेशेनात्मानं पूर्वदेहं पुनः न स्मरेत् इति यत् तस्यैव यातना देहाभिनिवेशेन मयशोकादेर्देवादिदेहाभिनिवेशेन वा हर्षतर्षादेर्देहो
पूर्वदेहं यंतविस्मृतिः अहंकारनिवृत्तिस्तदभिमानिनो जंतोर्जीवस्य मृत्युरुच्यते न तु देहवत्नाशः ३८ जन्मतु विषयस्य देहस्य आत्मतया स्वीकृति
मभिमानं प्राहुः न तु देहवदुत्पत्तिः न च पुत्रादिदेहवत् प्रीत्यतिशयमात्रेण किंतु सर्वभावेनाभेदेनाभिमानमात्रेण उत्पत्तिमरणे दृष्टान्तद्वयम् यथा स्व
प्नमनोरथश्चेत्यर्थः ३९ ५

दृष्टान्तो विवृणोति स्वप्नमिति तत्र वर्तमाने स्वप्नादौ पूर्वचेति अपूर्वमिवेति वान्वयः पूर्वसिद्धमप्यात्मानमपूर्वमिवाद्य जातमिव पश्यतीत्यर्थः ४० उपसंह-
रति इंद्रियाणामयनं मनः तस्य देहांतराभिनिवेशेन यासृष्टिरुत्पत्तिस्तथा वस्तुनि आत्मनितदभिमानेनेदं त्रैविध्यमुत्तममध्यमनीचत्वमसदेवमातीत्य-
न्वयः एवं भूतआत्मा बाह्याभ्यंतरभेदहेतुश्च भवति बाह्यविषयान् आंतराच्च सारवादिंश्च पश्यतीत्यर्थः यथा जनो जीवः स्वप्ने बहून् सतो जनान् देहा-
न् कुर्वन् पश्यन् बहु रूपो भाति तद्वत् यद्वा इदं त्रैविध्यमप्यात्मादिरूपं भाति असज्जनकृत् दुष्टपुत्रोत्पादकः जनः पिता स्वयं समोऽपि पुत्राभिमान-
तस्तदीरमित्रादिषु यथा भेदहेतुर्भवति नित्यदा तद्वदिति अन्यत्समानम् ४१ तदेवं लोकप्रसिद्धो जन्ममृत्युनिरूप्यसूक्ष्मावस्थावपितो वैराग्या-
यनिरूपयति नित्यदा प्रतिक्षणं भूतानि शरीराणि उत्पद्यन्ते नश्यन्ति च कालस्यातिसूक्ष्मत्वात् तत्कृतं भवनमभवनं वा विवेकिभिर्न लक्ष्यते ४२
सतोर्जन्ममरणयो रज्ञाने कारणमेतद्भवेत् सत्त्वमेव तयोः कुत इत्याशंक्यानुमानेन साधयति यथेति अर्चिषां परिणामादिभिः स्मृतसांगत्यादिभिः

स्वप्नमनोरथं चेत्यं प्राक्तनं न स्मरत्यसौ तत्र पूर्वमिवात्मानमपूर्वंचानुपश्यति ४० इंद्रियायनसृष्ट्येदं त्रैविध्यं भाति वस्तु-
नि बहिरंतर्भिदा हेतुर्जनोऽसज्जनकृद्यथा ४१ नित्यदाद्यंगभूतानि भवन्ति न भवन्ति च कालेनालक्ष्यवेगेन सूक्ष्म-
त्वात्तन्न दृश्यते ४२ यथाऽर्चिषां स्मृतसांच फलानां वा वनस्पतेः तथैव सर्वभूतानां वयोऽवस्थादयः कृताः ४३ सोऽयं
दीपोऽर्चिषां यद्दत्तो तसां तदिदं जलम् सोऽयं पुमानिति नृणां मृषागीर्धर्मिषां युषाम् ४४ मास्वस्य कर्मबीजेन जायते
सोऽप्ययं पुमान् म्रियते वाऽमरो भ्रांत्या यथाऽग्निर्दीरुसंयुतः ४५

फलानां रूपादिभिः यथाऽवस्थाविशेषाः कृताः कालेनेति पूर्वस्यानुषंगः आदिशब्देन तेजोबलकामकौशलादीनामुपादानम् विमतं प्रतिक्षणो-
त्पत्तिविनाशवत् अवस्थाभेदकत्वाद्दीपज्वालादिवदित्यनुमानम् ४३ कथं तर्हि प्रत्यभिज्ञा तद्देवसादृश्यावलंबिनीत्याह सोऽयमिति साह-
श्वादर्चिषामेव यथा सोऽयं दीप इति प्रत्यभिज्ञा यथा च स्मृतसां प्रवाहजलानामेव तदिदं जलमिति तथा सोऽयं पुमानिति धीर्गात्रिसृपानृणां बहू-
नां शरीरिणां मृषाव्यर्थमायुर्येषामविवेकिनां तेषां भवति ४४ ननु कथं देहाध्यासवतः पुंसः कर्मजन्ममरणानि सन्ति नान्यस्येति व्यवस्था न हि घटते
घटस्य पुरुषभेदेन सत्त्वमसत्त्वं चेति न अज्ञस्यापि वस्तुतः तदभावादित्याह मास्वस्य नैवात्मनः कर्मणा बीजभूतेन सोऽपि पुमान् जायते म्रियते वा
किंतु अयं भ्रांत्या जन्मापि जायत इव अमरोऽपि म्रियत इव यथा महाभूततेजोरूपोऽग्निराकल्यांतमवस्थितोऽपि दारुयोगवियोगाभ्यां जन्मनाशौ
प्राप्नोति तद्वत् ४५

सिद्धवत्कृत्योक्तावयोवस्थाः प्रपंचयति निषोको जठरे प्रवेशः गर्भस्तन्मध्ये वृद्धिः बाल्यं शिशुत्वम् आपचमाब्दात् कौमारम् आषोडशाद्वर्षात्ततो यौव
नमापंचाशत् ततो वयोमध्यमाषष्टिवर्षात् ४६ देहसंबंधाज्जन्ममरणादीत्युपपादितमर्थमुपसंहरति एतादिति हि स्पुटम् अन्यस्य देहस्य तनूः अव
स्थागुणसंगात् प्रकृत्यविवेकात् कश्चित्परमेश्वरानुग्रहतः क्वचित्कथंचिज्जहाति अवस्थावतः देहस्य द्रष्टृना साववस्थावानिति विवेकज्ञानेन ४७ न
नुतदानीं मूर्च्छितत्वेन जन्ममरणवान् देहो न दृश्यते तत्राह आत्मन इति पितृदेहस्योर्ध्वदैहिकं कुर्वतोऽप्ययदर्शनात् पुत्रदेहस्य च जातकर्मणि जन्मदर्श
नादात्मनः स्वस्य देहस्यापि भवाप्ययावन्नुमेयौ एवं च दृश्यत्वे सति भवाप्ययवतां वस्तूनां देहानामभिज्ञो द्रष्टाऽद्वयलक्षणः भवाप्ययधर्मको न भवति

निषेकगर्भजन्मानि बाल्यकौमारयोवनम् वयोमध्यं जरामृत्करित्यवस्थास्तनोर्नव ४६ एतामनोरथमयी ह्यन्यस्योच्चावचा
स्तनूः गुणसंगादुपादत्ते क्वचित्कश्चिज्जहाति च ४७ आत्मनः पितृपुत्राभ्यामनुमेयौ भवाप्ययौ न भवाप्ययवस्तूनाम
भिज्ञो द्वयलक्षणः ४८ तरोर्बीजविपाकाभ्यां यो विद्वान् जन्मसंयमौ तरोर्विलक्षणो द्रष्टा एवं द्रष्टा तनोः पृथक् ४९ प्रह
तेरेवमात्मानमविविच्य बुधः पुमान् तत्त्वेन स्पर्शसंमूढः संसारं प्रतिपद्यते ५० सत्त्वसंगाद्विन्देवान् सजसा सरमानुषान्
तमसा भूततिर्यक्त्वं भ्रामितो याति कर्मभिः ५१ नृत्यतो गायतः पश्यन् यथैवाऽनुकरोति तान् एवं बुद्धिगुणान् पश्य
न्न नीहोऽप्यनुकार्यते ५२

४८ एतदेव दृष्टान्तेन स्पष्टयति तरोरिति तरुशब्देन उद्भिज्जमात्रस्योपलक्षणं किंतु फलपाकांतस्य
ब्रीह्यादेरित्यर्थः यद्वा तरोर्योऽत्यः परिणामो विपाकः बीजाज्जन्मविपाकात् संयमनाशंच विद्वान् ४९ अविवेकिनः संसारं प्रपंचयति प्रकृतोरिति
तिपंचभिः तत्त्वेन तत्त्वतो विविच्य तत्त्वमदृष्ट्वा स्पर्शेषु विषयेषु संमूढ इति वा ५० गुणभेदेन त्रिविधं संसारमाह सत्त्वेति ५१ ननु अकर्तुरात्मनः कु
तः कर्मभिर्भ्रमणं तत्राह नृत्यतो गायतो जनान् पश्यन् अनुकरोति तद्गतस्वरतालादि गतिं शृंगारकरुणादिरसं च मनस्यनुवर्तयतीत्यर्थः एवमनुका
र्यते गुणैर्बलादित्यर्थः अनेन दृष्टान्तेन दृश्यधर्मो द्रष्टरि स्फुरतीति दर्शितम् ५२ श्रीगोपालाय श्रीकृष्णाय श्रीपरमात्मने नमः ५३

उपाधिधर्माश्चोपहितेऽवभासंते इत्यत्र दृष्टान्तमाह यथाभसेति तदस्यास्तरवोधावंत इवेति दृश्यंते जले प्रतिबिंबिता वा चंचला इवेति विषयग्राहकेण मनसा परिकल्पिता एव तेषु लावण्यादयोरुणानवस्तुतः संति अतो मनोनिबन्धन एव संसार इत्यभिप्रेत्य ग्राहकगुणाग्राह्येऽवभासंते इत्यत्र दृष्टान्तमाह चक्षुषेति ५३ भोगस्यापि मिथ्यात्वे दृष्टान्तद्वयमाह यथेति यथा एताः प्रसिद्धा मनोरथधियः स्वप्नदृष्टाश्च धियो यथा मृषा एव मात्मनो विषयानुभवः संसारो मृषा ५४ ननु यदि मृषा तर्हि किंतु निवृत्तिश्च मेण भवति आह अर्थे हीति अस्यात्मनः ५५ अतो भोगोद्यमो न कर्तव्य इत्याह न

यथाऽभसा प्रचलतातरवोऽपि चला इव चक्षुषा भ्राम्यमाणेन दृश्यते भ्रमतीव भूः ५३ यथा मनोरथधियो विषयानुभवो मृषा स्वप्नदृष्टाश्च दाशार्हतथा संसार आत्मनः ५४ अर्थेऽपि विद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ध्यायतो विषयानस्य स्वप्ने नर्थागमो यथा ५५ तस्मादुद्धवमाभं स्वविषयानसदिन्द्रियैः आत्माग्रहणनिर्भातं पश्य वै कल्पिकं भ्रमम् ५६ क्षिप्तोऽवमानितो सद्भिः प्रलब्धोऽसूयितोऽथवा ताडितः सन्निबद्धो वा वृत्त्या वा परिहापितः ५७ निष्ठितो मूत्रितो वाऽज्ञैर्बहुधैर्वंप्रकंपितः श्रेयस्कामः कृच्छ्रगत आत्मनात्मानमुद्धरेत् ५८ उद्धव उवाच यथैव मनुबुद्धो यं वदनीव दतां वर सुदुःसहं मिमं मन्ये आत्मन्यसदति क्रमम् ५९ विदुषामपि विश्वात्मन् प्रकृतिर्हि बलीयसी ऋते त्वद्धर्मनिरतांश्छांतांस्ते चरणालयान् ६० इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे द्वाविंशोऽध्यायः २२

स्मादिति ५६ दुःखप्रतीकारोद्यमयापि परित्यज्य परमेश्वरनिष्ठे नैव भाव्यमित्याह क्षिप्त इति द्वाभ्याम् क्षिप्तः आक्षिप्तः नुन्न इति वा प्रतिलब्ध उपहसितः ५७ निष्ठितः निष्ठीवनविषयीकृतः मूत्रितः मूत्रेणादीकृतः प्रकंपितः परमेश्वरनिष्ठातः प्रच्यवितोऽपि कृच्छ्रगतः कृच्छ्रं प्राप्नोऽपि ५८ एवं त्वदुक्तं यथाच अनुबुद्धो यंतथानः अस्मान् प्रतिवद ५९ त्वद्धर्मनिरतान् ऋते विदुषामपि असद्भिः कृतमति क्रममपराधं सुदुःसहं मन्य इत्यन्वयः प्रकृतिः स्वभावः निरस्य सर्वसंदेहमेकीकृत्य सदर्शनम् प्रकाशितरहस्यं तं भजस्व गुरुमीश्वरम् ६० इत्येकादशोऽध्यायः २२

त्रयोविंशेतिरस्कारसहनोपायैर्द्यते भिक्षुगीतप्रकारेणमनसः संयमो धिया १ दुर्जनोपद्रवो नूतनदुःसहो हिमहीयसाम् अतश्चतुर्भिरध्यायैः
सहनोपायवर्णनम् २ तत्रतावदस्मिन्नध्याये भिक्षुगीतयामनोविजयः उत्तरस्मिन्नकृतिपुरुषविवेकः तदुत्तरस्मिन्गुणवृत्तिविजयः ततः पर-
स्मिन्नेलगीतयाविषयसंगत्यागेनसत्संगइतिक्रमेणोपायाभगवतावर्ण्यते आशंसितः प्रार्थितः भृत्यस्यवचः सत्कुर्वन्तंभृत्यं प्रति आबभाषे १ त-
त्रतावदंगीकुर्वन्तद्वचः संपूजयति द्वाभ्याम् हे बार्हस्पत्य ह हस्पतेः शिष्य अत्रलोके ससाधुर्नास्ति यो दुर्जनोक्तैर्भिन्नं दक्षभित्तमनः शमयितुमीश्व-
रः स्यात् २ कुत इत्यत आह नेति यथामर्मस्थाः मर्मस्वेव नित्यं स्थिताः परुषोक्तिरूपा इषवः तुदंतित्वयथयंति तथा इतरेवाणाननुदंति अतस्तैस्त

बादरायणिरुवाच स एवमाशंसित उद्धवेन भागवतसुरव्येन दशार्हसुरव्यः सभाजयन् भृत्यवचो मुकुन्दस्तमावभा-
षेश्रवणीयवीर्यः १ श्रीभगवानुवाच बार्हस्पत्यसवैनाम्नसाधुर्वै दुर्जनेरितैः दुरुक्तेर्भिन्नमात्मानं यः समा-
धातुमीश्वरः २ न तथा तप्यते विद्वः पुमान्बाणैः समर्मगैः यथा तुदंति मर्मस्था ह्यसतां परुषेष्ववः ३ कथयंति महत्पुण्य-
मिति हासमिहोद्धव तमहं वर्णयिष्यामि निबोध स समाहितः ४ केन चिद्विद्वद्भाषागीतं परिभूतेन दुर्जनैः स्मरता धृति-
युक्तेन विपाकं निजकर्मणाम् ५ अवंतिषु द्विजः कश्चिदासीदाद्यतमः श्रिया वार्तावृत्तिरुदयस्तकामी लुब्धोऽतिको-
पनः ६ ज्ञातयोऽतिथयस्तस्य वाङ्मात्रेणापि नार्चिताः शून्यावसथ आत्मापि काले कामैरनर्चितः ७ दुःशीलस्य कद-
र्यस्य दुह्यंते पुत्रबांधवाः दारा दुहितरो भृत्या विषण्णानाचरन् प्रियम् ८ तस्येवं यद्वित्तस्य च्युतस्योभयलोकतः
धर्मकामविहीनस्य चुक्रुधुः पंचभागिनः ९

थानतप्यत इत्यर्थः ३ तथाऽपि मया वक्ष्यमाणैरुपायैः सर्वसो दुःशक्यमित्यभिप्रायेणोति
हासं प्रस्तौति महद्यथाभवति तथा पुण्यमिति हासंगाथां कथयंति ४ ५ स भिक्षुः पूर्वधनाढ्यः कृच्छ्राजितस्य धनस्य नाशेन संतप्यमानो
निर्विण्णः सन् प्रव्रज्य भिक्षामटनं दुर्जनैरुपद्रुतः प्रस्तनोपयोगिनीं गाथां गायत इति वक्तुं तस्य चरितमाह अवंतिषु मालवेषु
वार्ता कृषिवाणिज्यादिरूपा वृत्तिर्यस्य कदर्यश्च कदर्यस्तस्मृतावुक्तः आत्मानं धर्मकृत्यं च पुत्रदारांश्च पीडयन् देवताऽतिथिभृत्यांश्च सकदर्य इति
स्मृत इति ६ तस्य ये ज्ञातयो बांधवाः अतिथयोऽध्वनीनां च तेन नार्चिता इत्यर्थः शून्यावसथे धर्महीने गृहे देहे वा ७ ८ यक्षाणां वित्तमिव केव-
लं रक्षणीयं वित्तं यस्य पंचभागिनः पंचयज्ञदेवताः ९

तेषामवध्यानमनादरः तेनविस्त्रस्तोविशीर्णः पुण्यस्यस्कंधः अर्थलाभमात्रहेतुरंशोयस्यबन्धायासैः कृष्यादिभिः केवलंश्रमोयस्मिन्सः १०
दैवतः गृहदाहादिनाकालतः निरवानधान्यादिना नृणांपार्थिवानांचद्वंद्वैक्यंतस्मात् ११ १२ नष्टरायः नष्टेराज्योयस्यतस्यतपस्विनः संत
प्तस्य १३ मेमया आत्मादेहः वृथाचात्मानुतापंप्रपंचयति धर्मायेत्यादिना यस्यईदृशोऽर्थयासः तेनमया १४ नरकायसत्यप्यर्थधमाननु
ष्ठानात् १५ शिवत्रः श्वेतकुष्ठम् १६ सिद्धेऽप्यर्थेतस्यउत्कर्षसंवर्धनेनाशोपभोगयोर्द्वंद्वैक्यंनशोउपभोगेचेत्यर्थः साधनोत्कर्षयोरायासः त
तरूयासः चिंताचनाशोभमइति १७ किंच अर्थप्राप्त्यर्थास्तेयादयः षट् प्राप्तेऽर्थस्मयादयोव्यसनैः सहनव व्यसनानिस्त्रीघूतमद्यविष

तदवध्यानविस्त्रस्तपुण्यस्कंधस्यभूरिद अर्थोऽप्यगच्छन्निधनंबद्धायासपरिश्रमः १० ज्ञातयोजगृहुः किंचित्किंचिद्
स्यवउद्धव दैवतः कालतः किंचित्ब्रह्मबंधोर्नृपार्थिवात् ११ सएवंद्रविणेनष्टधर्मकामविवर्जितः उपेक्षितश्च स्वजनै
श्चिंतामापदुरत्ययाम् १२ तस्यैवंध्यायतोदीर्घेनष्टरायस्तपस्विनः रिवद्यतोबाष्पकंठस्यनिर्वेदः समहानभूत् १३ स
चाहेदमिदंकष्टंवृथात्मामेऽनुतापितः नधर्मायनकामाययस्यार्थायासईदृशः १४ प्रायेणार्थाः कदर्याणांनसरवायक
दाचन इहचात्मोपतापायमृतस्यनरकायच १५ यशोयशस्विनांशुद्धंश्लाघ्यायेगुणिनांगुणाः लोभः स्वत्योपितान्
हंतिशिवत्रोरूपमिवेप्सितम् १६ अर्थस्यसाधनेसिद्धिउत्कर्षरक्षणोव्यये नाशोपभोगआयासरूपासश्चिंताभ्रमोर्न
णाम् १७ स्तेयंहिंसाऽनृतंदंभः कामः क्रोधः स्मयोमदः भेदोवैरमविश्वासः संस्पर्धाव्यसनानिच १८ एतेपंचदशान
र्थार्थमूलामतानृणाम् तस्मादनर्थमर्थारव्यंश्रेयोऽर्थीदूरतस्त्यजेत् १९ भिद्यंतेभ्रातरोदाराः पितरः सहृदस्तथा
एकास्निग्धाकाकिणिनासद्यः सर्वैरयः कृताः २० अर्थेनात्मीयसाद्येतेसंरब्धादीसमन्यवः त्यजंत्याशुस्पृधोघ्नंतिस
हसोत्सृज्यसोहृदम् २१ लब्ध्वाजन्मामरप्रार्थ्यमानुष्यंतद्विजाग्र्यताम् तदनाहत्ययेस्वार्थंघ्नंतियांत्यशभांगतिम्

२२

याणि १८ १९ भेदवैरस्पर्धाः प्रपंचयति द्वाभ्याम् भिद्यंतेस्नेहं त्यजंति कथंभूताः एकास्निग्धाः एकेएकप्राणाः तेचतेआस्निग्धाः अतिप्रिया
श्चेत्यर्थः कुतः काकिणिनापुंस्त्वमार्षम् विंशतिवराटिकाकाकिणीतया २० संरब्धाः क्षमिताः स्पर्धमानाः २१ इहतावदर्यनिष्ठानामेतेऽन-
र्थाः परलोकेऽप्यनर्थाएवतेषामित्याह लब्धेतित्रिभिः मानुष्यजन्मतत्रापिद्विजाग्र्यतांब्राह्मण्यम् स्वार्थंघ्नंतिआत्महितंनकुर्वंतियेतेयंति २२

अमरप्रार्थ्यतां दर्शयन्नाह स्वर्गेति लोकं देहम् अनुषज्जते आसक्तिं कुर्यात् २३ ऋषयो मनुष्ययज्ञब्रह्मयज्ञयोर्देवताः देवपितृभूतानि इतरेषु ज्ञा-
तयः सगोत्राः बांधवा विवाहादिना संबद्धाः तान् अन्यांश्च भ्रातृभिरग्निः भागार्हान् आत्मानं चासंविभज्य अन्नादिभिरसंतर्प्य २४ एवं विमृश्य अनुत्तम्य
मान आह व्यर्थयाऽर्थे हया प्रमत्तस्य मम वित्तादिगतमिति शेषः येन वित्तादिना कुशलाविवेकिनः सिद्ध्यति मुच्यंते जरठो वृद्धः २५ अन्यमपि स्व-
सदृशं शोचति कस्मादेव मनर्थं विद्वानपि संक्लिश्यत इति कारणं संभावयति कस्यचिदिति २६ ननु नायं मोहितः क्लिश्यति किंतु धनादिभिर्भो-
गादिविधितस्या अत आह किं धनैरिति उत्तपुनरपि २७ इदानीं संपन्नविवेकः संदृष्यन्नाह नूनमिति त्रिभिः येन प्रीतेनात्मनः स्रवरूपो निर्वेदश्च

स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं प्राप्य लोकमिमं पुमान् द्रविणं को नुषज्जेत मर्त्याऽनर्थस्य धामनि २३ देवर्षिपितृभूतानि ज्ञातीन् बंधूं-
श्च भ्रातृभिरग्निः असंविभज्य चात्मानं यक्षवित्तः पतत्यधः २४ व्यर्थयाऽर्थे हया वित्तं प्रमत्तस्य वयो बलम् कुशला येन सिद्ध्य-
ति जरठः किं नु साधये २५ कस्मात्संक्लिश्यते विद्वान्व्यर्थयाऽर्थे हयाऽसकृत् कस्यचिन्माययानूनं लोकोऽयं स विमोहितः
२६ किं धनैर्धनं देवा किं कामैर्वा कामं देवत मृत्युना ग्रस्यमानस्य कर्मभिर्वीतजन्मदैः २७ नूनं मे भगवांस्तुष्टः सर्वदेवमयो
हरिः येन नानां दशामेतां निर्वेदश्चात्मनः स्रवः २८ सोऽहं कालावशेषेण शोषयिष्येऽंगमात्मनः अप्रमत्तोऽरिवलस्वार्थे य-
दि स्यात्सिद्ध आत्मनि २९ तत्र सामनुमोदेरनुदेवास्त्रिभुवनेश्वराः मुहूर्त्तेन ब्रह्मलोकं रवदृगः समसाधयत् ३० श्री-
भगवानुवाच इत्यभिप्रेत्य मनसा ह्यावृत्योद्विजसत्तमः उन्मुच्य हृदयग्रंथी श्लोको भिक्षुरभून्मुनिः ३१ स च
चारमहीमेतां संयतात्मैर्द्रियानिलः भिक्षाऽर्थमगरग्रामानसंगोलक्षितोऽविशत् ३२ ते वै प्रवयसं भिक्षुमवधूतम-
सज्जनाः दृष्ट्वा पर्यभवन् भद्रबद्धीभिः परिभूतिभिः ३३

भवति सहरिर्मे नूनं प्रीत इति २८ अंगं शोषयिष्ये तपसा यद्वा विद्यया लयं नेष्यामि यदि स्यात्कालावशेषः तर्ह्यल्पन्येव सिद्धः तुष्टः सन्
अरिवले स्वार्थे धर्मादि साधनेऽप्रमत्तः सन् २९ अनुमोदेरनु अनुगृह्णंतु ननु देवैरनुमोदितोऽपि जरठः स्वत्येन कालेन किं साधयिष्यसि तत्राह मुह-
र्त्तेनेति ३० अभिप्रेत्य निश्चित्य आवृत्यः अवंति देशभवः हृदयग्रंथीन् अहंकारममकारान् ३१ असंगः आसक्तिश्च न्यः अलक्षितः श्रेष्ठमद्यो-
तयन् ३२ प्रवयसं वृद्धम् अवधूतं मलिनं पर्यभवन् अवमेनिरे हे भद्र परिभूतिभिस्तिरस्कारैः ३३

परिभ्रवानेवदर्शयति केचिदितिसप्तभिः भोभगवन् गृहाणेतिदर्शितानिसन्तिप्रदायपुनश्चाददुः ३४ अन्नेमूत्रयन्ति मूर्धनिचक्षीवंति फूत्कारेण-
श्लेष्माणंप्रक्षिपन्ति ३५ ३६ क्षिपन्तिनिन्दन्ति निन्दामेवाह एषधर्मध्वजः त्रिदंडलिंगोपजीवी शठोलोकवंचकः ३७ तदेवाह क्षीणवित्तइति महा-
सारः अतिबली ३८ दुर्वातयन्तितदुपरिअधोवायुंसुंचन्ति ३९ बबंधुः शृंगवलेः निरुरुधुः कारागृहादिषु द्विजं शकसारिकादियथा भौतिकंदुर्जना-
दिकृतं दौहिकं ज्वरादिनिमित्तम् दौविकं शीतोष्णादिप्रभवम् ४० दिष्टं दैवप्राप्तम् धर्मात्मातयद्भिः परिभ्रूतोऽपि सात्विकीं धृतिमास्थाय स्वधर्म एव

केचिन्निवेणुं जगदहुरेकेपात्रंकमंडलुम् पीठंचैकेऽक्षसूत्रंचकंथांचीराणिकेनच प्रदायचपुनस्तानिदर्शितान्याददुर्मुनेः
३४ अन्नंचभैक्षसंपन्नं भुंजानस्यसरित्ते सूत्रयन्तिचपापिष्ठाक्षीवंत्यस्यचमूर्धनि ३५ यतवाचंचवाचयन्तिताडयन्तिनव-
क्तिचेत् तर्जयन्त्यपरेवाग्भिः स्तेनोऽयमितिवादिनः ३६ बध्नातिरज्ज्वातंकैचिद्व्यतांबल्यतामिति क्षिपन्त्येकेऽवजा-
नन्तएषधर्मध्वजः शठः ३७ क्षीणवित्तइमां वृत्तिमग्रहीत्स्वजनोऽद्भुतः अहोएषमहासारो धृतिमान्गिरिराडिव ३८
मौनेनसाधयत्यर्थंबकवहटनिश्चयः इत्येकेविहसंत्येनमेकेदुर्वातयन्तिच ३९ तंबबंधुर्निरुरुधुयथाक्रीडनकंदि-
जम् एवंसभौतिकंदुःखंदौविकंदौहिकंचयत् ४० भोक्तव्यमात्मनोदिष्टंप्राप्तंप्राप्तमबुद्ध्यत परिभ्रूतइमां गाथामगायतन-
राधमैः पातयद्भिः स्वधर्मस्थो धृतिमास्थाय सात्विकीम् ४१ द्विजउवाच नायं जनो मे सरवदुःखहेतुर्न
देवतात्माग्रहकर्मकालाः नमः परं कारणमामनन्ति संसारचक्रं परिवर्तयेद्यत् ४२ मनोगुणान्वै सृजते बलीयस्ततश्च
कर्माणिविलक्षणानि शुक्लानि हृष्णान्यथलोहितानितेभ्यः सवर्णाः सृतयो भवन्ति ४३

स्थितइमांवक्ष्यमाणां गाथामगायत सात्विकी धृतिश्च तदुक्तं भगवता धृत्या यथाधारयते मनः प्राणेंद्रियक्रियाः योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः
सापार्थसात्विकीति स्मृतेः ४१ तामेवाष्टादशश्लोकां गाथामाह नायमिति नचात्मानापिग्रहादयः मनः परं केवलं सरवदुःखयोः कारणंवदन्ति
मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोतीत्यादिश्रुतयः परिवर्तनप्रकारमाह मनइत्यादिगुणान् गुणवृत्तीः सृजति ततश्च तेभ्योगुणेभ्यः शुकानिसात्व-
कानि हृष्णानि तामसानिलोहितानिराजसानि सवर्णास्तत्तत्कर्मानुरूपाः सृतयः देवतिर्यङ्-नरादयः तज्जातयः ४३

तर्हि मनस एव संसारः स्यान्मात्मन इत्याशंक्याह अनीह इति अयमर्थः अविद्यया मनो ध्यासेनेयमात्मनः संसृतिर्न तु स्वतः यतस्तद्रहितस्येश्वरस्य सा
नास्ति किंतु तद्वतो जीवस्यैवेति तदेवाह मनसा समीहमानेन सहनियंतृत्वेन वर्तमानोऽपि परमात्मा अनीहः तन्क्रियासंगरहितः यतो हिरण्मयः वि
द्याशक्ति प्रधानः यतो मत्सरवः मम जीवस्य सर्वानियंता अतः उत्तुञ्चैः विचष्टे अतिरोहितज्ञानेन केवलं पश्यतीत्यर्थः असौ पुनरहं जीवः स्वलिंग
स्वस्मिन्मात्मनिलिंगयति द्योतयति संसारमिति तथा तन्मनः परिगृह्य आत्मत्वेन स्वीकृत्य मनसो गुणैः कर्मभिः संगतः गुणसंगाद्वा कामान् जुष-
न्निबद्ध इति ४४ अतो मनो निग्रहे कृते सर्वकृतं स्यान्न विना तु सर्वव्यर्थमित्याह दानमिति द्वाभ्याम् स्वधर्मो नित्यनैमित्तिकः सत्त्वतान्येकादशयुपवा
सादीनि अन्यानि च यावन्तिकर्माणि एते सर्वे उपायाः मनो निग्रहलक्षणाः अतो निष्ठाफलं येषां ते तथा ननु ज्ञानांगत्वं तेषां प्रसिद्धं तत्राह मनसा समा

अनीह आत्मा मनसा समीहता हिरण्मयो मत्सरव उत्तुञ्चैः मनः स्वलिंगं परिगृह्य कामान् जुषन्निबद्धो गुणसंगतोऽ
सौ ४४ दानं स्वधर्मो नियमो यमश्च श्रुतानि कर्माणि च सद्गतानि सर्वे मनो निग्रहलक्षणांताः परो हियोगो मनसः समाधिः
४५ समाहितं यस्य मनः प्रशांतं दानादिभिः किं वदतस्य कृत्यम् असंयतं यस्य मनो विनश्यद्दानादिभिश्चेदपरं किमेभिः ४६
मनो वशोऽन्ये ह्यभवं स्मदेवामनश्च नान्यस्य वशं समेति भीष्मो हि देवः सहस्रः सहीयान् युज्यां दशैतं सहिदेव देवः ४७ तंदु
र्जयं शत्रुमसह्यवेगमरुंतु दंतं न विजित्य केचित् कुर्वंत्यसद्विग्रहमत्र मन्यैर्मित्राण्युदासीनरिपून्विमूढाः ४८ देहं मनो मात्र
मिमंगृहीत्वा ममाहमित्यंधधियो मनुष्याः एषोऽहमन्योऽयमिति भ्रमेण दुरंतपारतमसि भ्रमंति ४९

धिर्निग्रह एव परो योगः ज्ञानम् ४५ अतो यस्य मनः समाहितं भवति तस्य किं कृत्यमस्ति वदेत्यपरं प्रत्युपदेशः किमपरं प्रयोजनं स्यात् न किंचि
दित्यर्थः ४६ नन्वितरौ द्रियजयः प्रयोजनं स्यान्नेत्याह मनो वश इति देवाः इंद्रियाणि तदधिष्ठातारो वा भीष्मः योगिनामपि भयं करो मनो लक्षणो
देवः कुतः सहसो बलादपि बलिनोऽपि वा सहीयान् अतस्तं यो वशवर्तिनं कुर्यात् स एव देवदेवः सर्वे द्रियजेता भवितानान्यः तथा च श्रुतिः मनसो वशो
सर्वमिदं बभूवन चान्यस्य मनो वशमन्वियाय भीष्मो हि देवः सहस्रः सहीयानिति ४७ अतोऽसह्यारागादयो वेगा यस्य तम् अत एवा रुंतु दम् अ-
रुर्मर्गतनुदतिव्यथयतीत्यरुंतु दस्तम् तन्नेति च्छेदः तन्न विजित्या जित्वा तत् ततः ये केचिन्मर्त्यैः कैश्चिदसद्विग्रहं कुर्वन्ति तत्र चानुबूलादीन् अ-
न्यान् मित्रादीन् कुर्वन्ति ते मूढा इत्यर्थः ४८ ततश्चानेन प्रकारेण संसारे भ्रमंतीत्याह देहमिति मनो मात्रपरि कल्पितमिमं स्वदेहमिति पुत्रादिदेहं च म-
मेति स्वीकृत्य तमसि संसारे ४९ ५९

तदेवंमनसावदुःखकारणत्वमुपपाद्येदानीं जनादीनां षण्णामकारणत्वं प्रपञ्चयति जनस्त्विति षड्भिः अत्रच अस्मिन्नपि पक्षे आत्मनः किंन किंतत् सरव
दुःखकर्मत्वं तत्कर्तृत्वं चेत्यर्थः कुत इत्यत आह हि निश्चितं भौमयोर्विकारयोर्देहस्तत् नत्वात्मनः अमूर्तस्याक्रियस्य च हननादिषु कर्मत्वकर्तृत्वानुपप-
त्तेः तथाऽपि दुःखमात्मपर्यवसास्येवेति चेत् एवमपि परमात्मनः उभयत्राप्येकत्वान्न कोपविषयोऽस्तीति दृष्टान्तेन दर्शयति जिह्वामिति ५० यदि देवता
अस्तु नाम तत्रापि पक्षे आत्मनः किम् यतो विकारयोः विक्रियमाणयोर्देवयोस्तत् हस्तेन मुखेऽभिहते तेन वा हस्ते दष्टे तदभिमानिनोर्वन्दीन्द्रयोरिव त-
त् ननु अविक्रियस्यानहंकारस्य चात्मनः देवतानां च सर्वदेहेष्वभेदान्न कोपविषयोऽस्तीति स्वदेहदृष्टान्तमाह यत्तदा अंगं देवताऽधिष्ठानं हस्तसु
खादिभिरप्येव पूर्वदेवतानां धिष्ठानरूपभूविकारदंतो दाहरणम् ५१ आत्मनः सरवदुःखाद्याकारपरिणामः अतः सा एव यदि हेतुः स्यात्तत्र तस्मिन्पक्षे
अन्यतः किंन किंचिदन्यतो भवति यस्मै कुप्येदित्यर्थः यतो निजस्वभावः नत्वात्मनः तथा परिणामोऽन्यनिमित्तो भवति अतोऽस्ति कोपविषय इ-

जनस्तु हेतुः सरवदुःखयोश्चेत्किमात्मनश्चात्र हि भौमयोस्तत् जिह्वां क्वचित्संदर्शयति स्वर्दाद्विस्तरे देवतायां कतमाय कुप्ये
त् ५० दुःखस्य हेतुर्यादे देवतास्तु किमात्मनस्तत्र विकारयोस्तत् यदंगमंगेन निहन्यते क्वचित् कुल्येत कस्मै पुरुषः स्वदे-
हे ५१ आत्मा यदि स्यात् सरवदुःखहेतुः किमन्यतस्तत्र निजस्वभावः न ह्यात्मनोऽन्यद् यदि तन्मृषा स्यात् कुल्येत कस्मान्न स-
खं न दुःखम् ५२ ग्रहानिमित्तं सरवदुःखयोश्चेत्किमात्मनोऽजस्य जनस्य ते वै ग्रहे ग्रहस्यैव वदंति पीडां कुल्येत कस्मै पुरुषस्त-
तोऽन्यः ५३ कर्मास्तं हेतुः सरवदुःखयोर्विकिमात्मनस्तद्विजडाजडत्वे देहस्त्वचित्पुरुषोऽयं संपूर्णः कुल्येत कस्मै न हि कर्मसृ-
लम् ५४

निचेत्तत्राह नर्हीति आत्मव्यतिरिक्तं नास्त्येव यदि स्यादस्तीति प्रतीयेत तर्हि तन्मृषा एवातः कस्माद्देतोः कुल्येत यतो नास्ति निमित्तं
न च सरवदुःखं चेत्यर्थः ५२ ग्रहपक्षेऽप्यजस्यात्मनः किं यतो जन्यत इति जनोर्देहस्तस्यैव जन्मलग्नापेक्षया द्वादशाष्टमादिराशिरस्या स्ते सरवदुःख-
योर्निमित्तं भवंति किंच अंतरिक्षस्यैव ग्रहेस्तत्र स्थस्य ग्रहस्यैव पादार्थादि दृष्ट्यादिभेदैः पीडां वदंति देवताः न तु ग्रहकोणादिषु स्थितस्य तद्दृष्ट्यगोचर-
स्य ग्रहे गतैव तु पीडा तल्लुप्तोत्पन्ने देहेन स्याभिमानाद्भवति अतः पुरुषस्ततो ग्रहाद्देहाच्चान्यः कस्मै कुल्येत ५३ कर्महेतुश्चेदस्त्वित्यस्योपगमः
कर्मैव नास्ति कुतस्तस्य हेतुत्वमिति तदाह हियस्मात्कर्म एकस्य जडाजडत्वे सति स्यात् जडत्वाद्द्विकारित्वोपपत्तेः अजडत्वाच्च हितानुसंधानतः प्रह-
त्ति संभवात् अचिज्जडो देहः अतस्तस्य प्रवृत्तिर्न संभवति पुरुषस्तस्य संपूर्णः शुद्धज्ञानस्वरूपः अतः कस्मै कुल्येत यतः सरवदुःखयोर्मूलभूतं कर्मैव ना-
स्तीति ५४

तत्र पक्षे कालपक्षेऽपि तदात्मक एव ब्रह्मांशत्वात् स्वांशस्य स्वतः पीडानास्तीत्यत्र दृष्टांतः नाग्नेर्हेतोस्तदंशस्य ज्वालादेस्तापो दाहतो नाशोऽस्ति
तत्रोपाधिभूतकाष्ठांशदाहान्नस्यादिति दृष्टांतांतरमाह हिमस्य तच्छैत्यंतदंशस्य तु धारकणस्य नाशकं न स्यादित्यर्थः किंच आस्तामंशकत्वं व
स्तुतः पर एवायं न च परस्य दृढं सरवदुःखादिकमस्तीति ५५ तदेवं षडेते हेतवः प्रसिद्धानिरस्ताः यदि कश्चिद्वैतंतरमुद्रावयेत् तदपि वस्तुमहिमा
पेक्षायां न संभवतीत्याह न केचिदिति नन्वपरोक्षः कथमप नूयते तत्राह यथेति संसृतिमविद्यमानामेव रूपयति प्रकाशयतीति तथा तस्य अहमः अ
हंकारस्य यथा स्यात् न तथा परतः प्रकृतेः परस्यात्मनो दृढसंबंधः अहंकारनिमित्तोऽसौ न वास्तव इत्यर्थः एवं प्रबुद्धो यः स भूतैः कृत्वानविभेति ५६ अ-

कालस्तु हेतुः सरवदुःखयो श्रेयस्किमात्मनस्तत्र तदात्मकोऽसौ नाग्नेर्हितापो न हिमस्य तत्स्यात् कुल्येत कस्मै न परस्य दृढम्
५५ न केनचित्कापिकथंच नास्य दृढोपरागः परतः परस्य यथाऽहमः संसृतिरूपिणः स्यादेवं प्रबुद्धो न विभेति भूतैः ५६
एतां समास्थाय परात्मनिष्ठामध्यासितां पूर्वतमेर्महर्षिभिः अहं तरिष्यामि दुरंत पारंत मो मुकुंदांघ्रिनिषेवयैव ५७
श्रीभगवानुवाच निर्विद्यनष्टद्रविणोगतक्लमः प्रव्रज्य गांपर्यं तन्मान इत्यम् निराकृतोऽसद्विरपि स्वधर्मादकंपितोऽ
मूं मुनिराह गाथाम् ५८ सरवदुःखप्रदो नान्यः पुरुषस्यात्मविभ्रमः मित्रो दासी नरिपवः संसार स्तमसः कृतः ५९ तस्मात्
सर्वात्मना तात निगृहाण मनो धिया मय्यावेशितया युक्त एतावान् योगसंग्रहः ६० य एतां भिक्षुणा गीतां ब्रह्मनिष्ठां समा
हितः धारयंश्छावयंश्छूण्वन् दृढैर्नैवाभिभूयते ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे भगवदुद्धवसंवादे
भिक्षुगीतानामत्रयोविंशोऽध्यायः २३

तोऽहमपि तथैव परमात्मनिष्ठतया तरिष्यामीत्याह एतामिति सोऽहमित्यन्वयः नन्विदं निष्ठैव
कथं भवेत्तदाह मुकुंदेति ५७ प्रस्तावेन सह गाथार्थसंदेपतो दर्शयति द्वाभ्याम् इत्येनष्टद्रविणो निर्विद्यगतक्लमः प्रव्रज्य गांपर्यं तन् अस्मिन् निराकृ
तोऽपि स्वधर्मादकंपितः स न्मुनिरमूं गाथामगायतेत्यन्वयः ५८ मित्रो दासी नरिपवः सर्वोऽपि संसारः तमसः अज्ञानतः आत्मनो मनसो विभ्रममा
त्रकृतः न तात्त्विक इत्यर्थः ५९ उक्तं दृढोपायमुपसंहरति तस्मादिति ह मनोनिग्रहाशक्तोऽप्येतच्छ्रवणादिनिष्ठस्तत्फलं प्राप्नोतीत्याह य इति दृढैः
सरवदुःखादिभिः ६१ भिक्षुगीतमिषं कृत्वा भक्तचित्तगतं हरिः मोहं निग्रन्निवाप्नोति परमानंदरूपतः १ इत्येकादशस्कंधे टीकायां त्रयोविं
शोऽध्यायः २३ श्रीगोपालकृष्णो विजयते ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७

चतुर्विंशेतुसंख्येन मनोमोहो निवार्यते आत्मनः सर्वभावानामागमापायचिंतया १ स्वपदद्वंद्वमक्तानामद्वंद्वत्वाय संयमः चित्तस्योक्तः पुनः कृष्णः सां-
ख्यमत्राह नत्कृते २ अद्वितीयात्परमात्मनो मायया प्रकृतिपुरुषद्वारा सर्वदेतमुदेति पुनस्तत्रैव लीयत इत्यनुसंधानस्य द्वंद्वमनो निवर्तत इति वक्तुं सांख्यं
प्रस्तौति अथेति पूर्वैः कपिलादिभिर्निश्चितं वैकल्पिकं भेदनिमित्तमसंख्यदुःखादिरूपम् १ अथोशब्दः कालस्यैकज्ञानं दृष्टानेन दृश्यः कृत्स्नोऽप्यर्थश्च
अविकल्पितं विकल्पशून्यमेकमेव ब्रह्मण्येव लीनमासीदित्यर्थः कदेत्यपेक्षायामाह असुगेयुगेभ्यः पूर्वप्रलय इत्यर्थः तथा आदौ च तत्कृतयुगंतस्मिं
श्चान्यदापि यदा विवेकनिपुणा जना भवन्ति तदापि तेषां भेदास्पृतेः २ तद्ब्रह्म वाङ्मनो गोचरं यथा भवति तथा मया दृश्यं फलंतत्प्रकाशस्तद्रूपेण वा द्विधा भूत
३ तयोर्द्विधा भूतयोरंशयोर्मध्ये उभयात्मिका कार्यकारणरूपिणी ४ अभवत् अभिव्यक्ता बभूवुः मया परमेश्वरेण पुरुषानुमतेन तव पुरुषस्य कः
संबंधः जीवादृष्टप्रयुक्तत्वात् सृष्टेः पुरुषानुमतत्वम् यदा स्वस्यैव प्रतीक्षणरूपाया पुरुषावस्था तदनुमतेन तद्द्वारेणेत्यर्थः ५ सूत्रं क्रियाशक्तिमा-

श्रीभगवानुवाच अथ ते संप्रवक्ष्यामि सांख्यं पूर्वविनिश्चितम् यद्विज्ञाय पुमान् सद्योजह्या द्वैकल्पिकं भ्रमम् १ आसी-
ज्ज्ञानमथोत्थार्थ एकमेव विकल्पितम् यदा विवेकनिपुणा आदौ कृतयुगे युगे २ तन्मायाफलरूपेण केवलं निर्विकल्पितम्
वाङ्मनो गोचरं सत्यं द्विधा समभवद्ब्रह्म ३ तयोरेकतरोत्थार्थः प्रकृतिः सोभयात्मिका ज्ञानं त्वन्यतमो भावः पुरुषः सोऽभिधी-
यते ४ तमोरजः सत्त्वमिति प्रकृतेरभवन्गुणाः मया प्रक्षोभ्यमाणायाः पुरुषानुमतेन च ५ तेभ्यः समभवत्सूत्रं महान् सूत्रेण
संयुतः ततो विकुर्वतो जातोऽहंकारो यो विमोहनः ६ वैकारिकस्तो जसश्च तामसश्चेत्यहं निवृत्तं तन्मात्रेन्द्रियमनसां कारणं
चिदचिन्मयः ७

प्रथमो विकारः ततो महान् ज्ञानशक्तिः नन्वयं महानेव प्रथमो विकारः प्रसिद्धस्तत्राह सत्त्वज्ञानक्रियागर्भत्वात् सूत्रेण संयुतः
नपृथक् एकमेव तत्त्वं क्रियाज्ञानशक्तिभ्यां द्विधा च्यत इत्यर्थः विमोहनः जीवस्य भ्रमहेतुः संजातः ६ यतस्तन्मात्रादीनां कारणम् मनः शब्देन दे-
वानामप्युपलक्षणम् चिदचिन्मयः चिदाभासव्याप्तत्वादुभयग्रंथिरूप इति जीवोपाधित्वं दर्शितम् यद्यपि तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सं-
भूत इत्यादि श्रुतेः अन्नमयं हिरण्मयमन इत्यादि श्रुतेश्च प्रथमं भूतानि जायन्ते तेष्वप्यपञ्चीकृतेभ्यः प्राणादिक्रमेण समष्ट्यात्मकं लिङ्गशरीरम् पं-
चीकृतेभ्यश्च ब्रह्मांडम् एतस्मिन् वैराजस्तदंतर्यामी लीलाविग्रहः क्षीराब्धिशायी श्रीनारायणस्तन्नाभिपद्मे च वैराजस्य भोगविग्रहश्च तुराननः ततो
यथाऽवसरमन्येषां जीवानामाविर्भाव इति प्रक्रिया तथाऽपि चित्ताभिव्यक्तिपूर्वकोऽहंकारस्ततो भूतेंद्रियादिव्यवहार इत्येतावता महदादिक्रमेण सृष्टिरु-
च्यते तथा चोक्तम् मूलो हविस्फुलिङ्गाद्यैः सृष्टिर्यच्चोदिताऽन्यथा उपायसोऽवताराय नास्ति भेदः कथंचनेति ७

तस्मात्त्रिविधान्त्रिविधप्रपञ्चोत्पत्तिं दर्शयति तन्मात्रिकात्शब्दादितन्मात्रकारणानामसात्तद्वारा अर्थो महाभूतरूपोजज्ञेयं भूतानामावरण
स्वभावत्वात् इन्द्रियाणि दशतैजसात् तेषां प्रवृत्तिस्वभावत्वात् वैकृतात् सात्विकादेवताः दिग्वार्ता कर्कप्रचेतोऽश्विनवद्गोपेन्द्रमित्रकाः चन्द्रश्चैत्येकाद
शच शब्दान्मनश्च तेषां प्रकाशस्वभावत्वात् ८ मम वैराजो तर्यामिणाः सलिले संस्थिति र्यस्य तत्सलिल संस्थिति तस्मिन् सलिल संस्थितो अंडेश्च
नागयणरूपो लीलाविग्रहेण समभवं स्थित इत्यर्थः विश्वारव्यं लोककारणभूतं तत्र चात्मभूः चतुराननरूपभोगविग्रहेण पुनर्वैराज एव तस्मि
न्नाविर्भूत इत्यर्थः १० रजसायुक्तो मदनुग्रहात् तपसाऽसृजत् भूः अतलादिसहिता भुवः अंतरिक्षलोकः स्वः स्वर्लोकः महर्लकादेरप्युपलक्षणम्
११ लोकसृष्टिप्रयोजनमाह देवानामिति सार्धेन ओको निवासः पदं स्थानम् त्रितयात्परं महर्लकादि भूमेरधः अतलादि १२ एवं व्यवस्थायां कारण

अर्थस्तन्मात्रिकाज्ज्ञेतामसादिन्द्रियाणि च सैजसादेवता आसन्नेकादशच वैकृतात् मया संचोदिता भावाः सर्वे संह-
त्यकारिणः अंडमुत्पादयामासुर्ममायतमनुत्तमम् ९ तस्मिन् नहं समभवमंडे सलिल संस्थितो मम नाभ्यामभूत्पदं
विश्वारव्यं तत्र चात्मभूः १० सोऽसृजत् तपसा युक्तो रजसामदनुग्रहात् लोकान्सपालान्विश्वात्मा भूः स्वः स्वरिति त्रिधा ११
देवानामोक आसीत् स्वभूतानां च भुवः पदम् मर्त्यादीनां च भूर्लोकः सिद्धानां त्रितयात्परम् अधोऽसराणां नागानां भूमेरो
कोऽसृजत् भुः १२ त्रिलोक्यां गतयः सर्वाः कर्मणां त्रिगुणात्मनाम् योगस्य तपसश्चैव न्यासस्य गतयोऽमलाः १३ महर्जनस्तपः
सत्यं भाक्तियोगस्य मद्भक्तिः मया कालात्मना धात्रा कर्मयुक्तमिदं जगत् गुणप्रवाह एतस्मिन्नुन्मज्जति निमज्जति १४ अ
णुर्हृत्कृशस्थूलो यो यो भावः प्रसिद्ध्यति सर्वोऽप्युभयसंयुक्तः प्रकृत्या पुरुषेण च १५ यस्तु यस्यादिरंतश्च सर्वे मध्यं च त
स्य सत् विकारो व्यवहारार्थो यथा तैजसपार्थिवाः १६

माह सार्धेन त्रिलोक्यां पातालसहितायाम् १३ योगादितारतम्येन यथोत्तरं महर्लो
कादयः मद्भक्तिर्वैकुण्ठलोकः तत्र तु मद्भक्तिव्यतिरेकेणोत्तरागतयं चला इत्याह वैराग्यार्थं मया कालशक्तिना धात्रा परमेश्वरेण कर्मफलप्रदेन हेतुभूतेन गु
णप्रवाहे संसारे उन्मज्जति आसत्यलोकमुत्तमागतीः प्राप्नोति पुनर्निमज्जति आस्थावरनीचागतीः प्राप्नोति १४ सृष्टिनिरूपणस्याद्वितीयात्मप्रति
पत्त्यर्थत्वात् तत्प्रतिपादनाय कारणेन कार्यस्य व्याप्तिमाह अणुरिति उभयेन संयुक्तो व्याप्तः तदेवाह प्रकृत्येति १५ इदानीं कार्यस्य कारणत्वात्मां दर्शयति
पस्य कार्यस्य आदिः कारणमंतो लयस्थानं च तस्य मध्यं मध्यावस्थाऽपि स एव वै प्रसिद्धम् मृत्युवर्णादिषु अत एव व्यभिचारित्वात् स एव सन्नेतरः अलं
तर्हि मिथ्याभूतकार्यसृष्ट्या तत्राह विकार इति तैजसाः कटककुंडलादयः पार्थिवा यदशरावादयश्च यथेति १६

नन्वेवंतर्हिस्वकार्यं प्रतिमहदादीनामप्याद्यंतरूपत्वात्सत्यत्वं स्यात्तत्राह यदिति यदुपमुपादायउपादानकारणतयास्वीकृत्यपूर्वः कारणरूपोमहदादिर्भावः अपरमहंकारादिकं भावं विकुरुते सृजति यथापिंडोमृदमुपादायस्वयं निमित्तभूतो घटं सृजति तद्वत्स एव सन्निति पूर्वस्यानुबंगः कथं तर्हि मृत्तिकेत्येव सत्यमित्यादि श्रुतिस्तत्राह आदिरिति यद्यदायस्य आदिरंतश्च विवक्ष्यते तदा तत्सत्यमित्यभिधीयते श्रुत्या परमकारणात्मनः सत्यत्वविवक्षयेत्यर्थः १७ ननु तथाऽपि प्रकृतिपुरुषकालानामकार्यभूतानां निमित्तत्वात्कथमद्वितीयता तत्राह प्रकृतिरिति अस्य सतः कार्यस्योपादानं या प्रकृतिः प्रसिद्धायश्च तस्या आधारः अधिष्ठाता परः पुरुषश्च गुणक्षोभेणाभिव्यंजकः कालस्तत्रितयं ब्रह्मरूपोऽहमेव न तु पृथक् प्रकृतेः शक्तित्वात् पुरुषकालयोरवस्थारूपत्वात् १८ एवतावत्कालत्रयेऽपि अव्यभिचारित्वात् ब्रह्मैव सत्यमिति वक्तुं तस्य सृष्टिकारणत्वेनादौ सत्यत्वमुक्ताऽमध्येऽपि तस्यैव सत्त्वमुपपाद्य अंतःप्यवधित्वेन सत्त्वं दर्शयिष्यन् सर्गप्रवाहरूपायाः स्थितेरवधिमाह सर्ग इति महान्बहुलः पौर्वापर्येण पितृपुत्रादिरूपेण नि-

यदुपादाय पूर्वस्तभावो विकुरुते परम् आदिरंतो यदायस्य तत्सत्यमभिधीयते १७ प्रकृतिर्ह्यस्योपादानमाधारः पुरुषः परः सतोऽभिव्यंजकः कालो ब्रह्मतत्रितयं त्वहम् १८ सर्गः प्रवर्तते तावत्पौर्वापर्येणानित्यशः महान्गुणविसर्गार्थः स्थित्यंतो यावदीक्षणम् १९ विराणमया साद्यमानो लोककल्पविकल्पकः पंचत्वाय विशेषाय कल्पते शुवनैः सह २० अन्ने प्रलीयते मर्त्यमन्नं धानाः कलीयते धानाभूमौ प्रलीयन्ते भूमिर्गंधे प्रलीयते २१

त्यशः अविच्छेदेन किमर्थं प्रवर्तते तदाह गुणेषु देहेषु विविधतया सृज्यत इति गुणविसर्गो जीवः तदर्थः तद्गोपयोजनः किंपर्यंतं प्रवर्तते यावत् स्थितेरंतःसोऽपि किमवधिस्तत्राह यावदीक्षणं परमेश्वरस्य तावत् १९ प्रलयं निरूपयति विराट्ब्रह्मांडं मया कालात्मना आसाद्यमानः व्याप्यमानः लोकानामहरहः कल्पाः सृष्टिप्रलयाविविधाः कल्पन्ते यस्मिन् तान्वास्वस्मिन् विकल्पयतीति स तथा भूतोऽपि पंचत्वरूपाय विशेषाय विभागाय कल्पते योग्यो भवति पंचानां भूतानामैक्यरूपस्तेषां पृथग्भावापत्यानश्यतीत्यर्थः २० तत्र तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः आकाशाद्वायुर्वायो रग्निरग्नेरापोऽद्भ्यः पृथिवी पृथिव्या ओषधयः ओषधिभ्योऽन्नमन्नासुरुष इति श्रुत्युक्तसृष्टि कृतप्रातिलोभ्येन लयमाह अन्न इति मर्त्यं शरीरं येनोपचितं तस्मिन्नन्ने शतवर्षायामना दृष्टौ क्षीणे सति तत्रैव लीयत इत्यन्नं धानाः कबीजमात्रावशेषं भवतीत्यर्थः धानाभूमौ उमान् प्ररोहंतीत्यर्थः भूमिर्गंधे संवर्तकादित्यशोपिता संकर्षणमुरवाग्निना दग्धा च सती भूतसूक्ष्मरूपगंधमात्रावशेषा भवति २१

अप्स्रगंधः शतवर्षिक्या वृष्ट्या व्याव्यमानोऽप्स्रलीयते एवमेवापः ज्योतिषा शोष्यमाणारसमात्रावशेषा भवन्ति ततोरसोऽपि तस्मिन् लीयते ज्योतिश्च वायुनाऽभिभूयमानं रूपमात्रं स तस्मिन् लीयते २२ वायुश्च कालप्रेरिते नांबरेण ग्रस्तः स्पर्शमात्रः स तस्मिन् नंबरं च भूतादिनाऽहंकारेण ग्रस्यमानं शब्दतन्मात्रे तदेवंतामसाहंकारकार्यस्य शब्दपर्यंतं लयमुक्त्वा राजसाहंकारकार्यस्याप्याह इंद्रियाणि स्वयोनि स्थितिः स्वप्रवर्तकदेवताकृतेषां प्रवृत्तिः स्वभावत्वात् प्रवृत्तेश्च देवताधीनत्वात् तासु लय इति वाचोयुक्तिः वस्तु तस्तु स्वकारणे राजसाहंकारे लयोऽभिप्रेतः २३ योनिरित्युद्देश्यगतत्वादेकत्वं विवक्षितं योनयो देवतास्तु मनसि कुतः ईश्वरे नियंतरि मनोवशोऽन्ये ह्यभवन्म देवा इत्युक्तत्वात् इंद्रियल योक्त एवात्राप्यभिप्रायः मनश्च देवताभिः सह वैकारिकेऽहंकार इत्यर्थः तांसाहंकारकार्यावशेषितस्य शब्दस्य लयमाह शब्दो भूतादितामसाहंकारमप्येति तस्मिन् लीयत इत्यर्थः भूतादिरित्युपलक्षणं त्रिविधोऽप्यहंकारो महति जडांशं विहाय ज्ञानक्रियाशक्तिमात्ररूपो भवति कथं भूतः प्रभुः समर्थः सर्वजगन्मोहकत्वात्

अप्स्र प्रलीयते गंध आपश्च स्वगुणोरसे लीयते ज्योतिषि रसो ज्योतीरूपे प्रलीयते २२ रूपं वायौ स च स्पर्शो लीयते सोऽपि चांबरे अंबरं शब्दतन्मात्रं इंद्रियाणि स्वयोनिषु २३ योनिर्वैकारिके सोम्य लीयते मनसीश्वरे शब्दो भूतादिमप्येति भूतादिर्महति प्रभुः २४ स्वलीयते महान्स्वेषु गुणेषु गुणवत्तमः तेऽव्यक्ते संप्रलीयन्ते तत्काले लीयतेऽव्यये २५ कालो मायामये जीवै जीव आत्मनि मय्यजे आत्मा केवल आत्मस्थो विकल्पापायलक्षणाः २६

तु २४ स च महान् स्वकारणेषु गुणेषु ज्ञानक्रियाशक्तित्वात् गुणवत्तमः तादृग्भावं विहाय गुणमात्ररूपो भवति तेऽव्यक्ते प्रकृतौ साम्यावस्थांगच्छंतीत्यर्थः तदव्यक्तं काले कालाधीनत्वात् तेनैकी भूयावतिष्ठते अव्ययेऽपरतद्वृत्तौ २५ मायामये माया प्रवर्तके ज्ञानमये वा अतएव जीययतीति जीवस्तस्मिन् महापुरुषे अयं भावः विश्वस्त्रुर्महापुरुषस्योपकरणरूपः कालो वृत्त्यंशे न सृज्यश्चातस्तदात्मनावतिष्ठत इति तदुक्तं सप्तमे कालं चरंतं सृजतीं श आश्रयं प्रधानं पुंभ्यां नरदेवसत्यं कृदिति दशमे च योऽयं कालस्तस्य तेऽव्यक्तबंधो चेष्टामाहुश्चेष्टते येन विश्वम् निमेषादिर्वत्सरांतो महीयांस्तत्त्वेशानं क्षेमधाम प्रपद्यति जीव आत्मनि प्रकृतिलीनत्वेन प्रतियोग्यभावात्परिपूर्णत्वेन सद्रूपेणावतिष्ठते आत्मा चात्मस्थ एव नान्यत्र लीयते यतः केवलोनिरुपाधिः तत्र हेतुः विकल्पापायाभ्यां विश्वोत्पत्तिप्रलयाभ्यां लक्ष्यते अधिष्ठानत्वेनावधित्वेन वेति तथासः २६

अस्य कथनप्रस्तुतोपयोगमाह एवमिति मनसः कथंभेदनिमित्तोभ्रमः स्यात् जातोवाक्यं हृदितिष्ठेत् २७ उपसंहरति एष इति प्रत्यक्षमिव ये
नेदं दर्शितं तत्त्वमात्मनः सांख्यप्रख्यानतस्तरमेहरयेगुरवेनमः २८ इत्येकादशोर्दकायां चतुर्विंशोऽध्यायः २४ पंचविंशोऽस्वनेर्गुण्यप्रति
पत्त्यै निरूप्यते चित्तप्रभवसत्त्वादिगुणवृत्तिरनेकधा १ प्रकृतिपुरुषविवेकज्ञानवतोऽपि यावत्प्रयत्नविशेषेण गुणत्रयवृत्तिजयोनस्यात् न तावत्
हृदोपरमः अतस्तज्जयोपायगुणवृत्तिनिरूपणार्थमाह गुणानामिति सहमिश्रीभूयवर्तमानाः समिश्राः न समिश्राः असमिश्रास्तेषां विभक्ता
नां गुणानां मध्येन गुणेन यथायादृशो भवेत् तदिदं कथयतो मत्तो निबोधेत्यर्थः १ तत्र सत्त्ववृत्तीराह शम इति ईक्षाविवेकः तपः स्वधर्मवर्ति
त्वम् स्मृतिः पूर्वापरानुसंधानम् तुष्टिर्यथा लाभसंतोषः त्यागो व्ययशीलता अस्पृहा विषयेषु वैराग्यम् श्रद्धा आस्तिक्यं गुर्वादिषु द्वीः अनुचि
ते कर्मणि लज्जातेषां मनवलो कनम् दयादानम् दयदानगतिरक्षणं धितस्मरणात् आदिशब्देनार्जवविनयादि स्वनिर्वृतिः आत्मरतिः २ रज

एवमन्वीक्षमाणस्य कथं वैकल्पिकोभ्रमः मनसो हृदितिष्ठेत्तव्यो म्नीवा कौदयेतमः २७ एष सांख्यविधिः प्रोक्तः संशयग्रं
थिभेदनः प्रतिलोमानुलोमाभ्यां परावरदशामया २८ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे चतुर्विंशोऽध्या
यः २४ श्रीभगवानुवाच गुणानामसमिश्राणां पुमान्येन यथा भवेत् तन्मै पुरुषवर्त्येदमुपधारय शंसतः १ शमोद
मस्ति तिक्षेक्षास्तपः सत्यं दया स्मृतिः तुष्टिस्त्यागोऽस्पृहा श्रद्धा द्वीर्दयादिः स्वनिर्वृतिः २ काम ईहादमस्तृष्णा स्तंभ आशी
भिर्दासरवम् मदोत्साहो यशः प्रीतिर्होस्यं वीर्यं बलोद्यमः ३ क्रोधो लोभोऽनृतं हिंसा याज्वा दंभः क्रुमः कलिः शोकमोहो विषा
दा र्त्ती निद्रा शाभीरनुद्यमः ४ सत्त्वस्य रजसश्चेतास्तमसश्चानुपूर्वशः वृत्तयो वर्णितप्रायाः सन्निपातमथोऽष्टणु ५ सन्नि
पातस्त्वहमिति ममेत्युद्धवयामतिः व्यवहारः सन्निपातो मनोमात्रेन्द्रियासृभिः ६ सोऽवृत्तीराह कामोभिलाषः स्वर्गादि ईहा व्यापा

रः यज्ञादिमदोर्दः तृष्णा लाभे सत्यप्यसंतोषः स्तंभो गर्वः आशीः धनाद्यभिलाषेण देवतादिप्रार्थनम् भिदा अहमन्य इति भेदबुद्धिः सरवं विषयभोगः
मदोत्साहः मदेन युद्धाद्यभिनिवेशः यशः प्रीतिः स्तुतिप्रियता हास्यमुपहासः वीर्यं प्रभावाविष्कारः बलेनोद्यमः न्यायेन उद्यमः सात्विक एव ३
तमोऽवृत्तीराह क्रोध इति क्रोध असहिष्णुता लोभो व्ययपराङ्मुखता क्रुमः श्रमः कलिः कलहः शोकमोहो अनुशोचनं पन्नमश्च विषादा र्त्तीर्दुःखं
दैर्न्यं च निद्रा तंद्रा आशामेदं भविष्यतीत्यन्वीक्षा भीर्भयम् अनुद्यमो जाड्यम् ४ अनुपूर्वशः क्रमेणैताः श्लोकत्रयोक्ताः वर्णितप्रायाः अन्या अ
प्यूह्या इति भावः ५ विभक्तानां गुणानां वृत्तयो वर्णिताः मिश्राणामाह सन्निपात इति त्रिभिः अहं ममेति ममतानुषक्तसर्ववृत्तिसामानाधिक

रण्यदर्शनात्सन्निपातजत्वम् अहंशांतः कामीक्रोधीत्यादि तथाममशांतिरस्ति कामः क्रोधइत्यादिद्रष्टव्यम् तत्पूर्वकः सर्वो व्यवहारश्च सन्निपात
कार्यमित्याह व्यवहारइति अत्र हेतुः मनश्चमात्राणि च इंद्रियाणि च असवश्चतैः मनआदीनां सात्विकतामसराजसत्वात्तैर्व्यवहारः सन्निपातइति भा
वः ६ असौ पुरुषो यदा धर्मादिषु परिनिष्ठितो भवति तदा यंत्रिषु निष्ठा रूपः सन्निकर्षः सन्निपातकार्यम् धर्मादीनां सत्त्वतमोरजः कार्यत्वात् विषयतः
सन्निपातजत्वमुक्तं फलतश्च तथात्वमाह श्रद्धारतिधनानि सत्त्वराजस्तमो मयान्यावहतीति तथा ७ धर्मनिष्ठायामेव सन्निपातं दर्शयति प्रवृत्तिल
क्षणे काम्ये धर्मे यदा पुंसो निष्ठा भवति तथा पुमान् यदा ग्रहाश्चम एवासक्तस्तिष्ठेत अनुपश्चात्स्वधर्मे च नित्ये नैमित्तिकेतिष्ठेत साऽपि समितिः स
न्निपातः हियस्मात्काम्यधर्मग्रहासक्तिस्वधर्मरजस्तमः सत्त्वमया इत्यर्थः ८ तदेवं मिश्रामिश्रगुणवृत्तीः प्रदर्श्येदानीं पुमान् येन यथा भवेदित्य

धर्मे चार्थे च कामे च यदाऽसौ परिनिष्ठितः गुणानां सन्निकर्षोऽयं श्रद्धारतिधनावहः ७ प्रवृत्तिलक्षणे निष्ठा पुमान्यर्हि
ग्रहाश्चमे स्वधर्मे चानुतिष्ठेत गुणानां समितिर्हि सा ८ पुरुषं सत्त्वसंयुक्तमनुमीयाच्छमादिभिः कामादिभीरजोयुक्तं
क्रोधाद्यैस्तमसायुतम् ९ यदा भजति मां भक्त्या निरपेक्षः स्वकर्मभिः तं सत्त्वप्रकृतिं विद्यात्पुरुषं स्त्रियमेव च १० य
दा आशिष आशास्य मां भजेत स्वकर्मभिः तं रजःप्रकृतिं विद्याद्द्विसामाशास्यतामसम् ११ सत्त्वरजस्तम इति गुणा जी
वस्य नैव मे चित्तजायैस्तु भूतानां सज्जमानो निबध्यते १२ यदेतरो जयेत्सत्त्वं भास्वरं विशदं शिवम् तदा स रवेन युज्ये
त धर्मज्ञानादिभिः पुमान् १३

दुक्तं तद्दर्शयति पुरुषमिति त्रिभिः ९ १० द्विसांशानुभरणादिकमाशास्य यो यथा भजेत्तं तामसं विद्यात्
एतेर्गुणैरेवं भूतो भवतीति तात्पर्यार्थः ११ ननु तवापि गुणवशेन कर्तृत्वा विशेषात् केन विशेषेण त्वं सेव्यो जीवस्तु सेवक इति नियमः यतो मां भजे
तेति वारं वारमुच्यते तत्राह सत्त्वमिति जीवस्यैव न मे कुतः यतश्चित्तजा जीवोपाधौ चित्तेऽपि व्यज्यंते अतो यैः स एव बध्यते कीदृशः भूतानां
देहरूपाणामन्येषां च मध्ये सज्जमानः अहंत्वसज्जमानो गुणनियंतृत्वेन सृष्ट्यादिकर्ताऽपि नित्यमुक्तः अतो महान् विशेषइति भावः यद्वा
भूतानामपंचीकृतानां यत् कार्यभूतं चित्तम् अन्नमयं हि सौम्यमन इति श्रुतेः तत्प्रभावाः अतो भूतोपहितस्य जीवस्यैवेति अन्यत्समानम् १२
तदेवं मिश्रामिश्रगुणकार्याणि प्रदर्श्येदानीं मेकैकगुणोद्रेककार्याणि दर्शयति यदेतिसप्तभिः यदेतरो गुणौ जयेत् अभिभवेत् भास्वरं प्र
काशकं विशदं स्वच्छं शिवं शांतम् शिवत्वविशदत्वभास्वरत्वानां यथाक्रमं सारवधर्मज्ञानहेतुत्वात् तदा तैर्युज्येत आदिशब्दाच्छमदमादिभि

तमः सत्त्वं च कर्मभूतं रजः कर्तृसंगं संगहेतुः भिदाभेदहेतुः बलं प्रवृत्तिस्वभावम् अतः संगहेतुत्वात् यशसाश्रियायुज्येत तत्कामः पुमान्भवती-
त्यर्थः भिदाहेतुत्वात् दुःखेन युज्येत द्वितीयादौ भयं भवतीति श्रुतेः बलहेतुत्वात् कर्मणायुज्येत १४ यदा रजः सत्त्वं च कर्मभूतम् तमः कर्तृजयेत्
मूढं विवेकभ्रंशकम् लयमावरणात्मकम् जडमनुद्यमात्मकम् अतो मूढत्वाच्छोकमोहहिंसाभिः लयत्वान्निद्रया जडत्वादुद्यमाभावेन केवलं
माशयायुज्येतेति द्रष्टव्यम् जनइति पाठे लयात्मकमेव निद्राशयोर्हेतुः १५ किंच यदा चित्तं प्रसीदेत स्वच्छं भवेत् निर्वृत्तिरुपरतिस्तत्तदामत्यदं
मदुपलब्धिस्थानं सत्त्वमुदितं विद्धि १६ यदा पुनः क्रियया विकुर्वन् विकारं प्राप्नुवन् आधीर्भवति आसमंतात् विक्षिप्ताधीर्यस्य सः चेतसां बु-
द्धीन्द्रियाणामनिर्वृतिः अनुपरतिः गात्राणिकर्मोन्द्रियाणितं पामस्वास्थ्यं विकाराधिक्यं मनोभ्रान्तं च चलमस्थिरं तदारज उत्कटं निशामय जानीही

यदा जयेत्तमः सत्त्वं रजः संगं भिदा बलम् तदा दुःखेन युज्येत कर्मणायशसाश्रिया १४ यदा जयेद् रजः सत्त्वं तमो मूढं लयं
जडम् युज्येत शोकमोहाभ्यां निद्रया हिंसया शया १५ यदा चित्तं प्रसीदेत इन्द्रियाणां च निर्वृतिः देहैः भयं मनोसंगं त-
त्सत्त्वं विद्धि मत्पदम् द्विविकुर्वन् क्रियया चोधारनिवृत्तिश्च चेतसाम् गात्रास्वास्थ्यं मनोभ्रान्तं रज एतैर्निशामय १७ सीद
च्चित्तं विलीयेत चेतसो ग्रहणं क्षमम् मनो नष्टं तमो ग्लानिस्तमस्तदुपधारय १८ एधमाने गुणे सत्त्वे देवानां बलमेधते
अक्षराणां च रजसितमस्युद्धवरक्षसाम् १९ सत्त्वाज्जागरणं विद्याद्रजसा स्वप्नमादिशेत् प्रत्वापंतमसा जंतो स्तरीयं
त्रिषु संततम् २० उपर्युपरि गच्छंति सत्त्वेन ब्राह्मणा जनाः तमसाधोऽध आसुरव्याद्रजसां तरचारिणः २१

ति १७ यदा सीदत् तिरोभवत् चेतसो ग्रहणे चिदाकारपरिणामे अक्षमं सच्चित्तं विलीयेत मनोऽपि संकल्पात्मकम् नष्टं लीनम् तमोऽज्ञानं ग्लानि-
निर्विषादश्च भवति तत्तदा तम उत्कटमुपधारय विद्धि १८ किंच एधमान इति इन्द्रियाण्येव निवृत्तिप्रवृत्तिमोहस्वभावानि देवाक्षररक्षांसीति
ज्ञेयम् यद्वा प्रसंगादाधिदैविकानां गुणानामुत्कर्षकार्याणि उक्तानीति ज्ञेयम् १९ गुणोत्कर्षतो वस्थाभेदं दर्शयति सत्त्वादिति प्रसंगान्नि-
र्गुणावस्थामाह तुरीयं चतुर्थमवस्थांतरं नाम त्रिषु जागरणादिषु संततमेकरूपमात्मतत्त्वमेवेत्यर्थः २० गुणोत्कर्षद्वारेण तत्तत्कर्मफलनि-
ष्ठां दर्शयति उपर्युपरीति ब्राह्मणा वेदानुष्ठानयुक्ताः आब्रह्मण इति पाठे ब्रह्मलोकमभिव्याप्य आसुरव्यात्स्थावरानभिव्याप्य अंत-
रचारिणः मनुष्या एव भवन्ति २१

देहादुक्तांतकालीनगुणोत्कर्षफलमाह सत्वेवृद्धेसतिप्रलीनामृताः रजोलयाः रजसिप्रवृद्धेसतिलयोयेषांते एवंतमोलयाइत्यपिनिर्गुणाइत्यत्रतुल्यश
ब्दानुपादानाज्जीवंतोऽपिनिर्गुणाश्चेन्मामेवयांतीत्यर्थः २२ इदानींगुणोत्कर्षकृतमेवतत्तत्फलसाधनकर्मत्रैविल्यमाह मदर्पणंमत्प्रीत्युद्देशेनक
तंनिष्फलंकेवलंदासभावेनैवकृतंयन्निजकर्मइत्यादितत्सात्विकंफलंसंकल्प्यतेयस्मिन्नतत् हिंसाप्रायंहिंसोद्देशेनकृतंहिंसाबहुलंचआदिशब्दात्
दंभमात्सर्यादिकृतम् २३ इदानींसगुणनिर्गुणभेदेनज्ञानादीनांचातुर्विल्यमाह कैवल्यंदेहादिव्यतिरिक्तात्मविषयंवैकल्पिकंदेहाद्यव्यतिरि
क्तात्मविषयंयत्तद्रजः राजसंप्राकृतंबालमूकादिज्ञानतुल्यम् मन्निष्ठंपरमेश्वरविषयम् २४ वनंविविक्तत्वात्सात्विकोवासः भगवन्निकेतनं
तुसाक्षान्तदाविर्भावान्निर्गुणंस्थानम् २५ कारकः कर्ताअसंगीअनासक्तः रागांधः अत्यभिनिवेशवान् स्मृतिविभ्रष्टः अनुसंधानशून्यः मदपा-

सत्वेप्रलीनाःस्वर्यातिनरलोकरजोलयाः तंमोलयास्तनिरयंयांतिमामेवनिर्गुणाः २१ मदर्पणंनिष्फलंवासात्विकंनिज
कर्मतत् राजसंफलसंकल्पंहिंसाप्रायादितामसम् २३ कैवल्यंसात्विकंज्ञानंरजोवैकल्पिकंचयत् प्राकृतंतामसंज्ञानं
मन्निष्ठंनिर्गुणंस्मृतम् २४ वनंतुसात्विकोवासोग्रामोराजसउच्यते तामसंघृतसदनंमन्निकेतंतुनिर्गुणम् २५
सात्विकःकारकोऽसंगीरागांधोराजसःस्मृतः तामसःस्मृतिविभ्रष्टोनिर्गुणोमदपाश्रयः २६ सात्विक्याध्यात्मिकीश्च
द्वाकर्मश्रद्धातुराजसी तामस्यधर्मेयाश्रद्धामत्सेवायांतुनिर्गुणा २७ पथ्यंपूतमनायस्तमहार्यंसात्विकंस्मृतम्
राजसंचेंद्रियप्रेष्ठंतामसंचार्तिदाशुचि २८ सात्विकंसंस्वरमात्मोत्थंविषयोत्थंतुराजसम् तामसंसोहदैत्योत्थंनिर्गुणं
मदपाश्रयम् २९ द्रव्यंदेशःफलंकालोज्ञानंकर्मचकारकः श्रद्धावस्थाकृतिर्निष्ठात्रैगुण्यःसर्वएवहि ३०

श्रयःमदेकशरणाः सहिनिरहंकारत्वान्निर्गुणः २६ अधर्मेधर्मइतियाश्रद्धा २७ पथ्यंहितम्पूतंशुद्धम् अनायस्तमनायासतःप्राप्तम् आहा
र्यम् भक्ष्यभोज्यादिइंद्रियाणांप्रेष्ठंकटूस्त्रुलवणादि आर्तिदाशुचिदैत्यकरमशुद्धंचचशब्दान्निवेदितंनिर्गुणमित्यभिप्रेतम् २८ आत्मो
त्थंसंस्वरंमदपाश्रयमित्यपित्वंतत्पदार्थविषयत्वेनज्ञानवदेवद्रष्टव्यम् २९ उक्तंसंसारहेतुभूतंत्रैगुण्यमुपसंहरतिद्वाभ्याम् द्रव्यंपथ्यपूता
दिदेशोवनग्रामादिःफलंसात्विकंसंस्वरमित्यादिकालः यदाभजेतमांभक्त्यायदेतरोजयेदित्यादिनायोऽर्थादुक्तः ज्ञानंकैवल्यंसात्विकंज्ञा
नमित्यादिकर्ममदर्पणमित्यादिकारकः सात्विकः कारकोऽसंगीत्यादि श्रद्धासात्विक्याध्यात्मिकीत्यादि अवस्थासत्वात्जागरणमित्यादि
आकृतिरूपर्युपरिगच्छंतीत्यादिनोक्तादेवत्वादिरूपा निष्ठासत्वेप्रलीनाःस्वर्यांतीत्यादिनोक्तःस्वर्गादिःएवंसर्वोप्ययंभावस्त्रैगुण्यस्त्रिगुणात्मकः ३०

न केवलमेष एव किंतु यावन्तः पुरुषा व्यक्तधिष्ठितास्ते सर्वे भावा गुणमया एव तत्संपन्नः दृष्टमिति ३१ इदानीमुक्तं त्रैगुण्यस्य संसारहेतुत्वमनुवदंस्तन्नि-
र्जयान्मोक्ष इत्याह एता इति सार्धेन येन निर्जिताः सपञ्चादविक्षिप्तेन भक्तियोगेन मन्निष्ठः सन् मद्रावाय मोक्षाय प्रपद्यते योग्यो भवति ३२ त-
स्माद्विवेकिनामिदमेव युक्तमित्याह तस्मादिति ज्ञानविज्ञानयोः संभवो यस्मिन् तमिमं नरदेहम् ३३ भजनप्रकारमाह निःसंग इति सार्धेन सत्त्व
संसेवया सात्विकान्येव सेवेन पुमानसत्त्वविहृद्ध्ये इति प्रागुक्तयानैरपेक्ष्येण उपशमात्मकेन सत्त्वेनैव ३४ एवं च सति मां प्राप्नोतीत्याह संपद्यत इति
जीवं जीवत्वकारणं लिङ्गं शरीरम् मां प्राप्तस्य न पुनः संसार इत्याह जीव इति न बहिर्निष्य भोगेन नांतरः तत्स्मरणेन गुणकृतामनुसंस्मरणप्रथा
मजितपुण्यकथाकथनादिभिः धुनुत भक्तिरसेन विवेकिनो न हि पुनः फलमंजनुरी ॥ ३५ ॥ इत्येकादशोऽष्टाकायां पंचविंशोऽध्यायः २५

सर्वे गुणमया भावाः पुरुषा व्यक्तधिष्ठिताः दृष्टं श्रुतमनुध्यातं बुद्ध्या वा पुरुषर्षभ ३१ एताः संसृतयः पुंसो गुणकर्मनिबं-
धनाः येनेमे निर्जिताः सौम्यगुणा जीवेन चित्तजाः ३२ भक्तियोगेन मन्निष्ठो मद्रावाय प्रपद्यते ३२ तस्माद्देहमिमं लब्ध्वा
ज्ञानविज्ञानसंभवम् गुणसंगं विनिर्धूय मां भजंतु विचक्षणाः ३३ निःसंगो मां भजेद्दिद्वानप्रमत्तो जितेन्द्रियः रजस्त-
मश्चाभिजयेत्सत्त्वसंसेवया मुनिः सत्त्वं चाभिजयेद्युक्तो नैरपेक्ष्येण शांतधीः ३४ संपद्यते गुणैर्मुक्तो जीवो जीवं वि-
हाय माम् जीवो जीव विनिर्मुक्तो गुणैश्चाशयसंभवैः मयैव ब्रह्मणा पूजो न बहिर्नांतरश्चरेत् ३५ इति श्रीभाग० एका-
द० पंचविंशोऽध्यायः २५ श्रीभगवानुवाच मल्लक्षणां मिमंकायं लब्ध्वा मद्गर्भस्थितः आनंदपरमात्मानमात्म-
स्थं रामुपैति माम् १ गुणमय्या जीवयो न्याविमुक्तो ज्ञाननिष्ठया गुणेषु मायाभात्रेषु दृश्यमानेष्ववस्तुतः वर्तमानोऽपि न पुमा-
त्युज्यते वस्तुभिर्गुणैः २

षट्विंशो योगनिष्ठाया विद्यातो दुष्टसंगतः साधुसंगेन तन्निष्ठापराकांक्षंतिवर्ण्यते १ योगिनो योगविश्वंशः संगतः
संभवेदिति सर्वथा तन्निवृत्त्यर्थं मेलगीतं वितन्यते निःसंगो मां भजेद्दिद्वानप्रमत्तो जितेन्द्रिय इत्युक्तं तत्र विपक्षे अनर्थक्यं यिष्यन् जीवन्मुक्तस्यापि
तर्हि संगो दुर्वार इत्यनर्थः स्यादित्याशंक्योक्तानुवादपूर्वकं परिहरति सार्द्धाभ्याम् मल्लक्षणां मत्स्वरूपं लक्ष्यते येन तमिमं नरदेहं लब्ध्वा मद्गर्भस्थितः
लक्षणेऽस्थितः सन् आत्मस्थमात्मान्येव नियंतृत्वेन स्थितं परमानंदरूपमात्मानं मामुपैति सम्यक्प्राप्नोति १ न चैवं भूतस्य विषयसंगो नामास्ती-
त्याह गुणमय्येति गुणमयी या जीवयोनिः जीवोपाधिस्तथा विमुक्तः गुणेषु वर्तमानोऽपि तैर्न युज्यते संगं न प्राप्नोति अत्र हेतुः अवस्तुभिः न न्ववस्तु-
भिरप्यन्ये युज्यमाना दृश्यंते तत्राह अवस्तुत्वेन दृश्यमानेषु २ ५१

तथाऽपिसंगं वर्जयेदित्याह संगमिति असतां लक्षणमाह शिशोदरे तर्पयंतीति शिशोदरतृपस्तेषां क्वचित्कदाचिदपि आस्तां तावद्बहूनां संगः किंतु तस्यैकस्यापि अनुगः अनुवर्ती अंधमनुगच्छतियोंऽथस्तद्वत् ३ अत्रेतिहासमाह ऐलः पुरुरवाः सम्प्राट्चक्रवर्ती बृहच्छ्रुवः कर्तिर्यस्यसः उर्वशी विरहात्प्रथमं मुह्यन्पश्चात्कुरुक्षेत्रे तां समागम्य गंधर्वदत्तेनाग्निना देवानि स्थापुनरुर्वशीलोकं प्राप्य शोकसंयमेशोकापगमे सति ततो निर्विण्णः सन्नि मां गाथा मगायतेति नवमस्कंधानुसारेण द्रष्टव्यम् ४ प्राक्तनीं मोहावस्थामाह त्यक्तेति आत्मानं राजानं त्यक्त्वा घोरेतिष्ठेति ह्येजाये मनसातिष्ठ घोरे वचांसि मिश्राकृणवा वहेन् ननो मंत्रा अनुदिता स एते मयस्करन्परतरे च नाहन्नित्येवं मनोर्विलपन् ५ वैक्लव्ये कारणमाह कामानिति वर्षाणां यामिनीरात्रीः यांतीः अपयांतीः आयांतीः आगामिनीः उर्वश्या आकृष्टाचेतना यस्यसः ६ तस्य गंधर्वलोके प्राप्तस्य बहुकालं उर्वशी संभो-

संगं न कुर्यादसतां शिशोदरतृपां क्वचित् तस्यानुगस्तमस्यंधेपतत्वं धानुगोंधवत् ३ ऐलः सम्प्राडिमां गाथा मगायत बृहच्छ्रुवाः उर्वशी विरहान्मुह्यन्निर्विण्णः शोकसंयमे ४ त्यक्त्वा आत्मानं व्रजंतीं तान् नम्र उन्मत्त वन्मृपः विलपन् न्वगाज्जाये घोरेतिष्ठेति विह्वलः ५ कामानतृप्तोऽनुजुषन्क्षल्लुकां न्वर्पयामिनीः न वेदयांतीर्नायांतीरुर्वश्याकृष्टचेतनः ६ ऐल उवाच अहो मे मोहविस्तारः कामकश्मलचेतसः देव्या गृहीतकंठस्य नायुः खंडा इमे स्मृताः ७ नाहं वेदाभिनिर्मुक्तः सूर्यो वाऽभ्युदितोऽमुया मुषितो वर्षपूगानां बतहा निगतान्युत ८ अहो मे आत्मसंमोहो येनात्मा योषितां कृतः क्रीडा मृगश्चक्रवर्ती नरदेव शिखामणिः ९ सपरिच्छदमात्मानं हित्वा तृणमिवेश्वरम् यांतीं स्त्रियंचान्वगमं नम्र उन्मत्त वदुदन् १०

गानंतरम् निर्विण्णस्य गाथामाह अष्टादशाभिः तत्राष्टभिरनुतापः प्रपच्यंते अहो इति यतो मया इमे अहो रात्ररूपा आयुः खंडान् स्मृताः ७ तदेवाह नाहमिति अभिनिर्मुक्तः मयिरममाणे अस्तंगतः अभ्युदितो वा सूर्य इति अमुया उर्वश्या वंचितः बतारवेदे उतापि वर्षपूगानामिति गतान्यहानि न वेदेति ८ येन संमोहेनात्मा देहः क्रीडा मृगवदधीनः ९ ननु प्रणयकुपिताया अनुनयार्थमधीनतायुक्तैव सत्यं न त्वन्न तदस्तीत्याह सपरिच्छदं राज्यादिरहितमीश्वरं चक्रवर्तिनं तृणमिव त्यक्त्वा यांतीमपि अन्वगममनुगतोऽस्मि १० गोपालकृष्णा वनमः श्रीर्जयति ५ ५ ५ ५ ५

किंच ममप्रभावाद्यभिमानोदयैवेत्याह कुतस्तस्यमेतेजोबलम् स्वरोयथापादताडितोऽपिरवरीमनुगच्छति तद्वत् ११ एवंभूतस्यसर्वसाधनं
व्यर्थमित्याह किमिति त्यागेन संन्यासेन विविक्तेन एकांतसेवया मौनेन वाङ्मनियमेन १२ अनुतप्तः सन् आत्मानं निंदति द्वाभ्याम् स्वार्थस्येति
अकोविदमज्ञातारम् गोरवरवत् गौरिवरवरइवेति १३ अधरासवंसेवमानस्य आत्मभूर्मनसिजः पुनः पुनरुद्भवत् १४ एवमष्टभिर्निर्वेदो
निरूपितः इदानींतस्यविवेकमाह दशभिः पुंश्चल्येति अयंभावः कर्मभिर्देवानिष्वाहुः स्वमेवप्राप्तोऽस्मि अतः परमेश्वरमेवभजेयमि
ति १५ परमेश्वरप्रसादं विना देवैरुपदिष्टादपिवेदवाक्यात् मोहो न निवर्तत इत्याह बोधितस्यापीति देव्या उर्वश्या सूक्तवाक्येन यथाऽर्थवच्च

कुतस्तस्यानुभावः स्यात्तेज ईशत्वमेव वा योत्वगच्छंस्त्रियंयांतीं रवरवत्पादताडितः ११ किं विद्यया किं तपसा किं
त्यागेन श्रुतेन वा किं विविक्तेन मौनेन स्त्रीभिर्यस्य मनो हतम् १२ स्वार्थस्याकोविदं धिक्प्रामूर्खं पंडितमानिन-
म् योहमीश्वरतां प्राप्य स्त्रीभिर्गोरवरवज्जितः १३ सेवतो वर्षपूगान्मे उर्वश्या अधरासवम् न तृप्यत्यात्मभूः
कामो वद्विराहुतिभिर्यथा १४ पुंश्चल्याऽपहृतं चित्तं कोऽन्वन्यो मोचितुं प्रभुः आत्मारामेश्वरमृते भगवंतमधोऽ-
क्षजम् १५ बोधितस्यापि देव्या मे सूक्तवाक्येन दुर्मतेः मनो गतो महामोहो नापयात्यजितात्मनः १६ किमेतया-
नोपकृतं रज्ज्वा वा सर्पचेतसः रज्जुस्वरूपा विदुषो योऽहं यदजितेन्द्रियः १७ कायं मलीमसः कायो दौर्गंध्याद्यात्म
कोऽशुचिः कृगुणाः सौमनस्याद्याद्या सो विद्यया कृतः १८

नेन पुरुरवो मामृथामाप्रतप्तो मात्वा वकासो अशिवास उक्षन् न वेस्त्रैणानि सरल्यानि संतिसाला वकाणां हृदयान्येता इत्यनेन १६ पूर्वपुंश्च-
ल्यापहृतं चित्तमित्यादिना तस्या अपकारोऽनुस्मृतः इदानीं ममैवायमपराध इत्याह किमेतयेति नोऽस्माकं कामिनामेतया किमपकृतं न किंचि-
दपि यथारज्जुस्वरूपा विदुषो रज्जुद्रष्टुः पुंसः तस्यां सर्पकल्पनयारिवद्यतोऽपिरज्वा किमपि नापकृतं तद्वत् यद्यस्माद्योऽहमेवंभूतः स
एवाजितेन्द्रियत्वादपराधीत्यर्थः १७ ननु तथाऽपि सेवसौगंध्यप्रेमादिगुणैः संमोहमूलमित्याशंक्यतेऽपि स्वमतिपरिकल्पिता एवेत्या-
ह चतुर्भिः कायमिति मलीमसोऽतिमलिनः समनसां कुसुमानामिव गंधसौकुमार्यादिसौमनस्यं शोभनमनोभावो वा १८ ७

ममत्वमपितस्मिन्परिकल्पितमेवेत्याह पित्रोः किंस्वकायः जनकत्वात् नुवितर्कभार्यायावाभोगप्रदत्वात् अत्रानुपयुक्तमप्येतन्न्यायतुल्यत्वादुक्त
 म् स्वामिनोवाऽधीनत्वात् अग्रेर्वाअन्तेष्ट्यांतदाहुतित्वात् श्वगृध्रयोर्वाभक्ष्यत्वात् किंवात्मनः तत्कृतश्रमाशुभभागित्वात् सहदावाउपकारित्वा
 त् एवंयोननिश्चीयते १९ तुच्छाकृमिविदुषास्मलक्षणानिष्ठाअंतोयस्यतस्मिन्कायेकलेवरेप्रियत्वेनगृहीते विषंगमेवाह अहोइति सनसंशोभना
 नासिकम् २० अतो गुणारोपेणारममाणामादृशाः कृमितुल्याइत्याह त्वगादिसंहतौतत्संघातेदेहेविष्मूत्रादिसंहतोरमतांकृमीणांवा २१ यद्यप्येवंवा
 भस्मिताःस्त्रियः अथाऽपिनोपसज्जेत अवलोकनादिनाऽपिसंगंनकुर्यात् अर्थवित्तविवेकीअत्रहेतुः विषयेति २२ ननुक्वचित् निमीलितनयना

पित्रोः किंस्विन्नभार्यायाः स्वामिनोऽग्रेश्वगृध्रयोः किमात्मनः किंसहदामितियोनावसीयते १९ तस्मिन्कलेवरेमेध्ये
 तुच्छनिष्ठोविषज्जते अहोसुभद्रसनसंस्तमितंचसुरवंस्त्रियः २० त्वङ्मांसरुधिरस्नायुमेदोमज्जाऽस्थिसंहतौ विष्मू
 त्रपूयेरमतांकृमीणांकियदंतरम् २१ अथाऽपिनोपसज्जेतस्त्रीषुस्त्रैणेषुचार्थवित्त विषयेन्द्रियसंयोगान्मनःक्षम्य
 तिनान्यथा २२ अदृष्टादश्रुताद्वावान्नभावउपजायते असंप्रयुजतः प्राणान्शाम्यतिस्तिमितंमनः २३ तस्मात्संगोन
 कर्तव्यःस्त्रीषुस्त्रैणेषुचैन्द्रियैः विदुषांचाप्यविश्रब्धः षड्गुणैः किमुमादृशाम् २४ श्रीभगवानुवाच एवंप्रगाय-
 न्नरदेवदेवः सउर्वशीलोकमथोविहाय आत्मानमात्मन्यवगम्यमांवेउपारमतज्ञानविधूतमोहः २५ ततोदुःसंगमुत्सृज्य
 सत्ससज्जेतबुद्धिमान् संतएतस्यछिंदंतिमनोव्यासंगमुक्तिभिः २६ संतोऽनपेक्षामच्चित्ताः प्रणताः समदर्शनाः निर्म
 मानिरहंकारानिर्द्वंद्वानिष्परिग्रहाः २७ तेषुनित्यंमहाभागमहाभागेषुमत्कथाः संप्रवर्तिहितानृणांजुषतांप्रपुनंत्यप
 म् २८ तायेष्टृण्वंतिगायंतिह्यनुमोदंतिचाहताः मत्पराश्चदधानाश्चभक्तिंविंदंतितेमयि २९

देरपिमनःक्षोभोदृश्यते सत्यंसोऽ

पिपूर्वदर्शनादिकंविनानभवतीत्याह अदृष्टादिति भावात्पदार्थाद्वाबोमनः क्षोभः अतः प्राणानिन्द्रियाणिअसंप्रयुजतः नियच्छतःस्तिमितं-
 निश्चलंसत् २३ इन्द्रियैः कृत्वा अविश्रब्धः अविश्वसनीयः मादृशामविवेकिनाम् २४ फलितमाहद्वाभ्याम् एवमिति नृषुदेवेषुचदिव्यतीतितथा
 २५ उक्तिभिर्हितोपदेशैरिति तीर्थदेवादिसंगादपिसत्संगः श्रेयानितिदर्शयति २६ सनांलक्षणमाह संतइति विशेषणाष्टकस्ययथेष्टहेतुहेतुम
 द्भावः २७ नचतेषुउपदेशापेक्षा अपितुकेवलंतत्संनिधिरेवतारयतीत्याह तेधितिसप्तभिः २८ श्रवणादिभिरेवमत्पराः श्रद्धानाश्चसंतोभक्तिंवि
 दंति २९

विभावसु मग्निं सेवमानस्य अप्येति नश्यति तथा कर्मजाड्यभागा मिसंसारभयंतन्मूलमज्ञानं च नश्यतीत्यर्थः ३१ निमज्ज्योन्मज्जतामुच्चावचयोनी
र्गच्छतां परमायणमाश्रयः ३२ किंच यथाऽन्नमेव प्राणोजीवनम् अहमेव यथा शरणम् धर्म एव यथा प्रेत्य परलोके वित्तम् तथा संत एवावाक् संसारपा
तात् विभ्यतः पुंसः अरणं शरणम् ३३ किंच संतश्चक्षुषि सगुणनिर्गुणज्ञानानि अर्कः पुनः सम्यगुत्थितोऽपि बहिस्तदप्येकमेव चक्षुरित्यर्थः ३४
अध्यायार्थमुपसंहरति वैतसेन इति सद्युन्मभावेन उमावनं प्रविष्टस्य वीतासेनास्त्रीभावं प्राप्तायस्य तस्य स्त्रीभावं प्राप्तस्य पुत्रो वैतसेनः पुस्तुरवा
एवमुक्तप्रकारेण उर्वश्यालोकात् स्थानात् अवलोकनाद्वा निस्पृहः ततोऽपि सत्संगादपि हेतोर्मुक्तसंगः सन् आत्मारामो भूत्वा यथेष्टं च चारेति ३५

भक्तिं लब्धवतः साधोः किमन्यदवशिष्यते मय्यनंतगुणे ब्रह्मण्यानंदानुभवात्मनि ३० यथोपश्रयमाणस्य भगवंतं
विभावसु शीतं भयंतमोप्येति साधून् संसेवतस्तथा ३१ निमज्ज्योन्मज्जतां योरेभवाब्धौ परमायणम् संतो ब्रह्मवि
दः शांतानो हृदे वा फलमज्जताम् ३२ अन्नं हि प्राणिनां प्राणा आर्तानां शरणं त्वहम् धर्मो वित्तं नृणां प्रेत्य संतोऽवाक् विभ्यतो
रणम् ३३ संतो दिशंति चक्षुषि बहिरर्कः समुत्थितः देवता बांधवा संतः संत आत्माऽहमेव च ३४ वैतसेनस्तनोऽप्येवमुर्व-
श्यालोकनिस्पृहः मुक्तसंगो महीमेतामात्मारामश्च चारह ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे ऐलगीतं नाम
षट्त्रिंशोऽध्यायः २६ उद्धव उवाच क्रियायोगं समाचक्ष्व भवदाराधनं प्रभो यस्मात्त्वां ये यथार्चंति सात्वताः
सात्वतर्षभ १ एतद्वदंति मुनयो मुहुर्निःश्रेयसं नृणाम् नारदो भगवान्व्यास आचार्योऽगिरसः सतः २ निःसृतं ते मुखं
भोजायदाहं भगवानजः पुत्रेभ्यो भृगुमुख्येभ्यो देव्ये च भगवानुभवः ३ एतद्वै सर्ववर्णानामाश्रमाणां च संमतम् श्रे
यसा मुत्तमं मन्येस्त्रीष्टद्वाणां च मानद ४ एतत्कमलपत्राक्षकर्मबंधविमोचनम् भक्ताय चानुरक्ताय ब्रूहि विश्वेश्वरेश्वर ५

इत्येकादशोटीकायां षट्त्रिंशोऽध्यायः २६ समविंशो क्रियायोगः सद्यश्चिन्तप्रसादकः सर्वकामाप्तिहेतुश्च सांगः प्रोक्तः समासतः १ रागाद्याकुलचि
त्तानां कुतो संगोऽसंभवः इति कृष्णार्चनं भद्रमनुस्मृत्यानुपृच्छति २ क्रियायोगमिति भवदाराधनरूपं यस्मादितिकारणाधिष्ठानादिप्रश्नः सर्वका
रकाणां निमित्तत्वस्यावशिष्टत्वात् यथेति एकस्मिन् अधिष्ठानादौ वं न प्रकारेणेति प्रश्नः ये अधिकारिणः सात्वताः भक्ताः १ अस्य पुनः विशेषतः प्रश्ने का
रणमाह चतुर्भिः एतत्त्वदर्शनं निःश्रेयसकरं वदंति अंगिरसः सतो ब्रह्मस्यतिः २ निःसृतं त्वयोपदिष्टमित्यर्थः देव्यै पार्वत्यै ३ सर्ववर्णानां चैवर्णिकाना
म् ४ विश्वेश्वराय तेषामाश्वरः ५

कर्मकांडस्य पूजाविधानस्य नास्त्यंतो ग्रंथतः पारंवाऽनुष्ठानतो यस्य तस्य ६ वैदिक एव मंत्रो वैदिकान्ये वांगानि च यस्मिन् पुरुषसूक्तादौ स वैदिकः ए
वं तांत्रिकोऽपि मिश्रोऽष्टाक्षरादिः मरुतः पूजा ७ यदा त्रैवर्णिको यजेत तदा विशेषमाह यदा गर्भाष्टमैकादशद्वादशाब्दादिकाले स्वनिगमेन स्वाधिका
रप्रवृत्तेन वेदेनोक्तं हि जलमुपनयनम् ८ अर्चायां प्रतिमादौ ९ स्नाने विशेषमाह उभयैर्वैदिकैस्तान्त्रिकैश्च मंत्रैः १० किंच संध्योपासनादीनि कर्मा
णि चोदितानि साकल्येन विहितानि यस्य यानितैः सह मे पूजां कुर्यात् न तु तानि परित्यजेदित्यर्थः सम्यक् परमेश्वरविषय एव संकल्पो यस्य तथा भूतः
सन् कर्मपावनीं कर्मनिर्हारिणीम् ११ अर्चाभेदानाह सार्धेन शैलाशिलामयी लोही सवर्णादिमयी लेख्या मृच्चंदनादिमयी हृदि पूजायां मनोमयी

श्रीभगवानुवाच न ह्यंतोऽनंतपारस्य कर्मकांडस्य चोद्धव संक्षिप्तं वर्णयिष्यामि यथा वदन् पूर्वशः ६ वैदिकस्तान्
त्रिको मिश्र इति मे त्रिविधो मरुतः त्रयाणामीप्सिते नैव विधिना मांसमर्चयेत् ७ यदा स्वनिगमेनोक्तं हि जलं प्राप्य पुरुषः
यथा यजेत मां भक्त्या श्रद्धया तन्निबोध मे ८ अर्चायां स्थंडिलेऽग्नौ वा सूर्ये वाऽऽहृदि हिजे द्रव्येण भक्तियुक्तोऽर्चस्व गु
रुं माममायया ९ पूर्वस्नानं प्रकुर्यात् धौतदंतौ गृह्णादूये उभयैरपि च स्नानं मंत्रैर्मृद्ग्रहणादिभिः १० संध्योपास्यादिकर्मा
णि वेदेनाचोदितानि मे पूजांतैः कल्पयेत् सम्यक् संकल्पः कर्मपावनीम् ११ शैलादारुमयी लोही लेप्या लेख्या च सैव कर्ता
मनोमयी मणिमयी प्रतिमा ह्यविधा स्मृता १२ चला चलेति द्विविधा प्रतिष्ठा जीवमंदिरम् उद्वासां वाहनेन स्तः स्थिराया
मुद्धवार्चने १३ अस्थिरायां विकल्पः स्यात् स्थंडिले तु भवेद्द्वयम् स्नापनं त्वविलेप्यायामन्यत्र परिमार्जनम् १४ द्रव्यैः प्र
सिद्धैर्मद्यागः प्रतिमादिष्वमायिनः भक्तस्य च यथा लब्धे हृदि भावेन चैव हि १५ स्नानालंकरणं प्रेषु मर्चायामेव तूद्धव
स्थंडिले तत्त्वविन्यासो वद्भावाज्यमुतंहविः १६

१२ प्रकर्षेण तिष्ठत्यस्यामिति प्रतिष्ठाप्रतिमैव जीवस्य भगवतो मंदिरम् यद्वा प्रतिष्ठया क
ल्पान्यासेन भगवन्मंदिरं भवतीति प्रतिमाभेदेन विशेषमाह सार्धेन उद्वासां विसर्जनम् १३ अस्थिरायामर्चने विकल्पः शालग्रामेन कुर्यात् सैकल्यां कु
र्यादित्यत्र कुर्याद्वा न वेति अविलेप्यायां मृत्प्रायलेख्यायां तिरिक्तायामन्यत्र विलेप्यायां लेख्यायां च परिमार्जनमेव १४ इदानीं सकामनिष्कामभेदे
न विशेषमाह द्रव्यैरिति प्रकर्षेण सिद्धैः सुशोभनैः अमायिनः निष्कामभक्तस्य यथा लब्धे यत्र चंदनादिसर्वथानलप्यते तत्र हृदि भावेन भावनया
यद्वा हृदि चैव मद्यागः तदा भावेन मनोमयैर्द्रव्यैरित्यर्थः १५ अधिष्ठानभेदेन प्रधानोपचारमाह सार्धेन स्नानेति तत्त्वविन्यासः यथा स्थानमंगप्र
धानं देवतानां तत्तन्मंत्रैः स्थापनम् १६

अभ्यर्हणमुपस्थानार्थादिसलिलादिभिस्तर्पणादिनायजनम् सर्वसाधारणमाह श्रद्धयेति १७ १८ एवमधिकारादिव्यवस्थामुक्ता इदानीं पूजा
प्रकारमाह शक्तिरिति संभृताः संभाराः पूजासाधनानियेनसः प्रागग्रैः दर्भैः यद्वा प्रागेवसंभृतसंभारः सन्नासीनः नत्वासीनः सन्पश्चात्तत्संभा-
रार्थंवारंवारमुत्तिष्ठेदित्यर्थः प्राङ्मुखउदङ्मुखोवाआसीनः अर्चायांतुस्थिरायांसंमुखअर्चाभिमुखउपविष्टः सन् १९ अनंतरंगुर्वादिनमस्कार
पूर्वकंयथोपदेशंस्वस्मिन्कृतन्यासः कृतोमूलमंत्रन्यासोयस्यांतांममार्चामामृजेत् निर्मात्यापकर्षणादिनाशोधयेत् कलशंपूर्णकुंभं प्रोक्षणीयंप्रो-
क्षणीयार्थादकपात्रमुपसाधयेत् चंदनपुष्पादिभिः संस्क्रुयात् २० तदग्निः प्रोक्षणीयादिर्देवयजनम् देवपूजास्थानम् पाद्याद्यर्थेत्रीणिपात्राणि
कलशोदकैः पूरितानितैस्तैर्द्रव्यैः साधयेत् २१ तत्रपाद्यादिद्रव्याणि पाद्येश्यामाकदूर्वाऽजविष्णुक्रांतादिरिष्यते गंधपुष्पाक्षतयवकुशाग्रति

सूर्येचाभ्यर्हणंप्रैष्ठं सलिले सलिलादिभिः श्रद्धयोपाहृतं प्रैष्ठं भक्तेन मम वार्यपि १७ १८ पूर्यप्यभक्तोपहृतं न मे तोषाय
कल्पते गंधोधूपः सुमनसो दीपोऽन्नाद्यंच किंपुनः १८ शक्तिः संभृतसंभारः प्राग्दर्भैः कल्पितासनः आसीनः प्रागु-
दग्वार्चेदर्चायामथसंमुखः १९ कृतन्यासः कृतन्यासांमदर्चापाणिनामृजेत् कलशंप्रोक्षणीयंचयथावदुपसाध-
येत् २० तदग्निर्देवयजनद्रव्याण्यात्मानमेवच प्रोक्ष्यपात्राणित्रीण्यद्विस्तैस्तैर्द्रव्यैश्चसाधयेत् २१ पाद्यार्थांचम-
नीयार्थेत्रीणिपात्राणिदेशिकः हृदाशीर्ष्णाऽथशिरवयागायत्र्याचाभिमंत्रयेत् २२ पिंडेवाय्वग्निसंशुद्धैहसद्य-
स्थांपरांमम अण्वीजीवकलांध्यायेन्नादांतेसिद्धभाविताम् २३ तथात्मभूतयापिंडेव्यामेसंपूज्यतन्मयः आवाद्या-
र्चादिषुस्थाप्यन्यस्तांगंमांप्रपूजयेत् २४

तसर्पणाः दुर्वाचेति क्रमादर्घ्यद्रव्याष्टकमुदीरितम् जातीलवंगकंकोलैर्मतमाचमनीकमि-
तितानिचत्रीणिपात्राणियथाक्रमं हृदयादिमंत्रैः गायत्र्याचसर्वाण्यभिमंत्रयेत् २२ तदनंतरंपिंडेदेहेवाय्वग्निसंशुद्धइति कोष्ठगतेनवायु-
नाशोषितो आधारगतेनाग्निनादग्धेपुनर्ललाटस्थचंद्रमंडलामृतप्रावनेनामृतमयेजातेतस्मिन् हृदयस्थानंपरांश्रेष्ठांजीवकलांश्रीनारायण-
मूर्तिंध्यायेत् कथंभूतानादांतेसिद्धैर्भाविताम् प्रणवस्थाकारोकारमकारविंदुनादाः पंचांशाः तत्रनादांतेसिद्धैर्ध्याताम् तथाचश्रुतिः योवे-
दादौस्वतःप्रोक्तोयोवेदांतेप्रतिष्ठितः तस्यप्रकृतिहीनस्थयः परः समहेश्वरइति २३ तथात्मभूतयास्वेनैवभावेनचिंतितयाअमृतमयेपिंडे-
दीपेनप्रभयागृहमिवव्याप्तेसतितस्मिन्नेवादौमानसैरुपचारैः संपूज्यतन्मयः सन्नर्चादिष्वावाह्यस्थापनमुद्रयास्थापयित्वा २४

कथं पूजयेत्तदाह पाद्येतिहायाम् धर्मादिभिर्ममासनम् २५ तत्र पद्यं च कल्पयित्वा उभाभ्यां वेदतंत्राभ्यामुभयसिद्धये मयं पाद्यादीनुपचारान्
 कल्पयेदित्यन्वयः उपस्पर्शः आचमनमर्हणमर्घ्यम् उभयसिद्धये वेदतंत्रोक्तभुक्तिमुक्तिप्राप्तये अयमर्थः धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याण्यसनपर्यंकस्याग्रे
 पादिचतुष्कोणेषु पादाः अधर्मादीनि पूर्वादिदिक्षु गात्राणि त्रयो गुणाः पट्टिकास्तत्र पूर्वादिक्रमेण मध्ये विमलोल्लसिणी ज्ञानाक्रियायोगाप्रदीपस्येशा
 नाऽनुग्रहेति नवशक्तयः एवं यथोपदेशं धर्मादिभिर्नवभिश्च शक्तिभिश्चासनं कल्पयित्वेति कर्णिकया केसरैस्तत्र स्थसूर्यादिमंडलैश्चोज्ज्वलमित्यर्थः
 २६ आयुधादिपूजामाह सुदर्शनमिति त्रिभिः तत्र न्यस्तांगमित्यावरणपूजा सूचिता आसनेनैव शक्त्यावरणमित्युक्तम् ततः सुदर्शनादिमुशलां

पाद्योपस्पर्शाहणादीनुपचारान् कल्पयेत् धर्मादिभिश्च नवभिः कल्पयित्वासनं मम २५ पद्यमष्टदलं तत्र कर्णिकया के-
 सरोज्ज्वलम् उभाभ्यां वेदतंत्राभ्यां मयं तूभयसिद्धये २६ सुदर्शनं पांचजन्यं गदासीधुधनुर्हलान् मुशलं कौस्तभं मालां
 श्रीवत्सं चानुपूजयेत् २७ नंदं सुनंदं गरुडं प्रचंडं चंडमेव च महाबलं बलं चैव पुमुदं कुमुदेक्षणम् २८ दुर्गा विनाय
 कं व्यासं विष्णुं नगुरुं सरान् स्वस्वस्थानेष्वपि मुखान् पूजयेत् शोक्षणादिभिः २९ चंदनां शीरकपूरकुंकुमागरु
 वासितैः सलिलैः स्नापयेन्मंत्रैर्नित्यदा विभवे सति ३० स्वर्णधर्मानुवाकेन महापुरुषविद्या पौरुषेणापि सूक्तेन-
 सामनी राजनादिभिः ३१ वस्त्रोपवीताभरणपत्रस्वर्गंधलेपनैः अलंकुर्वीत स प्रेममद्भक्तो मां यथोचितम् ३२ पा
 द्यमाचमनीयं च गंधं समनसोऽक्षतान् धूपदीपोपहार्याणि दद्यान्मेश्रद्धयाऽर्चकः ३३

तान्पायुधानि अष्टदिक्षु कौस्तभमालाश्रीवत्सानुरसि २७ नंदादीन्यर्पदानादिदिक्षु गरुडं पुरतः २८ दुर्गादीनि कोणेषु गुरुत्वामतः सारानिंदादिलो
 कपालान् पूर्वादिदिक्षु एवमेतान् देवस्याभिमुखान् शोक्षणादिभिः अर्थादिभिः पूजयेदित्यर्थः २९ पाद्यादीनुपचारान् कल्पयेदित्युक्तं तानेव गुणविधि-
 भिः प्रपंचयति चंदनेति षड्भिः ३० मंत्रानाह स्वर्णधर्मानुवाकः सवर्णधर्मे परिवेदनं तेन मित्यादि महापुरुषविद्या जितं ते पुंडरीकाक्षनमस्ते विश्वभावन
 स ब्रह्मपथनमस्ते स्तु महापुरुषपूर्वजेति पौरुषं पुरुषसूक्तं स हस्त्रशीर्षेत्यादिना राजनादीनि सामानि इंदं नरो नेमधिता हवंत इत्यस्यामृत्विगीता
 नि आदिशब्देन रोहिणादीनि ३१ वस्त्राद्युपचारेष्वलंकारलक्षणं गुणं विधत्ते वस्त्रेति पत्राणि कपोलवक्षस्यलादिषु लिखिताः पत्रमंग्यः मद्भक्त
 श्वेत्स प्रेमयथाभवति तथा ३२ यथोचितमलंकुर्वीतेत्युक्तार्थं सर्वसाधारणं श्रद्धालक्षणं गुणं विधत्ते पाद्यमिति ३३

नैवेद्ये वैभवलक्षणं गुणं विधत्ते गुडपाय सेति शकुल्यः तैलपक्षविशेषः अपूपाः अपूपानां मंडकादीनां समूहाः सूपाः व्यंजनानि सति विभवं इति शेषः
 ३४ कालभेदेन गुणं विधत्ते अभ्यंगेति अभिषेचनं पंचामृतादिस्नपनम् अन्नाद्येति अन्नं भोज्यमाद्यं भक्ष्यं पर्वण्येकादशयो अन्वहं प्रत्यहं वा विभ-
 वे सति ३५ फलभूयस्त्वार्थिनोऽग्रावपि पूजाप्रकारमाह विधिना स्वर्गस्योक्तप्रकारेण मेखलादिभिरुपलक्षिते विहिते निर्मिते तदुक्तम् विस्तारो-
 रोच्छ्रायतस्तिस्त्रोमेखलाश्चतुरंगुलाः हस्तमात्रो भवेद्गर्तः स योनिर्वेदिकानयेत्यादि उदितं प्रज्वलितमग्निपरितः समूहेत् एकत्र मेलयेत् ३६ द-
 भैः परिस्तीर्य परितः प्रोक्षयेत् अन्वाधाय अन्वाधानसंज्ञकम् व्याहृतिभिः समित्यक्षेपादिरूपं कर्म कृत्वा अग्रे रुत्तरतो द्रव्याणि होमोपयोगी-
 न्यासाद्यनिधाय प्रोक्षण्या प्रोक्षणीपात्रोदकेन प्रोक्ष्याग्रौ मांध्यायेत् ३७ शंखादिभिरुल्लसंतः शोभमानाश्चत्वारो भज्जायस्यतम् ३८ स्फु-

गुडपायससर्पीषिशकुल्यापूपमोदकान् संयावदधिसूपांश्च नैवेद्यं सति कल्पयेत् ३४ अभ्यंगोन्मर्दनादर्शदंतधा-
 वाभिषेचनम् अन्नाद्यंगीतनृत्यादिपर्वणिस्युरुतान्वहम् ३५ विधिनाविहिते कुंडे मेखलागर्तवेदिभिः अग्निमाधा-
 यपरितः समूहेत्पाणिनोदितम् ३६ परिस्तीर्याथ पर्युक्षेदन्वाधाय यथाविधि प्रोक्षण्या साद्यद्रव्याणि प्रोक्ष्याग्रौ
 भावयेतसाम् ३७ तप्तजांबूनदप्रख्यं शंखचक्रगदांबुजैः लसच्चतुर्भुजं शांतं पद्मकिंजल्कवाससम् स्फुरत्किरीटक-
 टककटिसूत्रवरंगदम् श्रीवत्सवक्षसंभ्राजत्कौस्तुभं वनमालिनम् ३९ ध्यायन्नभ्यर्च्य दारुणिहविषाभिघृतानि
 च प्रास्याज्यभागावाधारौ दत्वा चाज्यप्लुतं हविः ४० जुहुयान्मूलमंत्रेण षोडशार्चाः वदानतः धर्मादिभ्यो यथान्या-
 यं मंत्रैः स्विष्टकृतं बुधः ४१ अभ्यर्च्य अथ नमस्कृत्य पार्षदेभ्यो बलिं हरेत् मूलमंत्रं जपेद्ब्रह्मस्मरन्नारायणात्मकम् ४२

रंति किरीटादीनियस्यतम् ३९ हविषाघृतेन अभिघृतानि सांसिक्तानि दारुणिशुक्लसमिधः प्रास्यप्रक्षिप्य आचारौ तत्संज्ञकौ यागौ एवमाज्य-
 भागौ च दत्वा तदर्थं हुती हुत्वा इत्यर्थः तत्राधारो प्रजापतये स्वाहेन्द्राय स्वाहेति चोत्तरदक्षिणपरिधिसंधिमारभ्य अग्निमध्यादापरिध्यंतं घृतक्ष-
 रणरूपौ अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेत्येवं होमरूपौ ४० मूलमंत्रेणाष्टाक्षरेण तथा षोडशं चोपस्मिन् तेन पुरुषसूक्तेन च वदानतः प्रत्यृचमाहु-
 तिग्रहणेनेत्यर्थः पुरुषसूक्तेनाराधनपक्षे स एव मूलमंत्रः तेनैव प्रत्यृचमवदानतो होम इति मंत्रैः स्वाहेतैर्यथान्यायं पूजाक्रमेणैव अग्नये स्विष्टकृ-
 तस्वाहेत्येवं स्विष्टकृतं हुत्वा ४१ ततो वद्विस्थं भगवंतमंतर्यामि णमभ्यर्च्य पुष्पधूपादिभिः अथ नमस्कृत्य पार्षदेभ्यो नंदादिभ्यो ऽष्टदिक्षु बलिं हरे-
 त् ततः पूजास्थानमागत्य देवस्याग्रे समुपविश्य यथाशक्तिसूत्रमंत्रं जपेत्

तत्र उपययन्नभगवतो भोजनसमाप्तिं ध्यात्वा आचमनं दत्वा उच्छेपं विष्वक्सेनाय कल्पयित्वा तदनुज्ञया पश्चात्स्वयं भुंजीत ततः सरभिमत्स्रगंधवत्तां
 बृत्ताद्यं मुखवासं दत्वाऽथ पुनरप्यर्हयेत् पुष्पांजलिना पूजयेत् ४३ अभिनयन् स्वस्मिन्नाविष्कुर्वन् क्षणिकः वैद्यग्र्यं परित्यज्य लब्ध्वा वसरो भवेत्
 ४४ स्तवस्तोत्राणां भेदं दर्शयति पौराणैः प्राकृतैरपीति ४५ कथं प्रणमेदित्यपेक्षायामाह शिर इति बाहुभ्यां दक्षिणोत्तराभ्यां परस्परं मम दक्षिणो
 त्तरोपादौ गृहीत्वा यद्वा पृष्ठतः परस्परं निबद्धाभ्यां कृतापराध इव प्रपन्नमित्यादिविज्ञात्वा च प्रणमेत् ४६ ततः शेषाग्रहणपूर्वकं वैकल्पिकोद्वा
 सनप्रकारमाह इतीति अनयैव प्रार्थनया शेषां निर्माल्यं मया दत्तां ध्यात्वा शिरस्याधाय धृत्वा यदुद्वासयेत्तर्हि प्रतिमायां यन्न्यस्तं ज्योतिः तस्य

दत्त्वा च मनमुच्छेपं विष्वक्सेनाय कल्पयेत् मुखवासं सरभिमत्तां बृत्ताद्यं मथार्हयेत् ४३ उपगायन् गृणन् नृत्यन् कर्मण्य
 भिनयन् च मत्कथाः श्रावयन् शृण्वन् मुहूर्तं क्षणिको भवेत् ४४ स्तवैरुच्चावचैः स्तोत्रैः पौराणैः प्राकृतैरपि स्तुत्वा
 प्रसीद भगवन्निति वंदे तदुवत् ४५ शिरां मत्स्यादयोः कृत्वा बाहुभ्यां च परस्परम् प्रपन्नं पाहि मामीशमीतं मृत्युग्रहा
 र्णवात् ४६ इति शेषां मया दत्तां शिरस्याधाय सादरम् उद्वासयेच्च दुद्वास्यं ज्योतिर्ज्योतिषितस्युनः ४७ अर्चादि
 षु यदा यत्र श्रद्धा मां तत्र चार्चयेत् सर्वभूतेषां तन्निचसर्वात्माऽहमेव स्थितः ४८ एवं क्रियायोगपथैः पुमान् वैदिकतां त्रि
 कैः अर्चन्नुभयतः सिद्धिं मत्तो विंदत्यमीप्सिताम् ४९ मदर्चां प्रतिष्ठाप्य मंदिरं कारयेद्दृढम् पुष्पोद्यानानिरम्याणि
 पूजायात्रोत्सवाश्रितान् ५० पूजादीनां प्रवाहार्थं महापर्वस्थानं हम् क्षेत्रापणपुरग्रामान् दत्वा मत्सार्वभौमिभ्यान्
 ५१ प्रतिष्ठया सार्वभौमं दानेन भुवनत्रयम् पूजादिना ब्रह्मलोकं त्रिभिर्मत्साम्यतामियात् ५२

नरपि हृत्पद्मस्य ज्योतिष्ये वोद्वास्यमुद्वासनीयम् ४७ एतेष्वधिष्ठानेषु किं मुख्यतममित्यपेक्षायामाह अर्चादिष्विति यदा यत्र श्रद्धा तदा तत्र तत्त्व-
 धिष्ठाने मुख्या मुख्यत्वम् कुतः यतः सर्वभूतेषां तन्निचसर्वात्माऽहमेव स्थित इति ४८ उभयतः इहामुत्र च ४९ समर्थं प्रत्याह मदर्चां मिति त्रिभिः पु
 ष्पोद्यानानि च कारयेत् पूजायात्रोत्सवाश्रितान् पूजाप्रत्यहं यात्राविशिष्टे पर्वणि बहुजनसमागम उत्सवः वसंतादि महोत्सवः तदाश्रितान्
 क्षेत्रादीन् दत्वा ५० पूजायात्रोत्सवाश्रितान् इत्यस्य विवरणम् पूजादीनामिति प्रवाहार्थं संततानुवृत्त्यर्थम् मत्सार्वभौमैश्वर्यम् ५१
 प्रतिष्ठादीनां व्यस्तसमस्तानां फलमाह प्रतिष्ठयेति मत्साम्यतां मया साम्यमित्यर्थः ५२

सकामं प्रत्युक्तमहेतुकभक्तं प्रत्याह मामेवेति अहेतुकः भक्तियोग एव कथं भवति तत्राह भक्तियोगमिति ५३ दातुः फलमुक्तमपहर्तारं निंदति यदिति विदुक्विष्ठाभोजी हृदि ५४ कर्तुर्यत्कलंतदेवान्येषामपीत्याह कर्तुरिति सारथेः सहकारिणो हेतोः प्रयोजकस्य अनुमोदितुश्च प्रेत्येतत्फलमित्यन्वयः कुतः यतः कर्मणामेते भागिनः भागार्हाः तत्रापि विशेषमाह भूयसिकर्मणिसारथ्यादौ च भूयोऽधिकं फलमिति पयः पत्रादिमात्रेण पूजितो यः परंपरं प्रागेव दिशति प्रीतः सरुषाः शरणं मम ५५ इत्येकादशोटीकायां सप्तविंशोऽध्यायः २७ अष्टाविंशोऽनुयः पूर्वविस्तरेणोपवर्णितः ज्ञानयोगः पुनश्चासौ समाहृत्य निरूप्यते १ इदानीमतिविस्तरेणोक्तं ज्ञानयोगसंक्षेपेण वक्तुमाह परेषां स्वभावान् शान्तयोरादीन् कर्माणि च ता

मामेव नैरपेक्ष्येण भक्तियोगेन विंदति भक्तियोगं सलभते एवं यः पूजयेत्तमाम् ५३ यः स्वदत्तां परैर्दत्तां हरेत स रविप्रयोः वृत्तिं स जायते विदुक् वर्षाणामयुतायुतम् ५४ कर्तुश्च सारथेर्हेतोरनुमोदितुरेव च कर्मणां भागिनः प्रेत्य भूयो भूयसितत्फलम् ५५ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे सप्तविंशोऽध्यायः २७ श्रीभगवानुवाच परस्वभावकर्माणि न प्रशंसन् न गर्हयेत् विश्वमेकात्मकं पश्यन् ब्रह्मत्वापुरुषेण च १ परस्वभावकर्माणि यः प्रशंसति निंदति स आशङ्क्यते स्वार्थादसत्यमिनिवेशात् २ तैजसे निद्रयापन्ने पिंडस्थो न पृथ्वतनः मायां प्राप्नोति मृत्युं वातहन् नानार्थहृक् पुमान् ३ किं भद्रं किं भद्रं वा हेतुस्यावस्तनः कियत् वाचादितं तदनुतं मनसा ध्यातमेव च ४

अहेतुः विश्वमिति १ विक्षेपे दोषमाह परेति स्वार्थाज्ञाननिष्प्रालक्षणात् असति मिथ्याभूते हेतौ भिनिवेशात् २ भ्रंशमेव दृष्टांतो दर्शयति तैजसे राजसहंकारकार्ये इन्द्रियगणे निद्रया आपन्ने अभिभूते सति पिंडस्थो जीवः केवलं मनोमात्रेण मायां स्वप्नरूपां प्राप्नोति ततो मनसिलीने सति न पृथ्वतनः सन् मृत्युं वा मृत्युतुल्यां सृष्टिं वा प्राप्नोति यथा तद्देवनानार्थहृक् हेताभिनिवेशी विक्षेपं लयं च प्राप्नोति यथा प्राज्ञसंपर्कात् विश्वस्य भोगदयलक्षणां भ्रंशः एवमनात्मसंपर्कादात्मनोऽपि स्वरूपभ्रंश इति भावः ३ हेतासत्यतया स्तुतिनिंदयोर्निर्विषयत्वं प्रपंचयति सार्धैः षड्विः किं भद्रमिति अवस्तनो हेतुस्य मध्ये किं भद्रं किं वा भद्रं कियत् भद्रं कियद्वा भद्रमित्यर्थः अवस्तत्वमेवाह वाचेति वाचोन्द्रियोपलक्षणम् वाचा उदितमुक्तं चक्षुरादिभिश्च यत् दृश्यं तदनुतमिति ४

नन्वेवंसतिदेहादिभावानामप्यसत्त्वात्कथंभयहेतुतंत्रसदृष्टांतमाह छायाप्रतिबिंबः प्रत्यावृत्तः प्रतिध्वनिः आभासः शक्तिरजतादिः ए
तेयथाऽसंतोऽप्यर्थकारिणोभवन्ति आमृत्युतः मृत्युमभिव्याप्य यदा मृत्युर्लभः यावन्नैवलीयंतेतावत्पर्यंतमित्यर्थः ५ ननुसृष्ट्यादिश्रुतिभि
रेवद्वैतंनिरूपितंकथमसत्यंस्यात्तत्राह आत्मैवेतिसार्धद्वाभ्याम् त्रातिपालयति ६ अन्यस्मात्सृज्यादिव्यतिरिक्तात् त्रिविधा आध्यात्मिकादि
रूपाभातिः प्रतीतिः ननु कथं निर्मूलं प्रतीयतेतत्राह इदमिति ७ ज्ञानविज्ञानयोर्नैपुणंनिष्ठाम् सूर्य वत्समोभूत्वा ८ एतन्निष्ठाप्राप्त्युपायमाह प्र
त्यक्षेणेति यदाद्यंतवत् द्वैतंतदसदिति ज्ञात्वानिःसंगोविचरेत् आद्यंतवत्वेप्रमाणानि प्रत्यक्षेणघटादि अनुमानेनसावय वत्वेनदृश्यं
थिव्यादि निगमेनाप्रत्यक्षमाकाशादि आत्मसंविदास्वानुभवेनसर्वदृश्यमानाद्यंतवदसच्चेतिज्ञात्वानिःसंगः तदासक्तिश्चून्यः ९ ननुयद्यात्म

छायाप्रत्याङ्गयाभासाद्यसंतोऽप्यर्थकारिणः एवंदेहादयोभावायच्छंत्यामृत्युतोभयम् ५ आत्मैवतदिदं
विश्वं सृज्यतेसृजतिप्रभः त्रायतेत्रातिविश्वात्माद्रियतेहरतीश्वरः ६ तस्मान्नह्यात्मनोऽन्यस्मादन्योभावो
निरूपितः निरूपितेऽयं त्रिविधानिर्मूलाभातिरात्मनि ७ इदं गुणमयं विद्धि त्रिविधं मायया कृतम् ७ एत
द्द्विद्वान्मदुदितं ज्ञानविज्ञाननैपुणम् ननिंदतिनचस्तौतिलोकेचरतिसूर्यवत् ८ प्रत्यक्षेणानुमानेननिग
मेनात्मसंविदा आद्यंतवदसज्ज्ञात्वानिःसंगोविचरेदिह ९ उद्धवउवा० नैवात्मनो न देहस्य संसृतिर्द्रष्टृदृश्ययोः
अनात्मस्वदृशोरीशकस्य स्यादुपलभ्यते १० आत्माऽव्ययोऽगुणः शब्दः स्वयं ज्योतिरनाहतः अग्निवद्दारुवद
चिद्देहः कस्येह संसृतिः ११ श्रीभगवानुवाच यावद्देहं द्रिय प्राणैरात्मनः संनिकर्षणम् संसारः फल
वांस्तावदपार्थोऽप्यविवेकिनः १२

संविदासर्वदृश्यमसदित्युच्यते तर्ह्यात्मास्वप्रकाशोदेहादिद्वैतंचजडमित्यक्तंस्यात् त
थाचसंसारेप्रतिभासोनघटेतइतिचोदयति अनात्मस्वदृशोः जडाजडयोः अत्रहेतुः द्रष्टृदृश्ययोर्माभूत् द्वयोरपितदाह उपलभ्यत
इति १० एतत्प्रपंचयति आत्मेति अव्ययत्वादिपंचविशेषणैर्नशिरागादिपुण्यापुण्याज्ञानपरिच्छेदानामसंभवंदर्शयति हेतुहेतुम-
त्वंतुयथेष्टम् अचिज्जडः अयंभावः यथैवाग्निदारुणोर्भेदेनानुपलंभेऽपिदारुप्रकाशमेवाग्निश्चप्रकाशकः तथादेहात्मनोरपि न संसृ-
तिस्तयोरन्यतरस्यापिघटतइति ११ सत्यंतथाऽप्युभयोरैवमविवेक एवसंसारालंबनमित्याहपंचभिः यावदिति संनिकर्षणसंबंधः नन्वसं

गस्यकुतः संबंधः तत्राह अविवेकिनः अज्ञानकृत इत्यर्थः ननु स्वप्रकाशस्य कथमज्ञानतः संसारस्तत्राह अपार्थोऽपि केवलं फलवान्
फलं स्फूर्तिर्ननु तत्त्वतोऽस्तीत्यर्थः १२ नन्वसतो देहादेः कुतः संसारस्फूर्तिर्हेतुत्वमपि तत्राह अर्थे हीति अस्यात्मनः १३ ननु कथंचिज्ज्ञा
नतो विषयस्फूर्तिर्जीवन्मुक्तस्यापि दुर्वारेत्यनिर्मोक्षप्रसंगः स्यात्तत्राह यथा हीति प्रस्वापः स्वप्नः बहूननर्थान् विभर्ति पुष्पातीति तथा
१४ अहंकारलक्षणो देहादिसंनिकर्ष एव संसारालंबनमित्यन्वयव्यतिरेकाभ्यां दर्शयति शोकेति स्रष्टु स्यादौ तेषामदर्शनात् अहंकरवी
तिवच्चैतन्यं सरवीति प्रतीत्यभावाच्च दृश्यत्वाच्च सरवादीनां कृशत्वादिवत् दृष्टधर्मत्वानुपपत्तेरिति भावः १५ ननु यद्यहंकारस्य संसा
रस्तर्हि मुक्तिरपि तस्यैवेति मुक्तावहंकारावशेषः प्रसज्येत तत्राह देहेति देहादिष्वभिमानो यस्य सः आत्मैव तेषामंतर्हितो जीवः अतए

अर्थे ह्यविद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते ध्यायतो विषयानस्य स्वप्नेन र्थागमो यथा १३ यथा ह्यप्रतिबुद्धस्य प्र
स्वापो बहूनर्थभृत् स एव प्रतिबुद्धस्य न वै मोहाय कल्पते १४ शोकद्वर्षभयक्रोधलोभमोहस्पृहादयः अहंका
रस्य दृश्यं ते जन्म मृत्युश्च नात्मनः १५ देहेन्द्रियप्राणमनोभिमानो जीवाः तत्रात्मा गुणकर्मसूतिः सूत्रं महानित्य
रुधेव गीतः संसारआधावतिकालतंत्रः १६ असूलमेतद्बहुरूपरूपितं मनोवचः प्राणशरीरकर्म ज्ञानासिनोपा
सनयाशितेन छित्वा पुनर्गां विचरत्यतृष्णाः १७ ज्ञानं विवेको निगमस्तपश्च प्रत्यक्षं मेति ह्यमथानुमानम् आ
द्यंतयोरस्य यदेव केवलं कालश्च हेतुश्च तदेव मध्ये १८

वगुणकर्ममयी मूर्तिर्यस्य सः एवं च सूक्ष्मोपाधिभिर्बहुधेव सूत्रादिश
ब्देर्गीतः संसारे परमेश्वराधीनः सर्वतोधावति अतो नायं दोष इति भावः १६ तदेव महंकारकृतं बंधमुपपाद्येदानीं ज्ञानेन तन्निवृत्तौ मुक्ति
रित्याह असूलमिति वस्तुतो मूलशून्यम् अज्ञानतस्तबहुरूपैः देवादिशरीरैरूपितं प्रकाशितं मेन्द्रजालिकतुल्यमिति किंतु तदाह म
न इति मन आदीनां द्वंद्वः यद्वा मन आदिषु क्रियत इति कर्म अहंकरणं गुरोरुपासनया निशितेन तीक्ष्णेन ज्ञानरवद्वेन छित्वा १७ तदेव
ज्ञानं स्वरूपसाधनफलैर्निरूपयति ज्ञानमिति विवेको ज्ञानं साधनान्याह निगमो वेदः तपः स्वधर्मः प्रत्यक्षं स्वानुभवः ऐतिह्यमुप
देशः अनुमानं तर्कः फलमाह आद्यंतयोर्यदस्य जगतः मध्येपि तदेव केवलं ननु जगदिति किंतु कालः कलयति प्रकाशयति यः तथा हेतुः
कारणं च यत्तदेव एतदुक्तं भवति यदस्य विश्वस्य कारणं प्रकाशकं च ब्रह्मतदात्मकमेवैतत् न ततः पृथगित्येवं निश्चयकत्वेन निगमादिसा
धनैर्जायते यो विवेकः तज्ज्ञानमिति १८

तत्र नानाभेदव्यवहारालंबनस्यापि विश्वस्य कारणमात्रात्मकत्वं स दृष्टान्तमाह यथेति स्वकृतं स्रष्टुं कुंडलादिरूपेण विरचितं यद्विरण्य
 म् कीदृशम् हिरण्यस्य कुंडलादेरुत्पत्तेः पुरस्तान्नाशाच्च पश्चाद्यदस्तिकटकं कुंडलमित्यादि नानाव्यपदेशैर्व्यवहारं प्राप्यमाणमपि
 तदेव यथा तद्वत्स्य विश्वस्य कारणभूतो ह मेव नानाव्यवहारालंबनं न तु मत्तः पृथग्विश्वमिति १९ तदेवं कार्यस्य कारणमात्रात्मकता
 मुक्ताप्रकाशस्य प्रकाशकात्मकतामाह विज्ञानमिति त्रियवस्थम्यकारस्य पृथक्पाठच्छंदोऽनुरोधेन जाग्रदादि त्र्यवस्थं यद्विज्ञा
 नं मनः तदवस्था कारणरूपं च यदुणत्रयम् यच्च कारणकार्यकर्तृकारणमध्यात्मं कार्यमधिभूतं कर्तृ अधिदैवम् एवं गुणत्रयकार्य
 भूतं त्रिविधं जगत् एतद्येन तुर्येण सामान्यज्ञानमात्रेण समन्वयेन भवति येनानुगतं प्रकाशत इत्यर्थः तमेव भांतमनुभाति सर्वतस्य
 भासा सर्वमिदं विभातीति तथा च क्षुब्धश्चक्षुरुत श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो ये मनो विदुरित्यादि श्रुतेश्च ननु विशेषविज्ञानव्यतिरेकेण

यथा हिरण्यं स्वकृतं पुरस्तात्पश्चाच्च सर्वस्य हिरण्यस्य तदेव मध्ये व्यवहार्यमाणं नानापदेशैरहमस्य
 तद्वत् १९ विज्ञानमेतन्त्रियवस्थमंगुणत्रयं कारणकार्यकर्तृ समन्वयेन व्यतिरेकतश्च येनैव तुर्येण
 तदेव सत्यम् २० न यत्पुरस्तादुत्तयन्नपश्चान्मध्ये च तत्तद्व्यपदेशमात्रम् भूतं प्रसिद्धं च परेण यद्यत्तदेव त-
 ल्यादिति मे मनीषा २१ अविद्यमानोऽप्यवभासते यो वै कारिको राजससर्ग एषः ब्रह्मस्वयं ज्योतिरतो विभा-
 ति ब्रह्मैन्द्रियार्थात्मविकारचित्रम् २२

न तुर्येणामोपलभामहेतवाह व्यतिरेकतश्च समाध्यादौ यदस्ति तदेव सत्यमिति २० एवं का-
 लत्रयेऽप्यव्यभिचारिणः सत्यत्वं मुक्तं व्यभिचारिणस्त्वसत्यतामाह नयदिति यद्भूतं कार्यं पुरस्तादुत्पत्तेर्न भवति यच्च पश्चान्नाशाच्च न म-
 ध्ये च पृथक् नास्ति किंतु व्यपदेशमात्रं कुतः यतः यद्यत्परेण अन्येन भूतं जातं प्रसिद्धं प्रकाशितं च तत् तदेव कारणप्रकाशकं तावन्मात्रं स्या-
 न्न पृथगिति मे मनीषा बुद्धिः वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यम् सर्वरवत्त्वं ब्रह्मेत्यादि श्रुतेः कारणप्रकाशकव्यतिरेकेण कार्य-
 स्य प्रकाशस्य चानुपलंभादिति भावः २१ एवं सामान्यतः कार्यप्रकाशयोः कारणप्रकाशकाभ्यामभेदमुत्पाद्य प्रकृते तदुभयविवेकपूर्वकं
 प्रपञ्चस्य ब्रह्माभेदमाह अविद्यमान इति योऽयं वै कारिकः विकारसमूहः स एव प्रागविद्यमानो राजससर्गः रजोद्वारेण ब्रह्मकार्यभूत इत्य-
 र्थः अवभासतेऽपि ब्रह्मप्रकाशश्चेत्यर्थः ब्रह्मतुस्वयं स्वतः सिद्धं न तु कार्यमित्यर्थः ज्योतिश्च प्रकाशकमित्यर्थः अतः कारणात् इन्द्रियाणि च
 अर्थास्तन्मात्राणि च आत्मा मनश्च देवानामप्युपलक्षणम् विकाराः पञ्चभूतानि एवं चित्रं ब्रह्मैव भातीति २२

उपसंहरति एवंनिगमतपः प्रत्यक्षमैतिह्यमनुमानैः स्फुटं यथाभवतितथा ब्रह्मविवेकहेतुभिः तथापरस्यदेहादेरपवादेनात्मनिरासेनच
कीदृशेनविशारदेननिपुणेनगुरुणानिमित्तभूतेनेतिवा आत्मविषयसंदेहंछित्वास्वानंदतुष्टः सन् अखिलेभ्यः कामुकेभ्य इन्द्रियादिभ्य उ
पारमेतनिःसंगोभवेत् २३ परापवादंप्रपंचयति वपुरात्मानमवतिपार्थिवत्वात् घटवत् तथाइन्द्रियाणितदधिष्ठातारोवादेवाः अस्मः प्राणाः
धिषणाबुद्धिः सत्त्वंचित्तमहंकृतिरित्येते आत्मानमवति कुतः अन्नमात्रम् अन्नोपष्टभ्यत्वात् शरीरवत् वायुर्जलंचहुताशस्तेजः खंडि
तिरिति पंचभूतान्यर्थाः शब्दादयः साम्यंप्रकृतिः नात्माजडत्वात् घटवदिति यद्वा हिशब्देनानुमानान्तराणिसूचितानि तद्यथा इन्द्रि
याण्यात्मानमवति करणत्वान्मनोवत् प्राणत्वात् वायुत्वाद्वाह्यवायुवदित्यादि २४ एवंविवेकज्ञानवतोमुक्तस्यनेन्द्रियादिरुतगुणदोष

एवंस्फुटंब्रह्मविवेकहेतुभिः परापवादेनविशारदेन छित्वात्मसंदेहमुपारमेतस्वानंदतुष्टोऽखिलकामुकेभ्यः २३
नात्मावपुःपार्थिवमिन्द्रियाणिदेवाह्यसर्वायुर्जलंचहुताशः मनोऽन्नमात्रं धिषणाचसत्त्वमहंकृतिः खंडितिरर्थसा
म्यम् २४ समाहितैः कः करणैर्गुणात्मभिर्गुणोभवेन्मत्सर्वविविक्तधाम्नः विक्षिप्यमाणैरुतकिंचिदूषणंघनैरुपे-
तैर्विगतेरवैः किम् २५ यथानभोवाय्वनलांबुभूगुणैर्गतागतेर्वर्तुगुणैर्नसज्जते तथाऽक्षरंसत्वरजेस्तमोमलैर
हंमतेः संसृतिहेतुभिः परम् २६ तथाऽपिसंगः परिवर्जनीयोगुणेषुमायारचितेषुयावत् मद्भक्तियोगेनदृढेनयावद्
जोनिरस्येतमनः कषायः २७ यथाऽमयोऽसाधुचिकित्सितोनृणांपुनः पुनः संतुदतिप्ररोहान् एवंमनोऽपक्वकषा
यकर्मकुयोगिनंवित्थ्यतिसर्वसंगम् २८

संबंधइत्याह समाहितैरिति मत्सर्वविविक्तधाम्नः ममसुषुविविक्तंधामस्वरूपंयेनतस्यप्रकाशक

स्यप्रकाशयगुणदोषानमवतीतिरविदृष्टान्तेनोक्तम् २५ असंगब्रह्मत्वेनावस्थितस्यनकेऽपिगुणदोषाइत्याकाशदृष्टान्तेनाह यथैति वा ।
खादीनांशोषणदहनक्लेदनरजोधूसरत्वादिभिर्गतागतेरागमापायिभिर्नृगुणैः शीतोष्णादिभिर्वा अहंमतेरहंकारात्परमक्षरंसंसृतिहेतुभि
र्नयुज्यते यद्वा अहंकारस्यसंसृतिहेतुभिरिति २६ मुक्तवदसम्यक्ज्ञानीनययेष्टमाचरेदित्याहद्वाभ्याम् तथाऽपीति गुणेषुविषयेषुरजोरागः
मनसः कषायइतिदुर्निरासतामाह २७ तदेवदृष्टान्तेनोपपादयति यथैति नृणामामयोऽरोगः असाध्यसम्यक् यथाभवति तथाअपक्वक
षायकर्मअदग्धाः कषायारागादयस्तन्मूलानिकर्माणियस्मिन्तत् अतएवसर्वसंगंसर्वेषुपुत्रादिषुसज्जमानंमनः कुयोगिनमसम्यक्ज्ञानिनं
वित्थ्यतिप्रशयति २८

ननु कथंचिद्विषयसंगेयदियोगभ्रंशः स्यात् अलंतर्हिसोपायेनयोगमार्गेणतत्राह कुयोगिनइति मनुष्यभूतैर्बन्धुशिष्यादिरूपैस्त्रिदशैरुपसृष्टैः
तथाचश्रुतिः यस्मात्तदेवांनप्रियंयदेतन्मनुष्याविद्युरिति भूयोजन्मांतरे नतुकर्मतंत्रम् कर्मविस्तारम् २९ ननुविदुषामपिसर्वथाकर्मदुष्परिहा
रमितिपुनःसंसारः स्यात् अतआह करोतीति विदुषोऽन्योसौजंतुः देहएवभोजनादिकर्मकरोतिक्रियतेविक्रियतेचतेनकर्मणापुष्ट्याद्यपिप्रा
प्नोतीत्यर्थः केनापिसंस्कारादिनाचोदितः आनिपातान्मरणपर्यंतं करोति विद्वंस्तुप्रकृतौस्थितोऽपिकर्मणिनविक्रियते निरहंकारित्वात् हर्षविषादा
दिभिः संसारंनप्राप्नोति ३० किंच आस्तांतावद्देहिककर्मभिर्विकारशंकायतोदेहस्यसौनपश्यतीत्याह तिष्ठंतमिति उक्षंतंमूत्रयंतंस्वभावप्राप्तम-
न्यदपिदर्शनस्पर्शनादिर्देहमानंकुर्वंतमात्मानंदेहम् ३१ नन्विन्द्रियवतः सर्वथाकथमदर्शनंसंभवतितत्राह यदिस्मेति यद्यपिअसतांबहिर्मुखानां

कुयोगिनोयेविहितांतरायैर्मनुष्यभूतैस्त्रिदशोपसृष्टैः तेषाक्तनाभ्यासबलेनभूयोयुंजंतियोगंनतुकर्मतंत्रम् २९
करोतिकर्मक्रियतेचजंतुः केनाऽप्यसौचोदितआनिपातात् नतत्रविद्वान्प्रकृतौस्थितोऽपिनिवृत्ततृष्णाः स्वसंस्वा
नुभूत्या ३० तिष्ठंतमासीनमुतव्रजंतंशयानमुक्षंतमदंतमन्नम् स्वभावमन्यत्किमपीहमानमात्मानमात्मस्थमति
नवेद ३१ यदिस्मपश्यत्यसदिन्द्रियार्थनानाऽनुमानेनविरुद्धमन्यत् नमन्यतेवस्तुतयामनीषीस्वाभ्रंयथोत्थाय
तिरोदधानम् ३२ पूर्वगृहीतंगुणकर्मचित्रमज्ञानमात्मन्यविविक्तसंग निवर्ततेतत्पुनरीक्षयेवनगृह्यतेनापिविरु
ज्यआत्मा ३३ यथाहिभानोरुदयोन्वक्षणांतमोनिहन्यानन्तुसद्विधत्ते एवंसमीक्षानिपुणासतीमेहन्यात्तमिस्त्रं
पुरुषस्यबुद्धेः ३४

इन्द्रियाणामर्थं पश्यति तथाऽपि नानात्वान्मिथ्यास्वप्नवदित्यनुमानेन विरुद्धं बाधितं सदन्यदात्मव्यतिरिक्तं मनीषी व-
स्तुतयानमन्यते स्वप्नादुत्थाय प्रबुध्य संस्कारमात्रेण स्वाभ्रं विषयं स्फुरंतमत एव स्वयमेव तिरो भवंतं यथा तद्वत् ३३ तदेव मात्मानं विक्रियत इत्यु-
क्तम् नन्वेतदनुपपन्नं बद्धावस्थया त्यज्यमानत्वात् मुक्तावस्थया च गृह्यमाणत्वात् न व्रीहयोऽवयातेन व्रीहिभावात्त्यागतः तंडुलीभावेन गृह्य-
माणानविक्रियते तत्राह पूर्वमिति बद्धावस्थायां गुणैः कर्मभिश्च चित्रमज्ञानं कार्यं देहोन्द्रियादिलक्षणम् आत्मन्यध्यासेनाविविक्तं गृहीतमासी-
त् तदेव पुनर्ज्ञानेन निवर्तते आत्मा तु न केनापि रूपेण गृह्यते नापित्यज्यते अयं भावः मुक्तेः क्रियाफलत्वे तावदात्मनो विकारः तस्यारोपिताज्ञान-
मात्रनिवृत्तिरूपत्वात् नात्मसंस्पर्शित्वं बंधमोक्षयोः अतो न विकार इति ३३ एतदेव दृष्टान्तेन रयश्यति यथेति ननु पूर्वमेव सत्पदादिपुनर्विधत्ते
करोतिसगीक्षा आत्मविद्या ३४

आत्मनो निर्विकारतां प्रपञ्चयति एष इत्यनेनापरोक्षतया नित्यप्राप्तस्यात्मनः प्राप्तिं वारयति स्वयं ज्योतिरित्यनेनाज्ञानमलापाकरणलक्षणां वि-
कृतिं वारयति अज इत्युत्पत्तिं वारयति अप्रमेय इति ज्ञानलक्षणातिशयाधानेन संस्कारम् महानुभूतिरिति देशकालपरिच्छेदाभावेनास्ति
त्वद्विद्विषयिणामापक्षयनाशान् स्वयं ज्योतिष्वादी हेतुः सकलानुभूतिरिति एको द्वितीय इति विकारहेतोरन्यस्याभावान्न कोपि विकार-
इति दर्शयति ननु श्रुतिविषयस्य कथं स्वयं ज्योतिष्वादित्वाद् वचसां विरामेऽगोचरत्वेन निवृत्तौ सत्याम् तथा च श्रुतिः यतो वाचो निवर्तते
अप्राप्य मनसा सह इति तत्र हेतुः येनेषिताः प्रेषिताः तथा च श्रुतिः केनेषितं पतति प्रेषितं मनः केन प्राणः प्रथमः प्रैति युक्तः केनेषितां वाचमिमां वद-
ति चक्षुः श्रोत्रं कण्डवो युनक्ति श्रोत्रस्य श्रोत्रं यन्मनसो मनो यद्वाचो ह वाचं प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुरिति ३५ अद्वितीयत्वमुपपादयितुं मे-
दस्या वास्तवत्वमाह एतावानिति केवलं भिन्ने आत्मन् आत्मनि विकल्प इति यत् एतावान्सर्वोऽप्यात्मनो मनसः संमोहः भ्रमः यतः स्वमात्मा
न मृते विनायस्य विकल्पस्यावलंबः आश्रयो नास्ति रजतभ्रमस्यैव शक्तिं विना नेहनानां स्ति किंच न इन्द्रो मायाभिः पुरुरूप ईयते युक्ताद्यस्य हर-

एष स्वयं ज्योतिरजोऽप्रमेयो महानुभूतिः सकलानुभूतिः एकोऽद्वितीयो वचसां विरामे येनेषिता वागसवश्चरंति
३५ एतावानात्मसंमोहो यदि विकल्पस्तु केवलं आत्मन् नृते स्वमात्मानमवलंबानयस्य हि ३६ यन्नामाकृतिभिर्ग्राह्यं
पञ्चवर्णमबाधितम् व्यर्थेनाप्यर्थवादोऽयं द्वयं पंडितमानिनाम् ३७ योगिनोऽपह्नयोगस्य युंजतः काय उस्थितैः
उपसर्गैर्विहन्येत तत्रायं विहितो विधिः ३८ योगधारणया कांश्चिदुपसर्गान्विनिर्दहेत् ३९

यः शतादशेत्येवमित्यादि श्रुतेरित्यर्थः ३६ केचित्तु नः प्रत्यक्षादिप्रतीतस्य प्रपञ्चस्य बाधायोगाद्देहांतार्थानां चक्रत्वर्थकर्तृप्रतिपादनपरत्वेनार्थवा-
दत्वाद्देतंसत्यमिति मन्यंते तन्मतमनूद्य दूषयति यदिति नामाकृतिभिर्ग्राह्यं नामरूपोपलक्षितं पञ्चवर्णं पञ्चभूतात्मकं द्वयं द्वैतं यत्तदबाधित-
मिति पंडितमानिनामत्र वयमेव पंडिता इत्यभिमानवतां वेदांते ध्वयमर्थवाद इति प्रतीतिः न तत्त्वविदाम् यतः व्यर्थेनापि विनाऽप्यर्थेन सा प्रतीतिः
तथा हि न तावद्विष्येकवाक्यत्वं तेषामस्ति यतोऽर्थवादत्वं स्यात् न वा कर्तृभोक्तृपरमानंदरूपात्मप्रतिपादनं कर्मविधि शेषतां भजते न चाबाधित्वं द्वैतस्य
नामरूपात्मकत्वात् ग्राह्यत्वात् पञ्चवर्णात्मकत्वात् स्वप्नवदित्यादि अनुमानैर्वा चारंभणादि श्रुतिभिश्च बाधितत्वादिति ३७ तदेवं ज्ञानयोगं स-
परिकरं निरूप्येदानीं तन्निष्ठस्य विघ्नप्रतीकारमाह योगिन इति त्रिभिः योगं युंजतः कायो यद्यंतरे वोत्पन्नैरुपसर्गैरिगादि उपद्रवैरभिभूयते विधिः
प्रतीकारः ३८ योगधारणया सोमसूर्यादिधारणया संतापशौत्यादीन् आसने वा युधारणां न्वितैर्वा तादि रोगान् तपोमंत्रौषधीः पापग्रहसर्पादि हृता-

ममानुध्यानादिभिः कामादीन् योगेश्वरानुवृत्त्यादंभमानादीन् हन्यात् ४० अन्येतुदेहसिद्धयर्थमेवेतत्सर्वकुर्वन्तितद्वृषयति केचित्सुनरेतैरन्यैश्चोपा
येदेहमेवसुकृत्यं जरारोगादिरहितं वयसितारुण्येस्थिरं च कृत्वा अहं हृदपरकायप्रवेशादिसिद्धयेतत्तद्वारणारूपं योगं युजंति न तु ज्ञाननिष्ठा रूपम्
४१ कुशलैः प्राज्ञैः आदरणीयं न भवति वनस्पतिवदालेव स्थायी शरीरं तु फलवन्नश्वरमित्यर्थः ४२ ननु क्वचित्समाध्यंगत्वेनापि प्राणायामादि
योगे क्रियमाणे जरारोगाद्यभावो दृश्यते सत्यं तथाऽपि समाधिमुत्सृज्य न तत्र सज्जेतेत्याह योगमिति तत्र तां देहसिद्धिं न हृदयात् न विश्वसेत्
४३ तदेवं विप्रप्रतीकारैर्योगं कुर्यादित्यक्तं मच्छरणस्य तु न विप्रशंकाऽपीत्याह योगचर्यामिति विचरन् स्वस्मरन् वे अनुभूयन् भूतिर्यस्य सः स्प
हामूलाहिविघ्नाः साचमदपाश्रयस्य निवर्ततेऽतोऽन्तरायैरविहतः स्वानन्दपूर्णो भवतीति समाहृत्य स्वयोगं तु समस्तोपनिषदसम् सरव्ये मु-

कांश्चिन्ममानुध्यानेन नाम संकीर्तनादिभिः योगेश्वरानुवृत्त्यावाहन्यादशुभदांश्छन्नैः ४० केचिद्देहमिमं धीराः स
कृत्यं वयसि स्थिरम् विधाय विविधोपायैरयं युजंति सिद्धये ४१ न हितकुशला हृत्यं तदाया सो ह्यपार्थकः अंतवत्त्वा
च्छरीरस्य फलस्येव वनस्पतेः ४२ योगं निषेवतो नित्यं कायश्चेत्कल्पतामियात् तच्छ्रद्धा न्नमतिमान् योगमुत्सृज्य
मत्परः ४३ योगचर्यामिमां योगी विचरन्महापाश्रयः नान्तरायैर्विहन्येत निस्पृहः स्वस्मरवानुभूः ४४ इति श्री
भागवत एकादशस्कंधे अष्टाविंशोऽध्यायः २८ उद्धव उवाच सुदुष्करा मिमांसा न्ये योगचर्यामिनात्मनः यथाऽ
जसा पुमान् सित्ये तन्मे ब्रूयं जसाऽच्युत १ प्रायशः पुंडरीकाक्ष युजंतो योगिनो मनः विषीदत्यसमाधाना न्मनो निग्रह
कर्षिताः २ अथात आनन्ददुग्धं पदं बुजहं साश्रयेरन्नरविंदलोचन सरवं नु विश्वेश्वर योगकर्मभिस्त्वन्माययाऽमी वि
हतान्मानिनः ३ ख्यतमां भक्तिं मुक्तौ पुनरुपादिशत् ४४ इत्येकादशोटीकायां अष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ अत्र विंशेतु यः पूर्वविस्तरे

णानिरूपितः भक्तियोगस्तमेवाह स्वप्नक्ताय समासतः १ अतिक्लेशमिवा लक्ष्ययोगे संगैकसंपदि सरवोपायं पुनः कृष्णमुद्धवः परिपृच्छति
२ अनात्मनः अवशीकृतमनसः अंजसा अप्रयासतो यथा सिद्धोत्ततथा यद्वा अंजसा स बोधं यथा तथा मे ब्रूहि १ सुदुष्करतां प्रपंचयति प्राय
श इति मनो युजतः निग्रहं हतः वशीकुर्वतः विषीदन्ति क्लिश्यन्ति कुतः असमाधानादनिग्रहात् कथं चिन्मनसो निग्रहे कर्षिताः श्रान्ताः संतः २ यस्मादे
वं केचन विषीदन्ति अथातः अतएव ये हंसाः सारासारविवेकचतुराः ते तु आनन्ददुग्धं समस्तानन्दपरिपूरकं तव पदं बुजमेव सरवं यथा भवति तथा
तु निश्चितं श्रयेरन् सेवन्ते अमी तु त्वन्मायया विहताः केये योगकर्मभिर्मानिनः संतो न श्रयन्ते यद्वा अमी त्वद्भक्ताः त्वन्मायया न विहताः अतएव योग
कर्मभिः कृतवमानिनो न भवन्ति अन्येतु त्वन्मायया मोहिताः संतो वयं योगज्ञावयं कर्मकुशला इति केवलं गर्विता भवन्ति न तु मुच्यन्त इत्यर्थः ३

त्वद्भक्तास्तत्त्वसादेन कृतार्था भवन्तीति नातिचित्रमित्याह किमिति अनन्यशरणेषु दासेषु तवात्मसात्वं तदधीनत्वं यत् यथा नंदगोपीव
लिप्रभृतिषु एतत् किंचिन्नानाश्चर्यमित्यर्थः यतो यो भवान् श्रीरामरूपेण मृगैर्वानरैः सह साहित्यं सरव्यमितियावत् अरोचयत् प्रीत्याकृतवाच कथं
भूतः ईश्वराणां ब्रह्मादीनां यानि श्रीमंतिकिरीटादीनि तेषां तदान्यग्राणि तैः पीडितं विलुठितं पादपीठं यस्य स्वयंतथा मृतोऽपि सन् ४ अतस्त्वां
परित्यज्य कोनामान्यत्संश्रयेदित्याह तत्वेति तमेवंभूतं त्वां कोनु विस्मृजेत् न भजेत् कथं भूतः स्वकृतवित् बलिप्रहादादिषु तया कृतमनुग्रहं
जानन् यद्वा स्वस्मिन्नेवांतर्था मितया कृतमुपकारं विद्वान् तदेवाह अखिलात्मदयितेश्वरम् अखिलस्य जगतः आत्मानं चेतयितारमात्मत्वादे
व दयितं श्रेष्ठं सेव्यमीश्वरत्वादवश्यं भजनीयम् किंच आश्रितानां सर्वार्थदम् तर्हि किं फलोद्देशेनाहं सेव्यः न हि नहि किमपि अनिरुक्तं तद्यतिरि
क्तं स्वर्गादित्यादत्तमपि कोवा भजेत् सेवेत कथं भूतं तत् यत्केवलं भूत्यै इन्द्रियभोगाय अनु अनंतरमेव त्वद्विस्मृतये भवति यद्वा त्वद्यतिरिक्तं

किंचिन्नमच्युततवैतदशेषबंधोदासे घनन्यशरणेषु यदात्मसात्वम् योरोचयन्सह मृगैः स्वयमीश्वराणां श्रीमत्किरीटत
ट्पीडितपादपीठः ४ तत्वाऽखिलात्मदयितेश्वरमाश्रितानां सर्वार्थदं स्वकृतविद्विस्मृजेत कोनु कोवा भजेत् किमपि विस्मृतयेऽ
नुभूत्यै किं वा भजेन्न तव पादरजो जुषांनः ५ नैवोपयंत्यपचितिकवयस्तवैशान्नह्यायुषाऽपि कृतमृद्धमुदः स्मरंतः योऽंतर्बहि
स्तनुभूतामशुभं विधुन्वन्नाचार्यचैत्यवपुषा स्वगतित्वं नृक्ति ६ श्रीशुक उवाच इत्युद्धवेनात्यनुरक्तचेत
साष्टौ जगत्क्रीडनकः स्वशक्तिभिः गृहीतशक्तित्रय ईश्वरेश्वरो जगाद स प्रेममनोहरस्मितः ७

किमपि देवतांतरं धर्मज्ञानादि

साधनं वा भूत्या ऐश्वर्याय संसारस्य विस्मृतये मोक्षाय कोवा भजेत् न कोऽपि ननु तत्साधनं विना भोगमोक्षादिफलं कथं स्यात्तत्राह किंवेति तदु
क्तम् यायैसाधनसंपत्तिः पुरुषार्थचतुष्टये तथा विना तदाभोति नरो नारायणाश्रयः ५ आस्तामन्य भजनवार्ता त्वत्कृतोपकारस्य त्वय्यात्मनि वेद
नेनैव निष्कृतिर्नान्यथेत्याह नैवेति अपचितिं प्रत्युपकारमानुष्यमितियावत् कवयो ब्रह्मविदोऽपि नैव प्राप्नुवंति यतः तत्कृतमुपकारं स्मरंतः
ऋद्धमुदः उपचितपरमानंदाः उपकारमेवाह यो भवाच्चहिराचार्यवपुषा पुरुषरूपेण अशुभं विषयवासनां विधुन्वन् निरस्यन् स्वगतिं निजं
रूपं प्रकटयति तस्य तव ६ ईश्वरत्वे हेतुः जगत्क्रीडनकं क्रीडोपकरणं यस्य सः ननु जगत्सृष्ट्यादिना ब्रह्मेशादयः क्रीडन्ति तत्राह स्वशक्तिभिः
सत्त्वादिभिः गृहीतं भूर्तित्रयं येन सः स प्रेमसहितं मनोहरं स्मितं यस्य सः स प्रेमयथा तथा जगादेति वा ७

हंतेतिसहस्रसंयोधनं सुमंगलान्सुरवरूपान् मृत्युसंसारम् दुर्जयमन्यैरुपायैः ८ धर्मानेवाह कुर्यादिति त्रयोदशाभिः मांस्मरन् शनकैरसंरंभतः कुर्यात्
 तदाह मय्यर्पिते मनश्चित्ते संकल्पविकल्पानुसंधानात्मकेयेन अतएवमहर्मेष्टेवात्ममनसोरतिर्यस्यसः ९ पुण्यदेशलक्षणम् मद्भक्तैरिति
 देवादिषु ये मद्भक्तास्तेषामाचरितानि कर्माणि चाश्रयेत् १० सत्रेण संभूय च ११ अंतरंगां भक्तिमाह मामिति त्रिभिः सर्वभूतेषां आत्मानमीश्वरं
 स्थितं मामेवैक्षेत् ननु कथमेकस्य सर्वेषु वृत्तिस्तत्राह बहिरंतः पूर्णमित्यर्थः तत्कृतः अपाकृतमनावरणम् तदपि कुतः यथारवमसंगत्वा
 दित्यर्थः १२ हेमहाद्युते अतिप्राज्ञ इति अनेन प्रकारेण केवलं ज्ञानरूपां दृष्टिमाश्रितः सन् सर्वाणि भूतानि मद्भावेन मन्यमानः सभाजयन्
 पंडितो मत इत्युत्तरेणान्वयः १३ ननु उत्तममध्यमेष्वेक रूपेण सभाजनमपांडित्यमेव स्यात् पूज्य पूजादिव्यतिक्रमादित्याशंक्यतामेव ज्ञा

श्रीभगवानुवाच हंतते कथयिष्यामि मम धर्मान् सुमंगलान् यान् श्रद्धया चरन् मर्त्यो मृत्युं जयति दुर्जयम्
 ८ कुर्यात्सर्वाणि कर्माणि मदर्थं शनकैः स्मरन् मय्यर्पितमनश्चित्तो मद्भर्मात्ममनोरतिः ९ देशान् पुण्यान् संश्रयेत्
 मद्भक्तैः साधुभिः श्रितान् देवास्तरमनुष्येषु मद्भक्ताचरितानि च १० पृथक्सत्रेण वामह्यं पर्वयात्रामहोत्सवान्
 कारयेद्गीतनृत्याद्यैर्महाराजविभूतिभिः ११ मामेव सर्वभूतेषु बहिरंतरमावृत्तम् ईक्षेत्तात्मनि चात्मानं यथारवमम्
 लाशयः १२ इति सर्वाणि भूतानि मद्भावेन महाद्युते सभाजयन् मन्यमानो ज्ञानकेवलमाश्रितः १३ ब्राह्मणे पुलकसे स्तेने
 ब्रह्मण्येऽर्के स्फुलिंगके अक्रुरेऽक्रुरके चैव समदृक् पंडितो मतः १४ नरेष्वभीक्ष्णं मद्भावं पुंसो भावयतो चिरात् स्पर्धाः
 सूयातिरस्काराः साहंकारा विर्यंति हि १५ विसृज्य स्मयमानान् स्वान् दृशं व्रीडां च दौहिकीम् प्रणमेद्दंडवद्भूमावांश्च चां
 डालगोरवरम् १६

न दृष्टिं प्रपंचयति ब्राह्मण इति विषमेष्वपि समदृक्समं मामेव पश्यन् वैषम्यमेव चतुर्द्वादशयति ब्राह्मणे पुलकसे इति
 जाति तो वैषम्यम् पुलकसोऽत्यजातिविशेषः स्तेने ब्रह्मस्वहारिणि ब्रह्मण्ये ब्राह्मणेभ्यो दातरीति कर्मतः अर्के विस्फुलिंग इति गुणतः अक्रुरेशां ते क्रू
 रे चेति स्वभावतः १४ नरेष्वभीक्ष्णं दृष्टिं कुर्वतः सद्यः फलविशेषमाह नरेष्विति समोत्तमहीनेषु स्पर्धादयः स्वस्मिन् हंकारश्च हि निश्चितं विर्यंति नश्यं
 ति १५ अतोऽतर्क्यामिदं व्यासर्वान् प्रणमेदित्याह विसृज्येति स्मयमानान् हसतः स्वान् सखीन् तथा दौहिकीं दृशमहमुत्तमः सतुनी च इति दृष्टिस्त
 यादृशा व्रीडालज्जातां च विसृज्य श्वचां डालादीनभिव्याप्य प्रणमेत् १६

एवंपंचभिः श्लोकैः उक्तायाः समदृष्टेरवधिमाह द्वाभ्यां यावदिति १७ तस्य एवं कुर्वतः पुंसः सर्वं ब्रह्मात्मकमेव भवति कुतः आत्ममनीषया सर्वत्र
श्वरदृष्ट्या याविद्यातया अतः परितो ब्रह्मैव पश्यन् सर्वतः क्रियामात्रादुपरमेत् १८ किमयमेवोपायोऽस्ति वाऽन्योऽपि इत्यपेक्षायां संतिबहवः
समीचीनस्त्वयमेवेत्याह अयं हीति १९ भगवद्गुणलक्षणोपायस्य समीचीनत्वमेवोपादयति द्वाभ्याम् न हीति अंगदे उद्धव अनाशिषो नि
ष्कामस्य मद्गुणस्य उपक्रमे सति अण्वपि ईषदपि वैगुण्यादिभिर्नाशो नास्त्येव यतो मयैव निर्गुणत्वादयं धर्मः सम्यगव्यवसितो निश्चितः न तु मन्वा
दिमुरखेन कथंचित् २० किंच योय इति अयमर्थः किंच कल्प्यं मद्गुणस्य न ध्वंस इति यतो लौकिकोऽपि यो यो निरर्थः व्यर्थः आयासः सोऽपि-

यावत्सर्वेषु भूतेषु मद्भावो नोपजायते तावदेवमुपासीत वाङ्मनः कायवृत्तिभिः १७ सर्वं ब्रह्मात्मकं तस्य विद्ययात्मम
नीषया परिपश्यन्तु परमेत्सर्वतो मुक्तसंशयः १८ अयं हि सर्वकल्याणां सद्भीचीनो मतो मम मद्भावः सर्वभूतेषु मनोवा
कायवृत्तिभिः १९ न ह्यंगोपक्रमे ध्वंसो मद्गुणस्योद्धवाण्वपि मया व्यवसितः सम्यक् निर्गुणत्वाद् अनाशिषः २० यो यो मयि
परधर्मः कल्पते निष्फलाय चेत् तदा यासो निरर्थः स्याद्भ्यादेरिव सत्तम २१ एषा बुद्धिर्मतां बुद्धिर्मनीषा च मनीषिणाम्
यत्सत्यमनृतेनैह मर्त्येनाप्नोति मामृतम् २२ एष तेभिहितः कृत्स्नो ब्रह्मवादस्य संग्रहः समासव्यासविधिना देवा-
नामपि दुर्गमः २३ अभीक्ष्णशस्ते गदितं ज्ञानं विस्पष्टयुक्तिमत् एतद्दिज्ञायमुच्येत पुरुषो नष्टसंशयः २४ स्रविवि
क्तं तव प्रश्नं मयैतदपि धारयेत् सनातनं ब्रह्म गुह्यं परं ब्रह्माधिगच्छति २५ य एतन्मम भक्तेषु संप्रदद्यात्स पुष्कलम् त
स्याद्ब्रह्मदायस्य ददाभ्यात्मानमात्मना २६

मयि परे निष्फलाय चेत् कल्पते निष्कामतयाऽर्पितश्चेत्तर्हि धर्म एव स्यात् निरर्थायासे दृष्टं
तः यथा भयशोकादेर्हेतोः पलायनाक्रंदनादिक्लेशस्तद्वत् २१ अतो मद्गुणमेव बुद्धेर्विवेकस्य मनीषया श्वातुर्यस्य च फलमित्याह एषा इति
तामेव दर्शयति सत्यममृतं च मामनृतेनासत्येन मर्त्येन विनाशिना मनुष्यदेहेन इह अस्मिन्नेव जन्मनि प्राप्नोतीति यत् सैव बुद्धिर्मनीषा चेति
बुद्धिर्विवेकः मनीषा चानुर्यम् २२ महाप्रकरणार्थमुपसंहरति द्वाभ्याम् एष इति २३ आस्तां तावद्ज्ञानमेतदनुसंधानकथनपठनश्रवणप-
राणामप्येतदेव फलं भवतीत्याह चतुर्भिः स्रविविक्तमिति मया स्रविविक्तं दत्तोत्तरमेतदारव्यानमपि यो धारयेदनुसंदध्यात् स ब्रह्मगुह्यं वेदेऽपि
रहस्यम् २५ स्रपुष्कलं यथा भवति तथा ब्रह्मदायस्य ब्रह्मददातीति तथा तस्य ज्ञानोपदेष्टुः २६

समधीयीत उच्चैः पठेत् परमं शुचि अन्येषामपिशोधकं पूयेत शुद्धोत् २७ २८ सम्यक् ज्ञानानुसृतौ पुनरुपदेक्ष्यामीत्याशयेन पृच्छति अपीति
 अपिकिम् २९ उपधारितमाकलय्याह नैतदिति शठाय वंचकाय ३० शूद्राणां योषितां च यदि भक्तिः स्यात्तर्हि ब्रूयात् ३१ एतज्ज्ञानेन पुमान्क
 तार्थो भवतीत्याह नैतदिति अत्र दृष्टान्तमाह पीत्वेति पीयुषं स्वादु ३२ ननु संति बहूनि ज्ञेयानि तत्तत्फलसाधनानि सत्यं संत्य भक्तानां भक्तस्य
 तु सर्वमहमेवातो मदेकशरणो भवेत्याह ज्ञान इति ज्ञानादौ यावान् धर्मादिलक्षणश्चतुर्विधोऽर्थस्तावान् सर्वोऽपि तेहमेव तत्र ज्ञाने मोक्षः क
 र्मेण विहिते धर्मः कर्मण्येव स्वाभाविकेतु कामः योगे त्वणिमादिसिद्धयः वार्तायां कृष्यादावर्थः दंडनीता वैश्वर्यमिति सिद्धौ श्वर्ययोरपि कामां

य एतत्समधीयीत पवित्रं परमं शुचि स पूयेतारहरहर्मो ज्ञानदीपेन दर्शयन् २७ य एतद्ब्रूयानित्यमव्यग्रः शृणुयान्न
 रः मयि भक्तिं परां कुर्वन् कर्मभिर्न सबद्धते २८ अप्युद्धवत्वया ब्रह्मसरवे समवधारितम् अपिते विगतो मोहः शोकश्चा
 सौमनोभवः २९ नैतत्त्वया दांभिकाय नास्तिकाय शठाय च अशुश्रूषोरभक्ताय दुर्विनीताय दीयताम् ३० एतैर्दोषैर्वि
 हीनाय ब्रह्मण्याय प्रियाय च साधवेषु च ये ब्रूयाद्भक्तिः स्याच्छुद्धयोषिताम् ३१ नैतद्ब्रूयाजिज्ञासोर्ज्ञातव्यमवशि
 ष्यते पीत्वा पीयुषममृतं पातव्यं नावशिष्यते ३२ ज्ञानकर्मणि योगे च वार्तायां दंडधारणे यावानर्थो नृणां तात तावां
 स्तेऽहं चतुर्विधः ३३ मर्त्यो यदा त्यक्तसमस्तकर्मा निवेदितात्मा विचिकीर्षितो मे तदाऽमृतत्वं प्रतिपद्यमानो मयात्मभू
 याय च कल्पते वै ३४ श्रीशुक उवाच स एवमादर्शितयोगमार्गस्तदोत्तमं श्लोकवचो निशम्य बद्धांज
 लिः प्रत्यपरुद्धकंठो न किंचिदूचेऽशुपरिलुताक्षः ३५ विष्टभ्य चित्तं प्रणयावधूणं धैर्येण राजन् बहुमन्यमानः कृतांज
 लिः प्राह यदु प्रवीरं शीर्ष्णां स्पृशेत् स्तच्चरणारविंदम् ३६ उद्धव उवाच विद्रावितो मोहमहांधकारो य-
 आश्रितो मेतव सन्निधानात् विभावसोः किं नु समीपगस्य शीतं तमोमीः प्रभवंत्यजाद्य ३७

तर्गतत्वाच्चातुर्विह्यम् ३३ कुत इत्यत आह मर्त्य इति यदा त्यक्तसमस्तकर्मासन् मो निवेदितात्मा भवति तदा सौमे विचिकीर्षितः विशेषेण
 कर्तुमिष्टो भवति ततश्चा मृतत्वं मोक्षं प्रतिपद्यमानो मयात्मभूयाय मदैक्याय मत्समानैश्वर्यायेति यावत् कल्पते योग्यो भवति वैधुवम्
 ३६ आदर्शितो योगमार्गो यस्मै सः ३५ प्रणयेनावधूणं क्षुभितं चित्तं धैर्येण विष्टभ्य बहुमन्यमानः आत्मानं कृतार्थं मन्यमानः ३६ मेम-
 याय आश्रित आसीत् स तव सन्निधानेनैव विद्रावितः प्रभवन्ति किंतु बाधाय समर्था भवन्ति अजाद्य ब्रह्मणो पि जनक ३७

किंच यद्यपि तव सन्निधानादेवगतः तथाऽप्यनुकंपिनाभवताविज्ञानमयः प्रदीपश्च प्रत्यर्पितः स्वमाययाऽपहतः पुनः समर्पितः अतस्तव कृत-
ज्ञः यस्त्वया कृतमनुग्रहं जानाति सः कोनामत्वदीयं पादमूलं हित्वाऽन्यच्छरणं समीयात् आश्रयेत् ३८ किंच दाशार्हादिषु त्वयायः स्वमायया स्ने-
हपाशः प्रसारितः सत्त्वयैवात्मतत्त्वज्ञानशस्त्रेण वृक्काः छिन्नः ३९ एवं यद्यपि त्वया बहुकृतं तथाऽप्येतावत्सार्थये इत्याह नमोऽस्त्विति अनुशाधि-
अनुशिक्षय अनुशासनीयमाह यथेति मुक्तावप्यनपायिनी ४० तदुक्तमोमित्यंगीकृत्य तथाऽपि मयादिष्टो लोकसंग्रहार्थमेतावत् कुर्वित्या-
ह गच्छेति आदिष्टो नियुक्तः ४१ स्नानादेः पूर्वमेव मत्पादतीर्थोदकभूताया अलकनंदाया गंगायार्द्रक्षयावसानः परिदधानः ४२ इदं मात्राणां

प्रत्यर्पितो मे भवतां नुकंपिनां भृत्याय विज्ञानमयः प्रदीपः हित्वा कृतज्ञस्तव पादमूलं कोऽन्यत्समीयाच्छरणं त्वदी-
यम् ३८ वृक्काश्च मे सहृदः स्नेहपाशो दाशार्हवृष्णयंधकसात्त्वतेषु प्रसारितः सृष्टिविवृद्धये त्वया स्वमायया ह्यात्मसु-
बोधहेतिना ३९ नमोऽस्तु ते महायोगिन् प्रपन्नमनुशाधिमां यथा त्वच्छरणां भोजेरतिः स्याद न पायिनी ४० श्रीभ-
गवानुवाच गच्छेद्भवमयादिष्टो बदर्यारव्यं ममाश्रमम् तत्र मत्पादतीर्थोदकस्नानोपस्पर्शनैः शुचिः ४१ ईक्षयाऽ-
लकनंदाया विधूता शेषकल्मषः वसानो वत्कलान्यंगवन्धुभुक् सरवनिस्पृहः ४२ तिति क्षर्द्धमात्राणां सुशीलः सं-
यतोऽद्विषः शान्तः समाहितधिया ज्ञानविज्ञानसंयुतः ४३ मत्तोऽनुशिक्षितं यत्ते विविक्तमनुभावयन् मय्यावेशितवाक्-
चित्तो मद्धर्मनिरतो भव अतिव्रज्य गतीं स्तिस्त्रो मामेव्यसिततः परम् ४४ श्रीशुक उवाच स एव मुक्तो हरि-
मेधसोद्भवः प्रदक्षिणांतं परिस्सृत्य पादयोः शिरोनिधाय शुकलाभिरार्द्रधीर्न्यषिंच ददं हं हं परोऽप्यपक्रमे ४५ स्रदु-
स्त्यजस्नेहवियोगकातरो न शक्नुवंस्तं परिहातुमातुरः कृच्छ्रं ययौ मूर्धनि भर्तृपादुके विभ्रन्नमस्कृत्य ययौ पुनः पु-
नः ४६ शीतोष्णादिविषयाणाम् सुशीलः आर्जवादिस्वभावः ४३ ते त्वया विविक्तं सविचारितम् तिस्रस्त्रिगुणात्मिका गती रतिक्रम्य

४४ हरिमेधसासंसारं हरति मेधा यस्य तेन श्रीकृष्णेन अदं हं परोऽपि सरवदुःखविनिर्मुक्तोऽपि अपक्रमे निर्गमनसमये ४५ किंच स्र-
दुस्त्यजः स्नेहो यस्मिन् तेन वियोगात्कातरो भीतः अतएव तं परिहातुमशक्नुवन्नातुरो विवहलः सन् कृच्छ्रं कष्टं ययौ प्राप ततश्च भर्तृपादुके तेनै-
व कृपया दत्ते मूर्ध्नि विभ्रत् अतिनिर्बंधरूपया तदाज्ञया तं पुनः पुनर्नमस्कृत्य ययौ अत्र च पृष्ठतोऽन्वगमं भर्तुः पादविश्लेषणाक्षम इत्यादितृ-
तीयस्कंधोपक्रमोक्तानुसारेण बदरिकाश्रमं गच्छन् भगवतः प्रभासयात्रामुपश्रुत्य शनैः पृष्ठतो गतः सन् उपसंहृतं निजकुलं भगवंतमेकांते ह-

स्नातकालप्राप्तेन मैत्रेयेण सह पुनः कृपया भगवतोपदिष्टं तत्त्वमाकलय्य तदाज्ञातो ययाविति द्रष्टव्यम् ४६

विशालांबदरिकाश्चमंगतः सन्हरैर्गतिमगात् कथंभूताम् तेनैवजगदेकबंधुनायथोपदिष्टम् तदामृतत्वंप्रतिपद्यमानोमयात्मभूतायचकृत्यते
 वै अतिव्रज्यगतीस्तिस्त्रोमामेष्यसिततः परमित्येवमुक्तप्रकाराम् ४७ आनंदसमुद्रोभगवद्वक्तिमार्गस्तस्मिन्संभृतमेकीकृतम् एतद्यः सच्छ्रद्ध
 याआसेव्यईषदपिसेवित्वावर्ततेसविमुच्यतेइतिकिवक्तव्यंतसंगाज्जगदपिविमुच्यतइत्यर्थः ४८ एवंकृतोपदेशंजगद्गुरुंप्रणमति भवभयमिति
 भवःसंसारः भयंचजरारोगादिनिमित्तंतदुभयनिवृत्तानांप्रवृत्तानांचभृत्यवर्गीणां यथायोग्यमपहंतुंयोःभृतद्वयमुपजहे उद्धृतवान् तदेवाह वेदसा
 रमेकम् किंतत् ज्ञानविज्ञानरूपंचतत्सारंश्रेष्ठंचभृंगवत्भृंगोयथापुष्पमकोपयन्नेवामृतमुपहरति तथास्वयंकृतवेदानुसारेणैवोदधि
 तश्चैकंतच्चोभयंयथायथंभृत्य वर्गानपाययत्तंतनतोऽस्मीति ४९ येनानुकंपितंविश्वमुद्धवप्रभनिर्णयैः तंवेदपरमानंदंनंदनंदनरूपिणाम् १

ततस्तमंतर्हृदिसंनिवेश्यगतोमहाभागवतोविशालाम् यथोपदिष्टांजगदेकबंधुनाततःसमास्थायहरेरगाहतिम् ४७
 यएतदानंदसमुद्रसंभृतंज्ञानाभृतंभागवतायभाषितम् कृष्णो नयोगेश्वरसेवितोधिणासच्छ्रद्धयासेव्यजगाद्विमुच्यते ४८
 भवभयमपहंतुंज्ञानविज्ञानसारंनिगमकृदुपजहेभृंगवद्देसारम् अमृतमुदधितश्चापाययद्वृत्यवर्गान्पुरुषमुपममा
 द्यंरुष्णासंज्ञंनतोऽस्मि ४९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेकादशस्कंधेएकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ राजोवा
 च ततोमहाभागवतेउद्धवेनिर्गतेवनम् द्वारवत्यांकिमकरोद्भगवान्भूतभावनः १ ब्रह्मशापोपसंसृष्टेकुले
 यादवर्षभः प्रेयसीसर्वनेत्राणांतनुंसकथमत्यजत् २ प्रत्याक्रष्टुंनयनमबलायत्रलग्नंनशेकुः कर्णाविष्टंनसरति त-
 तोयत्सतामात्मलग्नम् यच्छ्रीवाचांजनयतिरतिंकिंनुमानंकवीनां दृष्ट्वाजिष्णोर्युधिरथगतंयच्चतत्साम्यमीयुः ३

इत्येकादंशेटीकायांएकोनत्रिंशोऽध्यायः २९ त्रिंशेतुप्रागुपक्षिप्तमौशलच्छलतोहरिः स्वधामगंतुमन्विच्छन्संजहारनिजंकुलम् १
 विरागायपुराघोरमुपक्षिप्तं हिमौशलं कथावसाने तत्रैवविशेषंपरिपृच्छति २ ततइतित्रिभिः १ ब्रह्मशापोपसंसृष्टेकुलेसति अयंभावः भगव
 तिनहिशापः प्रभवति यादवत्वानुकरणाच्चसोऽपिकथंचिन्मान्यः अतः किमकरोदिति तदेतत्कथमत्यजदिति सर्वनेत्राणामिति सर्वेद्वि
 योपलक्षणम् २ तत्प्रपंचयति प्रत्याक्रष्टुमिति यस्मिन् रूपे लग्नंनयनं प्रत्याक्रष्टुंपरावर्तयितुमबलानशेकुः यच्चकर्णाविष्टं कर्णरंध्रेण
 प्रविष्टम् यत्सतामात्मनिलग्नंलिरिवनमिवतिष्ठति ततो नसरति न निर्गच्छति यस्यश्रीः शोभासंकीर्त्यमाना कवीनां वाचांरतिसु-
 द्धासंविशेषंजनयति तेषांमानंजगत्सूज्यतांजनयतीति किंनुक्तव्यंयच्चविष्णोरूपंजिष्णोरर्जुनस्यरथेस्थितं दृष्ट्वायुधिर्मृतास्तत्साम्यंसा
 रूप्यमीयुः प्राप्ताः तत्केनरूपेणात्यजदित्यन्वयः ३

दिविस्सूर्यपरिवेषादीन् भुविभूकंपादीन् अंतरिक्षेदिग्दाहादीन् महोत्सातान् स्वयमेवोत्सादितत्वादन्त्येर्दुष्प्रतीकारान् ४ यमकेतवो ध्वजा इव मृत्यस्र-
चका इत्यर्थः नोऽस्माभिः ५ प्रत्यक्पश्चिमवाहिनी ६ अभिषिच्यस्नात्वा ब्राह्मणांश्चतैः कृतशान्तिकाः संतोगवादिभिः पूजयिष्यामः ८ विधिः
प्रकारः मंगलायनंच किंच देवद्विजगवांपूजाभवउद्भवहेतुः देवलोकेपरमउद्भवो भविष्यतीति भावः ९ मधुद्विषो वाक्यमाकर्ण्यतथेत्यभिनंद्य उत्ती-
र्य समुद्रम् १० सर्वश्रेयोपहंहितमित्यत्र संधिरार्षः भगवतानुक्तैरपि सर्वैः श्रेयोभिः सहितंचक्रुः ११ पीयत इति पानं मेरेयकं मदिराविशेषं मधुररसं

अपिरुवाच दिविभूव्यंतरिक्षेच महोत्सातान्समुत्थितान् दृष्ट्वा सीनान्सुधर्मायां कृष्णाः प्राहयदूनिदम् ४
श्रीभगवानुवाच एतेयो रामहोत्साता हार्वत्यां यमकेतवः सुहृत्तमपिनस्थेयमत्र नोयदुपुंगवाः ५ स्त्रियो बाला-
श्च वृद्धाश्च शरवोऽक्षरं व्रजं लितः वयं प्रभासयास्यामो यत्र प्रत्यक्सरस्वती ६ तत्राभिषिच्य शक्चय उपोष्य स्रसमाहि-
ताः देवताः पूजयिष्यामः स्नपनालेपनार्हणैः ७ ब्राह्मणां स्तुतमहाभागान् कृतस्वस्त्ययनावयम् गोभूहिरण्यवासोभि-
र्गजाश्वरथवेशमभिः ८ विधिरेष ह्यरिष्टघ्नो मंगलायनमुत्तमम् देवद्विजगवांपूजाभूतेषु परमो भवः ९ इति सर्वे समा-
कर्ण्य यदुद्दामधुद्विषः तथेति नोभिरुत्तीर्य प्रभासं प्रययूरथैः १० तस्मिन् भगवतादिष्टं यदुदेवेन यादवाः चक्रुः प-
रमयाभक्त्या सर्वश्रेयोपहंहितम् ११ ततस्तस्मिन् महापानं पपुमैरेयकं मधु दिष्टविभ्रं शितधियो यद्वैभ्रं शयते म-
तिः १२ महापानाभिमत्तानां वीराणां हृत्तचेतसाम् कृष्णामाया विमूढानां संघर्षः समहानभूत् १३ युयुधुः क्रो-
धसंरब्धा वैलायामाततायिनः धनुर्भिरसिभिर्भल्लैर्गदाभिस्तोमूरिभिः १४ पतत्यताकैरथ कुंजरादिभिः खरोष्ट्र-
गोभिर्महिषैर्नरैरपि मिथः समेत्याश्वतरेः सुदुर्मदान्यहनश्नैर्दद्विरिव द्विपावने १५ प्रद्युम्नसांबौ युधिरूढम्
त्सराचक्रुरभोजावनिरुद्धसात्यकी सुभद्रसंग्रामजितौ सुदारुणौ गदौ सुमित्रासुरथौ समीयतुः १६ अन्ये च ये
वैनिशठौ त्सुकादयः सहस्रजिच्छतजिद्रानुसुरव्याः अन्योऽन्यमासाद्य मदांधकारिता जघुर्मुकुंदेन विमोहिताभू-
शम् १७ दिष्टेन देवेन विभ्रं शितधियः न ह्यन्यथा तस्मिन् स्थाने तदुचितमिति भावः यद्वैः यस्य द्रवैरसैः १२ कृष्णामाया विमूढानामि-

तिमुरव्योहेतुः संघर्षः कलहः ततो युयुधुश्च १३ १४ पतंत्य इतस्ततश्चलंत्यः पताकायेषु तैरथादिभिर्मिथः समेत्यन्यहन्यन्नित्यर्थः दद्वि-
र्द्वैरिव १५ मिथः समेत्य इत्यस्य प्रपंचः प्रद्युम्नेत्यादि चतुर्भिः गदौ श्रीकृष्णस्य भ्राता एकः पुत्रश्चापरः तौ सुमित्रासुरथाविति दैर्घ्यमार्षम्
असुरथनामा वाकश्चित् १६ मदांधेन मदतमसा बलात्कारिताः १७

दाशार्हादयो नवतत्तदंश्याः अर्बुदामाथुराः शूरसेनाश्चतत्तदंश्याः १८ भ्रातृभिश्चेति भ्रात्रादिशब्दानां सप्रतियोगिवाचित्वात् भ्रातरो मा-
तुला इत्यादिज्ञेयं मित्रैश्च मित्राणि च अहन् हतवन्तः १९ धन्वस्रधनुः पुजङ्गुः जगृहुः २० परिचालो हृदंडाः भृताः धृताः २१ तंच श्रीकृष्णमपि
प्रत्यनीकं प्रतिपक्षम् २२ एकामुष्टिरूपो परिचाबुधस्य २३ स्पर्धानिमित्तः क्रोधः कुलं क्षयं निन्ये २४ २५ पौरुषं योगं परमपुरुषध्यानलक्ष-

दाशार्हवृष्यंधकभोजसात्वतामध्वर्बुदामाथुरशूरसेनाः विसर्जनाः कुकुराः कुंतयश्च मिथस्ततस्तेऽथ विसृज्य-
सौहृदम् १८ पुत्रा अयुष्यन्पितृभिर्भ्रातृभिश्च स्वस्नीयदौहित्रपितृत्वमातुलेः मित्राणि मित्रैः सहृदैः सहृद्भिर्ज्ञाती-
स्त्वहनृज्ञानय एव सूताः १९ शरेषु क्षीयमाणेषु भज्यमानेषु धन्वस्र शस्त्रेषु क्षीयमाणेषु मुष्टिभिर्जङ्गुरेरकाः २० ता-
वज्रकल्पाद्यभवन् परिचाबुधनाभृताः जघ्मर्द्धिषस्तैः कृष्णेन वार्यमाणास्ततंच ते २१ प्रत्यनीकं मन्यमाना बल-
भद्रंच मोहिताः हंतुं कृतधिया राजन्नापन्ना आततायिनः २२ अथ तावपि संक्रुद्धाबुधस्य कुरुनंदन एकामुष्टिप-
रिघोचरंतौ जघ्नतु यधि २३ ब्रह्मशापोपसृष्टानां कृष्णमायावृतात्मनाम् स्पर्द्धाक्रोधः क्षयं निन्ये वैणवोऽग्निर्यथा
वनम् २४ एवं नष्टेषु सर्वेषु लोकेषु स्वेषु केशवः अवतारितो भवो भार इति मेनेव शेषितः २५ रामः समुद्रवेला-
यां योगमास्थाय पौरुषम् तत्याज लोकं मानुष्यं संयोज्यात्मानमात्मनि २६ रामनिर्याणमा लोक्य भगवान् देव-
कीकृतः निषसाद धरोपस्थे तूष्णीमासाद्य पिप्पलम् २७ बिभ्रच्चतुर्भिर्जं रूपं भ्राजिष्णुप्रभया स्वया दिशा-
विति मिराः कुर्वन् विधुमइव पावकः २८ श्रीवत्सांकं धनश्यामंतमहाटकवर्चसम् कौशेयांबरयुग्मेन परिर्वीतं
सुमंगलम् २९ सुंदरस्मितवक्त्राब्जं नीलकुंतलमंडितम् पुंडरीकाभिरामाक्षं स्फुरन्मकरकुंडलम् ३० कटिस्तूत्र-
ब्रह्मसूत्रकिरीटकटकांगदैः हारनूपुरमुद्राभिः कौस्तुभेन विराजितम् ३१ वनमालापरीतांगं मूर्तिमद्भिर्नि-
जायुधैः कृत्वोरौदक्षिणे पादमासीनं पंकजारुणम् ३२ णम् तमेवाह संयोज्येति मानुष्यं लोकम् भूलोकं मनुष्यरूप-

तांवा २६ धरोपस्थे भूतले २७ भ्राजिष्णुरूपं बिभ्रदिति २८ तदेवानुवर्णयति श्रीवत्सांकमिति चतुर्भिः २९ सुंदरस्मितं वक्त्राब्जं
यस्मिन्तत् पुंडरीकवदभिरामे सुंदरे अक्षिणीयस्मिन्तत् ३० ३१ वनमालापरीतान्यंगानि यस्मिन्तत् निजायुधैश्च परीतांगम्
पंकजारुणं वामपादं दक्षिणऊरौ कृत्वा आनंदरूपं बिभ्रदिति पूर्वेष्वप्युक्तं ३२ ७ ७ ७ ७ ७ ७

जरानामकश्चित्तुल्यकोमृगयुः मृगास्यमिवाकारोयस्यतच्चरणम् ३३ ३४ ३५ ३६ ब्रह्मशापकृतमेतत्तच्चनापराधइतिचेदतआह
यस्यतवात्मयोगरचितंस्वाधीनमाययोरचितम् विरिञ्च्यः अस्यतनयारुद्रादयश्चयेचान्येगिरांपतयोवेददृष्टारः तेऽपिनविदुस्तस्यते अ
चित्त्यमायस्य एतत्ब्रह्मशापादि अंजसाअसद्गतयः पापयोनयोवयंकिंगुणीमः कथंवर्णयामः अतस्तदास्तामाश्रमांजहीतिभावः

मुशलावशेषायः खंडकृतेषुर्लुब्धकोजरा मृगास्याकारंतच्चरणंविब्याधमृगशंकया ३३ चतुर्भुजंतंपुरुषंदृष्ट्वा
सकृत्किल्बिषः भीतः पपातशिरसापादयोरसरद्विषः ३४ अजानताकृतमिदं पापेनमधुसूदन क्षंतुमर्हसिपा
पस्यउत्तमश्लोकमेनय ३५ यस्यानुरागरणंतृणामज्ञानध्वांतनाशनम् वदंतितस्यतेविष्णोमयासाधुकृतं
प्रभो ३६ तमाश्रजहि वैकुण्ठपाप्मानंमृगलुब्धकम् यथापुनरहंत्वेवंनकुर्वीसदतिक्रमम् ३७ यस्यात्मयोगरचि
तंनविदुर्विरिञ्च्योरुद्रादयोऽस्यतनयाः पतयोगिरांये त्वन्माययापिहितदृष्टयएतदंजः किंतस्यतेवयमसद्गतयो
गुणीमः ३८ श्रीभगवानुवाच माभैर्जरेत्वमुत्तिष्ठकामएषकृतोहिमे याहित्वमदनुज्ञातः स्वर्गं सकृ
तिनांपदम् ३९ इत्यादिष्टोभगवताकृष्णेनेच्छाशरीरिणा त्रिःपरिक्रम्यतंनत्वाविमानेनादिवंययौ ४० दारु
कः कृष्णापदवीमन्विच्छन्नधिगम्यताम् वायुंतुलसिकामोदमाघ्रायाभिसुरवंययौ ४१ तंतत्रतिग्मद्युभिरा
युधैर्हतं ह्यश्वत्थमूलकृतकेतनंपतिम् स्नेहलुतात्मानिपपातपादयोरथादवलुत्यसबाष्पलोचनः ४२ अपश्य
तरुवच्चरणांबुजंप्रभोदृष्टिः प्रनष्टातमसिप्रविष्टा दिशोनजानेनलभेचशांतियथानिशायामुडुपंप्रनष्टे ४३
इतिब्रुवतिसूतेवैरथोगरुडलांछनः रवमुत्सपातराजेंद्रसाश्वध्वजउदीक्षतः ४४ तमन्वगच्छन् दिव्यानिविष्णु
प्रहरणानिच तेनातिविस्मितात्मानंसूतमाहजनार्दनः ४५ गच्छद्वारयतींस्सूतज्ञातीनांनिधनंमिथः संक
र्षणस्यनिर्याणंबंधुभ्योब्रूहिमदृशाम् ४६ द्वारकायांचनस्थेयंभवद्भिःस्वस्वबंधुभिः मयात्यक्तांयदुपुरींस
मुद्रःलावयिष्यति ४७ ३८ ३९ इच्छाशरीरिणेत्यस्यायंभावः शरदसत्वमयींनिजांमूर्तिमंतर्धायतस्मतिकृत्यैवंविडंबनमात्रमिति

एतदेवस्फुटीकरिष्यति देवादयोब्रह्मसुरव्याइत्यादिना ४० ४१ तंपतितत्रदृष्ट्वातस्यपादयोर्निपपात ४२ ४३ उदीक्षतः उदीक्ष्यमाणस्यसू
तस्यसतः ४४ ४५ निर्याणयोगमार्गेणमदृशामितीच्छाशरीराभिप्रायेण ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

अवितारक्ष्यमाणाः इन्द्रप्रस्थंगमिष्यथेतिब्रूहीतिपूर्वेणान्वयः ४८ मन्मायारचनामेतांविज्ञायेतिनिजमूर्तेरंतर्हितत्वात्तद्व्याशोकंमाकुर्वि
त्यर्थः ४९ कुलस्यविनष्टत्वात्तुर्मनाः ५० इत्येकादशोटीकायांत्रिंशोऽध्यायः ३० एकत्रिंशोस्वकंधामजगामभगवानितःतमेवानुययुः प्रीत्या
वसुदेवादयस्ततः १ देवान्यद्विधायादौभूयोदेवान्विधायच श्रीकृष्णःस्वेच्छयाधामस्वतश्चैवसमाविशत् २ गुनयःसनकादयःप्रजेश्वरामरी
च्यादयः १ द्विजाःगरुडलोकनिवासिनःपक्षिणःमैत्रेयादयोवा २ भगवतोऽनिर्याणंद्रष्टुकामाःसंतःपरमोत्सकास्तत्रागमन्तेषामोत्सक्यकृतंम
होत्सवमाहसान्देनगायंतश्चेति ३ ४ विष्मृतीःइंद्रादींश्चपद्मनेत्रेन्यमीलयदित्यत्रायंभावःपूर्वब्रह्मादिभिःसलोकांलोकपालान्नःपाहिवैकुण्ठकिं
करान् इतिप्रार्थितत्वादिदानींचस्वस्वलोकंप्रतिनेतुमागतत्वात् बहुषुचनेषुदाक्षिण्यात्तान्वंचयितुंसमाधिमिवकुर्वन्नेत्रेन्यमीलयदिति ५ योगि

स्वस्वंपरिग्रहंसर्वेआदायपितरौचनः अर्जुनेनाविताःसर्वइन्द्रप्रस्थंगमिष्यथ ४८ त्वंतुमहर्ममास्थायज्ञाननिष्ठ
उपेक्षकः मन्मायारचनामेतांविज्ञायोपशमंव्रज ४९ इत्युक्तस्तंपरिक्रम्यनमस्कृत्यपुनःपुनः तस्यादौशीर्ष्युपाधा
यदुर्मनाःप्रययौपुरीम् ५० इतिश्रीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेयदुकुलसंक्षयोनामत्रिंशोऽध्यायः ३०
श्रीशुकउवाच अथतत्रागमद्वह्याभवान्याचसमभवः महेंद्रप्रसुरवादेवामुनयःसप्रजेश्वराः १ पितरःसिद्धगंधर्वा
विद्याधरमहोरगाः चारणायक्षरक्षांसिकिन्नराप्सरसोद्विजाः २ द्रष्टुकामाभगवतोऽनिर्याणंपरमोत्सकाः गायंतश्चर्ग
णंतश्चशौरेःकर्माणिजन्मच ३ ववर्षुःपुष्पवर्षाणिविमानावलिभिर्नभः कुर्वतःसंकुलंराजन्मत्तयापरमयायुताः ४ भग
वान्पितामहंवीक्ष्यविष्मृतीरात्मनोविष्णुः संयोज्यात्मनिचात्मानंपद्मनेत्रेन्यमीलयत् ५ लोकाभिरामास्वतनुंधारणाध्या
नमंगलम् योगधारणयाऽग्नेय्याऽदग्ध्वाधामाविशत्स्वकम् ६ दिविदुंदुभयोनेदुःपेतुःसमनसश्चरत् सत्यधर्मोदतिर्भू
मेःकीर्तिश्चाश्चानुतंययुः ७ नामिवस्वच्छंदमृत्युममंवारयति लोकाभिरामामिति अयमर्थःयोगिनोहिस्वच्छंदमृत्यवः स्तानुगाग्न्येव्यायो

गधारणयादग्ध्वालोकांतरंप्रतिविशंति भगवांस्तनतथा किंतु अदग्ध्वैवस्वतनुसहितएवस्वकंधामवैकुण्ठारव्यमाविशत् तत्रहेतुःलोकाभिरामा
मूलोकानामभिरामःअभितोमरणंस्थितिर्यस्यांताम् जगदाश्रयत्वेनजगतोऽपिदाहप्रसंगादित्यर्थः किंच धारणायाध्यानस्यमंगलंशोभनंविषयमि
तरथातयोर्निर्विषयत्वेस्यात् दृश्यतेतदुपासकानांतथैवतद्रूपसाक्षात्कारः फलप्राप्तिश्चेतिभावः इच्छाशरीराभिप्रायेणवायथाश्रुतमेवास्तु तत्रापितु
लोकाभिरामामित्यादीनांविशेषणानामनर्थक्यप्रसंगात्तदप्यदग्ध्वातिरोधायनिर्गतइत्येवसांप्रतम् ६ तदास्वस्वमेवलोकमागमिष्यतीतिसंभ्रमेणदे
वादिहृतः सर्वतोदुंदुभिनादपुष्पवृक्षादिमहोत्सवोभवदित्याह दिवीति ध्रुमेःसकाशात्श्रीकृष्णमनुययुः ५

तदाश्रीकृष्णोऽतर्हिनेसतिकुतो गत इति विनयं यतोऽपि ब्रह्मसुरव्यादेवादयः स्वधामनि विशंतं श्रीकृष्णं न ददृशुः तत्र हेतुः अविज्ञातगतिमिति कंचित्कंचित् ददृशुश्च ततोऽतिविस्मिता वभ्रुवुरित्यर्थः ८ अविज्ञातगतित्वं दृष्टान्तेन स्पष्टयति सौदामन्या गतिर्यथा मर्त्ये न लक्ष्यते देवैः स्तुलक्ष्यते तथा भूमंडलं हिलागच्छतः श्रीकृष्णस्य गतिः देवैरपि न लक्ष्यते किंतु तत्पार्श्वे देवैरेवेत्यर्थः ९ १० अभिप्रायापरिज्ञानात् प्रथमपरिक्रिष्टं ततश्च दृष्टं दृष्ट्वा पुनस्तमेवार्थं प्रपंचयति राजन्निति त्रिभिः परस्य सर्वकारणस्य तनुभृत्कया दवादिषु जननाप्ययेहा आतिर्भावति रोभावरूपा चेष्टा इयं मायया अनुकरणमात्रमवेहि न दोषथाऽविकृत एव जन्मादीन् विडंबयति न हत् आस्तां तावद्यादवादिषु जन्मादिशंकायद्विसर्गनिरोधादिष्वप्यसावविकृत एवास्त इत्याह सृष्ट्वेति आत्मना स्वयमेवेदं जगत्सृष्ट्वाऽन्यमित्वेनानुविश्य आत्ममहिना स्वमहिम्ना उपरत आस्ते १२ ननु नरन्यथा मंतव्यं यतोऽस्मिन्नेवावतारे तत्प्रभावो निरतिशयो दृष्ट इत्याह मर्त्येनेति यमेन स्वलोकं प्रति नीतं गुरुकृतं मर्त्येन तेनैव शरीरेण आन

देवादयो ब्रह्मसुरव्यान् विशंतं स्वधामनि अविज्ञातगतिं कृष्णं ददृशुश्चानि विस्मिताः ८ सौदामन्या यथा काशे यांत्या हिलाऽभ्रमंडलम् गतिर्न लक्ष्यते मर्त्ये स्ति तथा कृष्णस्य देवतैः ९ ब्रह्मरुद्रादयस्ते तु दृष्ट्वा योगगतिं हरेः विस्मितास्तां प्रशंसतः स्वस्वलोकं ययुस्तदा १० राजन्परस्य तनुभृज्जननाप्ययेहामाया विडंबनमवेहियथानदस्य सृष्ट्वात्मनेदमनुविश्याविहृत्य चांते संहृत्य चात्ममहिना उपरतः स आस्ते ११ मर्त्ये न योगुरुकृतं यमलोकं नीतं त्वां चानयच्छरणदः परमास्त्रदग्धम् जिग्यंतकांतकमपीशमसावनीशः किं स्वावनेस्वरनयनू मृगयुसदेहम् १२ त्थाऽन्यशेषस्थिति संभवाप्यये धनन्यहेतुयदशेषशक्तिधृक् नैतत्प्रणेतुं वपुरत्र शेषितं मर्त्येन किं स्वस्थगतिं प्रदर्शयन् १३ य एतां प्रातरुत्थाय कृष्णस्य पदवीं पराम् प्रयतः कीर्तयेद्भक्त्या तामेवाश्रोत्यनुत्तमाम् १४ यत् आनीतवान् शरणदः

शरणागतरक्षकः त्वां च ब्रह्मास्त्रदग्धं योरक्षितवान् यश्चांतकानां मंतकमपि ईशं श्रीरुद्रं बाणसंग्रामे जितवान् मृगयुं लुब्धकम् सदेहं स्वः स्वर्गमनयत् नित्ये असौ स्वावनेस्वरक्षणे अनीशः असमर्थः किम् १२ ननु यदि समर्थः तर्हि किंचित्कालमत्रैव तं नैव वपुषा किं नानिष्ठतत्राह तथाऽपीति यद्यपि उक्तप्रकारेण अशेषस्य जगतः चराचरस्य स्थित्यादिषु अनन्यहेतुर्निरपेक्ष एव कारणम् स्वयं यद्यस्मादशेषशक्तिधृक् तथाऽपि यादवत्वात् स्वनिजं वपुरत्र शेषितमवशेषितं प्रणेतुं कर्तुं नैच्छत् किंतु स्वमेवलोकमनयत् तत्र हेतुः मर्त्येन देहेन किं न किंचित्कार्यमिति स्वस्थानां आत्मनिष्ठानां दिव्यांगतिमेव प्रकृष्टां दर्शयन् अन्यथा तंऽपि दिव्यांगतिमना हृत्य योगबलेन देहसिद्धिं विधाय अत्रैव रंतुं यतेरन्तत्मा भूदि

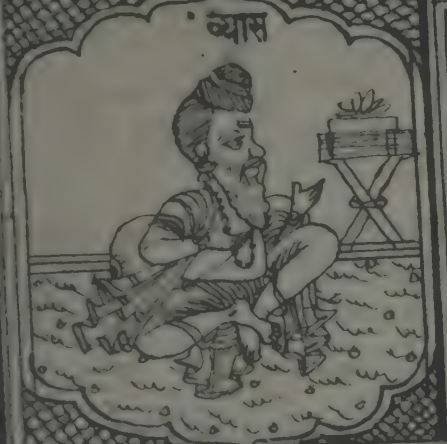
त्येतदर्थमिति भावः १३ य एतामुक्तप्रकारं पदवीं गतिम्

तदेवभागवताखलोकंगच्छतावसुदेवादीनामपितस्यासयेउपायश्चितितआसीत्तमाह दारुकइत्यादिना १५ १६ १७ कृष्णारामौसुतावप
श्यंतः १८ १९ २० सदुक्तिभिः सत्योऽवितथाउक्तयोयेषुतैः नाहंप्रकाशः सर्वस्ययोगमायासमावृतः मूढोऽयंनाभिजानातिलोकोमामज
मव्ययमित्यादिभिः २१ नष्टगोत्राणांनष्टसंततीनाम् सांपरायिकंपिंडोदकादि २२ २३ २४ २५ २६ आदितआरभ्यश्रीकृष्णचरितकीर्तन

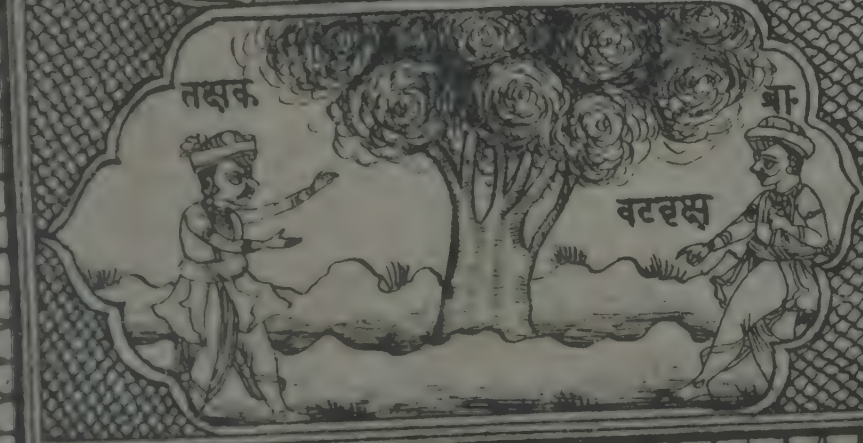
दारुकोदारकामेत्यवसुदेवोग्रसेनयोः पतित्वाचरणावस्रैर्न्यषिंचत्कृष्णाविच्युतः १५ कथयामासनिधनंवृष्णीनां
कृत्स्नशोचुप तच्छ्रुत्वोद्विग्नहृदयाजनाःशोकविमूर्छिताः १६ तत्रस्मत्वरिताजग्मुः कृष्णविश्लेषविह्वलाः व्यसक्तो
रतेयत्रज्ञातयोद्यंतआननम् १७ देवकीरोहिणीचैववसुदेवस्तथासुतौ कृष्णारामावपश्यंतःशोकात्ताविजहुः
स्मृतिम् १८ प्राणांश्चविजहुस्तत्रभागवद्विरहातुराः उपगुह्यपतींस्तातचितामारुरुहुःस्त्रियः १९ रामपत्न्यश्चतद्
हमुपगुह्याग्निमाविशन् वसुदेवपत्न्यस्तद्वात्रप्रद्युम्नादीन्हरःकृष्णः कृष्णपत्न्योऽविशन्नग्निंरुक्मिण्याद्यास्तदा
त्मकाः २० अर्जुनःप्रेयसाःसरस्युः कृष्णस्यविरहातुरः आत्मानंसात्वयामासकृष्णगीतैःसदुक्तिभिः २१ बंधूनांनष्टगो
त्राणामर्जुनःसांपरायिकम् हतानांकारयामासयथावदनुपूर्वशः २२ दारकांहरिणात्यक्तांसमुद्रोप्लावयत्कृष्णा
त् वर्जयित्वामहाराजश्रीमद्गवदालयम् २३ नित्यंसन्निहितस्तत्रभागवान्मधुसूदनः स्मृत्याऽशेषाश्रमह
रंसर्वमंगलमंगलम् २४ स्त्रीबालवृद्धानादायहतशेषान्नजयः इन्द्रप्रस्थंसमावेश्यध्वजंतत्राप्यवेचयत् २५
श्रुत्वासुहृद्वधंराजन्मर्जुनात्तेपितामहाः त्वांतुवंशधरंकृत्वाजग्मुःसर्वमहापथम् २६ यएतद्देवदेवस्यविष्णोःक
र्माणिजन्मच कीर्तयेच्छ्रद्धयामर्त्यःसर्वपापैःप्रमुच्यते २७ इत्थंहरेर्भागवतोरुचिरावतारवीर्याणिबालचरितानि
चशंतमानि अन्यत्रचेहचश्रुतानिगृणन्मनुष्याभक्तिंपरांपरमहंसगतौलभेत २८ इतिश्रीभागवते
महापुराणेएकादशस्कंधेएकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ३१

स्यफलमाह यएतदितिद्वाभ्याम् २७ शंतमानिपरममंगलानि परम-
हंसगतौश्रीकृष्णो २८ एवमेकादशस्कंधभावार्यस्यप्रदीपिका स्वाज्ञानध्वान्तभीतेनश्रीधरेणप्रकाशिता १ इतिश्रीभागवतेमहा
पुराणेऽष्टादशसाहस्र्यांसंहितायांबेंयासिक्यामेकादशेश्रीधरस्वामिविरचितायांश्रीभागवतभावार्यदीपिकायामेकत्रिंशोऽध्यायः ३१

इति श्रीमद्भागवतएकादशस्कंधसमाप्तः

अथ श्रीमद्भगवत्द्वादशस्कंधप्रारंभः॥

श्रीगुरुगणेशांबिकाभ्योनमः जयंति श्रीपरानंदरूपाः पांगलसदृशः यानित्यमनुवर्तते संपदो विगता दृशः १ उक्तस्त्रयोदशाध्यायेर्द्वाद-
शेत्वाश्रयः सतः अधिष्ठानावधित्वाभ्यामाश्रयश्चेश्वरः सतः २ उक्तो लयावधित्वेन प्राकृतात्यंतिकेलये अधिष्ठानतया चोक्तो महा-
पुरुषवर्णने ३ तत्रादौषद्विरध्यायैः शुकः प्राह परीक्षिते शेषेस्तत्रारिवलान्याहसूतः एष्टोऽथ सन्निभिः ४ स्वाश्रयश्रवणे कार्यो न-
विलंबो मनीषिणा इत्येतत्कालवैषम्यं चतुर्भिस्तावदुच्यते ५ तत्रतुप्रथमे भाविमागधान्वयभूमिपान् कलिप्रभावतः प्राह संस्कारा-
दिमलीमसान् ६ एवंभूते सोमवंशे मुकुंदस्वैरक्रीडावर्णिता व्यासपुत्रैः वंशो भावी वर्ण्यते कृष्णार्त्तमुक्तामुत्तये वर्त्मना स्तीति वक्तुम्
७ तदेवं वैवस्वतमनुवंशे सोमवंशप्रस्तावेन श्रीकृष्णावतारचरितानि संप्रपंचमनुवर्णितानि अथ इदानीं भावि सोमवंशः कलौ विजातीयसं-

श्रीकृष्णाय नमः राजोवाच स्वधामानुगते कृष्णाय दुवंशविभूषणे कस्य वंशोऽभवत्पृथ्व्यामेतदा च-
क्ष्वमेमुने १ श्रीशुक उवाच योऽत्यः पुरंजयो नाम भविष्यो वारहद्रथः तस्या मात्यस्तु शहनको ह-
त्वा स्वामिनमात्मजम् प्रद्योतसंज्ञं राजानं कर्तुं यत्पालकः सुतः २ विशारवयूपस्तत्पुत्रो भवितार राजकस्त-
तः नंदिवर्धनस्तत्पुत्रः पंचप्रद्योतना इमे ३ अष्टविंशोत्तरशतं भोक्ष्यंति पृथिवीं नृपाः शिशुनागस्ततो भाव्यः
काकवर्णस्तत्सुतः क्षेमधर्मा तस्य सुतः क्षेत्रज्ञः क्षेमधर्मजः ४ विधिसारः सुतस्तस्या जातशत्रुर्भविष्य-
ति दर्भकस्तत्सुतो भावी दर्भकस्या जयः स्मृतः ५ नंदिवर्धन आजयो महानंदिः सुतस्ततः शिशुनागादशौ-
वैतेष्युत्तरशतत्रयम् ६ समाभोक्ष्यंति पृथिवीं कुरुक्षेत्रे कलौ नृपाः महानंदिस्ततो राजश्च्छूद्रो गभोद्भवो ब-
ली ७ महापद्मपतिः कश्चिन्नंदः क्षत्रविनाशकृत् ततो नृपा भविष्यंति शूद्रप्रायास्त्वधार्मिकाः ८ करादिमलीमसो

वैराग्यद्वारा श्रीकृष्णो कभक्तिनिगमनायानुवर्ण्यते तत्रनुसोमवंशशारवास्तु चिरकालानुवर्तितयामागधवंशोऽनुक्रम्यते तत्रपूरोर्वशे उपरि-
चरो वस्तुस्तस्य बृहद्रथस्तस्य जरासंधस्तस्य सहदेवपुत्रोऽभूदित्युक्तं नवमस्कंधे तत्रैव सहदेवान्मार्जारिस्ततः श्रुतश्च वा इत्यादयोरिपुंजयां
ताविंशतिर्भाविनो राजानो निरूपिताः १ तत्रराजा एच्छति इदानींतदुपरितनवंशं संकरादिदोषैः प्रपंचयति योऽत्य इति रिपुंजय एव पु-
रंजयः स्वामिनं पुरंजयं हत्वा स्वपुत्रं प्रद्योतसंज्ञं राजानं करिष्यति यस्य पालको नाम सुतो भविष्यति २ प्रद्योतनाः प्रद्योतसंज्ञाः ३
४ ५ ६ ७ नंदो नाम कश्चित् महापद्मसंख्यायाः सेनायाः धनस्य वापतिर्भविष्यति अतएव महापद्म इत्यपि तस्य नाम ८ ९

एकमेव छत्रं यस्यांता एथिर्वांशासिष्यतिपालयिष्यति क्षत्रोत्सादनेदृशंतः भार्गवः परशुराम इव ९ समाः संवत्सरान् १० नवनंदान्
नंदं च तत्पुत्रांश्चेत्येवं नवप्रपन्नान् शरणागतान् विश्वस्तान् विख्यातान्वा द्विजः कौटिल्यवात्स्यायनादिपर्यायश्चाणक्यः उद्धरिष्य
ति उन्मूलयिष्यति मौर्याः मौर्यसंज्ञाः ११ कथं भोक्ष्यंति तदाह स एवेति चंद्रगुप्तं मौर्यप्रथमम् १२ १३ तेषां प्रथमो दशरथः पराश
रादिभिरुक्तोऽप्यनुसंधेयः तेन सह मौर्या दशसप्तत्रिंशच्छतोत्तरसप्तत्रिंशदुत्तरशतं समाः १४ १५ १६ बृहद्रथस्य सेनापतिः पुष्प-

स एक छत्रां एथिर्वीमनुल्लंघितशासनः शासिष्यति महापद्मो द्वितीय इव भार्गवः ९ तस्य चाष्टौ भविष्यंति सु
माल्यप्रमुरवाः सुताः यद्मां भोक्ष्यंति महीराजानः सप्तशतं समाः १० नवनंदान् द्विजः कश्चित् प्रपन्नान् उद्धरि-
ष्यति तेषां भावे जगतीं मौर्या भोक्ष्यंति वैकलो ११ स एव चंद्रगुप्तं वै द्विजो राज्येऽभिषेक्ष्यति तत्पुत्रो वारिसा
रस्ततश्चाशोकवर्द्धनः १२ स यशा भविता तस्य संगतः स यशसः सुतः शालिशूकस्ततस्तस्य सोमशर्मो भ-
विष्यति १३ शतधन्वा ततस्तस्य भविता तद्बृहद्रथः मौर्यास्त्येते दश नृपाः सप्तत्रिंशच्छतोत्तरम् समा भोक्ष्यं
ति एथिर्वीकलौकुरुकुलोद्बृह १४ अग्निमित्रस्ततस्तस्मात्सज्येष्ठो भविष्यति वसुमित्रो भद्रकेशश्च पुलिंदो-
भविता सुतः १५ ततो घोषः सुतस्तस्माद्भज्रमित्रो भविष्यति ततो भागवतस्तस्माद्देवभूतिरिति श्रुतः १६
शृंगादशैते भोक्ष्यंति भूमिं वर्षशताधिकम् ततः काण्वानियं भूमिर्यास्यत्यल्पगुणानृप १७ शृंगं हत्वा देव
भूतिं कण्वो मात्यस्तकोमिनम् स्वयं करिष्यते राज्यं वसुदेवो मेहामतिः १८ तस्य पुत्रस्तु भूमित्रस्तस्य
नारायणः सुतः काण्वायना इमे भूमिं चत्वारिंशच्च पंचच शतानि त्रीणि भोक्ष्यंति वर्षाणां चैकलो युगे-
१९ हत्वा काण्वं सुशर्माणं तद्भृत्यो वृषलो बली गां भोक्ष्यत्यंध्रजातीयः कंचित्कालमसत्तमः २० कृष्णनामा
ऽथ तद्भ्राता भविता एथिर्वीपतिः श्रीशांतकर्णस्तत्पुत्रः पौर्णमासस्ततस्ततः २१ मित्रो नाम स्वाभिनं हत्वा राज्यं

करिष्यति स च शृंगानां प्रथमः ततोऽग्निमित्रादयो न वेत्येवं शृंगा दशवर्षशताधिकं द्वादशाधिकं वर्षशतम् १७ कथं काण्वान्या-
स्यंति तदाह शुगमिति परस्त्री कामिनं देवभूतिनामानं शृंगं हत्वा तदमात्यो वसुदेवनामा कण्वो राज्यं करिष्यति १८ काण्वानां चतु-
र्थः सुशर्मा इमे वसुदेवादयः काण्वायना वर्षाणां त्रीणि शतानि पंचचत्वारिंशद्वर्षाणि च भूमिं भोक्ष्यति १९ काण्वानां मतिमं सुशर्मा-
णां हत्वा बलीनामा तद्भृत्यो गां भोक्ष्यति २० २१

२२ २३ यत्रयैषु बहुसंज्ञेषु अष्टस्रनवमः शिवस्वातिनामा भविता २४ २५ २६ आवभृत्याः अवभृतिर्नगरीतद्राजानः २७ २८ एते आ-
भीरादयो मौनव्यतिरिक्ताः पञ्चषष्टिनृपाः एकोनशताधिकं वर्षसहस्रं पृथिवीं भोक्ष्यन्ति ततः पूर्वोक्ता एवैकादशमौनाः २९ त्रीण्यब्दश-
तानि क्षितिं भोक्ष्यन्ति तैः संस्थितेषु मौनेषु मृतेषु किलिकिलायां पुर्यां नृपतयो भविष्यन्तीत्युत्तरणान्वयः ३० अधिकानि च षड्वर्षाणि
३१ तेषां भूतनन्दादीनां यथायथं बाल्हिकानां मानस्त्रयोदशस्रता भविष्यति अथ पुष्पमित्रो नामान्यो राजन्यः अस्य च दुर्मित्रो नाम पुत्रः

लंबोदरस्तु तत्पुत्रस्तस्माद्धिविकलो नृपः मेघस्वातिश्च विकलादटमानस्तु तस्य च २२ अनिष्टकर्माहाले यस्त-
लकस्तस्य चात्मजः पुरीषभीरुस्तत्पुत्रस्ततो राजा स्रनन्दनः २३ चकोरो नवमो यत्र शिवस्वातिररिन्दम तस्या-
पि गोमती पुत्रः पुरीमान् भविता ततः २४ मेदशिराः शिवस्कंदो यज्ञश्रीस्तत्स्रतस्ततः विजयस्तत्स्रतो भाव्य-
श्चंद्रविज्ञः सलोमधिः २५ एते त्रिंशन् नृपतयश्च त्वार्यब्दशतानि च षट्पञ्चाशच्च पृथिवीं भोक्ष्यन्ति कुरुनन्दन २६
सप्ताभीरा आवभृत्या दशगार्दभिनो नृपाः कंकाः षोडशभूपाला भविष्यन्ति च लोलुपाः २७ ततोऽष्टौ यवना-
भाव्याश्चतुर्दशच पुष्कसाः स्रयोदशगुरुंडाश्च मौना एकादशैव तु २८ एते भोक्ष्यन्ति पृथिवीं दशवर्षशतानि-
च नवाधिकां च नवतिं मौना एकादशक्षितिम् २९ भोक्ष्यन्त्यब्दशतान्यंगत्रीणितैः संस्थितैस्ततः किलिकि-
लायां नृपतयो भूतनन्दोऽथ वंगिरिः ३० शिशूनंदिश्च तद्भ्राता यशोनंदिः प्रवीरकः इत्येतैर्वै वर्षशतं भविष्यन्त्य-
धिकानि षट् ३१ तेषां त्रयोदशस्रता भवितारश्च बाल्हिकाः पुष्पमित्रोऽथ राजन्यो दुर्मित्रोऽस्य तथैव च ३२
एककालाद्भूपाः सप्तांध्राः सप्तकौशलाः वैदूरपतयो भाव्या निषधास्ततएव हि ३३ मागधानां तु भविता-
विश्वस्फूर्जिः पुरंजयः करिष्यत्यपरो वर्णान् पुलिंदयदुमद्रकान् ३४

३२ तथा आंध्राः कौशलाः वैदूरपतयः निषधा

श्च एते च तत्तद्देशनामभिः परव्यातास्तुल्यकालाः खंडमंडलेषु भूपाः तत एतेभ्यो बाल्हिकेभ्य एव भाव्या भविष्यन्ति ३३ ततश्च माग-
धानां तुराजा विश्वस्फूर्जिर्नाम भविता स च पूर्वोक्ता तुरंजयात्परः पुरंजयादतिप्रसिद्धः सन् वर्णान् ब्राह्मणादीन् पुलिंदयदुमद्रकसंज्ञा-
न्मलेच्छप्रायान् करिष्यति अपरा निति पाठे अन्यान् पुलिंदादिसंज्ञान् वर्णान् करिष्यतीत्यर्थः ३४

सचएवंकृत्वाअब्रह्मभूयिष्ठाअत्रैवर्ण्यप्रचुराः सतीः प्रजाः स्थापयिष्यति पालयिष्यति सचपद्मवत्यापुरि अनुगंगांगंगाद्वारमार-
स्यप्रयागपर्यंतंगुप्तांपालितांमेदिनींभोक्ष्यति ३५ तदनंतरंचसौराष्ट्रादिदेशवर्तिनोहिजाः ब्राह्म्याउपनयनरहिताभविष्यति ३६ अ-
ब्रह्मवर्चसः वेदान्चारशून्याः ३७ इमेचम्लेच्छप्रायाभूभृतः तुल्यकालाभविष्यति किंच एतेसर्वेअधर्मानृतपराः अधर्मेअनृतेच-
परिनिष्ठिताः फल्गुदाअल्पदातारः ३८ उदितास्तमितप्रायाः हर्षशोकादिबहुलाः ३९ असंस्कृताः गर्भाधानादिसंस्कारर-

प्रजाश्चाब्रह्मभूयिष्ठाः स्थापयिष्यति दुर्मतिः वीर्यवानक्षत्रमुत्साद्यपद्मवत्यांसवैपुरि अनुगंगामाप्रया-
गंगुप्तांभोक्ष्यति मेदिनीम् ३५ सौराष्ट्रावत्याभीराश्चशूद्राअर्बुदमालवाः ब्राह्म्याहिजाभविष्यति शूद्र-
प्रायाजनाधिपाः ३६ सिंधोस्तटंचद्रभागांकौर्तीकाश्मीरमंडलम् भोक्ष्यति शूद्राब्राह्म्याधाम्लेच्छा-
श्चाब्रह्मवर्चसः ३७ तुल्यकाला इमेराजनम्लेच्छप्रायाश्चभूभृतः एतेऽधर्मानृतपराः फल्गुदास्तीव्रम-
न्यवः ३८ स्त्रीबालगोहिजघ्नाश्चपरदारधनाहताः उदितास्तमितप्रायाअल्पसत्वाल्पकायुषः ३९
असंस्कृताः क्रियाहीनारजसातमसाहताः प्रजास्तेभक्षयिष्यन्ति म्लेच्छाराजन्यरूपिणः ४० तन्नाथा-
स्तेजनपदास्तच्छीलाचारवादिनः अन्योऽन्यतोरजभिश्चक्षयंयास्यन्ति पीडिताः ४१ इति श्रीभागवते-
महापुराणे द्वादशस्कंधे प्रथमोऽध्यायः १ श्रीशुक उवाच ततश्चानुदिनंधर्मः सत्यंशौचं क्षमाद-
या कालेन बलिनाराजन्मक्षयं त्यायुर्बलं स्मृतिः १ वित्तमेव कलौ नृणां जन्माचारगुणोदयः धर्मन्यायव्यव-
स्थायां कारणं बलमेव हि २ दांपत्येऽभिरुचिर्हेतुर्मायैव व्यावहारिके स्त्रीत्वेपुंस्त्वेच हिरतिर्विप्रत्वेसूत्रमेव हि ३

हिताः प्रजाः भक्षयिष्यन्ति धनाद्यपहारादिना पीडयिष्यन्ति ४० किंच तन्नाथाः तेनाथायेषां तेजनपदादेशवर्तिनो मनुष्याः तच्छीलाचार-
वादिनः तेषामिव शीलमाचारो वादश्च तदंतः ४१ इति द्वादशोटीकायां प्रथमोऽध्यायः १ द्वितीये तु कलेर्दोषवद्दोषकल्पवतारतः
अधर्मिष्ठे जने नष्टे पुनः कृतयुगागमः १ कलिधर्मान्प्रपंचयति ततश्चेत्यादिना १ धर्मन्याययोः व्यवस्थायां बलमेव २ दांपत्येभार्यापति-
भावे अभिरुचिरेव हेतुः नकुलगोत्रादिः व्यावहारिके क्रयविक्रयादौ स्त्रीत्वेपुंस्त्वेच तयोः श्रेष्ठे रतिकौशलमेव हेतुः नकुलमाचारो वा ३

आश्रमाणां रव्यातो ज्ञाने लिंगमेव दंडाजिनादिकं हेतुर्न त्वाचारविशेषः अन्योन्यापत्तिकारणं च आश्रमादाश्रमांतरप्राप्ते च कारणम् -
यद्वा बहूदकहंसादीनामन्योऽन्यापत्तौ नमस्कारादिव्यवहारे कारणम् अवत्त्यामुद्रार्पणादिदानासामर्थ्ये तन्न्यायदौर्बल्यं पराजयः
चापलं वचः बहुभाषणम् ४ असाधुत्वे चौर्याद्यभियोगे प्रसाधनमलंकारः ५ दूरे वर्तमानं वार्ययनं जलाशयस्तीर्थं न तु गुर्वीदि
स्वार्थः पुरुषार्थः ६ ७ ८ आच्छिन्ना अपहृता दारा द्रविणानि च यासां ताः अष्टिर्बाजम् ९ १० ११ क्षीयमाणेष्वित्यादीनामित्यं

लिंगमेवाश्रमरव्यातावन्योऽन्यापत्तिकारणम् अवत्त्यान्यायदौर्बल्यं पांडित्ये चापलं वचः ४ अनाद्यते वा-
साधुत्वे साधुत्वे दंभ एव तु स्वीकार एव चोदाहरे स्नानमेव प्रसाधनम् ५ दूरे वार्ययनं तीर्थं लावण्ये केशधारण
म् उदरभरता स्वार्थः सत्यत्वे धार्म्यमेव हि ६ दाक्ष्यं कुटुंबभरणं यशोर्थे धर्मसेवनम् एवं प्रजाभिर्दुष्टाभिराकी
र्णैः क्षितिमंडले ७ ब्रह्मविद्भस्त्रशूद्राणां यो बलीभविता नृपः प्रजाहिलुब्धैराजन्ये निर्धर्णे दस्युधर्माभिः ८ आ-
च्छिन्नदारद्रविणायास्यंति गिरिकाननम् शाकमूलामिषक्षौद्रफलपुष्पादिभोजनाः ९ अनावृष्ट्या विनश्यंति
दुर्भिक्षकरपीडिताः शीतवातातपप्रावृट् हिमैरन्योऽन्यतः प्रजाः १० क्षुत्तृड्भ्यां व्याधिभिश्चैव संतापेन च चिं-
तया त्रिंशद्दिंशति वर्षाणि परमायुः कलौ नृणाम् ११ क्षीयमाणेषु देहेषु देहिनां कलिदोषतः वर्णाश्रमवतां धर्मे
नष्टे वेदपथे नृणाम् १२ पारवंडप्रचुरे धर्मे दस्युप्रायेषु राजसू चौर्या नृतवृथा हिंसानानावृत्तिषु वै नृषु १३ शूद्र-
प्रायेषु वर्णेषु छागप्रायासूधे नृषु गृहप्रायेष्वश्रमेषु योनप्रायेषु बंधुषु १४ अणुप्रायास्वैषधीषु शमीप्रायेषु-
स्थास्नुषु विद्युत्प्रायेषु मेघेषु शून्यप्रायेषु सद्यसू १५ इत्यंकलौ गतप्राये जनेषु रवरधर्मिणि धर्मत्राणाय सत्वे
न भगवानवतरिष्यति १६

कलौ गतप्राय इति पंचमेनान्वयः क्षीयमाणेषु अल्पप्रायेषु १२ दस्युप्रायेषु चौरतुल्येषु चो-
र्या नृतवृथा हिंसाद्या नानावृत्तयो येषां तेषु १३ छागप्रायासू प्रमाणतः क्षीरतश्च अजातुल्यासू १४ स्थास्नुषु वृक्षेषु विद्युत्प्रायेषु
तडिद्वहुलेषु शून्यप्रायेषु धर्मादिरहितेषु सद्यसू गृहेषु १५ जनेषु रवरधर्मिणि दुःसहचेष्टिते कलौ गतप्राये समाप्तप्राये १६ ६९

एतत्पंचयतिचतुर्भिः चराचरगुरोः ईश्वरस्यैव धर्मत्राणे हेतुः गुरुत्वेश्वरत्वयोरुपादानम् अरिवलस्य विश्वस्यात्मनः कारणस्येति ए
वंभूतस्य विष्णोर्जन्मसाधूनां धर्मत्राणाय धर्मत्राणप्रयोजनमाह कर्मापनुत्तये मोक्षाय १७ शंभलग्रामे मुख्यस्य प्रधानस्य नाम्ना
विष्णुयशसो ब्राह्मणस्य भवने गृहे १८ धर्मत्राणप्रकारमाह अश्वमिति असाधवो दम्यंते येन तमश्वमारुह्य असिना दस्यूनं कोटि-
शोनिहनिष्यतीत्युत्तरेणान्वयः असाधुदमन इति पाठे कल्किवशेषणम् १९ तत्पंचः आश्रुना शीघ्रगामिना तेन हयेन अश्वेन क्षो-
ण्यां पृथिव्यां विचरन् अणिमाद्यैश्वर्याणि गुणाश्च सत्यसंकल्पादयः तैरन्वितः नृपलिंगच्छदः राजवेषच्छन्नान् २० ततश्च पुनः

चराचरगुरोर्विष्णोरीश्वरस्यारिवलात्मनः धर्मत्राणाय साधूनां जन्मकर्मापनुत्तये १७ शंभलग्रामे मुख्य
स्य ब्राह्मणस्य महात्मनः भवने विष्णुयशसः कल्किः प्रादुर्भविष्यति १८ अश्वमाश्रुगमारुह्य देवदत्तजग-
त्पतिः असिना साधुदमनमष्टैश्वर्यगुणान्वितः १९ विचरन् आश्रुना क्षोण्यां हयेनाप्रतिमद्युतिः नृपलिंगच्छ-
दो दस्यूनं कोटिशोनिहनिष्यति २० अथ तेषां भविष्यति मनांसि विशदानी वै वासुदेवांगरागातिपुण्यगंधा-
निलस्पर्शाम् पौरजानपदानां वै हतेष्वरिवलदस्युषु २१ तेषां प्रजाविसर्गश्च स्थविष्ठः संभविष्यति
वासुदेवभगवति सत्वमूर्तो हृदि स्थिते २२ यदाऽवतीर्णो भगवान् कल्किर्धर्मपतिर्हरिः कृतं भविष्यति तदा
प्रजासूतिश्च सात्विकी २३ यदा चंद्रश्च सूर्यश्च तथा तिष्य बृहस्पती एकराशौ समेप्यंति तदा भवति तत्कृतं
म् २४ येऽतीता वर्तमाना ये भविष्यंति च पार्थिवाः ते तउद्देशतः प्रोक्ता वंशीयाः सोमसूर्ययोः २५

कृतयुगप्रवृत्तिं व

कुमाह अथेति सार्थाभ्याम् तेषां पौरजानपदानां मनांसि विशदानी भविष्यंति तत्र हेतुः वासुदेवस्यांगरागेण चंदनादिनाऽतिपुण्यगं-
धोऽनिलस्तं स्पृशंतीति तथा तेषाम् २१ स्थविष्ठः स्थूलः २२ कृतयुगप्रवृत्तिमाह यदाऽवतीर्ण इति प्रजानां सूतिः प्रसूतिः २३ तदवतार-
कालोपलक्षणमाह यदा चंद्रश्चेति तिष्यः पुष्यः अयमर्थः चंद्रसूर्यबृहस्पतीनां यदा पुष्यनक्षत्रयोगः तदा तत्कृतयुगं भविष्यति यद्य-
पि च प्रतिद्वादशाब्दकं रशौ बृहस्पती वर्तमाने द्वित्रासु आमावास्यासु तेषां त्रयाणामपि पुष्ययोगः संभवति तथाऽपि तेषां सह प्रवेशोऽ-
त्र विवक्षितः समेप्यंतीति वचनात् अतो नातिप्रसंगः २४ एवं नवमस्कंधमारभ्यानुक्रांतं वैवस्वतमनोर्वंशद्वयं निगमयति येऽतीता इति
उद्देशतः संक्षेपतः २५

कलियुगावांतरविशेषं वक्तुमाह आरभ्येत्यादिना वर्षसहस्रं पंचदशोत्तरं शतं चेति कथाः पिविवक्ष्याः वांतरसंख्येयं परीक्षितं नंदयो-
रंतरं द्वाभ्यां न्यूनं वर्षाणां सार्धं सहस्रं भवति परीक्षितसमकालं मागधं मार्जारिमारभ्यरिपुंजयां ताविंशतिराजानः सहस्रसंवत्सरं भो-
क्ष्यंतीत्युक्तं नवमस्कंधे ये बार्हद्रथभूपालाभा व्याः साहस्रवत्सरमिति ततः परंपंचप्रद्योतनाः अष्टत्रिंशोत्तरं शतम् शिशुनागाश्वष-
ष्ठ्युत्तरं शतत्रयं भोक्ष्यंति एथिबीमित्यत्रैवोक्तत्वात् २६ कलेः प्रवृत्तिं वृद्धिं च निरूपयितुं कालज्ञानोपलक्षणमाह सप्तर्षीणां त्विति अ-
यमर्थः प्रागग्रशकटाकारं तारासप्तकं सप्तर्षिमंडलम् तत्र किंचिदुन्नतेषाः ग्रस्थानीयो मरीचिः ततः पश्चादानम्रयुगकंधराका-
रो वसिष्ठः सप्तार्यः ततः पश्चादीषदुन्नतेषां मूलस्थानीयोः गिराः ततः पश्चाच्चतुरस्रताराचतुष्केर्दशानेः त्रिः ततो दक्षिणतः पुल-
स्त्यः पुलस्त्यात्पश्चिमतः पुलहः तत उत्तरतः क्रतुः एवं स्थिते तेषां मध्ये यो पूर्वो उदयसमये प्रथममुदितो पुलहः क्रतुसंज्ञो तयोस्तु

आरभ्य भवतो जन्मयावन्नंदाभिषेचनम् एतद्वर्षसहस्रं तु शतं पंचदशोत्तरम् २६ सप्तर्षीणां तु यो पूर्वो
दृश्येते उदिते दिवि तयोस्तु मध्येन क्षत्रं दृश्यते यत्समं निशि २७ तेनैव ऋषयो युक्तास्तिष्ठंत्यब्दशता
निच ते त्वदीये द्विजाः कालाधुना चाश्रिता मघाः २८ विष्णोर्भागवतो भानुः कृष्णारव्योः सौ दिवंगतः
तदा विशत्कलिलैकं पापेयद्रमं ते जनः २९ यावत्सपादपद्याभ्यां स्पृशन्नास्ते रमापतिः तावत्कलिवै ए-
थिबीपराक्रांतुं न चाशकत् ३० यदा देवर्षयः सप्तमघास्रविचरंति हि तदा प्रवृत्तस्तुकलिर्द्वादशाब्दश-
तात्मकः ३१ यदा मघाभ्यो यास्यंति पूर्वाषाढा महर्षयः तदानंदात्प्रभृत्येष कलिर्वृद्धिं गमिष्यति ३२

मध्ये तयोस्तु पूर्वयोस्तु मध्ये यत्समं दक्षिणतः वामदेशावस्थितमश्विन्यादिषु यदन्यतमं नक्षत्रं दृश्यते २७ तेन तथैव युक्तानृणामब्दशतं
तिष्ठंति ते च द्विजाः त्वदीये कालेः धुना मघाः आश्रिता वर्तन्ते २८ यदा विष्णोर्भानुः भातीति भानुः शब्दसत्त्वात्मको देहः दिवं वैकुण्ठगतः
तदा कलियुगमविशत् यस्मिन् युगे जनः पापे रमत इति कलियुगस्य लक्षणम् २९ ननु श्रीकृष्ण एथिव्यां वर्तमानेः पिसंध्या रूपेण क-
लिः प्रविष्ट एवासीत् सत्यम् तथाऽपि तावत्तस्य पराक्रमो नाभवदित्याह यावदिति पराक्रांतुमभिभवितुम् ३० अतो यथोक्त एव कलिप्र-
वेशकाल इत्याह यदा देवर्षय इति द्वादशाब्दशतात्मक इति दिव्येन मानेन संध्यां शाभ्यां सहयो द्वादशाब्दशतात्मकः सकलिः तदा संध्याम-
तिक्रम्य प्रविष्ट इत्यर्थः ३१ कलेः प्रवेशकालमुक्त्वा तस्य वृद्धिकालमाह यदेति तदा प्रद्योतनात्प्रभृति वृद्धिं च नंदात्प्रभृत्यपि वृद्धिं गमिष्य-
तीत्यर्थः ३२

ननु यदा कलेर्लिंगमुपलब्धं तदैव प्रविष्ट इति युक्तं ततः पूर्वमेव प्रवेशः ततः परं वह्निरित्यत्र किं प्रमाणं तत्राह यस्मिन्निति प्रतिपन्नं प्रवि-
ष्टमिति ज्ञातम् पुराविदः पूर्वज्ञातारः ३३ कलेरनंतरं कृतयुगप्रवेशमाह दिव्याब्दानामिति चतुर्थे कलो प्रवेशेनाब्दपरिमितेनांशेना-
पि सहातीते सतीत्यर्थः कृतयुगप्रवेशचिह्नमाह यदानृणां मनः आत्मप्रकाशकं भविष्यति तदेति ३४ राजवंशोक्तां स्थितिं ब्राह्म-
णादिवंशेष्वप्यतिदिशति इत्येष इति यथायाभिरुच्चनीचावस्थाभिस्तास्ता अवस्थाः वंशादिति वापादः ३५ एतत्कीर्तनस्य वैराग्योप-
योगितामाह एतेषामिति नामैवलिंगं ज्ञापकं येषां तेषां कथामात्रेणैवावशिष्टानां कीर्तिरेव स्थिता नतुराज्यं पुत्रादयो वा ३६ कलावुत्स-

यस्मिन्कृष्णोदिवंयातस्तस्मिन्नेव तदाऽहनि प्रतिपन्नं कलियुगमिति प्राहुः पुराविदः ३३ दिव्याब्दानां स-
हस्रांते चतुर्थे तु पुनः कृतम् भविष्यति यदानृणां मन आत्मप्रकाशकम् ३४ इत्येषमानवावशायया संख्याय-
था भुवि तया विदुः शूद्रविप्राणां तास्ता ज्ञेया युगे युगे ३५ एतेषां नाम लिङ्गानां पुरुषाणां महात्मनाम् कथा-
मात्रावशिष्टानां कीर्तिरेव स्थिता भुवि ३६ देवापिः शतनो ज्ञाता मरुश्चेद्वा कुवंशजः कलापग्राम आ-
साते महायोगबलान्वितौ ३७ तौ विहेत्य कलेरंते वासुदेवानुशिक्षितौ वर्णाश्रमयुतधर्मपूर्ववत्प्रययि-
ष्यतः ३८ कृतं त्रेताद्वा परं च कलिश्चेति चतुर्युगम् अनेन क्रमयोगेन भुवि प्राणिषु वर्तते ३९ राजन्ने-
ते मया प्रोक्तानरदेवास्तथाऽपरे भूमौ मम त्वं कृत्वांते हित्वे मां निधनं गताः ४० कृमि विदुः भस्म संज्ञांते राज-
न्नाम्नोऽपि यस्य च भूतधुकृतं तत्कृतं स्वार्थं किं वेद निरयो यतः ४१ कथं सेयमरवंडाभूः पूर्वमेव पुरुषं धृता-
मत्पुत्रस्य च पौत्रस्य मत्पूर्वावंशजस्य च ४२ नानां राजवंशादीनां पुनः प्रवृत्तिप्रकारमाह देवापिः सोमवंशजः मरुस्तुसू-

र्यवंशजः कलापग्रामो नाम योगिनामावासः प्रसिद्धः ३७ ३८ इममेव प्रकारं प्रति चतुर्युगं दर्शयति कृतमिति ३९ एतेषां नाम लिं-
गानामित्यादियदुक्तं तत्प्रपंचयति राजन्निति पंचभिः ४० मम त्वं कृत्वेत्यनेन सूचितां भूतद्रोहप्रवृत्तिं निंदति कृमीति राजन्नाम्नः
राजेति नाम यस्य तस्यापि देहस्यांते क्रमयो विष्ठा भस्मेति वा संज्ञा भविष्यति तत्कृते तदर्थं यो भूतधुकृ भूतेभ्यो द्रुह्यति स किं स्वार्थं-
वेद कुत इत्यपेक्षायां हेतुत्वेन भूतद्रोहं विशिनष्टि यतो भूतद्रोहान् निरयो भवति ४१ मम त्वं प्रकारं प्रपंचयति कथमिति सेयमरवं-
डाभूः मे पूर्वजैर्धृता सती इदानीं मत्पूर्वाच सती मत्पुत्रादेः कथं स्यादित्येवम् ४२

उभौमहींकायंच अदर्शनंमृत्युम् ४३ उपसंहरति येयेदति तेसर्वेचकथासूत्रक्रियमाणासूत्रकथामात्राः कालेनकृताः ४४ इति
द्वादशेटीकायां द्वितीयोऽध्यायः २ तृतीयेभूमिगीतेश्चराज्यदोषादिवर्ण्यते कलोचदोषभूयिष्ठेदोषहन्त्रीहरेर्नेतिः १ देहेऽहं
तांभूमौचममतांकुर्वेति अतोऽबुधाइत्युक्तंतदेवभूमिगीतैः प्रपंचयति दृष्टेत्यादिना आत्मनिष्ठव्याजयेव्यग्रान् उद्युक्तान् हा
सप्रकारमेवाह अहोइति १ येनकामेनफेनोपमेपिंडेदेहेविश्रंभिताविश्वासंनृतायेतेषांनरेन्द्राणामेपकामोमोघएवस्यात् २ काम
मेवदर्शयतिद्वाभ्याम् पूर्वमिति इन्द्रियार्थलंपटस्यनराज्यप्राप्तिः स्यादितिप्रथममिन्द्रियपद्वर्गनिर्जित्यराजमंत्रिणोजेष्ठ्यामः वशी

तेजोऽवन्नमयंकायंगृहीत्वाऽत्मतयाऽबुधाः महीममतयाचोभौहित्वाऽतेदर्शनंगताः ४३ येयेभूपतयोराजन्
भुंजंतिवसुमोजसा कालेनतेकृताःसर्वेकथामात्राः कथासूत्र ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वाद
शस्कंधेद्वितीयोऽध्यायः २ श्रीशुकउवाच दृष्ट्वात्मनिजयेव्यग्रान् नृपान्हसतिभूरियम् अहोमां
विजिगीष्यतिमृत्योः क्रीडनकानृपाः १ कामएषनरेन्द्राणांमोघः स्याद्विदुषामपि येनफेनोपमेपिंडेयेऽतिवि
श्रंभितानृपाः २ पूर्वनिर्जित्यपद्वर्गजेष्ठ्यामोराजमंत्रिणः ततः सचिवैर्पौराप्तकरीन्द्रानस्यकंटकान् ३ ए
वंक्रमेणजेष्ठ्यामः पृथ्वीसागरमेखलाम् इत्याशाबद्धहृदयानपश्यंत्यंतिकेऽतकम् ४ समुद्रावरणांजि
त्वामांविशंत्यब्धिमोजसा कियदात्मजयेस्येतन्मुक्तिरात्मजयेफलम् ५ यां विसृज्येवमनवस्तत्सुता-
श्वकुरूद्वह गतायथागतंयुद्धेतांमांजेष्ठ्यत्यबुद्धयः ६ मत्कृतेपितृपुत्राणांभ्रातृणांचापिविग्रहः जायते
ह्यसताराज्यममताबुद्धचेतसाम् ७ ममैवेयंमहीकृत्स्नानतेमूढेतिवादिनः स्पृह्यमानामिथोघ्नंतिम्रियं
तेमत्कृतेनृपाः ८ पृथुःपुरूरवागोधिर्नहुषोभरतोऽर्जुनः मांधातोसगरोरामःखट्वांगोधुंधुहारधुः ९

करिष्यामः सचिवाअमात्याः करीन्द्राहस्तिपाः तांश्चजेष्ठ्यामः कंटकान्प्रतिपक्षान् अस्यअपास्य अथकंटकानितिवापाठः ३ इति-
एवंकेचित् आशाबद्धहृदयाः ४ एवंकेचित्मां पुनर्जित्वाऽप्यतितृष्णायाअब्धिंविशंति तदेवमिन्द्रियजयेनयेराज्यंसाधयितुमिच्छं
तितेऽतिमंदाइत्याह कियदिति ५ अतःअंतकंनपश्यंतीत्युक्तंतदेवाह यामिति कुरूद्वहेतिभूमिगीतंकथयन्शुकः संबोधयति
कुलोद्वहेतितुपाठः सगमः ६ अबुद्धयइत्युक्तंतत्प्रपंचयति मत्कृतइति ७ ८ रामीनामकश्चित् यद्वा लोकदृष्ट्यादाशरथिरेवनिर्दिष्टः ९

१० लोकं रावयति रोदयतीति लोकरावणः ११ १२ मयि उच्चैर्ममतां कृत्वा ये अवर्तते ते कालेन कथाः वशेषाः कृताः विभो इति संबोध-
नं कुरुह्वेति वत् १३ राजवंशानु कथनस्य तात्पर्यमाह कथा इमा इति विज्ञानं विषयासारताज्ञानं ततो वैराग्यं तयोर्विवक्षया परेषामृ-
तानां वचो विभूतीः वाग्विलासमात्ररूपाः न तु पारमार्थ्यं परमार्थयुक्तं कथनं न भवतीत्यर्थः १४ कस्तर्हि पुरुषाणामुपादेयः परमार्थस्त-
माह यस्त्विति नित्यं प्रत्यहं तत्राप्यर्माक्ष्णम् १५ कलिदोषोपचये सति भक्तेरसंभवं मन्यमानः पृच्छति केनोपायेनेति विधमि-

तृणविंदुर्ययाति श्वशर्यातिः शान्तनुर्गयः मगीरयः कुवलयश्वः ककुत्स्थो नैषधो नृगः १० हिरण्यकशि-
पुर्वत्रोरावणो लोकरावणः नमुचिः शंवरो भोमो हिरण्याक्षोऽथ तारकः ११ अन्ये च बहवो देवताराजानो-
यमहेश्वराः सर्वे सर्वविदः शूराः सर्वे सर्वजितोऽजिताः १२ ममतां मय्यवर्तते कृत्वोच्चैर्मर्त्यधर्मिणः क-
थावशेषाः कालेन ह्यकृतार्थाः कृता विभो १३ कथा इमास्ते कथिता महीयसां वितायलोकेषु यशः परेषु-
षाम् विज्ञानवैराग्यविवक्षया विभो वचो विभूतीर्न तु पारमार्थ्यम् १४ यस्तु त्तमश्लोकगुणानुवादः संगी-
यतेऽर्माक्ष्णममंगलघ्नः तमेव नित्यं शृणुयादर्माक्ष्णकृष्णः मलो भक्तिमभीप्समानः १५ राजोवाच
केनोपायेन भगवन्कलेर्दोषान्कलोजनाः विधमिष्यंत्युपचितं स्तम्भे ब्रूहि यथा मुने १६ युगानि युगधर्मा-
श्च मानं प्रलयकल्पयोः कालस्येश्वररूपस्य गतिं विष्णोर्महात्मनः १७ श्रीशुक उवाच कृते प्रव-
र्तते धर्मश्चतुष्पात्तज्जने र्धृतः सत्यं दया तपो दानमिति पादा विभो नृप १८ संतुष्टाः करुणा मैत्राः शान्ता दा-
तास्ति तिष्ठवः आत्मारामाः समदृशः प्रायशः श्रमणा जनाः १९ त्रैतायां धर्मपादानां तुर्यां शोहीयते शनैः
अधर्मपादैरनृतहिंसाः संतोषविग्रहैः २० तदा क्रिया तपो निष्ठानाति हिंसा न लंपटाः त्रैवर्गिकास्त्रयीवृद्धा व-
र्णा ब्रह्मोत्तरानृप २१ ध्यंति नाशयिष्यंति यथा यथा वत् १६ कलियुगे कः परो धर्म इति बुभुक्षया पृच्छति युगानीति ब्रूही-
त्यनुषंगः आत्यंतिकजिज्ञासया पुनः पृच्छति प्रलयकल्पयोः संहारस्थितिकालयोः नचायं बहिर्मुखः प्रश्न इत्याह कालस्येति
१७ तत्र युगधर्मास्तावदाह कृत इति तज्जने स्तत्कालीने र्जनैः दानमरागद्वेषतया अभयदानम् तदेव प्रथमस्कंधे शौचशब्देनोक्तम्
विभोः संपूर्णस्य धर्मस्य १८ तदानीं तन जनानाह संतुष्टा इति मैत्राः भूतमैत्रीयुक्ताः श्रमणाः आत्माभ्यासवन्तः १९ २० ब्रह्मोत्तराः ब्रा-
ह्मणाधिकाः २१

अनृतेन सत्यं हिंसायादया असंतोषेण तपः विग्रहेण दानमिति यथा संख्यं योज्यम् हिंसाः तु ह्यनृतद्वेषैरित्ययं क्रमो न विवक्षितः धर्म-
स्यार्हसति क्षीयते अधर्मस्य लक्षणं श्विंद्रेः पादैरित्यर्थः २२ यशस्विनः कीर्तिप्रियाः क्षत्रदिजोत्तमाः क्षत्रियब्राह्मणप्रधानाः
२३ कलौ धर्मपादानां तु र्योश्चतुर्योशोः वशिष्यते २४ शूद्रदासोत्तराः शूद्रकैवर्त्तौ द्विप्रधानाः २५ युगानामेवं भूतवैषम्यकारणा-
माह सत्वमिति पंचभिः २६ मनश्च बुद्धिश्चैन्द्रियाणि च सत्वे यदा प्रभवन्ति अतिशयेन वर्तन्ते २७ यदा कर्मादिषु भक्तिः प्रीतिस्त-
दारजो वृत्तिप्रधानं त्रेतायुगमिति जानाहि २८ काम्यानां कर्मणां विषये यदा प्रीतिस्तदारजस्तमः प्रधानं द्वापरं जानाहि २९ वि-

तपः सत्यदयादाने च धर्मस्य हिंसा तु ह्यनृतद्वेषैर्धर्मस्याधर्मलक्षणैः २२ यशस्विनो महाशालाः
स्वाध्यायाध्ययने रताः आद्याः कुटुंबिनो हृष्टावर्णाः क्षत्रदिजोत्तमाः २३ कलौ तु धर्महेतूनां तु र्योशोः
धर्महेतुभिः एधमानैः क्षीयमाणो ह्येतसोऽपि विनश्यति २४ तस्मिन् लुब्धादुराचारानिर्देयाः शूद्रकैव-
र्त्तौ दुर्मगाभूरितर्षाश्च शूद्रदासोत्तराः प्रजाः २५ सत्वरजस्तम इति दृश्यते पुरुषैर्गुणाः कालसंचोदिता-
स्तैर्वैपरीवर्तन्ते आत्मनि २६ प्रभवन्ति यदा सत्वे मनो बुद्धिश्चैन्द्रियाणि च तदा कृतयुगं विद्याज्ज्ञाने तपसि यद्बु-
द्धिः २७ यदा कर्मसु काम्येषु भक्तिर्भवति देहिनाम् तदा त्रेतारजोवृत्तिरिति जानाहि बुद्धिमन् २८ यदा
लोभस्त्वसंतोषो मानो दंभोऽयमत्सरः कर्मणां चापि काम्यानां द्वापरं तद्रजस्तमः २९ यदा मायाः नृतंतद्रानि-
द्रा हिंसा विषादनम् शोको मोहो भयं दैन्यं सकलिस्तामसः स्मृतः ३० यस्मात्क्षुद्रदृशो मर्त्याः क्षुद्रभाग्या महा-
शनाः कामिनो वित्तहीनाश्च स्वेरिण्यश्च स्त्रियोऽसतीः ३१ दस्युत्कृष्टा जनपदावेदाः पारवंडदूषिताः राजान-
श्च प्रजाभक्षाः शिशोदरपरादिजाः ३२ अव्रता वटवोऽशौचाभिः क्षवश्च कुटुंबिनः तपस्विनो ग्रामवासान्या-
सिनो ह्यर्थलोलुपाः ३३ पादनंदुःखम् ३० कलिदोषान् पंचयति यस्मादित्यादिना यस्मात्कलेर्हेतोः क्षुद्रदृशः मंदमतयः

क्षुद्रभाग्याः अल्पभाग्याः महाशनाः बद्धाहाराः वित्तहीना अपि कामिनश्च स्वेरिण्यः पुंश्चल्यः असतीः असत्यः ३१ दस्यवः उ-
त्कृष्टाः प्रचुरायेषुते ३२ अव्रता विहिताचारशून्याः अशौचाः शौचशून्याश्च वटवो ब्रह्मचारिणो भविष्यन्ति कुटुंबिनश्च गृहस्थाः स्वयं
भिक्षादनपराभविष्यन्ति न तु भिक्षां दास्यन्ति तपस्विनो वनस्यावनं हित्वा ग्रामवासान् भविष्यन्ति न्यासिनो यतयः अतिधनादिलोलुपा-

पुनरपिस्त्रीणां स्वभावमाह इस्वकाया इति कटुकभाषिण्यः अप्रियवादित्यः चौर्यचमायाकपटमुरुचसाहसंयासांताः ३४ किं-
च किरीटाः वणिजः पणयिष्यंति क्रयविक्रयादिव्यवहारं प्रवर्तयिष्यंति किंच सर्वेजनाः अनापद्यपि जुगुप्सितां निंदितां वार्ता-
वृत्तिं साधुमंस्यंते ३५ सर्वोत्तममपि पतिं द्रव्यहीनं मृत्यास्त्यक्ष्यंति पतयश्च विपन्नं रोगादिभिर्व्यापाराक्षमं कौलं कुलपरंपरायां त-
त्यक्ष्यंति अपयस्विनी दुग्धदोहाः ३६ सौरतं सरतं निमित्तं सौहृदं येषां ते अतएव ननंदारोऽत्र भार्या भगिन्यः श्यालाः भार्या भ्रा-

इस्वकायामहाहाराभूर्यपत्यागतक्रियः शश्वत्कटुकभाषिण्यश्चौर्यभायोरुसाहसाः ३४ पणयिष्यंति
वैक्षद्राः किरीटाः कूटकारिणः अनापद्यपि मंस्यंते वार्तासाधुजुगुप्सिताम् ३५ पतित्यक्ष्यंति निद्रव्यं मृ-
त्या अप्यरिव लोत्तमम् मृत्यं विपन्नं पतयः कौलंगाश्चापयस्विनीः ३६ पितृभ्रातृसहस्राती नृहत्वा सौ-
रतसौहृदाः ननंदश्यालसंवादादीनाः स्त्रैणाः कलौ नराः ३७ शूद्राः प्रतिगृहीष्यंति तपोवेषोपजीवि-
नः धर्मवक्ष्यंत्यधर्मज्ञा अधिरुह्योत्तमासनम् ३८ नित्यमुद्दिग्मं न सो दुर्भिक्षकरपीडिताः निरन्नेभू-
तले राजन्ननावृष्टिभयातुराः ३९ वासीन्नपानशयनव्यवायस्नानभूषणैः हीनाः पिशाचसंदर्शा भविष्यं-
तिकलौ प्रजाः ४० कलौ काकिणिकेऽप्यर्थे विगृह्यत्यक्तसौहृदाः त्यक्ष्यंति च प्रियान् प्राणान् नृहंतिष्यंति स्व-
कानपि ४१ नरक्षिष्यंति मनुजाः स्यविरोपितरावपि पुत्रान्सर्वार्थकुशलान्क्षुद्राः शिश्मोदरं भराः ४२ कलौ
नराजन् जगतां परं गुरुं वैलोक्य नाथानतपादपंकजम् प्रायेण मर्त्या भगवंतमच्युतयक्ष्यंति पारवंडविभि-
न्नचेतसः ४३ यन्नामधेयं म्रियमाण आतुरः पतन् सर्वलन्वा विवशोगुणान् पुमान् विमुक्तकर्मार्गल उत्तमांग-
तिं प्राप्नोति यक्ष्यंति नतं कलौ जनाः ४४ पुंसां कलिकृतान् दोषान् द्रव्यदेशात्मसंभवान् सर्वान् हरति चित्तस्थो-
भगवान् पुरुषोत्तमः ४५ तरः तैः संवादो मंत्रालोचनं येषां ते ननंदुरिति वापाठः ३७ ३८ ३९ पिशाचसंदर्शाः पिशाचसदृशाः ४०

काकिणिके विंशतिवराटकमात्रेऽप्यर्थे विषयभूते विगृह्य वैरं कृत्वा ४१ ४२ महंतमनर्थमाह द्वाभ्याम् कलाविति त्रिलोकनाथैरवन-
तं नमस्कृतं पादपद्मं यस्य तम् नयक्ष्यंति न पूजयिष्यंति पारवंडैर्विभिन्नमन्यथाकृतं चेतो येषां ते ४३ विवशोगुणान्सन् विमुक्ताः कर्म-
रूपा अर्गलाः प्रतिबंधाः यस्य सः ४४ तदेव कलिकृतान् दोषान् पंचप्रकृतं तन्निस्तारोपायमाह पुंसां मिति षड्विः द्रव्यदेशात्मभिः संभवो य-
ेषां तान् चित्तस्थः चित्ते स्फुरितः ४५

४६ अयमेवोपायो नान्यदितिसदृशं तमाह यथेति धातुजं ताम्नादिसंश्लेषजातं हेमोदुर्वणं मालिन्यं तत्र स्थितो वह्निरेव हरति न तु तोया-
दि एवं योगिनामपि विष्णुरेव न तु योगादिकमित्यर्थः ४७ एतदेव विवर्णोति विद्येति विद्यादेव तोपासना ४८ ४९ आत्मभावं स्व-
स्वरूपम् ५० इदानीं कलिं स्तोति द्वाभ्याम् कलेर्दोषनिधेराजन्निति तत्सर्वं हरिर्कीर्तनादेव कलौ भवति ५१ ५२ इति द्वा-
दशोटी कायां तृतीयोऽध्यायः ३ चतुर्थे तु चतुर्थोक्तकालयानैर्मित्तिकादयः तत्र संसारनिस्तारो हरिर्कीर्त्यैव वर्ण्यते १ कलि-
दोषनिवर्तकं हरिनामसंकीर्तनादिकं स एव च कलौ परमो धर्म इति प्रश्नद्वयस्योत्तरमुक्तम् यच्चान्यत्सदृशं प्रलयकल्पयोर्मानं ब्रूही-

श्रुतः संकीर्तितो ध्यातः पूजितश्चाह तोऽपि वा नृणां धुनोति भगवान् हृत्स्थो जन्मायुताश्रमम् ४६ यथा हे-
मिस्थितो वह्निर्दुर्वणं हंति धातुजम् एवमात्मगतो विष्णुर्योगिनामश्रमाश्रयम् ४७ विद्याते पः प्राणानि रो-
धं मैत्री तीर्थाभिषेकं व्रतदानजप्यैः नात्यंतशब्दं हिलभतेऽतरात्मा यथा हृदि स्थे भगवत्यनंते ४८ तस्मात्सर्वा-
त्मनाराजन् हृदि स्थं कुरुकेशवम् म्रियमाणो ह्यवहितस्ततो यासि परांगतिम् ४९ म्रियमाणैरभिस्थे यो भग-
वान् परमेश्वरः आत्मभावं नयत्यंगसर्वात्मा सर्वसंश्रयः ५० कलेर्दोषनिधेराजन्नस्ति त्येको महान् गुणः
कीर्तनादेव कृष्णस्य मुक्तसंगः परं व्रजेत् ५१ कृते यस्यायतो विष्णुं त्रेतायां यजतो मरुतैः द्वापरे परिचर्या-
यां कलौ तद्हरिर्कीर्तनात् ५२ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ३
श्रीशुक उवाच कालस्ते परमाण्वादिर्द्दिपराद्धावधिर्नृप कथितो युगमानं च शृणु कल्पलयावपि १ च-
तुर्युगसहस्रं च ब्रह्मणो दिनमुच्यते सकल्यो यत्र मनवश्चतुर्दशविंशोपते २ तदंतं प्रलयस्तावान् ब्राह्मीरा-
त्रिरुदाहता त्रयो लोका इमे तत्र कल्पंते प्रलयाय हि ३ इति तदिदानीं तृतीयस्कंधोक्तकालानुपूर्वकं निरूपयति काल-

इति सकालः परमाणुर्वैयो भुंक्ते परमाणुताम् इत्यादिना कालः कथितः चत्वारिंशीणि द्वे चैकं कृतादिषु यथाक्रमम् संख्यातानि-
सहस्राणि द्विगुणानि शतानि चेति युगमानं कथितम् १ तत्र कल्पमानमाह चतुर्युगेति यत्र चतुर्दशमनवः क्रमेण भवंति २ प्रल-
यस्तत्र चतुर्विधः नैमित्तिकः प्राकृत आत्यंतिको नित्यश्चेति तत्र नैमित्तिकं प्रलयं मानसहितमाह तदंत इति द्वाभ्याम् तावान् च-
तुर्युगसहस्रप्रमाणः सैव ब्राह्मीरात्रिः ३

नैमित्तिकत्वं दर्शयति यत्र यदा विश्वसूक्ष्मीनारायणः विश्वमात्मसात्कृत्य स्वस्मिन् उपसंहृत्य शेते आत्मभूर्ब्रह्मा च तस्मिन् शेते त
योरभेदविवक्षया वा ब्रह्मण एवानन्तासनत्वं मुक्तम् ब्रह्मणो निद्रां निमित्तीकृत्य प्रवर्तमानो लोकत्रयप्रलयो नैमित्तिक इत्यर्थः ४ प्राकृति-
कं प्रलयमाह ब्रह्माभ्याम् द्विपरार्द्धे तु ब्रह्मण आयुषि सप्तप्रकृतयः महद्दहंकारपञ्चतन्मात्राणि ५ संघातो महदादिकार्यभूतः प्रकृती
नां तत्कार्यब्रह्मांडस्य च प्रलयात् प्राकृतिक इत्यर्थः विघातकारणे उपसादिते सति ६ तदेवाह पर्जन्य इत्यादिना बुद्धौ द्रियार्थरू-
पेणेत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन ७ सामुद्रादिकं सर्वरविः पिबते आकर्षति ८ अनिलवेगोत्थः वायुवेगोद्भूतः अनिलवेगो वा इति पाठे

एष नैमित्तिकः प्रोक्तः प्रलयो यत्र विश्वसूक्ष्म शेतेऽनन्तासनो विश्वमात्मसात्कृत्य चात्मभूः ४ द्विपरार्द्धे त्वति
क्रांते ब्रह्मणः परमेश्विनः तदा प्रकृतयः सप्त कल्पन्ते प्रलयाय वै ५ एष प्राकृतिको राजान् प्रलयो यत्र ली-
यते आंडकोशस्तु संघातो विघात उपसादिते ६ पर्जन्यः शतवर्षाणि भूमौ राजन्न वर्षति तदानिरन्ने
त्यन्योऽन्यं भक्षमाणाः क्षुधादिताः क्षयं यास्यति शनकैः कालेनोपद्रुताः प्रजाः ७ सामुद्रं दैहिकं भौ-
मं रसं संवर्तको रविः रश्मिभिः पिबते घोरैः सर्वे नैव विमुञ्चति ८ ततः संवर्तको वह्निः संकर्षणं मुखो-
त्थितः दहत्यनिलवेगोत्थः शून्यान् भूविवरानथ ९ उपर्यधः समन्ताच्च शिरवाभिर्बह्निः सूर्ययोः दह्यमान-
विभात्यंडं दग्धगोमयपिंडवत् १० ततः प्रचंडपवनो वर्षाणामधिकं शतम् परः संवर्तको वातिधूम्रं रंजसा
वृतम् ११ ततो मेघकुलान्यंगचित्रवर्णान्यनेकशः शतवर्षाणि वर्षति न दैतिरभसस्त्वेनैः तत एकोदकं वि-
श्वं ब्रह्मांडविवरांतरम् १२ तदा भूमेर्गंधगुणं ग्रसत्याप उदप्लवे ग्रस्तगंधातु एथि वी प्रलयत्वाय कल्पते
१३ अपारसमथो तेजस्तालीयं तेथे नीरसाः ग्रसते तेजसो रूपं वायुस्तद्रहितं तदा १४ लीयते चानि
लेते जीवा योः रवं ग्रसते गुणम् सर्वै विशति रंजसा ततश्च न भसो गुणम् १५ अनिलेन वेगो यस्य सः वाः रविणार-

रश्मिभिः पीतमुदकं च दहतीत्यर्थः अनिलवेगो वै इति तु पाठः स्रगमः भूविवरान् पातालादीन् शून्यान् रविणा दैहिकरसाकर्षणात् प्रा-
णरहितान् ९ शिरवाभिर्ज्वालाभिः १० किंचिदधिकं वर्षाणां शतं संवर्तकः प्रलयहेतुः परो वायुर्वाति तदारजसा वृत्तं रंजं भवति ११
रभसस्त्वेनैः तीव्रगर्जितैः ब्रह्मांडविवरांतरं ब्रह्मांडविवरमध्यगतं विश्वमेकोदकमेकार्णवोदकव्याप्तं भवति १२ उदप्लवे उदकेनाप्ला-
विते सति प्रलयत्वाय अभावाय १३ १४ १५

भूतादिस्तामसोः हंकारः गुणैः वृत्तिभिः सह १६ अव्याकृतं प्रधानम् १७ तस्य तु लया नास्तीत्याह नतस्येति कालावयवैरहोरा-
त्रादिभिः गुणाः भावविकाराः परिणामः विपरिणामः अव्यक्तमस्ति त्वविकारशून्यम् नित्यं सर्वदेकरूपम् वृद्धिरहितमित्यर्थः
अव्ययमपक्षयशून्यम् सर्वत्रहेतुकारणमिति १८ किंच वागादिगोचरस्य सविशेषस्य विकारा भवन्ति इदं तु नतयेत्याह नय
त्रेति द्वाभ्याम् लोककल्पः लोकरूपः सन्निवेशोरचनाविशेषः १९ स्वप्नजाग्रत्स्वप्नजागरावस्थायुक्तं स्रष्टुमवत्तुन्द्रियाभावा-
त् शून्यसादृश्ये हेतुः अप्रतर्क्येन पुनः शून्यमेवेत्याह तदिति २० उपसंहरति लय इति शक्तयः सत्त्वादयः २१ आत्यंतिकं
लयमाह बुद्धीन्द्रियेति द्वादशभिः आत्यंतिकलयोर्मोक्षः सच्चिब्रह्मज्ञानेन सर्वप्रपञ्चलयात्मकः न च प्रपञ्चस्यात्मवत्सत्यत्वे

शब्दं ग्रसति भूतादिर्न भस्तमनुलीयते तैजसश्चेंद्रियाण्यंगदेवान्वैकारिकोगुणैः १६ महान् ग्रसत्यहं-
कारगुणाः सत्त्वादयश्च तम् ग्रसते व्याकृतं राजन्गुणान् कालेन नोदितम् १७ नतस्य कालावयवैः प-
रिणामाद्योगुणाः अनाद्यनंतमव्यक्तं नित्यं कारणमव्ययम् १८ नयत्रवाचो न मनो न सत्त्वं तमोरजो वा
महदादयोऽर्मा न प्राणबुद्धीन्द्रियदेवतावानसन्निवेशः खलु लोककल्पः १९ न स्वप्नजाग्रन्न च त-
त्स्रष्टुमनुरवजलभूरनिलोऽग्निरर्कः संस्तवच्छून्यवदप्रतर्क्यतन्मूलभूतं पदमामनन्ति २० लयः
प्राकृतिको ह्येष पुरुषो व्यक्तयोर्यदा शक्तयः संप्रलीयन्ते विवशाः कालविद्रुतोः २१ बुद्धीन्द्रियार्थरूपेण-
ज्ञानं भातितदाश्रयम् दृश्यत्वाव्यतिरेकाभ्यामाद्यंतवदवस्तुयत् २२ दीपश्चक्षुरूपं च ज्योतिषो न-
पृथग्भवेत् एवं धीः खानि मात्राश्च न स्युरन्यतमादतात् २३ लयः संभवतीति ज्ञानरूपा द्रव्यणः पृथक् भूतस्य त-

स्यासत्त्वमुपपादयति बुद्धिश्चेंद्रियाणि च अर्थाश्चेत्येवं ग्राहककरणग्राह्यरूपेण तेषामाश्रयं ज्ञानमेव भाति न पृथक् तत्र हेतुमाह
दृश्यत्वाव्यतिरेकाभ्यामिति अतो यदाद्यंतवत्तदवस्तु अत्रैवं प्रयोगः विमतं सन्न भवति दृश्यत्वात् कारणव्यतिरेकात् आद्य-
तवत्त्वाच्च रज्जुसर्पादिवदिति २२ तत्राव्यतिरेकं दृष्टान्तेन प्रपञ्चयति दीप इति दीपचक्षुरूपाणां तेजोविशेषाणां तेजसो यथा-
नव्यतिरेकः तथा धीः कर्त्री खानि करणानि मात्राविषयाः ऋता द्रव्यणः पृथक् न स्युः ब्रह्मकार्यत्वात् नन्वेवं कार्यकारणयोरभे-
दे कार्यसत्त्वे कारणस्याप्यसत्त्वं प्रसज्येत तत्राह अन्यतमादिति कार्यादत्यंतव्यतिरेका द्रव्यणः प्रपञ्चा द्रव्यणोऽस्ति व्यतिरेकः प्र-
पञ्चस्य ततो नास्ति व्यतिरेक इत्यर्थः २३

यदातुबुद्धेरसत्त्वंतदातदवस्थानांस्तरामसत्त्वमित्याशयेनाह बुद्धेरिति ननुविश्वतैजसप्राज्ञानामेतावस्थानबुद्धेरित्याशक्या
ह मायामात्रमिति इदंविश्वतैजसप्राज्ञरूपम् २४ आद्यंतवत्त्वादित्यस्यहेतोरसिद्धिमाशंक्यसावयवत्वेनसाधयति ययेति अवय-
वीति यत्सावयवंतदाद्यंतवत् घटादिवदित्यर्थः अतउदयाप्ययादाद्यंतवत्त्वादिश्वंसन्नभवतीत्यर्थः यद्वा एथगेवागमापायित्वादि-
श्वंसिथ्या ब्रह्मतुतदवधित्वात्सत्यमित्यनेनसाध्यते दृष्टांतस्तुपूर्वोक्तएवरज्जुसर्पवदिति यथाजलधराव्योम्नीतिदृष्टांतस्त्वागमा
पायितदवधित्वमात्रे नतुमिथ्यात्वे २५ अन्यतमादृतादितिप्रतिज्ञातंकारणस्यसत्यत्वमुपपादयति सत्यमिति अवयवः कारणं
प्रोक्तः वाच्यारंभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमित्यादिश्रुतिभिः अत्रयुक्तिमपिदर्शयति विनेति अंगहेराजन् हियस्मात्-
अर्थेनावयविनाविनाएथगेवावयवाः प्रतीयेरन् यथापटस्यावयवाः तंतवः पटात्पृथक्प्रतीयंतेतद्वदिति २६ ननुकार्याभावेकारण-

बुद्धेर्जागरणंस्वप्नः सुषुप्तिरितिचोच्यते मायामात्रमिदंराजन्नानात्वंप्रत्यगात्मनि २४ यथाजलधराव्यो
मिभवंतिनभवंतिच ब्रह्मणीदंतथाविश्वमवयव्युदयाप्ययात् २५ सत्यंह्यवयवः प्रोक्तः सर्वावयविनामि
ह विनार्येनप्रतीयेरन्पटस्येवांगतंतवः २६ यत्सामान्यविशेषाभ्यामुपलभ्येतसम्भ्रमः अन्योन्यापाश्र-
यात्सर्वमाद्यंतवदवस्तुयत् २७ विकारःख्यायमानोऽपिप्रत्यगात्मानंमंतरा ननिरूप्योऽस्त्यणुरपिस्याच्चे
च्चित्समआत्मवान् २८

त्वंब्रह्मणःकुतोघटेत सत्यम् तदपिनातीवसत्यमित्याह यदिति सामान्यंकारणंविशेषः का
र्यतद्रूपेणान्योऽन्यापाश्रयात् परस्परापेक्षत्वेननिरूपणासहत्वादित्यर्थः अतः कारणत्वमवधित्वं व्यापकत्वमित्यादिकमपियत्परो
क्षत्वादाद्यंतवत्तत्सर्वमवस्तुइत्यर्थः यद्वा तत्रैवहेत्वंतरमेतत् यदुपलभ्येतसम्भ्रमः सामान्यविशेषरूपत्वात् स्वप्नवत् अन्यो
ऽन्यापाश्रयादितीदमपिहेत्वंतरंगुणगुणीतिविशेषणविशेष्यव्याप्यव्यापकत्वादिरूपेणपरस्पराधीनसिद्धत्वात्तथाभूतस्वप्न-
वदितिनिगमनम् अतोयदाद्यंतवत्तत्सर्वमवस्त्वर्थः २७ तदेवमनेकैर्हेतुभिः प्रपंचस्यासत्त्वंप्रसाधितम् तत्रशंका ननुप्रपंचस्या
पिप्रकाशमानत्वादात्मवत्सत्त्वंकिंनस्यादितितत्राह विकारइति ख्यायमानः प्रकाशमानोऽपिविकारः प्रपंचः प्रत्यगात्मप्रका-
शंविनाअणुमात्रोऽपिननिरूप्योऽस्ति तंविनानिरूप्यः स्याच्चेत्तर्हि सोऽपिचित्समः स्यात् चिद्रूपेणात्मनासमः स्वप्रकाशोभवे
त्तथाचसतिसोप्यात्मवत्स्यात् एकरूपः स्यादित्यर्थः २८

कृतइत्यत आह नहीति ननु सत्यस्याप्यात्मनो जीवब्रह्मरूपं नानात्वमस्येव तत्राह यद्येवं नानात्वं मन्यते तर्हि अविद्वान् कथं तर्हितयो-
र्भेदव्यवहारः उपाधिकृतइत्याह नानात्वमिति तच्च छिद्रयोर्घटाकाशमहाकाशयोरिवेति परिच्छेदापरिच्छेदेदृष्टान्तः ज्योतिषोरा-
काशजलस्थयोः सूर्ययोरिवेति उपाधिकृतविकारसदसद्भावे वातयोर्वात्यशरीरस्थवाय्वोरिवेति क्रियाभेदे २९ ब्रह्मण एव प्रपञ्चव्यव-
हारात्वं न त्वं दृष्टान्ते न स्पष्टयति यथेति क्रियाभिस्तत्तद्रचनाभेदे बहूधा कटककुण्डलादिरूपेण लौकिके वैदिके चोभिर्जनैरहंकारो-
पहितैः ३० न त्वहंकारस्य कथं ब्रह्मस्वरूपावरणेन भेदव्यवहारहेतुत्वं तस्य स्वकारणभूतब्रह्मावरकत्वासंभवादावरणे वा स्वस्यापि
प्रकाशासंभवादित्याशंक्य सदृष्टान्तमाह यथेति अर्करश्मय एव मेघरूपेण परिणतावर्पति अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठ

न हि सत्यस्य नानात्वमविद्वान्यदि मन्यते नानात्वं छिद्रयोर्घटज्ज्योतिषोर्वातयोरिव २९ यथा हि र-
ण्यं बहुधा समीयते नृभिः क्रियाभिर्व्यवहारवर्त्मक एव चोभिर्भगवानधोक्षजो व्याख्यायते लौकिके वै-
दिके जनैः ३० यथा घनोऽर्कप्रभवोऽर्कदर्शितो ह्यर्काशभूतस्य च चक्षुःस्तमः एवं त्वहं ब्रह्मगुणस्तदी-
क्षितो ब्रह्मांशकस्यात्मन आत्मवस्तनः ३१ घनो यदाऽर्कप्रभवो विदीर्यते चक्षुःस्वरूपं रविगीक्षते तदा
यदा ह्यहंकार उपाधिरात्मनो जिज्ञासयान श्यति तदहं नुस्मरेत् ३२ यदेवमेतेन विवेकहेति नामाया मया हं-
करणात्मबन्धनम् छित्वाऽच्युतात्मानुभवोऽवतिष्ठते तमाहूरात्यतिकमंगसंप्लवम् ३३ नित्यदा सर्वभूता
नां ब्रह्मादीनां परंतप उत्पत्तिप्रलयावैकसूक्ष्मज्ञाः संप्रचक्षते ३४

ते आदित्याज्जायते वृष्टिर्वृष्टेरन्नंततः प्रजाइ-
त्यादिवचनात् तस्मादर्कप्रभवऽर्केणैव दर्शितः प्रकाशितश्च तमः स्वरूपभूतार्कदर्शनप्रतिबंधको भवति अहमहंकारः-
ब्रह्मगुणः ब्रह्मकार्यभूतः तदीक्षितस्तैर्नैव प्रकाशितश्च आत्मनो जीवस्यात्मबन्धनः ब्रह्मस्वरूपदर्शनप्रतिबंधको भवति ३१ अतए-
वाहंकारनाशे स्वरूपदर्शने भवतीति तेनैव दृष्टान्तेनाह घनइति आत्मनः उपाधिः जिज्ञासया विचारेण तर्हितदा अनुस्मरेत् ब्रह्माह
मिति पश्यतीत्यर्थः ३२ सोऽयमात्यंतिकः प्रलयइत्युपसंहरति यदेवमिति विवेकहेति नामाज्ञानशस्त्रेण अहंकारमेवात्मबन्धनम् अ-
च्युतं परिपूर्णमात्मानमनुभवतीत्यर्थः ३३ नित्यप्रलयमाह नित्यदेति ३४

कुत इत्यत आह कालेति परिणामिनां नदीप्रवाहप्रदीपज्वालादीनाया उच्चनीचावस्थास्ताः कालरूपस्रोतसौवेगेनाशुद्रियमाणस्य
देहादेर्दृश्यमानाः तद्देवनित्यदाजन्मप्रलयहेतवो भवन्ति ३५ ननु देहः प्रतिक्षणं प्रध्वंसी प्रतिक्षणमवस्थाभेदस्य विद्यमानत्वात्-
प्रदीपादिवदित्यनुमानम् यदि प्रतिक्षणमवस्था भवन्ति तर्हि किं न दृश्यन्ते अतो हेतुरसिद्ध इत्याशंक्याह अनाद्यंतवता कालेन जायमा-
ना अवस्थानैवलक्ष्यन्ते आकाशे गच्छतां ज्योतिषां च द्रादीनां गमनावस्थाविशेषाः यथानैवलक्ष्यन्ते तद्वत् अतो यथा तेषां प्रदेशांतरमा-
स्या प्रतिक्षणं गत्यवस्थाः कल्प्यन्ते तद्वत् अत्रापि तारुण्यादिदर्शनेन मध्यवर्तिन्योऽवस्थाः कल्प्यन्ते इति न हेतुरसिद्ध इत्यर्थः ३६ उप-
संहरति नित्य इति ३७ पुराणार्थमुपसंहरति एता इति लीलाविषयाः कथा अजो ब्रह्माऽपि कालस्यैनाभिधातुं नेशः ३८ ननु यदि साक-

कालस्रोतो जवेनाशुद्रियमाणस्य नित्यदा परिणामिनामवस्थास्ता जन्मप्रलयहेतवः ३५ अनाद्यंतवता
ऽनेन कालेनैश्वरमूर्तिना अवस्थानैवलक्ष्यन्ते विद्यति ज्योतिषामिव ३६ नित्यो नैमित्तिकश्चैव तया प्राक-
तिको लयः आत्यंतिकश्च कथितः कालस्य गतिरीदृशी ३७ एताः कुरुश्रेष्ठ जगद्विधातुर्नारायणस्यारिवल-
सत्त्वधाम्नः लीला कथास्ते कथिताः सभासतः कालस्यैनाभिधातुमीशः ३८ संसारसिंधुमतिदुस्तर-
मुत्तितीर्थोर्नान्यः पूवो भगवतः पुरुषोत्तमस्य लीला कथारसनिषेवणमंतरेण पुंसो भवेद्विविधदुःखदवादित-
स्य ३९ पुराणसंहितामेतामृषिर्नारायणोऽव्ययः नारदाय पुरा प्राह कृष्णार्दे पायनाय सः ४० सर्वे मह्यं महा-
राज भगवान्वा दरायणः इमां भागवतीं प्रीतः संहितां वेदसंमिताम् ४१ एतां वक्ष्यत्यसौ सूतः ऋषिभ्यो नैमि-
षालये दीर्घसत्रे कुरुश्रेष्ठ संष्टः शौनकादिभिः ४२ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे चतुर्थोऽध्या-
यः ४

ल्येनाभिधातुं न शक्यन्ते तर्हि किंतदभिधानेन तत्राह संसारेति विविधं दुःखमेव ददो दावानलः तेनादितस्य पीडित-
स्यात्त उत्तितीर्थोः पुंसः भगवतोऽया लीलास्तासां कथास्तासां रसः तन्निषेवणमंतरेणान्यः पूवः तरणसाधनं न भवेत् उपायांतरा संभवा-
त्तत्कथाश्रवणमेव यथाशक्ति निषेव्यमित्यर्थः ३९ श्रोतुरादरदाढ्याय संप्रदायमवतिमाह पुराणसंहितामिति त्रिभिः ४० सर्वे
वा दरायणः प्रीतः सन्मह्यमिमां संहितां प्राहेति पूर्वणान्वयः ४१ असौ सूत इति पुरतः स्थितमंगुल्यानिर्दिश्याह नैमिषालये निमिषा-
रण्यस्थाने ४२ इति द्वादशोऽटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ४ पंचमेतु समासेन परब्रह्मोपदेशतः राजस्तद्वत्कसंदशान्मृत्युमीति-
निवारणम् १

एतत्पुराणं शृण्वन्नभयं प्राप्नोतीत्यभिप्रेत्य पुराणार्थमनुस्मारयति अत्रेति अयं भावः जगतः कर्ता ब्रह्माऽपि यस्य प्रसादजः प्रसादोऽत्र
 रजोवृत्तिर्हर्षः ततो जातत्वात् परतंत्रः सर्वसंहर्तारुद्रश्च यस्य क्रोधसंभवः न तु स्वतंत्रः स विश्वस्यात्मानियंता भगवानत्रानुवर्ण्य
 ते अतएवं भूतं भगवंतं शृण्वतः कुतोऽन्यस्माद्भयशंकेति १ त्वंपुनः कृतार्थ एवेत्यनुस्मारयति त्वंत्विति पशुबुद्धिमविवेकम् यस्मा
 न्न नंदस्यसि कुत इत्यत आह न जात इति यथा देहः प्रागभूत एवाद्यजातो नंदस्यति न चैवं त्वं पूर्वनाभूः न चाद्यजातोऽसि अतो न
 नंदस्यसि २ ननु बीजांकुरवत्स्वस्मात्पुत्ररूपेण स्वयमेव भवति यथा ह श्रुतिः अंगादंगात्संभवसि हृदयादधिजायसे आत्मा
 वैपुत्रनामाऽसि स जीवशरदः शतमिति ततः पुनरंकुरात् बीजमिव पौत्रादिरूपेणापि स्वयमेव भवति पितापुत्रेण पितृमान्यो नियोना
 विति श्रुतेः अतस्ते पुनश्यत्सु कथं न नंदस्यामीति चेत्तत्राह न भविष्यसीति भूत्वा पुत्रपौत्रादिरूपवान् बीजांकुरवन्न भविष्यसि यस्मा

श्रीशुक उवाच अत्रानुवर्ण्यतेऽभीक्ष्णं विश्वात्मा भगवान् हरिः यस्य प्रसादजो ब्रह्मारुद्रः क्रोधसमुद्भ-
 वः १ त्वं तुराजन्मरिष्येति पशुबुद्धिमिमं जहि न जातः प्रागभूतोऽद्य देहवत्त्वं न नंदस्यसि २ न भविष्यसि भू-
 त्वा त्वं पुत्रपौत्रादिरूपवान् बीजांकुरवद्देहादेर्व्यतिरिक्तो यथाऽनलः ३ स्वप्ने यथा शिरश्छेदं पंचत्वाद्यात्म-
 नः स्वयम् यस्मात्पश्यति देहस्य तत आत्मा ह्यजोऽमरः ४ घटो भिन्ने यथाऽकाश आकाशः स्याद्यथा पुरा
 एवं देहे मृते जीवो ब्रह्म संपद्यते पुनः ५ मनः सृजति वैदेहान् गुणाः कर्माणि चात्मनः तन्मनः सृजते मायां त-
 तो जीवस्य संसृतिः ६

देहादेर्व्यतिरिक्तस्त्वम् यथाऽनलः काष्ठात् देहाद्देहो जायते नात्मेति भावः ३ जन्मादीनां देह-
 धर्मत्वं दृष्टान्तेन प्रपंचयति स्वप्ने यथाऽत्मनः शिरश्छेदं स्वयं पश्यति एवं जागरणेऽपि यथा यस्माद्देहस्य पंचत्वादिकं पश्यति ततस्त
 द्देवात्मन इदं भ्रममात्रम् वस्तुतश्चात्माऽजोऽमरश्चेत्यर्थः तदुक्तम् आत्मनः पितृपुत्राभ्यामनुमेयौ भवाप्ययौ न भवाप्ययवस्तूना
 मभिज्ञोऽद्वयलक्षण इत्यादि ४ यस्माद्देहोपाधिकोऽयमात्मनो जन्मादिसंसारभ्रमः तस्मादुपाधिनिवृत्तौ मुच्यत इति सदृष्टं तमाह घ
 ट इति यथा पुरा घटोपाधेः पूर्वमिव पुनर्घटो भिन्ने तदंतर्बर्त्यैव काशः आकाश एव स्याद्यथा एवं देहे मृते तत्त्वज्ञानेन लीने सति ५ ज्ञाने
 न लयं भावयितुं मायाकृतमात्मनो देहाद्युपाधिसंबंधप्रकारमाह मन इति मन आत्मनो देहादीन् सृजति तच्च मनो मायां सृजति ततो
 मायाद्युपाधिसमुदायाज्जीवस्य संसृतिर्न वस्तुतः ६

एतदेव सदृशं तमाह सार्द्धेन स्नेहेति दीपस्य ज्योतिषः दीपत्वं ज्वालारूपः परिणामः तत्र तैलस्थानीयं कर्म तदधिष्ठानीयमनः वा त
स्थानीयो देहः अग्निसंयोगस्थानीयश्चैतन्याध्यासः दीपस्थानीयः संसारइतियोज्यम् देहकृतः देहनिबंधनः यद्वा देहक-
तो मनसः न चात्मनः ७ अतो दीपवत्संसार एव नश्यति नत्वात्मा ज्योतिर्वदित्याह नेति ननु तत्र प्रतीयमानः आत्मा कुत इत्यत
आह यइति व्यक्ताव्यक्तयोः स्थूलसूक्ष्मदेहयोः परः अन्यः अतः स्वयं ज्योतिः परत्वं प्रपंचयति आकाशइवेति आधारो देहादेः
प्रपंचस्य ध्रुवो निर्विकारः नास्त्यंत उपमा च यस्य सोऽनंतोपमः ततो विष्णुः ८ अतस्त्वमेवं चिंतयेत्याह एवमिति आत्मस्य देहाद्यु-
पाधिस्थितम् आमृशविचारय अनुमानगर्भिण्याद्रष्टृदृश्यान्वयव्यतिरेकयुक्त्या ९ एवं च सति त्वांतक्षको न ददेदित्याह चोदितइ-

स्नेहाधिष्ठानवर्त्यग्निसंयोगो यावदीयते ततो दीपस्य दीपत्वमेवं देहकृतो भवः रजः सत्वतमो हृत्या-
जायतेऽथ विनश्यति ७ न तत्रात्मा स्वयं ज्योतिर्यो व्यक्ताव्यक्तयोः परः आकाशइव चाधारो ध्रुवोऽनं-
तोपमस्ततः ८ एवमात्मानमात्मस्थमात्मनैवामृशप्रसो बुद्ध्याऽनुमानगर्भिण्या वा सूक्ष्मदेवानुचिंतयेत् ९
चोदितो विप्रवाक्येन न त्वांधक्ष्यति तक्षकः मृत्यवो नोपधक्ष्यति मृत्यूनां मृत्युमीश्वरम् १० अहंब्रह्म परं
धाम ब्रह्माहं परमं पदम् एवं समीक्षन्नात्मानमात्मन्या धाय निष्कले ११ दशंतं तक्षकं पादेलिलिहानं विषा-
ननैः न द्रक्ष्यसि शरीरं च विश्वं च पृथगात्मनः १२ एतत्ते कथितं तात यथात्मा पृष्टवान् नृप हरेर्विश्वात्मन
श्चेष्टां किं भूयः श्रोतुमिच्छसि १३ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वा० प्रमाणलक्षणनाम पंचमोऽध्यायः ५

ति तत्र हेतवः मृत्यवइति मृत्युहेतवः १० विमर्शप्रकारं दर्शयन् तक्षकादर्शनं दर्शयति द्वाभ्याम् योऽहं सब्रह्मैव यद्रूपं तद्रहं मेव
तिसमीक्षन् तत्राहं ब्रह्मेति भावनया जीवस्य शोकादिनिवृत्तिः ब्रह्माहमिति भावनया च ब्रह्मणः पारोक्ष्यनिवृत्तिर्भवतीति व्यतिहारो
दर्शितः निष्कले निरुपाधो आत्मनि ब्रह्मणि ११ विषयुक्तेराननैर्दशंतं ग्रसंतं तक्षकं लेलिहानं सर्पम् यद्वा लेलिहानं जिह्वाभिरा-
ष्ट्रप्रान्तं सनिष्पेषमास्वादयंतम् आत्मनः पृथक् १२ हरेश्चेष्टाम् आत्मा त्वं यत्पृष्टवान् तदेतत्ते कथितम् शिष्यस्य कृतार्थता-
परीक्षणाय पृच्छति किमिति १३ इति द्वादशोटीकायां पंचमोऽध्यायः ५ षष्ठे परीक्षितो मोक्षः सर्पहोमादितत्कृतात् वेदशा-
स्त्रविभागोक्तो विवेदिव्यासवर्णनम् ५

एतत्पुराणं निशम्य निरिवलात्मा हरिस्तं पश्यति निरिवलं चात्मनि पश्यतीति तथा तेन अतः समेन न तेन अवनतेन मूर्धा तत्पादतल-
मुपसृत्य तत्पादौ शिरसि निधायेत्यर्थः १ सिद्धः कृतार्थोऽस्मि यतः अनुगृहीतोऽस्मि अनुग्रहमेवाह यद्यस्मात्प्रावितः च शब्दा-
त्प्राप्तिसाधनं च २ करुणात्मतामभिनन्दति द्वाभ्याम् नात्यद्भुतमिति ३ अश्रौष्मश्रुवन्तः भवतः सकाशात् ४ सिद्धोऽस्मीत्युक्तं
तदेवाविष्करोति भगवन्निति यतः त्वया दर्शितं ब्रह्म प्रविष्टः कथं भूतम् अभयम् यतो निर्वाणं कैवल्यरूपम् ५ किं भूयः श्रोतुमि-

सूत उवाच एतन्निशम्य मुनिनाऽभिहितं परीक्षिष्यासात्मजेन निरिवलात्मदृशा समेन तत्पादपद्म-
मुपसृत्य न तेन मूर्ध्नावद्धांजलिस्तमिदमाह सविष्णुरातः १ राजोवाच सिद्धोऽस्य अनुगृहीतोऽस्मि भ-
वता करुणात्मना श्रावितो यच्च मे साक्षादनादिनिधनो हरिः २ नात्यद्भुतमहं मन्ये महतामन्युतात्मनाम्
अज्ञेषु तापत तेषु भूतेषु यदनुग्रहः ३ पुराणसंहिता मेतामश्रौष्मभवतो वयम् यस्यां रवलूतमश्लोको भगवा-
ननुवर्ण्यते ४ भगवन्स्तत्सुकादिभ्यो मृत्युभ्यो न बिभेम्यहम् प्रविष्टो ब्रह्म निर्वाणमभयं दर्शितं त्वया ५
अनुजानीहि मां ब्रह्मन्वाचयच्छाम्यधोक्षजे मुक्तकामाशयं चेतः प्रवेशय विसृजाम्यसूनु ६ अज्ञानं च नि-
रस्तमे ज्ञानविज्ञाननिष्ठया भवता दर्शितं क्षेमं परं भगवतः पदम् ७ सूत उवाच इत्युक्तस्तमनुज्ञा-
प्य भगवान्वा दरायणिः जगाम भिक्षुभिः साकं नरदेवेन पूजितः ८ परीक्षिदपि राजर्षिरात्मिन्यात्मानमा-
त्मना समाधाय परं दध्यावस्पंदास्रयथातरुः ९ प्राक्कूले बर्हिष्यासीनो गंगाकूल उदङ्मुखः ब्रह्मभूतो म-
हायोगीनिःसंगाश्छिन्नसंशयः १० तक्षकः प्रहितो विप्राः कुन्देन द्विजसूनुना हंतुं कामो नृपंगच्छन् दद-
शं पथिकश्यपम् ११

च्छसीति यदुक्तं तत्र सिद्धोऽहं किंचिच्छ्रेतुमिच्छामि केवलमनुज्ञां देहीत्याह अनुजानीहीति
वाचमित्युपलक्षणं सर्वेन्द्रियाणाम् वाचं नियम्य किं करिष्यसि तदाह मुक्ताः कामाशयाः तद्वासना येन तच्चेतः अधोक्षजे प्रवेशय अ-
सूनु विसृजामि ६ ननु किंप्राणत्यागेन किंचित्कालं ज्ञाननिष्ठो भवेति चेत्तत्राह अज्ञानं चेति चकारात्तत्संस्कारश्च तच्च त्वत्कृपयैवे-
त्याह भवतेति ७ ८ आत्मना बुद्ध्या आत्मानं मनः आत्मनि प्रत्यक् प्रकाशे समाधाय परमात्मानं दध्यौ अस्पंदास्रः लीनप्राणः
यथातरुः स्थाणुः ९ तमेव विशिनष्टि प्राक्कूले प्रागग्रे बर्हिषि दर्भे १० तदेवं ब्रह्मभूते तस्मिन् तक्षकागमनादिकं पिष्टपेषणमिवाभवदि-
ति दर्शयति तक्षक इति विभिः हे विप्राः ११

तंविषचिकित्सापरीक्षितक्षणेनद्रव्यार्जनायगच्छंतम् तत्रस्थालीढवटवृक्षस्यभस्मीभूतस्यपुनरंकुरादिक्रमेणोत्थापनाद्विष-
हारिणंतदपेक्षितद्रविणोः संतर्प्यततोनिवर्त्यद्विजरूपेणतिरोहितः सन्नदशत् १२ तच्चपुत्रकृत्यमिवजातमित्याह ब्रह्मभूतस्ये-
ति १३ तत्रक्षणंसर्वेषांदुःखंचततः परमुत्सवंचाहद्वाप्त्याम् हाहाकारइति १४ १५ प्रासंगिकमाह जनमेजयइत्यादि सर्पा-
भिचारसवेद्विजैः सहवर्तमानः यथावदाजुहाव जुहावेतिवा सर्वसर्पावाहनेकारणमाह संकुन्दइति १६ १७ १८ कस्मान्नक्ष-

तंतर्पयित्वाद्रविणोर्निवर्त्यविषहारिणम् द्विजरूपप्रतिच्छन्नः कामरूपोऽदशानूपम् १२ ब्रह्मभूतस्यरा-
जर्षेर्देहोहिगरलाग्निना बभूवभस्मसात्सद्यः पश्यतांसर्वदेहिनाम् १३ हाहाकारोमहोनासीत् सुविरवेदिक्ष-
सर्वतः विस्मिताह्यभवन्सर्वदेवास्सरनरादयः १४ देवदुन्दुभयोर्नैर्दुर्गंधर्वाप्सरसोजगुः ववृषुः पुष्पवर्षा-
णिविबुधाः साधुवादिनः १५ जनमेजयः स्वपितरंश्रुत्वातक्षकंक्षितम् यथाजुहावसंकुन्दोनागान्सत्रे-
सहद्विजैः १६ सर्पसत्रेसमिन्द्वाग्नौदह्यमानान्महोरगान् दृष्ट्वेद्रभयसंविग्रस्तक्षकः शरणाययौ १७ अ-
पश्यंस्तक्षकंतत्रराजापारीक्षितोद्विजान् उवाचतक्षकः कस्मान्नदह्येतोरगाधमः १८ तंगोपायतिराजं-
द्रशक्रः शरणमागतम् तेनसंस्तमितः सर्पस्तस्मान्नाग्नौपतत्यसौ १९ पारीक्षितइतिश्रुत्वाप्राहत्विजउदार-
धीः सहेंद्रस्तक्षकोविप्रानाग्नौकिमितिपात्यते २० तच्छ्रुत्वाजुहुवुर्विप्राः सहेंद्रंतक्षकंमरवे तक्षकाश्रुपतस्वे-
हसहेंद्रेणमरुत्वता २१ इतिब्रह्मादिताक्षेपैः स्थानादिंद्रेः प्रचालितः बभूवसंभ्रांतमतिः सविमानः सतक्ष-
कः २२ तंपतंतंविमानेनसहतक्षकमंबरात् विलोक्यांगिरसः प्राहराजानंतं बृहस्पतिः २३ नैषत्वयामनुष्येन्द्र-
वधमर्हतिसर्पराट् अनेनपीतममृतमथवाअजरामरः २४ जीवितंमरणंजंतोर्गतिः स्वेनैवकर्मणा राजंस्ततोऽ-
न्योनान्यस्यप्रदातास्वरवदुःखयोः २५ कोनदह्येतेत्युक्ताः संतोद्विजाऊचुः तमिति तेनइंद्रेण असौसर्पः १९ ऋत्विजः

प्रतिप्राह सहेंद्रः इंद्रसहितः किमिति न पात्यते २० तद्राज्ञोवचः श्रुत्वा आजुहुवुः साक्षेपमाह्वानं दर्शयति तक्षकेति इहाग्नौ आश्रुप-
त मरुत्वता मरुद्गणवता इंद्रेण सह २१ ब्राह्मणैरुक्तेराक्षेपैः परुषवाक्यैः सतक्षकः तक्षकेण सह २२ अंगिरसः पुत्रो बृहस्पतिः प्राह २३
२४ भवतु नामाजरामरः तथाऽपि पितृमारकं धक्ष्यामीति चेत्तत्राह जीवितमिति गतिः परलोकः अतो दुर्मरणनिमित्तापितुर्दुर्गतिरने-
न कृतेत्यपि न शंकायामित्यर्थः २५

कथमन्यः स्रवदुःखप्रदातानास्ति सर्पादीनामुपलभ्यमानत्वादिति चेत्तत्राह सर्पादीनाजंतुः पंचत्वमृत्युमुच्छतिप्राप्तातीत्यतः तद-
 रब्धं कर्मैव भुंक्ते स्वकर्मप्रयुक्ता एव सर्पादयो न स्वतंत्रा इति भावः २६ संस्थीयेत समाप्यताम् अभिचारकं हिंसाफलं दिष्टं प्राचीनं-
 कर्म अतः सर्पादृष्टप्रयुक्तस्य तवाप्ययं नापराध इति भावः २७ वाक्पतिं बहस्पतिम् २८ ननु कथं विदुषामप्येवं संमोहः यतो ब्रह्म
 कोपात्परीक्षितो मृत्युः जनमेजयकोपात्सर्पाणामित्यादितत्राह सैषेति तस्यामहत्त्वं दर्शयति अलक्षणा न लक्ष्यत इत्यलक्षणा
 अप्रतर्क्येत्यर्थः कासाविति अत आह ययाऽस्य विष्णोरेवात्मभूता आत्मांशभूताः प्राणिनः गुणवृत्तिभिः क्रोधादिभिः सह
 भूतेषु देहेषु मुह्यन्ति बाध्यबाधकतां व्रजन्तीत्यर्थः ननु श्रवणादिना बाधितया तया कुतो मोहः स्यात्तत्राह अबाधया बाधितुमश-

सर्पचौराग्निविद्युद्भ्यः क्षुत्तृव्याध्यादिभिर्नृप पंचत्वमुच्छते जंतुर्भुंक्त आरब्धकर्मतत् २६ तस्मात्सत्रमिदं
 राजन्संस्थीयेतां भिचारकम् सर्पा अनागसो दग्धा जनेर्दिष्टं हि भुज्यते २७ इत्युक्तः सतथेत्याह महर्षे मा
 नयन्वचः सर्पसत्रादुपरतः पूजयामास वाक्पतिम् २८ सैषा विष्णोर्महामायाऽबाधया लक्षणा यया
 मुह्यन्त्यस्यैवात्मभूता भूतेषु गुणवृत्तिभिः २९ नयत्रदंभीत्यभया विराजिता मायात्मवादेऽसकृदा-
 त्मवादिभिः नयद्विवादो विविधस्तदाश्रयो मनश्च संकल्पविकल्पवृत्तियत् ३०

कथया २९ कथं तर्हि-

माया तत्कार्यं निवृत्तिरित्याशंक्य श्रीविष्णुस्वरूपनिरूपणपूर्वकं तद्भजनात्सर्वानर्थनिवृत्तिरिति शास्त्रार्थमुपसंहरति नयत्रेति पं-
 चभिः दंभीति माया कपटवानयं पुमानित्येवं भूतायां बुद्धावसकृदुल्लिरव्यमानायासेत्यर्थः सा आत्मवादे क्रियमाणे आत्मवादि-
 भिर्यत्राभयानविराजितानप्रकाशिता किंतु भीतिवस्वकार्यं मोहादिकमकुर्वती कथंचिद्वर्तत इति प्रतिपादितेत्यर्थः तदुक्तम् तस्मै-
 नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि यन्मायया दुर्जययामां ब्रुवंति जगद्गुरुम् विलज्जमानया यस्य स्यात्तुमीक्षापथेऽमुया विमोहि-
 ता विकल्पं ते ममाहमिति दुर्धिय इति किंच यद्यस्मिन् तदाश्रयः मायाश्रयो विविधो वादोऽपि नास्ति विशेषविषयित्वादिवादानां
 तस्य विशेषातीतत्वादिति भावः संकल्पविकल्पावृत्तयो यस्य स्य तन्मनोऽपि यत्र नास्ति संकल्पविकल्पानामपि विशेषविषयत्वात् ३०

किंच सृज्यं कर्मसृजताकारकवर्गेण सह उभयोः सृज्यस्रष्टोः परं साध्यं श्रेयः फलमपि अतस्त्रिभिः सृज्यस्रष्टृफलैरन्वितो जीवश्च-
अहंकारात्मको यत्र नास्ति अतएवोत्सादितो निरस्तो वाध्यबाधको यस्मिन् तदेतत् स्वयमात्मस्वरूपमित्यर्थः तत्तस्मिन् अहंकारा-
दानुनिषिध्य विरमेत् विशेषेण क्रीडेदित्यर्थः ३१ यतस्तद्देष्णावंपदमामनंतीत्याह परमिति यदेतत्तदेव परं वैष्णवं पदं स्वरूपमा-
मनंति के अतत् आत्मव्यतिरिक्तमुत्सिसृक्षवः त्यक्तुमिच्छवः यतः अनन्यसौहृदाः नास्ति अन्यस्मिन्सौहृदं येषां ते कुतः -
दौरात्म्यं देहाद्यहंभावं विसृज्य देहअहंकाराभावात् अन्यत्र सौहृदं नास्ति अतस्त्यक्तुमिच्छव इत्यर्थः कथं नेति नेतीत्येवमत्र विदु-
दनुभवमपि प्रमाणायति हृदोपगुह्यध्यानादिना ततः समाहितैरवसितं निश्चितम् यद्वा अवसितमवबद्धमात्मतया गृहीतमित्य-

नयत्र सृज्यं सृजतोभयोः परं श्रेयश्च जीवस्त्रिभिरन्वितस्त्वहम् तदेतदुत्सादितबाध्यबाधकं निषिध्य
चोमीनि विरमेत्स्वयं मुनिः ३१ परंपदं वैष्णवं मामनंति तद्यन्नेति नेतीत्यतदुत्सिसृक्षवः विसृज्य दौरात्म्य-
मनन्यसौहृदा हृदोपगुह्यावसितं समाहितैः ३२ तएतदधिगच्छति विष्णोर्गर्भं परमं पदम् अहंममेति दौ-
र्जन्यं नयेपादेहजं जम् ३३ अतिवादांस्ति तिक्षेत्तनावमन्येत कंचन नचेमं देहमाश्रित्य वैरं कुर्वति केनचि-
त् ३४ नमो भगवते तस्मै कृष्णाय कुरु मे धर्मं यत्पादांबुरुहध्यानात्संहितामध्यगामिमाम् ३५ शौन-
के उवाच पैलादिभिर्यस्यैर्वेदाचार्यैर्महात्मभिः वेदाश्च कतिधा व्यस्ता एतत्सौम्याभिधो हिनः
३६ सूत उवाच समाहितात्मनो ब्रह्मन् ब्रह्मणः परमेश्विनः हृदा काशादभून्नादो हृत्तिरोधादिष्मा-
व्यते ३७ यदुपासनया ब्रह्मन् योगिनो मलमोत्मनः द्रव्यक्रियाकारकारव्यधूत्वायात्यपुनर्भवम् ३८

यः ३२ एवं प्राप्तावधिकारिणो दर्शयति तएतदिति देहजमहमिति गेहजंममेति ३३ प्राप्नुपायमाह अतिवादानिति ३४ शास्त्रसमा-
सौगुरुं प्रणमति नम इति कृष्णाय व्यासाय अध्यगामधिगतवानस्मि ३५ इमां संहितामध्यगामित्युक्तं तत्र पुराणसंहिताविभागं वि-
शेषतो बुभुक्षुर्वेदविभागमपि प्रसंगात्पृथक् पृच्छति पैलादिभिरिति हे सौम्य ३६ तत्र प्रथमं वेदाविर्भावप्रकारमाह समाहितात्म-
न इत्यष्टभिः ब्रह्मणो हृदय आकाशस्तस्मान्नादोः भूत् यः कर्णपुटपिधाने श्रोत्रनिरोधादस्मदादिष्वपि विभाव्यते वित्तव्यते ३७ प्रसं-
गान्नादोपासकानां मोक्षफलमाह यस्य नादस्योपासनया आत्मनो मलं धूत्वा अपोह्य कथं भूतं मलं तमाह द्रव्यमधिभूतम् क्रियाअ-
ध्यात्मं कारकमधिदेवतम् एवं त्रिधा भूता आख्यायस्येति तथातम् ३८

त्रिवृत्त्रिमात्रः कंठोष्ठादिभिरुच्चार्यमाणस्योकारस्याक्षरसमाम्नायांतर्भावात् सूक्ष्मतयातंविशिनष्टि अव्यक्तः प्रभवोयस्यसः तदेवा
ह स्वराट्स्वतएवहृदिप्रकाशमानः तमेवकार्येणलक्षयति यत्तदिति नपुंसकत्वंलिंगशब्दविशेषणत्वात् लिंगंगमकम् ३९ कोसौ-
परमात्मातमाह शृणोतीति इमंस्फोटम् अव्यक्तमोकारम् ननुजीवएवतंशृणोतुनेत्याह सप्तश्रोत्रेकर्णोपिधानादिनाअवृत्तिकेपि
श्रोत्रेसतिजीवस्तुकरणाधीनत्वान्नतदाश्रोता तदुपलब्धिस्तुतस्यपरमात्मद्वारिकेवेतिभावः ईश्वरस्तुनैवंयतःशून्यदृक् शून्येऽपीं
द्रियवर्गेदृक्ज्ञानेयस्य तथाहि सप्तोयदाशब्दंश्रुत्वाप्रबुध्यते नतदाजीवः श्रोता लीनेन्द्रियत्वात् अतोयस्तदाशब्दंश्रुत्वाजीवंप्रबो-
धयतिसयथापरमात्मेवतद्वत् कोऽसावोकारस्तंविशिनष्टिसार्धेन येनवाक्बृहतीव्यज्यते यस्यचहृदयाकाशेआत्मनःसकाशाद्य-
क्तिःअभिव्यक्तिः ४० किंच स्वधाम्नःस्वस्याश्रयःकारणंयत्ब्रह्मतस्य किंच परमात्मांशभूतसमस्तदेवतावाचकोऽपीत्याशयेनाह स

ततोऽभूत्रिवृदोकारोयोऽव्यक्तप्रभवःस्वराट् यत्तल्लिंगंभगवतोब्रह्मणःपरमात्मनः ३९ शृणोतियइमं-
स्फोटंसप्तश्रोत्रेचशून्यदृक् येनवाग्व्यज्यतेयस्यव्यक्तिराकाशआत्मनः ४० स्वधाम्नोब्रह्मणःसाक्षा-
द्वाचकःपरमात्मनः संसर्वमंत्रोपनिषद्देदबीजंसनातनम् ४१ तस्यह्यासंस्त्रयोवर्णाअकाराद्याभृगूदह
धार्येतेयैस्त्रयोभावागुणनामार्थवृत्तयः ४२ ततोऽक्षरसमाम्नायमसृजद्भगवानजः अंतस्थोऽभस्वरस्य-
र्शद्वस्वदीर्घादिलक्षणम् ४३ तेनासौचतुरोवेदांश्चतुर्भिर्वदनैर्विभुः सव्याहृतिकानुसौकारांश्चातुर्होत्र-
विवक्षया ४४ पुत्रानध्यापयत्तांस्तुब्रह्मर्षीन्ब्रह्मकोविदान् तेतुधर्मोपदेशारःस्वपुत्रेभ्यःसमादिशन् ४५

इति सर्वमंत्राणामुपनिषद्ब्रह्मस्यसूक्ष्मंरूपमित्यर्थः तत्रहेतुः वेदानांबीजंकारणम् बीजत्वेऽप्यविकारितामाह सनातनंसदैकरूपम् तस्य
ब्रह्मरूपत्वात् ४१ इदानींततःसर्वप्रपंचोत्पत्तिप्रकारमाह तस्यहीति त्रयस्त्रिसंख्यायुक्ताभावाः यैरकारोकारमकारैर्धार्येतेतत्कारणत्वा
त् तानेवाह गुणाःसत्वादयः नामानिऋत्यजुःसामानि अर्थाभूर्भुवःस्वर्लोकाः वृत्तयोजाग्रदाद्याः ४२ ततस्तेभ्योवर्णेभ्यःअक्षराणां
समाम्नायंसमाहारम् तमेवाह अंतस्थाः यरलवाःऊष्माणःशषसहाःस्वराअकाराद्याःस्पर्शाःकादयःद्वस्वदीर्घाश्च आदिशब्दात्जि
ह्वामूलीयादयःतएवलक्षणंस्वरूपंयस्यतम् ४३ विभुःचतुर्मुखस्वरूपोभगवान्असृजदितिपूर्वस्यैवानुषंगःचातुर्होत्रविवक्षयाच
त्वारोहोत्रोपलक्षिताऋत्विजश्चतुर्होतारः तैरनुष्ठेयंहोत्राध्वर्यावादिकंकर्मचातुर्होत्रंतद्विवक्षया ४४ पुत्रान्मरीच्यादीन् तान्वेदान् ब्र
ह्मकोविदान्वेदोच्चारणादिनिपुणान् ४५

एवंचतुर्युगेषु प्राप्ताः द्वापरादौ द्वापरमादिर्यस्य तदंशं लक्षणस्य कालस्य तस्मिन् द्वापरं ते वेदविभागप्रसिद्धेः शतनुसमकालव्यासावता
 रप्रसिद्धेश्च व्यस्ताविभक्ताः ४६ तत्र हेतुः क्षीणायुषो जनान् तर्हि पुरुषबुद्धिप्रभवत्वाद्नादरणीयं स्यादित्याशंक्याह हृदि स्थेति ४७
 एवं सामान्यतो वेदविभागक्रममुक्त्वा वैवस्वतमन्वन्तरे विशेषतो निरूपयितुमाह अस्मिन्नपीति ४८ अंशो माया तस्यांशः सत्वं त
 स्य कलया अंशेन अवतीर्णः सन् ४९ चातुर्विध्यमेवाह ऋगिति ऋगादिमंत्राणां राशीन्वर्गशः तत्तत्प्रकरणभेदैरुत्थय यथाः
 नेकविधमणिराशेः मणिगणाः पद्मरागादयो विविच्योद्भियन्ते तद्बहुवृत्तेर्मंत्रैश्च तस्रः ऋगादिसंहिताश्चक्रे ५० तासां संहितानां

ते परंपरया प्राप्तास्तत्तच्छिष्यैर्धृतव्रतैः चतुर्युगेष्वथ व्यस्ताद्वापरादौ महर्षिभिः ४६ क्षीणायुषः क्षीणसत्त्वा
 नुदुर्मैधान्वीक्ष्य कालतः वेदान् ब्रह्मर्षयो व्यस्यन् हृदि स्थान् व्युत्तनोदिताः ४७ अस्मिन्नप्यन्तरे ब्रह्मन् भगवा-
 न्लौकभावनः ब्रह्मेशाद्यैर्लोकपालैर्योचितो धर्मगुप्तये ४८ पराशरात्सत्यवत्यामंशांशकलया विभुः अवती-
 णो महाभाग वेदं चक्रे चतुर्विधम् ४९ ऋगथर्वयजुः साम्नां राशीनुत्थत्यवर्गशः चतस्रः संहिताश्चक्रे मंत्रैर्मणिग
 णा इव ५० तासां सचतुरः शिष्यानुपाहूय महामतिः एकैकां संहितां ब्रह्मन्नेकैकस्मै ददौ विभुः ५१ पैलाय संहिता
 माद्या बह्वृचारव्यामुवाच ह वैशांपायन संज्ञाय निगदारव्यं यजुर्गणम् ५२ साम्नां जैमिनये प्राह तथा छंदोग संहिता
 म् अथ वांगिरसीनामस्व शिष्याय सुमंतवे ५३ पैलः स्वां संहितामूचे इन्द्रप्रमितये मुनिः बाष्कलाय च सोप्याह शि
 ष्येभ्यः संहितां स्वकाम् ५४ चतुर्धा व्यस्य बोध्याय याज्ञवल्क्याय भार्गव पराशराय मित्रे इन्द्रप्रमितिरा-
 त्मवान् ५५ अध्यापयत् संहितां स्वां मांडूकेयमृषिं कविम् तस्य शिष्यो देवमित्रः सौभर्यादिभ्य ऊचि वान्
 ५६ शाकल्यस्तत्सुतस्तौ तु पंचधा व्यस्य संहिताम् वाल्म्यमुद्गलशालीयगोरवल्क्यशिशिरेष्वधात् ५७

मध्ये एकैकाम् ५१ ऋक्समुदायरूपत्वात् बहुचारव्याम् नितरां प्रश्लेषेण गद्यमानत्वात् निगदारव्यम् ५२ छंदः सुगीयमानत्वात् छं
 दोगारव्यां संहिताम् ५३ तत्र ऋग्वेदशारवा विभागमाह पैल इति स्वसंहितां द्विधा विभज्य इन्द्रप्रमितये बाष्कलाय ऊचे स बाष्कलो
 ऽपि स्वसंहितां चतुर्धा व्यस्य बोध्यादिभ्यः शिष्येभ्य आह हे भार्गव ५४ इन्द्रप्रमितिरपि स्वां संहितां मांडूकेयमध्यापयामास तस्य मां-
 डूकेयस्य शिष्यो देवमित्रः ५५ तत्सुतः मांडूकेयसुतः शाकल्यो वाल्म्यादिषु पंचस्वधात् तानध्यापयामासेत्यर्थः ५७ ६९

तच्छिष्यः शाकल्यशिष्यः स्वसंहितात्रेधाविभज्यचतुर्थ्ये वैदिकपदार्थव्याख्यानरूपं निरुक्तं च कृत्वा बलाकादिभ्यः चतुर्थ्योददौ ५८
 बाष्कलिः पूर्वोक्तस्य बाष्कलस्य पुत्रः प्रतिशारवाभ्यः उक्तसर्वशारवाभ्यः बालायन्यादयस्तामादधुः अधीतवन्तः ५९ ऋक्शारवापसंहा
 रपूर्वकं तच्छ्रवणफलमाह बहुचाइति एतच्छंदसामेतेषां छंदसाम् ६० यजुर्वेदे तैत्तिरीयशारवात्यतिप्रस्तावमाह वैशंपायनशिष्या इत्या
 दिना चरकनामनिरुक्तमाह यच्चेरुरिति यद्यस्मात्ब्रह्महृत्यारूपमंहः क्षपयतीति तथा तत् स्वगुरोरनुष्ठेयं व्रतं तच्चरणाच्चरका इत्यर्थः
 ६१ तच्छिष्यः वैशंपायनशिष्यः अल्पसाराणामेतेषां चरितेन कियत् सुदुश्चरमहंचरिष्यामीति ६२ विप्राणामवमंत्रा अवज्ञाकर्त्ता म-

जातूकर्ण्यश्च तच्छिष्यः सनिरुक्तां स्वसंहिताम् बलाकपैजवेतालविरजेभ्योददौ मुनिः ५८ बाष्कलिः
 प्रतिशारवाभ्योवालरिवल्यारव्यसंहिताम् चक्रे बालायनिर्भज्यकासारश्चैव तां दधुः ५९ बहुचाः संहि
 तास्येता एभिर्ब्रह्मर्षिभिर्धृताः श्रुत्वेतच्छंदसां व्यासं सर्वपापैः प्रमुच्यते ६० वैशंपायनशिष्या वैचरका-
 ध्वयवोऽभवन् यच्चेरुर्ब्रह्महृत्योऽहः क्षपणं स्वगुरोर्व्रतम् ६१ याज्ञवल्क्यश्च तच्छिष्य आहा हो भगवन् किय-
 त् चरितेनाल्पसाराणां चरिष्येऽहं सुदुश्चरम् ६२ इत्युक्त्वा गुरुरप्याह कुपितो यास्यलं त्वया विप्रावमंत्राशि-
 ष्येण मदधीतं त्यजाश्चि ६३ देवरातस्तुतः सोऽपि छर्दित्वा यजुषां गणम् ततो गतोऽयमुनयोददृशस्ता-
 न्यजुर्गणान् ६४ यजुषि तित्तिराभूत्वा तल्लोलुपतया ददुः तैत्तिरीया इति यजुः शारवा औसन्सूपेशलाः ६५
 याज्ञवल्क्यस्ततो ब्रह्मन् छंदांस्यधिगवेषयन् गुरोरविद्यमानानि सूपतस्येऽर्कमीश्वरम् ६६

तोऽधीतमाश्रत्य जै-

ति ६३ देवरातस्तुतो याज्ञवल्क्यः ६४ छर्दितस्यादानं विप्ररूपेणानुचितमिति तित्तिराः पक्षिविशेषाः भूत्वा आददुः ततश्च तैत्तिरीया इ-
 ति प्रसिद्धाः सूपेशलाः अतिरम्याः बहुवचनमवांतरभेदविवक्षया ६५ काण्वमाध्यंदिनादिशारवाप्रसंगमाह याज्ञवल्क्य इत्यादिना
 गुरोर्वैशंपायनस्य व्यासेन विभज्यानुक्तत्वादविद्यमानानि अधिका निगवेषयन् मृगयन् सूपतस्ये सम्यक्तुष्टाव ईश्वरमृगादिवेदानाम् तथा
 च श्रुतिः ऋग्भिः पूर्वाण्ये देवि देव ईयते यजुर्वेदे न तित्तिरामध्ये अहः सामवेदे नास्तमये महीयते वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति सूर्य इति ६६

नमो भगवते तुभ्यमादित्याय यो भगवानेक एवेमं लोकयात्रामनुवहतीत्यन्वयः तदेव दर्शयति अखिलजगतामात्मस्वरूपेणांतर्हृदयेषु कालस्वरूपेण च बहिरपि वर्तमान इति अखिलजगतामित्यस्य प्रपञ्चः चतुर्विधेति हृदयांतर्वर्तित्वेऽपि जीववत्तेनोपाधिनाऽव्यवधीयमानोऽनाच्छाद्यमानः कालस्वरूपेण चेत्यस्य प्रपञ्चः क्षणेति क्षणलवादयो येऽवयवास्तेरुपचिताः संवत्सरास्तेषां गणेन प्रत्यक्षमपामादानं शोषणं विसर्गो वृष्टिस्ताभ्यामनेन गायत्री प्रथमपादोक्तवरेण्यताऽनुवर्णिता ६७ द्वितीयपादार्थानुवर्णनेन स्तौति यदुहेति हे विबुधर्षभ हे सवितः यदप्यदो भगवतः तव मंडलं तपति तत्समधीमहीति सम्यगाभिमुख्येन ध्यायेम पुनस्तस्यैव संबोधनम् प्रत्यहं विषवणं वैदिककर्ममार्गेण

याज्ञवल्क्य उवाच ओं नमो भगवते आदित्याय अखिलजगतामात्मस्वरूपेण कालस्वरूपेण चतुर्विधमूतनिकायानां ब्रह्मादिस्तं वपर्यंतानां मंतर्हृदयेषु बहिरपि चाकाश इवोपाधिनाऽव्यवधीयमानो भवानेक एव क्षणलवनिमेषावयवोपचित संवत्सरा गणेनापामादानं विसर्गो भ्यामिमं लोकयात्रामनुवहति ६७ यदुह्वाव विबुधर्षभ सवितरदस्तपत्यनुसवनमहरहरा म्नाय विधिनोपतिष्ठमानानामखिलदुरितवृजिन बीजावभर्जन भगवतः समभिधीमहि तपनमंडलम् ६८ यदुह्वाव स्थिरचरनिकराणां निजनि केतनानां मन इन्द्रियासृगणाननात्मनः स्वयमात्मांतर्यामी प्रचोदयति ६९ य एवेमं लोकमतिकरालवदनांधकारसंज्ञा जगरग्रहगिलितं मृतकमिव विचेतनमवलोक्यानुकंपया परमकारुणिक ईक्षयैवोत्थाप्या हरहरनुसवनं श्रेयसि स्वधर्माख्यात्मावस्थाने प्रवर्तयत्यवनिपतिरिवासाधूनां भयमुदीरयन्नटति ७० परित आशापालेस्तत्र तत्र कमलकोशांजलिभिरुपहृता हर्षणः ७१

स्तवतां भक्तानां यान्यखिलानि दुरितानि तत्फलानि च वृजिनानि दुःखानि तेषां बीजमज्ञानं च तेषामवभर्जनं विनाशकहेतुपनेति ६८ तृतीयपादेन स्तौति यदुहेति यो भवान्स्थावरजंगमसमूहानां स्वाश्रयाणां जीवनां मन इन्द्रियप्राणगणान् अनात्मनो जडान् स्वयमात्मेवांतर्यामी प्रचोदयति प्रवर्तयति ६९ तृतीयपादमेव मंडलस्य परतया व्याचक्षाणः स्तौति य एवेति य एक एव भगवान् अतिकरालवदनो योऽंधकारसंज्ञोऽजगरग्रहः तेन गिलितमत एव मृतकमिव विचेतनं स्वधर्माख्यं यदात्मावस्थानं प्रत्यक्षं प्रवणत्वं तदेव श्रेयस्तस्मिन् प्रवर्तयति किंच यो भवानवनिपतिरिवाटति गच्छति ७० आशापाले रित्वादिभिः कमलकोशयुक्तेः तत्तुल्यैर्वाऽजलिभिः उपहृता हर्षणः दत्तार्घ्यः ७१

यतएवंभूतस्त्वमयातः हस्फुटम् अयातयामानि अन्यैर्यथावदविज्ञातानियजृषितत्कामोहमुपसगामिभजामि ७२ एवंस्ततः प्रसादि-
तश्च ७३ पंचदशशारवाः याः शतैरपरिमितैर्यजुर्भिरकरोत् सतैरिति पाठे स एष याज्ञवल्क्यस्तैर्यजुर्भिरकरोदिति जगृहुः अधीतव-
तः रविणाः श्वरूपेण वाजेभ्यः केसरेभ्यः वाजेन वेगेन वा संन्यस्तास्त्यक्ताः शारवाः वाजसनी संज्ञास्ताः शारवा इति वा ७४ सामशा-
रवा विभागमाह जैमिनेरिति तत्कृतः सूक्तं तु कृतः ताभ्यां पुत्रपौत्राभ्यां क्रमेणैकैकां प्राह ७५ तच्छिष्यः जैमिनेः शिष्यः महान्-
अतिमेधावी सहस्रं संहिता रूपं भेदं चक्रे साम्नांतं संहिता भेदम् ततः तदनंतरम् ७६ सूक्तकर्मणः शिष्य एकः कौशल्यो हिरण्यनाभः

अथ ह भगवंस्तव चरणनलिनयुगुलं त्रिभुवनगुरुभिर्वंदितमहमयातयामयजूः काम उपसगामि ७२ सू-
त उवाच एवंस्ततः स भगवान् वाजिरूपधरो हरिः यजुष्ययातयामानि मुनयेऽदात्प्रसादितः ७३
यजुर्भिरकरोच्छारवादशपंचशतैर्विभुः जगृहुर्वाजसंन्यस्ताः काण्वमाध्यंदिनादयः ७४ जैमिनेः सा-
मगस्यासीत् सूक्तं तु स्तनयो मुनिः सूक्तं वास्तुतस्तत्ताभ्यामेकैकां प्राह संहिताम् ७५ सूक्तकर्मचापित-
च्छिष्यः सामवेदतरोर्महान् सहस्रं संहिता भेदं चक्रे साम्नांततो द्विजः ७६ हिरण्यनाभः कौशल्यः पौष्य-
जिश्च सूक्तकर्मणः शिष्यो जगृहुर्वाग्न्यान् आवंत्यो ब्रह्मवित्तमः ७७ उदीच्याः सामगाः शिष्या आसन् पंचश-
तानि वै पौष्यं ज्यावंत्ययोश्चापितांश्च प्राच्यान् प्रचक्षते ७८ लौगाक्षिर्मौगलिः कुल्यः कुशीदः कुक्षिरेव च
पौष्यं जिशिष्या जगृहुः संहितास्ते शतं शतम् ७९ कृतो हिरण्यनाभस्य चतुर्विंशतिसंहिताः शिष्य उचैस्व
शिष्येभ्यः शेषा आवंत्य आत्मवान् ८० इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे वेदशारवा प्रण-

यनं नाम षष्ठोऽध्यायः ६ पौष्यजिर्नामैकः तौ जगृहुतुः आवंत्यश्चान्यस्तस्यैव शिष्यः सोऽपि जग्राह ७७ पौष्यं ज्यावं-
त्ययोरपि चकारा हिरण्यनाभस्यापि पंचशतानि शिष्या आसन् ततावतीः शारवा यथायथं जगृहुः तानुदीच्यान् सतः कालतः कांश्चि-
त्प्राच्यांश्च प्रचक्षत इत्यर्थः यथैवोक्तं वैष्णवे उदीच्याः सामगाः शिष्यास्तस्य पंचशतं स्मृताः हिरण्यनाभात्तावत्यः संहितायैर्द्विजोत्त-
मैः गृहीतास्तेऽपि चोच्यंते पंडितैः प्राच्यसामगा इति ७८ पुनरप्येतेषां त्रयाणां सूक्तकर्मणः शिष्याणां शिष्यांतरेः शारवा बाहुल्यं दर्शयति
लौगाक्षिरिति द्वाभ्याम् ७९ कृतो नाम हिरण्यनाभस्य शिष्यः स्वशिष्येभ्य उचै शेषा अन्या अपियाः प्रसिद्धाः शारवास्ता आवंत्यः स्वशि-
ष्येभ्य उचै इति ८० इति द्वादशोटीकायां षष्ठोऽध्यायः ६

सप्तमेऽथर्वविस्तारः पुराणव्यसनंततः पुराणलक्षणादीनिफलं भागवतश्रुतेः १ कमप्राप्तमथर्ववेदविभागमाह शिष्यकबंधनामानं-
 स्वकांस्वकीयांसंहितांसोऽपिशिष्योऽपितां द्विधा विभज्य तदुक्तं वैष्णवे अथर्ववेदं समुनिः समंतुरमितद्युतिः शिष्यमध्यापयामास-
 कबंधंसोऽपितां द्विधा कृत्वा तु वेददर्शयत्तथापथ्याय दत्तवानिति १ तत्र वेददर्शः स्वसंहितां चतुर्धा विभज्य चतुरः शिष्यान् अध्यापयामास
 पथ्यश्च त्रिधा विभज्य त्रीनिति सार्द्धेनाह शौल्कायनिरिति २ आंगिरसः शूनकस्य शिष्यो बभूवुः सैंधवायनश्च तदुक्तम् शूनकस्तद्विधा-
 कृत्वा ददावेकां तु बभूवे द्वितीयां संहितां प्रादात् सैंधवायनसंज्ञिन इति सावर्ण्याद्याः सैंधवायनादीनां शिष्याः ३ नक्षत्रकल्पः शांतिकल्पश्चेति
 द्वौ तदुक्तम् नक्षत्रकल्पो वेदानां संहितानां तथैव च चतुर्थः स्यादांगिरसः शांतिकल्पश्च पंचम इति नक्षत्रकल्पादीनां कर्तारस्तत्तन्नाम-

सूत उवाच अथर्ववित्समंतुश्च शिष्यमध्यापयत्स्वकाम् संहितांसोऽपि पथ्याय वेददर्शयत्तु चोक्तवान् १
 शौल्कायननिर्बह्यबलिर्मोदोषः पिप्पलायनिः वेददर्शस्य शिष्यास्ते पथ्यशिष्यान् योऽशृणु कुमुदः शूनको ब्र-
 ह्मन् जाजलिश्चाप्यथर्ववित् २ बभूवुः शिष्योऽथांगिरसः सैंधवायन एव च अधीयेतां संहिते द्वे सावर्ण्याद्या-
 स्तयोऽपरे ३ नक्षत्रकल्पः शांतिश्च कश्यपांगिरसादयः एते आथर्वणाचार्याः शृणु पौराणिकान्मुने ४ व-
 य्यारुणिः कश्यपश्च सावर्णिरकृतव्रणः वैशंपायनहारीतोषड्वे पौराणिका इमे ५ अधीयंत व्यासा शिष्यात्संहि-
 तां मत्पितुर्मुरवात् एकैकामहमेतेषां शिष्यः सर्वाः समध्यगाम् ६ कश्यपोऽहंच सावर्णिरामशिष्योऽकृतव्रणः
 अधीमहि व्यासा शिष्याच्च तस्मै मूलसंहिताः ७ पुराणलक्षणं ब्रह्मन् ब्रह्मर्षिभिर्निरूपितम् शृणुष्व बुद्धिमांश्चि-
 त्यवेदशास्त्रानुसारतः ८ सर्गोऽस्योथ विसर्गश्च वृत्तिरक्षांतराणि च वंशो वंश्यानुचरितं संस्था हेतुरपाश्रयः ९

भिरुच्यंते ४ ५ मत्पतिर्मुरवादिति प्रथमं व्यासः षट्संहिताः कृत्वा मत्पित्रे रोमहर्षणाय प्रादात् तस्य च मुरवादेते त्रय्यारुण्यादयः एकै-
 कां संहितामधीयंत एतेषां षण्णां शिष्यः अहंताः सर्वाः समधीतवान् ६ रामशिष्यो योऽकृतव्रण एवंच त्वारो वयम् मूलसंहिता इत्यनेन ततः
 संहिता बाहुल्यं सूचितम् ७ शूकपरीक्षितसंवादे निरूपितमपि पुराणलक्षणं तद्देवकथनाय दर्शयति पुराणेति ८ अस्य विश्वस्य अत्र-
 सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः मन्वंतरे शानु कथानिरोधो मुक्तिराश्रय इत्यत्रोक्तेः स्थानपोषणे वृत्तिरक्षाशब्दाभ्यामुच्येते अंतराणि
 मन्वंतराणि वंशो वंश्यानुचरितमिति ईशानु कथाः संस्थानिरोधः अनेनैवात्यंतिकलयरूपामुक्तिरप्युक्ता हेतुशब्देन जीवाश्रयवासनाश-
 ब्दवाच्यार्जतयोगृहीताः ९

दशभिर्लेखणैर्युक्तं महापुराणं विदुः केचित्पञ्चविधम् सर्गश्चप्रतिसर्गश्चवंशोमन्वंतराणिच वंशानुचरितं चेतिपुराणंपञ्चलक्ष-
णमिति महत्पुराणमल्पं चेतिव्यवस्थयायत्रदशापिलक्षणा निष्टयकृनिस्त्यंतेतन्महापुराणम् यत्रलक्ष्येपांपञ्चस्वेवांतर्भावस्यविव-
क्षातदल्पमिति व्यवस्थयेत्यर्थः १० सर्गादिलक्षणा निव्याचष्टे अव्याकृतेत्यादिना प्रधानस्यगुणानांक्षोभात्तयोमहान्तस्मात्तयस्त्रिह-
दहंकारस्तस्माद्भूतमात्राणांसूक्ष्माणामिन्द्रियाणांचतुर्दशानांचस्थूलानां देवतानांचसंभवः सर्गः कारणसृष्टिः सर्गइत्यर्थः उच्येतदिति-
यथाऽपेक्षमुत्तरत्राप्यनुपंगः ११ विसर्गंव्याचष्टे पुरुषेणेश्वरेणानुगृहीतानामेतेषांमहदादीनांपूर्वकर्मवासनाप्रधानोऽयंसमाहारः कार्य-
भूतश्चराचरप्राणिरूपोबीजाद्बीजमिवप्रवाहापन्नोविसर्गउच्येतदित्यर्थः १२ चराणांभूतानांसामान्यतोऽचराणि चकाराच्चराणिचका-

दशभिर्लेखणैर्युक्तंपुराणंतद्विदोविदुः केचित्पञ्चविधं ब्रह्मन्महदल्पव्यवस्थया १० अव्याकृतगुणक्षोभा-
न्महत्स्त्रिहतोऽहमः भूतसूक्ष्मिन्द्रियाणानांसंभवः सर्गउच्यते ११ पुरुषानुगृहीतानामेतेषांवासनामयः वि-
सर्गोऽयंसमाहारोबीजाद्बीजंचराचरम् १२ वृत्तिर्भूतानिभूतानांचराणामचराणिच कृतास्वेननृणांतत्रकामा-
च्चोदनयाऽपिवा १३ रक्षाऽच्युतावतारैर्हाविश्वस्यानुयुगेयुगे तिर्यङ्मर्त्यर्षिदेवेषुहृत्यंतेयैस्त्रयीद्विषः १४ मन्वं-
तरमनुर्देवामनुपुत्राः सूरेश्वरः ऋषयोऽशावताराश्चहरेः षड्विधमुच्यते १५ राज्ञांब्रह्मप्रसूतानांवंशस्त्रैकालिकोऽ-
न्वयः वंशानुचरितंतेषांवृत्तंवंशधराश्चये १६ नैमित्तिकः प्राकृतिकोनित्यआत्यंतिकोलेयः संस्थितिकविभिः
प्रोक्ताचतुर्धाऽस्यस्वभावतः १७

मातृवृत्तिः तत्रनृणांस्वेनभावेनकामाच्चोदनयाऽपिवायानियतावृत्तिर्जीविकाकृतासाव-
तिरुच्येतदित्यर्थः १३ तिर्यङ्मर्त्यर्षिदेवेषुयेअच्युतावतारास्तेषामीहालीलाविश्वस्यरक्षोच्येतदित्यर्थः यैरवतारैरितिसमासान्निष्क-
ष्यकथंचित्संबंधः त्रयीद्विषोदैत्याः १४ षड्विधमन्वंतरमुच्यते षड्विधत्वमेवाह मनुरितिमन्वादयः षडेतेवर्गाः स्वस्वाधिकारेणयदाप्रव-
र्तंतेतन्मन्वंतरमित्यर्थः १५ वंशमाह राज्ञामिति ब्रह्मणः सकाशात्प्रसूतिर्येषांशुहृद्भानामित्यर्थः तेषामन्वयोवंशः तत्रप्रवावंश्याः तेषांवृत्तं
येचतद्वंशधरास्तेषांवृत्तंवंश्यानुचरितमुच्यते १६ अस्यविश्वस्यस्वभावतोमायातोनिष्पन्नस्य यद्वा मायातश्चतुर्विधोलयइति १७

अस्य जगतः सर्गादेर्हेतुर्निमित्तजीवः सोऽत्र हेतुरुच्यते इत्यर्थः तस्य निमित्ततामाह अविद्याकर्मकारकः कर्मकर्ता जीवादृश्ययुक्तत्वा
द्विष्वसर्गादेः सतु तत्र हेतुरित्यर्थः नन्वनुशायी निमित्तमिति केचित् अव्याकृतमित्यपरे तत्राह यमिति चैतन्यप्राधान्येनानुशायिन
मुपाधिप्राधान्यविवक्षया अव्याकृतम् १८ अपाश्रयमाह व्यतिरेकेति जाग्रदादिष्ववस्थासु जीवतया वर्तते इति जीववृत्तयो विश्व
तैजसप्राज्ञास्तेषु मायामयेषु साक्षितयाऽन्वयः समाध्यादौ च व्यतिरेको यस्य तद्ब्रह्मसंसारप्रतीतिबाधयोरधिष्ठानावधिभूतमपाश्र-
य उच्यते इत्यर्थः १९ तदेव सदृशं तं प्रपंचयति पदार्थेषु घटादिषु द्रव्यं मृदादियथायुतमन्वितमयुतं च बहिरप्यवस्थानात् रूपनामसूच-
सन्मात्रं सत्तामात्रं यथा एवं बीजं गर्भाधानमादिर्यासां प्रपंचतां तोयासां तासु देहावस्थासु नवस्वपि अधिष्ठानत्वेन युतमयुतं च यत्तदपाश्र-

हेतुर्जीवोऽस्य सर्गादेरविद्याकर्मकारकः यवानुशायिनं प्राहुरव्याकृतमुत्तापरे १८ व्यतिरेकान्वयो यस्य जा-
ग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु मायामयेषु तद्ब्रह्म जीववृत्तिष्वपाश्रयः १९ पदार्थेषु यथा द्रव्यं सन्मात्रं रूपनामसू बीजा-
दिप्रपंचतां तासु त्ववस्थासु युतायुतम् २० विरमेत यदा चित्तं हित्वा वृत्तित्रयं स्वयम् योगेन वा तदात्मानं वेदेहा-
यानि वर्तते २१ एवं लक्षणा लक्ष्याणि पुराणानि पुराविदः मुनयोऽष्टादश प्राहुः क्लृप्तकानि महानि च २२ ब्राह्मपा-
द्यं वैष्णवं च शैवं लैंगं सगारुडम् नारदीयं भागवतमाग्नेयं स्कंदसंज्ञितम् २३ भविष्यं ब्रह्मवैवर्तमार्कंडेयं सवाम-
नम् वाराहं मात्स्यं कौर्मं च ब्रह्मांडारव्यमिति त्रिषट् २४ ब्रह्मन्निदं समारब्ध्या तं शारवा प्रणयनं मुनेः शिष्यशिष्य-
प्रशिष्याणां ब्रह्मतेजोविवर्द्धनम् २५ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ७

यदिति २० एवं दशापिलक्षणा निब्यारव्यायवर्णयन्ति महात्मान इति यदुक्तं तदाह विरमेतेति यदा सर्गादीनां मायामयत्वानुसंधानेन वाम
देवादेरिव स्वयमेव चित्तं विरमेत् इहैवानुष्ठितेन योगेन वा देवहूत्यादिवत् तदा विक्षेपाभावात् आत्मानं वेदतदा चाविद्या निवृत्तेरीहा-
याः संसाररूपायानि वर्तत इत्यर्थः २१ पुराणविभागप्रस्तावेन तल्लक्षणादिप्रासंगिकमुक्त्वा प्रस्तुतमाह एवं विधैर्लक्षणेः लक्ष्याणि २२
२३ त्रिषट् अष्टादश २४ उपसंहरति ब्रह्मन्निदं मुनेः व्यासस्य शिष्यादीनां च ब्रह्मतेजो ब्रह्मवर्चसं तद्विवर्द्धनं श्रोतृणामिति शेषः २५
इति द्वादशोटीकायां सप्तमोऽध्यायः ७ अष्टमे तु तपश्चर्या मार्कंडेयस्य मोहकैः कामादिभिरसंमोहो नरनारायणास्तुतिः १ ६५

पुराणविभागप्रसंगेन पुराणकर्तुर्माकंडेयस्य चरितं प्रस्तुतमाह सूतेति त्वमेव वक्तुं योग्य इत्याह तमसि संसारे भ्रमतां पारदर्शनस्तन्नि-
वर्तकः १ वक्तव्यमाह आहुरिति उर्वरितः अवशिष्टः येन कल्पान्ते नैतत्कथं घटत इत्येकः प्रश्नः २ प्रलयाभावादप्येतन्न घटत इत्याह स-
वा इति यतो भार्गवर्षभः कोऽपि प्राकृतिको नैमित्तिको वा ३ अन्यदप्यघटितमेवेत्याह एक एवेति तोकं बालकम् ४ कौतूहलमौत्स-
व्यम् तसंशयम् न केवलं त्वं महायोगी किंतु पुराणेष्वपि ज्ञातृत्वेन संमतः ५ प्रश्नमभिनंदति हेमहर्षे अयं प्रश्नः तत्र हेतुः नारायणेति यत्र

शौनक उ० सूतजीवचिरं साधो वद नो वदतां वर तमस्य पारे भ्रमतां नृणां त्वं पारदर्शनः १ आहुश्चिरायु-
षमृषिभूकंडतनयैर्जनाः यः कल्पान्ते उर्वरितो येन ग्रस्तमिदं जगत् २ सवा अस्मत्कुलोत्पन्नः कल्पेऽस्मिन् भार्ग-
वर्षभः नैवाधुनाऽपि भूतानां संप्लवः कोऽपि जायते ३ एक एवाणं वै भ्राम्यद्दर्शं पुरुषं किल वटपत्रपुटे तोकं-
शयानं त्वेकमद्भुतम् ४ एष नः संशयो भूयान् सूत कौतूहलं यतः तं न भ्रिंक्षुधिमहायोगि नू पुराणेष्वपि संमतः ५
सूत उवाच प्रश्नस्त्वयामहर्षेयं कृतो लोकप्रमापहः नारायणकथायत्रगीताकलिमलापहा ६ प्राप्तहि जा-
तिसंस्कारो माकंडेयः पितुः क्रमात् छंदांस्यधीत्यधर्मेण तपः स्वाध्यायसंयुतः ७ बृहद्भूतधरः शांतो जटिलो व-
ल्कलांबरः विभक्तमंडलुदंडमुपवीतं समेखलम् ८ कृष्णाजिनं साक्षसूत्रं कुशांश्च नियमद्वये अग्न्यर्कगुरुवि-
प्रात्मस्वर्चयन् संध्योर्हरिम् ९ सायं प्रातः सगुरवै भैक्ष्यमाहृत्य वाग्यतः बुभुजे गुर्वनुज्ञातः सकृन्नो चेदुपोषि-
तः १० एवं तपः स्वाध्यायपरो वर्षाणामयुतायुतम् आराधयन् हृषीकेशं जिग्ये मृत्युं स दुर्जयम् ११ ब्रह्माभृगु-
र्भवो दक्षो ब्रह्मपुत्राश्च ये परे नृदेवपितृभूतानि तेनासन्नतिविस्मिताः १२ इत्थं बृहद्भूतधरस्तपः स्वाध्यायसंय-
मैः दध्यावधोऽक्षजं योगी ध्वस्तकेशांतरात्मना १३ प्रश्नविषये ६ तत्र माकंडेयस्तपसा भगवंतमाराध्यमायाप्रदर्शनं ववे त-

तश्च तेनैव भगवन्मायया सप्तकल्पादृष्टानान्यैरित्युत्तरं वक्तुमादित आरभ्य तस्य चरितमाह प्राप्त इत्यादिना माकंडेयो मृत्युं जिग्ये इति पंचम-
श्लोकेनान्वयः मध्यमग्रंथेन तस्य धर्मः कथ्यते प्राप्तो हि जातिसंस्कारः उपनयनारज्येयेन सः पितुः सकाशाद्गर्भाधानादिक्रमात् छंदांसि वेदा-
न् ७ बृहद्भूतधरः नैष्ठिकः ब्रह्मचारी सन् ८ नियमद्वये धर्मवद्भूये अग्न्यादिषु पंचसहस्रहरि मर्चयन् ९ भैक्ष्यं गुर्वनुज्ञातः श्वेत्तर्हि बु-
भुजे नो चेत्सकृत्कदापि उपोषितो भवति १० ११ तेन मृत्युं जयेन १२ ध्वस्ताः केशा रागादयो यस्य तेनांतरात्मना प्रत्याहृतमनसा १३ ६

१४ तस्य तपोनिष्ठामिति हासेन वर्णयति एतदित्यादिना अस्मिन् सप्तमे मन्वन्तरे तपसामत्पदं गृहीष्यतीति विशंकितः १५ मुनये पुनिंशं शायि-
तुरजसस्तोकमिति प्रियमपत्यं लोभः मदश्च तौ १६ १७ तदाश्रमपदं प्रविष्टो वायुर्ववावितितृतीयेनान्वयः पुण्येर्दुर्मैलताभिश्चांचितं पूजि-
तम् पुण्यद्विजानामृषीणांकुलैराकीर्णम् पुण्या अत्यमला जलाशयायस्मिन् १८ मत्तभ्रमराणां संगीतं यस्मिन् मत्तको किलानांकूजि-
तं यस्मिन् मत्तबर्हिण एव नटास्तेषामादोपः संप्रमोयस्मिन् मत्तद्विजानां पक्षिणांकुलैराकुलं व्याप्तम् १९ एवंभूतं तदाश्रमपदं प्रविष्टः
सन् वायुर्मलयानिलो ववौ प्रससार उत्तंभयन् उद्दीपयन् तत्र वृक्षेषु प्रवेशान्माधम् हिमनिर्झरकणानामादानात् शैत्यम् पुष्पपरिष्वंगा-

तस्यैवं युंजतश्चित्तं महायोगेन योगिनः व्यतीयाय महान्कालो मन्वन्तरषडात्मकः १४ एतत्पुरंदरो ज्ञात्वा सप्त-
मेऽस्मिन् किलान्तरे तपो विशंकितो ब्रह्मन्नारे भेत्तद्विधातनम् १५ गंधर्वाप्सरसः कामं वसंतमलया निलौ मु-
नये प्रेषयो मासरजस्तोकमदौ तदा १६ ते वै तदाश्रमं जग्मुर्हिमाद्रेः पार्श्वे उत्तरे पुष्पभद्रानदीयत्रचित्रारव्या-
चशिलाविभो १७ तदाश्रमपदं पुण्यं पुण्यदुर्मलतां चितम् पुण्यद्विजकुलाकीर्णं पुण्यामलजलाशयम् १८
मत्तभ्रमरसंगीतं मत्तको किल कूजितम् मत्तबर्हिण नटादोपं मत्तद्विजकुलाकुलम् १९ वायुः प्रविष्ट आदाय हि-
मनिर्झरशीकरान् समनोभिः परिष्वक्तो ववावुत्तंभयन् स्मरम् २० उद्यच्चंद्रनिशावत्कः प्रवालस्तबकादिभिः
गोपद्रुमलताजालैस्तत्रासीत्कुसुमाकरः २१ अन्वीयमानो गंधर्वैर्गीतिवादित्रयूथकैः अदृश्यतान्तचापेषुः स्वः
स्त्रीयूथपतिः स्मरः २२ हुत्वाग्निं समुपासीनं ददृशुः शक्रकिंकराः मीलिताक्षंदुरोधर्षमूर्तिमंतमिवानलम् २३
ननृतुस्तस्य पुरतः स्त्रियोऽथो गायका जगुः मृदंगवीणापणवैर्वाद्यंचक्रुर्मनोरमम् २४ संदधेऽस्त्रं स्वधनुषि-
कामैः पंचपुरवंतदा मधुर्मनोरजस्तोक इन्द्रभृत्या व्यकंपयन् २५ तस्यैवं चोक्तम् २० किंच उद्यच्चंद्रो यस्मिन् तन्नि-

शावत्के रजनीपुरवं यस्मिन् सः प्रवालस्तबकानामालयः श्रेणयो येषु तैः गुप्यंति विटपैः संश्लिष्यंतीति गोपाद्रुमाः लताश्च तेषां जालैः समूहेण
विर्बभूव २१ किंच तदा गीतवादित्रयूथकैः गायकादिसमुदायिभिः गंधर्वैरन्वीयमानः तथा स्वः स्त्रियोऽप्सरसः तासां यूथपतिः आ-
तंचापाभिषुश्च येन स स्मरश्च तत्रादृश्यत २२ दुराधर्षमभिभवितुमशक्यम् २३ २४ शोषणदीपनसंमोहनतापनोन्मादनारव्यानि पंचमु-
खानियस्य तदस्त्रं संदधे तदैव मधुर्वसंतः रजस्तोकश्च पुंस्त्वमार्षम् अन्ये चेंद्रभृत्यास्तस्य मनो व्यकंपयन् २५ ५ ५

२६ किंच वायुर्मलयानिलः पुंजिकस्थल्यास्तत्सूक्ष्मं वासोजहार २७ सर्वतेषां कर्मतत्र तस्मिन् मोघं व्यर्थम् अनीशस्य निर्देवस्य २८ मुनेर-
पकुर्वंतः प्रतिकूलमाचरंतः हे मुने २९ अहमः अहंकारस्य भावं विकारम् ३० निस्तेजसं म्लानवदनम् स्वराडिंद्रः ३१ नरनारायणरूपो-
हरिः ३२ तावनुवर्णयति द्वाभ्याम् ताविति रौरवं कृष्णाजिनं वल्कलं चांबरं ययोस्तौ पवित्रे पाण्योर्ययोस्तौ त्रिविधं गुणं न वतंतु कम्पि-
ति वा त्रिविद्बहिः पवमानमित्यादौ न वके प्रयोगादिति न वतंतत्वादिमयम् ३३ वेदं च दर्शयिष्ये किंच साक्षात्तप एव तौ तत्र हेतुः तपत्त-

कीडं त्याः पुंजिकस्थल्याः कंदुकैस्तनूगौरवात् मृशमुद्दिग्मध्यायाः केशविस्रंसितस्त्रजः २६ इतस्ततो-
न्ममदृष्टेश्च लं त्या अनुकंदुकम् वायुर्जहार तद्वासः सूक्ष्मं त्रुटितमेरवलम् २७ विससर्ज तदा बाणं मत्वा तं-
स्वजितं स्मरः सर्वतत्राभवन्मोघमनीशस्य यथोद्यमः २८ तदित्यमपकुर्वंतो मुनेस्तत्तेजसामुने दृष्टमा-
नानिववृत्तुः प्रबोध्याहिमिवार्भकाः २९ इतींद्रानुचरैर्ब्रह्मन् धर्षितोऽपि महामुनिः यन्नागादहमो भावं-
नतच्चित्रं महत्सुहि ३० दृष्ट्वा निस्तेजसं कामं सगणं भगवान् स्वराट् श्रुत्वानुभावब्रह्मर्षेर्विस्मयं समगा-
त्परम् ३१ तस्यैव युंजतश्चित्तं तपः स्वाध्यायसंयमैः अनुग्रहाया विरासीन्नरनारायणो हरिः ३२ तौ शर-
कृष्णौ न वकं जलोचनौ चतुर्भुजौ रौरवं वल्कलं चरौ पवित्रपाणी उपवीतकं त्रिवृत्कमंडलुदंडमृजुचैव पाव-
म् ३३ पद्याक्षमालामुतजंतुमार्जनं वेदं च साक्षात्तप एव रूपिणौ तपत्तडिहर्णपिशंगरोचिषां प्रांशूदधानौ-
विबुधर्षभार्चितौ ३४ तैवैभगवतोरूपेनरनारायणावृषी दृष्ट्वा त्यायादरेणोच्चैर्ननामांगेन दंडवत् ३५
सतत्संदर्शनानंदनिवृत्तात्मैन्द्रियाशयः हृष्टरोमाश्चुपूर्णाक्षौ नसेहेतावुदीक्षितुम् ३६ उत्थाय प्रांजलिः प्रह-
र्षोत्सुक्यादाश्लिषन्निव नमोनम इतीशानौ बभौषे गद्गदाक्षरः ३७ तयोरासनमादाय पादयोरवनिज्य च अ-
र्हणेनानुलेपेन धूपमाल्यैरपूजयत् ३८ स्रवमासनमासीनौ प्रसादाभिमुखौ मुनी पुनरानम्य पादाभ्यां गरिष्ठावि-
दमब्रवीत् ३९ डिहर्णं देदीप्यमानविद्युत्संकाशं यत्पिशंगरोचिस्तेन रूपिणौ मूर्तिमंतौ तादृक्तेजोयुक्तमूर्तिभ्यां तपोमयत्वेन प्रका-

शमानावित्यर्थः प्रांशू उन्नतौ ३४ उच्चैर्महता आदरेण ३५ तयोः संदर्शनेन य आनंदस्तेन निवृत्ता उपशान्ता आत्मैन्द्रियाशयादेर्हेंद्रियमनांसि य-
स्य सः नसेहेनाशकौत् ३६ आश्लिषन् आश्लिष्यन् आलिंगयन्निव ३७ पादयोरवनिज्य पादौ प्रक्षाल्य अर्हणेन अर्च्येण ३८ पादाभ्यां पादौ

आनम्य गरिष्ठौ पूज्यतमौ तौ प्रति ३९

अंतर्यामिणस्तस्यैव प्राणादिप्रवर्तकत्वादात्मनस्तत्कृतावस्वातंत्र्यं पश्यन्नाह किमिति तवत्वां किमहं वर्णये कथं स्तोमि यन्त्येन
 त्वयैव उदीरितः प्रेरितोऽसूः प्राणः संस्पंदते प्रवर्तते तमनुचवागादयः स्पंदंति अत्र हेतुः वैअन्वयव्यतिरेकाभ्यां श्रोत्रस्य श्रोत्रमित्या
 दिश्रुतिभिश्च तत्प्रसिद्धमित्यर्थः न केवलं प्राकृतानां तनुभृतां किंत्वजशर्वयोश्चातः स्वस्य ममापितयैव एवं यद्यपि न कस्यापि स्वातंत्र्य
 म् अथापि दारुयंत्रवत्त्वत्प्रवर्तितैरपि वागादिभिर्मजतां पुंसां भावबंधुः आत्मबंधुरसि न तु पित्रादिवत् देहमात्रबंधुः अहो ह्यपालुतात
 वेत्यर्थः ४० ननु कथं भावां प्राणादिप्रवर्तकौ धर्मपुत्रत्वादावयोरिति चेत्तत्राह मूर्तीति हे भगवन् भगवतस्तव इमे मूर्ती त्रिलोक्याः क्षेमाय
 त्पालनाय तापविरमाय च दुःस्वनिवर्त्यै मृत्युजित्यै मोक्षाय न तु त्वंकस्यापि पुत्र इत्यर्थः अत्र दृष्टांतः यथेदं विश्वमवितुमन्यास्तनूर्मत्स्य कू

मार्केडैय उवाच किं वर्णयेत व विमोयदुदीरितोऽसूः संस्पंदते तमनुवाङ्मन इन्द्रियाणि स्पंदंति वेतनुभृ
 तामजशर्वयोश्च स्वस्याप्यथाऽपि मजतामसि भावबंधुः ४० मूर्ती इमे भगवतो भगवो त्रिलोक्याः क्षेमाय ताप
 विरमाय च मृत्युजित्यै नानाविमर्ष्य वितुमन्यतनूर्यथेदं सुखा पुनर्ग्रससि सर्वमिबोर्णनाभिः ४१ तस्यावि-
 तुः स्थिरचरेशितुरंघ्रिमूलं यत्स्थितं कर्म गुणकालरजः स्पृशंति यदेव स्तवंति निनमंति यजंत्यभीक्ष्णं ध्यायं-
 ति वेदहृदया मुनयस्तदास्यै ४२ नान्यंतवांघ्र्युपनयादपवर्गमूर्तेः क्षेमं जनस्य परितो भिय ईशविद्यः ब्रह्मा
 विभेत्यलमतो हि परार्थ्यधिष्ययः कालस्य ते किमु ततत्कृतभौतिकानाम् ४३

मोदिलक्षणाः नाना अनेक प्रकारा वि-

मर्षितहृत् न केवलं पालनादिमात्रं तव कर्म किंतु सृष्टिलया वपीत्याह सृष्ट्वेति तत्राप्यन्यनिरपेक्षत्वे दृष्टांतः उर्णनाभिरिवेति ४१ यस्या
 देवं भूतस्त्वं तस्मात्तवांघ्रिमूलं मजामीत्याह तस्येति तस्यावितुः पालकस्य स्यात्वरजंगमानामीश्वरस्यांघ्रिमूलं मजामीति तृतीयश्लो-
 कस्यानुषंगः कथं भूतमंघ्रिमूलम् यत्स्थितं कर्म गुणकालानां रजोमलम् अन्ये च पूर्वोक्तास्तापादयो न स्पृशंति रुज इति वा-
 पाठः यतः वेदो हृदयेषां ते वेदतात्पर्यविदो मुनयः यदेव स्तवंति नितरां नमंति तत्तदास्यै तत्प्राप्तये एवं स्तवनादिकुर्वंति ४२ यतः अ-
 न्यः पुरुषार्थो नास्तीत्याह नान्यमिति अंघ्र्युपनयात् श्रीमच्चरणप्राप्तेः अन्यं क्षेमं न विद्यः परितः सर्वेष्वपिलोकेषु भीर्यस्य तस्य जन-
 स्य तदेवाह हि परार्थ्यधिष्ययः ब्रह्माऽपि ते कालस्य त्वद्भूविजं भूपात्कालादलं विभेति अतः किमु तव कृतव्यम् तेन ब-
 ह्मणा कृतानां भौतिकानां प्राणिनां भयमिति ४३

यस्मादेवं तत्तस्मात्तव पादमूलं भजामि कथं भूतस्य कृतधियः सत्यज्ञानस्वरूपस्य यद्वा सत्याधीर्यस्य तस्मिन्वा तस्य आत्मगुरोर्जनि-
वस्य नियंतुः अतः कारणात्परस्य किं कृत्वा आत्मच्छदिस्वात्मावरकम् अपार्यं च निष्फलम् असच्चतुच्छम् अंत्यं च नश्वरम् इदं दे-
हादिहित्वा देहादिभजनं त्यक्त्वा असच्चेत्कथं प्रतीयेत तत्राह अभिज्ञमात्रम् न ह्यत्यंतमसत् किं त्वात्ममात्रम् न ततः पृथगस्तीत्यर्थः
नन्वपवर्गाय भवतु मद्भजनम् फलांतरार्थं त्वन्यभजनं कार्यमेव तत्राह तर्हीति यदि त्वां भजति पुरुषः तर्हि ते त्वत्त एव सर्वं मनीषितमर्थं विं-
देतेति ४४ ननु ब्रह्मरुद्रावपि ममैव मूर्ति अतो मामेव किमत्यंतमाद्रियसे तत्राह सत्वमिति यदपि यद्यपि तवैव मायया कृता एता लीला
स्त्वयैव धृताः तथाऽपि या सत्वमयी सैव प्रशांत्यै मोक्षाय न केवलमस्य प्रशांत्यभावमात्रमन्यभजने किं त्वनिष्टं च भवेदित्याह व्यसने

तद्देभजां मृतधियस्तव पादमूलं हित्वेदमात्मच्छदिचात्मगुरोः परस्य देहाद्यपार्थमसदंत्यमभिज्ञमात्रं विं-
देत ते तर्हि सर्वमनीषितार्थम् ४४ सत्त्वरजस्तम इतीशतवात्मबंधो मायामयाः स्थितिलयो दयहेतवोऽस्य ली-
लाधृता यदपि सत्वमयी प्रशांत्यै नान्यैर्नृणां व्यसनमोहभियश्च याभ्याम् ४५ तस्मात्तवेह भगवन्नयता-
वकानां शृङ्खलांतनुं स्वदयितां कुशलाभजति यत्सात्वताः पुरुषरूपमुशांतिसत्त्वं लोको यतोऽभयमुतात्मस्वरं न-
चान्यत् ४६ तस्मै नमो भगवते पुरुषाय भूमे विश्वाय विश्वगुरवे परदेवताय नारायणाय ऋषये च नरोत्तमा-
य हंसाय संयतगिरे निगमेश्वराय ४७ यैवैनवेदवितथाक्षपथैर्भ्रमन्दीः संतंस्वरवेष्वसृषु हृद्यपि हृक्पथेषु त-
न्मायया वृतमतिः स उ एव साक्षादाद्यश्च तेऽरिवलगुरोरुपसाद्य वेदम् ४८

ति ४५ तदेव सदाचारेण हृदयति तस्मादिति

हे भगवन् तव शृङ्खलांतनुं श्रीनारायणारव्याम् अथ तावकानां च शृङ्खलांतनुं नाराय्याम् यद्यस्मात्सात्वताः सत्वमेव पुरुषस्येश्वरस्य रूप-
मुपशांतिमन्यंते न त्वन्यत् रजस्तमश्चेति अत्र हेतुः यतः सत्त्वात् लोको वैकुण्ठारव्यः लोकत्वे सत्यप्यभयं च भोगे सत्यप्यात्मस्वरं च ४६
अतस्तं प्रणमति तस्मै नम इति हंसाय शृङ्खलाय संयतगिरे नियतवाचे अथ च निगमेश्वराय वेदमार्गप्रवर्तकाय ४७ वेदार्थसंप्रदाय प्रवर्तने
हेतुत्वं वदन् स्तोति यमिति कपटं द्रियमार्गैः भ्रमन्दीः विक्षिप्तबुद्धिः पुमान् स्वेन्द्रियादिषु नियंतृत्वेन संतमपियंत्वां न वेद हृक्पथेषु विषयेषु बु-
द्धिर्विक्षेपे हेतुः तन्मायया तस्य तवैव मायया आवृता आत्मनिष्ठामतिर्यस्य स उ सोऽपि आद्य एव पूर्वमज्ञातैव अरिवलगुरोस्तव त्वत्प्रव-

र्तितं वेदमुपसाद्य प्राप्य तं त्वां साक्षादेद ४८

वेदेनैव तत्ज्ञानमित्युपपादयन् प्रणमति तस्य तव दर्शनं निगमेष भवति कथं भूतम् आत्मनस्तवरहः रहस्यप्रकाशकम् अन्यथा दुर्ज्ञेयता माह
अजपराब्रह्ममुरव्याः कवयोऽपि सांख्ययोगादिभिर्यतमानाः यत्र त्वयि मुह्यन्ति कुत इत्यत आह सर्वेषां सांख्य्यादिवादानां विषयाभेदाद
यस्तेषां प्रतिरूपं तत्तदनुसारि शीलं स्वभावो यस्य तम् कुतः आत्मना देहादिसंघातेन निगूढो बोधो यस्य तम् एवं भूतं महापुरुषं त्वं वंदे
४९ इति द्वादशस्कंधे टीकायामष्टमोऽध्यायः ८ नवमेष भगवन्मायादिदृक्षोर्दर्शनं मुहुः माया शिशोर्लयाब्धौ च मुनेर्निर्वेशनि
र्गमैः १ भगवतः परितोषपूर्वकं तदपेक्षितवरदानं कथयितुमाह संस्तुत इत्यादिना १ आत्मसमाधिना चित्तैकाग्र्येण २ वयंते

यद्दर्शनं निगम आत्मरहः प्रकाशं मुह्यन्ति यत्र कवयोऽजपरायतंतः तं सर्ववादविषयप्रतिरूपशीलं वंदेम-
हापुरुषमात्मनिगूढबोधम् ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ८ सूत उ-
वाच संस्तुतो भगवानित्येमां कंडे येन धीमता नारायणो नरसर्वः प्रीत आह भृगूदहम् १ श्रीभगवा
नुवाच भो भो ब्रह्मर्षिवर्याऽसि सिद्ध आत्मसमाधिना मयि भक्त्या नपायिन्या तपः स्वाध्यायसंयमैः
२ वयंते परितुष्टाः स्यात्त्वद्दत्तचर्याया वरं प्रतीच्छामहे ते वरदेशादभीप्सितम् ३ ऋषिरुवाच जितं
तैदेव देवेश प्रपन्नार्तिहराच्युत वरेणातावताऽलं नो यद्भवान् समदृश्यत ४ गृहीत्वाऽजादयो यस्य श्रीमत्पा-
दाब्जदर्शनम् मनसा योगपद्धतेन स भवान्मोऽक्षगोचरः ५ अथाप्यंबुजपत्राक्षपुण्यश्लोकशिरवामणे द्रक्ष्ये
मायां यया लोकः स पालो वेदसद्भिदाम् ६ सूत उवाच इतोऽदितोर्चितः काममृधिणा भगवान्मुने त
थेति स स्मयन् प्रागाद्दूर्याश्च ममीश्वरः ७ तमेवाचितयन्नर्थमृषिः स्वाश्रम एव सः वसन्नग्न्यर्कसोमांबुभूवा-
युवियदात्मसः ८ परितुष्टाः स्मेति बहुवचनं सर्वदेवाभिप्रायेण वरदेशादित्येकवचनं हयोरैक्याभिप्रायेण प्रतीच्छगृहाण ३

वरं चच्छंदयता त्वया जितमुत्कर्षो दर्शितः मम तु वराकांक्षानास्तीत्याह वरेणेति ४ यस्य तव श्रीमत्पादाब्जदर्शनं मनसाऽपि गृहीत्वा-
प्राप्य कृतार्था अजादयो भवन्ति स भवान्मोऽक्षगोचरो जातोऽस्ति किमतः परं वरेणेत्यर्थः ५ द्रक्ष्ये द्रष्टुमिच्छामि लोकपालैर्ब्रह्मा-
दिभिः सहितोऽयं लोको जनः सद्भिदां सति वस्तुनिभिदां ययेति ६ तथेति द्रक्ष्यसीति स ईश्वरः स्मयन् प्रागात् पाठांतरे क्रिया-
विशेषणम् ७ तमेवार्थं मायादर्शनरूपम् अग्न्यादिमूर्तिषु ८

भावद्रव्यैर्मनोमयैर्द्रव्यैः क्वचित्कदाचित्प्रेमप्रसरसंप्लुतः प्रेमोद्रेकं प्राप्तः ९ मायादर्शनमाह तस्येत्यादिना १० तं वायुमनुबलाहकामेघा-
अभवन् आविर्बभूवुः ते च तडिद्भिः सहिताः उच्चैः स्वनंतोगर्जतः अक्षोरथांगंतद्वतस्यविष्टाः अभितो वर्षधारा मुमुक्षुः ११ चतुर्दिक्ष्व-
र्तमानाः समुद्राः समीरवेगेनोर्मयस्तैर्भूतलंग्रसंतः उग्रानकायेषु महाभया आवर्तयिषु गंभीरो घोषो येषु ते च ते च १२ आत्मना सह ज-
रायुजादिचतुर्विधं जगदंतर्बहिश्चोपतापितं वीक्ष्य क्षमां च जलाप्लुतां वीक्ष्य मुनिः समत्रसत् भयप्रापकेनोपतापितम् अद्भिः कथं भू-

ध्यायन् सर्वत्र च हरिं भावद्रव्यैरपूजयत् क्वचित्पूजां विसस्मार प्रेमप्रसरसंप्लुतः ९ तस्यैकदा मृगुश्रेष्ठपुष्प
भद्रातदेमुने उपासीनस्य संध्यायां ब्रह्मन् वायुरभून्महान् १० तंच डशब्दं समुदीरयंतं बलाहका अन्वभवन् क-
रालाः अक्षस्य विष्टा मुमुक्षुस्तडिद्भिः स्वनंत उच्चैरभिवर्षधाराः ११ ततो व्यदृश्यंत चतुः समुद्राः समंततः -
क्ष्मातलमाग्रसंतः समीरवेगोर्मिभिरुग्रनक्रमहाभया वर्तगभीरघोषाः १२ अंतर्बहिश्चाद्भिरतिद्युभिः ख-
रैः शतद्रुदाभीरुपतापितं जगत् चतुर्विधं वीक्ष्य सहात्मना मुनिर्जलाप्लुतां क्षमां विमनाः समत्रसत् १३ त-
स्यैव मुद्दीक्षत ऊर्मिभीषणः प्रभंजनाघूर्णितवार्महाणवः आपूर्यमाणो वरषद्भिरंबुदैः क्षमामप्यधाही पवर्षा-
द्भिभिः समम् १४ सक्ष्माः तरिक्षं सदिवं सभागणं त्रैलोक्यमासीत्सहदिग्भिराप्लुतम् स एक एवोर्वरितो महामु-
निर्बभ्रा मविक्षिप्य जटाजडां धवत् १५ क्लृप्तपरीतो मकरैस्तिमिर्गिलैरुपद्रुतो वाचिनः स्वताहतः तमस्य पा-
रे पतितो भ्रमन् दिशो न वेद रवंगां च परिश्रमोषेतः १६ क्वचिद्गतो महावर्ते तरैस्तडितः क्वचित् यादोभिर्भ-
क्ष्यते क्वापि स्वयमन्योऽन्यघातिभिः १७ क्वचिच्छोकं क्वचिन्मोहं क्वचिद्दुःखं स्रवं भयम् क्वचिन्मृत्युमवा-
प्नोति व्याध्यादिभिरुतार्दितः १८ अयुतायुतवर्षाणां सहस्राणि शतानि च व्यतीयुर्भ्रमतस्तस्मिन् विष्णुमा-
यावतात्मनः १९ ताभिः अतिद्युभिः अतिक्रांता द्यौर्याभिः खरैश्च सूर्यरश्मिभिः वायुभिर्वा इति शेषः शतद्रुदाभिश्च विद्युद्भिः दीर्घ-

मार्षेच्छंदोऽनुसारेण १३ प्रभंजनेन आघूर्णितं वाः उदकं यस्मिन् सः अप्यधात् छादयामास समंसह १४ सक्ष्माः तरिक्षं भूम्यंतरिक्षस्थप्राणि-
सहितं सदिवं स्वर्गस्थदेवसहितम् भागणाज्योतिर्गणाः तैः सहितम् जटाः विक्षिप्य वेकीर्य १५ परिश्रमेण इषितः गतः प्राप्त इत्यर्थः इषु सर्प-
ण इत्यस्मात् १६ अन्योऽन्यघातिभिः तद्रक्षणाय परस्परं यु द्यद्भिः १७ १८ विष्णुमायावतात्मन इति सतथा दृष्टवानित्यर्थः १९ ७२

ककुदिउन्नतप्रदेशे न्यग्रोधपोतंकोमलंवटम् २० तस्यईशानदिक्शारवायांशिशम्पि २१ श्रीमत्तूरम्यवदनपंकजंयस्यतम् कंबुवत्
त्रिरेखावृताग्रीवायस्यतम् महोरस्कंविशालवक्षसम् सूनासंशोभनानासायस्यतम् सुंदरेषुर्वीयस्यतम् २२ श्वासैरेजंतः कप-
मानाः अलकास्तेराभातंशोभितम् कंबुवत् अंतर्वलयेनश्रीर्ययोस्तौकंबुश्चिथौ तयोः कर्णयोर्दाडिमेपुष्पेयस्यतम् विद्रुमतुल्या
धरभासाईषत्शोणायितंसुधातुल्यंस्मितंयस्यतम् २३ पद्मगर्भवत् आईषत् अरुणोअपांगौनेत्रप्रांतौयस्यतम् हृद्योहासोयस्मि
नूतदवलोकनंयस्यतम् श्वासैरेजंतश्चलंत्योवलयस्तिर्यक्निम्नरेखास्ताभिः संविग्रान्चंचलानिम्नागंभीरानाभिर्यस्मिन्तत् दलव-

सकदाचिन्द्रमंस्तस्मिन्पृथिव्याः ककुदिहिजः न्यग्रोधपोतंदृशेफलपल्लवशोभितम् २० प्रागुत्तरस्यां
शारवायांतस्यापिदृशेशिशम् शयानंपणपुटकेग्रसंतंप्रभयातमः २१ महामरकतश्यामंश्रीमद्द-
पंकजम् कंबुग्रीवंमहोरस्कंसूनासंसुंदरंभुवम् २२ श्वासैजदलकाभातंकंबुश्चोर्कर्णदाडिमं विद्रुमाधर-
भासेषच्छोणायितसुधास्मितम् २३ पद्मगर्भोरुणापांगहृद्यहासावलोकनम् श्वासैजदलसंविग्रनिम्न
नाभिदलोदरम् २४ चार्वंगुलिभ्यांपाणिभ्यामुन्नीयचरणांबुजम् मुखेनिधायविप्रेन्द्रोधयंतंवीक्ष्यविस्मि
तः २५ तद्दर्शनाद्दीप्तपरिश्रमोमुदाप्रोत्फुल्लहृत्पद्मविलोचनांबुजः प्रहृष्टरोमाऽद्भुतभावशंकितः प्रहृष्टपुरस्तंप्र-
ससारबालकम् २६ तावच्छोर्वैश्वसितेनभार्गवः सौऽतः शरीरंमशकोयथाविशत् तत्राप्यदौऽन्यस्तम
चष्टकृत्स्नशोयथापुरामुत्पदतीवविस्मितः २७ रवंरोदसीभगणानद्रिसागरान्दीपान्सर्वर्षान्ककुभःसरा
सरान् वनानिदेशान्सरितःपुराकरान्खेटान्ब्रजानाश्चमवर्णवृत्तयः २८

दशवत्यपत्रसंकाशमुदरंयस्यतम् २४

चारवः अंगुलयोययोस्ताभ्यामुन्नीय आरुष्यधयंतम् २५ हृत्पद्मं च विलोचनांबुजे च प्रोत्फुल्लानितानियस्यसः अद्भुतभावं अत्या-
श्चर्यरूपं तेन शंकितः सन्नपितं प्रहृष्टपुरः प्रससारसमीपंगतः २६ अदः इदं जगत् यथा पुरा प्रलयात् पूर्वं न्यस्तं विन्यस्तं दृष्ट्वा चातीव
विस्मितः सन्नमुत्पत् २७ कृत्स्नशो दर्शनं प्रपंचयति स्वमित्यादिना ककुभोदिशः पुराणि आकराश्च खेटान् कर्षकग्रामान् ब्रजान्-
गोकुलानि आश्रमांश्च वर्णांश्च तेषां वृत्तींश्चेत्यर्थः २८

नानायुगानिकल्पांश्च कल्पयति ते तैर्वा कल्प्यत इति तथा ते कालं च सदिवपरमार्थ इवेत्यवभासितं तेनैवेति २९ ३० वदं च तो कंच वीक्ष्यत-
स्य प्रेम्णा सुधा तुल्यस्मितयुक्तेनापांगानिरीक्षणेन निरीक्षितः सन् ३१ अथ तं बालकमधोऽक्षजं परिष्वक्तुमभ्ययादिति हयोरन्वयः
कथं भूतम् नेत्राभ्यां हृदि धिष्ठितम् ३२ तावत्परिष्वंगलाभात्पूर्वमेव ऋषेस्तस्यां तर्हितो बभूव तदुद्यमवैफल्ये दृष्टांतः अनीशो निर्दे-
वस्तेन निर्मिता ईहा क्रीडा यथेति ३३ अंतर्हितं भगवंतमनुवदः सलिलं लोकसंप्लवश्च तिरोधायि अंतर्हितः स च स्वाश्रमे एव यथापूर्वं-

महांति भूतान्यथ भौतिकान्यसौ कालं च नानायुगकल्पकल्पनम् यत्किंचिदन्यद्व्यवहारकारणं ददर्श वि-
श्वं सदिव अवभासितम् २९ हिमालयं पुष्पवहां च तान् नदीनि जाश्रमे तत्र ऋषीन् पश्यत् विश्वं विपश्यन् श्व-
सिताच्छि शोर्वै बहिर्निरेस्तो न्यपतल्लयाब्धौ ३० तस्मिन् स्थित्याः ककुदिप्ररूढं वदं च तत्पर्णपुटेशयानम् तो
कंच तत्प्रेमसुधास्मितेन निरीक्षितोऽपांगानिरीक्षणेन ३१ अथ तं बालकं वीक्ष्य नेत्राभ्यां धिष्ठितं हृदि अभ्य-
यादति संक्लिष्टः परिष्वक्तुमधोऽक्षजम् ३२ तावत्स भगवान् साक्षात् योगाधीशो गुहाशयः अंतर्दध ऋषेः स
द्योयथेहानीश निर्मिता ३३ तमन्वथ वेदो ब्रह्मन् सलिलं लोकसंप्लवः तिरोधायि क्षणादस्य स्वाश्रमे पूर्ववत्
स्थितः ३४ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे मायादर्शनं नाम नवमोऽध्यायः ९ सूत उवा-
च स एव मनुभूय दं नारायणं निर्मितम् वैभवं योगमायायास्तमेव शरणं ययौ १ मार्कंडेय उ-
वाच प्रपन्नोऽस्यं धि मूलं ते प्रपन्ना भयदेहरे यन्माययाऽपि विबुधा मुह्यंति ज्ञानकाशया २ सूत
उवाच तमेव निभृतात्मानं वृषेण दिवि पर्यटन् रुद्राण्या भगवान् रुद्रो ददर्श स्वगणैर्वृतः ३ अथोमति
मृषिं वीक्ष्य गिरिशं समभाषत पश्येमं भगवन् विप्रं निभृतात्मेन्द्रियाशयम् ४

स्थित इति ३४ इति द्वादशे टीका

योनवमोऽध्यायः ९ दशमेशिव आगत्य मुनेस्तुष्टो वरानदात् तेन सा कमति प्रीत्या समाभाष्य समाजयत् १ १ ज्ञानकाशया ज्ञान-
वत्प्रकाशमानयामायया त्वद्भजनं विद्वांसोऽपि ज्ञानिनो वयमित्यहंकारेण यस्य तव मायया विमुह्यंतीत्यर्थः २ श्रीनारायण एव स्वमाया
दर्शनश्रान्तं शिवरूपेण सांत्वयामास तदाह तमेवमित्यादिना निभृतात्मानं समाहितचित्तम् रुद्राण्या भवान्या ३ निभृतानि श्वला आ-
त्मेन्द्रियाशया देहेन्द्रियमनांसि यस्य तम् ४

निभृतं निश्चलमुदकं दृषत्वा तश्च यस्मिन् सः संसिद्धिं फलं साक्षात्कुरु प्रकटीकुरु यतो भवान् सिद्धिदः ५ यतो आशिषः अभ्युदयलक्ष-
णाः उत्तस्वित् अत्र हेतुः भक्तिमिति ६ संवदिष्यामः संवादं करिष्यामः ७ सात्वतां सताम् गतिं त्वे हेतुः ईशान इति ८ रुद्धाधियोः
तः करणवृत्तयो येन सः ९ १० न केवलं बहिरेव आत्मन्यपि प्राप्तं शिवं विचक्ष्य विस्मितः कथं प्राप्तं सहसा अकस्मादेव हृदि भातम् क

निभृतो दृषत्वा ततो वातापाये यथाऽर्णवः कुर्वस्य तपसः साक्षात्संसिद्धिं सिद्धिदो भवान् ५ श्रीभग
वानुवाच नैवेच्छत्याशिषः कापि ब्रह्मर्षिर्मोक्षमप्युत भक्तिं परां भगवतिलब्धवान् पुरुषेऽव्यये ६
अथाऽपि संवदिष्यामो भवान्ये ते न साधुना अयं हि परमो लोको नृणां साधु समागमः ७ सूत उवाच
इत्युक्त्वा तमुपेयाय भगवान् सात्वतां पतिः ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वदेहिनाम् ८ तयोरोगमनसा-
क्षादीशयोर्जगदात्मनोः नैवेदं रुद्धधीवृत्तिरात्मानं विश्वमेव च ९ भगवांस्तदभिज्ञाय गिरिशो योगमायया
आविशत्तद्गुहाकाशं वायुश्छिद्रमिवेश्वरः १० आत्मन्यपि शिवं प्राप्तं तडित्पिंगजटाधरम् व्यसंदृशन् भुजं प्रांशु-
मुद्यंतमिव भास्करम् ११ व्याघ्रचर्मो वरं शूलधनुरिष्वसि चर्मभिः अक्षमालाडमरुकं कपालपरशं सह वि-
भ्राणं सहसा भातं विचक्ष्य हृदिविस्मितः १२ किमिदं कुत एवेति समाधोर्विरतो मुनिः नैवे उन्मील्य ददृशे सग-
णं सोमयागतम् १३ रुद्रं त्रिलोकैकगुरुं ननाम शिरसा मुनिः तस्मै सपर्याव्य दधात्स गणाय सहो मया स्वाग-
ता स न पाद्यार्घगंधस्रक् धूपदीपकैः १४ आहूत्वा त्मानुभावेन पूर्णकामस्य ते विभो करवाम किमीशानये-
नेदं निर्वृतं जगत् १५ नमः शिवाय शांताय सत्वाय प्रमृडाय च रजोजुषेऽप्यघोराय नमस्तुभ्यं तमोजुषे १६
सूत उवाच एवं स्तुतः स भगवानादिदेवः सतां गतिः परितुष्टः प्रसन्नात्मा प्रहसंस्तमभाषत १७

यं भूतम् तडिह-
त्पिंगजटाधारयतीति तथा तम् त्रीण्यक्षीणियस्य ११ शूलादिभिः सहाक्षमालादीन् विभ्राणं इत्यन्वयः अक्षमालादीनां दृष्टेः कथम् १२
विस्मयपूर्वकं बहिर्दर्शनमाह किमिदं मिति सोमया उमया सहागतं रुद्रं ददृशे १३ ततो ननाम १४ पूर्णकामत्वं व्यनक्ति येन त्वया जग-
न्निर्वृतं भवतीति १५ निर्गुणत्वेन त्रिगुणत्वेन च नमस्करोति नमः शिवाय निर्गुणाय सत्वाय सत्वाधिष्ठात्रे अतएव मृडयतीति तथा तस्मै १६
१७

नोऽस्मत्तः त्रयः ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः यत्तु येभ्यः ते वयम् १८ वरदानादिनाभवत्सर्वे वास्माभिः क्रियते न त्वनुग्रहः जगद्दधत्वाद्भवतामिति
ब्राह्मणानुस्तीति ब्राह्मणा इत्यादिये साधवः सदान्वाराः शांतामत्सरादिरहिताः निःसंगाः निष्कामाः १९ न केवलं त एव किंतु अहं चेत्या
दि २० पूज्यतमत्वे हेतुं तस्मात् न इति अण्वपि अणुमात्रमपि न चक्षते न पश्यंति तत्तस्मात् एवं भूतानुष्णानुर्दमहि भजेम २१ २२
ब्राह्मणेभ्यः ब्राह्मणान् आत्मसमाधानं चित्ते काग्र्यम् तपः आलोचनम् स्वाध्यायः अध्ययनम् संयमो मनसः तैः २३ किंच श्रव-

श्रीभगवानुवाच वरं वृणीष्व नः कामं वरं देशा वयं त्रयः अमोघं दर्शनं ये पांमर्त्यो यद्दिदं तेऽमृतम् १८
ब्राह्मणाः साधवः शांतानिःसंगा भूतवत्सलाः एकांतभक्ता अस्माकं निर्वराः समदर्शिनः १९ सलोकलोक
पालास्तान्वंदंत्यर्चंत्युपासते अहं च भगवान्ब्रह्मा स्वयं च हरिरीश्वरः २० न ते मय्यच्युतेऽजेष्वपि दामणवपि च
क्षते नात्मनश्च जनस्यापि तद्युष्मानुवयमीमहि २१ न ह्यंमया नितीर्योनिन देवाश्चेतनो जिज्ञताः तेषु नंत्युरुकालेन
युयं दर्शनमात्रतः २२ ब्राह्मणेभ्यो नमस्यामो येऽस्मद्रूपं त्रयीमयम् विष्णुत्वात्मसमाधानतपः स्वाध्यायसंय
मैः २३ श्रवणाद्दर्शनाद्वापि महापातकिनोऽपि वः शुद्धैरन्नंत्यजाश्चापि किमु संभाषणादिभिः २४ सूत उवा
च इति चंद्रललामस्य धर्मगुह्योपबृंहितम् वचोऽमृताय नमृषिना तृप्यत्कर्णयोः पिबन् २५ सचिरेमाय
या विष्णोर्भाषितः कर्षितो भृशम् शिववागे मृतध्वस्तकेशपुंजस्तमब्रवीत् २६ ऋषिरुवाच
अहो ईश्वर चर्येयं दुर्विभाव्या शरीरिणाम् यन्नमंती शितव्या निस्तुवंति जगदीश्वराः २७ धर्मग्राहयितुं-
प्रायः प्रवक्तारश्च देहिनाम् आचरत्यनुमोदंते क्रियमाणं स्तुवंति च २८

णादित्यादि २४ चंद्रोललामो भूषणं य-

स्य तस्य धर्मरहस्ययुक्तममृतास्पदं वचः कर्णोभ्यां पिबन् नातृप्यत् अलमिति नामन्यत् कर्णयोरमृताय नमिति वाऽन्वयः २५ शिव-
स्य वागे वामृतं तेन ध्वस्तः केशपुंजो यस्य सः २६ इयं लीला दुर्विभाव्या अवितर्क्या यत्तु यया ईशितव्या निस्वनियम्या निन्यानि भूतानि
जगदीश्वराः स्वयं नमंति स्तुवंति चेति २७ अथवा लोकसंग्रहमात्रमेतदित्याह धर्ममिति प्रवक्तारोऽपि यत्स्वयं देहिनां धर्मग्राहयितुं
माचरंति २८

नन्वेतत्स्वप्रभावतिरस्कारकंकथंमयाक्रियतेतत्राह नैति एतावतालोकसंग्रहमात्रेणतैर्नमनादिभिः कथंभूतैः स्वमायामयीवृत्तिर्येषुतैः
भगवतोमायिनः तवानुभावोनदुष्येतयतः प्रसिद्धस्यमायिनः कुहंकंकपटयथातथा एतानिनमनादीनि अतस्तस्ययथाकुहंकं-
रात्मानुभावोनदुष्यतइतितद्वत् प्रदुष्येतानुभावइतिपाठेनकारस्यदृष्टांतेऽनुषंगः २९ मायाचेष्टितंप्रपंचयति सुखेति स्वप्रद-
कृत्यथेत्यविद्याचेष्टितेदृष्टांतः ३० त्रिगुणत्वेऽपिनजीववत्तदभिभूतायकिंतुगुणानामात्मनेनियंत्रे ३१ वरंरणीष्वेतियदुक्तंतत्रा

नैतावताभगवतः स्वमायामयवृत्तिभिः नदुष्येतानुभावस्तेर्मायिनः कुहंकंयथा २९ सुखेदंमनसाविश्व-
मात्मनानुप्रविश्ययः गुणैः कुर्वद्भिराभातिकर्तृवत्स्वप्रदृश्यथा ३० तस्मैनमोभगवतेत्रिगुणायगुणात्म-
ने केवलायाद्वितीयायगुरवेब्रह्ममूर्तये ३१ कंरुणेनुपरंभूमनुवरंत्वद्वरदर्शनात् यदृशनात्पूर्णकामः सत्य-
कामः पुमान्भवेत् ३२ वरमेकंरुणीयापिपूर्णात्कामाभिवर्षणात् भगवत्यन्युतांभक्तिंतत्परेषुतयात्व-
यि ३३ सूतउवाच इत्यर्चितोऽभिष्टुतश्चमुनिनासूक्तयोगिरा तमाहभगवान्शर्वः शर्वयाचा-
भिनंदितः ३४ कामस्तेऽयंमहर्षेस्तुभक्तिमांस्त्वमधोऽक्षजे आकल्पांताद्यशः पुण्यमजरामरतातथा ३५
ज्ञानंत्रैकालिकं ब्रह्मन्विज्ञानं चविरक्तिमतं ब्रह्मवर्चस्विनोभूयात्पुराणाचार्यताऽस्तुते ३६ सूतउ०
एवंवरान्समुनयेदत्वाऽगात्र्यक्षइश्वरः देव्येतत्कर्मकथयन्नुभूतंपुरामुनेः ३७ सोऽप्यवाप्तमहायोग-
महिमाभार्गवान्तमः विचरत्यधुनाऽप्यद्वाहरावेकांततांगतः ३८ अनुवर्णितमेतत्तेमाकंडेयस्यधीमतः अनु-
भूतंभगवतोमायावैभवमद्भुतम् ३९

ह कमिति वरंदर्शनंयस्यतस्मात्त्वत्तः परंकेनुवरंरुणे यस्यतवदर्शनात् अवलोकनान्-
पूर्णकामः सर्वानंदसंदोहरूपः सत्यकामः यथेच्छंप्राप्तसर्वानंदः पुमान्भवेत् ३२ ३३ वरदानायस्वयमेवप्रवृत्तः शर्वयाउमयाऽभिनंदितः
अनुमोदितः सन्नाह ३४ कामोऽयंसर्वोऽपिअन्यच्चयत्पुण्ययशइत्यादिब्रह्मवर्चस्विनस्तेभूयादित्युत्तरेणान्वयः यतस्त्वमधोऽक्षजेभक्ति-
मान् ३५ ३६ तस्यकर्मतपआदिमुनेः पुराऽनुभूतंचभगवन्मायावैभवंतच्चकथयन् ३७ अवाप्तोमहायोगमहिमायेनसः ३८ एतन्माकंडे-
यस्यचरितंतेनानुभूतंचभगवन्मायावैभवंतेऽनुवर्णितम् ३९

नन्वेवमप्यस्मत्कुलोत्पन्नस्यास्यसप्तकल्पायुष्यं ह्येवमनं विरुद्धमेव तत्राह एतन्माकेंडेयेनानुभूतं भगवन्मायावैभवं नानाकल्परूपं का
दाचित्कमीश्वरेच्छया तस्यैवाकस्मिकं ननु सर्वसाधारणम् एतत्केचिदनादिबहुकालमावर्तितम् तदैवयुगसहस्रद्वयमानेन पुनः पु-
नः परिवर्तितं प्रचक्षते केते नृणां संसृतिं सर्गप्रलयादिलक्षणा मात्मनो भगवतो मायेत्येवमविद्वांसः विद्वांसस्तु मायाशिशोः श्वासोच्छ्वा-
साभ्यां सप्तकृत्वस्तदुदरप्रवेशनिर्गमतः सप्तकल्पत्वं तत्क्षणमात्रेणेति वदंत्यतो न विरोध इत्यर्थः ४० संश्रुणुयात् उदिति हर्षे संश्राव-
येद्वा यौतावुभौ तयोः कर्मवासनाकृता संसृतिर्न भवेदिति ४१ इति द्वादशोटीकायां दशमोऽध्यायः १० एकादशोतु पूजार्थं
महापुरुषवर्णनम् रवेर्व्यूहस्य चारव्यानं प्रतिमासं पृथक् पृथक् १ येनामर्त्यत्वमापन्नो मर्त्योऽसौ भार्गवोत्तमः तं पृच्छति क्रियायोगं

एतत्केचिद्विद्वांसो माया संसृतिमात्मनः अनाद्यावर्तितं नृणां कादाचित्कं प्रक्षते ४० य एवमेतद्भृगुवर्यवर्णि-
तं रथांगपाणेरनुभावभावितम् संश्रावयेत्संश्रुणुयादुतावुभौ तयोर्न कर्मशय संसृतिर्न वेतु ४१ इति
श्रीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे दशमोऽध्यायः १० शौनक उवाच अये ममर्थं पृच्छामो भवंतं
बहुवित्तमम् समस्ततंत्रराद्धाते भवान् भागवततत्त्ववित् १ तांत्रिकाः परिचर्यायां केवलस्य श्रियः पतेः
अंगोपांगायुधाकल्पं कल्पयंतियथैव यैः २ तन्नो वर्णय भद्रं ते क्रियायोगं बुभुक्षताम् येन क्रियानैपुणेन
मर्त्योऽयायादमर्त्यताम् ३ सुत उवाच नमस्कृत्वा गुरुत्वं द्रष्टुं विभूतीर्वैष्णवीरपि योः प्रोक्ता वेदतंत्राभ्या-
माचार्यैः पद्मजादिभिः ४ मायाद्यैर्न वभिस्तत्त्वैः सविकारमयो विराट् निर्मितो दृश्यते यत्र सचित्के भुवनत्रयम् ५

सांगोपांगादिकल्पितम् २ अथेति हे भगवन् हे भागवतयतो भवान् समस्ततंत्रराद्धाते तत्त्ववित् १ प्रष्टव्यमाह तांत्रिका इति परिचर्या-
यामुपासनायां विषये केवलस्य चैतन्यघनस्यांगानि पादादीनि उपांगानि गरुडादीनि आयुधानि सूदर्शनादीनि आकल्पाः कौस्तुभाद-
यः तेषां ह्येक्यम् तद्यथा कल्पयंति यैश्च तत्त्वैः कल्पयंति २ तन्नो वर्णयेति ३ गुरुरूपदेशगम्यत्वादस्यार्थस्य तन्नमस्कारपूर्वकमाह न-
मस्कृत्वेति विभूतीः विराट् विग्रहाद्याः ४ अंगादिकल्पनां भूरादिभिर्दर्शयितुं प्रथमं तावद्यथा कल्पयंतीति प्रश्नस्य वैराजरूपेणेत्युत्तरं व-
क्तुं विराट् विग्रहमाह मायाद्यैः प्रकृतिसूत्रमहदहंकारपंचतन्मात्रैर्न वभिस्तत्त्वैः विकारैकादशेन्द्रियाणि पंच महाभूतानीति षोडशत-
न्मयो विराट्सप्रसिद्धो निर्मितः यत्र विराजि सचित्के चेतनाधिष्ठिते भुवनत्रयं दृश्यते अनेनांगादिकल्पनासौ लभ्यं दर्शितम् ५ ६

एतद्वैपौरुषं रूपम् पुरुषस्य वैराजस्य रूपमेवेश्वरेणाधिष्ठितत्वात् तदभेदविवक्षया तस्य रूपमुच्यते अंगकल्पनामाह भूः पादावित्यादित्रिभिः भूराद्यनुवादेन भगवत्पादादिभावनाविधीयते ६ प्रजननं मेद्रम् अपानः पायुः ७ अनुक्तमन्यदप्येवमूह्यमित्याह यावानयं व्यष्टिः पुरुषः स्वमानतः सप्तवितस्ति संस्थया अवयवसन्निवेशेन मितः ९ भूषणादीन्याह कौस्तुभेत्यादिना स्वात्मज्योतिः शब्दजीवचैतन्यया तस्य कौस्तुभस्य प्रभातामेव विभर्ति १० त्रिवृत्स्वरं त्रिमात्रं प्रणवम् ११ पारमेष्ठ्यं पदं ब्रह्मलोकम् १२ अव्याकृतं

एतद्वैपौरुषं रूपं भूः पादौ द्यौः शिरो नभः नाभिः सूर्योऽक्षिणी नासे वायुः कर्णौ दिशः प्रभोः ६ प्रजापतिः प्रजननमपानो मृत्युराशितुः तद्वाहवोलोकपालामनेश्वंद्रो भुवो यमः ७ लज्जोत्तरोऽधरो लोभो दंता ज्योत्स्ना स्मयो भ्रमः रोमाणि भूरुहा भूम्नो मेघाः पुरुषमूर्धजाः ८ यावानयं वै पुरुषो यावत्या संस्थया मितः तावानसावपि महापुरुषो लोकसंस्थया ९ कौस्तुभस्य पदेशेन स्वात्मज्योतिर्विभर्त्यजः तत्प्रभा व्यापिनी साक्षात् श्रीवत्समुरसा विभुः १० स्वमायां वनमालारव्यानां नागुणमयीं दधत् वासश्छंदोमयं पीतं ब्रह्म सूत्रं त्रिवृत्स्वरम् ११ विभर्ति सारव्ययोगं च देवो मकरकुण्डले मौलिं पदं पारमेष्ठ्यं सर्वलोकाभयं करम् १२ अव्याकृतं मनंतरव्यमासनं यदधिष्ठितः धर्मज्ञानादिभिर्युक्तं स त्वं पद्ममिहोच्यते १३ ओजः सहो बले युतं मुरव्यं तत्त्वं गदां दधत् अपांतं त्वं दरवरं तेजस्तत्त्वं सुदर्शनम् १४ नभो निभं नभस्तत्त्वमसि चर्म तमो मयम् कालरूपं धनुः शार्ङ्गं तथा कर्म मयेषु धिम् १५ इंद्रियाणि शरानाहुराकूती रस्यस्यंदनम् तन्मात्राण्यस्याभिव्यक्तिं मुद्रयार्थक्रियात्मताम् १६ मंडलं देवयजनं दीक्षासंस्कारआत्मनः परिचर्या भगवत आत्मनो दुरितक्षयः १७

प्रधानम् यदधिष्ठितः अधिष्ठाय स्थितः तदासनभूतं पद्मं स त्वं स त्वगुणः १३ मुरव्यं त्वं प्राणतत्त्वम् प्राणो वै मुरव्य इति श्रुतेः दरवरं शंखम् १४ १५ आकूतीः क्रियाशक्तियुक्तं मनः अस्य रथस्याभिव्यक्तिं बहिरभिव्यक्तं रूपं मुद्रया धृतया अर्थक्रियात्मतां वरदाभयदादिरूपत्वं विभर्ति तत्तन्मुद्रया तथा तथा भावयेदित्यर्थः १६ मंडलं देवयजनं देवपूजाभूमिम् सूर्यमंडलत्वेन भावयेदित्यर्थः अंतर्वन्दिमंडलं वा दीक्षासंस्कारआत्मनः गुरुकृतां मंत्रदीक्षामेवात्मनस्तत्पूजायोग्यतां भावयेदित्यर्थः परिचर्येति भगवतस्तां परिचर्या स्वस्य सकलपापक्षयाय-
एवं रूपां भावयेदित्यर्थः १७

पूर्वमासनपद्यमुक्तमिदानीं करस्थं पद्यमाह भगवानिति भगशब्दार्थमैश्वर्यादिषाद्रुण्यम् १८ हे हिजाः एकवचनांतो वापाठः अकुतो
भयं वैचल्यं धामगृहम् समभजत् यद्वा वैकुण्ठस्य विशेषणमकुतोभयं यद्वा मेति त्रिवृत्त्रयजुः सामरूपो वेदः स्रपणोऽसिगरुत्मा-
स्त्रिवृत्तेशिरइत्यादिमंत्रलिङ्गात् यज्ञयज्ञरूपं पुरुषम् यज्ञो वै विष्णुरिति श्रुतेः १९ अनपायिनीहरेः शक्तिः तत्र हेतुः साक्षादात्मनः स्वरूपस्य
चिद्रूपत्वात्तस्यास्तदभेदादित्यर्थः तत्र मूर्तिः पंचरात्राद्यागमरूपः योऽणिमादयोऽष्टौ गुणाः ते हरेर्द्वारपालानंदादयः २० तस्यैव चतुर्व्यूहोपा-
सनामाह वासुदेवादिशब्दैः पुरुषः श्रीनारायण एव स्वयं मूर्तिभेदैरुपास्य इत्यभिधीयते २१ तस्यैवाध्यात्मनि चतुर्थोपासनामाह स एव भग-
वान् विश्वादिशब्दैः वृत्तिभिर्जाग्रदाद्यवस्थाभिः परिभाष्यते तद्वत्पुपाधीनाह अर्थाः बाह्याः इन्द्रियं मनः आशयस्तदुभयसंस्कारयुक्तम-

भगवान् भगशब्दार्थं लीलाकमलमुदहन् धर्मयशश्च भगवांश्चामरव्यजनेऽभजत् १८ आतपत्रंतु वैकुं-
ठं हिजाधामाकुतोऽभयम् त्रिवृद्देवः स्रपणो रव्यो यज्ञं वहति पुरुषम् १९ अनपायिनी भगवति श्रीः साक्षादा-
त्मनो हरेः विष्वक्सेनस्तत्र मूर्तिर्विदितः पार्षदाधिपः नंदादयोऽष्टौ द्वास्याश्च तेऽणिमाद्याहरेर्गुणाः २० वासुदे-
वः संकर्षणः प्रद्युम्नः पुरुषः स्वयम् अनिरुद्ध इति ब्रह्मन् मूर्तिव्यूहोऽभिधीयते २१ स विश्वस्तेजसः प्राज्ञस्तु-
रीय इति वृत्तिभिः अर्थो द्रियाशयज्ञानैर्भगवान् परिभाष्यते २२ अंगोपांगायुधाकल्पे भगवांस्तच्चतुष्टयम्
विभर्ति स्म चतुर्मूर्तिर्भगवान् हरिरीश्वरः २३ हिजत्रयमस एष ब्रह्मयोनिः स्वयंदेवस्वमाहिमपरिपूर्णो मा-
यया च स्वयैतत् सृजति हरति पातीत्यारव्ययाऽनाहताक्षो विवृत इव निरुक्तस्तत्परेरात्मलभ्यः २४

ज्ञानं ज्ञानं त्रितयसाक्षितैः २२ उक्तचतुर्व्यूहद्वयोपासनेऽपि पूर्वोक्तमंगाद्युपासनमाह अंगेति अंगादिभिरुपलक्षितो भगवान् हरिर्वासु-
देवादिचतुर्मूर्तिः सन् विश्वादिचतुष्टयं विभर्ति स्म विश्वादिभावेऽपि तन्नियंतुस्तस्य न जीवत्वमित्याह विश्वादिचतुष्टयं विभ्रदपि भ-
गवानीश्वर एवेति २३ तस्य ब्रह्मादित्रिमूर्तितामाह हिजत्रयमेति स एष एव भगवान् ब्रह्मयोनिर्वेदस्य कारणमित्यादिहेतुत्रयम् व-
स्तुतोभेदाभावेऽपि स्वगतमायया सृजति हरति पातीति कृत्वा आरव्यया ब्रह्मादिरूपया अनाहताक्षः अनाच्छन्नज्ञानोऽपि विवृत इव मि-
न इव निरुक्तः शास्त्रेषु न तु भिन्नः अत्र विद्वद्भुभवं प्रमाणयति यतस्तत्परेरात्मत्वेनैव लभ्यत इति २४

यस्येदमुपासनमुक्तं तं श्रीकृष्णं प्रार्थयते कृष्णसरवार्जुनस्य सरवेष्टाणि श्रेष्ठ अवनिद्रुहो ये राजन्याः तेषां वंशस्य दहनानपवर्गमक्षीणं
वीर्यं यस्य गोपवनिता नां व्रजाः समूहाः श्रुत्या नारदादयः तैर्गीतं तीर्थं मृतं श्रवः कीर्तिर्यस्य श्रवणमेव मंगलयस्य २५ एतज्जपमात्रस्यापि
ब्रह्मज्ञानमित्याह यदिति कल्पे उषः कालेयस्तच्चित्तः प्रयतः शक्रचिश्चसः जप्त्वा गुहाशयं हृदि स्थं ब्रह्म पश्यति २६ मंडलं देवयजनमि
त्युक्त्या बुद्धिमागतः मूर्तिव्यूहप्रसंगेन रविव्यूहोऽत्र पृच्छते शक्र इति पंचमेयदाह तथाऽन्ये च क्रष्योगंधर्वा अप्सरसो नागा ग्रामण्यो
या तु धाना देवा इत्येकैकशो गणाः सप्तत्यादिनां सौरः सूर्यसंबन्धी सप्तानां गणः २७ तेषां सप्तानामधीश्वरैस्तत्पतिभिः तत्तन्मासाधिक्य
तसूर्यैर्वीर्यव्यूहं विभागम् २८ तत्र तावत् व्यूहं निरूपयितुं प्रथमं सूर्यस्वरूपमाह अनाद्यविद्यया माययाऽयं सूर्यः लोकतंत्रः लोकयात्रा

• श्रीकृष्णकृष्णसरवरुष्यर्पभावनिधुग्राजन्यवंशदहनानपवर्गवीर्य गोविंदगोपवनिता व्रजश्रुत्यगीततीर्थश्र
वः श्रवणमंगलपाहि श्रुत्यान् २५ यददं कल्पउत्थाय महापुरुषलक्षणम् तच्चित्तः प्रयतो जप्त्वा ब्रह्म वेदगुहाशय
म् २६ शौनक उ० शक्रो यदाह भगवान् विष्णुराताय शृण्वते सौरौ गणो मासि मासि नानावसतिसप्तकः
२७ तेषां नामानि कर्माणि संयुक्तानां मधीश्वरैः ब्रह्मिनः श्रद्धाधानानां व्यूहसूर्यात्मनो हरेः २८ सूत उवाच
अनाद्यविद्यया विष्णोरात्मनः सर्वदेहिनाम् निर्मितो लोकतंत्रो यं लोकेषु परिवर्तते २९ एक एव हि लोका-
नां सूर्य आत्मा दिक्कृद् हरिः सर्ववेदक्रियामूलमृषिभिर्बहुधो दितः ३० कालो देशः क्रियाकर्ता करणं कार्यमा-
गमः द्रव्यं फलमिति ब्रह्मन् नवधोक्तोऽजयो हरिः ३१ मध्वादिषु द्वादश भगवान् कालरूपधृक् लोकतंत्रा
यचरति पृथग् द्वादशभिर्गणैः ३२ प्रवर्तकः २९ अतः तस्य क्रियाभेदोपाधिकमेव नानात्वं न स्वत इत्याह एक एवेति-
सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति श्रुतेः जगदात्मा आदिकृतसृष्टिकर्ता हरिरेव सूर्यः स च सर्वासां वेदोक्तक्रियाणां मूलं सत् तेनोपाधि-
ना बहुधोक्तः ३० कालरूपधारिणो हरेर्द्वादशादित्य रूपभेदं क्रियोपाधिकं दर्शयितुं प्रथमं सर्वकर्मप्रवृत्तये मायाकृतं नवधा भेद-
माह काल इति कालः प्रातरादिः देशः समादिः क्रिया अनुष्ठानं कर्ता ब्राह्मणादिः करणं सुगादिः कार्यं यागादिः आगमः
मंत्रादिः द्रव्यं वीर्यादिः फलं स्वर्गादिः ३१ तत्र च कालस्वरूपधारी भगवान् पृथक् चरति मध्वादिषु चैत्रादिषु लोकतंत्राय लो-
कयात्रा निर्वहाय ३२

तानेव गणानाह धातेति द्वादशभिः धातासूर्यः कृतस्थली अप्सराः हेतीराक्षसः वासुकिर्नागः रथकृत्यक्षः पुलस्त्यक्षः पुंवरुर्गंधर्वः नयंति
अनुवर्तयंति ३३ अथौजायक्षः प्रहेतीराक्षसः नारदो गंधर्वः कच्छनीरो नागः माधवं वैशारवम् ३४ मित्रः सूर्यः पौरुषेयो राक्षसः रथस्वनो-
यक्षः शक्रमासं ज्येष्ठम् ३५ वरुणः सूर्यः सहजन्यो यक्षः शक्रो नागः चित्रस्वनो राक्षसः शचिमासमाषाढम् ३६ इंद्रः सूर्यः विश्वावसुः
गंधर्वः श्रोतायक्षः एलापत्रो नागः वयोराक्षस इति स्वयमेव व्याख्यातम् नभोमासं प्रावणम् ३७ विवस्वान् सूर्यः उग्रसेनो गंधर्वः व्याघ्रो
राक्षसः आसारणो यक्षः शंखपालो नागः नभस्यारव्यं भाद्रपदम् ३८ धनंजयो नागः वातो राक्षसः स्रुषेणो गंधर्वः स्रुचिर्यक्षः तपोमा-

धाता कृतस्थली हेतिर्वासुकी रथकृत्युने पुलस्त्यस्तुंवरुरिति मधुमासं नयंत्यमी ३३ अर्यमा पुलहोऽथौजाः प्र-
हेतिः पुंजिकस्थली नारदः कच्छनीरश्च नयंत्येते स्म माधवम् ३४ मित्रोऽत्रिः पौरुषेयोऽथ तक्षको मेनका हाहाः
रथस्वन इति हेतेश्चक्रमासं नयंत्यमी ३५ वसिष्ठो वरुणो रभास सहजन्यस्तथा हूहूः शक्रश्चित्रस्वनश्चैव शचि-
मासं नयंत्यमी ३६ इंद्रो विश्वावसुः श्रोता एलापत्रस्तथांगिराः प्रम्लोचाराक्षसौ वयो नभोमासं नयंत्यमी ३७
विवस्वानुग्रसेनश्च व्याघ्र आसारणो भृगुः अनुम्लोचा शंखपालो नभस्यारव्यं नयंत्यमी ३८ पूषा धनंजयो
वातः स्रुषेणः स्रुचिस्तथा घृताचीर्गोतमश्चेति तपोमासं नयंत्यमी ३९ ऋतुर्वर्चा भरद्वाजः पर्जन्यः सेन-
जित्तथा विश्वेरावतश्चैव तपस्यारव्यं नयंत्यमी ४० अथांशः कश्यपस्ताक्षः ऋतसेनस्तथोर्वशी विद्युच्छ-
त्रुर्महाशंखः सहोमासं नयंत्यमी ४१ भगः स्फूर्जोऽरिष्टनेमिरूप आयुश्च पंचमः कर्कोटकः पूर्वचित्तिः पुष्यमासं
नयंत्यमी ४२ त्वष्टा ऋची कतनयः कंबलश्चेति लोत्तमा ब्रह्मापेतोऽथ शतजिह्वतराष्ट्रदंभराः ४३ विष्णुरश्व-
तरो रभासूर्यवर्चाश्च सत्यजित् विश्वामित्रो मरवापेतो र्जमासं नयंत्यमी ४४ संमाधम् मासक्रमातिलंघनं कौर्मोक्तादि-

क्रमानुसारेण वैष्णवे तु मासक्रमेणोक्तिः क्वचिन्नामव्यत्ययस्तत्कल्पभेदेनेति ज्ञेयम् ३९ ऋतुर्यक्षः वर्चाराक्षसः पर्जन्यः सूर्यः सेनजित् अप्सराः विश्वो गंधर्वः ऐरावतो नागः तपस्यारव्यं फाल्गुनम् ४० अंशः सूर्यः अंश इति वा पाठः ताक्ष्णीयक्षः ऋतसेनो गंधर्वः विद्युच्छत्रुः राक्षसः
महाशंखो नागः सहोमासं मार्गशीर्षम् ४१ भगः सूर्यः स्फूर्जो राक्षसः अरिष्टनेमि गंधर्वः उर्णो यक्षः आयुर्ऋषिः कर्कोटको नागः ४२ ऋची क-
तनयो जमदग्निः कंबलो नागः ब्रह्मापेतो राक्षसः शतजित् यक्षः धतराष्ट्रो गंधर्वः दंभराः आश्विनपालकाः ४३ विष्णुरादित्यः अश्वतरो नागः
सूर्यवर्चा गंधर्वः सत्यजित् यक्षः मरवापेतो राक्षसः उर्जमासं कार्तिकमासम् ४४

एतेचादित्यादयः कोर्मैविभज्योक्ताः धाताऽर्यमाचमित्रश्चवरुणश्चंद्रएवच विवस्वानथपूषाचपर्जन्यश्चांशरेवच भगस्त्वष्टाचविष्णुश्चआ
दित्याद्वादशास्मृताः पुलस्त्यःपुलहश्चात्रिर्वसिष्ठोऽथांगिराभृगुः गौतमोऽथभरद्वाजः कश्यपःऋतुरेवच जमदग्निः कोशिकश्चमुनयोब्रह्मवादि
नः रथकूर्चोऽरिष्टनेमिर्ग्रामणीश्चरथस्वनः रथचित्रःस्वनः श्रोताअरुणः सेनजित्तथा तार्क्षश्चारिष्टनेमिश्चशतजित्सत्यजित्तथा एतेयक्षाः
अथहेतिः प्रहेतिश्चपौरुषेयोवधस्तथा वर्योव्याघ्रस्तथायुश्चवायुर्विद्युद्दिवाकरः ब्रह्मपेतश्चविप्रेन्द्रयज्ञापेतश्चराक्षसाः वासकिः कच्छनीरश्च
तक्षकः सर्पपुंगवः एलापत्रः शंखपालस्तथैरावतसंज्ञितः धनंजयोमहापद्मस्तथाकर्कोटकोद्विजाः कंबलोऽश्वतरश्चैवबहंत्येवंयथाक्रममा
तुंबुरुर्नारदोहाहाहूहूर्विश्वावसस्तथा उग्रसेनोवसुरुचिर्विश्वावसस्तथापरः चित्रसेनस्तथोर्णायुर्धृतराष्ट्रोद्विजोत्तमाः सूर्यवर्चाद्वादशेतिगं
धर्वागायतांवराः कृतस्थल्यप्सरोवर्यातथाऽन्यापुंजिकस्थली मेनकासहजान्याचप्रम्लोचाचद्विजोत्तमाः अनुम्लोचाघृताचीचविश्वा

एताभगवतोविष्णोरादित्यस्यविभूतयः स्मरतांसंध्ययोर्नृणांहरंत्यंहोदिनेदिने ४५ द्वादशस्वपिमासेषु
देवोऽसौषडिरस्यैवै चरन्समंतात्तनुतेपरत्रेहचसन्मतिम् ४६ सामर्ग्यजुर्भिस्तल्लिंगैर्ऋषयः संस्तुवंत्यमु-
म् गंधर्वास्तेप्रगायन्तिनृत्यंत्यप्सरसाऽग्रतः ४७ उन्नह्यन्तिरथनागाग्रामण्योरथयोजकाः नोदयन्तिरथप-
ष्ठेनैर्ऋताबलशालिनः ४८ बालरिवल्याः सहस्राणिषष्टिर्ब्रह्मर्षयोऽमलाः पुरतोभिमुखंयान्तिस्तुवंति-
स्तुतिभिर्विभुम् ४९ एवंह्यनादिनिधनोभगवान्हरिरीश्वरः कल्पेकल्पेस्वमात्मानं व्यूह्यलोकानवत्य-
जः ५० इतिश्रीभा०म०द्वा०आदित्यव्यूहविवरणं नामएकादशोऽध्यायः ११ सूतेउवाच नमो
धर्मायमहतेनमः कृष्णायवेधसे ब्राह्मणेभ्योनमस्कृत्यधर्मान्वक्ष्येसनातनान् १ चीचोर्वशीतथा अन्याचपूर्व-

चित्तिः स्यादन्याचैवतिलोत्तमा रंभाचेतिद्विजश्चेष्टास्तथैवाप्सरसः स्मृताइति ४५ एतेषांपृथक्कर्मणिनिरूपयति द्वादशस्वपीतित्रि-
भिः असौदेवः सूर्यः षड्विर्गंधर्वादिभिः अस्यजनस्यसमंताच्चरन्शुभंमतिंतनुते गायत्र्यर्थोऽनेनसूचितः ४६ तल्लिंगैः सूर्यप्रकाशकैः
४७ उन्नह्यन्तिददंभन्ति ग्रामण्योयक्षाः नैर्ऋताराक्षसाः ४८ किंच बालरिवल्याइति एवंप्रतिमासंतएवस्तुवंतिविभुंसूर्यम् ४९
व्यूह्यविभज्य ५० इतिद्वादशोटीकायामेकादशोऽध्यायः ११ द्वादशेनुपुराणोक्तसर्वार्थानुक्रमः कृतः प्रथमस्कंधमारभ्यप्राधा-
न्येनसमासतः १ तदेवमस्मिन्पुराणोक्तानर्थान्संक्षेपतोवर्णयिष्यन्धर्मादीन्यणमिति नमइति महतेहरिभक्तिलक्षणायब्राह्मणेभ्यः ब्रा-
ह्मणान्सनातनान् धर्मानित्युपलक्षणंपुराणोक्तार्थानाम् १

पुरुषत्वेऽचितं श्रवणादियोग्यम् २ एतत्पंचयति अत्रेति भगवान्पुरुषार्थादिपट्टणः साक्षात्संकीर्तित इति तद्वत्ता कांडार्थः ३ ब्रह्मकांडार्थ-
माह अत्र ब्रह्मेति गुह्यं निर्गुणम् प्रभववाप्ययम् प्रभवत्यस्मादिति प्रभवम् अप्येत्यस्मिन्निति अप्ययम् तच्च तच्च अनेनाश्रयशब्दार्थो दर्श-
तः विज्ञानसंयुतमपरोऽक्षज्ञानपर्यंतं ज्ञानं तदुपाख्यानं तज्ज्ञानमुपाख्यानं तत्प्रकाशयंत्येन तत्ज्ञानसाधनमित्यर्थः ४ कर्मकांडार्थमाह
भक्तियोगश्च साध्यसाधनरूपः तदाश्रयं भक्तियोगेन निष्पादितम् एवं सामान्यतो निरूप्येदानीं द्वादशस्कंधप्रकरणार्थाननुक्रामति पा-
रीक्षितमुपाख्यानं परीक्षिज्जन्मादितत्पस्तावायनारदारख्यानं च ५ ब्रह्मर्षिर्ब्राह्मणोत्तमस्य इति प्रथमस्कंधार्थः ६ उत्क्रांतिरर्चिरादिग-

एतद्दुःकथितं विप्रविष्णोश्चरितमद्भुतम् भवद्भिर्यदहंपृष्टो नराणां पुरुषोचितम् २ अत्र संकीर्तितः साक्षा-
त्सर्वपापहरो हरिः नारायणो हृषीकेशो भगवान्सात्वतां पतिः ३ अत्र ब्रह्मपरं गुह्यं जगतः प्रभववाप्ययम्
ज्ञानं च तदुपाख्यानं प्रोक्तं विज्ञानसंयुतम् ४ भक्तियोगः समाख्यातो वैराग्यं च तदाश्रयम् पारीक्षितमुपा-
ख्यानं नारदारख्यानमेव च ५ प्रायोपवेशो राजर्षेर्विप्रशापात्परीक्षितः शुकस्यैव च ब्रह्मर्षेः संवादश्च परीक्षितः
६ योगधारणयोत्क्रांतिः संवादो नारदाजयोः अवतारानुगीतं च सर्गः प्राधानिकोऽग्रतः ७ विदुरोद्भवसंवादः क्ष-
त्तुर्मेत्रेययोस्ततः पुराणसंहिताप्रश्नो महापुरुषसंस्थितिः ८ ततः प्राकृतिकः सर्गः सप्तवैकृतिकोऽश्वये ततो ब्रह्मा-
डसंभूतिर्वैराजः पुरुषोत्तमः ९ कालस्य स्थूलसूक्ष्मस्य गतिः पद्मसमुद्भवः भुवउद्धारणोऽमोघो हिरण्याक्षवधो य-
था १० ऊर्ध्वतिर्यग्वाकसर्गो रुद्रसर्गस्तथैव च अर्धनारीनरस्यार्थयतः स्वायंभुवो मनुः ११ शतरूपा च यास्त्री-
णामाद्या प्रकृतिरुत्तमा संतानो धर्मपत्नीनां कर्दमस्य प्रजापतेः १२ अवतारो भगवतः कपिलस्य महात्मनः दे-
वहूत्याश्च संवादः कपिले न च धीमता १३ नवब्रह्मसमुत्पत्तिर्दक्षयज्ञविनाशनम् ध्रुवस्य चरितं पश्चात्पृथोः-
प्राचीनबर्हिषः १४ नारदस्य च संवादस्ततः प्रेयव्रतं हिजाः नाभेस्ततोऽनुचरितं मृषभस्य भरतस्य च १५

तिः प्राधानिकः प्रधानकार्यविराड्ग्रहः सर्गः अग्रतः आदितः महदादिक्रमेणेत्यर्थः इति द्वितीयार्थः ७ महापुरुषस्य संस्थितिः प्रलयैतूष्णी-
मवस्थानम् ८ प्राकृतिकः प्रकृतिभवोगुणक्षोभरूपः वैकृतिकामहदादयः चकारादिकाराश्च ये तयोस्तेषां सर्गः ९ गतिः स्वरूपम् उद्-
रणोऽद्धारणो १० अर्धोऽर्धो नारी च नरश्च तस्य ११ संतानो धर्मपत्नीनामिति नवब्रह्मसमुत्पत्तिरित्यस्यानंतरं द्रष्टव्यम् १२ १३ चतुर्थस्कं-
धार्थमाह नवब्रह्मणां मरीच्यादीनां समुत्पत्तिः संतानः १४ पंचमस्कंधार्थमाह ततः प्रेयव्रतं प्रियव्रतस्य चरितम् १५ १६ १७

दीपाद्युपवर्णनं प्रथमं संक्षेपतः ततो दीपादीनां चो गरीयोनद्यश्च तेषामुपवर्णनम् पातालनरकादीनां च संस्थितिः अनेनैव नरकानि वर्तकम् -
जामिलोपारव्याने गृहीतं ततः पराचीनम् १६ षष्ठ्यर्थमाह दक्षजन्मेति १७ सप्तमार्थमाह पुत्रयोश्चेति १८ अष्टमार्थमाह मन्वंतरानुचरि

ततो दीपसमुद्राद्विष्वक्पुपवर्णनम् ज्योतिश्चक्रस्य संस्थानं पातालनरकस्थितिः १६ दक्षजन्मप्रचेतोभ्य
स्तत्पुत्रीणां च संततिः यतो देवास्तरुनरास्तिर्यङ्गरवगादयः १७ त्वाष्टस्य जन्मनि धनं पुत्रयोश्च दितेर्हि -
जाः दैत्येश्वरस्य चरितं प्रह्लादस्य महात्मानः १८ मन्वंतरानुचरितं गजेन्द्रस्य विमोक्षणम् मन्वंतरावताराश्च
विष्णोर्हयशिरादयः १९ कौर्ममात्स्यं नारसिंहं वामनं च जगत्पतेः क्षीरोदमथ नत हृदमृतायै दिवौकसाम् २० दे
वास्तरुमहायुद्धं राजवंशानुकीर्तनम् इक्ष्वाकुजन्मतदंशः सधुम्नस्य महात्मानः २१ इलोपारव्यानमत्रोक्तं तारो
पारव्यानमेव च सूर्यवंशानुकथनं शशादाद्यानृपादयः २२ सौकन्यं चायशयोतेः ककुत्स्थस्य च धीमतः रव
द्वंगस्य च मांधातुः सौभरेः सगरस्य च २३ रामस्य कोशलेंद्रस्य चरितं किल्बिषापहम् निमैरंगपरित्यागोज
नकानां च संभवः २४ रामस्य भार्गवेंद्रस्य निःक्षत्रकरणं भुवः ऐलस्य सोमवंशस्य ययातेर्नाहृषस्य च २५
दौष्पतेर्भरतस्यापिशतनोस्तत्सूतस्य च ययातेर्ज्यैष्ठ्यपुत्रस्य यदोर्वंशोऽनुकीर्तितः २६ यत्रावतीर्णो भगवान्
कृष्णारव्यो जगदीश्वरः वसुदेवगृहे जन्मततो हृदि श्वगोकुले २७ तस्य कर्माण्यपाराणि कीर्तितान्यसुरादि
षः पूतनाः सपयः पानं शकटोच्चाटनं शिशोः २८ नृणां वर्तस्य निषेधस्तथैव च कवत्सयोः धेनुकस्य सह
भ्रातुः प्रलंबस्य च संक्षयः २९ गोपानां च परित्राणां दावाग्नेः परिसर्पतः दमनं कालियस्याहेमहाहृनंदमो
क्षणम् ३० व्रतचर्यानुकन्यानां यत्र तुष्टोऽच्युतो व्रतैः प्रसादो यज्ञपत्नीभ्यो विप्राणां चानुतापनम् ३१
गोवर्द्धनोद्धारणं च शक्रस्य सरभेरथ यज्ञाभिषेकं कृष्णस्य स्त्रीभिः क्रीडा च रात्रिषु ३२ शंखचूडस्य दुर्बुद्धे
वर्धोऽरिष्टस्य केशिनः अक्रूरागमनं पश्चात्पस्थानं रामकृष्णयोः ३३ तमिति कचिल्कस्य चिदनुक्तिः व्युत्क्रमोक्तिश्च

भाक्तिरसानुकूलत्वेनेति द्रष्टव्यम् १९ २० नवमार्थमाह राजवंशेति २१ २२ २३ २४ सोमवंशादिभूतस्यैलस्य चरितम् २५ तत्सूतस्य भीष्म
स्य २६ २७ दशमार्थमाह तस्य कर्माण्यपाराणि पूतनाया असहितस्य स्तन्यपयसः पानम् २८ सहभ्रातुः ससरवस्य २९ ३० ३१ यज्ञा
भिषेकं यज्ञ पूजा अभिषेकश्च तयोर्द्वैतम् ३२ ३३

३४ ३५ ३६ द्विषतः शत्रून् प्रमथ्य ३७ ३८ ये च शंबरादयस्तेषां माहात्म्यं प्रभावः ३९ ४० एकादशार्थमाह विप्रशापेति ४१ धर्मवि-
निर्णयः वर्णाश्रमधर्म विनिश्चयः मर्त्यपरित्यागः मनुष्यत्वस्यांतर्दानम् ४२ द्वादशार्थमाह युगेति युगलक्षणं तदनुसूपावृत्तिश्चेत्यर्थः
त्रिविधा प्राकृतिकी नैमित्तिकी नित्याचेति ४३ ऋषेर्वा सस्य सूर्यस्य च विन्यास इत्यर्थः ४४ इति चोक्तमिति चकारादन्यदपि ब्रुवामा

व्रजस्त्रीणां विलापश्च मथुरा लोकनंततः गजमुष्टिकचाणूरकं सादीनां च योवधः ३४ मृतस्यानयनं सूनुः
पुनः सां दीपने गुरोः मथुरायां निवसताय दुचक्रस्य यत्प्रियम् ३५ कृतमुद्धवरा माभ्यां युतेन हरिणा द्विजाः
जरासंधसमानीतसैन्यस्य बहुशो वधः घातनयवनेंद्रस्य कुशस्थल्या निवेशनेम् ३६ आदानं पारिजात
स्य स्रग्धर्मायाः सरालयात् रुक्मिण्या हरणं युद्धे प्रमथ्य द्विषतो हरेः ३७ हरस्य जृम्भणं युद्धे बाणस्य भुजकं
तनम् प्राग्ज्योतिषपतिहत्वा कन्यानां हरणं च यत् ३८ चैद्यपौंड्रकशाल्वानां दंतवल्कस्य दुर्मतेः शंबरो द्वि-
दः पीठो मुरः पंचजनादयः ३९ माहात्म्यं च वधस्तेषां वाराणस्याश्च दाहनम् भारावतरणं भूमेर्निमित्ती-
कृत्य पांडवान् ४० विप्रशापापदेशेन संहारः स्वकुलस्य च उद्धवस्य च संवादी वासुदेवस्य चान्द्रितः ४१ य
त्रात्मविद्यात्थरिवलाप्रोक्ता धर्मविनिर्णयः ततो मर्त्यपरित्याग आत्मयोगानुभावतः ४२ युगलक्षणवृत्ति
श्च कलौ नृणामुपप्लवः चतुर्विधश्च प्रलय उत्पत्तिश्च विधा तथा ४३ देहत्यागश्च राजर्षेर्विष्णुरातस्य धीमतः
शारवा प्रणयनमृषेर्माकंडेयस्य सत्कथा ४४ महापुरुषविन्यासः सूर्यस्य जगदात्मनः इति चोक्तं द्विजश्रेष्ठा-
यत्पृष्टो ह मिहास्मि वः लीलावतारकर्माणि कीर्तितानीह सर्वशः ४५ पतितः स्वलितश्चार्तः क्षुत्वा वा वि-
वशोऽब्रुवन् हरये नम इत्युच्चैर्मुच्यन्ते सर्वपातकात् ४६ संकीर्त्यमानो भगवाननंतः श्रुतानुभावो व्यसनं हि
पुंसाम् प्रविश्याच्चित्तं विधुनोत्यशेषं यथा तमोऽकोऽभमिवातिवातः ४७ भिरिहयत्पृष्टोऽस्मि तदुक्तमिति किमेवंना

नार्थक्यनेन तत्राह लीलेति सर्वशः तदर्थकीर्तनद्वारेणेत्यर्थः ४५ तत्कीर्तनेनापि किमित्यपेक्षायां तत्फलमाह द्वाभ्याम् पतितः कूपा-
दिषु स्वलितः सोपानादिषु आर्तः दुरिवतः क्षुत्वा क्षतं कृत्वा विवशोऽपि ४६ संकीर्त्यमानः यद्वा श्रुतोऽनुभावो यस्य सः पुंसोऽचित्तं
प्रविश्यानिः शेषंदुःखं विधुनोति हीति सतामनुभवं प्रमाणयति अर्को गिरिगुहादिध्वांतं न निवर्तयतीत्यपरितोषात् दृष्टांतं तत्र माह
अतिवातोऽभमिवेति ४७

हरिसंकीर्तनमेवमहाफलं तद्व्यतिरिक्तं सर्वमिथ्यालापमात्रमिति प्रपञ्चयति मृषागिर इति चतुर्भिः मृषागिरः मिथ्यावाचः असती अ-
सत्यः असतां कथाः यासताः यत्यासु उत्तमश्लोकस्य यशोऽनुगीयत इति यत्तदेव सत्यं तदेव हि मंगलम् ह इति हर्षे भगवद्गुणानां
मभ्युदयो यस्मात्तत् ४८ नवं नवं यथाभवति तथा रुचिरं रुचिप्रदम् महानुत्सवो यस्मात् ४९ चित्राणि पदानि यस्मिन् तदपि जगत्पवि-
त्रयतीति तथा तद्देवेर्यशो न प्रगृणीत न वर्णयेत्तद्वचः ध्वांसतीर्थं काक तुल्यनराणां रतिस्थानं न तु हंसैर्ज्ञानिभिः सेवितम् तत्र हेतुः यत्रेति
५० सवाग्विसर्गः स एव वाचः प्रयोगः जनताऽघसंप्लवः जनसमूहाघनाशकः यद्यस्मात् तान्येवान्यैः कीर्त्यमानानि शृण्वन्ति श्रोतरिस-

मृषागिरस्तावत्सतीरसत्कथानकं व्यतेयद्भगवानधोऽक्षजः तदेव सत्यं तदुद्देवमंगलं तदेव पुण्यं भगवद्गुणोदय-
म् ४८ देवस्य रम्यं रुचिरं नवं नवं तदेव शश्वन्मनसो महोत्सवम् तदेव शोकाणवशोषणं नृणां यदुत्तमश्लोकय-
शोऽनुगीयते ४९ नयद्वचश्चित्रपदं देवेर्यशो जगत्पवित्रं प्रगृणीत कर्हि चित् तद्व्वांसतीर्थं न तु हंसैर्वितं य-
त्राच्युतस्तत्र हि साधवोऽमलाः ५० सवाग्विसर्गो जनताऽघसंप्लवो यस्मिन् अतिश्लोकं बद्धवत्यपि नामान्यनंत-
स्य यशो कितानि यत् शृण्वन्ति गायन्ति गृणन्ति साधवः ५१ नैष्कर्म्यमप्यच्युतभाववर्जितं न शोभते ज्ञानमूलं निरंज-
नम् कुतः पुनः शश्वदमद्रमीश्वरे न ह्यर्पितं कर्म यदप्यनुत्तमम् ५२ यशः श्रियामेव परिश्रमः परो वर्णाश्रमा-
चारतपः श्रुतादिषु अविस्मृतिः श्रीधरपादपद्मयोर्गुणानुवादेश्ववणादिभिर्हरैः ५३ अविस्मृतिः कृष्णपदा-
रविंदयोः क्षिणोत्यमद्राणि शमंत नोति सत्त्वस्य शब्दं परमात्मभक्तिं ज्ञानं च विज्ञानविरागयुक्तम् ५४

ति गायन्ति नोचेत् स्वयमेव गृणन्ति ५१ इदानीं ज्ञानकर्मादरादपि भगवत्कीर्तनादिष्वेवादरः कर्तव्य इत्याह नैष्कर्म्यं ब्रह्मतत्पकाशकं यत् ज्ञा-
नम् यतो निरंजनमुपाधिनिवर्तकं तदप्यच्युतभक्तिवर्जितं चेन्न शोभते नापरोऽक्षपर्यंतं भवतीत्यर्थः ईश्वरे न चेदपि तं तर्हि यदनुत्तमं सर्वोत्ति-
ममपि कर्म तदपि पुनः कुतः शोभते यतः शश्वत्साधनकाले फलकाले च अमद्रंदुःखात्मकम् ५२ किंच वर्णाश्रमाचारादिषु यः परो
महान् परिश्रमः स यशोयुक्तायां श्रियामेव कीर्तिः संपत्तिश्च केवलं परः पुरुषार्थ इत्यर्थः गुणानुवादादिभिस्तु श्रीधरपादपद्मयोरविस्मृ-
तिर्भवति ५३ ततः किमत आह अविस्मृतिरिति क्षिणोति नाशयति ५४

अथेदानीं श्रोतृनात्मानं चाभिनन्दन्नाह यूयमिति द्वाभ्याम् हे हिजाग्याः यद्यस्मादात्मन्यन्तःकरणे श्रीनारायणमाविवेश्य शश्वद्भजत संभा-
वनायां लोद् अतोभूरिभागाः बहुपुण्याः कथंभूतम् अखिलात्मभूतं सर्वोत्तराभिणम् अतएव देवं सर्वोपास्यम् अदेवं न देवोऽन्योय-
स्यतम् कुतः ईशम् यद्वा यस्मात् यूयंभूरिभागाः तप आदिसंपन्नाः ततो नारायणं भजतेति विधिः ५५ मेमयाश्रुतम् ५६ एतत्पु-
राणकीर्तनादिफलं पंचयितुमाह एतदित्यष्टभिः ५७ यामंक्षणं चेत्यर्थः आत्मानमेव साक्षात्पुनाति न तु स्नानादिवद्देहमात्रम् ५८

यूयं हि जाग्यावतभूरिभागा यच्छश्वदात्मन्यखिलात्मभूतम् नारायणं देवमदेवमीशमजस्रभावाभजता विवेश्य
५५ अहं च संस्मारित आत्मतत्त्वं श्रुतपुराणपरमपवित्रकान् प्रायोपवेशेनृपतेः परीक्षितः सदस्यृषीणां मह-
तां च शृण्वताम् ५६ एतद्दुः कथितं विप्राः कथनीयोरुत्तमैः माहात्म्यं वासुदेवस्य सर्वाशक्तभाविनाशन-
म् ५७ य एवं श्रावयेन्नित्यं यामंक्षणमनन्यधीः श्रद्धावानुर्योऽनुशृणुयात् पुनात्यात्मानमेव सः ५८ द्वा-
दश्यामेकादश्यां वा शृण्वन्नायुष्यवान् भवेत् पठत्यनश्नन् प्रयतस्ततो भवत्यपातकी ५९ पुष्करे मयुरा-
यां च द्वारवत्यां यतात्मवान् उपोष्य संहितामेतां पठित्वा मुच्यते भयात् ६० देवतामुनयः सिद्धाः पितराम-
नवोनृपाः यच्छ्रुतिकां मानुगृणतः शृण्वतो यत्र कीर्तनात् ६१ ऋचो यजुषिसामानि हि ज्योधीत्यानुविंदते
मधुकुल्या घृतकुल्याः पयःकुल्याश्च तत्फलम् ६२ पुराणसंहितामेतामधीत्यप्रयतो हि जाः प्रोक्तं भगव-
तो यन्नुत तत्पदं परमं व्रजेत् ६३ विप्रोऽधीत्याभुयात्पज्ञां राजन्योदधिमेखलाम् वैश्यो निधिपतित्वं च शूद्रः शु-
ल्येतपातकात् ६४ कलिमलसंहतिकालनोऽखिलेशो हरिरितरत्र न गीयते ह्यभीक्ष्णम् इह तु पुनर्भगवानशेष-
मूर्तिः परिपठितोऽनुपदं कथाप्रसंगैः ६५ तमहमजमनंतमात्मतत्त्वं जगदुदयस्थिति संयमात्मशक्तिम् द्यु-
पातिभिरजशः शंकराद्यैर्दुरवसितस्तवमच्युतं न तोऽस्मि ६६ ५९ ६० ६१ ऋगाद्यधीत्य हि ज्यो मधुकुल्यादियदनुविंद-

ते तत्फलमेतां पठित्वा अनुविंदत इति ६२ किंच प्रोक्तमिति ६३ राजन्य उदधिमेखलां पृथ्वीम् संधिरार्षः ६४ अस्य पुराणस्यैवं प्रभावा-
तिरेके कारणमाह कलिमलानां संहतिं समूहं कालयति विनाशयतीति तथा इतरत्र शास्त्रांतरे ६५ शास्त्रप्रतिपादितं भगवंतं नमस्करोति त-
मिति द्वाभ्याम् जगदुदयस्थिति संयमात्मनोरज आदयः शक्तयो यस्य तम् द्युपातिभिर्देवैरपि दुरवसितः अज्ञातः स्तवः स्तोत्रं यस्य तम् ६६

उपचिताभिः उद्रिक्ताभिर्नवशक्तिभिः प्रकृतिपुरुषमहदहंकारतन्मात्ररूपाभिः स्वआत्मन्येवोपरचितम् स्थिरं जंगमं च आलयो यस्य तस्मै
 भगवते ६७ श्रीगुरुं नमस्करोति स्वस्वरवेनैव निभृतं पूर्णं चेतो यस्य तेनैव बुद्धस्तोऽन्यस्मिन् भावो यस्य तथा भूतोऽपि अजितस्य रुचिराभि
 र्लीलाभिः आकृष्टः सारः स्वस्वरवंगतं स्थैर्यं यस्य सः तत्त्वदीपं परमार्थप्रकाशकं श्रीभागवतं यो व्यतनुत तं नतोऽस्मीति ६८ इति द्वादशो
 टीकायां द्वादशोऽध्यायः १२ सर्वपुराणसंख्यादीनुपवर्णयिष्यन्तत्यतिपाद्यं देवं प्रणमति यमिति स्तवैर्वैदैश्च स्तुतं वति स्तुतं वति उपनि
 षच्छब्दस्याकारांतत्वं छंदोऽनुरोधेन ध्यानेनावस्थितं निश्चलं तद्गतं यन्मनस्तेन यस्यांतं न विदुः सुरासुरगणाः १ क्षीरोदमथ नादो दुर्ज्ञेयत्व-

उपचितनवशक्तिभिः स्वआत्मन्युपरचितस्थिरजंगमालयाय भगवत उपलब्धिमात्रधाम्ने सरस्वपभाय नमः
 सनातनाय ६७ स्वस्वरवनिभृतं चेतोस्तद्बुद्धस्तान्यभावोऽप्यजितरुचिरलीलाकृष्टसारस्तदीयम् व्यतनुत कृ-
 पयायस्तत्त्वदीपं पुराणं तमखिलं हजिनघ्नं व्याससूनुं नतोऽस्मि ६८ इति श्री० महा० द्वादशस्कंधे द्वादशस्कं-
 धार्थनिरूपणं नाम द्वादशोऽध्यायः १२ सूत उवाच यंब्रह्मावरुणोद्रुद्रमरुतः स्तुतं वति दिव्यैः स्तवैर्वैदैः सां-
 गपदक्रमोपनिषदैर्गायंति यं सामगाः ध्यानावस्थिततद्गतेन मनसा पश्यंति यं योगिनो यस्य तांतं न विदुः सुरासुरग-
 णा देवा यतस्मै नमः १ एष्टेभ्राम्यदमंदमंदरगिरिग्रावाग्रकंडूयनान्निद्रालोः कमठाकृते भगवतः श्वासानिलाः पां-
 तुवः यत्संस्कारकलानुवर्तनवशाद्देलानिभेनां भसां यातायातमतंद्रितं जलनिधेर्नाद्यापि विश्राम्यति २ पुराण-
 संख्यासंभूतिमस्य वाच्यप्रयोजने दानंदानस्य माहात्म्यं पाठादेश्च निबोधत ३ ब्राह्मंदशसहस्राणि पाद्यपंचो-
 नषष्टि च श्रीविष्णवंत्रयोविंशच्चतुर्विंशतिशैवकम् ४

मेव प्रदर्शयितुं कूर्मावतारमनुस्मारयन्नाशिषः प्रार्थयते एष्टेभ्राम्यन्
 अमंदोगरिष्ठोमंदरगिरिः मंदराचलस्तस्य ग्रावाणस्तेषामग्राणितैः कंडूयनात्तेन सरवेन निद्रालोः निद्राशीलस्य येषां श्वासानिलानां सं-
 स्कारास्तेषां कलाश्च लेशाः तदनुवर्तनवशात् जलनिधेरंभसां यातायातं न विश्राम्यति ननु समुद्रक्षोभादेव तत्तुनसंस्कारवशात् तत्राह वेला
 क्षोभस्तस्य निभेन मिषेण २ पुराणसंख्यास्तासां संभूतिं समाहारं चास्य तु श्रीभागवतस्य वाच्यं विषयः प्रयोजनं च दानं च तस्य पाठादे-
 श्च माहात्म्यं निबोधत ३ त्रयोविंशत्त्रयोविंशतिर्विष्णवम् चतुर्विंशतिसहस्राणि शैवकं शिवपुराणम् ४

वाङ्मनुअग्निपुराणंदशपंचसहस्राणिचत्वारिशतानि ५, ६, स्कांदंशताधिकैकाशीतिसहस्रम् ७ सौपर्णं गरुडपुराणमेकोनविंशत् ए-
कोनविंशतिः ८ महाभारतं त्वितिहासः रामायणं च ऋषिप्रोक्तं काव्यम् अतः पुराणानां संदोहः समूहश्चतुर्लक्षसंख्याक एव इदानीम-
स्यवान्व्यप्रयोजनादीन् दर्शयितुमाह तत्रेत्यादिना ९, १० हरिलीलाकथानां वातः समूहः स एवामृतं तेनानंदिताः संतः सुराश्च येन तत्

दशाष्टौ श्रीभागवतं नारदं पंचविंशति मांकेडियं नववान्हंतु दशपंचचतुःशतम् ५ चतुर्दशभविष्यं स्यात्तथा पं-
चशतानि च दशाष्टौ ब्रह्मवैवर्ते लिंगमेकादशैव तु ६ चतुर्विंशति वाराहमेकाशीतिसहस्रकम् स्कांदं दशतथा-
चैकं वामनं दशकीर्तितम् ७ कौर्मसप्तदशारव्यातं मात्स्यं तत्तु चतुर्दश एकोनविंशत् सौपर्णं ब्रह्मांडं दशैव तु
८ एवं पुराणसंदोहश्चतुर्लक्ष उदाहृतः तत्राष्टादशसाहसं श्रीभागवतमिष्यते ९ इदं भगवता पूर्वब्रह्मणेना-
भिपेक्षं स्थिताय भवभीताय कारुण्यात्संप्रकाशितम् १० आदिमध्यावसानेषु वैराग्यारव्यानसंयुतम् हरि-
लीलाकथावातामृतानंदितसत्सरम् ११ सर्ववेदांतसारं यत्ब्रह्मात्मैकत्वलक्षणम् वस्त्वद्वितीयं तन्निष्ठकैवल्यं
कप्रयोजनम् १२ प्रौष्ठपद्यां पौर्णमास्यां हेमसिंहसमन्वितम् ददातियोभागवतं स्यात्तिपरमांगतिम् १३ राजं
तेतावदन्यानि पुराणानि सतांगणे यावद्भागवतं नैव श्रूयते मृतसागरम् १४ सर्ववेदांतसारं हि श्रीभागवत-
मिष्यते तद्रसामृतं तत्तस्य नान्यत्र स्यात्तरतिः क्वचित् १५ निम्नगानां यथा गंगा देवानां भक्ष्युतो यथा वैष्णवा-
नां यथा शंभुः पुराणानां मिदं तथा १६ क्षेत्राणां चैव सर्वेषां यथा काशीत्यनुत्तमा तथा पुराणवातानां श्रीमद्भाग-
वतं हि जाः १७ श्रीमद्भागवतं पुराणममलं यद्द्वेषावानां प्रियं यस्मिन्पारमहंस्यमेकममलं ज्ञानं परं गीयते तत्र
ज्ञानविरागभक्तिसहितं नैष्कर्म्यमाविष्कृतं तच्छृण्वन् विपठन् विचारणपरो भक्त्या विमुच्येन्नरः १८

११ तन्निष्ठं तद्विषयम् १२ प्रौष्ठपद्यां भाद्रपद्याम् हेमसिंहसमन्वितं सुवर्णसिंहासनासूढम् १३ १४ तद्रस एवामृतं तेन तत्तस्य निर्वृत-
स्य १५ १६ १७ पारमहंस्यं परमहंसैः प्राप्यं नैष्कर्म्यं सर्वकर्मोपरमः भक्त्या तच्छ्रवणादिपरो विमुच्येत् १८ १९ २०

श्रीभागवतसंप्रदायप्रवर्तकरूपेण भगवद्व्यानलक्षणं मंगलमाचरति कस्मै ब्रह्मणे अनुलः असमः अयं श्रीभागवतरूपः पुराकल्पादौ त
द्रूपेण ब्रह्मरूपेण नारदाय तद्रूपिणानारदरूपिणा रुष्णाय व्यासाय तद्रूपिणा योगीन्द्राय शक्यतदात्मना शक्यरूपेण तत्परं सत्यं श्रीनारा-
यणारव्यंतत्वं धीमहि १९ इति गायत्र्यै वयं यो पक्रममुपसंहरन् गायत्र्यारव्यब्रह्मविद्येयमिति दर्शयति तमेव देवतारूपेण गुरु रूपेण-
च प्रणमति नम इति द्वाभ्याम् व्याचक्षे व्याख्यातवान् २० २१ २२ २३ भावार्थदीपिका मेतां भगवद्रक्तिवत्सलाम् परमानंदपा-
दाब्जभृंगः श्रीश्रीधरोः करोत् १ स्वबालचपलालापैः स्वलोलापरिनर्तितैः प्रीयतां परमानंदनृहरिः सद्गुरुः स्वयम् २ श्रीपरोनंदसंप्रीत्यै

कस्मै येन विभासितोऽयमतुलो ज्ञानप्रदीपः पुरातद्रूपेण च नारदाय मुनये रुष्णाय तद्रूपिणा योगीन्द्राय तदा-
त्मनाऽथ भगवद्राताय कारुण्यतस्तच्छब्दे विमले विशोकममृतं सत्यं परं धीमहि १९ नमस्तस्मै भगव-
ते वासुदेवाय साक्षिणे यद्दं रूपया कस्मै व्याचक्षे मुमुक्षवे २० योगीन्द्राय नमस्तस्मै शक्यकाय ब्रह्म-
रूपिणे संसारसर्पदंष्ट्रयो विष्णुरात्ममुमुचत् २१ भवे भवे यथा भक्तिः पादयोस्तव जायते तथा कु-
रुष्वदेवेशनाय स्त्वं नो यतः प्रभो २२ नामै संकीर्तनं यस्य सर्वपापप्रणाशनम् प्रणामोदुःखशमनस्तन-
मामि हरिपूरम् २३ इति श्रीभागवते महापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्या द्वाद-
शस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३ समाप्तोऽयं ग्रंथः श्रीरुष्णापणमस्तु ६ ६ ६

गुरुं भागवतं मया तन्मतेनेदमारव्यातं ननु मन्मतिवैभवात् ३ इति श्रीभागवते महापुराणे श्रीभागवतभावार्थदीपिकायां श्रीधरस्वामिविर-
चितायां द्वादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः १३ ६ ६ ६ ६ ६
क्षोणीमसतीन्दु १७८१ मितेशके सिद्धार्थिवत्सरे माघे सितब्रह्मतिया विदं संपूर्णतामियात् १ सदाशिवसुतो बापुर्हेगिष्टे लुपनाम-
कः श्रीमद्भागवतं ह्येतत्सटीकं ब्रह्मसंमितम् स्वीये मुद्रितवान्यत्रे मोहमय्यां शिलामये रत्नागिरिसमीपस्थलाजग्रामनिवासि-
ना बापुशास्त्री संज्ञितेन यथा मतिविशो धितम् ६ ६ ६ ६ ६
हंपुस्तक मुंबईत बापू सदाशिवशेट हेगिष्टे श्रीवन्देन करयाणीं आपलेशिच्छापरवान्यांत छापिलें शके १७८१ सिद्धार्थनाम सं संवत् १९१६
माघ शुक्ल २

इति श्रीमद्भागवतद्वादशस्कंधः समाप्तः

